

अभ्यषिञ्चन्नरव्याघ्रं प्रसन्नेन सुगन्धिना ।
सलिलेन सहस्राक्षं वसवो वासवं यथा ॥

ஸ்ரீராமஜயம்

ஸகல காரிய ஸித்தியும் ஸ்ரீமத் ராமாயண பாராயணமும் ஸ்ரீமத் திராவிட வேதங்களும்

(ஸ்தோத்திர மாலையுடன்)

ஸங்கீத விமர்சகாசார்ய,
அபிநவ தியாக ப்ரம்ம, கீர்த்தனுசார்ய
ஸ்ரீ உ. வே. C. R. ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்கார்
அவர்களுடைய ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயண மொழிபெயர்ப்பிலிருந்து தொகுக்கப்பெற்று

அம்ருத வாக்வர்ஷி, உபந்யாஸக சக்ரவர்த்தி, வைதிக தர்மஸம்ரக்ஷக, ப்ரவசன துரீண, வேதயாக பரிபாலக, ராமாயண தத்வ உபதேசக, ராமாயண கேஸரி, பாரதஸிம்ஹம், தர்மோபதேச வாசஸ்பதி, யக்ஞரக்ஷக, மதுவாணிநிதி
சேங்காலிபுரம் ப்ரஹ்மஸ்ரீ அனந்தராம தீக்ஷிதர்
அவர்கள், முதற்பதிப்புக்குத் தந்தருளிய ஆசியுரையுடன் கூடியது.

பதிப்பகத்தார் :
தி லிட்டில் ப்ளவர் கம்பெனி,
சென்னை-17.

சென்னையில் விற்கோ ஏஜெண்டுகள்:
ஸார். தாமோதரம் & கம்பெனி,
அப்பார் பில்டிங்ஸ், 9/286, எஸ்ப்ளனேட், சென்னை-1.

இரண்டாம் பதிப்பு]

[விலை ரூ. 8/75

பொருளடக்கம்

ஸ்ரீ ராமசந்த்ராய நம:

ஸ்ரீ ராமர் ஜாதகம்

ததச்ச த்வாதசே மாஸே சைத்ரே நாவமிகே திதௌ |
நக்ஷத்ரே(அ)திதி தைவத்ச்ய ஸ்வோச்ச ஸம்ஸ்த்தேஷு பஞ்சஸு ||
க்ரஹேஷு கர்க்கடகே லக்நே வாக்பதா விந்துநா ஸஹ |
ப்ரோத்யமாநே ஜகந்நாதம் ஸர்வலோக நமஸ்க்ருதம் ||
கௌஸல்யா(அ)ஜநயத் ராமம் ஸர்வலக்ஷண ஸம்யுதம் ||

—ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம்

சுக்கிரன்	சூரியன் புதன்		கேது
	ராசி சக்கரம்		லக்னம் குரு சந்திரன்
செவ்வாய்			
ராகு		சனி	

"மேடமா மதிதிதி நவமி மீன்கழை
நீடுறு மாலைகர்க் கடகம் நீதிசேர்
ஓடைமா களிறஸன் உதய ராசிகோள்
நாடினே காதசர் நால்வர் உச்சரே."

—கம்ப ராமாயணம்

ஸ்ரீய: பதியான பகவான் - ஸ்ரீமந் நாராயணனுடைய அவதாரங்களில் முக்கியமானது **ஸ்ரீராமாவதாரம்.** ஸ்ரீராமபிரானுடைய ஜனன ஜாதகத்தில் ஐந்து க்ரஹங்கள் உச்ச ஸ்தானத்தில் இருக்கின்றன. எனவே, இந்த மஹா சிரேஷ்டமான ஜாதகத்தைப் பூஜா மண்டபத்தில் எழுந்தருளப்பண்ணி, தினந் தோறும், சிரத்தையுடன் ஆராதிப்பது அவசியம். இந்தப் புனிதமான ஜாதகத்தை வைத்திருப்பவர்களுக்கும், பூஜிப்பவர்களுக்கும், ஜாதக ரீதியாய் ஏற்பட்டிருக்கும் நவக்ரஹ தோஷ நிவிருத்தியும், ஸர்வ வ்யாதி நிவிருத்தியும், ஐசுவர்ய அபிவிருத்தியும், ஆயுள், ஆரோக்யம் முதலான ஸகல பாக்ய அபிவிருத்திகளும் ஸ்ரீ சக்கரவர்த்தித் திருமகன் திருவருளால் திண்ணமாக ஏற்படும் என்பது ஸர்வ சாஸ்த்ர ஸம்மதம்.

முதற்பதிப்பின் ஆசியுரை

அம்ருதவாக்வர்ஷி, உபந்யாஸக சக்ரவர்த்தி,
வைதிக தர்மஸம்ரக்ஷக
ப்ரவசன துரீண, வேதயாக பரிபாலக,
ராமாயண தத்வ உபதேசக,
ராமாயண கேஸரி, பாரதஸிம்ஹம்,
தர்மோபதேச வாசஸ்பதி, யக்ஞரக்ஷக,
மதுவாணிநிதி

சேங்காலிபுரம் அனந்தராம தீக்ஷிதர்,

25, வடக்கு மரவனேரி, சேலம்-1.
(Camp) சென்னை,
26-9-1960.

ஸ்ரீ பகவான் ராமகிருஷ்ணாதிகளாய் இவ்வுலகில் அவதாரம் செய்ததால் நவக்ரஹங்களின் அனுக்ரஹத்தை விரும்புகிறவ ராகவும், அவற்றிற்குக் கட்டுப்பட்டுள்ளவராகவும் இருக்கின்றார். அதனாலேயே ஸ்ரீ ராமன் முதலியவர்களுக்கு நக்ஷத்திரம், லக்னம் முதலியவற்றை முனிவர்கள் கூறியுள்ளனர். இப்படித் தெய்வத் திற்கே நவக்ரஹங்களின் உதவி தேவையென்றால் மனிதர்களான நம் யாவருக்கும் நவக்ரஹ ப்ரஸாதம் மிக்க அவசியமேயன்றோ! அந்த நவக்ரஹங்களின் அனுக்ரஹம் அடைவதற்கு மார்க்கத் தைக் கருணாமூர்த்தியான ஸ்ரீ பரமேச்வரன் ஸ்ரீ பார்வதி தேவிக்கு உபதேசம் செய்திருப்பதாய் உமாஸம்ஹிதையில் கூறப்பட் டுள்ளது. அதுவும், ஸம்ஸாரிகளான நமக்குச் சுலபமாய் நவக்ரஹ தோஷங்கள் விலகி, ஆயுஸ், ஆரோக்யம், ஸந்தானம், ஸம்பத்து முதலிய மங்களங்களை அளிப்பதாக அமைந்துள்ளது. இம் முறையை உலகத்திலுள்ள யாவரும் அறிந்துகொள்வதற்காக, **லிட்டில் ப்ளவர் கம்பெனியார்** வெகு அழகான முறையில் சிறு குழந்தைகள், ஸ்திரீகள், பெரியவர்கள் யாவரும் நித்யம் பாரா யணம் செய்யும்படி, **"தசா புக்திகளும் ஸ்ரீமத் ராமாயண பாரா யணமும்"** என்ற ஒன்பது புஸ்தகங்களையும் **"ஸகல காரிய ஸித்தியும் ஸ்ரீமத் ராமாயண பாராயணமும்"** என்ற புஸ்தகத் தையும் அச்சிட்டு வெளியிட்டுள்ளனர்,

ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில் நவக்ரஹ தோஷங்களைப் போக்கி, ஸகல பாக்யங்களையும் கொடுக்கக்கூடிய, பல ஸர்க்கங்கள் அமைந்துள்ளன. எந்தஎந்த தசைக்கு, எந்தஎந்த ஸர்க்கத்தின் கதையை உணரவேண்டுமோ, எந்தஎந்த தசைகளின் புக்திகளின் தோஷங்களை விலக்கிக்கொள்ள எந்தஎந்த ஸர்க்கத்தின் கதையை உணரவேண்டுமோ, அந்தஅந்த ஸர்க்கங்களின் கதையை எளிய நடையில் தமிழில் இக்கம்பெனியார் அச்சிட்டளித்தது நமது தென்னாட்டின் பாக்யமேயாகும்.

இதோடு அந்தஅந்த ஸர்க்கத்தின் ஆரம்ப சுலோகத்தையும் முடிவு சுலோகத்தையும் ஒவ்வொரு ஸர்க்கத்திலும் சேர்த்து அச்சிட்டிருக்கின்றனர். அவ்விரண்டு சுலோகங்களையும் படிப்பதால் அந்த ஸர்க்கம் முழுவதையும் படித்த பயன் ஏற்படும். அந்த ஸர்க்கத்தின் அர்த்தத்தை ஸ்ரீ ராமனிடத்தில் அளவு கடந்த பக்தி உள்ளவரும், ஸ்ரீ ராமாயணத்தின் உட்கருத்தை வெகு எளிய நடையில் எழுதியவருமான அபிநவ தியாகப்ரம்ம, கீர்த்தனாசார்ய ஸ்ரீ C. R. ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார் அவர்கள் மொழிபெயர்த்தபடி வெளியிட்டுள்ளனர்.

அதோடு **"ஸகல காரிய ஸித்தியும் ஸ்ரீமத் ராமாயண பாராயணமும்"** என்ற ஒரு சிறந்த புஸ்தகத்தையும் இக்கம்பெனியார் வெளியிட்டுள்ளனர். இதுவும் ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் ரக்ஷையாக இருக்கும்.

இப்புஸ்தகங்களில் பல ஸ்தோத்ரங்களையும் பல தெய்வங்களின் அஷ்டோத்தரங்களையும் நாமாவளிகளையும் சேர்த்து அச்சிட்டுள்ளனர். பக்தர்களுக்கு இதுவும் ஒரு பெரிய லாபமாகும்.

இவைகளைப் படிப்பதால் நவக்ரஹ ப்ரஸாதமும், ஸ்ரீ ராமனுடைய ப்ரஸாதமும், ஸர்வதேவதா ப்ரஸாதமும் கிடைப்பது நிச்சயம்.

ஆஸ்திகர்கள் அனைவரும் இப்புஸ்தகங்களை வாங்கி இக்கம்பெனியாருக்கு இம்மாதிரி இன்னும் பல புஸ்தகங்களை வெளியிட உத்ஸாஹத்தை உண்டுபண்ணும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்படிக்கு,

சேங்காலிபுரம் அனந்தராம தீக்ஷிதர்.

பதிப்பாசிரியரின் முன்னுரை

நான்கு புருஷார்த்தங்கள்

ஆதிப் பரம்பொருளின் படைப்பில் பகுத்தறிவுடன் விளங்கும் மானிட ஜன்மமே உயர்ந்ததாகும். அத்தகைய மானிட ஜன்மத்தைப் பயனுள்ளதாகச் செய்துகொள்ள அறம், பொருள், இன்பம், வீடு எனப்படும் நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் அடைய வேண்டும். இவைகளில் தருமத்தைக் கடைப்பிடித்தே ஏனைய புருஷார்த்தங்களை அடையவேண்டுமென்பதே, தருமத்தை முதலாவதாக அமைத்ததன் நோக்கமாகும்.

"பொருளில்லார்க்கு இவ்வுலகமில்லை" என்பதற்கேற்ப நியாயமாக ஈட்டிய பொருளும், அறத்திற்குப் புறம்பாகாத இன்பமும், அவைகளை ஆதாரமாகக் கொண்ட மற்றவைகளும் மானிட வாழ்விற்கு மிகமிக அவசியமாகின்றன.

மேற்கண்ட பொருளும் இன்பமும் அவைகளைச் சார்ந்த மற்றவைகளும், நம் சாஸ்திரங்களில் சொல்லியபடியும், நம் முன்னோர்கள் ஆணையிட்டபடியும், அவரவர் முன்வினைப் பயனாகவே குறிப்பிட்ட அளவில் குறிப்பிட்ட காலத்தில் கிடைக்கின்றன.

வினைப்பயனாவது யாது ?

இறைவனின் படைப்பில் எத்தனையோ லக்ஷம் ஜீவராசிகள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு விதமான சரீர அமைப்பும் வெவ்வேறு விதமான செயற்பாடுகளும், பலவேறு விதமான தேவைகளும், முயற்சிகளும், முரண்பாடுகளும் உள்ளன. இப்படி ஒன்றுக்கொன்று இவ்வளவு வித்தியாசமாக இருக்கக் காரணம் என்ன? இதற்குக் காரணம், அந்தஅந்த ஜீவாத்மா செய்த முன்வினையே என்பர் நம் பெரியோர்.

இப்போது நாம் மற்ற ஜீவராசிகளையெல்லாம் விட்டுப் பூவுலகிலுள்ள மனிதவர்க்கத்தை மாத்திரம் எடுத்துக்கொள்வோம். ஆஹா! மனிதர்களில் எவ்வளவு, எவ்வளவு, வித்தியாசம்!

ஒருவன் பணக்காரன் — இன்னொருவன் ஏழை.
ஒருவன் அறிவாளி — இன்னொருவன் மூடன்.
ஒருவன் சிவப்பு — இன்னொருவன் கருப்பு.
ஒருவன் நெட்டை — இன்னொருவன் குட்டை,

இத்தகைய முரண்பாடுகள் எல்லாம் ஒருவருக்கு ஒருவர் சம்பந்தமில்லாதவர்களுக்கு மாத்திரந்தானே என்று நினைக்க வேண்டா. ஒரே தாயின் வயிற்றில் பிறந்த பிள்ளைகளில்கூட இந்த முரண்பாடுகள் உள்ளன. உதாரணமாக, ஒரே தாய் வயிற்றில் பிறந்த பல பிள்ளைகளில் ஒரு பிள்ளை மாதம் ஆயிரக் கணக்கில் சம்பாதிக்கும் அதிகாரி! இன்னொரு பிள்ளை தன் பெண்டு பிள்ளைகளைக்கூடக் காப்பாற்றப் போதாத ஐம்பது ரூபாய் சம்பளம் வாங்குபவன்! இன்னொரு பிள்ளை சமையற்காரன்! இன்னொருவன் தலையில் சாமான்களைச் சுமந்து வீதிவீதியாக விற்பவன்! இப்படிப் பலவிதம் உண்டு!

மற்றொரு விதமும் உண்டு: தகப்பன் படிப்பு வாசனையே அறியாதவன்; ஆனால், பிள்ளையோ உலகமெலாம் புகழும் உயர்ந்த மேதாவி. அல்லது தந்தை உலகமெல்லாம் புகழும் அறிவாளி. பிள்ளையோ எழுத்து வாசனையே அறியாத மூடன்.

மேலும், ஒரே மனிதனின் வாழ்க்கையை எடுத்துக்கொண்டாலும், அவனுக்கு வெவ்வேறு காலங்களில் நேரும் வெவ்வேறு தொழில்களையும் சுகதுக்கங்களையும் பார்க்கிறோம். ஒரு சமயம் தேவையான அநேக வசதிகளுடன் அமோகமாக அவன் வாழ்கிறான். அநேக விதச் சிறப்புக்களை அடைகிறான். அதே மனிதனுக்குத் தன் வாழ்நாளில் மற்றொரு சமயத்தில் சகல சௌக்கியங்களும் மறைந்து, ஆற்று வெள்ளம் வற்றினதுபோல் ஆகிறது. செல்வம் அவனைவிட்டு அகலுகிறது. உலகம் அவனைத் தாழ்ந்தவனாக மதிக்கிறது. இதற்கெல்லாம் காரணம் பூர்வ ஜன்ம கர்மம் என்று சொல்லப்படும் முற்பிறப்பு வினையேயாகும். **"பற்றித் தொடரும் இருவினைப் புண்ணிய பாவமுமே"** என்பது பட்டினத்தார் வாக்கு.

பூர்வ ஜன்ம கர்மம் என்பது, புண்ணிய ரூபமாகவும் பாவ ரூபமாகவும் இருக்கும். ஒவ்வொருவனும் தன் வாழ்நாள் முழுவதும் புண்ணியம் மாத்திரமோ, பாவம் மாத்திரமோ தனியாகச் செய்திருக்கமாட்டான். மிகுந்த புண்ணிய சீலனுங்கூடத் தனக்குத் தெரியாமலே ஏதாவது பாவம் செய்திருக்கலாம். அவ்விதமே பாவியும் தனக்குத் தெரியாமல் ஏதாவது புண்ணியம் செய்திருப்பான். ஆகையால், ஒருவன் முன் ஜன்மத்தில் செய்த புண்ணியத்தையும் பாவத்தையும் அநுபவிப்பதற்காகவே மறுபடியும் ஜன்மம் எடுக்கிறான் என்பது இயற்கை நியதி

மனிதனுடைய வாழ்க்கையை ஒரு தராசுக் கோலுக்கு ஒப்பிடலாம். அதன் இரு புறத்திலும் உள்ள தட்டுக்களில் ஒன்றில், புண்ணியமும், மற்றொன்றில் பாவமும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. புண்ணியம் அதிகமாக இருந்தால் அதற்குத் தக்கபடி வீடு, வாசல், வாகனம் பூமி, பசு, தனம், தானியம் போன்ற அதிக சுகங்களை

அநுபவிக்கிறான். அதனால் அவனைப் புண்ணியம் செய்தவன் என்று உலகில் பேசுவார்கள். ஆனால், அவனும் முன் ஜன்மத்துப் பாவத்தின் பலனை அதே சமயத்தில் ஓரளவுக்கு அனுபவிக்காமல் இல்லை. உதாரணமாக, கை நிறையப் பணமும், கண் நிறைந்த மனைவியும், மற்ற வாழ்க்கை வசதிகளும் இருந்தும், தனக்குப் பின் தன் பெயர் சொல்ல—தன் செல்வத்தை அநுபவிக்க—ஒரு குழந்தை பிறக்கவில்லையே என்று ஏங்குகிறவன் இருக்கிறான் அல்லவா? இம்மாதிரியே பாவம் செய்தவன் என்று எண்ணப்படும் மற்றொருவன், மனைவி மக்களும், உற்றார் உறவினரும் நிறைந்திருந்தும் குடிக்கக் கூழும் உடுக்கத் துணியும் இல்லையே என்று அல்லும் பகலும் அல்லற்படுகிறான். ஆகையால், மனிதன் என்ற தராசுக்கோலுக்கு இருபுறமும் இருக்கும் புண்ணிய பாவங்கள் இடத்தைவிட்டு மாறாமல் மனிதனுக்குச் சுகத்தையும் துக்கத்தையும் மாறிமாறிக் கொடுத்து வருகின்றன என்பது கண்கூடாகும்.

வேறொரு விதமும் காணலாம்: ஒருவன் துஷ்டன்; பல பாவச் செயல்களைப் புரிகிறான். ஆனால், அவன் வாழ்நாளில் வசதியாக வாழ்கிறான். மற்றொருவன் நல்லவன்; ஒருவருக்கும் தீங்கு செய்ய மனத்தாலும் நினையாதவன்; தெய்வ பக்தி உள்ளவன். ஆனால், அவன் படும் கஷ்டமோ சொல்லி முடியாது. நம் கண்முன் சுகங்களை அனுபவிக்கும் துஷ்டன் இந்த ஜன்மத்தில் தீச்செயல்களைப் புரிபவனாக இருந்தாலும், முன் ஜன்மத்தில் செய்த புண்ணியத்தின் பலனை இந்த ஜன்மத்தில் அநுபவித்து வருகிறான். அவனே இந்த ஜன்மத்திலும் புண்ணிய காரியமே செய்வானானால், இந்தப் பிறப்பின் முடிவிலேயே மறு பிறப்பில்லாத முக்தியை அடைவது திண்ணம். ஆனால், அவன் தீச்செயல்களைச் செய்வானாகில் அதன் தீய பலனை இப்பிறப்பிலோ அல்லது அடுத்த ஜன்மத்திலோ அநுபவிப்பது நிச்சயம். அப்படியே இந்த ஜன்மத்தில் நற்செயல் புரிபவனாக இருந்தும், கஷ்டத்தை அநுபவிப்பவன் தன் கஷ்டங்களுக்குப் 'பூர்வ ஜன்ம வினையே' காரணம் என்று தெரிந்து, அதற்காகத் தன்னாலியன்ற அளவில் நற்காரியங்களைச் செய்ய மேன்மேலும் முயலவேண்டும்.

இதை மற்றொரு விதமாகவும் விளக்கலாம்; ஒருவன் ஒரு பாங்கில் பணம் போட்டு வைக்கிறான். பணம் போடுகிறவன் நல்லவனா கெட்டவனா என்பதைப்பற்றிப் பாங்கிக்காரர்களுக்கு அக்கறை இல்லை. அவன் போட்டிருக்கும் பணம் கணக்கில் இருக்கும் வரையில் அவன் கேட்டபொழுதெல்லாம் பணம் கொடுத்துக்கொண்டே வருகிறார்கள். அவனுடைய பாங்கில் மிச்சம் இல்லாதிருந்தால் அவன் கொடுக்கும் 'செக்கை'த் திருப்பி அனுப்பிவிடுவார்கள். அதுபோலவே, ஒருவன் இப்பொழுது துஷ்டனாக இருந்தாலும், பூர்வ ஜன்மத்தில் அவன் சேர்த்து வைத்த புண்ணியம் செலவழிந்து போகும்வரையில் அந்தப்

புண்ணியத்துக்குத் தகுந்த சுகத்தைப் பகவான் கொடுத்து வருகிறார். அவ்விதமே பாங்கில் கடன் பட்டவன் நல்லவனானாலும், அவன் கடன் முழுவதையும் தீர்க்கும்வரையில் பாங்கிக்காரர்கள் அவனை வருத்துவதுபோலவே, பூர்வ ஜன்மத்தில் செய்த பாவம் தீரும்வரையில் இந்த ஜன்மத்தில் நல்லவனாக இருந்தாலும் அவனுக்குப் பகவான் கஷ்டங்களைக் கொடுத்து வருகிறார். இம்மாதிரி பாங்கிக்காரன் உள்ள நிலையில் இருக்கும் பகவானை நிந்திப்பதில் என்ன பயன்?

ப்ரார்த்தனையின் மஹிமை

பூர்வ ஜன்மத்தில் பாவம் செய்ததனால் தற்பொழுது கஷ்டத்தை அநுபவிப்பவர்களுக்கு விமோசனமே இல்லையா என்றால், இருக்கிறது.

அதையும் ஓர் உதாரணத்தால் விளக்கலாம்: ஒருவன் ஏதோ குற்றம் செய்துவிட்டான். அவன் செய்த குற்றத்திற்கு அவனுக்கு ஏழு வருஷம் கடின தண்டனை விதிக்கலாமென்று சட்டம் இருக்கிறது. அவன் கண்ணீரும் கம்பலையுமாக, மனம் நெகிழ்ந்து தான் செய்த குற்றத்தை உணர்ந்து நீதிபதியிடம் தனக்குத் தண்டனையேயில்லாமல் மன்னித்துவிட வேண்டுமென்று மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்கிறான். ஆனால், சட்டப்படி தவறு செய்தவன் தண்டனையை அநுபவித்தே தீரவேண்டுமென்று இருப்பினும், அவன் தன் குற்றத்துக்காக மனமார வருந்தியதனால், ஏழு வருஷ தண்டனையை ஐந்து வருஷமாகக் குறைத்துவிட்டதாக நீதிபதி தீர்ப்பளிக்கிறார். அவ்விதமே முன் ஜன்மத்தில் செய்த பாவத்துக்கு இந்த ஜன்மத்தில் கஷ்டங்களை அநுபவிக்க வேண்டியது நியதியானாலும், மனம் உருகி மன்றாடிக் கேட்டுக்கொண்டால் பகவான் நம் கஷ்டங்களைக் குறைத்து, அத்தோடு கஷ்டங்களைப் பொறுத்துக்கொள்ளும் ஆற்றலையும் அருளுகிறார். நல்ல நிலையில் உள்ளவர்கள் மீண்டும்மீண்டும் பகவானைத் துதித்து வந்தால், அவர்களுக்கு மேன்மேலும் சுகம் உண்டாகும் என்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? ஆகவே,

> "கல்லாப் பிழையும் கருதாப் பிழையும் கசிந்துருகி
> நில்லாப் பிழையும் நினையாப் பிழையும்நின் னைந்தெழுத்தைச்
> சொல்லாப் பிழையும் துதியாப் பிழையும் தொழாப்பிழையும்
> எல்லாப் பிழையும் பொறுத்தருள் வாய்கச்சி ஏகம்பனே!"

என்று பட்டினத்தார் கூறுகின்றபடியும்,

> "தந்ததுன் தன்னைக் கொண்டதென் தன்னைச்
> சங்கரா ஆர்கொலோ சதுரர்
> அந்தமொன் றில்லா ஆனந்தம் பெற்றேன்
> யாதுநீ பெற்றதொன் றென்பால்.

**சிந்தையே கோயில் கொண்டஎம் பெருமான்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
எந்தையே ஈசா உடலிடங் கொண்டாய்
யானிதற் கிலன்ஓர் கைம் மாறே''**

என்று மணிவாசகர் கூறுகின்றபடியும் நெஞ்சம் நெக்குருகி நினைந்துநினைந்து துதிக்கவேண்டும். தெய்வம் செவி சாய்க்கும்.

எந்த வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கையிலும் மனத்துக்குள் ''ஸ்ரீஹரி: சரணம்; ஸ்ரீஹரி: சரணம்; ஸ்ரீஹரி: சரணம்'' என்றோ அல்லது வேறு பகவந் நாமாக்களையோ ஸ்மரணை செய்வதனால் ஏற்படும் நன்மைகளை அம்மாதிரியான முறையை அனுஷ்டித்து வருபவரே அறிவர். சுருங்கக் கூறின், பிரார்த்தனையின் இன்பத்தை அனுபவிப்பவர் வேறு இன்பத்தை வேண்டார்.

பூஜை அறை

எந்த ஒரு காரியத்தைச் சாதிப்பதற்கும் சூழ்நிலையும் சுற்றுப்புறமும் சரிவர அமைந்திருக்கவேண்டும் என்பது யாவரும் அறிந்ததே. உதாரணமாக அலுவலகங்களில் ஊழியர்கள் தளர்ச்சியடையாமல் திறமையுடன் பணிபுரிவதற்காக ஏர்கண்டிஷன் செய்கிறார்கள். அதேபோல் நாள் பூராவும் கடினமாக உழைக்கும் ஒரு மனிதன் பகவந் நிஷ்டையில் நிம்மதியுடன் ஈடுபட விரும்பினால் அதற்குப் பூஜை அறையைவிடச் சிறந்த சாதனம் இருக்கமுடியாது. ஆனால், மத்தியதரக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பெரும்பாலான நம் மக்கள் நகரங்களில் ஒண்டிக் குடியாக வாழும் நிலையில் பூஜைக்காக ஒரு தனிஅறை ஒதுக்குதல் சாத்தியமா என்ற கேள்வி எழுதல் நியாயமே. பூஜைக்காகத் தனிஅறை இல்லை என்பதற்காக மனச்சஞ்சலமடைந்து பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணத்தைக் கைவிடவேண்டிய அவசியம் இல்லை. தினமும் குறித்த நேரத்தில் ஏதாவதொரு தனிப்பட்ட இடத்தில் மனநிம்மதியோடு வெகு சுத்தமாய்ப் பிரார்த்தனையில் ஈடுபட்டால் போதுமானது. தினமும் தவறாமல் உருக்கத்துடன் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் இஷ்ட தெய்வத்தின் சொரூபத்தைத் திடமாக மனத்தில் இருத்தி மிகவும் பக்தியுடன் பிரார்த்தனை செய்துவந்தால் அந்த இடத்திற்கே ஒரு தெய்வீகத்தன்மை வாய்ந்த மகத்துவம் ஏற்பட்டுவிடுகிறது. உலகில் கிடைக்கும் சாதனம் எவற்றிலும் பல கோடி மடங்கு உயர்வான கடவுளின் அருளை விரைவில் பெறத் தீவிர முயற்சியுடனும் தளரா உறுதியுடனும் பிரார்த்தனையில் ஈடுபடவேண்டும். பிரார்த்தனையின் மூலம் கடவுளின் சித்தத்தைத் தொட்டவர் கெட்டுப்போவதில்லை.

ப்ரார்த்தனை செய்த பின்பே தினசரி அலுவல்கள் ஒவ்வொன்றையும் செய்தல்

கோரிய பலன் கிட்டக் கூடாத எந்த ஒரு செயலிலும் ஈடுபட நாம் விரும்புவதில்லை. ஆனால், அடிக்கடி நம் செயல்களில் பல வெற்றி பெறாமல் வீணாவது வாஸ்தவமே. எந்த ஒரு காரியத்தையும் ஆரம்பிக்கும் முன்பும் கடவுளை உருக்கமாகப் பிரார்த்தித்து விட்டுப் பிறகு செயல்பட ஆரம்பித்தால் தோல்விகளையும் ஏமாற்றங்களையும் தவிர்க்கலாம்.

நாம் சாதாரணமாகத் தினமும் செய்வது என்னென்ன என்பதையும், அவைகளுக்குப் பொருத்தமான பிரார்த்தனைகள் எவை என்பதையும் கவனிப்போம்.

1. துயிலெழுதல்

(அதிகாலையில் தூக்கம் கலைந்து விழித்தவுடன் கடவுளை நினைத்து ஒரு விநாடி பிரார்த்தித்தால் அன்றைப் பொழுது நல்ல படியாகக் கழியும். "**உள்ளத்துக் கொண்டு முனிவர்களும் யோகிகளும், மெள்ள எழுந்து 'ஹரி' என்ற பேரரவம், உள்ளம் புகுந்து குளிர்ந்து**" என்பது திருப்பாவை.)

ஹரி: ஹரி: ஹரி:
(மூன்று தரம் உச்சரிக்க வேண்டும்.)

2. பல் துலக்குதல்

ஆயுர் பலம் யசோ வர்ச்ச: ப்ரஜாம் பசூ வஸூநி ச |
ப்ரஹ்ம ப்ரஜ்ஞாம் ச மேதாம் ச த்வம் நோ தேஹி வநஸ்பதே ||

3. நீராடல்

ஸமஸ்த ஜகதாதார சங்கசக்ர கதாதர |
தேவ தேஹி மமாநுஜ்ஞாம் யுஷ்மத் தீர்த்த நிஷேவணே ||

4. ஸ்நானம் முடிந்தவுடன்
(தினசரி பூஜைக்கு முன்)

அஸ்மத் குருப்யோ நம:

5. போஜனத்துக்கு உட்காருதல்

அச்யுத! அநந்த! கோவிந்த!

6. ஆபீஸுக்குப் புறப்படுதல்

வனமாலீ கதீ சார்ங்கீ சங்கீ சக்ரீ ச நந்தகீ |
ஸ்ரீமாந் நாராயணோ விஷ்ணு: வாஸுதேவோபிரக்ஷது ||

7. ஆபீஸை அடைந்து வேலையை ஆரம்பிக்குமுன்

யாம் மேதாம் தேவகணா பிதரஹ சோபாஸதே ||
தயா மாமத்ய மேதயாக்நே மேதாவிநம் குரு ஸ்வாஹா ||

8. மாலையில் ஆபீஸிலிருந்து வீடு திரும்புதல்
(இப்போதும் ஒரு ச்லோகம்)

யா க்ருபா முநி ஸந்த்ராணே யா க்ருபா கபி ரக்ஷணே |
யா விபீஷண ரக்ஷாயாம் ஸா ராம மயி தீயதாம் ||

9. மாலையில் வீட்டில்
(வழக்கமான பிரார்த்தனைக்குப் பிறகு)

தவ தாஸோஹம் தவ தாஸோஹம்
தவ தாஸோஹம் தாசரதே |

10. இரவு போஜனத்துக்கு முன்

ச்ரத்தாம் ப்ராதர் ஹவாமஹே ச்ரத்தாம் மத்யந்திநம் பரி |
ச்ரத்தாம் ஸூர்யஸ்ய நிம்ருசி ச்ரத்தே ச்ராத்தாபயேஹ ந: ||

11. படுக்கைக்குச் செல்லுமுன்
(நிம்மதியாகத் தூங்குவதற்காக)

ராமஸ்கந்தம் ஹநூமந்தம் வைநதேயம் வ்ருகோதரம் |
சயநே ய: ஸ்மரேந் நித்யம் துஸ்ஸ்வப்நம் தஸ்ய நச்யதி ||

12. ஏதாவதொரு முக்கியமான வேலையை ஆரம்பிக்கும் முன்னர் விசேஷ ப்ரார்த்தனை

அசேஷ விக்ந சமந மநீகேச்வர மாச்ரயே |
ஸ்ரீமத: கருணாம்போதௌ சிக்ஷாஸ்ரோத இவோத்திதம் ||

13. முக்கியமான பிரயாணத்துக்கு முன்
(யாத்ராதானம் முதலியவை செய்து ஆசி பெற்று விசேஷப் பிரார்த்தனை செய்தல்)

அக்ரத: ப்ருஷ்டஹைசவ பார்ச்வதஹச மஹாபலௌ |
ஆகர்ண பூர்ண தந்வாநௌ ரக்ஷேதாம் ராமலக்ஷ்மணௌ ||

14. மருந்துண்ண ஆரம்பிக்குமுன்

அபாமார்ஜது கோவிந்தோ நரோ நாராயணஸ் ததா |
ஸதாஸ்து ஸர்வ துக்காநாம் ப்ரசமோ வசநாத்தரே: ||

15. எதிர்பாராமல் நேர இருக்கும் ஆபத்திலிருந்து தப்புவதற்கு

நம: கோதண்ட ஹஸ்தாய ஸந்தீக்ருத சராய ச |
கண்டிதாகில தைத்யாய ராமாயாபந் நிவாரிணே ||

16. அவகாசம் கிடைத்தபோதெல்லாம் உச்சரிக்க வேண்டிய ப்ரார்த்தனை

ஸநா ச ஸோம ஜேஷி ச பவமாந மஹிச்ரவ: |
அதாநோ வஸ்ய ஸஸ்க்ருதி ||

17. எல்லாம் அடங்கிய ப்ரார்த்தனை

ஔஷதே சிந்தயேத் விஷ்ணும் போஜநே ச ஜநார்தநம் |
சயநே பத்மநாபம் ச விவாஹே ச ப்ரஜாபதிம் ||

யுத்தே சக்ரதரம் தேவம் ப்ரவாஸே ச த்ரிவிக்ரமம் |
நாராயணம் தநுத்யாகே ஸ்ரீதரம் ப்ரியஸங்கமே ||

துஸ்ஸ்வப்நே ஸ்மர கோவிந்தம் ஸங்கடே மதுஸூதநம் |
காநநே நாரஸிம்ஹம் ச பாவகே ஜலசாயிநம் ||

ஜலமத்யே வராஹம் ச பர்வதே ரகுநந்தநம் |
கமநே வாமனம் சைவ ஸர்வகார்யேஷு மாதவம் ||

18. மாணவர்கள் பாடங்களைப் படிக்க ஆரம்பிப்பதற்கு முன்

ஜ்ஞாநாநந்தமயம் தேவம் நிர்மல ஸ்படிகாக்ருதிம் |
ஆதாரம் ஸர்வ வித்யாநாம் ஹயக்ரீவமுபாஸ்மஹே ||

19. பள்ளியில் ஒவ்வொரு பாட வகுப்பும் ஆரம்பமாவதற்கு முன்

ஸரஸ்வதி நமஸ்துப்யம் வரதே காமரூபிணி |
வித்யாரம்பம் கரிஷ்யாமி ஸித்திர் பவது மே ஸதா ||

20. பரீக்ஷை எழுத ஆரம்பிப்பதற்கு முன்

புத்திர் பலம் யசோ தைர்யம் நிர்பயத்வ மரோகதா |
அஜாட்யம் வாக்படுத்வம் ச ஹநூமத் ஸ்மரணாத் பவேத் ||

21. வாய்மொழியான பரீக்ஷை ஆரம்பமாவதற்கு முன்னரும் விவாதத்தில் பங்கெடுத்துக் கொள்வதற்கு முன்னரும்

"ஹயக்ரீவ! ஹயக்ரீவ!! ஹயக்ரீவ!!!"

22. தீர்வு காணமுடியாத பிரச்னை எதிர்நோக்கி இருக்கும்போது

கார்ப்பண்ய தோஷோபஹத ஸ்வபாவ:
ப்ருச்சாமி த்வாம் தர்ம ஸம்மூட சேதா: |
யச்ச்ரேய: ஸ்யாந் நிஸ்சிதம் ப்ரூஹி தந் மே
சிஷ்யஸ் தேஹம் சாதி மாம் த்வாம் ப்ரபந்நம் ||

23. பகவானைச் சரணடைந்து செய்துகொள்ளவேண்டிய ப்ரார்த்தனை

த்வய்யாராதந காமோயம் வ்ரதம் சரிதுமிச்சதி |
ஸங்கல்ப ஸித்த்யை பகவந் பூரயாஸ்ய மநோரதாந் ||

24. பயம் நீங்கவும் எந்த ஸமயத்திலும் எந்தவிதமான பிரச்னைகளையும் துணிவுடன் சமாளிக்கவும்

அபயம் மித்ராத் அபயம் அமித்ராத்
அபயம் ஜ்ஞாதாத் அபயம் புரௌ ய: |

அபயம் நக்தம் அபயம் திவா ந:
ஸர்வா ஆதா மம மித்ரம் பவந்து ॥

25. புகழ் கிட்டுவதற்கு

யசோ மா த்யாவா ப்ருதிவீ யசோ மேந்த்ர ப்ருஹஸ்பதீ |
யசோ பகஸ்ய விந்தது யசோ மா ப்ரதிமுச்யதாம் ॥

ஒரு வேண்டுகோள்

மேலே கொடுத்துள்ள ப்ரார்த்தனைகள் மிகவும் சுருக்கமானவை. நாள் முழுவதும் ஓய்வு ஒழிவில்லாமல் வேலை செய்பவர்கள்கூட மனம் வைத்தால் சில நாட்களில் மனப்பாடம் செய்யக்கூடியவை. எனவே, ஆஸ்திக மஹாஜனங்களை நாம் வேண்டிக்கொள்வது என்னவென்றால், தினமும் தாங்கள் செய்ய வேண்டிய பல வேலைகளுக்கிடையில் மேலே கொடுத்துள்ள ப்ரார்த்தனைகளை அவ்வப்போது உச்சரிப்பதற்கு எப்படியாவது அவகாசம் கண்டுபிடித்துப் பகவானின் பரம கருணையில் நம்பிக்கை வைத்துப் பக்தியுடன் உச்சரித்து வந்தால் தோல்வியும் தீய சக்திகளும் தங்களை அண்டாமல், தங்கள் முயற்சிகளில் எல்லாம் வெற்றியடைந்து, தங்களுக்கும் தங்களைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் சகலவித நன்மைகளும் ஸித்திக்கப் பெறுவது உறுதி.

ப்ரத்யேக ப்ரார்த்தனை

மேலே பொதுவாகத் தினமும் பல ஸமயங்களில் செய்ய வேண்டிய ப்ரார்த்தனைகளைப் பார்த்தோம். தெய்வபக்தியுடன் தினமும் செய்யத்தக்க ப்ரார்த்தனைகள் யாவும் செய்து வருபவனும் துன்பச் சுழலில் அகப்பட்டுத் தவிப்பதைச் சில ஸமயங்களில் பார்க்கிறோம். அதைப் பூர்வ ஜன்ம பாவம் என்றே சொல்லவேண்டும்; ஏனெனில், ஒருவன் ஆரோக்கிய வழியினின்று மாறுபடாமல் நடந்துவந்தாலும் ஓரோவொரு சமயத்தில் அவனையும் நோய் வருத்துகிறது. அத்தகைய நோய் வந்தால் எப்போதும் கடைப்பிடிக்கும் ஆரோக்கிய நெறி தவறாமல் மேலும் வைத்தியரிடமும் சென்று அவர் தரும் மருந்துகளையும் பத்தியங்களையும் பொறுமையுடன் தாங்கி மீண்டும் நலம் பெறுகிறோம். அதுபோலவே தசாபுக்தி விசேஷத்தாலும் பூர்வ ஜன்ம பாபங்களாலும் கஷ்டங்கள் வருமாயின் அவற்றை நீக்கிக்கொள்ள ப்ரத்யேக ப்ரார்த்தனைகள் செய்யவேண்டும். அத்தகைய பிரார்த்தனைகளில்,

1. **ஸ்ரீமத் ராமாயண பாராயணம்** மிகச் சிறப்பு வாய்ந்தது.

2. அதுபோலவே, **திராவிட வேதங்களாகிய தேவார, திருவாசக, திவ்ய ப்ரபந்தங்களும்** பெருஞ்சிறப்பு வாய்ந்தவை.

1. ஸ்ரீமத் ராமாயண பாராயணமும் காரிய ஸித்தியும்

ஸ்ரீமத் ராமாயணம், மஹாபாரதம், பாகவதம் ஆகிய மூன்றும் நம் நாட்டுத் தெய்விக நிதிகளாகும். நம்மிடம் கொண்டுள்ள அளவற்ற கருணையால் முனிவர்கள் இம்மூன்று அழியாச் செல்வங்களையும் நமக்கு அருளியுள்ளார்கள். அவற்றுள் ராமாயணம் தலைசிறந்தது.

மக்கள் உய்யும்பொருட்டு நம் முன்னோர் நல்ல வழிகளை வகுத்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஸன்மார்க்கங்களை ஸ்ரீமத் ராமாயணம் அழகாக எடுத்துக் காட்டுகிறது. ஸ்ரீராம, லட்சுமண பரத, சத்ருக்னர் என்ற நான்கு அவதார மூர்த்திகளும் மனிதன் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய பலவித தர்மங்களை நல்ல முறையில் நடத்திக்காட்டி யிருக்கிறார்கள். ஸ்திரீ தர்மத்தைச் சிறப்பாக விளக்கவே, நம் லோகமாதா "ஸீதா தேவியாக" அவதரித்தார். முக்கியமாக, "சரணாகதி" தத்துவத்தை விளக்கவே திருமால், ஸ்ரீராமசந்த்ர மூர்த்தியாக அவதரித்தார். "சரணாகதிக்கு ஜாதி மத வேறுபாடு இல்லை; ஆண் பெண் வேறுபாடு இல்லை. உயர்திணை, அஃறிணைப் பாகுபாடு இல்லை" என்னும் உண்மையை அவர் காண்பித்திருக்கிறார்.*

நம் வாழ்க்கையில் துன்பம் வரும்பொழுது ராம கதையைப் பாராயணம் செய்தால், துன்பங்கள் விலகி மனச்சாந்தி ஏற்படும்

---

* "The conception of God in the TIRUVAIMOLI is very sublime. The very first line of the TIRUVAIMOLI describes the Lord as One whose excellence is supreme. But this Being of Supreme Excellence is not a far-off, high and mighty Being, indifferent to the weal and woe of souls. Hidden in everything It pervades everything, even as the invisible soul pervades and actuates the body. This being is so full of love for souls that in the incarnations, e.g., Ramavatara, it takes on the human form and suffers every woe that human flesh is heir to.

"Are those born in the world, anything in themselves, if they do not become devotees of the Lord, after having heard how He was born in the world and for the sake of human beings endured untold suffering; Who, seeking out the evil ones who aflicted the earth, destroyed them and thus protected and redeemed the world?"

—**Dr. V.A. Devasenapathi** (in "The Bhavan's Journal")

என்பது நம் முன்னோர்கள் கண்ட உண்மை. அந்தக் கருத்துடன் தான் வால்மீகி முனிவர் ராமாயண காவியத்தைப் பாடினார். ராம நாமத்துக்கு அளவற்ற பெருமை உண்டு. சர்வமங்களத்தையும் அளிக்கக்கூடிய ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தை எல்லோரும் பாராயணம் செய்து பெரும்பயன் அடைதல் வேண்டும்.

"நன்மையும் செல்வமும் நாளும் நல்குமே !
தின்மையும் பாவமும் சிதைந்து தேயுமே !
சென்மமும் மரணமும் இன்றித் தீருமே !
இம்மையே 'ராம'வென் றிரண்டெ ழுத்தினால்"

என்ற கவிச்சக்கரவர்த்தியாகிய கம்பரின் வாக்கு, கல்லையும் கனிவிக்கும்; இரும்பையும் இளக வைக்கும்.

நாம் கஷ்டத்தில் இருக்கும்பொழுது கஷ்டங்களைக் குறைத்துக் கொள்ளவும், கவலையுற்றிருக்கும்போது மனச்சாந்தி பெறவும், சுகத்தில் இருக்கும்பொழுது மேன்மேலும் சுகத்தை வளர்த்துக் கொள்ளவும் எளிதாக அநுசரித்து வரக்கூடிய பல பொது வழிகளை நம் பெரியவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஜாதகத்தில் ஒவ்வொரு தசைக்கும், தசையில் உள்ள புக்திகளுக்கும் ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணத்திலிருந்து குறிப்பிட்ட சில ஸர்க்கங்களைத் தினந்தோறும் பக்தியுடன் பாராயணம் செய்துவந்தால் நவக்ரஹ சாந்தியுண்டாகின்றதென்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

மற்றும், ராமாயணத்தின் ஒவ்வொரு ஸர்க்கத்தையும் பாராயணம் செய்வதற்கு பிரத்தியேகமான ஒரு பலன் உண்டு. இதை ஸர்வலோகரக்ஷகனான ஸ்ரீபரமேசுவரன் லோகமாதாவான பார்வதி தேவியிடம், மனிதனுக்கு எந்தெந்த ஸமயங்களில் எந்தெந்த காரியங்கள் ஸித்திப்பதற்கு எந்தெந்த ராமாயண ஸர்க்கங்களைப் பாராயணம் செய்யவேண்டும் என்பதைக் கூறியிருக்கிறார். இதனைப் பதினெண் புராணங்களில் ஒன்றான வாயு புராணத்தைச் சேர்ந்த 'உமா ஸம்ஹிதை' என்ற பகுதி கூறுகிறது.

2. திராவிட வேதங்களும் காரிய ஸித்தியும்

"வாழ்க அந்தணர் வானவர் ஆனினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனும் ஓங்குக
ஆழ்க தீயதெல் லாம்அரன் நாமமே
சூழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே"

—திருஞான. தேவாரம்.

என்ற பாசுரத்தை எழுதி வையை யாற்றில் இட்டார் திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார். அவ்வேடு நீரோட்டத்தை எதிர்த்துச் சென்று திருவேடகம் என்ற இடத்தில் கரையேறிற்று.

" மந்திரமாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சுந்தரமாவது நீறு துதிக்கப் படுவது நீறு
தந்திரமாவது நீறு சமயத்தில் உள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமை பங்கன் திருவால வாயான் திருநீறே "

என்ற பாசுரத்தைக் கூறிக் கூன்பாண்டியன்தன் கொடுநோயைத் தீர்த்தார்;

அங்ஙனமே ஆழ்வார்களும் அனந்தரம் ஆண்டவன் அரிய லீலா விபூதியில் ஈடுபட்டுத் தம்மை மறந்து அருள்வாக்குகளைப் பொழிந்துள்ளனர். இன்ன பொருள் வேண்டுமென்பதை நமக்குக் கேட்கத் தெரியாது; எப்படிக் கேட்பதென்பதும் தெரியாது; அப்பெரியார்கள் நமக்கு என்னென்ன பொருட்கள் வேண்டுமென்பதை அறிந்து அவைகளைக் கேட்க வேண்டிய முறையையும் நமக்குக் காட்டியுள்ளார்கள். நாமே பகவானைத் தோத்திரம் செய்து கேட்பதைவிட,

" முன்னோர் மொழிபொருளே யன்றி யவர்மொழியும்
பொன்னேபோற் போற்றி"

ஆசாரியர்களுடைய பாசுரங்களை உருக்கமாகத் தினமும் பாராயணம் செய்துவந்தால் எத்தகைய இடுக்கணும் கதிரவன் முன் பனியாய் நீங்கிப் பேரின்பம் பெறலாம்.

ஆகவே, இந்நூலில் திராவிட வேதங்களினின்றும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தெய்வீகத் தன்மை மிகுந்தனவும் கல்வி, செல்வம் ஆகியவற்றை அளிக்கக்கூடியனவும் ஆபத்து, துன்பம் முதலியவைகளைப் போக்கக் கூடியனவும் ஆகிய சிறந்த பாசுரங்களும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

எனவே, புராணப் பிரசித்தமான உமாஸம்ஹிதையை ஆதாரமாகக் கொண்டும், ஆன்றறிந்து அடங்கிய பொய்யா நாவிற் புலமை மிக்க சான்றோர்களின் அனுமதி பெற்றும் "ஸகல காரிய ஸித்தியும் ஸ்ரீமத் ராமாயண பாராயணமும் திராவிட வேதங்களும்" என்ற இந்தப் புத்தகத்தைப் பிரசுரித்துள்ளோம்.

இந்தப் புத்தகம் எதற்காக ?

*"ஆண்டவனின் படைப்புத்திறம் ஒரு விசித்திரம்; அவனது அழிவு வேலையும் ஒரு விசித்திரந்தான்.

"ஒரு புறத்தில் தூய்மையைப் பரப்பிவைக்கிறான்; எதிர்ப் புறத்தில் கயமையையும் தூண்டிவைக்கிறான். அழகையும் அற்புதத்தையும் படைக்கிறான் ஒரு புறத்தில்; அவலட்சணத்தையும் மறந்துவிடாமல் கூடவே குவித்து வைக்கிறான்—மறுபுறத்தில்.

* "கல்கி", 18-9-1960.

"அத்துடனு? அவனது பராமரிப்பில்தான் எத்தகைய ?ாலங்கள்? தன் ஜாலங்களை எங்கேயோ இருந்தபடி கண்டு ிரிக்கிறுன். அவனது சிரிப்பொலியின் பெயர் விதி!"

இந்த விதியினுல் ஏற்படும் தீய விளைவுகளைப் பக்தியால் மாளிக்கலாம்; விதியினுல் விளையும் இன்பங்களைப் பக்தியால் ெபருக்கலாம்.

பக்தியைப் பேரளவில் பரப்பவே, முன்காலத்தில் நம் தேசத் ுல் கோயில்கள் பல கட்டினர். குறித்த வேளைகளில் பூஜை ுதலியன செய்வித்தனர். நம் தேசத்தை ஆண்ட அரசர்கள் ெதய்வ நம்பிக்கை மிகுந்து தெய்வ வழிபாட்டில் அதிக அக்கறை ாட்டி வந்தனர்.

கோயில்களில் பூஜை செய்பவர் பகவானுக்குப் பாமாலேயும் ுமாலேயும் சூட்டிப் பூஜை செய்து கடைசியில் "தேசமெல்லாம் ுகமாக இருக்க வேண்டும்" (ஸர்வே ஜநாஸ் ஸுகிநோ பவந்து) ான்று பிரார்த்தனை செய்வது வழக்கம். அதனுல் நாட்டுக்காவது, ுனி மனிதனுக்காவது எவ்விதக் கெடுதியும் நேராமலிருந்தது; ாதம் மும்மாரி பொழிந்தது; நாடு செழித்தது. மக்களும் மகிழ்ச்சியாக வாழ்ந்துவந்தனர்.

ஆனுல், இன்று நம் நாட்டின் நிலே என்ன? நாம் எல்லோரும் ாதிர்பார்த்த சுதந்திரம் கிடைத்தது. ஆயினும் சுதந்திரத்தால் ாம் எதிர்பார்த்த சுகம் கிடைக்கவில்லே. அதற்குப் பதிலாக நம்மைச் சுற்றி எங்கே பார்த்தாலும் கஷ்டம்! கஷ்டம்! கஷ்டம்! வாழ்க்கைக்கு மிகவும் அவசியமான பொருள்களின் விலேவாசிகள் விஷம்போல் ஏறி வருகின்றன. கள்ள மார்க்கெட் வியாபாரத் தாலும், கெட்ட வழக்கங்களாலும் மனிதன் மனிதனையே விழுங்க முயலுகிறுன். அருகதையற்றவன், தன் அதிகாரியிடம் கோள் சொல்லி, அருகதையும் அநுபவமும் நிறைந்த, முன்னேற வேண் டியவனைப் புறக்கணிக்கச் செய்து, தன் அதிகாரத்தில் உயர்வைப் பெறுகிறுன் இந்த அநீதிகள் எல்லாம் ஒழிய வேண்டுமானுல், கடவுளைக் குறித்துத் தினந்தோறும் கூட்டுப் பிரார்த்தனை (Mass-Prayers) நடத்த வேண்டும். *கூட்டுப் பிரார்த்தனையின் மகிமை யாலேயே நாம் சுதந்திரத்தை அடையமுடியும் என்பதை அண்ணல்

*" Of the twelve Alvars, Nammalvar is considered to be the greatest. Taking the Alvars as a 'whole', Nammalvar is considered to be their soul. The very term 'Nammalvar' (which means our Alvar) shows the esteem in which he was and is held by the Vaishnavites. But we can go further and say that not only Vaishnavites but also all those whose hearts are thrilled by the utterances of the mystics, can claim Nammalvar as their own.

[Contd. on the next page

காந்திமகான் தன் அன்றாட வாழ்க்கையில் செய்து காட்டினார். ஆகையால், ஒவ்வொருவரும் தங்கள் வீட்டில் ராமாயணத்தை யும், நாலாயிர திவ்யப்ரபந்தம், தேவாரம், திருவாசகம் முதலியவைகளையும் தினந்தோறும் பாராயணம் செய்து வந்தால், அதுவே ஒருவகையில் கூட்டுப் பிரார்த்தனைக்கு ஒப்பாகி, நாட்டுக்கு நன்மை உண்டாக்கும் என்பது எங்களுடைய திடமான நம்பிக்கை. முக்கியமாக மேற்படி கிரந்தங்களையும் பாசுரங்களையும் முழுவதும் பாராயணம் செய்வதற்குச் சௌகரிய மில்லாதவர்கள், சில ஸர்க்கங்களையாவது அல்லது சில பாசுரங்களை யாவது நாள்தோறும் பாராயணம் செய்வார்களானால் அதன் மூலம் அவர்களுடைய கஷ்டங்களெல்லாம் நீங்கிச் சுகம் உண்டாகும்.

நம் முன்னோர்கள் தம் நலத்துக்காக மட்டும் அல்லாமல், உலகமெல்லாம் உய்யவேண்டும் என்னும் பரந்த நோக்கத் துடனேயே தெய்வ வழிபாட்டைச் செய்துவந்தார்கள். அவ்விதம் அனைவரும் நாள்தோறும் தாம் செய்யும் பாராயணத்தால் 'எல்லாரும் இன்புற்றிருக்க வேண்டும்' என்னும் நல்ல மனப் பான்மையுடன் பாராயணம் செய்வார்களாக!

அனைவரும் முக்கியமாக மனத்தில் இருத்திக் கொள்ள வேண்டிய மற்றொரு விஷயமும் உண்டு. நாம் தெய்வத்தை வழிபாடு செய்வது இம்மைப் பயன் ஒன்றுக்காக மாத்திரம்

"Nammalvar worships the Supreme as Vishnu. But he does not frown upon those who worship the Supreme under other names. He is sure that all true worship must be of the Supreme. Every one, according to his capacity, worships the Supreme as he conceives It and attains It. Hence there is no defect or deficiency in the object of worship. In other words, his message is: 'Let the worship be sincere; it will reach the Supreme.'

"It is usual to deplore Kaliyuga as a period wholly given over to wickdeness. Nammalvar's remedy is sincere and joint worship. He says, 'If you sincerely and jointly worship, there will be no Kaliyuga.' This is sound practical advice If we all worship the Supreme, the One with infinite auspicious qualities, how can there be wickedness? If light is let in, how can there be darkness? There is no use deploring darkness when we are enveloped by it. Let us let in light. Darkness will automatically disappear. Even so, worship of the Supreme is the antidote to wickedness."

—Dr. V. A. Devasenapathi (in "The Bhavans Journal")

இல்லை. இம்மைப் பயன் அழிவுள்ளது; சுக துக்கங்களுக்குக் காரணமான மறுபிறப்பை அளிக்கவல்லது. ஆகையால், அழிவற்ற மறுமைப் பயனை, அதாவது பிறப்பில்லாத முக்தி நிலையை அடைவதே நம் வழிபாட்டின் முக்கிய நோக்கமாக இருத்தல் வேண்டும். இதையே நம் முன்னோர்கள் வாழையடி வாழையாகச் சொல்லி வந்திருக்கிறார்கள்.

அப்படி ஒவ்வொருவரும் இம்மை மறுமைப் பயன்களையும் உலக நன்மையையும் விரும்பி, இந்தப் புத்தகத்திலுள்ள இராமாயண ஸர்க்கங்களையும், திராவிட வேதப் பாசுரங்களையும் பாராயணம் செய்து வருவார்களானால் நம் நாட்டில் இன்று இருக்கும் அவல நிலையொழிந்து, ராமராஜ்ய சௌக்கியங்கள் உண்டாகும் என்பது திண்ணம்.

ஸம்ஸ்கிருதத்தில் ஓரளவு அறிவு பெற்றவர்களே ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணத்தைத் தொடர்ந்து தினமும் பாராயணம் செய்துவர முடியும். ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தை முழுவதும் பாராயணம் செய்ய முடியாதவர் சுந்தர காண்டத்தையேனும் பாராயணம் செய்வது சிறந்தது. அதுவும் முடியாதவர்கள் விசேஷ பலனைக் கொடுக்கக்கூடிய தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஸர்க்கங்களில் தமக்குத் தேவையானதொன்றை மட்டும் முறையாகப் பாராயணம் செய்துவரலாம்.

அதுபோலவே, ஆழ்வார்கள், நாயன்மார் முதலியவர்கள் அருளிய பாசுரங்களையும் முழுவதும் படிப்பது விசேஷமானது. ஆனாலும் சில பகுதிகளைப் படிப்பதால் விசேஷ நன்மைகள் உண்டாகும். ஸகல காரியங்களிலும் ஸித்தி உண்டாகும்.

ஸம்ஸ்கிருதம் தெரியாதவர்கள் ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தை எந்த மொழியிலும் படித்துப் பலன் பெறலாம். ஏனெனில், நமக்கு ஸம்ஸ்கிருதம் தெரியாமல் இருக்கலாம்; ஆனால் ஆண்டவனுக்கு எல்லா மொழியும் தெரியும்; புரியும். ஆகவே,

> **" வடகலை தென்கலை வடுகு கன்னடம்**
> **இடமுள பாடையா தொன்றி னாயினும்**
> **திடமுள ரகுகுலத் திராமன் தன்கதை**
> **அடைவுடன் கேட்பவர் அமரர் ஆவரே. "**

என்று கம்பர் கூறியபடி, எம்மொழியிலும் ராமாயணத்தைப் படித்துப் பலன் பெறலாம். அதனாலேயே ஸம்ஸ்கிருதம் தெரியாத தமிழ் மக்களனைவரும் ராமாயண பாராயணம் செய்து பலனை அடையவேண்டுமென்னும் நோக்கத்துடன் வால்மீகி ராமாயணத்திற்குக் **கீர்த்தனாசாரிய ஸ்ரீ ஸி. ஆர். ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்கார் B.A.,** அவர்கள் செய்த உயர்ந்த மொழிபெயர்ப்பு இதில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பாராயணம் செய்தாலே மூலக் கிரந்தத்தைப் பாராயணம் செய்த பலன் உண்டாகும்.

இனி, தங்கள் குறை என்ன? அதை, நிவர்த்திக்க ராமாயணத்தின் எந்தெந்த ஸர்க்கங்களைப் பாராயணம் செய்ய வேண்டும்? அதற்கு நிவேதனப் பொருள்களும் மற்றைய நியமங்களும் என்ன? இந்த விவரங்களைக் கீழே அட்டவணையிட்டுக் காட்டியுள்ளோம்.

இவ்வாறே பகவானுடைய அனந்த கல்யாண குணங்களில் ஈடுபட்டு ஆழ்வார்களும் நாயன்மார்களும் மற்ற அடியார்களும் மனம் நெகிழ்ந்து அருளிய பல இன்னிசைப் பாசுரங்களையும் அவ்வப்போது நெஞ்சுருகிப் பாராயணம் செய்து வருதல் ஸகல காரியங்களையும் ஸித்திபெறச் செய்யும். ஆகவே, அத்தகைய அருட்பாடல்களையும் வகைப்படுத்தி இந்நூலில் கொடுத்துள்ளோம். அவைகளின்படி பாராயணம் செய்து, பக்தர்கள் ''ஸகல காரியங்களிலும் ஸித்தி'' பெறவேண்டுமென்று ஸர்வேசுவரனைத் துதிக்கின்றோம்.

மேலும் மக்களை ஆட்கொள்ளவே எம்பெருமான் இந்நிலவுலகில் ஆங்காங்குக் கோயில் கொண்டருளியிருக்கிறார். இதனை மணிவாசகப் பெருமான் ''**வான்பழித்து இம்மண் புகுந்து மனிதரை ஆட்கொண்ட வள்ளல்**'' என்று போற்றுகிறார். அத்தகைய கோயில்கள் பலவற்றுக்கும் சென்று அவன் அன்பிலே திளைத்து பக்தியிலே ஊறி அவனை நினைந்துநினைந்து உருகிஉருகிப் பதறிக் கதறிப் பாசுரம் பல செய்து மனித குலத்துக்கே வழிகாட்டிகளாக இருக்கின்றார்கள் ஆழ்வார்களும் நாயன்மார்களும். தீயன கடிந்து நல்லன இவையென நாட்டிப் பேரின்பம் பெற்றுப் பெருவாழ்வு வாழும் வகையிஃதெனப் பன்னிப்பன்னிப் பலவகையாலும் உணர்த்தியிருக்கிறார்கள். ஆழ்வாராதிகளாலும் நாயன்மார் முதலியவர்களாலும் பாடப்பெற்ற புகழ்வாய்ந்த பெரிய கோயில்கள் இமசேது பரியந்தம் ஏராளமாக இருக்கின்றன. எல்லாக் கோயில்களுக்கும் எல்லாரும் சென்று எம்பிரானைத் தரிசனம் செய்வது எளிதல்ல. ஆகையால் பாரத நாட்டில் பல இடங்களிலும் கோயில்கொண்டுள்ள ஸ்ரீ ராமபிரானின் திருவுருவப் படங்களையேனும் கண்குளிரக் கண்டுகளித்துத் துதித்து வழிபடுதலும் பகவானுடைய அனுக்ரஹத்தைப் பெற்று ஸகல காரியங்களிலும் ஸித்தி பெறுவதற்கு மற்றொரு வழியாகும். எனவே, பல க்ஷேத்ரங்களில் கோயில்கொண்டுள்ள ஸ்ரீ ராமபிரானின் திருவுருவப் படங்களையும் இப்புத்தகத்தில் சேர்ந்துள்ளோம்.

ஸர்வே ஜநாஸ் ஸுகிநோ பவந்து ||
ஓம் சாந்தி : சாந்தி : சாந்தி:

—**கீழாத்தூர் ஸ்ரீநிவாஸாச்சாரியார்,** P. O. L,
ந்யாயசிரோமணி, ஹிந்திவிசாரத்,
(பரீக்ஷாமந்த்ரி, ஸம்ஸ்க்ருத பாஷா ப்ரசாரிணீ ஸபா,)
பதிப்பாசிரியர்.

ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில் சில கட்டங்களைப் பாராயணம் செய்வதால், அவரவர்களுடைய கோரிக்கைகள் நிறைவேறுமென்று வாயுபுராணத்தைச் சேர்ந்த உமா ஸம்ஹிதையில் சொல்லிய பாராயணக்கிரம விவரம்

வரிசை எண்	குறிப்பிட்ட காரியங்கள்	காண்டம்	பாராயண ஸர்க்கங்கள்	பாராயண கட்டத்தின் பெயர்	பாராயணம் செய்ய வேண்டிய காலம்	நிவேதனப் பொருள் முதலியன
1	எடுத்த தரும காரியம் நிறை வேற	அயோ	21, 22, 23, 24, 25	கௌஸல்யா ராம ஸம்வாதம்	காலை அல்லது மத்யானம்	5 வாழைப்பழங்கள்
2	செய்தொழிலில் தனலாபமுண்டாக	,,	32	யாத்ரா தானம்	காலை, மத்யானம், மாலை	ஷை
3	கல்யாணமாகாதவர்களுக்கு, கல்யாணம் நடக்க	பால	73	ஸீதா கல்யாணம்	காலை	அப்போது கறந்த பசுவின் பால்
4	மோக்ஷபலன் ஸித்திக்க	ஆரண்ய	65, 66, 67, 68	ஜடாயு மோக்ஷம்	காலை	5 வாழைப்பழங்கள்
5	அபஸ்மாரம், ச்வாஸம், காஸம், குஷ்டம தீர	யுத்த	59	ராவணகிரீட பங்கம்	இரண்டு வேளை	முதலில் தேன், முடிவில் பால்
6	பேய் பிசாசு, பில்லி சூன்யம் நீங்க	ஸுந்தர	3	லங்கா விஜயம்	மாலை	முதலில் சர்க்கரைப் பொங்கல், ஹநுமாரை த்யானம் செய்து கடைசியில் கற்பூரஹாரதி
7	பைத்தியம் தெளிய	ஷை	13	ஹநுமத் சிந்தை	காலை	உளுந்தன்னம்
8	தரித்திர நிலை நீங்க	ஷை	15	ஸீதா தரிசனம்	காலை	5 வாழைப்பழங்கள்
9	அடுத்தடுத்து வரும் ஆபத்து நீங்க	யுத்த	116	ஸீதாஞ்ஜனேயஸம்வாதம்	காலை	முதலிலும், முடிவிலும் தேங்காய்

[P. T. O.

10	எதிர்பாராமல் வந்த ஆபத்து ஒழிய	யுத்த	18, 19	விபீஷண சரணாகதி	காலை	முதலிலும் கடைசியிலும் தேங்காய்
11	விட்டுப்பிரிந்தவர் வந்து சேர	ஸுந்தர	36	அங்குலீயக ப்ரதானம்	காலை, மாலை	பலாப்பழம், மாம்பழம்
12	துர்சொப்பன தோஷம் நீங்க	,,	27	திரிஜடை ஸ்வப்னம்	காலை	3 நாட்கள் பாராயணம், சர்க்கரை நிவேதனம்
13	பரஸ்த்ரீ கமனதோஷம் நீங்க	,,	7, 8, 9, 10, 11	ஹநுமார் சிந்தை	காலை	இருபது அப்டங்கள்
14	ஸ்ரீராமனுக்குச் செய்த அபசாரதோஷம்நீங்க	,,	38	காகாஸுர விருத்தாந்தம்	காலை	5 வாழைப்பழங்கள்
15	மறுபிறவியில் ஸகல சுகங்களும் பெற	யுத்த	131	ஸ்ரீராம பட்டாபிஷேகம்	காலை	ஒரு மாதம் பாராயணம் செய்யவேண்டும் வெண்பொங்கல்
16	பிள்ளையில்லாதவர் களுக்குப் பிள்ளை யுண்டாக	பால	15, 16	புத்திரகாமேஷ்டி பாயஸ தானம்	காலை	20 நாட்கள் பாராயணம். நெய்பாயஸம் நிவேதனம்
17	சுகப்ரஸவம் உண்டாக	,,	18	ஸ்ரீ ராமாவதாரம்	காலை	கர்ப்பிணிகேட்கவேண்டும். ஏதாவது ஸ்வல்ப நிவேதனம்
18	சிறைவாஸ பயம் நீங்க	யுத்த	117	விபீஷணன் ஸீதையை ஸ்ரீ ராமரிடம் சேர்த்தல்	காலை	மதுரபதார்த்தங்கள்
19	துர்கடத்தையுள்ள பிள்ளை நல்லவனாக	அயோ	1, 2	ஸ்ரீ ராமகுண வர்ணனம்	காலை	5 வாழைப்பழங்கள்
20	நினைத்த காரியம் நிறைவேற	பால	75, 76	பரசுராம கர்வபங்கம்	காலை	முடிவில் பாயஸம், அப்பம் முதலியவை
*21	ராஜாங்க காரியங்களில் வெற்றி பெற	அயோ	100	ராஜ தர்மங்கள்	காலை	5 வாழைப்பழங்கள்

*இது 'உமா ஸ்ரீம்ஹிதை'யில் கூறப்பட்டாதது.

ஸ்ரீ ராமசந்த்ராய நம:

1. எடுத்த தருமகாரியம் நிறைவேற

(For the Fulfilment of Virtuous Acts)

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம்

அயோத்யா காண்டம் ஸ. 21 முதல் 25 முடிய

உமா ஸம்ஹிதா

த[4]ர்ம காமஸ்து கௌஸல்யா ராம ஸம்வாத[3]மாத[3]ராத் |

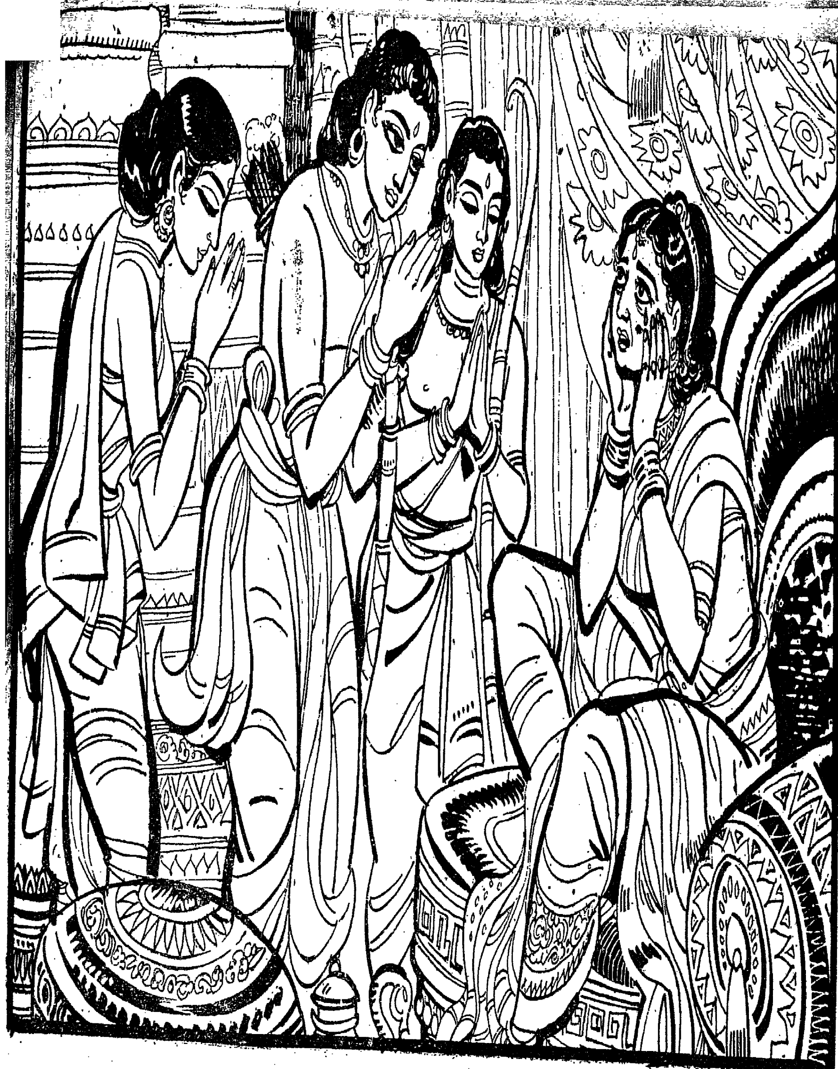
மங்க[3]ளாந்தம் படே[2]த் ப்ராத: மத்[4]யாஹ்நே வா ஸ்மரந் ப்ரபு[4]ம் ||

தாம் தொடங்கிய தருமகாரியங்களுக்கு ஏதாவது விக்னம் ஏற்பட்டு, அவை நிறைவேருமற் போனல், "கௌஸல்யா ராம ஸம்வாதம்" என்ற அயோத்யா காண்டம் 21, 22, 23, 24, 25 ஆகிய ஐந்து ஸர்க்கங்களேயும் காலேயிலோ மாலேயிலோ பாராயணம் செய்யவேண்டும்.

நிவேதனம் : ஐந்து வாழைப்பழங்கள்.

ஸங்கல்பம்

ஸ்ரீ ஸீதாலக்ஷ்மண ப[4]ரத சத்ருக்[4]ந ஹநுமத் ஸமேத
ஸ்ரீ ராமசந்த்[3]ர ப்ரபோ[4]: ப்ரஸாதே[3]ந
ப்ராரீப்ஸித த[4]ர்மகார்ய ஸமாப்த்யர்த[2]ம்
"கௌஸல்யா ராமஸம்வாத[3]ா"த்மக
ஸ்ரீமத்[3] ராமாயணக[4]ட்ட பாராயணம்
அஹம் கரிஷ்யே |

ஸர்க்கம் 21

ராமன் கௌஸல்யையை ஸமாதானம் செய்தது

ததா[2] து விலபந்தீம் தாம் கௌஸல்யாம் ராமமாதரம் |
உவாச லக்ஷ்மணோ தீ[3]ந: தத்கால ஸத்[3]ருஶம் வச: || **(1)**

அப்படிப் பிரலாபிக்கும் கௌஸல்யையைப் பார்த்து லக்ஷ்மணன் மிகுந்த வருத்தத்துடன் அந்தச் சமயத்திற்குத் தகுந்தபடி பின்வருமாறு பேசினார்.

"அம்மா! ஒரு ஸ்த்ரீயின் வார்த்தைக்குக் கட்டுப்பட்டு தனக்கு நியாயமாகக் கிடைக்க வேண்டிய ராஜ்யத்தை விட்டு ராமன் காட்டிற்குப் போவது உசிதமென்று எனக்கும் தோன்றவில்லை. 'கைகேயியின் உத்திரவால் நான் போகவில்லை; அரசனுடைய கட்டளையாலல்லவா போகிறேன்' என்றால், அவரோ மிகவும் வயது சென்றவர்; இந்திரிய ஸுகங்களில் ஆசையை ஒழிக்க முடியாதவர். ஆனால் 'பரிசுத்தமானவனை இந்திரியங்கள் என்ன செய்ய முடியும்' என்றால், இப்பொழுது அவர் ஒரு ஸ்த்ரீயிடத்தில் எல்லையற்ற ஆசை கொண்டிருக்கிறார். ஆகையால் அவருடைய புத்தி விபரீதமாயிருக்கிறது. இது அநியாயமென்று அவருக்குத் தெரியவில்லை. தான் மிகவும் பிரீதி வைத்த ஸ்திரீயை ஸந்தோஷப்படுத்துவதற்காக எல்லையற்ற அதிகாரத்தைப் பெற்றிருக்கும் ஒரு மஹாராஜா என்னதான் சொல்லமாட்டார்? என்னதான் செய்ய மாட்டார்?

"ராமனிடத்தில் எந்தக் குற்றத்தையாவது தோஷத்தையாவது கண்டு வனத்திற்கு அனுப்பியிருக்கக்கூடாதோ என்றால் ராஜ துரோகம் முதலிய கொடிய குற்றங்களை ராமன் செய்தாரா? அல்லது கோரமான பாபங்களைச் செய்தாரென்றாவது சொல்ல முடியுமா? அவருக்குப் பரமசத்துருவானாலும் அல்லது ஏதாவது குற்றம் செய்து அதற்காக அவரால் தண்டிக்கப்பட்டிருந்தாலும் அவர் இல்லாதவிடத்திலும் அவரைப்பற்றித் தோஷத்தைக் கற்பிக்கக் கூடிய மனிதனை இந்த லோகத்தில் காணேன். அப்படியிருக்க அவருக்கெதிரில் எவனாவது சொல்லத் துணிவானோ?

"இது நான் ஊஹமாகச் சொல்லும் விஷயமல்ல. எல்லோருக்கும் வெளிப்படையாகத் தெரிந்ததே; ராமனோ தேவதைகளைப்

போல் பரமசுத்தர்; அவருடைய மனமும் வார்த்தையும் நடத்தை யும் நியாயமான வழியிலேயே எப்பொழுதும் நடக்கும்; குடிகளின் இஷ்டத்தை அனுஸரிக்கிறவர்; பெரியோரால் பழக்கப்பட்டவர்; இந்திரியங்களை அடக்கினவர்; கைகேயி முதலிய சத்துருக்களுக் கும் பிரியமானவர்; தர்மஸ்வரூபி; மேற்சொன்ன குணங்களில்லா விட்டாலும் ஸகல தோஷங்களிருந்தாலும் மூத்த புத்திரனென்ற நியாயத்தால் ராஜ்யத்திலிருந்து விலக்கத்தகாதவர். இப்படியிருக்க தர்மத்தை அனுஷ்டிக்கும் எந்த மனிதனாவது யாதொரு காரணமு மில்லாமல் அவரை ராஜ்யத்திலிருந்து துரத்துவானா?

"அது போகட்டும். அரசனுக்குப் பால்யம் திரும்பியிருக் கிறது; காமத்திற்கு வசப்பட்டிருக்கிறார். அப்படிப்பட்டவருடைய வார்த்தையை ராஜநீதியறிந்த எந்தப் புத்திரனாவது கவனிப்பானா? ஆகையால் அண்ணா! இந்த விஷயம் பிறர்க்குத் தெரிவதற்குள் இந்த ராஜ்யத்தை ஸ்வாதீனப்படுத்திக்கொள்ளும். நான் கையில் வில்லை எடுத்துப் பக்கத்தில் நின்றுகொண்டு தங்களைக் காப்பாற் றும் பொழுது எவனாவது நம்மை மீற முடியுமா? கொல்லவந்த யமனை ஜயித்தாலும் ஜயிக்கலாம்; நம்மை நெருங்கவும் முடியுமோ? இந்த நகரத்திலுள்ள ஜனங்கள் அனைவரும் சேர்ந்து நம்மை எதிர்த் தாலும், என் கூர்மையான பாணங்களால் இதை மனுஷ்ய ஸஞ் சாரமில்லாமல் செய்யமாட்டேனா? பரதனுக்கு நண்பர்களையும் உதவி செய்கிறவர்களையும்—அவர்கள் யாராயிருந்தாலும்—ஒரு நொடியில் நாசம் செய்கிறேன். கொட்டினால் தேள், கொட்டாவிட் டால் பிள்ளைப்பூச்சியல்லவா? ஏழையைக் கண்டால் மோழையும் பாயாதோ?

"நமது பிதா கைகேயியால் தூண்டப்பட்டு நமது சத்துருக் களுக்கு உதவி செய்தால், அந்தத் துர்புத்தி பிடித்தவரை ஏன் சிறையில் வைக்கக்கூடாது? ஏன் கொல்லக்கூடாது? எல்லையற்ற கர்வத்தை யடைந்து, இதைச் செய்யலாம், இதைச் செய்யக்கூடா தென்ற விவேகமின்றிக் கெட்ட வழியில் நடப்பவரை, நமக்குக் குருவானாலும் பிதாவானாலும், சிக்ஷித்து அந்த வழியிலிருந்து விலக்க வேண்டுமென்று மனு முதலிய தர்ம சாஸ்திரங்கள் சொல்லுகின்றன.

"உமக்குத் தர்மமாய்க் கிடைக்கவேண்டிய இந்த ராஜ்யத்தைக் கைகேயிக்குக் கொடுக்கத் துணிந்ததற்கு என்ன காரணம்? தன் ஸைன்யங்களால் உம்மை ஜயித்துத் துரத்திவிடலாமென்றா? அல் லது, முன்பு கைகேயிக்குக் கொடுத்த வரன்களைப் பூர்த்தி செய்வ தென்ற காரணத்தாலோ? அவ்விரண்டும் இங்கே செல்லாது.

உம்மையும் என்னையும் விரோதித்துக்கொண்டு பரதனுக்கு இந்த ராஜ்யத்தைக் கொடுக்க இவரால் முடியுமா?

"அம்மா! ராமன் என் ஸகோதரர்; என்னால் பூஜிக்கத் தகுந்தவர். அவரிடத்தில் உண்மையான பிரீதியை வைத்திருக்கிறேன். நான் பேசும் ஸத்தியத்தையும் கையில் பிடித்திருக்கும் வில்லையும் கொடுத்திருக்கும் தானங்களையும் செய்திருக்கும் தேவபூஜைகளையும் ஸாக்ஷிவைத்து ஆணையிட்டுச் சொல்லுகிறேன். பயங்கரமான காட்டிற்கு ராமன் போனாலும் ஸரி; ஜ்வலிக்கும் நெருப்பில் குதித்தாலும் ஸரி; அவருக்கு முன் என்னை அங்கே பார்க்கலாம். தாயே, தாங்கள் படும் கஷ்டத்தை என் வீரியத்தால் அழிக்கிறேன். என் பராக்கிரமத்தைத் தாங்களும் அண்ணனும் இன்றல்லவா பார்க்கப் போகிறீர்கள்."

அதைக் கேட்டுக் கௌஸல்யை சோகத்தால் மனம் கலங்கி அழுதுகொண்டு, "குழந்தாய்! தம்பி லக்ஷ்மணன் சொன்ன வார்த்தைகள் காதில் விழுந்தனவா? இதற்குமேல் என்ன செய்ய வேண்டுமென்று உனக்குத் தோன்றுகிறதோ அப்படிச் செய். பிதாவின் கட்டளையை எவ்வாறு மீறி நடப்பேன் என்று சொல்லலாம். ஆனால் இது அவர் செய்த கட்டளையல்ல; எனக்கு விரோதியான கைகேயி செய்த கட்டளை; மேலும் தர்மவிரோதமானது. அப்படியிருக்க அதைக்கேட்டு, துக்கத்தால் தவிக்கும் என்னை அநாதையாய் விட்டு நீ காட்டிற்குப் போவது நியாயமா?

"நீ ஸகல தர்மங்களையும் அறிந்தவன்; உன் பிதாவின் கட்டளையை நிறைவேற்றுகிறதென்ற தர்மத்தை அனுஷ்டிக்க விரும்புகிறாய். ஆனால் அதைக்காட்டிலும் மேலான தர்மம் ஒன்றுண்டு; கேள். லோகத்திலுள்ள மற்ற யாவற்றையும் காட்டிலும் தாயே ஒருவனுக்கு மேலான வஸ்துவென்று தர்மசாஸ்திரங்கள் உபதேசிக்கின்றன. ஆகையால் நீ இங்கிருந்தே எனக்குப் பணிவிடை செய். இதைவிட சிரேஷ்டமான தர்மமில்லை. முன் காலத்தில் காசியபர் இந்திரியங்களை அடக்கி, தன் வீட்டிலிருந்தே தன் மாதாவுக்கு ஒப்பற்ற சுச்ருஷை செய்துவந்தார். அந்த சிரேஷ்டமான தவத்தால் உத்தமலோகங்களை அடைந்து பிரஜாபதிகளில் ஒருவரானார்.

"உன் பிதா உனக்கெப்படியோ நானும் அப்படியல்லவா? உனக்கு அவர் எப்படிப் பூஜிக்கத் தகுந்தவரோ நானும் அப்படியல்லவா? அவருடைய கட்டளையை எப்படி நிறைவேற்றவேண்டுமோ அப்படியே என் கட்டளையையும் நிறைவேற்றவேண்டுமல்லவா? நீ காட்டிற்குப் போவதில் எனக்கிஷ்டமில்லை. அதற்கு

அனுமதி கொடுக்கமாட்டேன். நீ இல்லாமல் எனக்கு என்ன ஸுகம்? உன்னைவிட்டு நான் பிழைத்திருக்கவும் வேண்டுமோ! உன்னுடனிருந்து நான் புல்லைத் தின்றுகொண்டிருந்தாலும் அதுவே எனக்கு நல்லது. நான் துக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும்பொழுது நீ என்னை விட்டுக் காட்டிற்குப் போனால், நான் பட்டினியிருந்து பிராணனை விடுவேன். முன் காலத்தில் ஸமுத்திர ராஜன் தன் தாய்க்கு துக்கத்தை உண்டுபண்ணின பாபத்தால் பிராம்மணனைக் கொன்றவர்கள் அடையும் நரகத்தை அடைந்தான். நீயும் நரகத்தில் என்றும் அழியாத துக்கத்தை அடைவாய்'' என்றாள்.

இப்படித் தீனமாய்த் தன் தாய் பிரலாபிப்பதைக் கேட்டு, தர்மாத்மாவான ராமன், தர்மத்தை அனுஸரித்து "நான் என் பிதாவின் ஆக்ஞையையும் நிறைவேற்றவேண்டும்; தங்களுடைய கட்டளையையும் கீழ்ப்படியவேண்டும்; ஆனால் ஒரே காலத்தில் இரண்டையும் அனுஷ்டிக்க முடியாது. மேலும், அவருடைய கட்டளையோ முந்தினது. அதையே இப்பொழுது நிறைவேற்ற வேண்டும். அதை மறக்கக்கூடாது. ஆகையால் நான் வனத்திற்குப் போகவேண்டும். தங்கள் பாதத்தில் நமஸ்கரிக்கிறேன். கிருபை செய்து அனுமதி கொடுக்கவேண்டும்.

"இப்படிச் செய்து உன் தாய்க்குத் துக்கத்தை உண்டுபண்ணலாமா என்றால், முன் காலத்தில் ஸகல தர்மங்களையும் அறிந்த கண்டு மஹரிஷி, தன் தகப்பன் உத்தரவால் ஒரு பசுவைக் கொன்றார். அவர் தபஸ்வியல்லவா? ஞானியல்லவா? நமது குலத்தில் ஸகரரென்ற ஓர் அரசிருந்தார். தன் அறுபதினாயிரம் புத்திரர்களை இந்தப் பூமி முழுதையும் வெட்டும்படி கட்டளையிட்டார். அதை நிறைவேற்றி அதனால் அவர்கள் சாம்பலாக எரிக்கப்பட்டார்கள். அப்படி உயிரைக் கொடுத்தாவது என் பிதாவின் கட்டளையை நிறைவேற்றவேண்டியிருக்க, பதினான்கு வருஷங்கள்வரையில், காட்டிலிருப்பது ஒரு பெரிய கஷ்டமா? தன் பிதாவின் ஆக்ஞையால் பரசுராமர் தன் தாயான ரேணுகையைக் கோடரியால் வெட்டிக் கொன்றார். அப்படியிருக்கத் தங்களுக்குச் சில காலம் துக்கத்தை உண்டுபண்ண வேண்டுமேயென்று தயங்கலாமா? இதைப்போல் தேவதைகளுக்கு ஸமமான இன்னும் பலர் தங்கள் பிதாவின் வார்த்தையை நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள். நானும் அப்படியே செய்ய விரும்புகிறேன். இது நான் ஒருவன் மாத்திரம் அனுஷ்டிக்கும் தர்மமல்ல. பிறரால் அனுஷ்டிக்கப்படாததல்ல. நான் இப்பொழுது சொன்ன பெரியோர்கள் இப்படியே பிதாவின் வார்த்தையை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். நமது முன்னோர்கள் இதை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பெரியோர் நடந்த

வழியிலேயே நானும் நடக்கிறேன். லோகத்திலுள்ள எல்லோரும் அனுஷ்டிக்கும் மேலான தர்மம் இதேயன்றி நான் ஸ்வயபுத்தியால் கல்பித்ததல்ல. தங்களுக்கு வருத்தத்தை உண்டாக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தால் செய்ததுமல்ல. பிதாவின் கட்டளையை நிறைவேற்றுவதால் மாதாவிற்குக் கொஞ்சம் துக்கம் நேர்ந்தாலும் அதனால் கெட்டவன் உலகத்தில் இதுவரையிலுமில்லை" என்றார்.

நன்றாகப் பேசும் திறமையுள்ளவர்களுக்குள் மேலானவரும் வில்லாளிகளுக்குள் ஒப்பில்லாதவருமான ராமன் லக்ஷ்மணனைப் பார்த்து லக்ஷ்மணா, "உனக்கு என்னிடத்திலிருக்கும் எல்லையற்ற பிரீதியையும் உனது பராக்கிரமத்தையும் தைரியத்தையும் ஒருவராலும் தாங்கமுடியாத தேஜஸையும் அறிவேன். ஸத்தியத்தின் ரஹஸ்யத்தையும் சாந்தியின் ரஹஸ்யத்தையும் அறியாமல் என் தாய் மிகவும் வருத்தப்படுகிறாள். தர்ம ரஹஸ்யத்தை அறிந்த நீயும் இப்படிச் சொல்வது ஸரியல்ல. ஸத்தியம் தர்மத்திலேயே வேரூன்றியிருக்கிறது. ஆகையால், புருஷார்த்தங்களில் ஸத்தியமே மேலானது. இப்பொழுது என் மாதாவின் வார்த்தையைக் காட்டிலும் பிதாவின் வார்த்தையை நிறைவேற்றுவதால் அந்த தர்மம் கிடைக்கும். தர்மத்தில் ஆசையுள்ளவன் பெற்றோர்களுக்காவது பிராம்மணர்களுக்காவது ஒரு விஷயத்தைப் பிரதிக்ஞை செய்துவிட்டுப் பிறகு தவறுவானா ? இப்பொழுது என் பிதாவின் உத்தரவால் கைகேயி என்னை வனம் போகச்சொன்னாள். அவருடைய ஆக்ஞையை மீறி நடக்க நான் சக்தியற்றவன். ஆகையால், 'நமது தகப்பனாயிருந்தாலும் அவரைக் கொன்றுவிட்டு இந்த ராஜ்யத்தை ஆளுவோம்' என்ற க்ஷத்திரியர்களுக்கு மாத்திரமுள்ள குரூரமான புத்தியை விடு. நாஸ்திகர்களைப்போல் தர்மத்திற்கு ஒவ்வாத நீதியை மாத்திரம் அனுஸரிக்காதே. பிறருக்கு ஹிம்ஸையை உண்டுபண்ணும் வழியில் செல்லாதே. நான் நடப்பதைப் பார்" என்று லக்ஷ்மணனிடத்திலுள்ள மிகுந்த வாத்ஸல்யத்தால் இப்படிச் சொல்லி, மறுபடியும் கௌஸல்யையை நமஸ்காரம் செய்து கைகூப்பிக்கொண்டு, "அம்மா, தாங்களும் நானும் ஸீதையும் லக்ஷ்மணனும் ஸுமித்திரையும் என் பிதாவின் ஆக்ஞைக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டியது புராதன தர்மம். முதலில் அவர் உத்தரவு செய்தபடியால் அப்படிப் பதினான்கு வருஷங்கள் வரையில் காட்டில் வஸித்துவிட்டுப் பிறகு தங்களுடைய கட்டளைப்படி, தங்களுடைய பக்கத்திலிருந்து சுச்ரூஷை செய்வேன். முன்காலத்தில் யயாதி ஸ்வர்க்கத்திலிருந்து பூமியில் விழுந்து, பிறகு ஸ்வர்க்கத்திற்குப் போனதுபோல், நானும் கொஞ்ச காலம் கஷ்டத்தை அனுபவித்து என் பிரதிக்ஞையை நிறைவேற்றி மறுபடியும் தங்களைத்

தரிசனம் செய்கிறேன். ஆகையால் தாங்கள் துக்கத்தை அடக்கிக்கொண்டு எனக்கு உத்தரவு கொடுக்கவேண்டும். நான் க்ஷேமமாய்ப் போய் வருவதற்கு வேண்டிய மங்கள காரியங்களைச் செய்யவேண்டும். என் பிராணன்மேல் ஆணை வைத்துக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது என் அபிஷேகத்திற்காகச் செய்திருக்கும் ஏற்பாடுகளை நிறுத்திவிட்டு, துக்கத்தை வெளியில் காட்டாமல் தர்மத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக நான் வனத்திற்குப் போவதை அங்கீகரிக்கவேண்டும்'' என்றார்.

ராமன் இப்படித் தர்மத்தை அனுஸரித்தும் கொஞ்சம்கூட வருத்தமில்லாமலும் உறுதியாயும் சொன்ன வார்த்தைகளைக் கேட்டுக் கௌஸல்யை துக்கத்தால் மூர்ச்சையடைந்தாள். பிறகு பிரக்ஞை தெளிந்து, ''குழந்தாய், நமக்குள்ள சரீர ஸம்பந்தத்தாலும் உன்னைப் பெற்று வளர்த்ததாலும் உன் பிதாவுக்கு ஸமமாக நீ என்னைப் பூஜிக்கவேண்டும். சொல்லமுடியாத துக்கத்தை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கும் என்னைவிட்டு நீ காட்டிற்குப் போகக் கூடாது. அதற்கு ஸம்மதிக்கமாட்டேன். நீ இல்லாமல் இந்த லோகத்தில் நான் பிழைத்திருந்தென்ன பயன்? பிதிருலோகத்திலாவது ஸ்வர்க்கத்திலாவது ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கும் மேல் லோகங்களிலாவது நான் இருந்தாலும் என்ன ஸுகம்? உன்னருகில் ஒரு முகூர்த்தமிருப்பதற்கு இவையெல்லாம் ஈடாகுமா?'' என்றாள்.

யானையைப் பிடிக்கிறவர்கள், தீவட்டிப் பந்தங்களுடன் அது போகும் வழியில் ராத்திரியில் நின்று தடுத்தாலும் அதன் கோபம் அதிகரிக்குமேயல்லாது தான் குறிவைத்த பாதையிலிருந்து திரும்புமா? அப்படித் தன் தாய் வெகு தீனமாக பிரலாபிப்பதைக் கேட்டும் ராமனுடைய மனஉறுதி மறுபடியும் பலமடைந்தது. அவள் சோகத்தால் பிரக்ஞையற்றிருப்பதையும் லக்ஷ்மணன் துக்கத்தால் தவிப்பதையும் பார்த்தும், தர்மத்தில் நாடிய மனத்தையுடைய ராமன், தர்மத்தை அனுஸரித்து மறுமொழி சொன்னார். இப்படி நான்கு பக்கங்களிலும் தர்மத்தால் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டு அவைகளில் உத்தமமான தர்மம் எது என்று கண்டுபிடித்து அதை ஒரே உறுதியாக அனுஷ்டித்தவர்கள் ராமனைத் தவிர இந்த மூன்று லோகங்களிலும் வேறு ஒருவர் உண்டோ? இப்படிப் பேசத் தகுந்தவர் அவரே.

''லக்ஷ்மணா, உனக்கு என்னிடத்திலுள்ள பக்தியையும் உன் பராக்கிரமத்தையும் நன்றாக அறிவேன். ஆனால் என் அபிப்பிராயத்தைப் பூரணமாக அறியாமல் நீயும் என் தாயும்

எனக்கு வீண் வருத்தத்தை உண்டாக்குகிறீர்கள். தர்மத்தைப் பற்றிச் சுருக்கமாக இதுவரையில் சொன்ன வார்த்தைகளை விஸ்தார மாகச் சொல்லுகிறேன் கேள். ஒருவனுடைய பாரியை அவனு டைய கட்டளைப்படி நடப்பதால் தர்மத்தையும் அவனுடைய பிரீ திக்குப் பாத்திரமாயிருப்பதால் காமத்தையும் நல்ல புத்திரனைப் பெறுவதால் அர்த்தத்தையும் ஸம்பாதிக்கிறுள். ஒரே ஸ்திரீ மூன்று புருஷார்த்தங்களையும் கிடைக்கச்செய்கிறுள். இப்படியே தர் மார்த்தகாமமென்ற புருஷார்த்தங்கள், தர்மத்தால் கிடைக்கும் ஸுகத்திற்கு உபாயங்களாகச் சொல்லப்படுகின்றன. தர்மம் ஒன்றையே நன்ருக அனுஷ்டித்தால் இம்மூன்றும் கிடைக்கும். இதைப்பற்றி எனக்குக் கொஞ்சம்கூட ஸந்தேகமில்லை. மேற் சொன்ன புருஷார்த்தங்கள் எதனுல் கிடைக்காதோ அதை ஆரம் பிக்கக்கூடாது. எந்தக் காரியத்திலிருந்து தர்மம் விளையுமோ அதையே செய்யவேண்டும். கேவலம் அர்த்தத்தையே நாடுகிற வனை லோகத்தார் அனைவரும் வெறுக்கிருர்கள். கேவலம் காமத் தையே நாடுவதும் அப்படியே. இப்பொழுது நான் செய்யவேண் டிய தர்மம் என்னவென்று யோசிப்போம். தனுர்வேதம் ராஜநீதி முதலியவைகளை எனக்கு உபதேசித்ததால் மஹாராஜா எனக்கு ஆசாரியர்; என்னைக் காப்பாற்றும் அரசன்; என்னைப் பெற்ற பிதா; வயதால் பெரியவர். அப்படிப்பட்டவர் கோபத்தாலோ ஸந்தோஷத்தாலோ காமத்தாலோ ஏதாவது ஒன்றைக் கட்டளை யிட்டால் குரூரமான தன்மையையும் நடத்தையையும் உடைய வனைத்தவிர, சொன்ன வார்த்தையை நிறைவேற்றுவதென்ற தர்மத்தை அறிந்த வேறு யாராவது அதை நிறைவேற்ருமலிருப் பானு? நான் குரூர ஸ்வபாவமுள்ளவனல்ல. என் பிதா செய்த பிரதிக்ஞையை என்னுல் முடிந்தவரையில் நிறைவேற்றுவேன்.

"அவர் நம்மிருவருக்கும் பிரபு; என் தாய்க்கும் அப்படியே; அவளுக்கு அவரே உத்தம கதி. அவள் புண்ணிய லோகங்களை அடைவதற்கு அவரே ஸாதனம். நமது முன்னோர்களைக் காட்டி லும் அவர் விசேஷமாகத் தர்மத்தை அனுஸரித்து நெறி தவருமல் ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்துவரும்பொழுது, என் தாய் திக்கற்ற ஒரு ஸாதாரண ஸ்த்ரீயைப் போலவும் புருஷனை இழந்தவளைப் போல வும் என்னுடன் வனத்திற்கு வருவது உசிதமா?

"அம்மா, நான் வனத்திற்குப் போகிறேன்; உத்தரவு கொடுங்கள். நான் திரும்பி க்ஷேமமாய் வந்து சேருவதற்கு மங்கள காரியங்களைச் செய்யுங்கள். யயாதி மஹாராஜா ஸ்வர்க் கத்திலிருந்து தள்ளப்பட்டு ஸத்தியத்தைச் சொன்னதால் மறு படியும் ஸ்வர்க்கத்திற்குப் போனதைப் போல், நானும் பதினுன்கு

வருஷங்கள் முடிந்தவுடன் திரும்பி வருகிறேன். தர்மமாகக் கிடைக்காத இந்த ராஜ்யத்தில் ஆசைப்பட்டு கீர்த்தி என்ற விசேஷப் பிரயோஜனத்தைத் தள்ளிவிட என்னால் முடியாது. நமது ஜீவகாலம் வெகு ஸ்வல்பம்; மின்னல் கொடியைப்போல் நிலையற்றது. அதில் அதர்மத்தைச் செய்தாவது இந்தப் பூமியை ஆளவேண்டுமென்ற எண்ணம் எனக்கில்லை" என்று புருஷோத்தமரான ராமன் தன் தாயை ஸமாதானப் படுத்திக் கைகேயியின் சொற்படி அங்கிருந்து சீக்கிரமாகப் புறப்பட்டு வனத்திற்குப் போக நிச்சயித்து, லக்ஷ்மணனுக்குத் தன் உண்மையான அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்துத் தன் தாயை பிரதக்ஷிணம் செய்து உத்தரவு பெற்றுக்கொள்ள உத்தேசித்தார்.

ப்ரஸாத³யந் நரவ்ருஷப⁴: ஸ்வமாதரம்
பராக்ரமாத் ஜிக³மிஷுரேவ த³ண்ட³காந் ।
அதா²நுஜம் ப்⁴ருஶமநுஶாஸ்ய த³ர்ஶநம்
சகார தாம் ஹ்ருதி³ ஜநநீம் ப்ரத³க்ஷிணம் ॥ (65)

ஸர்க்கம் 22

ராமன் லக்ஷ்மணனை ஸமாதானம் செய்தல்

அத² தம் வ்யத²யா தீ³நம் ஸவிஶேஷ மமர்ஷிதம் ।
ஶ்வஸந்தமிவ நாகே³ந்த்³ரம் க்ரோத⁴ விஸ்ப²ாரிதேக்ஷணம் ॥ (1)

ராமனுடைய மனம் அவருக்கு வசப்பட்டது. ஸகலப்பிராணிகளிடத்திலும் அவர் செலுத்தும் சக்தி அந்த ஸமயத்தில் அவருடைய வார்த்தைகளால் வெளிப்பட்டது. லக்ஷ்மணன் ராமனுக்கு அந்தரங்கமானவர்களில் மேலானவர்; அதிகப் பொறுமையில்லாதவர். கோபத்தால் அவருடைய கண்கள் பரந்து இருந்தன. அப்படியிருந்தும் தனக்கு மித்திரனும் தம்பியும் பிரியமானவனுமான காரணத்தால் ராமன் எல்லாவற்றையும் மறந்து அவருக்கெதிரில் நின்றுகொண்டு, "லக்ஷ்மணா, நீ ஸ்வபாவத்தில் அதிக தைரியசாலியல்லவா? அரசனிடத்திலுள்ள கோபத்தையும் என்னைப்பற்றின வருத்தத்தையும் உனக்குள் அடக்கு. 'அபிஷேகத்திற்காக எல்லாம் தயாராயிற்றே; இப்பொழுது அது நடக்காவிட்டால் நமக்கு அவமானமல்லவா' என்றால், அது நமது பலஹீனத்தால் ஏற்படவில்லையே. மேலும், நமது பிதா செய்த பிரதிக்ஞையை நிறைவேற்றி அவர் உத்தமகதியை அடையும்படி செய்

இரேும் என்று மிகவும் ஸந்தோஷப்படவேண்டும். ஆகையால், என் அபிஷேகத்திற்காகச் செய்யப்பட்ட ஏற்பாடுகளை நிறுத்தி விட்டு நமது பிதாவின் வார்த்தையை நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய காரியங்களைச் செய். எனக்கு அபிஷேகம் நடக்க வில்லையே என்று என் தாய்க்கு மிகுந்த வருத்தம். நான் திரும்பி வருவேனே வரமாட்டேனே என்ற பெரிய ஸந்தேகம். ராமன் பிதாவின் கட்டளையை வெகு ஸுலபமாக நிறைவேற்றி அதிசீக்கிரத்தில் வனத்திலிருந்து திரும்பிவருவான்; இதைப்பற்றி நீ கவலைப் படவேண்டாமென்று நீ அவளுக்குச் சொல்லி அவள் வருத்தப் படாமல் செய்யவேண்டும். இந்த ஸந்தேகத்தால் அவள் துக்கப் படுவதை ஒரு க்ஷணம்கூட நான் பார்க்கப் பொறுக்கமாட்டேன்.

"நான் இதுவரையில் தெரிந்தாவது தெரியாமலாவது என் தாய்களுக்கும் பிதாவுக்கும் அல்ப விஷயங்களிலும் பிரிய மில்லாமல் நடந்ததில்லை. நமது பிதா எப்பொழுதும் நிஜத்தையே பேசுகிறவர்; செய்த பிரதிக்ஞை தவருதவர்; வீணாகாத பராக்கிரம முடையவர். இப்பொழுது தமக்கு உத்தமகதி கிடைக்காதோ என்ற பயம் அவருக்கில்லாமல் நாம் செய்யவேண்டும். இந்த அபிஷேகம் தடுக்கப்படாமலிருந்தால் தான் கொடுத்த வரங்கள் வீணாகுமே என்று அவருடைய மனம் தவிக்கும். அதைப் பார்த்து நானும் தவிப்பேன். ஆகையால் என் அபிஷேகத்திற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை நிறுத்தி இப்பொழுதே காட்டுக்குப் போகிறேன்.

"கேகய ராஜருடைய புத்திரி தன் எண்ணம் நிறைவேறித் தன் புத்திரனை பரதனை யாதொரு கவலையுமில்லாமல் அபிஷேகம் செய்யட்டும். நான் மான்தோல், மரவுரி, ஜடை முதலியவைகளைத் தரித்துக்கொண்டு வனத்திற்குப்போனல் கைகேயியின் மனம் ஸந்தோஷப்படும். ராஜ்யத்தைவிட்டு வனத்திற்குச் செல்ல வேண்டுமென்ற புத்தி எனக்கு ஸ்திரமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதை மாற்றமுடியாது. ஆகையால் நீ என்னை வருத்தப்படுத்துவது யுக்தமல்ல. நான் வனத்திற்குப் போகிறேன். தாமதம் செய்யாதே.

"நான் இப்படிச் செய்வதற்கு தர்மமே முக்கிய காரண மென்று இதுவரையில் சொன்னேன். ஆனல் அதைவிட மேலான காரணம் ஒன்றுண்டு. நான் காட்டிற்குப் போவதற்கும் பெற்ற ராஜ்யத்தை இழப்பதற்கும் காரணம் ஈசுவரனே; கைகேயி அல்ல. வீணாக அவளைத் தூஷிப்பதில் பிரயோஜனமென்ன ? கைகேயிக்கு இவ்விதமான எண்ணமுண்டானதற்குக் காரணமும் ஈசுவரனே; இல்லாவிட்டால் நீ எண்ணுகிறபடி அவளுக்கு என்னை ஹிம்ஸிக்க

வேண்டுமென்ற புத்தி ஏன் உண்டாகவேண்டும்? எனக்கு என் தாய்களிடத்தில் தாரதம்யமாவது பேதபுத்தியாவது கொஞ்சமேனும் இல்லை என்று உனக்குத் தெரியாதா? அப்படியே கைகேயிக்கு என்னிடத்திலும் பரதனிடத்திலும் பேதபுத்தியில்லை என்று உனக்குத் தெரியுமே. அப்படியிருக்க என் அபிஷேகத்தை நிறுத்தவேண்டுமென்றும், என்னைக் காட்டிற்கனுப்ப வேண்டுமென்றும் வெகு குரூரமான கொடிய வார்த்தைகளை அவள் சொல்வதை யோசித்தால் ஈசுவரனால் அவளுடைய புத்தி மாற்றப்பட்டிருக்கிறதென்ற காரணத்தைத்தவிர வேறு எனக்குத் தோன்றவில்லை. அவளோ, நல்ல ஸ்வபாவமுள்ளவள்; உத்தமமான ராஜகுலத்தில் பிறந்தவள். அதற்குத் தகுந்த தயை, பெருந்தன்மை முதலிய சிரேஷ்டமான குணங்களை உடையவள். அப்படிப்பட்ட கைகேயி கெட்ட ஸ்வபாவத்தைக் கைக்கொண்டு, தாழ்ந்த குலத்தில் பிறந்து நற்குணங்கள் ஏதுமில்லாத அல்ப ஸ்திரீயைப்போல் ஏன் நடக்கவேண்டும்? வேறு யாரிடத்திலாவது சொன்னாலும் பாதகமில்லை. தன் கணவனிடத்திலேயே ஏன் சொல்லவேண்டும்? தோழிகளிடத்தில் சொல்லி அனுப்பினால் பாதகமில்லை. தானே ஏன் நேரில் சொல்லவேண்டும்? அந்த க்ஷணம் வரையில் தானும் மஹாராஜாவும் எல்லையற்ற பிரீதி வைத்திருந்த எனக்கு மிகுந்த கஷ்டத்தை உண்டாக்கும் வார்த்தைகளைச் சொல்லுவாளா? ஜாடையாகச் சொல்லவுமில்லை. ஸ்பஷ்டமாகப் பலதடவை சொல்லியிருக்கிறாள். இந்த விஷயங்களை யோசித்தால் இவ்வளவும் ஈசுவரனுடைய செயலென்றே நிச்சயமாகிறது. எண்ண முடியாத சக்தியுள்ள ஈசுவரனுடைய ஸங்கல்பத்தை எந்தப் பிராணியும் தடுக்கமுடியாதென்பதில் ஸந்தேகமில்லை. என் கையில் கிடைத்த ராஜ்யம் தவறிப்போனதும், என்னிடத்தில் அவளுக்கு இதுவரையிலிருந்த ப்ரியம் முற்றிலும் மாறினதும் இந்தக் காரணத்தாலேயே.

"ஆனால் தெய்வச் செயலை மனுஷ்ய பிரயத்னத்தால் வெல்லக் கூடாதா என்றால், அது கொடுக்கும் பயன்களால் அதன் ஸ்வரூபத்தை அறியவேண்டுமேதவிர அதை நேரில் பார்த்தவர்களுண்டா? எவனாவது தெய்வத்தை எதிர்க்க முடியுமா? ஸுகம், துக்கம், சாந்தி, கோபம், லாபம், நஷ்டம், உற்பத்தி, நாசம் முதலிய காரணம் தெரியாத யாவற்றிற்கும் தெய்வமே காரணம். கடுமையான தவம் செய்துகொண்டிருந்த விசுவாமித்திரர் முதலிய ரிஷிகளும் தெய்வத்தால் பீடிக்கப்பட்டுக் காமக்குரோதங்களை அடக்க முடியாமல் ஸமாதி குலைந்து தங்களுடைய மேன்மையான பதவியிலிருந்து நழுவியிருக்கிறார்கள். நாம் ஒரு காரியத்தை ஆரம்பித்

திருக்கும்பொழுது அதைத் தடுத்து நாம் எண்ணாத வேறொரு காரியத்தை நடத்திவைப்பது தெய்வச் செயலே. இந்த நிச்சயத்தை உடையவனாய் எனக்கு எது நேர்ந்தாலும் மனம் கலங்காமலிருப்பதால் இப்பொழுது இந்த அபிஷேகம் தடைப்பட்டாலும் அதனால் எனக்குக் கொஞ்சம்கூட வருத்தம் உண்டாகவில்லை.

"நீயும் வருத்தப்படாமல் என்னைப்போல் நடந்துகொண்டு என் அபிஷேக காரியங்களை நிறுத்து. அதற்காகக் கொண்டுவந்திருக்கும் குடங்களிலுள்ள ஜலத்தால் நான் தபஸ்வியாவதற்கு முந்திச் செய்யவேண்டிய விரத ஸ்நானம் நடக்கட்டும். வேண்டாம்; ஒருவேளை நான் இந்த ராஜ்யத்திற்காக ஆசைபட்டுக் கபடமாக அபிஷேகம் செய்துகொண்டேன் என்று கைகேயிக்குத் தோன்றினாலும் தோன்றலாம். ஆகையால் அபிஷேகத்திற்காகக் கொண்டுவரப்பட்ட ராஜத்திரவியம் எனக்கு அவசியமில்லை. நானே நதியிலிருந்து ஜலத்தைக் கொண்டுவந்து விரத ஸ்நானம் செய்கிறேன்.

"லக்ஷ்மணா, நமக்கு ராஜ்யம் கிடைக்கவில்லையே; ஐசுவரியத்தை இழந்தோமே என்று கொஞ்சம்கூட வருத்தப்படாதே. ராஜ்யத்தை ஆளுவதும் காட்டிலிருப்பதும் எனக்கு ஒன்றே. அப்படியுமல்ல; யோசித்துப் பார்த்தால் ராஜ்ய பரிபாலனத்தால் உண்டாகும் கவலையும் கஷ்டமும் பாபமும் வனவாஸத்தில் இல்லை. இதுவரையில் பார்க்காத பொருள்களைப் பார்க்கலாம். ஆகையால் அரசாக்ஷியைக் காட்டிலும் வனவாஸமே மேலானது.

"லக்ஷ்மணா, ஒரு வார்த்தை சொல்லுகிறேன் கேள். தெய்வத்தின் சக்தி எல்லையற்றதென்று உனக்குத் தெரியுமே. அந்தத் தெய்வத்தால் ஏவப்பட்டிருப்பதால் கைகேயி நமக்கு ஹிதமில்லாத வார்த்தைகளைச் சொல்லுகிறாள். அப்படியிருக்க என் அபிஷேகத்தை அவள் தடுத்தாளென்று நாம் ஸந்தேகப்படுவது நியாயமில்லை" என்றார்.

ந லக்ஷ்மணாஸ்மிந் க²லு கர்மவிக்⁴நே
மாதா யவீய ஸ்யதிஸங்கிதவ்யா |
தை³வாபி⁴பந்நா ஹி வத³த்யநிஷ்டம்
ஜாநாஸி தை³வம் ச தத²ா ப்ரப⁴ாவம் || (30)

ஸர்க்கம் 23

லக்ஷ்மணன் ராமனைத் தடுத்தது

இதி ப்^{3}ருவதி ராமே து லக்ஷ்மணோ த^{4}: ஶிரா முஹு: |
ஶ்ருத்வா மத்^{4}யம் ஜகா^{3}மேவ மநஸா து^{3}க்க^{2}ஹர்ஷயோ: || **(1)**

ராமன் இப்படிச் சொல்ல லக்ஷ்மணன் தான் அதற்கு ஸம்ம திக்காததற்கு அடையாளமாகத் தலையைக் கீழே குனிந்துகொண்டு 'நமது தமையன் தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பதில் உறுதியாயிருக்கிறரே' என்று ஸந்தோஷத்தையும், 'ராஜ்யத்தைவிட்டுப் போகிறரே' என்று துக்கத்தையும் அடைந்தார். ஆனல் அந்த அபிப்பிரா யத்தை வார்த்தையால் தெரிவிக்கவில்லை. அந்த எண்ணமும் அடுத்த க்ஷணத்தில் மாறிவிட்டது. அதிக கோபம் கொண்ட ஸிம்ஹம் புருவத்தை நெறிப்பதுபோல் தன் புருவங்களை நெறித்துப் பெட்டியில் அகப்பட்ட ஸர்ப்பத்தைப்போல் சீறிக்கொண்டு மனத்திலுள்ள கோபத்திற்கு அடையாளமாகத் தலையை மேலும் கீழும் அசைத்துக்கொண்டு, யானையின் துதிக்கை போன்ற தன் கையை ஆட்டிக்கொண்டு, குறுக்குப் பார்வையாக ராமனைப் பார்த்து, "பிதாவின் வார்த்தையை நிறைவேற்றுவிட்டால் தர்மத் திற்குக் குறைவு நேரும்; நான் தர்மத்தை அனுஷ்டிக்காவிட்டால் பிறரும் அதைக் கைவிடுவார்கள். பிதாவின் கட்டளையை நிறை வேற்றுதவன் நம்மை ரக்ஷிப்பானே என்று ஜனங்கள் என்னிடத் தில் ஸந்தேகப்படுவார்கள் என்றும் நினைத்துக் காட்டிற்குப் போவதில் தாங்கள் இவ்வளவு பரபரப்புடனிருப்பது யுக்தமல்ல. வீரியமில்லாதவர்களும் சித்தப்பிரமையுள்ளவர்களும் க்ஷத்திரியர் களில் கீழ்ப்பட்டவர்களுமே உண்மையில் சக்தியற்ற விதியை அனுஸரித்து அதற்குக் கட்டுப்படுவார்கள். தாங்கள் க்ஷத்திரிய சிரேஷ்டர்; விதியை விலக்கும் சக்தியை இயற்கையாகவே உடை யவர்; கலங்காத புத்தியையுடையவர்; இப்படியிருக்க விதியை ஒருவராலும் வெல்லமுடியாதென்று அந்தக் கையாலாகாத பதார்த் தத்தை மெச்சுவது நியாயமல்ல. மனோபலமில்லாதவர்களுக்கு விதி என்பது பிழைப்புக்கு வழியென்று பிருஹஸ்பதி சொல்லி யிருக்கிறர்; ஆகையால் கையாலாகாதவர்களே விதியை அனு ஸரிக்கவேண்டும். புருஷப் பிரயத்னத்தை விதி வெல்லாது. அதைக் கொண்டாடலாமா?

"பிதாவின் வார்த்தையை நிறைவேற்றுமலிருந்தால் அதர்மம் நேருமென்று பயப்படுகிறீர்கள். தங்களுக்குத் துரோகம் நினைத்த

அந்தப் பாபிகளான கைகேயி தசரதர் இவர்களிடத்தில் தங்களுக்கு ஏன் ஸந்தேகமுண்டாகவில்லை? அவர்கள் தர்மத்தை அனுஷ்டிக்க வில்லையா என்றால், தர்மானுஷ்டானமென்ற வேஷத்தால் தங்களுடைய துர்க்குணங்களையும் கெட்ட நடத்தைகளையும் மறைத்துக் கொள்ளும் ஸாமர்த்தியமுள்ள எவ்வளவோ ஜனங்கள் இவ்வுலகத்திலிருக்கிறார்கள். தாங்கள் தர்மாத்மாவானதால் அவர்களிடத்தில் தங்களுக்கு ஸந்தேகமுண்டாவதில்லை. அவர்களைத் தங்களைப் போல் நினைக்கிறீர்கள். தங்களுடைய அபிஷேகத்தைத் தடுக்க அவர்கள் நன்றாக யோசித்து, அவர்கள் இப்படி நடக்கிறார்களென்று தங்களுக்கு ஏன் தெரியவில்லை? வெகு காலத்திற்கு முன்பாகவே அவர்கள் இப்படிக் கலந்து யோசனை செய்யாவிட்டால் எப்பொழுதோ கொடுத்த வரங்களைக் கைகேயி இது வரையில் மறந்து கேட்காமலிருப்பாளா? ராமன் எனக்கு மூத்த புத்திரன்; இந்த ராஜ்யம் அவனுக்கு நியாயமாகக் கிடைக்க வேண்டியது. ஆனால் எனக்கு உன் புத்திரனை பரதனுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற விருப்பம். அவன் ராமனுக்கு இளையவனாகை யால் அப்படிச் செய்ய ஜனங்கள் ஸம்மதிக்கமாட்டார்கள். ஆகையால் அதற்கு உபாயம் செய்வோம். ராமனுக்கு அபிஷேகம் செய்வதாக எல்லா ஜனங்களுக்கும் எதிரில் நான் பிரதிக்ஞை செய்கிறேன். பிறகு நீ முன்காலத்தில் கொடுத்த வரங்களைப் பூர்த்தி செய்யும்படி என்னைக் கட்டாயப்படுத்து. நான் அதற்கு இஷ்டமில்லாதவன்போல் நிர்ப்பந்தத்தின்மேல் ஒப்புக்கொள்வதாகக் காட்டிக்கொண்டு ஸம்மதிக்கிறேன். அப்பொழுது ராமனைப் பல வருஷங்கள் வரையில் காட்டிற்கு அனுப்பி, நமது குழந்தை பரதனுக்கு அபிஷேகம் செய்வோம்" என்று நமது பிதா கைகேயியுடன் கலந்து துரோகமாகச் செய்த யோசனை என்று தங்களுக்கு ஏன் இன்னும் தோன்றவில்லை? மூத்த புத்திரனிருக்கையில் இளையவனுக்கு அபிஷேகம் செய்வது இவ்வுலகத்தில் எவனுக்காவது இஷ்டமாகுமா? அதிலும் நான் ஸம்மதிப்பேனா? பொறுத்துக் கொண்டிருக்கமாட்டேன். தாங்கள் என்னை மன்னிக்கவேண்டும்.

"தாங்கள் மஹா புத்திமானல்லவா? தர்மானுஷ்டானமென்ற ஒரு காரணத்தால் 'அபிஷேகம் செய்து கொள்ளமாட்டேன்; வனத்திற்கே போவேன். அப்படிச் செய்யாவிட்டால் மஹா பாபம் நேரும்' என்று பிசகான அபிப்பிராயம் கொண்டிருக்கிறீர்கள். அந்தத் தர்மம் எனக்கு விரோதி; கைகேயியின் வார்த்தைக்குக் கட்டுப்பட்டு தர்ம விரோதமாயும் ஸகல ஜனங்களும் நிந்திக்கும் வார்த்தைகளை நமது பிதா சொல்லவும் ஒருவராலும் தடுக்கக் கூடாத சக்தியையுடைய தாங்கள் அவைகளை நிறைவேற்றுவதாக நிச்சயிப்பதும் எப்பொழுதாவது நேருமா? ஆகையால் தங்களுக்

குச் சித்தப்பிரமை தவிர வேறில்லை. அவர்கள் கபடமாகத் தங்க ளுடைய அபிஷேகத்தை நிறுத்துவதற்காகச் செய்த ஏற்பாட்டை உண்மையென்றெண்ணி மோசம் போகிறீர்களென்பதை நினைக்க நினைக்க எனக்குத் துக்கம் மேலிடுகிறது. தர்மத்தை இப்படி அனுஷ்டிப்பதில் இவ்வுலகத்தில் ஒருவருக்கும் ஸம்மதமிராது. அவர்கள் பெயருக்கு மாத்திரம் நமக்கு மாதாபிதாக்களே ஒழிய வேறல்ல; சத்துருக்களென்பதே உண்மை. நமக்குக் கெடுதியைத் தேடுகிறவர்கள் காமத்திற்கு அடிமைகள்; ஆகையால் அவர் களுடைய கட்டளையை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று எவனுவது நினைப்பானு?

"அவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட புத்தி தோன்றியது விதியால் நேர்ந்தது. கைகேயியின் குற்றமல்லவே என்று சொன்னுல் அந்த ஸமாதானத்தை ஒப்புக்கொள்ளமுடியுமா? எனக்கும் ஸரி யாகத் தோன்றவில்லை. பயந்தவர்களும் வீரியமில்லாதவர்களுமே தெய்வத்தைப் பின்பற்றுவார்கள். வீரர்களும் மன உறுதியுள்ள வர்களும் அதை லக்ஷயம் செய்யமாட்டார்கள். தன் பலத்தால் விதியை வெல்லக்கூடியவனிடத்தில் அதன் ஆட்டம் கொஞ்ச மேனும் பலிக்காது. அவனுக்கு ஆகவேண்டிய காரியத்தையும் அது கெடுக்காது; விதியைக் காட்டிலும் புருஷப் பிரயத்தினம் பலமுள்ளதென்பதைக் காட்ட இன்று பிரத்யக்ஷமாக ஒரு உதா ரணத்தைப் பாருங்கள். விதியின் பலமும் புருஷப் பிரயத்தினத்தின் பலமும் இன்று நன்ருக விளங்கும். அவைகளுக்குள்ள பேதத் தையும் தாரதம்யத்தையும் எல்லோரும் தெளிவாய் அறிவார்கள். விதியே தங்களுடைய அபிஷேகத்தைத் தடுத்ததென்று தாங்களும் இன்னும் பல ஜனங்களும் எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். அந்தத் தெய்வம் என் பலத்தால் இன்று ஜயிக்கப்பட்டு என்ன பாடு படுமென்பதை எல்லோரும் பார்ப்பீர்கள். மதம் பிடித்துச் சங்கிலி களை அறுத்துக்கொண்டு மாவெட்டியால் குத்துவதையும் லக்ஷயம் செய்யாமல் தன் இஷ்டப்படி ஓடும் யானையைப்போல், தடை யில்லாமல் செல்லும் தெய்வத்தை, என் புத்தி என்ற பாசத்தால் அடக்கித் திருப்பிக்கொண்டுவருகிறேன். லோகபாலர்கள் ஒன்று சேர்ந்தாலும், இந்த மூன்று லோகங்களில் உள்ளவர்கள் ஒன்று சேர்ந்தாலும் தங்களுடைய அபிஷேகத்தைத் தடுக்கமுடியாது. அப்படியிருக்க, நமது பிதா தடுக்கப்போகிருரோ? தங்களுடைய அபிஷேகத்தைத் தடுத்து, தங்களைக் காட்டிற்கு அனுப்பவேண்டு மென்று ரஹஸ்யமாய் யோசனை செய்தவர்களையே இந்த ராஜ்யத்தி லிருந்து துரத்தி அந்தக் காட்டில் பதினுன்கு வருஷங்கள் வஸிக் கும்படி செய்கிறேன். தங்களுடைய அபிஷேகத்தை நிறுத்த வேண்டுமென்றும் அவர்களுடைய புத்திரனுக்கு அபிஷேகம்

செய்ய வேண்டுமென்றும் அவர்கள் கொண்டிருக்கும் ஆசையை இன்று வேரறுக்கிறேன். தெய்வத்துடன் விரோதித்துக்கொண்டு ஒருவன் தப்பினாலும் தப்பலாம்; என்னை விரோதித்துக்கொண்டு உயிரோடிருக்க முடியுமா?

''தாங்கள் வனத்திற்கா போகவேண்டும்? போவது நிச்சயமே; ஆனால் இப்பொழுதல்ல; இந்தக் காரணத்தாலல்ல. நமது முன்னோர்களான ராஜரிஷிகள் வெகுகாலம்வரையில் ராஜ்யத்தை ஆண்டு, வயதுசென்றபிறகு வானப்பிரஸ்தாசிரமத்தைக் கைக்கொண்டு ராஜ்யத்தைப் புத்திரர்களிடத்தில் ஒப்புவித்து, 'நமது குடிகளை உன் குழந்தையைப்போல் பரிபாலிக்கவேண்டும்' என்று கட்டளையிட்டு, வனத்திற்குப்போய்த் தவம் செய்வது வழக்கம். அப்படியே தாங்களும் அநேக ஆயிரம் வருஷங்கள்வரையில் ராஜ்யபாலனம் செய்துவிட்டுப் பிறகு வனத்திற்குப் போவீர்கள். அப்பொழுது தங்களுடைய புத்திரர்கள் ராஜ்யத்தை ஆள்வார்கள்.

''நமது பிதா ஸ்திரமான சித்தமுள்ளவர் அல்ல. ராஜ்யம் அடிக்கடி மாறுமென்று தங்களுக்கு சந்தேகமுண்டாகி, தங்களுக்கு ராஜ்யம் வேண்டாமென்றால், ஸமுத்திரத்தை அதன் கரை காப்பதுபோல் நான் இந்த ராஜ்யத்தைக் காப்பாற்றுவேன். இப்படியே பிரதிக்ஞை செய்வேன். தவறினால் வீரர்கள் அடையவேண்டிய ஸ்வர்க்கம் எனக்குக் கிடைக்காமல் போகட்டும்.

''ஆகையால் இப்பொழுது தயாராயிருக்கும் பதார்த்தங்களால் அபிஷேகம் செய்துகொள்ளும் விஷயத்தில் தங்கள் மனத்தைச் செலுத்தவேண்டும். அதைத் தடுக்கும் அரசர்களை நெருங்கவிடாமல் துரத்த நான் ஒருவனே போதும். இந்தக் கைகள் வெறும் அழகுக்கோ? என் வில்லும் இடுப்பில் கட்டியிருக்கும் கத்தியும் என் அம்பறையில் நிறைந்திருக்கும் பாணங்களும் வெறும் அலங்காரத்திற்கோ? விளையாடவோ? அல்லது பெருமைக்கோ? இந்த நான்கும் நமது சத்ருக்களை வேரறுக்க ஸாதனங்களல்லவா? எனக்குச் சத்துருவென்று ஒருவன் ஏற்பட்டால் அவன் உயிரோடிருக்கப் பொறுக்கமாட்டேன். அவன் வஜ்ராயுதத்தைத் தரித்த இந்திரனாயிருந்தாலும் ஸரி, மின்னலைப்போல் பிரகாசிக்கும் என் கத்தியால் அவனுடைய பிராணனை வாங்கிவிடுவேன். பாருங்கள், இன்றைக்கு என் கையால் வெட்டப்பட்ட யானைகள், குதிரைகள், மனிதர்களுடைய கைகால்கள், தலைகள் பூமியில் விழுந்து, அடர்ந்த காட்டைப்போல் ஸஞ்சரிக்கமுடியாமல் செய்துவிடும். என் கத்தியால் வெட்டித் தள்ளப்பட்ட யானைகள், கொழுந்து விட்டெரியும் மலைகளைப் போலவும், மின்னல்களுடன் கூடின மேகங்களைப்போலவும், பூமியில் விழும். நான் கையில் வில்லையெடுத்து யுத்தம்

செய்ய நின்றால் இந்த லோகத்திலுள்ள புருஷர்களுக்குள் எவனா வது தன்னைச் சூரனென்றும் ஆண் பிள்ளை என்றும் சொல்லிக் கொள்ளத் துணிவானா? எல்லோரும் ஸ்த்ரீகளைப்போல் ஓடி ஒளிந்துகொள்வார்களல்லவா? ஒரு ஸமயத்தில் ஒரே யுத்த வீர னைப் பல பாணங்களால் அடிப்பேன்; ஒரு ஸமயத்தில் ஒரே பாணத்தால் அல்ப வீரியமுள்ள பல சத்துருக்களை அடிப்பேன். இப்படி யானைகளையும் குதிரைகளையும் வீரர்களையும் மர்ம ஸ்தா னங்களில் பாணங்களால் துளைப்பேன். 'நீ ஒருவனாய்ப் பலரை எப்படி ஜயிப்பாய்' என்று தங்களுக்கு ஸந்தேகம் வேண்டாம். நான் உபதேசம் பெற்ற அஸ்திரங்களின் மஹிமை இன்று வெளிப் படும். நமது பிதாவின் அதிகாரத்தை அவரிடமிருந்து பிடுங்கித் தங்களுக்குக் கொடுக்கப் போகிறேன். என் இரண்டு கைகளும் சந்தனம் பூசிக்கொள்ளவும், ஆபரணங்களைத் தரிக்கவும் தானங் களைக் கொடுக்கவும் மித்திரர்களைக் காப்பாற்றவும் இதுவரையில் உபயோகப்பட்டன. அவை இன்றைக்குத் தங்களுடைய அபிஷேகத்திற்குத் தடைசெய்கிறவர்களை அழிப்பதில் உபயோகப் படும். ஆகையால் தங்களுடைய விரோதியான எவனுடைய உயிரையும் கீர்த்தியையும் மித்திரர்களையும் நாசம் செய்யவேண் டும்? நான் தங்களுடைய ஊழியன். தங்களுடைய உத்தரவை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன். இந்தப் பூமண்டலம் தங்க ளுடைய ஆளுகைக்குள் வருவதற்கு நான் என்ன செய்யவேண் டும்'' என்றார்.

ரகுகுலதிலகன், "குழந்தாய், நமது பெற்றோர்கள் பிழைத்திருக் கும் வரையில் அவர்களுடைய கட்டளைப்படி நடக்கவேண்டும்; அவர்கள் இறந்த பிறகு ஒவ்வொரு வருஷத்திலும் அதே திதியில் பல ஜனங்களுக்கு அன்னம் போடவேண்டும்; கயா க்ஷேத்திரத்தில் அவர்களை உத்தேசித்துப் பிண்டம் போடவேண்டும்; இம்மூன்று காரியங்களையும் செய்வதால் ஒருவனுக்குப் புத்திரனென்று பெயர் கிடைக்கிறது. ஸ்மிருதிகள் இதையே உபதேசிக்கின்றன. ஆகை யால் நமது பிதாவின் வார்த்தையை மீறமாட்டேன். எப்படியானா லும் அதை நிறைவேற்றப் போகிறேன். லோகத்தில் ஸாதுக்கள் அனுஷ்டிக்கும் மார்க்கம் இதே'' என்று தான் முன்பு விஸ்தாரமாக உபதேசித்த தர்மத்தை இப்பொழுது சுருக்கமாகச் சொல்லி, லக்ஷ்மணனுடைய கண்ணீரைத் துடைத்து, அடிக்கடி ஸமாதானம் செய்தார்.

விம்ருஜ்ய ப^3ாஷ்பம் பரிஸாந்த்வ்ய சாஸக்ருத்
ஸ லக்ஷ்மணம் ராக^{4}வ வம்ஶவர்த^{4}ந: |
உவாச பித்ர்யே வசநே வ்யவஸ்தி^{2}தம்
நிபோ^{3}த^4 மாமேவ ஹி ஸௌம்ய ஸத்பதே^{2} || (42)

ஸர்க்கம் 24

கௌஸல்யை ஸம்மதித்தது

தம் ஸமீக்ஷ்ய த்வவஹிதம் பிதுர் நிர்தே³ஶ பாலநே |
கௌஸல்யா பா³ஷ்ப ஸம்ருத்³தா⁴ வசோ த⁴ர்மிஷ்ட² மப்³ரவீத் || (1)

'**ரா**மன் தர்மத்திலிருந்து விலகமாட்டான். அவனுடைய பிதாவின் வார்த்தைப்படி நடப்பான் என்பதில் ஸந்தேகமில்லை' என்று கௌஸல்யை நிச்சயமாகத் தெரிந்துகொண்டு, அந்த ஸமயத்தில் கண்ணீர் விடுவது அபசகுனம் என்றெண்ணி அடக்கிக்கொண்டு "எனக்கும் தசரதருக்கும் அருமைக் குழந்தையாகப் பிறந்த நீ, இதுவரையில் துக்கத்தையே அறியாதவன்; காட்டிற்குப்போய் அங்கே உதிர்ந்து கிடக்கும் நெல்லுகளை ஒவ்வொன்ருய்ப் பொறுக்கித் தின்று எப்படிப் பிழைப்பாய்? உன் வேலைக்காரர்களும் பரிசாரகர்களும் நேர்த்தியான அன்னத்தைப் புஜித்து ஸுகமாக இருக்கிருர்களே. அவர்களுக்கு பிரபுவான நீ, காட்டில் பழங்களையும் கிழங்குகளையும் தின்று எப்படிப் பிழைப்பாய்? 'ராமன் தசரதருக்கு மூத்த புத்திரன்; அவனிடத்தில் அவருக்கு எல்லையற்ற பிரீதி; உத்தம குணங்கள் யாவும் பொருந்தினவன். அப்படியும் அவனை அவர் ராஜ்யத்திலிருந்து துரத்திவிட்டார்' என்று ஒருவன் கேட்டால் அதை அவன் நம்புவாஞ? அப்படி நம்பிஞலும், ராமனுக்கே ஆபத்து நேரும்பொழுது நமது கதி என்ன ஆகுமோ என்று திகிலடையமாட்டாஞ? எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் ஆனந்தத்தை உண்டுபண்ணும் நீயே காட்டிற்குப் போகும்படி நேர்ந்ததை யோசித்தால், எல்லோருக்கும் ஸுக துக்கங்களைக் கொடுக்கும் சக்தி தெய்வமே; அதைவிட மேலானது ஒன்றுமில்லையென்று தோன்றுகிறது. உன்னைவிட்டுப் பிரிவதாலுண்டாகும் சோகமென்ற நெருப்பு கோடைகாலத்தில் வனத்திலிருக்கும் புல் பூண்டுகளைக் காட்டுத்தீ எரிப்பதுபோல், என்னை எரிக்கிறது. அதற்கு என் தேகமே இருப்பிடம். உன்னைப் பார்க்காமலிருப்பதென்ற காற்ருல் அது வளர்கிறது. உன்னை நினைத்துப் பிரலாபித்தலால் உண்டாகும் துக்கமே அதைப் போஷிக்கும் ஸமித்துகள். ஆருகப் பெருகும் கண்ணீரே அதில் ஹோமம் செய்யப்படும் ஆஹுதிகள். உன்னைப் பற்றிய கவலையாலுண்டாகும் உஷ்ணமே இதிலிருந்து கிளம்பும் புகை. இவைகளைச் சேர்த்துவைக்கும் புருஷப் பிரயத்தினமே என் பெருமூச்சுகள்; அதை அணைக்கும் ஜலத்தைப் போன்றவனே நீ. அந்த ஜலமில்லாமல் இந்தப் பாழும் நெருப்பு வரவர வளர்ந்து என்னை நாசம் செய்யப்போகிறது; தன் கன்றையும் பசு பின்

தொடர்வது ஆச்சரியமா? நீ எங்கே போகிருயோ அங்கே நானும் வருவேன் என்ருள்.

ராமன் "அம்மா! தாங்கள் ஒன்றை யோசிக்கவேண்டும். நானும் காட்டிற்குப் போய், தாங்களும் என்னுடன் வந்து, கைகேயியால் வஞ்சிக்கப்பட்ட என் பிதாவைக் கைவிட்டால் அவர் பிழைக்க மாட்டாரென்பது நிச்சயம். ஸாதாரணமான ஸ்திரீகளுக்கே பர்த்தாவைக் கைவிடுவது வெகுக்குரூரமான செய்கை; தாங்களோ அதை மனத்தால் நினைப்பதும் பிசகு. என் பிதாவான சக்கரவர்த்தி உயிரோடிருக்கும் வரையில் தாங்கள் அவருக்குச் சுச்ருஷை செய்யவேண்டியது. இதே நமது முன்னோர்களின் நித்தியமான தர்மம்" என்ருர்.

கௌஸல்யை மஹா தர்மசிந்தையுள்ளவள்; ஆகையால் ராமனுடைய வார்த்தைக்குக் கட்டுப்பட்டு அப்படியே செய்வதாய் ஒப்புக்கொண்டாள். பிறகு அவர் அவருடைய மனத்தில் குடிகொண்ட துக்கத்தை நீக்கி, புத்தியை ஸ்திரப்படுத்துவதற்காகத் "தாங்களும் நானும் மகாராஜாவின் ஆக்ஞைக்குக் கீழ்ப்படியவேண்டியதல்லவா? அவர் நம்மை ஆளும் அரசன்; நம்மைப் போஷிக்கும் பிரபு; நமக்குத் தர்மத்தை உபதேசிக்கும் குரு; குணங்களால் எல்லோரைக் காட்டிலும் மேலானவர்; எல்லோருக்கும் அதிபதி; பதினன்கு வருஷங்களை ஒரு க்ஷணத்தைப்போல் காட்டில் விளையாட்டாகக் கழித்துவிட்டு, மறுபடியும் தங்களுடைய பாதங்களில் பணிவிடை செய்வேன்" என்ருர்.

கௌஸல்யை ராமனைக் காட்டிற்கு அனுப்புவதற்கும் தான் அயோத்யையில் இருப்பதற்கும் ஸம்மதித்தாள். ஆனல் அவரிடத்தில் தான் வைத்திருக்கும் பிரீதியையும், தன் சக்களத்திகளின் துஷ்ட ஸ்வபாவத்தையும் நினைத்துநினைத்துக் கண்ணீர் பெருக, "ராமா! இந்தத் துஷ்ட ஸ்திரீகளின் நடுவில் நான் இருக்கவேமாட்டேன்; காட்டிலிருக்கும் மிருகங்களைப்போல் உன்னுடன் ஆனந்தமாகக் காலம் கழிப்பேன். என்னல் உனக்குக் கொஞ்சம்கூடக் கஷ்டம் நேராது. உன் பிதாவின் உத்தரவுப்படி காட்டிற்குப் போகவேண்டுமென்று உனக்கிஷ்டமிருந்தால் என்னையும் கூட்டிக்கொண்டுபோ" என்ருள்.

பிறருக்கு ஏதாவது துக்கம் நேர்ந்தால் ராமனுடைய மனமும் துக்கத்தால் மிகவும் தபிக்கும். ஆனல் பிதாவின் கட்டளையை நிறைவேற்றுவதென்ற தர்மத்திற்கு எங்கே குறைவு வருமோ என்று பயந்து, கௌஸல்யையின் துக்கத்தைப் பார்த்துத் தானும் துக்கப்படாமல், மனே தைரியத்தால் தன் துயரத்தை அடக்கிக்

கொண்டார். அப்பொழுது தன் தாய் தான் வனத்திற்குப் போக ஸம்மதித்தவுடன், அவளுடைய துக்கத்தைச் சற்று ஆற்றுவதற்காகத் தன் துக்கத்தை வெளியிட்டு அழுதுகொண்டு "ஸ்திரீகள் பிழைத்திருக்கும் வரையில் பர்த்தாவே அவர்களுக்குத் தெய்வம்; பர்த்தாவே பிரபு. இப்பொழுது தங்களுக்கும் எனக்கும் மஹாராஜாவே பிரபு; பூமண்டலாதிபதியான அவர் நம்மை ரக்ஷிக்கும்பொழுது நாம் அநாதைகளல்ல. மேலும் சக்களத்திகள் தங்களுக்கு கொஞ்சமாவது கெடுதி செய்ய நியாயமில்லை. எனக்குப் பதிலாக இந்த ராஜ்யத்தை ஆளப்போகிற பரதன் தர்மாத்மா; தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பதிலேயே பிரியமுள்ளவன்; எல்லோரிடத்திலும் பிரியமாகப் பேசுகிறவன். அப்படியிருக்க, தங்களிடத்தில் விசேஷ பக்தியுடன் சுச்ரூஷை செய்வான். நான் காட்டிற்குப் போன பிறகு மஹாராஜர் என்னை விட்டுப் பிரிந்த துக்கத்தால் கொஞ்சம்கூட வருத்தமடையாமல் இருக்கும்படி தாங்கள் வெகு ஜாக்கிரதையுடன் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். அவரோ வயது முதிர்ந்தவர்; இந்தக் கொடிய சோகத்தால் அவர் இறந்துபோகாதபடி எப்பொழுதும் வெகு ஜாக்கிரதையாகத் தாங்கள் நடந்து கொள்ளவேண்டும். ஸ்திரீகள் விரதங்களையும் உபவாஸங்களையும் அனுஷ்டித்து மஹா புண்ணியங்களை ஸம்பாதித்தாலும், கணவனுக்குச் சுச்ரூஷை செய்யாவிட்டால் பாபிகளின் கதியை அடைவார்கள். தேவபூஜைகளைச் செய்யாவிட்டாலும் பெரியோர்களை நமஸ்கரிக்காமற் போனாலும் விரதங்களை அனுஷ்டிக்காமலிருந்தாலும் பர்த்தாவிற்குச் சுச்ரூஷையைச் செய்துவந்தால் அவர்களுக்கு உத்தம லோகங்கள் கிடைக்கும். தங்களுடைய கணவனுக்கு சுச்ரூஷை செய்வதே ஸ்திரீகளுக்கு மேலான தர்மமென்று சுருதிகளும் ஸ்மிருதிகளும் உபதேசிப்பதற்கு இதே காரணம்; முன்னோர்களின் ஆசாரமும் இதே.

"புத்தியைச் செலுத்த வேறு விஷயமில்லாமல் தாங்கள் சும்மா இருந்தால் துக்கம் மேலிடும். ஆகையால் பிராம்மண சிரேஷ்டர்களை முன்னிட்டு நான் க்ஷேமமாய்ப் போய்வருவதற்காகச் சாந்தி ஹோமம், புஷ்டி ஹோமம் இன்னும் மற்ற மங்கள காரியங்களைச் செய்வியுங்கள். சந்தனம், தாம்பூலம், புஷ்பம் முதலியவைகளால் தேவதைகளையும் பிராம்மணர்களையும் ஆராதியுங்கள். ஸ்நானம், ஜபம், உபவாஸம் முதலிய நியமங்களை அனுஷ்டித்துக்கொண்டு, சுத்தமான அன்னத்தைப் புஜித்து, தங்களுடைய நாதனுக்குப் பணிவிடை செய்வதில் கவனத்தைச் செலுத்துங்கள். நான் திரும்பி வருங்காலத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருங்கள். இப்படிச் செய்தால் தர்மாத்மாக்களில் சிரேஷ்டரான என் பிதா பிழைத்

திருப்பதையும், நான் இங்கே திரும்பி வருவதையும் பார்க்கும் பாக்கியத்தை அடைவீர்கள்'' என்றார்.

புத்திரனை விட்டுப் பிரிய வேண்டுமே என்ற துக்கத்தால் கண்ணீர் பெருகக் கௌஸல்யை, "காட்டிற்குப் போகவேண்டுமென்ற புத்தி உனக்கு உறுதியாக உண்டாகியிருக்கிறது. என்றால் அதை மாற்ற முடியவில்லை. காலபலத்தை யாரால் ஜயிக்க முடியும்? குழந்தாய், ஸாவதானமாகப் போய்வா. உனக்கு எப்பொழுதும் க்ஷேமமுண்டாகட்டும்; ஜயமுண்டாகட்டும்; நீ திரும்பிவந்தாலன்றி என் சோகம் தீராது. உன் பிதாவின் வார்த்தையை நிறைவேற்றி, உன் இஷ்டத்தையும் பூர்த்திசெய்து, மஹா கீர்த்தி அடைந்து நீ திரும்பி வந்தபிறகே நிகரற்ற ஸுகத்தை அனுபவிப்பேன். என் வார்த்தையையும் தள்ளிவிட்டுக் காட்டிற்குப் போகவேண்டுமென்று நீ ஒரே பிடிவாதமாக இருக்கும்படி உன்னைத் தூண்டிவிடும் விதியின் பலத்தை யாரால் அறியமுடியும்? மஹாபராக்கிரமசாலியே, க்ஷேமமாகப் போய் வா. சீக்கிரத்தில் திரும்பிவந்து மதுரமான வார்த்தைகளால் என மனத்தை ஸந்தோஷப்படுத்து. ஒரு நிமிஷம் கூட உன்னைவிட்டுப் பிரிய என்மனம் ஸஹிக்கவில்லையே. நீ காட்டிலிருந்து மான்தோல் மரவுரி ஜடைகளுடன் திரும்பிவரும் காலம் இந்த க்ஷணமாகவே இருக்கக்கூடாதா'' என்று சொல்லித் துக்கித்தாள். பிறகு ராமன் காட்டிற்குப் போகத் தீர்மானித்திருக்கிறார் என்று தெரிந்துகொண்டு, மிக்க பிரீதியுடன் அவருடைய க்ஷேமத்தை உத்தேசித்துச் செய்யவேண்டிய மங்களகாரியங்களைச் செய்ய ஆரம்பித்தாள்.

ததா²ஹி ராமம் வநவாஸ நிஶ்சிதம்
ஸமீக்ஷ்ய தே³வீ பரமேண சேதஸா |
உவாச ராமம் ஶுப⁴ லக்ஷணம் வசோ
ப³பூ⁴வ ச ஸ்வஸ்த்யயநாபி⁴ காங்க்ஷிணீ || (36)

———

ஸர்க்கம் 25

கௌஸல்யை ராமனுக்கு மங்களாசீர்வாதம் செய்தது

ஸாபநீய தமாயாஸம் உபஸ்ப்ருஶ்ய ஜலம் ஶுசி |
சகார மாதா ராமஸ்ய மங்க³ளாநி மநஸ்விநீ || (1)

தன் துக்கத்தை அடக்கிக்கொண்டு, தான் அதுவரையில் அழுதுகொண்டிருந்ததாலுண்டான அசுத்தத்தைப் போக்க ஆசமனம் செய்து சுத்தமாக இருந்துகொண்டு கௌஸல்யை, "ரகுகுல திலக, காட்டிற்குப் போகாமல் உன்னைத் தடுக்கமுடியவில்லையே; ஆகையால் போய் வா. பதினான்கு வருஷங்களுக்குப் பிறகு திரும்பி வந்து முன்னோர்களின் ஆசாரப்படி ராஜ்யாபிஷேகம் செய்துகொள். **எந்த தர்மத்தை நீ பிரீதியுடன் பூர்ணமாக அனுஷ்டிக்கிறாயோ அந்த தர்மமே உன்னைக் காப்பாற்றட்டும்.** நாற்சந்திகளிலும் தேவாலயங்களிலும் நீ நமஸ்கரிக்கும் தேவதைகளும் மஹரிஷிகளும் காட்டில் உன்னை ரக்ஷிக்கட்டும். விசுவாமித்திர மஹரிஷியால் உனக்கு உபதேசிக்கப்பட்ட அஸ்திரங்கள் யாவும் உத்தம குணங்களுள்ள உன்னை எப்பொழுதும் காப்பாற்றட்டும். நீ பெற்றோர்களுக்குச் செய்யும் சுச்ருஷையும் நீ பேசும் ஸத்தியமும் உன்னைக் காப்பாற்றட்டும். உனக்குத் தீர்க்காயுளைக் கொடுக்கட்டும். ஸமித்துகள், தர்ப்பங்கள், பவித்திரங்கள், அக்னி குண்டங்கள், தேவபூஜாஸ்தானங்கள், குன்றுகள், மரங்கள், செடிகள், குட்டையான மரங்கள், மடுக்கள், பக்ஷிகள், ஸர்ப்பங்கள், ஸிம்ஹங்கள் உன்னைக் காப்பாற்றட்டும். ஸாத்யர்கள், விச்வேதேவர்கள், மருத்துகள், மஹரிஷிகள், தாதா விதாதா பூஷா பகன் அர்யமா முதலிய பன்னிரண்டு ஆதித்யர்கள், இந்திரன், யமன், வருணன், குபேரன் முதலிய லோகபாலகர்கள், பக்ஷங்கள், மாஸங்கள், ருதுக்கள், வருஷங்கள், பகல், ராத்திரி, முகூர்த்தங்கள் முதலியவைகளின் அதிஷ்டான தேவதைகளும் உனக்கு எப்பொழுதும் மங்களங்களைச் செய்யட்டும். தியானமும் யோகமும் வேதசாஸ்திரங்களில் சொல்லப்படும் தர்மமும் உன்னை நான்கு புறங்களிலும் காப்பாற்றட்டும். ஸனத்குமாரரும் ஸோமனும் பிருஹஸ்பதியும் ஸப்த ரிஷிகளும் நாரதரும் உன்னை எப்பொழுதும் காப்பாற்றட்டும், மஹாப்பிரஸித்தியுள்ள திக்பாலர்களும் நான் செய்யும் ஸ்தோத்திரத்தால் ஸந்தோஷித்து உன்னைக் காப்பாற்றட்டும். கடற்கரையிலிருக்கும் மலைகளும் ஸமுத்திரமும் குபேரனும் வருணனும் ஸ்வர்க்கமும் ஆகாசமும் பூமியும் நதிகளும் நக்ஷத்

திரங்களும் கிரஹங்களும் கிரஹதேவதைகளும் ராத்திரி பகல் களுக்கு அபிமானி தேவதைகளும் இரண்டு ஸந்தியாதேவதை களும் உன்னைக் காப்பாற்றட்டும். ருதுக்கள், மாதங்கள், வருஷங் கள், கலைகள், காஷ்டைகளின் அதிஷ்டான தேவதைகள் உனக்கு க்ஷேமத்தைக் கொடுக்கட்டும். காட்டில் நீ தபஸ்வியாக வஸிக்கும் பொழுது ஆதித்யர்களும் ஸாத்யர்களும் உனக்குச் சுகத்தைக் கொடுக்கட்டும். ராக்ஷஸர்களாலும், பிசாசங்களாலும், குரூர நடத்தையுள்ளவர்களாலும் மாம்சத்தைப் புஜிக்கும் ஜந்துக்களாலும் உனக்குப் பயமுண்டாகவேண்டாம். வானரங்கள், தேள்கள், காட்டு ஈக்கள், கொசுக்கள், ஊரும் ஜந்துக்கள், புழுக்கள் காட்டில் உனக்குக்கெடுதி செய்யாமலிருக்கட்டும். பெரிய யானைகள், ஸிம்ஹங்கள், புலிகள், கரடிகள், பன்றிகள், எருமைகள், பயங் க்ரமான காட்டுமாடுகள் இவை உனக்குத் தீங்குசெய்ய வேண் டாம். நர மாம்சத்தைத் தின்னும் மற்ற பிராணிகளும் நான் செய் யும் பூஜையால் திருப்தியடைந்து உனக்குக் கெடுதி செய்யாம லிருக்கட்டும். நீ போகும் வழிகளில் உனக்கு க்ஷேமமுண்டாகட்டும். உன் பராக்கிரமம் வீணாகாமல் நீ உத்தேசித்த பிரயோஜனத்தை அடைவாய். நீ விரும்பும் சகல பொருள்களும் உனக்கு வனத்தில் கிடைக்கட்டும். பூமியிலும் ஆகாசத்திலும் உனக்கு விரோதிகளாக இருக்கும் தேவதைகளும் உனக்கு க்ஷேமத்தை உண்டாக்கட்டும். பிருஹஸ்பதி, ஸோமன், ஸூரியன், குபேரன், யமன், அக்னி, வாயு, ஹோமப்புகை, ரிஷிகளிடத்திலிருந்து நீ அப்யஸித்த மந்திரங் கள் இவையெல்லாம் வனத்தில் நீ ஸ்நானம் செய்யும் காலத்தில் உன்னைக் காப்பாற்றட்டும். ஸகல லோகத்திற்கும் பிரஹ்மாவும், ஸகல பிராணிகளையும் போஷிக்கும் நாராயணனும், மற்ற ரிஷி களும் வனத்தில் உன்னை ரக்ஷிக்கட்டும்'' என்று சொன்னபின் மாலைகளாலும் கந்தங்களாலும், அவர்களுக்குத் தகுந்த ஸ்தோத் திரங்களாலும் தேவதைகளைப் பூஜித்தாள்.

பிறகு மஹாத்மாவான ஒரு பிராம்மணனால் அக்னியை மூட்டி ஹோமத்திற்காக நெய், ஸமித்துகள், வெள்ளைக்கடுகு, வெள்ளை மாலைகள் முதலியவைகளை ஸம்பாதித்து, ராமனுக்கு க்ஷேமமுண்டா வதற்காக அதில் விதிப்படி ஹோமம் செய்தாள். உபாத்தியாயரும் ராமனுக்கு ஸகல உபத்திரவங்களும் நீங்கி ஆரோக்யம் உண்டாக வேண்டுமென்று ஹோமம் செய்து, மிகுந்த ஹவிஸால் ஹோம குண்டத்திற்கு வெளியில் லோகபாலர் முதலியவர்களுக்குப் பலி வைத்தார். பிராம்மணர்களுக்குத் தேன், நெய், தயிர், அக்ஷதை முதலியவைகளைக் கொடுத்து, ராமனுக்கு வனத்தில் க்ஷேமமுண் டாகும்படி ஸ்வஸ்திவாசனம் செய்வித்தாள். பிறகு உபாத்தியாய

ருக்கு வேண்டியவரையில் தக்ஷிணையைக் கொடுத்துக் கௌஸல்யை, "குழந்தாய், தேவேந்திரன் விருத்ராஸுரனைக் கொன்று ஸகல தேவதைகளாலும் வணங்கப்பட்டபொழுது, அவனுக்கு உண்டான க்ஷேமம் உனக்கும் உண்டாகட்டும். கருடன் அமிருதத்தைக் கொண்டுவரப் புறப்பட்டபொழுது அவருடைய தாயான வினதை அவருக்கு எந்த க்ஷேமத்தை பிரார்த்தித்தாளோ அது உனக்கும் உண்டாகட்டும். அமிருதத்திற்காக ஸமுத்திரத்தைக் கடையும்பொழுது தைத்தியர்களை நாசம் செய்யும்பொருட்டு இந்திரனுக்கு அதிதி எந்த க்ஷேமத்தை அனுக்ரஹித்தாளோ அது உனக்கும் உண்டாகட்டும். அளவற்ற தேஜஸுள்ள மஹாவிஷ்ணு லோகங்களை மூன்றடியால் அளக்கப்போகையில் அவருக்கு நேர்ந்த க்ஷேமம் உனக்கும் உண்டாகட்டும். ருதுக்களும் ஸமுத்திரங்களும் உனக்குப் பரம மங்களத்தைச் செய்யட்டும்" என்று அவருடைய தலையில் அக்ஷதைகளைப் போட்டு, நேர்த்தியான கந்தத்தை அவருடைய தேகத்தில் பூசி; பிரஸித்தமான வீரியத்துடன் கூடின விசல்யகரணி யென்ற மூலிகையை ரக்ஷையாகக் கையிற் கட்டி, அதற்குத் தகுந்த மந்திரங்களை ஜபித்தாள்.

மனத்தில் மிகுந்த துக்கமிருந்தாலும் ஸந்தோஷித்தவளைப் போல் காட்டிக்கொண்டு, ராமனைத் தன் ஸமீபத்தில் அழைத்து உச்சி முகர்ந்து ஆலிங்கனம் செய்து தழதழத்த வார்த்தைகளால் "நீ உத்தேசித்த காரியத்தை நிறைவேற்ற ஸௌக்கியமாகப் போய் வா. உன் எண்ணங்கள் யாவற்றையும் பூர்த்தி செய்து, நோயில்லாமல் மறுபடியும் அயோத்யைக்கு வந்து நீ நமது முன்னோர்கள் அனுஷ்டித்த க்ஷத்திரிய தர்மத்தைக் கைக்கொண்டு நீ ஸுகமாயிருப்பதைப் பார்ப்பேன். காட்டில் என் மகனுக்கு என்ன நேருமோ என்ற கவலை தீர்ந்து, உன்னை மறுபடியும் பார்த்த ஸந்தோஷத்தால் முகம் மலர்ந்தவளாக, உதயமான பூர்ண சந்திரனைக் காண்பதுபோல் உன்னை மறுபடியும் காண்பேன்; பிதாவின் வார்த்தையை நிறைவேற்றி, காட்டிலிருந்து வந்து, ஸிம்ஹாஸனத்தில் உட்கார்ந்து அதிகாரம் செய்வதையும் பார்ப்பேன். வனவாஸம் செய்து திரும்பி வந்து உன் பதவிக்குத் தகுந்த அலங்காரங்களுடன் எனக்கும் ஸீதைக்கும் ஸகல மனோரதங்களையும் பூர்த்தி செய். என்னால் பூஜிக்கப்பட்ட தேவதைகளும் சிவன் முதலியவர்களும், மஹரிஷிகளும் பூதங்களும் அஸுரர்களும் உரகர்களும் திக்குகளும் நீ வனத்திற்குப் போகும்பொழுது உனக்கு ஸகல மங்களங்களையும் கொடுக்கட்டும்" என்று கண்களில் நீர் ததும்ப விதிப் பிரகாரம் ஆசீர்வாதம் செய்து முடித்து, ராமனுக்கு ரக்ஷையாக அவரைப் பிரதக்ஷிணம் செய்து, மிகுந்தப் பிரீதியுடன் அடிக்கடி ஆலிங்கனம் செய்து கொண்டாள்.

ராமன் ஸ்வபாவத்திலேயே மஹாதேஜஸ்வி. கௌஸல்யையின் ஆசீர்வாதத்தாலும் ரக்ஷையினலும் அவருடைய தேஜஸ் விருத்தியாயிற்று. பிறகு எந்த ஆபத்திலும் தர்மம் தவருமல் நடந்து கொண்டதனுல் மஹாகீர்த்தியை அடைந்த ராமன், தாயின் பாதங்களில் அடிக்கடி நமஸ்கரித்து, ஸீதைக்கு அந்த ஸமாசாரத்தைத் தெரிவிக்கத் தன் அந்தப்புரத்தை நோக்கி வந்தார்.

ததா^{2}து தே^{3}வ்யா ஸ க்ருத ப்ரத^{3}க்ஷிணே
நிபீட்^{3}ய மாதுஶ்சரணௌ புந: புந:
ஜகா^{3}ம ஸீதாநிலயம் மஹாயஶா:
ஸ ராக^{4}வ: ப்ரஜ்வலித: ஸ்வயா ஶ்ரியா ॥ (47)

———

ஸ்ரீ ராமசந்த்ராய நம:

2. செய்தொழிலில் தனலாபம் உண்டாக

For Prosperity in One's Calling

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம்

அயோத்யா காண்டம்: ஸர்க்கம் 32

உமா ஸம்ஹிதா

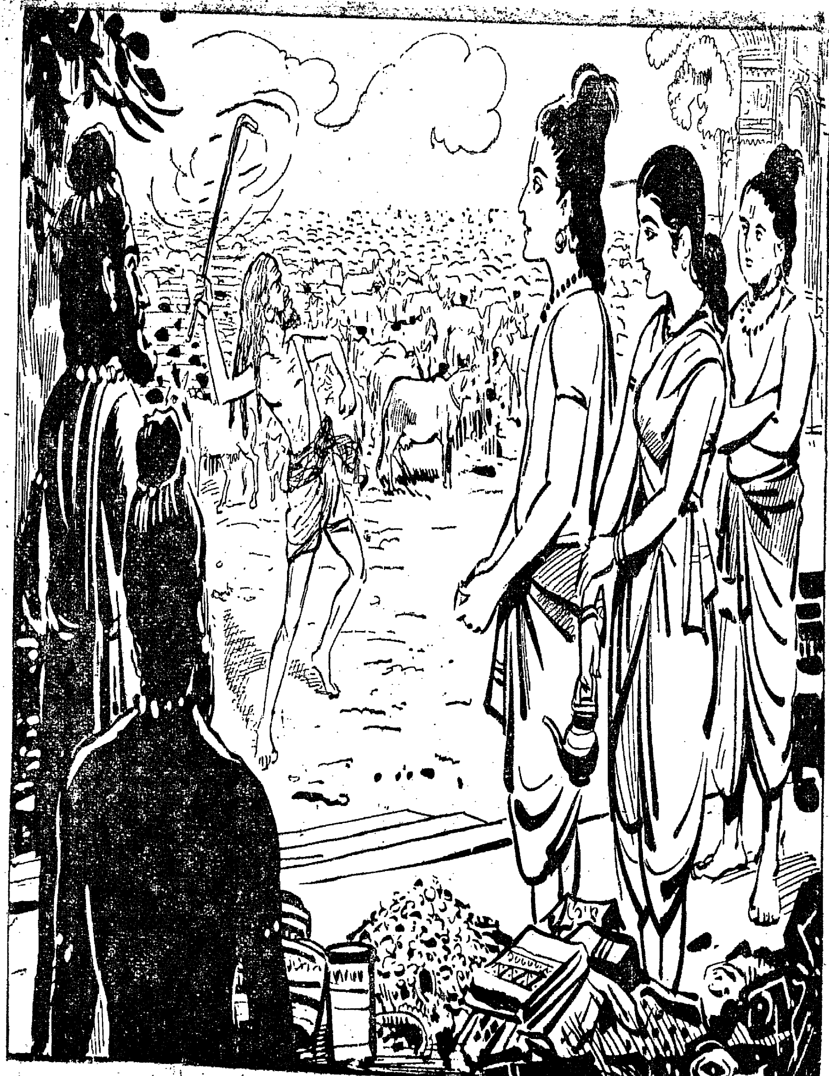
அர்த2காம: படே2த் ஸர்3கம் யாத்ராத3ாந கத2ாம்ஶுகம் |
ராமஸ்யாரண்ய க3மந ஸமயே து த்ரிஸந்த்4யகம் ||

தாம் எதிர்பார்த்த பணம் அல்லது பொருள் தனக்குக் கை கூடாமை—உத்தியோகத்தில் சம்பள உயர்வு ஏற்படாமை—கொடுக்கல் வாங்கல்களில் தகராறு—முதலிய பணக்கஷ்டங்கள் நிவ்ருத்தி யாவதற்கும் பொதுவாக மேன்மேலும் பணம் விருத்தியாவதற்கும் ஸ்ரீராமன் காட்டிற்குப் போகுமுன் செய்த "யாத்ராதானத்தை" விவரிக்கும் அயோத்யா காண்டம் 32-வது ஸர்க்கத்தைக் காலையில் பாராயணம் செய்யவேண்டும்.

நிவேதனம்: ஐந்து வாழைப்பழங்கள்.

ஸங்கல்பம்

ஸ்ரீ ஸீதாலக்ஷ்மண ப4ரதஶத்ருக்4ந ஹநுமத்ஸமேத
ஸ்ரீராம சந்த்3ர ப்ரபே4ா: ப்ரஸாதே3ந, அஸ்ம
து3பாத்தேஷு அர்த்தஉ பரேஷு கர்மஸு
புஷ்கல த4நாவாப்த்யர்த்தஉம் "யாத்ராத3ாநா"
த்மக ஸ்ரீமத்3ராமாயண க4ட்ட பாராயணம்
அஹம் கரிஷ்யே !

ஸர்க்கம் 32

யாத்ராதானம்

தத: ஶாஸநமாஜ்ஞாய ப்[4]ராது : ஶுப[4]கரம் ப்ரியம் |
க[3]த்வா ஸ ப்ரவிவேஶாஶு ஸுயஜ்ஞஸ்ய நிவேஶநம் || (1)

ராமன் பிராம்மணர்களுக்குத் தானம் கொடுக்கிறார் என்ற புண்ணியகரமான வார்த்தையைக் கேட்டு லக்ஷ்மணன், தன்னை அழைத்துப் போக ராமன் ஸம்மதித்ததைப் பற்றி அடங்காத ஆனந்தமடைந்தார். பிறகு அவருடைய உத்தரவுப்படி ஸுயக்ஞருடைய வீட்டிற்குப் போய் அக்னிஹோத்திர சாலையில் அவரைக் கண்டு நமஸ்காரம் செய்து, "மித்திரரே, வாரும். லோகத்தில் ஒருவரும் செய்யத் துணியாத காரியத்தைச் செய்த என் தமையனுடைய வீட்டிற்கு வந்து பாரும்" என்று அழைத்தார். ஸுயக்ஞர் காலையில் செய்யவேண்டிய அக்னிஹோத்திரத்தை முடித்துவிட்டு ஸகல லக்ஷ்மியும் விளங்கும் ராமனுடைய அந்தப்புரத்திற்கு, லக்ஷ்மணனுடன் வேகமாகப் போனார்.

மஹாஞானியான ஸுயக்ஞரைக் கண்டு ராமனும் ஸீதையும் பரபரப்புடன் எழுந்து கைகூப்பி, ஹோமாக்னியை உபசரிப்பது போல் பிரதக்ஷிணம் செய்து நமஸ்கரித்தார்கள். உத்தமமான தங்கத் தோள்வளைகளையும், தங்கச்சரட்டில் சேர்க்கப்பட்ட நவரத்னங்களையும், குண்டலங்களையும், கைவளைகளையும், புஜகீர்த்திகளையும் இன்னும் பல அபூர்வமான ரத்தினங்களையும் ராமன் ஸுயக்ஞருக்குக் கொடுத்து உபசரித்தார். பிறகு ஸீதை நினைவுபடுத்தியபின் "மித்திர, இந்த ஹாரத்தையும் தங்கக் கொடியையும் ஒட்டியாணத்தையும் தங்களுடைய பாரியைக்கு ஸீதை கொடுக்க விரும்புகிறாள்; அதை அங்கீகரிக்கும்படி பிரார்த்திக்கிறேன். மேலும், தான் வனத்திற்குப் போகும் ஸமயத்தில் விசித்திரமாய் வேலை செய்யப்பட்ட இந்தக் கேயூரங்களையும் தோள்வளைகளையும் தங்களுடைய பத்தினிக்குக் கொடுக்கும்படி பிரார்த்திக்கிறாள். பலவித ரத்தினங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு விலையுயர்ந்த மேல் விரிப்புடைய இந்தக் கட்டிலைத் தாங்கள் அங்கீகரிக்கவேண்டும் என்று விரும்புகிறாள். என் மாமா எனக்குக் கொடுத்த சத்ருஞ்ஜயனென்ற யானையையும் இன்னும் ஆயிரம் யானைகளையும் தங்களுக்குக் கொடுக்கிறேன்" என்றார். ஸுயக்ஞர் அவைகளைப் பெற்றுக் கொண்டு ராமலக்ஷ்மணர்களையும் ஸீதையையும் ஆசீர்வதித்தார்.

பிறகு பிரஹ்மா தேவராஜனைக் கட்டளையிடுவதுபோல் ராமன் மிகுந்தப் பிரியத்துடன் "லக்ஷ்மண, அகஸ்தியருடைய புத்திரரை

யும் விச்வாமித்திரருடைய புத்திரரையும் இங்கே வருவித்து, லோகத்தில் பயிர்களை ஜலத்தால் போஷித்து வளர்ப்பதுபோல், அந்த பிராம்மணோத்தமர்களுக்கு ரத்தினங்களைக் கொடுத்துத் திருப்தி செய். அநேகமாயிரம் பசுக்களையும், தங்கம், வெள்ளி, நவரத்தினங்களையும் வேண்டிய வரையில் கொடு.

"யஜுர்வேத தைத்திரீய சாகையை அத்யயனம் செய்பவர்களுக்கு ஆசாரியரான ஒரு பிராம்மணோத்தமர் ஒவ்வொரு நாளும் என் தாயின் வீட்டிற்கு வந்து, மிகுந்த பக்தியுடன் அவளுக்கு ஆசீர்வாதம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்; அவர் மஹாவித்வான்; வேதங்களின் ரஹஸ்யத்தை அறிந்தவர். வாஹனங்கள், பட்டுகள் போர்வைகள் வேலைக்காரர்கள் முதலியவைகளை வேண்டியவரையில் அவருக்குக் கொடு. நமது வீட்டில் வெகுநாளாகப் பழகிக்கொண்டிருக்கும் நமது மந்திரியும் ஸாரதியுமான சித்ரரதரென்பவருக்கு எண்ணிறந்த ஆடுகளையும் ஆயிரம் மாடுகளையும் ரத்தினங்களையும் வஸ்திரங்களையும் தான்யங்களையும் கொடுத்துத் திருப்திசெய். வேதத்தில் கடம் காலாபமென்ற பாகங்களை அத்யயனம் செய்துகொண்டு பலாச தண்டத்தைத் தரிக்கும் பல பிரம்மசாரிகள் என்னால் ஆதரிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எப்பொழுதும் வேதாத்யயனம் செய்துகொண்டிருப்பதால் ஆஹாரம் தேட அவர்களுக்குப் பொழுதில்லை: இயற்கையாகவே சுறுசுறுப்பு இல்லாதவர்கள்; ருசியான பதார்த்தங்களில் விருப்பமுள்ளவர்கள்; பெரியோர்கள் மெச்சும் நன்னடத்தை உள்ளவர்கள். ரத்தினங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட எண்பது வாஹனங்களையும் தான்யங்களைச் சுமக்க ஆயிரம் எருதுகளையும் நிலங்களை உழுவதற்கு இருநூறு மாடுகளையும் பால் தயிர் இவைகளுக்காக ஆயிரம் பசுக்களையும் அவர்களுக்குக் கொடு. மேகலை யென்ற அரை நூல் மாலையைத் தரிக்கும் அநேக பிரம்மச்சாரிகள் தங்களுக்கு விவாஹம் செய்விக்க வேண்டுமென்று என் தாயை அண்டியிருக்கிறார்கள். அவர்களில் ஒவ்வொருவருக்கும் ஆயிரம் பசுக்களைக் கொடு. அதனால் கௌஸல்யை திருப்தியடையட்டும்" என்று கட்டளை இட்டார். ராமனால் குறிப்பிடப்பட்ட தனம் முதலியவைகளை அந்தப் பிராம்மணர்களுக்கு லக்ஷ்மணன் குபேரனைப்போல் தானே கொடுத்தார்.

பிறகு தாரைதாரையாய்க் கண்ணீர்ப் பெருக்கிக்கொண்டு நிற்கும் பரிவாரங்களில் ஒவ்வொருவருக்கும் ஸௌக்கியமாய்ப் பிழைப்பதற்குப் போதுமான தனத்தை ராமன் தானே கொடுத்து, "நாங்கள் திரும்பி வரும்வரையில் என் அரண்மனையையும் லக்ஷ்மணனுடைய வீட்டையும் சூன்யமாய் வைக்காமல் நீங்கள்

அங்கிருந்து பாதுகாக்க வேண்டும்'' என்றார். பிறகு தன் பொக்கிஷத் தலைவனைத் தருவித்து, "என் ஐசுவரியம் முழுவதையும் இங்கே கொண்டுவா'' என்று உத்தரவு செய்தார். அவைகளை வேலைக்காரர்கள் குப்பல்களாகக் குவித்தார்கள். பிறகு ராமலக்ஷ்மணர்கள் அவைகளைப் பிராம்மணச் சிறுவர்களுக்கும் கிழவர்களுக்கும் ஏழைகளுக்கும் போதுமான வரையில் கொடுத்தார்கள்.

அப்போது கர்க்கரிஷியின் வம்சத்தில் பிறந்த ஒரு பிராஹ்மணன் அங்கே வந்தார்; அவருக்குத் த்ரிஜடரென்று பெயர். ஏழ்மைத் தனத்தால் தேகம் முழுவதும் மஞ்சள் வர்ணம் படர்ந்திருந்தது; வயல்களில் சிந்திக்கிடக்கும் நெல்லை ஒவ்வொன்றாகப் பொறுக்கி ஜீவனம் செய்கிறவர்; மிகவும் வயது சென்றவர்; தன் மனைவி மக்களுடன் காட்டில் வஸிப்பவர்.

இளம் பெண்ணான அவருடைய பார்யை குழந்தைகளை அவருக்குக் காட்டி, "ஸ்வாமி, நாம் ஏழ்மைத்தனத்தை எவ்வளவு காலம் பொறுக்க முடியும்? தங்கள் கையிலுள்ள கோடாலி, கலப்பை, மண்வெட்டி முதலியவைகளை எறிந்துவிட்டு நான் சொல்லுகிறபடி கேளுங்கள். தங்களுக்கு ஏதாவது திரவியம் கிடைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணமிருந்தால் தர்மமே அவதாரம் எடுத்திருக்கும் ராமனைத் தரிசனம் செய்யுங்கள்'' என்றாள். அவர் தன் பத்தினியின் வார்த்தையை ஒப்புக்கொண்டு தன் கந்தை வஸ்திரத்தை மறைத்துக்கொண்டு ராமனுடைய அந்தப்புரத்திற்குப் போகும் வழியால் அங்கே வந்து சேர்ந்தார். பிறகு அங்கிரஸ் முதலிய மஹரிஷிகளுக்கு ஸமமான தேஜஸுள்ள அந்தப் பிராம்மணரை ஐந்தாவது கட்டுவரையில் ஒருவரும் தடுக்கவில்லை. அவர் ராமனுக்கு அருகில் போய், "ராஜபுத்திர! இந்த உலகம் முழுவதையும் உன் கீர்த்தி வியாபித்திருக்கிறது; நான் பெரிய குடும்பி; அவர்களைப் போஷிக்க என்னிடத்தில் வேண்டிய தனமில்லை. காட்டில் உதிர்ந்த நெல்லுகளைப் பொறுக்கி ஒவ்வொரு நாளும் ஜீவனம் செய்கிறேன். ஆகையால் என்னிடத்தில் கிருபை செய்யவேண்டும்'' என்றார்.

இந்தப் பிராம்மணன் பெரிய குடும்பி; மஹாதரித்திரன் இவருக்குத் தனத்தில் எவ்வளவு ஆசையிருக்கிறதென்று பரீக்ஷிக்க விரும்பிப் புன்சிரிப்புடன் வேடிக்கையாக, "ஸ்வாமி, எண்ணிறந்த என் பசுக்களில், ஒரு ஆயிரம்கூட இன்னும் தானம் கொடுக்கப்படவில்லையே. தங்கள் கையிலிருக்கும் கழியைச் சுற்றி எறியுங்கள். அது எங்கே விழுகிறதோ அதுவரையிலிருக்கும் பசுக்கள் தங்களுடையது'' என்றார்.

உடனே அந்த பிராம்மணன் வெகு பரபரப்புடன் தன் வஸ்திரத்தை இடுப்பில் வரிந்து கட்டிக்கொண்டு, தன் முழுபலத்துடன் கழியைச் சுழற்றி எரிந்தார். அது ஸரயூநதிக்கு அக்கரையில் அநேகமாயிரம் பசுக்களுக்கு நடுவில் விழுந்தது. அப்பொழுது ராமன் அந்தப் பிராம்மணரை மிகுந்த பிரியத்துடன் ஆலிங்கனம் செய்து, ஸரயூ நதிக்கரையிலிருந்த அந்த மாட்டு மந்தைகள் யாவற்றையும் திரிஜடருடைய வீட்டிற்கு ஓட்டிக்கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கும்படி இடையர்களுக்கு உத்தரவு செய்து, "ஸ்வாமி, தாங்கள் என்னிடத்தில் கோபிக்காமலிருக்கப் பிரார்த்திக்கிறேன். தங்களுடைய ஒப்பற்ற பலத்தை அறிய விரும்பியே கழியைச் சுழற்றி எறியும்படி தங்களைச் சொன்னேன். வேடிக்கையாகச் செய்ததே தவிர வேறல்ல. இன்னும் ஏதாவது வேண்டியிருந்தால் கேட்கும்படி பிரார்த்திக்கிறேன். தங்களுக்கு யாதொரு தடையும் வேண்டியதில்லை. பிராம்மணர்களுடைய உபயோகத்திற்காகவே என் ஐசுவரியம் முழுவதையும் ஸம்பாதித்திருக்கிறேன். தங்களைப் போன்ற மஹான்களுக்கு அது உபயோகப்பட்டால் அது எனக்கு அளவற்ற கீர்த்தியையும் ஸந்தோஷத்தையும் கொடுக்கும்" என்று அவரை ஸமாதானம் செய்தார். திரிஜடரும் அவருடைய பாரியையும் அந்த மாட்டுமந்தைகளைப் பெற்றுக்கொண்டு அளவற்ற ஆனந்தமடைந்து கீர்த்தி, பலம், பிரீதி, ஸுகம் முதலிய மங்களங்கள் குன்றவில்லாமல் விருத்தியாக வேண்டுமென்று மனப்பூர்வமாய் ராமனை ஆசீர்வதித்தார்கள்.

பிறகு ராமன் தன் பராக்கிரமத்தால் தர்மமாக ஸம்பாதிக்கப்பட்ட அளவற்ற ஐசுவரியத்தைத் தன் மித்திரர்களுக்கும் பரிவாரங்களுக்கும் தகுந்த உபசாரத்துடனும் மரியாதையுடனும் கொடுத்தார். அங்கிருந்த பிராம்மணர்களும், மித்திரர்களும், வேலைக்காரர்களும், தரித்திரர்களும், பிச்சைக்காரர்களும் ஆக எல்லோரும் தங்களுடைய யோக்கியதைக்கும் ஆசைக்கும் தகுந்தபடி ராமனால் கொடுக்கப்பட்ட தானத்தால் திருப்தியடைந்தார்கள். திருப்தியடையாதவர்கள் ஒருவரும் இல்லை.

த்³விஜ: ஸுஹ்ருத் ப்⁴ருத்யஜநோத²வா ததா³
த³ரித்³ர பி⁴க்ஷாசரணஶ்ச யோ ப⁴வேத் |
ந தத்ர கஶ்சிந் ந ப³பூ⁴வ தர்பிதோ
யதா²ர்ஹ ஸம்மாநந தா³ந ஸம்ப்⁴ரமை: || (45)

———

ஸ்ரீ ராமசந்த்ராய நம:

3. கல்யாணமாகாதவர்களுக்குக் கல்யாணம் நடக்க

(For Marriage of an Unmarried)

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம்

பால காண்டம் : ஸர்க்கம் 73

உமா ஸம்ஹிதா

கந்யார்தீ$_2$ ச வடு: கந்யாப்யநுரூப வரார்த்தி$_2$நீ |
ஸீதாவிவாஹ ஸர்க^{3}ம் து படே$_2$த் ப்ராத: ப்ரயத்நத: ||
க^{3}வ்யம் நிவேத^{3}யேத் க்ஷீரம் ஸத்^{3}யோ து^{3}க்^{3}த^{4}ம் ஶுசிஸ்த^{2}லே |

கலியாணமாகாமலிருப்பது, கலியாணமான தம்பதிகள் மனக் கசப்பினால் பிரிந்திருப்பது, நியாயமானமுறையில் வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத சில சுகங்கள் கிட்டாமற்போவது போன்றவை நீங்கி, தம் கோரிக்கை பூர்த்தியாவதற்கு, "ஸீதாகல்யாண" கட்டமுள்ள பாலகாண்டம் 73-வது ஸர்க்கத்தைக் காலையில் பாராயணம் செய்யவேண்டும்.

நிவேதனம் : *அப்போது கறந்த பசும்பால்.*

ஸங்கல்பம்

ஸ்ரீ ஸீதாலக்ஷ்மண ப^{4}ரத சத்ருக்^{4}ந ஹநுமத் ஸமேத
ஸ்ரீ ராமசந்த்^{3}ர ப்ரபோ^{4}: ப்ரஸாதே^{3}ந
......நாம்ந்யா: கந்யாயா : ......நாம்ந: வரஸ்ய
சீக்ரமேவ விவாஹஸித்யர்த்த^{2}ம் "ஸ்ரீஸீதா
விவாஹாத்மக" ஸ்ரீமத் ராமாயணகட்ட
பாராயணம் அஹம் கரிஷ்யே |

ஸர்க்கம் 73

ஸீதா விவாஹம்

யஸ்மிம் ஸ் து தி³வஸே ராஜா சக்ரே கோ³த³ாந முத்தமம் |
தஸ்மிம்ஸ்து தி³வஸே ஶூரோ யுத⁴ாஜித் ஸமுபேயிவாந் || **(1)**

எந்தத் தினத்தில் தசரதர் தன் புத்திரர்களுக்கு விரத ஸமா வர்த்தனம் செய்தாரோ அன்று கேகய ராஜபுத்திரனும் பரதனுக்கு மாமனுமான யுதாஜித் மிதிலைக்கு வந்து தசரதரைக் கண்டு க்ஷேமம் விசாரித்து, "மகாராஜ! தாமும், இன்னும் யாருடைய க்ஷேமத்தைக் கோருகின்றீர்களோ அவர்களும் ஸௌக்கியமென்று கேகயாதிபதி வெகுப்பிரீதியுடன் தெரிவிக்கிறார். என் ஸகோதரியின் மகனைப் பார்க்கவிரும்பி அயோத்யைக்கு வந்தேன். நீங்களெல்லோரும் விவாஹ காரியமாய் மிதிலைக்குப் போனதாகக் கேள்விப்பட்டு இங்கே மிகவேகமாக வந்தேன்" என்றார். தனக்கு வெகு பிரியமான தன் மைத்துனனைக் கண்டு தசரதர், ஸந்தோஷித்துத் தகுந்தபடி உபசரித்தார்.

மறுநாட் காலையில் அவர் நித்திய கருமங்களை முடித்துக்கொண்டு பந்து பரிவார மந்திரிவர்க்கங்களுடன் மஹரிஷிகளை முன்னிட்டுக்கொண்டு யாகசாலைக்கு ஸமீபத்திலுள்ள விவாஹ மண்டபத்திற்குப் போனார். அவருடைய குமாரர்கள் விவாஹத்திற்குப் பூர்வாங்கமான வைதிக லௌகிக காரியங்களை முடித்து வஸ்திராபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, வஸிஷ்டர் முதலிய மஹரிஷிகளை முன்னிட்டுத் தசரதருடைய ஸமீபத்தில் உட்கார்ந்தார்கள். பிறகு வஸிஷ்டர் ஜனகரிடத்தில் வந்து, "ராஜ சிரேஷ்ட! அயோத்யாதிபதி தன் புத்திரர்களுக்கு ஸகல விவாஹ பூர்வாங்கங்களை முடித்து, கன்யாதானம் செய்யும் உமது ஸௌகரியத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார். கொடுக்கிறவரும் பெற்றுக்கொள்ளுகிறவரும் எவ்விதத்திலும் உத்தமமானவர்களாகையால், ஸகல க்ஷேமங்களுமுண்டாகும். இந்த சிலாக்கியமான விவாஹத்தைச் செய்து உமது வார்த்தையை நிறைவேற்றும்" என்றார். உத்தம தர்மங்களை அறிந்தவரும், வெகு கம்பீர ஸ்வபாவமுள்ளவருமான ஜனகர் அதைக்கேட்டு "என் அரண்மனை வாசலில் தங்களைத் தடுக்கும் காவலாளர் யார்? இங்கே வருவதற்கு யாருடைய உத்தரவைக் கேட்கவேண்டும்? தங்களுடைய கிருஹத்தில் இஷ்டப்படி ஸஞ்சரிக்கத் தடையென்ன? அயோத்யை உங்களுக்கு எவ்வளவு ஸ்வாதீனமோ அவ்வளவு இந்த மிதிலையும் ஸ்வாதீன மல்லவா? விவாஹ ஸம்பந்தமான ஸகல மங்கள காரி

யங்களையும் என் புத்திரிகளுக்குச் செய்துமுடித்தேன். கொழுந்து விட்டெரியும் அக்னி ஜ்வாலைகளைப்போல் அவர்கள் ஸகல வஸ்திராபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு, மங்கள வேஷத்துடன் அக்னி வேதிக்கு ஸமீபத்தில் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். நான் ஸித்தமாக இருக்கிறேன். உங்களுடைய வரவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அரண்மனையின் வாசலில் ஏன் தங்கவேண்டும்? காலதாமதமில்லாமல் வந்து விவாஹத்தை நடத்தவேண்டும்" என்றார். தசரதர் புத்திரமித்திர பந்து மந்திரி புரோஹித மஹரிஷி பரிவாரங்களுடன் விவாஹ மண்டபத்தில் பிரவேசித்தார்.

ஜனகர் அவர்களுக்குத் தகுந்தபடி மரியாதை செய்து ஆஸனம் கொடுத்து "வஸிஷ்ட மஹரிஷே! ஸகல லோகங்களுக்கும் பரமானந்தத்தைக் கொடுக்கும் ராமனுடைய விவாஹ மஹோத்ஸவத்தை தர்மஸ்வரூபியான தாங்களும் மற்ற ரிஷிகளும் நடத்தும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்" என்றார். வஸிஷ்டர் அப்படியே ஆகட்டுமென்று, விசுவாமித்திரரையும் சதானந்தரையும் மற்ற மஹரிஷிகளையும் முன்னிட்டுக் கொண்டு விவாஹ மண்டபத்தின் நடுவில் விதிப்படி வேதியை அமைத்து, அதைச் சந்தனம், புஷ்பம், தங்கப் பாலிகைகள், கிண்டிகள், சங்கபாத்திரங்கள், முளைத்த விதைகளுள்ள மடக்குகள், தூபத்தால் நிறைந்த பாத்திரங்கள், ஸ்ருக், ஸ்ருவம், மஞ்சள் கலந்த அக்ஷதைகள், நெல் பொறிகளும் அர்க்கிய ஜலமும் நிறைந்த பாத்திரங்கள் முதலியவைகளால் அலங்கரித்தார். பிறகு அதன்மேல் ஒரே அளவுள்ள தர்ப்பங்களைப் பரப்பி மந்திரங்களுடன் அக்னிப் பிரதிஷ்டை செய்து தம்பதிகளின் க்ஷேமத்திற்காக ஹோமம் செய்தார்.

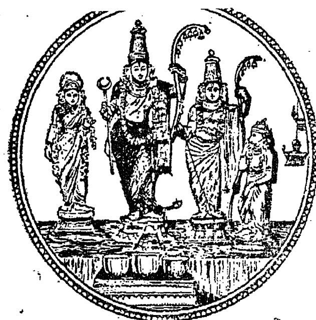
பிறகு ஜனக மஹாராஜா ஸர்வாபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஸீதையை அக்னிக்கு ஸமீபத்தில் ராமனுக்கெதிரில் நிறுத்தி, கௌஸல்யையின் ஆனந்தத்தை விருத்தி செய்யும் ரகுவீரனைப் பார்த்து "இவள் பூமியிலிருந்து கிடைத்ததால் ஸீதை என்று பெயருள்ளவள். நான் வெகுப் பிரீதியுடன் இவளை என் பெண்ணாக வளர்த்து, ஸகல தர்மங்களையும் உபதேசித்திருக்கிறேன். நீ எந்த தர்மத்தை அனுஷ்டிக்க விரும்புகிறாயோ அதைத் தானும் கூட இருந்து அனுஷ்டிப்பாள். இவளை நான் உனக்குப் பார்யையாகக் கொடுக்கிறேன்; பெற்றுக்கொள். உனக்கு ஸகல மங்களங்களும் உண்டாகட்டும். உன் கையால் இவளுடைய கையைப் பிடி. இவள் மஹா பதிவிரதையாக இருப்பாள். மஹா பாக்கியசாலி; உன் நிழலைப்போல் உன்னைவிட்டுப் பிரியாதவள்" என்று மந்திரங்

களால் பரிசுத்தமான ஜலத்தை அவருடைய கையில் வார்த்தார். அப்பொழுது தேவர்களும் மஹரிஷிகளும் 'நல்லது, நல்லது' என்று கொண்டாடினார்கள். தேவதுந்துபி முதலிய வாத்தியங்கள் முழங்கின. ஆகாசத்திலிருந்து புஷ்பமாரி பொழிந்தது.

பிறகு ஜனகர், "லக்ஷ்மணா! என்னால் கொடுக்கப்படும் ஊர்மிளையைக் காலதாமதமில்லாமல் பாணிக்கிரஹணம் செய்; உனக்கு ஸகல மங்களங்களும் உண்டாகட்டும்" என்றார். பிறகு பரதனைப் பார்த்து "ரகுநந்தன! மாண்டவியை பாணிக்ரஹணம் செய்" என்றார். பிறகு சத்ருக்கனனைப் பார்த்து "பராக்கிரமசாலியே! சுருதகீர்த்தியைப் பாணிக்கிரஹணம் செய். நீங்களெல்லோரும் பிரஹ்மசரிய விரதத்தைப் பூர்ணமாய் அனுஷ்டித்தவர்கள்; மதுரமான ஸ்வபாவமுள்ளவர்கள். கிருஹஸ்தாசிரமத்தை அனுஷ்டியுங்கள். காலதாமதம் வேண்டாம்" என்றார்.

உடனே அந்த நான்கு ராஜ புத்திரர்களும் வஸிஷ்டருடைய அனுமதியால் அந்த நான்கு ராஜ புத்திரிகளைப் பாணிக்கிரஹணம் செய்தார்கள். பிறகு அவர்கள் அக்னியையும் ஜனகரையும் ரிஷிகளையும் பிரதக்ஷிணம் செய்து தங்களுடைய ஸூத்திரப்படித் தனியாய் அக்னிப் பிரதிஷ்டை செய்து விவாஹ ஹோமத்தை நடத்தினார்கள். அந்த ஸமயத்தில் தேவதைகள் புஷ்பமாரி பெய்தார்கள். துந்துபி முதலிய வாத்தியங்களை முழக்கினார்கள். கந்தர்வர்களும் அப்ஸரஸ்களும் மதுரமாய்ப் பாடினார்கள். மங்கள வாத்தியங்களை வாசித்தார்கள். ஆனந்தமாய் நர்த்தனம் செய்தார்கள். ரகுகுல சிரேஷ்டர்களான அந்த ராஜ குமாரர்களுடைய விவாஹ காலத்தில் இவ்விதமான ஆச்சரியங்கள் நடந்தன. இப்படி வாத்திய கோஷங்களுடன் ராஜபுத்திரர்கள் அக்கினியை மூன்று தடவை பிரதக்ஷிணம் செய்து விவாஹ ஹோமத்தை முடித்து, பத்னிகளுடன் தங்களுடைய அரண்மனைக்குப் போனார்கள். தசரத மஹாராஜா தன் பந்து பரிவாரங்களோடும் மஹரிஷிகளோடும் அவர்களைப் பார்த்துக்கொண்டே ஆனந்த பரவசராய்ப் பின் சென்றார்.

அதோ²பகார்யாம் ஜக்³முஸ் தே ஸபா⁴ர்யா ரகு⁴நந்த³நா: |
ராஜாப்யநுயயௌ பஶ்யந் ஸர்ஷிஸங்க⁴: ஸபா³ந்த⁴வ: || (40)

நாரதர் காட்டிய ராமப்ரஹ்மம்

ஸகல குணநிதா4நம் யோகி3பி4: ஸ்தூயமாநம்
பு4ஜவிஜித ஸமாநம் ராக்ஷஸேந்த்3ராதி3மாநம் |
மஹிதந்ருப ப4யாநம் ஸீதயா ஶோப4மாநம்
ஸ்மர ஹ்ருத3ய விமாநம் ப்3ரஹ்ம ராமாபி4தா4நம் ||

"ஏ நெஞ்சே! ஸமஸ்த கல்யாண குணங்களுக்குப் புகலிடமாகவும், யோகிகளால் துதிசெய்யப்பட்டவராகவும், ராவணனைத் தன் புஜபலத்தால் அடக்கியவராகவும், அரசர்களுக்குள் நடுநாயகமாக விளங்குபவராகவும், ஸீதாப் பிராட்டியுடன் கூடித் திகழ்பவராகவும் இருக்கும் ராமன் என்னும் ப்ரஹ்மத்தை நினைப்பாயாக."

—ஸநத்குமாரஸம்ஹிதை.

ஸ்ரீராமசந்த்ராய நம:

4. மோக்ஷபலன் ஸித்திக்க

(For the Attainment of Moksha)

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம்

ஆரண்ய காண்டம்: ஸர்க்கங்கள் 65 முதல் 68 முடிய

உமா ஸம்ஹிதா

மோக்ஷார்த்தி[2]பி[4]ஸ்து பாட்[2]யா ஸ்யாத் ஜடாயுர்மோக்ஷ த[3]ாநகா |
ராமஸ்ய லக்ஷ்மணஸ்வாஸாத்[3]யாரப்[4]ய ப்ரயதை: கத[2]ா ||

அளவுக்கு மீறிய கஷ்டத்தினால் ஸம்ஸாரத்தில் வெறுப் பேற்பட்டோ, ஸகல போகங்களும் சாசுவதமானவை அல்ல, மோட்சமே சாசுவதமானது என்று முடிவு செய்தோ அதை அடைய விரும்பும் மக்கள், "ஜடாயு மோக்ஷ" கட்டமான ஆரண்யகாண்டம் 65–வது ஸர்க்கம் முதல் 68–வது ஸர்க்கம் முடிய காலையில் பாரா யணம் செய்யவேண்டும்.

நிவேதனம்: ஐந்து வாழைப்பழங்கள்.

ஸங்கல்பம்

ஸ்ரீஸீதாலக்ஷ்மண பரதஶத்ருக்ந ஹநுமத்ஸமேத
ஸ்ரீராமசந்த்ரப்ரபோ: ப்ரஸாதேந ஸகலவித[4]
புண்யபாப ப[3]ந்த[4] நிவ்ருத்தி த்[3]வாரா
மோக்ஷ ஸாம்ராஜ்ய ஸித்[4]யர்த்தம் "ஜடாயு மோக்ஷா"த்மக
ஸ்ரீமத்ராமாயணக[4]ட்ட பாராயணம்
அஹம் கரிஷ்யே |

ஸர்க்கம் 65

லக்ஷ்மணன் ராமனை ஸமாதானம் செய்தது

தப்யமாநம் ததா² ராமம் ஸீதா ஹரண கர்ஶிதம் |
லோகாநா மஹிதே யுக்தம் ஸம்வர்தக மிவாநலம் || (1)

ஸம்வர்த்தகமென்ற அக்னியைப் போலும் பிரளய காலத்து ருத்ரனைப் போலும் ராமன் ஸகல ஜகத்தையும் அழிக்க முயன்று, வில்லை எடுத்து நாணேற்றிப் பாணத்தைப் பூட்டி அடிக்கடி பெரு மூச்சு விட்டுக்கொண்டு, 'இதை விடுவோமா வேண்டாமா' என்று பார்த்துக் கொண்டிருப்பதை லக்ஷ்மணன் கண்டு, "ஐயோ! இது வரையில் ராமன் இப்படிக் கோபிக்கக் காணேனே. ஸகல லோகங்களும் அழியும் போலிருக்கிறதே. என்ன செய்வேன்" என்று முகம்வாடி கைகூப்பி வணக்கத்துடன், "அண்ணா! இது வரையில் மிருதுவாகவும் அடக்கத்துடனும் ஸகல பிராணிகளுக் கும் ஹிதத்தையே செய்துகொண்டிருந்தீர்கள். இப்பொழுது அந்த ஸ்வபாவத்தை மாற்றிக் கோபத்திற்கு இடம் கொடுப்பது தங்களுக்குத் தகாது. சந்திரனிடத்தில் பிரகாசமும் ஸூரியனிடத் தில் தேஜஸும் வாயுவிடத்தில் அசைவும் பூமியிடத்தில் பொறு மையும் எப்படி இயற்கையோ அப்படி மேற்சொன்ன குணங்க ளெல்லாம் தங்களுக்கு ஸ்வபாவம்; மேலும் உத்தமமான கீர்த்தி யும் தங்களிடத்தில் குடிகொண்டிருக்கிறது. 'நான் இதுவரையில் அடங்கி யிருந்தபடியால் இப்படி நேர்ந்தது. இப்பொழுதும் நான் கோபிக்காவிட்டால் ஸீதையை அடைவதெப்படி? நம்மைக் கண்டு யார் பயப்படுவார்கள்?' என்று சொல்லவேண்டாம். இங்கே ஒரே ரதமும் ஒருவனுடைய காலடியுமே காணப்படுகிறது. ஆகையால் தங்களுக்கு அபராதம் செய்தவன் ஒருவனே. அப்படி யிருக்க, தாங்கள் ஸகல ஜகத்தையும் நாசம் செய்வது நியாயமா? இதோ ஒடிந்துகிடக்கும் ரதம் எவனுடைய தென்று தெரியவில்லை. இங்கே கோவேறு கழுதைகளின் குளம்புகளும் சக்கரங்களும் பதிந்து கிடக்கின்றன. ரத்தத் துளிகள் சிந்தியிருக்கின்றன. இங்கே கோர யுத்தம் செய்தவன் யார்? யாரைக் குறித்தோ இங்கே ஒருவனே யுத்தம் செய்திருக்கவேண்டும். பலர் இங்கே வந்திருந் ததாக யாதொரு அடையாளமும் இல்லை. ஆகையால் ஒருவனுக் காக ஸகல லோகங்களையும் அழிப்பது நியாயமா? அரசர்கள் உசிதமாகத் தண்டிக்கவேண்டும். மிருதுவாகவும் அடக்கமாகவும் இருக்கவேண்டும். மேலும் ஸகல பிராணிகளுக்கும் தாங்களே கதி; தங்களையே சரணமடைந்திருக்கின்றன. தேவதைகள்

தங்களுக்கு அபராதம் செய்திருப்பார்களென்று எண்ணவேண் டாம். தாங்கள் ஸீதையை விட்டுப் பிரிந்து தவிப்பதை நல்ல தென்று யாராவது எண்ணுவார்களா? ஆறுகளும் மலைகளும் கடல்களும் தேவ கந்தர்வ தானவர்களும் தங்களுக்குப் பிரியமில் லாத காரியத்தைச் செய்யத் துணிவார்களா? யாகதீக்ஷை செய்து கொண்டவனுக்கு ரித்விக்குகள் கெடுதி செய்ய முடியுமா? நாம் ஆயுதபாணிகளாக மஹரிஷிகளின் உதவியால், ஸமுத்திரங்கள் மலைகள் காடுகள் கோரமான குஹைகள் ஆறுகள் தாமரை ஓடை கள் தேவ கந்தர்வ லோகங்கள் இவைகளில் ஸீதையை ஜாக்கிர தையாகத் தேடுவோம். லோகபாலர்கள் ஸீதையை ஸாதாரண மாகக் கொண்டுவந்து ஒப்புவிக்காவிட்டால் பிறகு அவர்களைத் தண்டிக்கலாம். நல்ல வார்த்தைகளாலும் விநயத்தாலும் நியாயத் தாலும் சீதையை அடைய முயல்வோம். அவை பலிக்காவிட் டால் தங்கக் கட்டுகளுள்ள பாணங்களால் உலகை அழிக்கலாம்'' என்றார்.

சீலேந ஸாம்நா விநயேந ஸீதாம்
நயேந ந ப்ராப்ஸ்யஸி சேந் நரேந்த்[3]ர |
தத: ஸமுத்பாத[3]ய ஹேமபுங்கை[2]:
மஹேந்த்[3]ர வஜ்ர ப்ரதிமை: ஶரௌகை[4]: || (16)

ஸர்க்கம் 66

லக்ஷ்மணன் ராமனை ஸமாதானம் செய்தல்

தம் தத[2]ா ஶோகஸந்தப்தம் விலபந்த மநாத[2]வத் |
மோஹேந மஹதாவிஷ்டம் பரித்[3]யூந மசேதநம் || (1)

தான் இவ்வளவு சொன்னபோதிலும் சோகம் தீராமல் கதி யற்றவனைப்போல் ராமன் பிரலாபிப்பதையும், மஹா மோஹத்தில் ஆழ்ந்து கிடப்பதையும், பிரக்ஞையற்றவரைப்போல் நடப்பதை யும் கண்டு, லக்ஷ்மணன் அவரை நமஸ்கரித்து அவருடைய பாதங் களைப் பிடித்துக்கொண்டு வணக்கமாகத் தெரிவித்துக்கொண்டார். "முன் காலத்தில் தேவதைகள் யாவரும் சேர்ந்து பாற்கடலைக் கடைந்து அமிருதத்தை எடுத்தார்கள். அப்படியே தசரத சக்கர வர்த்தி, உபவாஸங்களாலும் விரதங்களாலும் தானதர்மங்களாலும் அசுவமேதம் புத்திராமேஷ்டி முதலிய யாக யஜ்ஞங்களாலும்

தங்களை அடைந்தார். தேவதைகள் எல்லோரும் செய்த பிரயத்தனத்தை அவர் ஒருவரே செய்தார். மந்த்ரம் திரவ்யம் கிரியை முதலியவைகளில் லோபமில்லாமல் ஸகல உபாயங்களையும் அனுஷ்டித்தார். அமிருதத்தால் ஸகல லோகங்களும் க்ஷேமமடைந்ததைப்போல், தங்களுடைய அவதாரத்தால் ஸகல பிராணிகளும் க்ஷேமமடைந்தன. அவர் தங்களுடைய உத்தம குணங்களில் ஈடுபட்டுத் தங்களைவிட்டுப் பிரிந்த துக்கத்தைப் பொறுக்காமல் ஸ்வர்க்கத்தை அடைந்தாரென்று பரதன் சொல்லியிருக்கிறார். இக்ஷ்வாகு வம்சத்தில் பிறந்த தங்களுக்குத் தைரியம் இயற்கையல்லவா? இப்படிப்பட்ட கஷ்டங்களைத் தாங்களே பொறுக்காவிட்டால் ஸாதாரணமான அல்ப மனுஷ்யர்கள் எப்படிப் பொறுப்பார்கள்? துக்கம் மேலிட்டுத் தாங்கள் லோகங்களை எரிக்க ஆரம்பித்தால் பிராணிகள் யாரைச் சரணடையும்? ஜனங்களுக்கு மஹா கஷ்டங்கள் நேருவது உலகத்தின் இயல்பே.

நஹுஷ சக்கரவர்த்தி ஒரு ஸமயத்தில் இந்திர பதவியை அடைந்தான். இந்திராணியை அனுபவிக்க விரும்பி ஸப்தரிஷிகளையும் தன் பல்லக்கைச் சுமக்கச் செய்து காமபரவசனாகி அவளுடைய அந்தப்புரத்திற்குப் போகையில், அகஸ்தியரை வேகமாகப் போகும்படி காலால் உதைத்தான்; அவர், 'நீ ஸர்ப்பமாகக் கடவாய்' என்று அவனைச் சபிக்க, அப்படியே வெகுகாலம் அந்தக் கஷ்டத்தை அனுபவித்தான். அவனுடைய புத்திரனான யயாதி, தான் செய்த புண்ணியத்தால் ஸ்வர்க்கத்தை அடைந்தான். இந்திரன் அவனிடத்தில் அஸூயை கொண்டு 'தங்களுடைய ராஜ்யத்தில் சிரேஷ்டமானவர் யார்?' என்று கேட்டான். யயாதி உண்மையையே சொல்லுகிறவனானதால் 'நானே' என்றான். 'உன்னையே நீ மெச்சிக்கொண்டதால் நீ இங்கே இருக்கத் தகாது' என்று இந்திரன் அவனைத் தலைகீழாகத் தள்ளிவிட்டான். நமது குலகுருவான வஸிஷ்ட மஹரிஷியின் நூறு புத்திரர்கள் ஒரே நிமிஷத்தில் விசுவாமித்திரருடைய கோபாக்னியால் எரிக்கப்பட்டார்கள்; மஹாவிஷ்ணுவின் பத்தினியும் ஜகத்திற்கு மாதாவுமான பூமிதேவியே அடிக்கடி நடுங்குகிறாளென்று தாங்களே எனக்குச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். ஸகல தர்மங்களுக்கு சாக்ஷிகளும், காலப் பிரமாணத்தைக் காட்டுகிறபடியால் ஜகத்தை நடத்துகிறவர்களும், ஸகல ஜனங்களுக்கும் ஆயுளையும் ஞானத்தையும் கொடுக்கிறவர்களும் மஹா பலசாலிகளுமான சந்திரஸூரியர்களும் ராஹு கேதுக்களால் பீடிக்கப்படுகிறார்கள். மாந்தாதா, நளன் முதலிய மஹா புருஷர்களும் ஸகல பூதங்களுக்கும் அந்தர்யாமியான பரமாத்மாவின் ஸங்கல்பத்தைத் தாண்டமுடியாது. இந்திரன் முதலிய தேவர்கள்

பாப புண்ணியங்களைச் செய்கிறார்களென்றும் ஸுகதுக்கங்களை அனுபவிக்கிறார்களென்றும் கேட்டிருக்கிறோம். அப்படியிருக்கத் தாங்கள் வருத்தப்படுவது உசிதமல்ல. ஸீதை பிறரால் எடுத்துப் போகப்பட்டாலும் இறந்தாலும் மஹா வீரனான தாங்கள் சாதாரண மனிதனைப்போல் வருந்தலாமா? விஷயங்களின் உண்மையை அறிந்த தங்களைப் போன்ற மஹானுபாவர்கள் கொடிய கஷ்டங்கள் நேரும்பொழுதும் விவேகத்தை இழக்காமல் நிர்மலமான அந்தக் கரணத்துடன் இருப்பார்கள். சோகத்தால் மயங்காத புத்தியுடன் நமக்கு நேரும் ஸுகதுக்கங்களை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். மஹா புத்திமான்கள் அப்படிச் செய்து, வரும் ஸுகதுக்கங்களையும் அவைகளின் தத்துவத்தையும் அறிகிறார்கள். நாம் முன் ஜன்மங்களில் செய்த கர்மங்களின் ஸ்வரூபம் நமக்குத் தெரியாது. அவைகளின் குணதோஷங்களை நேரில் பார்க்கமுடியாது. ஆனால் நாம் அவைகளைச் செய்திருந்தாலொழிய இப்பொழுது அவைகளின் பயனை அனுபவிக்க முடியாது. தாங்கள் இப்பொழுது படும் துக்கம் பூர்வகர்மங்களின் பயனாக இருக்க, அதைப் பற்றிப் பிரலாபிப்பது நியாயமா? தாங்களே இப்படி எனக்கு உபதேசிக்கவில்லையா? பிருஹஸ்பதியாகவே ஒருவன் இருந்தாலும் தங்களுக்குப் புத்திசொல்ல முடியுமா? தங்களுடைய புத்தியின் எல்லையைக் கண்டுபிடிக்க தேவர்களாலும் முடியுமா? ஸீதையைப் பிரிந்த சோகத்தால் தங்களுடைய ஞானம் மங்கிற்றென்று தெரிவித்தேனே தவிர, வேறல்ல. கந்தர்வ யக்ஷ கின்னரர்கள் முதலிய தேவகணங்கள் ஸாத்விக ஸ்ருஷ்டியானதால் அவர்களைக் கொல்வது நியாயமல்ல. பூலோகத்தில் ப்ரஹ்மக்ஞானிகளான பிராம்மணர்களும் மஹரிஷிகளும் இருக்கிறபடியால் அதை அழிப்பது தகாது. ஆனால் தாங்கள் ஸகல லோகங்களையும் நினைத்தவுடனேயே நாசம் செய்யக்கூடியவர்கள். தாங்கள் இக்ஷ்வாகு வம்சத்தில் அவதரித்த காரணத்தை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு நமது சத்துருவைக் கொல்வதில் பூர்ணமாக முயற்சி செய்யவேண்டும். தங்களுக்கு ஒருவன் அபராதம் செய்திருக்கையில் லோகங்கள் யாவற்றையும் நாசம் செய்வதால் லாபமென்ன? அந்த மஹா பாபியை எப்படியாவது கண்டுபிடித்துக் கொல்வதே உசிதம்" என்று வணக்கமாகத் தெரிவித்தார்.

கிம் தே ஸர்வ விநாசேந க்ருதேந புருஷர்ஷப[4] |
தமேவ த்வம் ரிபும் பாபம் விஜ்ஞாயோத்[3]த[4]ர்து மர்ஹஸி || (20)

ஸர்க்கம் 67

ராமன் ஜடாயுவைக் கண்டது

பூர்வஜோப்யுக்த மாத்ரஸ்து லக்ஷ்மணேந ஸுபா⁴ஷிதம் |
ஸாரக்³ராஹீ மஹாஸாரம் ப்ரதிஜக்³ராஹ ராக⁴வ: || (1)

ராமன் லக்ஷ்மணனுக்கு மூத்தவர்; எல்லோருக்கும் உபதேசிக்கத் தகுந்தவர்; ஆனாலும் லக்ஷ்மணன் சொன்னது யுக்திக்கு ஒத்தும் மிகுந்த ஸாரத்துடனும் விளங்கிற்று. ராமன் ஸாரத்தை கிரஹிப்பவர்; ஆகையால் அவைகளை ஒப்புக்கொண்டு தனக்குள் பொங்கும் கோபத்தை அடக்கி, கோதண்டத்தின்மேல் சாய்ந்துகொண்டு, "லக்ஷ்மண! இப்பொழுது என்ன செய்வோம்? எங்கே போவோம்? எந்த உபாயத்தால் ஸீதையைக் கண்டுபிடிப்போம்?" என்றார். லக்ஷ்மணன் "அண்ணா! இந்த ஜனஸ்தானத்திலேயே வெகு ஜாக்கிரதையாகத் தேடவேண்டும். ராக்ஷஸர்கள் இங்கே அதிகமாக ஸஞ்சரிக்கிறார்கள். மரச் சோலைகளும் கொடிகளும் குகைகளும் பிளவுகளும் பள்ளத் தாக்குகளும் கின்னரர்கள் கந்தர்வர்கள் வஸிக்குமிடங்களும் இன்னும் ரஹஸ்யமான பல இடங்களும் இங்கே இருக்கின்றன. அங்கெல்லாம் நாமிருவரும் ஜாக்கிரதையாகத் தேடுவோம். பெரிய மலைகள் பெருங்காற்றிலும் அசையாததுபோல் தங்களைப் போன்ற மஹா புத்திசாலிகள் எந்த ஆபத்து நேர்ந்தாலும் கலங்கமாட்டார்கள்" என்று வணக்கமாகத் தெரிவித்தார்.

பிறகு அவர்கள் அந்த வனம் முழுவதிலும் ஜாக்கிரதையாகப் பரிசோதித்துக் கொண்டு போகையில், அந்த யுத்தகளத்திற்குக் கொஞ்சம் தெற்கில் மலைச் சிகரத்தைப்போல் ஒரு பக்ஷி, ரத்தம் பெருகப் பூமியில் கிடப்பதைக் கண்டார்கள். உடனே ராமன் "லக்ஷ்மண! இந்த ராக்ஷசப் பதர் ஸீதையைக் கொன்று தின்றுவிட்டு எழுந்திருக்கமுடியாமல் கிடக்கிறான். நம்மைக் கண்டவுடன் கழுகைப்போல் ரூபமெடுத்திருக்கிறான், ஜ்வலிக்கும் என் பாணங்களுக்கு இவனை இப்பொழுதே இரையாக்குகிறேன்" என்று வில்லில் கூர்மையான பாணத்தைப் பூட்டிக் கோபத்தால் பூமி முழுவதையும் நடுங்கச்செய்துகொண்டு அந்தப் பக்ஷியின் மேல் பாய்ந்தார். அப்பொழுது அந்தக் கழுகு நுரையுடன் ரத்தத்தைக் கக்கிக்கொண்டு தீனமாக ராமனைப் பார்த்து, 'நீங்கள் இந்த வனத்தில் உயர்ந்த ஒஷதியைப் போல் எவளைத் தேடுகின்றீர்களோ அவளையும் என் உயிரையும் ராவணன் என்ற துஷ்ட ராக்ஷஸன் கொள்ளைகொண்டு போய்விட்டான். நீயும் லக்ஷ்மணனும்

இல்லாத ஸமயத்தில் ராவணன் அவளை எடுத்துப் போனதைப் பார்த்தேன். உடனே நான் அவனை மறித்து அவனுடைய வில்லை யும் பாணங்களையும் ரதத்தையும் ஸாரதியையும் நாசம் செய்தேன். நான் சற்றுக் களைத்திருக்கும் ஸமயம் பார்த்து அந்தப் பாபி என் இறகுகளையும் கத்தியால் வெட்டித் தள்ளி ஸீதையை எடுத்துக் கொண்டு ஆகாசமார்க்கமாகப் போனான். முன்பே நான் ராவண ணால் கொல்லப்பட்டிருக்கிறேன்; நீயும் என்னைக் கொல்லவேண் டாம்'' என்று பிரார்த்தித்தார்.

ராமன் அதைக் கேட்டு முன்னிருந்த துக்கம் அதிகமாகி, கோதண்டத்தை விட்டெறிந்து லக்ஷ்மணனுடன் ஜடாயுவைக் கட்டிக்கொண்டு பூமியில் விழுந்து புரண்டு அழுதார். அந்த வழியாக ஒருவரும் பிரயாணம் செய்வதில்லை; அதற்கப்புறம் போக வழியுமில்லை; ஒருவனுக்குமேல் போகமுடியாது. அவ்விதமான இடத்தில் உதவி செய்பவர்களின்றி, கோரமாகக் காயம்பட்டு அநாதையாகக் கிடக்கும் ஜடாயுவைப் பார்த்து, "லக்ஷ்மண! கையில் கிடைத்த ராஜ்யத்தையும் திடீரென்று இழந்தேன்: ராஜ் யத்தில் பிச்சை யெடுத்துக்கொண்டாவது பிழைக்கக்கூடாதா? அப்படியும் இல்லை; காட்டிற்குத் துரத்தப்பட்டேன். அங்கும் எனக்கு பிரியமானவர்கள் அருகில் இருந்தால் துக்கங்கள் யாவும் ஒருவாறு மறைந்திருக்கும்; அப்படியும் இல்லை. ஸீதையையும் பறிகொடுத்தேன். பந்துக்களாவது மித்திரர்களாவது ஸமீபத்தில் இருந்தால் அவர்களைப் பார்த்துத் துக்கத்தை மறக்கலாம்; அப்படி யும் இல்லை. ஜடாயுவும் கொல்லப்பட்டார். இப்படி ஒன்றிற் கொன்று அதிகமான கஷ்டங்கள் ஸமுத்திரத்தின் அலைகளைப் போல் ஓயாமல் என்னைத் தாக்குவதைப் பார்த்தால் ஸகல வஸ்துக் களையும் எரிக்கும் அக்னியில் நான் போய் விழுந்தாலும் என் துரதிர்ஷ்டம் அதையும் எரித்துவிடுமென்று எண்ணுகிறேன். என்னைவிட்டு ஒருநாளும் பிரியாத உன்னையும் பிரித்து விடுமோ? என் துக்கத்தைத் தணிக்க ஸமுத்திரத்தில் விழுந்தாலும் அதுவும் வற்றிப்போகும், என்னைப்போன்ற பாக்கியஹீனன் ஸகல லோகங் களிலும் ஒருவனும் கிடையாது. கவலை யென்ற வலையில் என்னைப்போல் கட்டுப்பட்டுத் தவிப்பவர்கள் வேறுண்டோ? இதோ பார்! இந்த ஜடாயு நமது பிதாவிற்கு உயிர்த்தோழர்: பிதா வைப்போல் நம்மால் பூஜிக்கத் தகுந்தவர்; மிகுந்த வயது சென் றவர்; எப்பொழுதும் நம்மைப் பாதுகாப்பவர்; என்னுடன் சேர்ந்து என் துரதிருஷ்டத்தால் கோரமான மரணத்தை அடைந்திருக்கிறார்'' என்று இப்படிப் பலவிதமாகப் புலம்பிக்கொண்டு ராகவன் ஜடா யுவைத் தடவிக்கொடுத்தார். ராமனுக்குத் தசரதரிடத்தில்

எவ்வளவு பிரீதியோ அவ்வளவு பிரியம் ஜடாயுவிடத்தில் இருந்தது. ஆகையால் இறகு அறுக்கப்பட்டு ரத்தத்தில் தோய்ந்து கிடந்த அவரைக் கட்டிக்கொண்டு, 'என் பிராண நாயகியான ஸீதை எங்கே?' என்று கதறி மூர்ச்சையடைந்து பூமியில் விழுந்தார்.

நிக்ருத்த பக்ஷம் ருதி⁴ராவஸிக்தம்
ஸ க்³ருத்⁴ர ராஜம் பரிரப்⁴ய ராம: |
க்வ மைதி²லீ ப்ராணஸமா மமேதி
விமுச்ய வாசம் நிபபாத பூ⁴மௌ || **(29)**

———

ஸர்க்கம் 68

ராமன் ஜடாயுவுக்கு மோக்ஷம் கொடுத்தது

ராம: ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய தம் க்³ருத்⁴ரம் பு⁴வி ரௌத்³ரேண பாதிதம் |
ஸௌமித்ரிம் மித்ரஸம்பந்ந மித³ம் வசந மப்³ரவீத் || **(1)**

பிறகு பிரக்ஞை தெளிந்து எழுந்து தனக்குப் பிரிய மித்திரனை லக்ஷ்மணனை பார்த்து, "குழந்தாய்! இந்தப் பக்ஷிராஜர் என் பாரியையை ரக்ஷிப்பதற்காக ராவணனுடன் யுத்தம் செய்து உயிரை விடப் போகிறார். இவருடைய தேகத்தில் பிராணன் சிறிது ஊசலாடிக் கொண்டிருக்கிறது; ஆனாலும் குரல் வரவர பலஹீனமாகிறது. மரணாவஸ்தை ஸமீபித்துவிட்டது. ஜடாயுவே! உங்களுக்குப் பேச சக்தியிருந்தால் ஸீதையின் வரலாற்றையும் தங்களுக்கு நேர்ந்த கஷ்டத்தையும் விஸ்தாரமாகச் சொல்லப் பிரார்த்திக்கின்றேன். ராவணன் ஸீதையை அபகரிக்கக் காரணமென்ன? நான் அவனுக்கு என்ன அபராதம் செய்தேன்? அப்பொழுது ஸீதையின் முகம் எப்படி இருந்தது? அப்பொழுது ஸீதை என்ன சொன்னாள்? அந்த ராக்ஷஸனுடைய தைரியமும் ரூபமும் செய்கைகளும் எப்படிப்பட்டவை? அவன் இருக்குமிடம் எங்கே" என்றார். அப்பொழுது ஜடாயு மிகவும் மெலிந்த குரலுடன் தீனமாக, "ராம! அந்த ராக்ஷஸேசுவரன் தன் மாயையால் பெரிய காற்றையும் மேகத்தையும் உண்டாக்கி, ஸீதையை அதில் மறைத்து, ஆகாச மார்க்கமாகக் கொண்டுபோனான். நான் யுத்தம் செய்து களைத்திருக்கும்பொழுது என் இறக்கைகளை வெட்டிவிட்டு ஸீதையை எடுத்துக்கொண்டு தெற்கே போனான். மரணாவஸ்தையால் எனக்குப் பிராணவாயுக்கள் நெஞ்சில் வந்தடைக்கின்றன; கண்கள் சுழலுகின்றன; மரங்கள் தங்கமயமாகவும் விளாமிச்ச

வேரைப் போன்ற தலைமயிர்களை உடையவைகளாகவும் தோன்று கின்றன. விந்தமென்ற முகூர்த்தத்தில் ராவணன் ஸீதையை எடுத்துப் போனான்; அதன் மஹிமையால் நஷ்டமான பொருள் மறுபடியும் உடையவனுக்குச் சீக்கிரமாகக் கிடைக்கும். இது ராவணனுக்குத் தெரியவில்லை. உன் பாரியையான ஜானகியை எடுத்துப்போய் அந்த ராக்ஷஸன் தூண்டில் முள்ளை விழுங்கின மீனைப்போல் நிச்சயமாக இறப்பான். ஸீதைக்காக வருந்தாதே. ராவணனைக் கொன்று ஸீதையுடன் வெகுகாலம் ஸுகமாக இருப்பாய்'' என்று தெளிவாகப் பேசிக்கொண்டிருந்த ஜடாயுவின் வாயிலிருந்து ரத்தமும் மாம்ஸமும் விழுந்தன. மரணம் ஸமீபித்ததால் இன்னும் எதையோ சொல்லவேண்டுமென்று விரும்பின ஜடாயு, ''விச்ரவஸின் புத்திரன், குபேரனுடைய தம்பி'' என்று சொல்லிக் கொண்டே பிராணனை விட்டார். 'சொல்லும், சொல்லும்' என்று ராமன் கைகூப்பிப் பலதடவை பிரார்த்திக்கும்பொழுதே அந்தப் பக்ஷியின் பிராணன் தேகத்தைவிட்டுக் கிளம்பிப்போயிற்று. என்ன கஷ்டம்! கால்களைப் பரப்பிக்கொண்டு தலையைத் தரையில் போட்டு ஜடாயு மரணமடைந்தார். தலைகீழாக விழுந்ததால் கண்கள் சிவந்து மலைச் சிகரத்தைப்போல் கிடக்கும் ஜடாயுவைப் பார்த்து ராமன், ''லக்ஷ்மண! கோரமான ராக்ஷஸர்கள் வஸிக்கும் இந்தத் தண்டகாரண்யத்தில் இவர் அநேக ஆயிர வருஷங்களாகப் பயமில்லாமல் ஸுகமாக வஸித்து வந்தார். இங்கேயே ராக்ஷஸனால் மரணமடைந்தார். இவர் வெகுகாலம் பிழைத்திருந்து இப்பொழுது இறக்கும்படி நேர்ந்தது. ''ஐயோ! காலகதியை யாரால் தடுக்க முடியும்? பார், லக்ஷ்மண! ராவணன் ஸீதையை எடுத்துப் போகும்பொழுது அவளை மீட்பதற்காக இந்தப் பக்ஷிராஜர் அந்தத் துஷ்டனுடன் தன் உயிருள்ளவரையில் யுத்தம் செய்தார். எனக்கு இவர் செய்த உபகாரத்திற்கு எல்லையுண்டோ? எனக்குக் கிடைக்கவேண்டிய ராஜ்யத்தை என் பிதாவின் உத்தரவால் கைவிட்டேன். இவரோ தான் நெடுங்காலம் ஆண்டுவந்த ராஜ்யத்தைத் தானாகவே விட்டுப்போனார். என் கோஸல ராஜ்யம் இவருடைய ராஜ்யத்திற்கு ஈடல்ல. என் அதிகாரத்திற்குப் பங்காளிகள் பலருண்டு. இவர் போட்டியில்லாமல் ராஜ்யத்தை ஆண்டவர். பக்ஷிகளுக்கெல்லாம் அரசனாகப் பல தலைமுறையாகக் கிடைத்த ராஜ்யத்தை ஆண்டுவந்து எனக்காகப் பிராணனை விட்டார். என் பிதா இறந்த பிறகு இவரை அடைந்து எல்லா துக்கங்களையும் மறந்து ஸுகத்தை அனுபவிக்கலாமென்று எண்ணினேன். இவரும் என்னைக் கைவிட்டுப் போனார். ஸகலப் பிராணிகளிலும் ஸாதுக்களும் தர்மாத்மாக்களும் உபகாரிகளும் இருக்கிறார்கள். ஸீதையை இழந்ததாலுண்டான துக்கமும்

இதற்கு ஈடல்ல. நமது பிதா நமக்கு எப்படிப் பூஜிக்கத் தகுந்தவரோ, மரியாதை செய்யத் தகுந்தவரோ, இந்தப் பக்ஷி ராஜரும் அப்படியே. ஆகையால் அவருக்குச் செய்யவேண்டிய ஸகல பிரேதக் கிரியைகளையும் இவருக்கும் செய்யவேண்டும். சீக்கிரம் கட்டைகளை கொண்டுவா. அக்னியைக் கடைந்தெடுத்து எனக்காக உயிரை இழந்த இந்த ஜடாயுவைத் தகனம் செய்ய விரும்புகிறேன்'' என்றார்.

லக்ஷ்மணனும் அப்படியே கட்டைகளை அடுக்க, ராமன் ஜடாயுவைப் பார்த்து, "மஹாபலவானான பக்ஷிராஜ! யாகயக்ஞங்களை எப்பொழுதும் செய்யும் கிருஹஸ்தர்களும், பஞ்சாக்னி நடுவில் தவம் செய்யும் வானப்பிரஸ்தர்களும், நிவிருத்தி மார்க்கத்திலிருந்து திரும்பாத ஸந்யாஸிகளும், ஸம்ஸார போகங்களைவிட்ட நைஷ்டிக பிரஹ்மசாரிகளும் அடையும் லோகங்களை, என்னால் ஸம்ஸ்காரம் செய்யப்பட்ட மஹிமையால் நீர் அடையக்கடவீர். என் அனுமதியால் ஸர்வ சிரேஷ்டமான விஷ்ணுலோகங்களையும் அடையக்கடவீர்'' என்று கூறி, அவருடைய தேகத்தைச் சிதையில் ஏற்றி அக்னியை மூட்டி, தன் பந்துக்களை ஸம்ஸ்காரம் செய்வது போல், மந்திரங்களுடன் தகனம் செய்து, இறந்தவர்கள் ஸ்வர்க்கத்தை அடைவதற்காகப் பிதிருதேவதைகளைக் குறித்து ஜபிக்க வேண்டிய யாம்யஸூக்தம் முதலிய மந்திரங்களை ஜபித்தார். பிறகு வெகு துக்கத்துடன் ராம லக்ஷ்மணர்கள் காட்டிற்குள் போய், பெரிய மான்களை அடித்துக்கொண்டுவந்து, கோதாவரியில் ஸ்நானம் செய்து, அந்தப் பக்ஷிராஜருக்கு ஜல தர்ப்பணம் செய்தார்கள். பிறகு தர்ப்பைகளைப் பரப்பி மாம்ஸத்தைப் பிண்டங்களாகப் பிடித்து இளம்புல்தரையில் விதிப்படி வைத்தார்கள். அந்தப் பக்ஷிராஜர் ஸீதையைக் காப்பாற்ற ராவணனுடன் யுத்தம்செய்து உயிரைக் கொடுத்தார். மஹரிஷிகளுக்கு ஸமமான ராமனால் ஸம்ஸ்காரம் செய்யப்பட்டு அந்த க்ஷணத்திலேயே தான் செய்த புண்ணியங்களுக்குப் பலனாக ஸர்வோத்தமமான கதியை அடைந்தார். இப்படி ஜடாயுவுக்கு ஸகல பிரேதக் கிரியைகளையும் விசேஷ சிரத்தையுடன் செய்து முடித்து, 'ஸீதையை அடைவாய்' என்ற அவருடைய வார்த்தையில் பூர்ண நம்பிக்கை வைத்து, அவளைத் தேடிக் கண்டுபிடிப்பதில் ஸகல பிரயத்தனமும் செய்ய நிச்சயித்து, ராம லக்ஷ்மணர்கள் மஹாவிஷ்ணுவையும் இந்திரனையும் போல் அந்த வனத்தில் பிரவேசித்தார்கள்.

க்ருதோத³கௌ தாவபி பக்ஷிஸத்தமே
ஸ்தி²ராம் ச பு³த்³தி⁴ம் ப்ரணிதா⁴ய ஜக்³மது: |
ப்ரவேஶ்ய ஸீதாதி⁴க³மே ததோ மனோ
வநம் ஸுரேந்த்³ராவிவ விஷ்ணுவாஸவௌ || (38)

ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதி புராணேஷு ராமநாம ஸமீரிதம் |
தந்நாம கீர்த்தநம் பூ⁴ய: தாபத்ரய விநாஶநம் ||

வேதம், ஸ்ம்ருதி, புராணம் இவைகளிலே ராம நாமத்தின் ப்ரபாவம் நன்கு எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அத்தகைய ராமநாமாவை ஸங்கீர்த்தநம் செய்பவர்களுக்கு ஆத்யாத்மிகம், ஆதிபௌதிகம், ஆதிதைவிகம் என்ற மூவகைத் தாபங்களும் அகன்றுவிடும் என்பது திண்ணம்.

— ச்யவநஸ்ம்ருதி

ஸ்ரீராமசந்த்ராய நம :

5. தீராத வியாதிகள் தீர

(For the Alleviation of Dire Diseases)

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம்

யுத்த காண்டம் ஸர்க்கம் : 59

உமா ஸம்ஹிதா :

அபஸ்மார ச்வாஸ காஸ குஷ்ட²ாதி³ க³த³ சாந்தயே |
ஆத்³யே யுத்³தே⁴ த³சாஸ்யஸ்ய மௌளிப⁴ங்க³ம் தி³நேதி³நே ||
படே²த் த்³விவாரம் நைவேத்³ய மாதௌ³ள மத்⁴வந்தத: பய: ||

கரும வியாதிகள் எனப்படுகின்ற காக்காய் வலி, மூர்ச்சை, பெருமூச்சு, பிளட்பிரஷர், காசம், க்ஷயரோகம், பெரு வியாதி, குஷ்டம் போன்ற தீராத நோய்கள் நிவர்த்தியாவதற்கு "ராவண கிரீட பங்கம்" என்ற யுத்தகாண்டம் 59-வது ஸர்க்கத்தைத் தினம் ஒன்றுக்கு இரண்டு தடவை பாராயணம் செய்யவேண்டும்.

நிவேதனம் : ஆரம்பத்தில் தேன்; முடிவில் பால்.

ஸங்கல்பம்

ஸ்ரீ ஸீதாலக்ஷ்மண ப⁴ரதசத்ருக்⁴ந ஹநுமத் ஸமேத
ஸ்ரீராமசந்த்ர³ ப்ரபே⁴ா: ப்ரஸாதே³ந ஸகலவித⁴
ரோக³சாந்த்யர்த்த²ம் "ராவணகிரீட ப⁴ங்கா"
த்மக ஸ்ரீமத்³ராமாயண க⁴ட்ட பாராயணம்
அஹம் கரிஷ்யே ||

ஸர்க்கம் 59

ராமன் ராவணனுடைய கிரீடத்தை உடைத்தது

தஸ்மிந் ஹதே ராக்ஷஸ ஸைந்யபாலே
ப்லவங்க³மாநா ம்ருஷபே⁴ண யுத்³தே⁴ |
பீ⁴மாயுத⁴ம் ஸாக³ரதுல்யவேக³ம்
விது³த்³ருவே ராக்ஷஸராஜஸைந்யம் || **(1)**

இப்படி வானரத் தலைவனால் ராக்ஷஸ சேனாபதி கொல்லப்பட்டவுடன், பயங்கரமான ஆயுதங்களையும் ஸமுத்திரத்தைப் போன்ற வேகத்தையுமுடைய அந்த ராக்ஷஸஸேனை முறிந்தோடி ராவணனிடத்திற்குச் சென்று, அக்னி புத்திரனால் பிரஹஸ்தன் மடிந்ததைத் தெரிவித்தார்கள். அப்படி நடக்குமென்று தசமுகன் ஸ்வப்னத்திலும் நினைத்ததில்லை. ஆகையால் ஆச்சரியமும், சோகமும். கோபமும் மேலிட்டு, தேவேந்திரனைச் சூழ்ந்த அமரயுத்த வீரர்களைப்போல் தன் ஸமீபத்தில் நிற்கும் ராக்ஷஸ வீரர்களை நோக்கி, "பார்த்தீர்களா ? நமது ஸேனாபதியான பிரஹஸ்தன் ஸாமான்யனா? இந்திரனையும் கதறச் செய்கிறவன்; இப்பொழுது அவனும் அளவற்ற ராக்ஷஸ ஸைன்யமும் அல்பக் குரங்குகளால் மடிந்தார்கள். ஆகையால் சத்ருவை நாம் அலக்ஷ்யம் செய்யக்கூடாது. இனி நானே யுத்தத்திற்குச் சென்று ராமலக்ஷ்மணர்களையும் வானரர்களையும் காட்டுத் தீ விருக்ஷங்களை எரிப்பதுபோல் என் பாணாக்னியால் கொளுத்தி ஜயசாலியாய்த் திரும்பி வருகிறேன்" என்று நெருப்புக் கொழுந்தைப்போல் பிரகாசிக்கும் ரதத்திலேறினான். அதில் உத்தம ஜாதி அச்வங்கள் பூட்டியிருந்தன; காந்தியால் திக்குகளைப் பிரகாசிக்கச் செய்தன. அந்த ராக்ஷஸேச்வரன் யுத்தத்திற்குப் புறப்படும்பொழுது சங்கம், பேரிகை, துந்துபி, மிருதங்கம் முதலிய வாத்யங்களின் ஓசையும் யுத்த வீரர்கள் தோள் தட்டும் சப்தமும், வீரவாதங்களும், ஸிம்ஹநாதங்களும், புண்யாஹவாசஸ்தோத்ரங்களும் எங்கும் நிறைந்தன. பெரியோர்களால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டு, பிரஜைகளால் கொண்டாடப்பட்டு, லங்கேசுவரன் யுத்தத்திற்குப் புறப்பட்டான். பர்வதங்களைப்போல் கடினமான தேகங்களையும் மேகங்களைப்போல் நினைத்த மாத்திரத்தில் மாற்றக்கூடிய ரூபங்களையும் நெருப்புக் கொழுந்தைப்போல் பிரகாசிக்கும் நேத்திரங்களையுமுடைய ராக்ஷஸ வீரர்களால் சூழப்பட்ட தசமுகன், பூதகணங்களால் சூழப்பட்டு அஸுரர்களுக்குத் தலைவனான ருத்திரனைப்போல் விளங்கினான். ["இவருடைய (சிவனுடைய) தாமஸ அம்சமே ருத்திரனெனப்படும்" என்று மைத்ராயணீய உபநிஷத்தில்

சொல்லியபடி, ருத்ரன் அஸுரர்களுக்கு அதிபதியென்றும் தெரி கிறது.]

பிறகு, அந்த மஹாதேஜஸ்வியான தசமுகன் லங்கைக்கு வெளியில் வந்து, வானரஸைன்யம் விருக்ஷங்களையும் மலைகளையும் எடுத்துக்கொண்டு, பார்க்கப் பயங்கரமாய் ஸமுத்திரத்தைப் போலும் மேகங்களைப்போலும் கர்ஜித்துக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டான். ராக்ஷஸ ஸைன்யம் அதிகோபத்துடன் வருவதைக் கண்டு ராமனுக்கு யுத்தாவேசத்தால் புஜங்கள் நீண்டன; வீர லக்ஷ்மி விளங்கிற்று. எல்லையற்ற வானரஸைன்யங்களால் சூழப் பட்டு நிற்கையில், விபீஷணன் யுத்தவீரர்களின் தாரதம்யத்தை நன்ருக அறிந்தவனுகையால், ராமன் அவனை நோக்கி, அநேக த்வஜங்களாலும் கொடிகளாலும் வில்லுகளாலும், சூலம், ஈட்டி முதலிய ஆயுதங்களாலும், மலைகளைப்போன்ற யானைகளாலும், பயமற்ற வீரர்களாலும் விளங்கும் இந்த ஸைன்யம் யாருடையது? இது கலக்கமுடியாதது" என்ருர். அதற்கு இந்திரனைப்போன்ற வீரியமுடைய விபீஷணன், ராக்ஷஸ ஸைன்யத்தின் விவரத்தையும் ராக்ஷஸ வீரர்களுடைய பெருமைகளையும் வர்ணித்தான். "அதோ பெரிய சரீரத்துடன் பாலஸூரியனைப்போன்ற சிவந்த முகத்துட னும் அந்த மதயானையின் தோளில் உட்கார்ந்துகொண்டு, தன் தேக பாரத்தால் அந்த கஜத்தின் தலையை அதிரச்செய்கிறவன் **அகம்பனன்.** அதோ ஸிம்ஹக்கொடியையுடைய ரதத்தில் இந்திரவில்லைப் போன்ற தன் தனுஸைச் சுழற்றிக் கொண் டிருப்பவன், ராவணனுடைய மூத்தகுமாரனை **இந்திரஜித்.** தேகபலத்தில் மதயானையைப் போன்றவன்; பயங்கரமாய் வெளி யில் தெரியும் கோரப்பற்களை யுடையவன்; ப்ரஹ்மாவால் கொடுக் கப்பட்ட வரங்களால் நினைத்தபொழுது மறையக்கூடியவன். அதோ, விந்தியம், மஹேந்திரம், அஸ்தகிரி முதலியவைகளைப்போல் எல்லையற்ற தேகத்தையுடையவன் **அதிகாயன்.** அளவிற்கு மிஞ்சின ஒரு வில்லைச் சுற்றிக்கொண்டு, ஆயிரம் குதிரைகளால் இழுக்கப் பட்ட ரதத்தில் வருகிருன். மாயாபல மில்லாவிட்டாலும் இந்திர ஜித்தைவிட மேலான வீரன். அதோ பாலசூரியனைப்போல் சிறந்த நேத்திரங்களுடன் உத்தமமான யானையின் மேலேறிக் கொண்டு, அதன் மணியின் சப்தத்தோடு தன் கர்ஜனையையும் சேரும்படி செய்கிறவன் **மஹோதரன்.** அதோ தங்க ஆரணங் களாலும் ஜேணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட குதிரைமீது ஏறிக் கொண்டு, கிரணங்கள் பாயும் எறியீட்டியைச் சுழற்றிக்கொண்டு வருகிறவன் **பிசாசன்.** ஸந்தியா காலத்தில் மேகங்கள் நிறைந்த மலையைப்போல் பிரகாசிக்கும் அவனுடைய குதிரையையும்

இடியைப்போல் அவன் வரும் வேகத்தையும் பாருங்கள். அதோ கூர்மையான முனையுடனும் மின்னலைப் போன்ற காந்தியுடனும் வஜ்ராயுதத்தை மிஞ்சின வேகத்துடனும் விளங்கும் சூலத்தை யெடுத்துக்கொண்டு, மலையைப்போல் பிரகாசிக்கும் காளைமேல் வருகிறவன் **திரிசிரஸ்** என்று பிரஸித்திபெற்றவன். அதோ, மேகத்தைப் போன்ற ரூபத்துடனும் பருத்த அகன்று உயர்ந்த மார்புடனும் நாகக் கொடியுடனும் யுத்தத்தை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டு வில்லைச் சுழற்றுகிறவன் **கும்பன்.** தங்கத்தாலும் வஜ்ரங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டுப் புகைகளுடன் பிரகாசிக்கும் இருப்புக் கட்டுத்தடியை எடுத்துக்கொண்டு ராக்ஷஸ ஸைன்யத்திற்குப் பிரதான புருஷனாய் விளங்குகிறவன், அற்புதமான கோரகிருத்யங்களைச் செய்யும் **நிகும்பன்.** அதோ, வில், கத்தி, பாணங்கள் முதலிய ஆயுதங்களால் நிறைந்து, அழகான கொடியுடன் கொழுந்துவிட்டெரியும் நெருப்பைப்போல் பிரகாசிக்கும் ரதத்திலேறி வருகிறவன் **நராந்தகன்.** இவனுடன் யுத்தம் செய்கிறவர்கள் கிடைக்காததால் புஜங்களின் தினவு தீர்வதற்காக மலைகளுடன் யுத்தம் செய்து கொண்டிருப்பவன்.

"பலவகைக் கோர ரூபங்களோடும் புலி, ஒட்டகம், பாம்பு, மான், குதிரை முதலிய மிருகங்களைப்போன்ற முகங்களோடும் சுழலும் கண்களோடும் காணப்படும் பூதங்களால் சூழப்பட்டு, அதோ வருகிறவன், தேவர்களுடைய கர்வத்தையும் அடக்கினவன். அதோ வெள்ளைக்குடை சந்திரனைப்போல் அவன் தலைமேல் விளங்குகிறது. மெல்லிய கம்பிகளையுடைய அதன்கீழ் பூதகணங்களால் சூழப்பட்ட ருத்திரனைப்போல் வீற்றிருப்பவன் ராக்ஷஸாதிபதி. உத்தமகிரீடத்தாலும் குண்டலங்களாலும் பிரகாசிக்கும் முகத்துடன், ஹிமவான் விந்தியம் முதலிய மலைகளைப்போல் பருத்த தேகத்துடன் தோன்றுகிறவன், இந்திரன் யமன் முதலிய திக்பாலர்களுடைய மதத்தை யடக்கின **லங்கேச்வரன்.** சூரியனைப் போல் தேஜஸால் ஜ்வலிப்பதைப் பாருங்கள்" என்றான்.

அதைக்கேட்டு ராமன், "விபீஷண! என்ன காந்தி! ராக்ஷஸாதிபதியான ராவணன் மஹாப்ரதாபவானென்று தோன்றுகிறது. மத்யாஹ்ன காலத்தில் பூர்ணகிரணங்களுடன் ஜ்வலிக்கும் சூரியனைப் பார்ப்பது எப்படி அஸாத்தியமோ அப்படி இவனைப் பார்க்கக் கண் கூசுகிறது. இவனுடைய தேகம் தேஜஸால் சூழப்பட்டிருப்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரிகிறது. தேவதானவ வீரர்களுக்கும் இப்படிப்பட்ட தேக காந்தி கிடையாது. இவனுடைய ஸைன்யத்தில் ஒவ்வொருவனும் மலைபோன்ற தேகத்தை யுடையவன்; மலைகளால் யுத்தம் செய்கிறவன்; தீக்ஷ்ணமான ஆயுதங்

களைத் தரித்தவன்; கோர ரூபமுள்ள பூதங்களால் சூழப்பட்ட யமனைப்போல் பராக்கிரமசாலிகளான வீரர்களுடன் வருகிருன். இந்தப் பாபி இன்று என் கண்ணில் பட்டது நல்லதுதான். ஸீதையை அபகரித்ததாலுண்டான கோபத்தை இதுவரையிலும் அடக்கிவந்தேன். இப்பொழுது அதை இவன்மேல் பிரயோகிக்கிறேன்'' என்று சொல்லி ரகுவீரன் பிரசண்ட கோதண்டத்தை வளைத்து நாணேசை செய்து ஒரு சிரேஷ்டமான பாணத்தை ஸித்தம் செய்து, லக்ஷ்மணனுடன் ராவணனுக்காக காத்துக்கொண்டிருந்தார்.

அப்பொழுது தசமுகன் தன்னைச் சுற்றியிருந்த ராக்ஷஸர்களைப் பார்த்து, ''நீங்கள் ஸகல கவலைகளையும் விட்டு லங்கையின் உட்கோட்டை வாசல்களையும் கோபுரங்களுக்குப் பக்கங்களில் ஸைன்யங்களுக்காகக் கட்டப்பட்டிருக்கும் வீடுகளையும் கோபுரங்களையும் ஜாக்கிரதையாய்க் காத்துக்கொண்டிருங்கள். நீங்கள் என்னுடன் இங்கே வந்திருப்பதாய் நமது சத்ருக்களுக்குத் தெரிந்தால், லங்கையில் நுழைந்து அங்குள்ளவர்களை ஜயித்து அதைப்பிடித்துக்கொள்வார்கள்'' என்று அவர்களை அனுப்பிவிட்டு, ஒரு திமிங்கிலம் கொந்தளிக்கும் ஸமுத்திரத்தை அலக்ஷ்யமாய்க் கிழித்துக்கொண்டு செல்வதுபோல், வானர ஸைன்யத்தை இருபுறத்திலும் பிளந்து தள்ளிக்கொண்டு சென்ருன். ஜ்வலிக்கும் வில்லையும் பாணங்களையும் கையிலெடுத்துக்கொண்டு, வானர ஸைன்யத்தை நாசம் செய்வதற்குக் காலபாசத்தை ஏந்திவரும் யமனைப்போல் வரும் தசக்ரீவனைக் கண்டு சுக்ரீவன் ஒரு மலைச் சிகரத்தைப் பெயர்த்து அவனை நோக்கி ஓடிவந்து அதை அவன்மேல் எறிந்தான். பெரிய விருக்ஷங்களுடனும் மலையருவிகளுடனும் விளங்கும் அந்தச் சிகரம் தன்னை நோக்கி வருவதைக் கண்டு, தன்னுடைய பாணங்களால் தசக்ரீவன் அதைத் தூளாக்கி, மஹா ஸர்ப்பத்தைப்போல் சீறிக்கொண்டு மஹேந்திரனுடைய வஜ்ரத்தைப்போல் அதிவேகத்துடன், அந்தகனைப்போல் ஸகல வஸ்துக்களையும் நாசம் செய்யக்கூடியதாய், நெருப்புப் பொறிகள் பறக்கும் அக்னியைப்போல் ஜ்வலிக்கும் பாணத்தை எடுத்து வானர ராஜனைக் கொல்வதற்காகப் பிரயோகித்தான். ஸுப்ரஹ்மண்யரால் கிரௌஞ்ச பர்வதத்தின்மேல் பிரயோகிக்கப்பட்ட சக்தியைப்போல் அந்தப் பாணம் ஸுக்ரீவனுடைய தேகத்தைப் பிளந்து ஊடுருவிச் சென்றது. அந்த உபத்திரவத்தைப் பொறுக்காமல் வானர ராஜன் புத்தி சிதறி அலறிக்கொண்டு பூமியில் விழுந்தான். அவன் பிரக்ஞையற்றுக் கிடந்ததைக் கண்டு ராக்ஷஸர்கள் ஸந்தோஷத்தால் கர்ஜித்தார்கள். உடனே கவாக்ஷன், கவயன், ஸுதம்ஷ்ட்ரன், ரிஷபன், ஜ்யோதிர்

முகன், நளன் என்ற வானர வீரர்கள் மலைகளைப் பெயர்த்துக் கொண்டும், தேகங்களைப் பெருக்கிக்கொண்டும் தசக்ரீவனை எதிர்த்தார்கள். அவன் கூர்மையான பாணங்களால் அவர்களு டைய அடிகளை வீணாக்கி, விசித்திரமான தங்கக் கட்டுகளையுடைய வேறு பாணங்களால் அவர்களைப் பிளந்தான். அவர்கள் புத்தி சிதறி கைகால்களை உதறிக்கொண்டு பூமியில் விழ, ராவணன் வானர ஸைன்யத்தை அம்பு மாரியால் மறைத்தான். தசக்ரீவனு டைய பாணங்களால் அடிபட்டு உபத்திரவத்தைத் தாங்காமல் சிலரும், பயமென்ற பாணங்களால் அடிபட்டுக் கதறும் சிலரும், ராக்ஷஸாதிபதியின் வேகத்தால் பூமியில் அடிபட்டு விழும் சிலரும், வனத்தில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு அதுவரையில் அடிபட்ட சத் துருக்களையும் ஆயுதங்களையும் பார்க்காததால் மிரண்டு கூச்ச லிடும் சிலரும் ஸர்வ லோகங்களும் சரணமடையும் ராமமூர்த் தியைக் கதியென்று அடைந்தார்கள். (நீக்க முடியாத துக்கமே சரணாகதிக்கு ஹேதுவாகும். தேசம், காலம், அதிகாரி, பலம், நியமனம் முதலியவைகளை விசாரிக்க வேண்டியதில்லை.)

சரணாகதியின் தாரதம்யத்தை யறிந்த சரண்யன், உடனே வில்லை எடுத்து நாணேற்றி, ராவணனை எதிர்த்துச் சென்றார். ஆர்த்தப்பிரபத்திக்கு (அபாயத்திலிருந்தாவது கஷ்டத்திலிருந்தாவது தன்னை நீக்கும்படி சரணமடைவது) உடனே பலனைக் கொடுக்க வேண்டியதாகையால், ஒருவேளை லக்ஷ்மணன் தம்மை கேட்கா மலேயே யுத்தத்திற்குப் போய்விடுவானோ என்று தானே வில்லும் கையுமாகப் போகப் புறப்பட்டார். தன்னை ஆச்ரயிப்பவர்களை ரக்ஷிப்பதற்கு அதிவேகமாய்ச் செல்லும் ராமனை லக்ஷ்மணன் கைகூப்பிப் போகும் வழியில் மறித்துப் பிரார்த்தித்தார். ராம னுக்கு ஸகலவித கைங்கர்யத்தையும் செய்வதாய் பிரதிக்ஞை செய்து, அதனால் கிடைத்த கைங்கரிய லக்ஷ்மியையுடைய இளைய பெருமாள், தன் பிரார்த்தனையை அங்கீகரிப்பதற்காகக் கை கூப் பினார். (ஸர்வசேஷியான பகவானுடைய கைங்கரியமே சேஷ பூதர்களான ஜீவர்களுக்குப் பரமப்பிரயோஜனம்.) "அண்ணா! தங்களுடைய பாரியையே அபகரிக்கத் துணிந்த இந்தத் துராத் மாவைத் தாங்களே கொல்லவேண்டியது. அது தங்களுக்கு ஒரு பொருட்டல்ல. ஆனால் அளவற்ற பலபராக்கிரமங்களால் விளங் கும் தாங்கள் இந்த அல்பராக்ஷஸனுடன் யுத்தம் செய்வது அழ கல்ல. உத்திரவானால் நான் இவனை வதம் செய்கிறேன்" என்றார். (உனக்குச் சக்தியிருந்தால் போகக்கூடாதோ என்றால், சேஷ பூதனான நான் ஸர்வசேஷியான தங்களுடைய உத்திரவில்லாமல் ஒரு காரியத்தைச் செய்வது என் பரதந்த்ரஸ்வரூபத்திற்கு ஹானியை உண்டாக்கும்). அதற்கு ராமன், "அப்படியானால்

போ. சத்துருவை அலக்ஷ்யம் செய்யாதே. யுத்தம் செய்வதற்கு ஆர்வங் கொண்டிருப்பதைப்போல் வெகு ஜாக்கிரதையாயிரு. ராவணனே மஹாவீரன்; அற்புதமான பராக்கிரமத்தை யுடையவன். ஒரு அஸ்திரத்தை எடுப்பவன்போலக் காட்டி வேறொன்றை எடுக்கிறான்; அதைத் தொடுப்பவன்போல் காட்டி வேறொன்றை விடுக்கிறான். இவன் கோபம் கொண்டால் மூன்று லோகத்திலுள்ளவர்களும் இவனுக்கெதிரில் நிற்கமுடியாது. ஆகையால், அவனுடைய குறைகளை நன்றாய்க் கவனித்தறிந்து உன் குறைகளை நீக்கிக்கொள். உன் வில்லாலும் பார்வையாலும் உன்னை ஜாக்கிரதையாய்க் காப்பாற்றிக்கொள்'' என்றார். லக்ஷ்மணன் ரகுவீரனை ஆலிங்கனம் செய்து பிரதக்ஷிண நமஸ்காரங்களுடன் உத்திரவு பெற்றுக்கொண்டு யுத்தத்திற்குச் சென்றார். அங்கே ராவணன் காந்தியால் ஜ்வலிக்கும் வில்லை வளைத்துச் சரமாரிகளால் வானர ஸைன்யத்தை மறைத்துக் கண்டதுண்டம் செய்வதைக் கண்டார்.

அதற்குள் ஆஞ்ஜநேயர் ஓடி வந்து, "இதென்ன அநியாயம்! ஸேவகனை நானிருக்கத் தாங்கள் இப்படி வரலாமா?'' என்று முறையிட்டு, பாணக் கூட்டங்களைத் தடுத்து ராவணன்மேல் பாய்ந்தார். அவனுடைய ரதத்தினருகில் சென்று வலது கையை ஓங்கி ராவணனைப் பயமுறுத்தி; "தேவ தானவ கந்தர்வ யக்ஷர்களை நீயும் உன் ராக்ஷஸர்களும் முறியடித்தீர்கள். ஆனால் வானரர்களிடத்திலிருந்து உனக்கு மிருத்யுவென்பதை ஏன் அறியாய்? இதுவரையிலும் உன்னைப் பிழைக்கும்படி விட்டதே தவறு. இதோ பார். ஐந்து கிளைகளுள்ள மஹாவிருக்ஷத்தைப் போன்ற என் வலது கை உன் பிராணனை வாங்கப்போகிறது'' என்றார். அதற்கு ராவணன், கோபத்தால் விழிகள் சிவந்து, நிகரற்ற பராக்கிரமத்தால் இடிபோல் சிரித்து, "அடே, குரங்கே! சீக்கிரமாய் அடி; தயங்காதே. ராவணனை எதிர்த்து அடித்தேனென்ற கீர்த்தியை அடைய விரும்புகிறாய். அதை ஏன் கெடுக்கவேண்டும்? அதனால் உன் பலத்தை யறிந்து அதற்குத் தகுந்த பலத்தை உபயோகித்து உன்னைக் கொல்வேன்'' என்றான். அதற்கு மாருதி, "அடே, துஷ்டா! நீ என்னைக் கொல்வதிருக்கட்டும். உன் புத்திரனை அக்ஷனை நான் கொன்றது பொய்யல்லவே'' என்றார். அதைக் கேட்டு மஹாதேஜஸ்வியான ராவணன் வாயுபுத்ரனுடைய மார்பில் ஓங்கி அறைந்தான். அதனால் அநுமான் பலதடவை நடுங்கி ஒரு முகூர்த்தம் அசைவற்று நின்றார். பிறகு மஹா புத்திமானனதால் தைரியப்படுத்திக்கொண்டு, கடுங்கோபத்துடன் தசமுகனைக் கையால் அறைந்தார். அதனால் தசக்ரீவன் மலைகள் பூகம்பத்தால் நடுங்குவதுபோல் நடுங்கினான். அதைக் கண்டு ரிஷிகளும்,

வானரர்களும், ஸித்தர்களும், தேவர்களும், அஸுரர்களும் ஸந்தோஷத்தால் கோஷித்தார்கள். பிறகு ராவணன் கொஞ்சம் சிரமம் தீர்ந்து, "அடே, குரங்கே! நல்லது; உன் வீரியத்தை மெச்சினேன். நீ எனக்குத் தகுந்த சத்ருவே" என்றான். அதற்கு ஆஞ்ஜநேயர், "என் வீரியத்தைச் சுடவேண்டும்; என்னிடம் அடிபட்டும் நீ இன்னும் பிழைத்திருக்கிறாயே! நான் கொடுத்த அடி உன்னைக் கொல்லாதபொழுது அதைப் புகழ்வது எப்படி? இன்னும் ஒரு தடவை அடி; பார்ப்போம். வீண் பெருமை பேசாதே. பிறகு இந்த முஷ்டியால் உன்னை யமலோகத்திற்கனுப்புகிறேன். துஷ்டா! முன்பு கொஞ்சம் கவனிக்காமலிருந்ததால் நீ பிழைத்தாய். இப்பொழுது தப்பமாட்டாய்" என்றார். அந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டு ராவணனுக்குக் கோபம் ஜ்வலித்தது. கண்கள் சிவக்க வலது கையை மடக்கிக்கொண்டு தன் பூர்ண பலத்துடன் மாருதியை மார்பில் குத்தினான். மறுபடியும் மார்பில் அடிக்கப்பட்டு ஹனுமான் கிடுகிடென்று நடுங்கினார். மஹா பலவானான ஆஞ்ஜநேயர் புத்திகலங்கி நிற்பதை ராவணன் கண்டு, நீலனிருக்குமிடத்திற்கு ரதத்தைச் செலுத்தினான்.

காலஸர்ப்பங்களைப் போன்ற பாணங்களால் அவனுடைய உயிர்நிலைகளைப் பிளந்து, பிரதாபலங்கேசுவரன் வானரஸேனாபதியை எரித்தான். நீலன் மிகவும் வருத்தமடைந்து ஒரு கையால் பாணங்களைத் தடுத்து, மற்றொரு கையால் ஒரு பர்வதசிகரத்தைப் பிடுங்கி ராவணன் மேலெறிந்தான். தேஜஸிலும் புத்தியிலும் தைரியத்திலும் விசேஷித்த ஹனுமான், அதற்குள் சிரமம் தீர்ந்து யுத்தம் செய்ய விரும்பி, நீலனுடன் ராவணன் யுத்தம் செய்து கொண்டிருப்பதைப் பார்த்து ரோஷம் கொண்டு, "அடே ராக்ஷஸ! நீ வேறொருவனுடன் யுத்தம் செய்துகொண்டிருப்பதால் உன்னை இந்தத் தடவை விட்டேன்" என்றார். தசமுகன், தன்மேல் விழும் பாறையை ஏழு கூர்மையான பாணங்களால் தூளாக்கினான். அதைக்கண்டு நீலன் பலவித புஷ்பித்த மரங்களை வேருடன் பிடுங்கித் தசக்ரீவனை அடித்தான். ராக்ஷஸாதிபதி அவைகளைப் பாணங்களால் துண்டித்து நீலனைக் கோரமான சரமாரியால் துளைத்தான். மேகங்கள் பொழியும் பர்வதத்தைப்போல் நீலன் அசைவற்று நின்று, தன் ரூபத்தைச் சுருக்கிக்கொண்டு ராவணனுடைய த்வஜத்தின் நுனியில் குதித்தான். அதைக் கண்டு ராவணன் கோபத்தால் ஜ்வலிக்க, நீலன் கர்ஜித்தான். த்வஜத்தின் நுனியிலும் வில்லின் நுனியிலும் கிரீடத்தின் நுனியிலும் நீலன் அலக்ஷ்யமாய் ஸஞ்சரிப்பதைக் கண்டு, ராமலக்ஷ்மணர்களும் மாருதியும் ஆச்சரியமடைந்தார்கள். ராவணன் அந்த வானர வீரனுடைய லாகவத்

தையும் சாதுரியத்தையும் மெச்சி, ஜ்வலிக்கும் ஓர் அற்புதமான ஆக்னேயாஸ்திரத்தை எடுத்தான். நீலனுடைய வேகத்தால் ராவணன் திகைத்திருப்பதைக் கண்டு வானரர்கள் ஸந்தோஷத்தால் கூச்சலிட்டார்கள். அதனால் தசமுகன் இன்னும் புத்தி சிதறி ஒன்றும் தோன்றாமலிருந்தான். பிறகு ஒரு பாணத்தில் ஆக்னேய மந்திரத்தை ஜபித்து த்வஜத்தின் நுனியிலிருக்கும் நீலனைப் பார்த்து, "குரங்கே! உன்னுடைய வேகத்தாலும் லாகவத்தாலும் மாயையால் பல ரூபங்களை எடுப்பவன்போல் காட்டுகிறாய். உயிரைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள நீ செய்யும் தந்திரங்கள் வீணாகும். இதோ என் கையிலிருக்கும் பாணம் உன் உயிரை வாங்கப் போகிறது. சக்தியிருந்தால் உன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்" என்று அதட்டி, அந்த ராக்ஷஸ வீர சிகாமணி நீலன்மேல் ஆக்னேயாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தான். வானரஸேனாபதி அஸ்திரத்தால் மார்பில் அடிபட்டு, தேகமெங்கும் எரிக்கப்பட்டுப் பதைபதைத்துப் பூமியில் சாய்ந்தான். தான் மஹா தேஜஸ்வியானதாலும் தன் பிதாவான அக்னிபகவானுடைய கிருபையாலும் மரணமடையாமல் பூமியில் முழங்காலை ஊன்றிக்கொண்டு விழுந்தான்.

நீலன் பிரக்ஞையற்றுக் கிடப்பதைக்கண்டு ராவணன் யுத்தாவேசங்கொண்டு, காளமேகங்களைப்போல் கர்ஜிக்கும் ரதத்தை லக்ஷ்மணனிருக்குமிடத்திற்குச் செலுத்தினான். ஸுக்ரீவன் முதலிய வானர வீரர்களை விலக்கிக்கொண்டு, ஸைன்யத்திற்கு நடுவில் ஜ்வலித்துக்கொண்டு, வில்லைச் சுழற்றி வளைத்து நாணேற்றிப் பூமி நடுங்கும்படி டங்காரம் செய்தான். அபார ஸத்வமுள்ள லக்ஷ்மணன் அதைக்கண்டு, "ராக்ஷஸ ராஜனே! இந்த வானரர்கள் உன்னுடன் யுத்தம் செய்யத் தகாதவர்கள். என்னிடத்தில் வா; வேறெங்கும் போகாதே" என்றார். அந்த வார்த்தைகளையும் அவருடைய ஸிம்ஹநாதத்தையும் உக்ரமான நாணோசையையும் கேட்டு, தசானனன் லக்ஷ்மணனைக் கிட்டிக் கோபம் தாளாமல், "புத்தி மயங்கி மரணத்தை விரும்பி இன்று என் கண்ணில் பட்டாய்; நல்லது. இதோ என் பாணங்களால் உன்னைத் துண்டித்து யமலோகத்திற் கனுப்புகிறேன், பார்" என்றான். வெண்மையான கோரப் பற்கள் தெரியும்படி கர்ஜிக்கும் அந்த ராக்ஷஸ வீரசிரேஷ்டனைப்பார்த்து லக்ஷ்மணன் கொஞ்சம்கூடக் கலங்காமல், "ராக்ஷஸ ராஜனே! விசேஷ ப்ரதாபமுள்ளவர்கள் தங்களைப் புகழார்கள். நீ மஹா பாபியான்தால் வீண் பெருமை பேசிக் கர்ஜிக்கிறாய். உன் வீரியத்தையும் பலத்தையும் பராக்கிரமத்தையும் நானறியேனா? ஒருவருமில்லாதபொழுது ஸந்யாஸி வேஷம் பூண்டு ஸீதையை அபகரித்த மஹாவீரனல்லவா! இதோ வில்லும் கையுமாய் எதிரில்

வந்திருக்கிறேன். என்ன செய்யப் போகிருய், பார்ப்போம். வீணுய்ப் பிதற்ருதே" என்ருர். அதனுல் கோபம்கொண்டு தசமுகன் ஏழு கூரான பாணங்களால் லக்ஷ்மணனை அடிக்க அவர் அவைகளைத் துண்டித்தார். அதனுல் அதிக கோபங்கொண்டு கூர்மையான வேறு பாணங்களைப் பிரயோகித்தான். லக்ஷ்மண னும் உக்ரமாய்ச் சரமாரி பொழிந்து அர்த்தசந்திரம், பல்லம், கர்ணி முதலிய பாணங்களால் ராவணனுடைய சரங்களை அறுத்தார். அதைக் கண்டு லங்காதிபதி லக்ஷ்மணனுடைய லாகவத்தை மெச்சி வேறு பாணங்களைப் பிரயோகித்தான். லக்ஷ்மணன் கூர்மை யாயும் வஜ்ராயுதத்தைப் போன்ற வேகமுடையவைகளாயும் நெருப்பைப்போல் காந்தியுடையவைகளாயும் இருக்கும் உத்தம மான பாணங்களை வில்லிற்பூட்டித் தசமுகனைக் கொல்வதற்காக விடுத்தார். ராவணன் அவைகளைத் துண்டித்து, பிரஹ்மா தனக்குக் கொடுத்த ஒரு காலாக்னியைப் போன்ற காந்தியுள்ள பாணத்தால் இளைய பெருமாளை நெற்றியில் அடித்தான். அதனுல் லக்ஷ்மணன் வில்லை நழுவவிட்டு நடுங்கினுர். பிறகு பிரக்ஞை தெளிந்து, ராவணனுடைய வில்லை ஒடித்து மூன்று பாணங்களால் அவனை அடித்தார். தசமுகன் அந்த வேகத்தால் வருந்தி நடுங்கிப் பிறகு பிரக்ஞையை அடைந்தான். இப்படி வில்லிழந்து, பாணங்களால் துளைக்கப்பட்டு, தேகமெங்கும் கொழுப்பும் ரத்தமும் பெருக, திறமை வாய்ந்த லங்கேஶ்வரன், தனக்கு முன்பு பிரஹ்மாவால் கொடுக்கப்பட்ட சக்தியென்ற ஆயுதத்தைக் கையிலெடுத்தான். வானரஸைன்யம் அதைக் கண்டு நடுங்கிற்று. புகையற்ற நெருப் பைப்போல் ஜ்வலிக்கும் அந்த ஆயுதத்தை ராவணன் லக்ஷ்மண னைக் கொல்ல உத்தேசித்துப் பிரயோகித்தான். ராமானுஜன் அதைக் கொழுந்துவிட்டெரியும் நெருப்பைப்போன்ற அநேக பாணங்களால் அடித்தார். அப்படியும் அவருடைய விசாலமான மார்பில் அது ஊடுருவிச் சென்றது. அபார சக்தியுள்ள இளைய பெருமாள் ராவணனுடைய சக்தியாயுதத்தால் அடிக்கப்பட்டு, நெருப்பு ஜ்வாலைகளால் சூழப்பட்டு பிரஜ்ஞையற்று அசைந்தார். உடனே ராவணன் பாய்ந்து இருபது கைகளாலும் அவரைத்தூக்கி எடுக்கப் பார்த்தான்.

லோகத்தில் தைரியத்திற்கு உபமானமாய்ச் சொல்லப்படும் ஹிமயபர்வதத்தைத் தூக்கியெடுக்கலாம்; ராவணன் அதில் ஒரு பாகமான கைலாஸத்தைப் பெயர்த்திருக்கிருனல்லவா? ஸமுத் திரங்களுக்குப் பிரதானமான க்ஷீராப்தியைக் கடைவதற்குத் தகுந்த தென்று நினைக்கப்பட்ட மந்தரபர்வதத்தையும் புஜங்களால் எடுக் கலாம்; அதைக் கடைந்த தேவாஸுரர்களைப் பலதடவை லங்காதி

பதி ஜயித்திருக்கிறனல்லவா? ஸகல குலபர்வதங்களுக்கும் நடு நாயகமான மேருவைப் பெயர்த்தெடுக்க முடியும்; வாயுபகவான் அதன் சிகரத்தை யடித்து லங்கையைச் சூழ்ந்த ஸமுத்திரத்தில் தள்ளிவிட்டாரல்லவா? அந்த வாயுபகவான் ராவணனுக்குப் பயந் திருந்தார். ஐம்பது கோடி விஸ்தீரணமுள்ள மூன்று லோகத் தையும் பெயர்த்தெடுக்க முடியும். அதில் ஒரு பாகமான பூமியைக் கும்பகர்ணனுடைய முன் பிறப்பான ஹிரண்யாக்ஷன் புஜத்தின் கீழ் வைத்துக்கொண்டு போகவில்லையா? மூன்று லோகங்களையும் ஆளும் தேவர்களுடன் அவைகளைத் தூக்கவும் முடியும்; அவர்களுக்கதிபதியான இந்திரனைத் தன்னுடைய புத் திரனே ஜயித்துச் சிறையில் வைத்திருக்கிறன். ஆனல், ராம னுடைய தம்பியான பரதனுக்குத் தம்பியாய், விஷ்ணுவின் நாலி லொரு அம்சமான இளைய பெருமாளைத் தூக்கி எடுக்கவாவது அசைக்கவாவது ராவணனல் முடியவில்லை. இரண்டு புஜங்களால் கைலாஸத்தை அசைத்த ராவணன், இருபது கைகளாலும் லக்ஷ் மணனை அசைக்க முடியவில்லை. தசமுகனும் அவனுடைய பரி வாரங்களும் ஒன்று சேர்ந்தும் முடியவில்லை.

பிரஹ்மாவால் அனுக்ரஹிக்கப்பட்ட சக்தியால் மார்பில் லக்ஷ் மணன் அடிக்கப்பட்டு, தன் மனத்திற்கெட்டாத விஷ்ணுவின் அம்சமான ஸ்வரூபத்தை ஞாபகப்படுத்திக்கொண்டார்.

தானவர்களுடைய கொழுப்பையடக்கும் ராமாநுஜனை ராவ ணன் புஜங்களால் நெடுநேரம் புரட்டிப் பார்த்தும் அசைக்க முடிய வில்லை. மனுஷ்ய தேகத்தில் அவதாரம் செய்த விஷ்ணுவின் அம்சமல்லவா? (அவயவமில்லாத விஷ்ணு ஸ்வரூபத்திற்கு அம்ச முண்டோ என்றல், ஸ்வரூபத்திற்கு அப்படி யில்லாவிட்டாலும், குணங்கள் வெளிப்படுவதில் விளங்கும் தாரதம்யத்தால் அம்சங் களின் பேதம் இருப்பதுபோல் காணப்படுகிறது).

பிறகு ஆஞ்ஜநேயர் கோபம்கொண்டு ராவணன்மேல் பாய்ந்து வஜ்ரத்தைப்போன்ற முஷ்டியால் தசமுகனுடைய மார்பில் குத் தினர். அந்த வேகத்தால் ராக்ஷஸாதிபதி தேர்த்தட்டில் முழங்காலை ஊன்றிக்கொண்டு கிடுகிடென்று நடுங்கி விழுந்தான். வாயாலும், நேத்திரங்களாலும், செவிகளாலும் ரத்தம் பெருகிற்று. கொஞ்ச காலம் பிரமித்தாற்போலிருந்து அசைவற்று தேர்த்தட்டில் சாய்ந் தான். பிறகு பிரக்ஞையற்று மூர்ச்சை யடைந்தான். சற்றுத் தெளிந் தும் ஸ்திரமாய் நிற்க முடியவில்லை. பயங்கரமான பராக்ரமமுள்ள ராவணன் யுத்தத்தில் பிரக்ஞையற்றதைக் கண்டு ரிஷிகளும், வானரர்களும், தேவர்களும், இந்திரனும் ஸந்தோஷத்தால் கூச்ச

விட்டார்கள். ராவணனால் உபத்திரவத்தை யடைந்த லக்ஷ்மணனை மஹாதேஜஸ்வியான ஆஞ்ஜநேயர் புஜங்களால் தூக்கியெடுத்து ராகவனிடத்தில் கொண்டுபோய் வைத்தார். ராவணனுக்கும் அவனுடைய பரிவாரங்களுக்கும் அசையாத ராமாநுஜன், ஆஞ்ஜநேயருடைய அநுகூலமான ஹ்ருதயத்தாலும் எல்லையற்ற பக்தியாலும் ஒரு குரங்கிற்கு வசப்பட்டு அதிக லேசானார். (லக்ஷ்மணன் மூர்ச்சையடைந்திருந்தும் அவருக்கு ஞானமும் சக்தியும் குறைவில்லையென்பதால், ராமலக்ஷ்மணர்கள் அந்தந்த ஸமயங்களில் அக்ஞானத்தாலும் அசக்தியாலும் வருந்துகிறவர்கள்போல் காணப்படுவதும் பேசுவதும் மனுஷ்ய பாவனையை அனுஸரித்துச் செய்தவை யென்று நினைக்கவேண்டியது. பகவான் கேவலம் ராக்ஷஸ வதத்திற்காகவே மனுஷ்யாவதாரம் செய்ததல்ல. லோகத்தார்க்கு தர்மங்களை அனுஷ்டித்துக் காட்டுவதற்காகவும் ஏற்பட்டது. இல்லாவிட்டால் ஸர்வக்ஞனும் ஸர்வேச்வரனும் ஆனந்தஸ்வரூபியுமான பகவானுக்கு ஸீதையையும் லக்ஷ்மணனையும் விட்டுப் பிரிந்ததால் துக்கமேது?—சுகர்). சக்தியாயுதமும் லக்ஷ்மணன் யுத்தத்தில் ஜயிக்கமுடியாதவரென்று கண்டு அவரைவிட்டு ராவணனுடைய ரதத்தில் தானிருக்குமிடத்திற்குப் போய்ச் சேர்ந்தது. ஸகல விரோதிகளையும் இடையூறுகளையும் நாசம் செய்யும் ஸ்வபாவமுள்ள விஷ்ணுவின் மனத்திற்கெட்டாத அம்சமான தன் ஸ்வருபத்தை ஞாபகப்படுத்திக் கொண்டதால் லக்ஷ்மணன் பிரக்ஞை தெளிந்து காயம் ஆறி முன்போலானார்.

மஹாதேஜஸ்வியான ராவணனும், மூர்ச்சை தெளிந்து, வில்லை வளைத்துக் கூர்மையான பாணங்களால் வானரர்களை உபத்திரவித்தான். வானர வீரர்கள் மடிவதையும் ஸைன்யம் மூலைக்கு மூலை ஓடுவதையும் ராகவன் கண்டு ராவணனை நோக்கி ஓடிவந்தார். அப்பொழுது ஹநுமான் அவரை நமஸ்கரித்து, "ஸ்வாமி! என் முதுகின்மேலேறிக்கொண்டு, மஹாவிஷ்ணு எல்லையற்ற பலவானான கருடன் மேலேறி அஸுரர்களை ஸம்ஹரித்தது போல் ராக்ஷஸர்களுடன் யுத்தம் செய்யுங்கள்" என்று பிரார்த்தித்தார். ரகுவீரனும் அப்படியே செய்து, ராவணன் ரதத்தில் இறுமாந்து உட்கார்ந்திருப்பதைக் கண்டு கோப பரவசராய், பூர்வத்தில் மகாவிஷ்ணு பலியை ஸம்ஹரிக்க வந்ததுபோல், கோதண்டத்தை வளைத்து இடிபோல் நாணொசை செய்து, லங்கேசுவரனை நெருங்கி வெகு கம்பீரமாய், "ராக்ஷஸ வீரசிரேஷ்டனே! நில், நில், ஓடாதே. என் பிரிய பாரியையான ஸீதையை அபகரித்து என் கோபத்திற்காளான பிறகு எங்கே போய்த் தப்புவாய்? இந்திரன், யமன், சூரியன், பிரஹ்மா, அக்னி, சங்கரன் முதலியவர்களை அண்டினாலும் பத்துத் திக்குகளிலும் ஓடி ஒளிந்தாலும் என் கண்ணில்பட்ட பிறகு

உன் உயிர் தப்புமா? உனக்கும் உன்னைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் மிருத்யுவைப்போன்ற என் தம்பி இதோ வந்துவிட்டான். நீ அவனைச் சக்தியால் அடித்துக் கொல்லப் பார்த்தாயே? அவனை மூர்ச்சை யடையும்படி செய்தோமென்று துள்ளாதே. 'லக்ஷ்மணன் என்னை அடிக்க முடியவில்லையே. உன்னாலாகுமா?' என்றால் இதோவிருக்கும் அற்புதமான பாணங்களால் ஜநஸ்தானத்தில் வஸித்த பதினான்காயிரம் ராக்ஷஸ வீரர்களையும் கரன், தூஷணன், த்ரிசிரஸ் முதலியவர்களையும் ஒரு முகூர்த்தத்தில் ஸம்ஹரித்ததை அறியாயோ" என்றார். அதைக்கேட்டு லங்கேச்வரன் மஹா வீரியவானான ஆஞ்ஜநேயரைக் காலாக்னியின் கொழுந்துகளைப் போன்ற கூர்மையான பாணங்களாலடித்தான். தன்னைக் குத்தித் தள்ளிவிட்டு ராமனைச் சுமந்து வருகிறானென்று கோபம்கொண்டு ராவணன் பாணங்களால் மாருதியைத் துளைக்கத்துளைக்க, அவருடைய ஸ்வபாவமான தேஜஸ் விருத்தியாயிற்று. தசமுகனால் தேகமெங்கும் காயம்பட்ட வாயுபுத்திரனைப் பார்த்து ராமனுக்கு அடங்காத கோபமுண்டாயிற்று. உடனே ராவணனுடைய ரதத்தையும், சக்கரங்களையும், த்வஜத்தையும், குடையையும், கொடிகளையும், ஸாரதியையும் ஆயுதங்களையும் பாணங்களால் நாசம் செய்தார். இந்திரன் வஜ்ராயுதத்தால் மேருபர்வதத்தை இடிப்பது போல், ரகுநாதன் வஜ்ரத்தையும் இடியையும்போன்ற ஒரு பாணத்தால் ராவணனுடைய அகன்ற அழகான மார்பில் அதிவேகமாய் அடித்தார். முன்பு வஜ்ரத்தாலும் இடியாலும் கலங்காமல் அசையாமலிருந்த தசக்ரீவன், ராம பாணத்தாலடிபட்டு மிகவும் வருந்தி, நடுங்கி, வில்லை நழுவவிட்டான். அவன் மூர்ச்சையடைவதைக் கண்டு, ராமன் ஒரு அர்த்தசந்திர பாணத்தைப் பிரயோகித்து, ஸூரியனைப்போல் ஜ்வலிக்கும் அவனுடைய கிரீடத்தை அறுத்துத் தள்ளினார். (தன்னை அதுவரையில் ரக்ஷித்து வந்த வில்லையெறிந்து, தானே தன்னை ரக்ஷிக்க முடியுமென்ற அகம்பாவத்தை விட்டு, ரகுநாதனே தன்னை ரக்ஷிக்க வேண்டுமென்றும் தனக்கு வேறு அடைக்கலமில்லையென்றும் ராவணன் நினைப்பதை அவனுடைய ஸ்திதியால் பகவான் அறிந்துகொண்டார். அவன் அப்படி வார்த்தைகளால் சொல்லவில்லை. ஆகையால் பரம தயாளுவான ஜகதீசன் அவன் உயிரை வாங்காமல் மானபங்கத்தை மாத்திரம் செய்துவிட்டார். தலைக்கு வந்தது தலைப்பாகையுடன் போயிற்றென்ற வசனம் ஸரியாயிற்று. ஒருவன் தன்னை ரக்ஷித்துக் கொள்வதற்கு யாதொரு பிரயத்தனமும் செய்யாமல் பகவானை நம்பியிருப்பதே அவர் அவனை ரக்ஷிப்பதற்கு ஹேதுவாகும்.) விஷமற்ற ஸர்ப்பத்தைப் போலும் அணைந்த நெருப்பைப் போலும் வில்லை விட்டெறிந்து, அணைந்த கிரணங்களையுடைய

ஸூரியனைப்போல் பிரகாசமற்று, லக்ஷ்மியின் களையற்று, கிரீடம் அறுபட்டுத் தீனமாய் நிற்கும் ராவணனைப் பார்த்து ராமன், "ராவணா! நீ இன்று பிறரால் செய்ய முடியாத வீரச் செயல்களைச் செய்திருக்கிறாய். பல வானர சிரேஷ்டர்களையும் என் தம்பியையும் அடித்துத் தள்ளியிருக்கிறாய். ஆகையால் ஆயுதங்களைத் தரித்து யுத்தம் செய்வதற்கு முடியாமல் கொஞ்சம் களைத்திருக்கிறாயென்று எண்ணுகிறேன். நெடுநேரம் யுத்தம் செய்து களைத்தவனைக் கொன்றானென்ற அபவாதத்திற்கு இடம் கொடுக்காமலிருப்பதற்கே இப்பொழுது உன்னைக் கொல்லாமல் விடுகிறேன். 'சத்துரு எதிரில் நிற்கையில் நான் எப்படிப் போவேன்' என்றால், நான் ஸம்மதித்து உனக்கு உத்திரவு கொடுக்கிறேன். கபட யுத்தம் செய்பவனே! உன் மாயையெல்லாம் தர்ம யுத்தம் செய்யும் என்னிடத்தில் பலிக்கவில்லையே. ராவணா! யுத்தம் செய்து களைத்திருக்கிற நீ லங்கையில் போய் இளைப்பாறி, வேறு ரதத்தையும் ஆயுதங்களையும் ஸம்பாதித்துக்கொண்டு நாளைக்கு வா" என்றார். அதைக் கேட்டு ராவணன் கர்வமும் ஸந்தோஷமுமற்று, வில்லொடிந்து, குதிரைகளும் ஸாரதியும் மடிந்து, பாணங்களால் துளைக்கப்பட்டு, கிரீடம் பிளக்கப்பட்டு, அதிவேகமாய் லங்கையில் பிரவேசித்தான்.

தேவாஸுரர்களுக்குப் பயங்கரனும் நிகரற்ற பலவானுமான தசமுகன் போனபிறகு, தேவர்களும் தானவர்களும் ஸந்தோஷித்துக் கொண்டாடினார்கள். பிறகு, ராமன் லக்ஷ்மணன் மேலும் வானரர்கள் மேலும் பாய்ந்திருக்கும் பாணங்களை யெடுத்துக் காயங்களை ஆற்றி ஸேனையை வேறிடத்திற்கு நடத்திக்கொண்டு போனார். தேவர்களுக்கு நித்ய சத்ருவான தசானனன் முறிபட்டோடுவதைப்பார்த்து, தேவர்கள், பூதங்கள், திக்பாலர்கள், ஜலத்தில் வஸிப்பவர்கள், ரிஷிகள், உரகர்கள், மற்றும் பூமியில் வஸிப்பவர்கள் முதலிய யாவரும் கவலையற்று, "மஹாபாபியான ராவணன் ராமனால் தோல்வியடைந்தான். இனி அவனுக்கு மரணமும் நமது கஷ்டங்கள் தீரும் காலமும் ஸமீபித்துவிட்டது" என்று ஆநந்தித்தார்கள்.

தஸ்மிந் ப்ரபி⁴ந்நே த்ரித³ஶேந்த்³ர ஶத்ரௌ
ஸுராஸுரா பூ⁴தக³ணா தி³ஶஶ்ச |
ஸஸாக³ரா: ஸர்ஷி மஹோரக³ாஶ்ச
ததை²வ பூ⁴ம்யம்பு³சராஶ்ச ஹ்ருஷ்டா: || (157)

பேயம் பேயம் ஶ்ரவணபுடகே ராமநாமாபிராமம்
த்^{4}யேயம் த்^{4}யேயம் மநஸி ஸததம் தாரகம் ப்^{3}ரஹ்மரூபம் |
ஜல்பந் ஜல்பந் ப்ரக்ருதி விக்ருதௌ ப்ராணிநாம் கர்ணமூலே
வீத்^{2}யாம் வீத்^{2}யாம் அடதி ஜடில: கோபி காசிநிவாஸீ ||

மிகவும் இனிமையைப் பயக்கும் ராமநாமத்தைக் காதாரக் கேட்டு, நம்மைக் கடைத்தேற்றும் தாரக ப்ரம்மமான அந்த ராம மந்திரத்தை மனங்குளிர த்யானித்து, அம்மந்திரத்தை மரணத் தருவாயிலிருக்கிற உயிரினங்களின் காதுகளில் ஓதிக்கொண்டு, ஜடைமுடி தரித்த காசிவாசியான ஒருவன் (சிவபெருமான்) வீதிகள் தோறும் ஸஞ்சரித்து வருகிறுன்.

— **ஸ்காந்த புராணம்.**

ஸ்ரீ ராமசந்த்ராய நம:

6. பேய் பிசாசு பில்லிசூனியம் நீங்க

(For Warding off evil influences of Ghosts)

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம்

ஸுந்தர காண்டம்: ஸர்க்கம் 3

உமா ஸம்ஹிதா

பூ4தவேதாள பீடா3ர சேத் லங்காவிஜய ஸர்க்3ககம் |
ஆதௌ3 கு3டா3ந்நம் நைவேத்3யம் க்ருத்வா ஸாயம் படே2த்3யத: ||
'விமார்க3 ஸர்வத்ரே'தி பத்3யஸ்யாந்தே நீராஜநார்ப்பணம் |
க்ருத்வாத2 ப்ரணமேத் பூ4மௌ, ஆஞ்ஜநேயம் ஹ்ருதா3 ஸ்மரந் ||

வீட்டில் யாருக்காவது பேய், பிசாசு, பில்லிசூனியம் முதலியவைகளால் பீடை உண்டாகில், "ஆஞ்ஜநேயர் லங்கா விஜயம்" செய்த ஸுந்தர காண்டம் 3-வது ஸர்க்கத்தை மாலையில் பாராயணம் செய்யவேண்டும். "விமார்க்க ஸர்வத்ர" என்ற கடைசி சுலோகம் முடிந்ததும் கற்பூர ஹாரத்தி செய்து, ஆஞ்ஜநேயரைத் தியானம் செய்து நமஸ்கரிக்கவேண்டும்.

நிவேதனம்: ஆரம்பத்தில் மாத்திரம் சர்க்கரைப் பொங்கல்.

ஸங்கல்பம்

ஸ்ரீ ஸீதாலக்ஷ்மண ப4ரதசத்ருக்4ந ஹநுமத்ஸமேத
ஸ்ரீராம சந்த்3ர ப்ரபோ4: ப்ரஸாதே3ந, பூ4ம்யந்தரிக்ஷ
சர பூ4தவேதாளாதி3க்ருத பீடா3நிவ்ருத்யர்த்த2ம்
'லங்காதே3வதா விஜயா'த்மக ஸ்ரீமத்3ராமாயண
க4ட்ட பாராயணம் அஹம் கரிஷ்யே !

ஸர்க்கம் 3

மாருதி லங்காதேவதையை ஜயித்தது

ஸ லம்ப³ ஶிகரே லம்பே³ லம்ப³ தோயத³ ஸந்நிபே⁴ |
ஸத்வமாஸ்த²ாய மேத⁴ாவீ ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: || (1)

நீருண்ட மேகம் ஆகாச வீதியில் தொங்குவது போலத் தோன்றும் லம்பமென்ற பெயர் பெற்ற ஸுவேல மலையின் மேலிருந்து மஹா புத்திமானான அநுமான், லங்கையில் பிரவேசித்துத் தேடுவதற்கு வேண்டிய திறமையை அடைந்து, ராத்திரி காலத்தில் அந்த நகரத்தில் புகுந்தார். அது அழகிய பூஞ்சோலைகள் சூழ்ந்து நீர்வளம் மிகுந்து, சரத்காலத்து மேகங்களையொத்த வீடுகளால் விளங்கிற்று. ஜனங்களுடைய கோஷம் ஸமுத்திரம் கர்ஜிப்பது போலிருந்தது. சமுத்திரக் காற்று ஸுகமாய் எப்பொழுதும் வீசிக்கொண்டிருந்தது. குபேரனுடைய அளகாபுரியைப்போல் நன்றாய்ப் போஷிக்கப்பட்ட சதுரங்க பலத்தை உடையது. அழகிய தோரண வாசல்களில் மதயானைகள் கட்டப்பட்டிருந்தன. வெண்மையான தோரண வாசல்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. ஸர்ப்பங்களுடைய ராஜதானியான போகவதியைப்போல் நன்றாய் ரக்ஷிக்கப்பட்டது. உயர்ந்த வீடுகளின் உச்சியில் மின்னற் கொடிகள் கொண்ட மேகங்கள் இருந்தன. அவை நக்ஷத்திரமண்டலத்தை அளாவி இருந்தனவன்றோ? காற்று மிருதுவாயும் சுகமாயும் வீசிக்கொண்டிருந்தது. இந்திரனுடைய அமராவதியோ என்று மலைக்கும்படி இருந்தது. பொன்னால் செய்த பெரிய மதிள்சுவரால் சூழப்பட்டிருந்தது; கொடிகளிலும் த்வஜங்களிலும் கட்டப்பட்டிருந்த கிங்கிணிகள் மதுரமாய் சப்தித்துக்கொண்டிருந்தன. இவைகளைப் பார்த்து அடங்காத ஆச்சரியம்கொண்டு அநுமான் தங்கப்பிராகாரத்திற்கு ஸமீபத்தில் சென்றார். தங்கமயமான கதவுகளும், வைடூரியங்களிழைத்த மேடைகளும், நவரத்தினங்களாலும் ஸ்படிகத்தாலும் முத்துக்களாலும் விசித்திரமாய் வேலை செய்யப்பட்ட தரைகளும், உருக்கி ஓடவிட்ட தங்கத்தால் அமைக்கப்பட்ட மதயானைகளும், வைடூரியப் படிக்கட்டுகளுடனும், ஸ்படிகத்தினால் புழுதியற்று பிரகாசிக்கும் வெள்ளியால் செய்யப்பட்ட மேல் மாடங்

ஸர்க்கம் 3

மாருதி லங்காதேவதையை ஜயித்தது

ஸ லம்ப[3] ஶிகரே லம்பே[3] லம்ப[3] தோயத[3] ஸந்நிபே[4] |
ஸத்வமாஸ்த[2]ாய மேத[4]ாவீ ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: || (1)

நீருண்ட மேகம் ஆகாச வீதியில் தொங்குவது போலத் தோன்றும் லம்பமென்ற பெயர் பெற்ற ஸுவேல மலையின் மேலிருந்து மஹா புத்திமானான அநுமான், லங்கையில் பிரவேசித்துத் தேடுவதற்கு வேண்டிய திறமையை அடைந்து, ராத்திரி காலத்தில் அந்த நகரத்தில் புகுந்தார். அது அழகிய பூஞ்சோலைகள் சூழ்ந்து நீர்வளம் மிகுந்து, சரத்காலத்து மேகங்களையொத்த வீடுகளால் விளங்கிற்று. ஜனங்களுடைய கோஷம் ஸமுத்திரம் கர்ஜிப்பது போலிருந்தது. சமுத்திரக் காற்று ஸுகமாய் எப்பொழுதும் வீசிக் கொண்டிருந்தது. குபேரனுடைய அளகாபுரியைப்போல் நன்றாய்ப் போஷிக்கப்பட்ட சதுரங்க பலத்தை உடையது. அழகிய தோரண வாசல்களில் மதயானைகள் கட்டப்பட்டிருந்தன. வெண்மையான தோரண வாசல்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. ஸர்ப்பங்களுடைய ராஜதானியான போகவதியைப்போல் நன்றாய் ரக்ஷிக்கப்பட்டது. உயர்ந்த வீடுகளின் உச்சியில் மின்னற் கொடிகள் கொண்ட மேகங்கள் இருந்தன. அவை நக்ஷத்திரமண்டலத்தை அளாவி இருந்தனவன்றோ? காற்று மிருதுவாயும் சுகமாயும் வீசிக்கொண்டிருந்தது. இந்திரனுடைய அமராவதியோ என்று மலைக்கும்படி இருந்தது. பொன்னால் செய்த பெரிய மதிள்சுவரால் சூழப்பட்டிருந்தது; கொடிகளிலும் த்வஜங்களிலும் கட்டப்பட்டிருந்த கிங்கிணிகள் மதுரமாய் சப்தித்துக்கொண்டிருந்தன. இவைகளைப் பார்த்து அடங்காத ஆச்சரியம்கொண்டு அநுமான் தங்கப்பிராகாரத்திற்கு ஸமீபத்தில் சென்றார். தங்கமயமான கதவுகளும், வைடூரியங்களிழைத்த மேடைகளும், நவரத்தினங்களாலும் ஸ்படிகத்தாலும் முத்துக்களாலும் விசித்திரமாய் வேலை செய்யப்பட்ட தரைகளும், உருக்கி ஓடவிட்ட தங்கத்தால் அமைக்கப்பட்ட மதயானைகளும், வைடூரியப் படிக்கட்டுகளுடனும், ஸ்படிகத்தினால் புழுதியற்று பிரகாசிக்கும் வெள்ளியால் செய்யப்பட்ட மேல் மாடங்

களும், ஆகாசத்தையளாவும் அழகிய சபைகளும், கிரௌஞ்சம், மயில், ராஜ ஹம்ஸம் முதலிய பக்ஷிகளும், வாத்தியங்களும், பாட்டும் ஆபரணங்களும் இனிமையாய்ச் சப்திப்பதும், அமரா வதியோ என்று பார்ப்பவர்கள் மயங்கும்படி ஆகாசத்தில் பறந்து போவதுபோல் இருப்பதுமான அந்நகரம் ஆஞ்ஜநேய ருக்கு மேலும் ஸந்தோஷத்தையும் ஆச்சரியத்தையும் விருத்தி செய்தது.

விரும்பக்கூடிய ஸகல ஐசுவரியத்தாலும் விளங்கும் அந்த ராக்ஷஸ ராஜதானியைப் பார்த்து, "என்ன ஆச்சரியம்! இந்த லங் கையை எந்த சத்துருவாவது கண்ணெடுத்துப் பார்க்கக் கூடுமா? எக்காலத்திலும் ஆயுதபாணிகளாக இதை ரக்ஷிக்கும் ராவண ஸைன்யங்கள் ஸாமானியமா? குமுதன், அங்கதன், ஸுஷேணன், மைந்தன், த்விவிதன், இவர்களுக்கே இந்த நகரம் தெரிந்திருக்கும்; ஆனால் ஸுக்ரீவனும், குசபர்வனும், கேதுமாலனும், நானுமே இதில் பிரவேசிக்க முடியும்" என்று கவலை கொண்டார். பிறகு ராமனுடைய பராக்கிரமத்தையும் லக்ஷ்மணனுடைய வீரியத் தையும் நினைத்து அளவற்ற ஸந்தோஷமடைந்தார். லங்கை என்ற ஸ்த்ரீக்கு ரத்தினங்களிழைத்த பிராகாரமே வஸ்திரம்; யானை, குதிரை, பசுக்களிருக்கும் சாலைகளே செவிக்கு ஆபரணங்கள்; மதில்களிலுள்ள ஆயுதச் சாலைகளே ஸ்தனங்கள்; அந்த நகரத்தில் ரத்தின தீபங்களாலும், ஜ்வலிக்கும் வீடுகளாலும் இருட்டென்பதே தெரியாது.

இப்படி அநேக அற்புதமான காக்ஷிகளைப் பார்த்துக்கொண்டு மாருதி செல்லுகையில், அந்த நகரத்தைக் காக்கும் தேவதை, ஹநுமான் அந்த நகரத்தில் பிரவேசிக்க முயலுவதைக் கவனித்து, விகாரமான ஸ்திரீ ரூபத்துடன் அவருக்கெதிரே தோன்றிக் கோர மான குரலுடன், "நீ யார்? காட்டில் வஸிக்கும் குரங்கு இங்கே வந்த காரணமென்ன? உன் பிராணன் போவதற்குமுன் உண்மை யைச் சொல், மூடா! குரூர ராக்ஷஸர்கள் இடைவிடாமல் இதைக் காத்து வருகிறார்கள்; ராவணேசுவரன் இதைத் தன்னுயிரைப் போல் ரக்ஷிக்கிறான். நானே இந்த நகரத்தைக் காக்கும் தேவதை; இதற்குள் ஸுலபமாகப் பிரவேசிக்கலாமென்று வந்தாயோ?"

என்று அதட்டினாள். அதற்கு மாருதி, "பெண்ணே! நீ கேட்ட தற்கு நிஜமான மறுமொழி சொல்கிறேன். ஆனால் நீ யார்? விகார ரூபத்துடன் இந்த நகரத்து வாசலில் நின்றுகொண்டு என்னைத் தடுத்து ஏன் அதட்டுகிறாய்?" என்றார். லங்கா தேவதை தான் கேட்டதற்குப் பதில் சொல்லாமல் தன்னை எதிர்த்துக் கேட்ட ஹநுமானிடத்தில் கோபம்கொண்டு, "கேளடா குரங்கே! ராக்ஷஸ ராஜனான ராவணேசுவரனுடைய கட்டளைப்படி இந்த நகரத்தை ரக்ஷித்துவருகிறேன். என்னை ஒருவரும் எதிர்க்கமுடியாது; என்னை அலக்ஷ்யம் செய்து நீ இந்த நகரத்தில் செல்ல முடியுமோ? இதோ உன் உயிரை வாங்குகிறேன் பார். நானே லங்காபுரீ; எந்தத் திக்கிலும் இதைக் காத்துவருகிறேன்" என்றாள். அதைக் கேட்டு, அநுமான் அவளை ஜயிப்பதற்கு வேண்டிய சக்தியை மேற் கொண்டு மஹாபர்வதத்தைப்போல் அசையாமல் நின்று விகார மான ஸ்திரீரூபம் கொண்ட அந்தத் தேவதையை நோக்கி, "இந்த லங்காபுரியையும் இதிலுள்ள வீடுகளையும் அரண்மனைகளையும் கோட்டைகளையும் வனங்களையும் தோட்டங்களையும் சோலைகளை யும் நன்றாய்ப் பார்க்கவேண்டுமென்று எனக்கு மிக்க ஆசை உண்டு; அப்படியே என் இஷ்டப்படி ஸகல ஆச்சரியங்களையும் பார்க்க வந்திருக்கிறேன்" என்று மறுமொழி சொன்னார். உடனே லங்காதேவதை, "மூடா! என்னை ஜயித்தாலல்லவா நீ இந்தப் பட்டணத்தில் புக முடியும்?" என்று கடுமையாய் அதட்டினாள். அதற்கு ஹநுமான், "பெண்ணே! இருக்கட்டும்; இந்த நகரத்தை நன்றாகச் சுற்றிப் பார்த்துவிட்டுத் திரும்பிப்போக நிச்சயித்திருக் கிறேன்" என்று சாந்தமாய்ப் பதில் சொன்னார்.

உடனே அந்த நகரதேவதை பயங்கரமாய்க் கர்ஜித்து, ஆஞ்ஜ நேயரை ஓங்கி அறைந்தாள். அந்த வானர வீரன் கோபம் கொண்டு, இடிபோல் சிரித்து, ஸ்திரீயை வலதுகையால் அடிப்பது தனக்குக் குறைவாகையால், இடதுகை விரல்களை மடக்கி அவளைக் குத்தினார்; அதே காரணத்தால் அவளிடத்தில் மிகவும் கோபிக்க வில்லை. அந்தக் குத்தைத் தாங்கமுடியாமல் அந்த ராக்ஷஸி தேகம் கலங்கி, விகாரமான முகத்தையும், கண்களையும் உடையவளாய்ப் பூமியில் விழுந்தாள். அதைப்பார்த்து ஹநுமான் அவள் ஸ்திரீ

என்பதை நினைத்து, இரக்கம்கொண்டார். அப்பொழுது லங்கா தேவதை பயத்தால் நடுங்கி வார்த்தைகள் குளற கர்வமழிந்து, "வாநர சிரேஷ்டா! கிருபை செய்யும்; மஹாநுபாவா! என்னைக் காப்பாற்றும். தைரியம் பலம் முதலிய உத்தம குணங்களையுடைய வீரர்கள் ஸ்திரீகளைக் கொல்வதில்லை. நானே இந்த லங்காபுரி; உமது பராக்கிரமத்தால் இன்று ஜயிக்கப்பட்டேன். வேறொரு விஷயம் சொல்லுகிறேன். கேளும்; இது ஸத்தியம், முன்காலத்தில் பிரஹ்மதேவர் என்னைப் பார்த்து, 'எந்த ஸமயத்தில் ஒரு வாநரன் உன்னைப் பராக்கிரமத்தால் ஜயிப்பானோ, அப்பொழுது ராக்ஷஸ குலத்திற்குப் பெரிய பயம் நேரும்' என்று வரம்கொடுத்திருக்கிறார். இன்று உம்மைப் பார்த்தால் அந்தச் சமயம் வந்து விட்டதென்று தோன்றுகிறது. பிரஹ்மாவின் வார்த்தைக்கு இரண்டுண்டோ ? துராத்மாவான ராவணனும், ஸமஸ்த ராக்ஷஸர்களும், ஸீதையின் பொருட்டு மடியும் காலம் ஸமீபத்திலிருக்கிறது, வாநரோத்தம! ராவணனால் ரக்ஷிக்கப்பட்ட இந்த லங்கையில் உமது இஷ்டப்படிப் பிரவேசித்து, வேண்டிய காரியங்களைச் செய்யும். அநேக சாபங்களால் கொளுத்தப்பட்ட இந்நகரில் பிரவேசியும்; இந்த ராக்ஷஸ ராஜதானியில் உமது இஷ்டப்படி ஸகலவிடங்களிலும் ஸீதையைத் தேடும்" என்றாள்.

ப்ரவிஶ்ய ஶாபோபஹதாம் ஹரீஶ்வர:
புரீம் ஶுபா^{4}ம் ராக்ஷஸ ராஜபாலிதாம் |
யத்^{3}ருச்ச^{2}யா த்வம் ஜநகாத்மஜாம் ஸதீம்
விமார்க^{3} ஸர்வத்ர க^{3}தோ யதா^{2}ஸுக^{2}ம் || (52)

ஸ்ரீ ராமசந்த்ராய நம:

7. *பைத்தியம் தெளிய*

(For Recovery from Mental Disorders)

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம்

ஸுந்தர காண்டம் : ஸர்க்கம் 13

உமா ஸம்ஹிதா

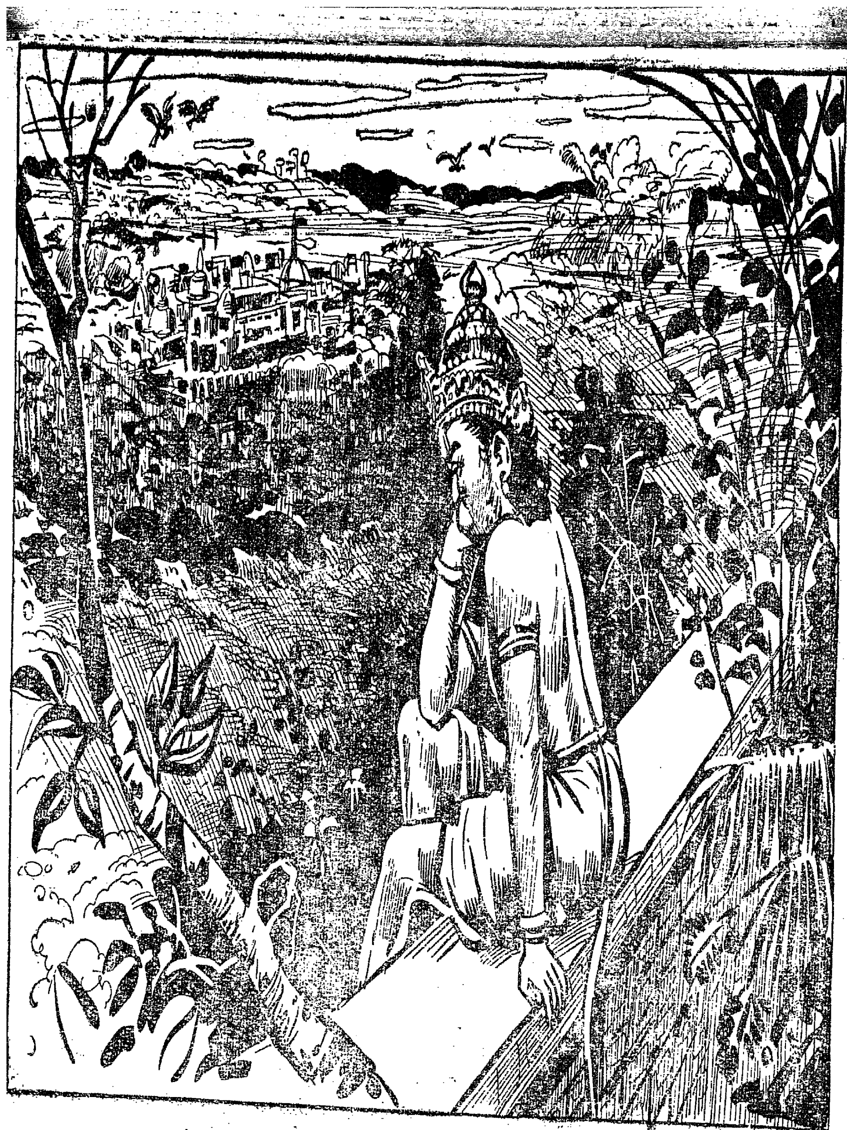
உந்மாத³தோ³ஷ ஶாந்த்யர்த்த²ம் ஹநூமச்சிந்தநம் படே²த் |
அஶோகவநிகாயாந ஸமயே ஸமுபஸ்தி²தம் ||
நிவேத³யேத் யத: ப்ராத: மாஷசூர்ணாந்ந மாத்³ருத: ||

நம்மைச் சேர்ந்தவர்கள் யாருக்காவது, புத்தி சிதறியோ, பைத்தியம் பிடித்தோ இருந்தால், 'அசோகவனத்திற்குப் போகுமுன் அநுமாருக்கு ஏற்பட்ட சிந்தை'யை விவரிக்கும் ஸுந்தர காண்டம் 13-வது ஸர்க்கத்தைக் காலையில் பாராயணம் செய்ய வேண்டும்.

நிவேதனம்: உளுந்துப் பொடி கலந்த அன்னம்.

ஸங்கல்பம்

ஸ்ரீ ஸீதாலக்ஷ்மண ப⁴ரதசத்ருக்⁴ந ஹநுமத்ஸமேத
ஸ்ரீராமசந்த்³ரப்ரபே⁴ா: ப்ரஸாதே³ந.........
நாம்ந:/நாம்ந்யா:, ப்ராரப்³த⁴வஶாக³த
உந்மாத³தோ³ஷ ஶாந்த்யர்த்த²ம் 'மாருதி
நிர்வேதா'த்மக ஸ்ரீமத்³ராமாயணக⁴ட்ட
பாராயணம் அஹம் கரிஷ்யே |

என்று அதட்டினுள். அதற்கு மாருதி, "பெண்ணே! நீ கேட்ட தற்கு நிஜமான மறுமொழி சொல்கிறேன். ஆனால் நீ யார்? விகார ரூபத்துடன் இந்த நகரத்து வாசலில் நின்றுகொண்டு என்னைத் தடுத்து ஏன் அதட்டுகிறுய்?" என்றுர். லங்கா தேவதை தான் கேட்டதற்குப் பதில் சொல்லாமல் தன்னை எதிர்த்துக் கேட்ட ஹநுமானிடத்தில் கோபம்கொண்டு, "கேளடா குரங்கே! ராக்ஷஸ ராஜனை ராவணேசுவரனுடைய கட்டளைப்படி இந்த நகரத்தை ரக்ஷித்துவருகிறேன். என்னை ஒருவரும் எதிர்க்கமுடியாது; என்னை அலக்ஷயம் செய்து நீ இந்த நகரத்தில் செல்ல முடியுமோ? இதோ உன் உயிரை வாங்குகிறேன் பார். நானே லங்காபுரீ; எந்தத் திக்கிலும் இதைக் காத்துவருகிறேன்" என்றுள். அதைக் கேட்டு, அநுமான் அவளை ஜயிப்பதற்கு வேண்டிய சக்தியை மேற் கொண்டு மஹாபர்வதத்தைப்போல் அசையாமல் நின்று விகார மான ஸ்திரீரூபம் கொண்ட அந்தத் தேவதையை நோக்கி, "இந்த லங்காபுரியையும் இதிலுள்ள வீடுகளையும் அரண்மனைகளையும் கோட்டைகளையும் வனங்களையும் தோட்டங்களையும் சோலைகளை யும் நன்றுய்ப் பார்க்கவேண்டுமென்று எனக்கு மிக்க ஆசை உண்டு; அப்படியே என் இஷ்டப்படி ஸகல ஆச்சரியங்களையும் பார்க்க வந்திருக்கிறேன்" என்று மறுமொழி சொன்னுர். உடனே லங்காதேவதை, "மூடா! என்னை ஜயித்தாலல்லவா நீ இந்தப் பட்டணத்தில் புக முடியும்?" என்று கடுமையாய் அதட்டினுள். அதற்கு ஹநுமான், "பெண்ணே! இருக்கட்டும்; இந்த நகரத்தை நன்றுகச் சுற்றிப் பார்த்துவிட்டுத் திரும்பிப்போக நிச்சயித்திருக் கிறேன்" என்று சாந்தமாய்ப் பதில் சொன்னுர்.

உடனே அந்த நகரதேவதை பயங்கரமாய்க் கர்ஜித்து, ஆஞ்ஜ நேயரை ஓங்கி அறைந்தாள். அந்த வானர வீரன் கோபம் கொண்டு, இடிபோல் சிரித்து, ஸ்திரீயை வலதுகையால் அடிப்பது தனக்குக் குறைவாகையால், இடதுகை விரல்களை மடக்கி அவளைக் குத்தினுர்; அதே காரணத்தால் அவளிடத்தில் மிகவும் கோபிக்க வில்லை. அந்தக் குத்தைத் தாங்கமுடியாமல் அந்த ராக்ஷஸி தேகம் கலங்கி, விகாரமான முகத்தையும், கண்களையும் உடையவளாய்ப் பூமியில் விழுந்தாள். அதைப்பார்த்து ஹநுமான் அவள் ஸ்திரீ

என்பதை நினைத்து, இரக்கம்கொண்டார். அப்பொழுது லங்கா தேவதை பயத்தால் நடுங்கி வார்த்தைகள் குளற கர்வமழிந்து, "வாநர சிரேஷ்டா! கிருபை செய்யும்; மஹாநுபாவா! என்னைக் காப்பாற்றும். தைரியம் பலம் முதலிய உத்தம குணங்களையுடைய வீரர்கள் ஸ்திரீகளைக் கொல்வதில்லை. நானே இந்த லங்காபுரி; உமது பராக்கிரமத்தால் இன்று ஜயிக்கப்பட்டேன். வேறொரு விஷயம் சொல்லுகிறேன். கேளும்; இது ஸத்தியம், முன்காலத்தில் பிரஹ்மதேவர் என்னைப் பார்த்து, 'எந்த ஸமயத்தில் ஒரு வாநரன் உன்னைப் பராக்கிரமத்தால் ஜயிப்பானோ, அப்பொழுது ராக்ஷஸ குலத்திற்குப் பெரிய பயம் நேரும்' என்று வரம்கொடுத்திருக்கிறார். இன்று உம்மைப் பார்த்தால் அந்தச் சமயம் வந்துவிட்டதென்று தோன்றுகிறது. பிரஹ்மாவின் வார்த்தைக்கு இரண்டுண்டோ? துராத்மாவான ராவணனும், ஸமஸ்த ராக்ஷஸர்களும், ஸீதையின் பொருட்டு மடியும் காலம் ஸமீபத்திலிருக்கிறது, வாநரோத்தம! ராவணனால் ரக்ஷிக்கப்பட்ட இந்த லங்கையில் உமது இஷ்டப்படிப் பிரவேசித்து, வேண்டிய காரியங்களைச் செய்யும். அநேக சாபங்களால் கொளுத்தப்பட்ட இந்நகரில் பிரவேசியும்; இந்த ராக்ஷஸ ராஜதானியில் உமது இஷ்டப்படி ஸகலவிடங்களிலும் ஸீதையைத் தேடும்" என்றாள்.

ப்ரவிஶ்ய ஶாபோபஹதாம் ஹரீஶ்வர:
புரீம் ஶுபா⁴ம் ராக்ஷஸ ராஜபாலிதாம் |
யத்³ருச்ச²யா த்வம் ஜநகாத்மஜாம் ஸதீம்
விமார்க³ ஸர்வத்ர க³தோ யதா²ஸுக²ம் || (52)

ஸ்ரீ ராமசந்த்ராய நம:

7. பைத்தியம் தெளிய

(For Recovery from Mental Disorders)

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம்

ஸுந்தர காண்டம் : ஸர்க்கம் 13

உமா ஸம்ஹிதா

உந்மாத³தோ³ஷ ஶாந்த்யர்த்த²ம் ஹநூமச்சிந்தநம் படே²த் |
அஶோகவநிகாயாந ஸமயே ஸமுபஸ்தி²தம் ||
நிவேத³யேத் யத: ப்ராத: மாஷசூர்ணாந்ந மாத்³ருத: ||

நம்மைச் சேர்ந்தவர்கள் யாருக்காவது, புத்தி சிதறியோ, பைத்தியம் பிடித்தோ இருந்தால், 'அசோகவனத்திற்குப் போகுமுன் அநுமாருக்கு ஏற்பட்ட சிந்தை'யை விவரிக்கும் ஸுந்தர காண்டம் 13-வது ஸர்க்கத்தைக் காலையில் பாராயணம் செய்ய வேண்டும்.

நிவேதனம் : உளுந்துப் பொடி கலந்த அன்னம்.

ஸங்கல்பம்

ஸ்ரீ ஸீதாலக்ஷ்மண ப⁴ரதசத்ருக்⁴ந ஹநுமத்ஸமேத
ஸ்ரீராமசந்த்³ரப்ரபே⁴ா: ப்ரஸாதே³ந.........
நாம்ந:/நாம்ந்யா:, ப்ராரப்³த⁴வஶாக³த
உந்மாத³தோ³ஷ ஶாந்த்யர்த்த²ம் 'மாருதி
நிர்வேதா'த்மக ஸ்ரீமத்³ராமாயணக⁴ட்ட
பாராயணம் அஹம் கரிஷ்யே |

என்று தெய்வங்களை வேண்டிய ருமை, ஸுக்ரீவனும் இறந்து விதவையாய்க் காலம் கழிக்க நினைப்பாளோ? உத்தம பதிவிரதை யல்லவா? வாலியைப் பறிகொடுத்து நடைப் பிணம் போலிருக்கும் தீக்ஷ்ணபுத்தியுள்ள தாரை ஸுக்ரீவனையும் இழந்து உயிரோடிருப் பாளா? நிகரற்ற மாபிதாக்களுமில்லாமல், தகப்பனுக்கு தகப்பனு யிருந்த ஸுக்ரீவனும் இறந்து, குழந்தை அங்கதன் அகாலமரண மடைவானென்பதில் ஸந்தேகமுண்டோ? தங்களுக்கு ஸகலவிதத் திலும் கதியான அரசர்கள் மடிந்தபிறகு வானரர்கள் கைகளாலும் முஷ்டிகளாலும் தலைகளில் அறைந்துகொண்டு பிராணனை விடு வார்கள். மஹாராஜாவால் மிருதுவான வார்த்தைகளாலும் வெகு மானங்களாலும் கௌரவத்தாலும் பெருமைப்படுத்தப்பட்ட வாநர சிரேஷ்டர்கள் அவர் இறந்த பிறகும் மானஹீனமாய் ஜீவனம் செய் வார்களா? வீடுகளிலும் வனங்களிலும் மலைகளிலும் கூடி ஸந்தோ ஷமாய் விளையாடுவார்களோ? ஸுக்ரீவனுக்கு நேர்ந்த கஷ்டத்தை நினைத்து மந்திரி பிரதானிகளுடனும் பெண்டு பிள்ளைகளுடனும் மலைச்சிகரங்களிலிருந்து விழுந்து மடிவார்கள்; விஷத்தைத் தின்றோ நெருப்பில் விழுந்தோ, தூக்குப்போட்டுக்கொண்டோ, உபவாசம் செய்தோ, ஆயுதங்களாலோ எந்தவிதத்திலாவது தற்கொலை செய்துகொள்வார்கள். நான் போனவுடன் பெருங்கூச்சலும் அழுகையும் கிளம்பும்; இக்ஷ்வாகு வம்சம் மடியும்; வாநரர்களும் நிர்மூலமாவார்கள்; இப்படி எல்லோரையும் கொல்லும் நான் இங்கிருந்து கிஷ்கிந்தைக்குப் போக நினைப்பேனோ? ஸீதையைக் காணமல் மஹாராஜாவின் முகத்தில் எப்படி விழிப்பேன்?

"நான் போகாமல் இங்கேயே இருந்துவிட்டால், தர்மாத்மாக் களும் பராக்கிரமசாலிகளுமான ராமலக்ஷ்மணர்களும் ஸமுத்திரக் கரையில் என்னை எதிர்பார்த்திருக்கும் வாநர வீரர்களும், 'மாருதி காரியத்தை எப்படியாவது முடித்துக்கொண்டே வருவான்' என்ற நம்பிக்கையால் உயிரை வைத்துக்கொண்டிருப்பார்கள். நான் பழம், கிழங்கு, ஜலம் நிறைந்த ஸமுத்திரக்கரையோரங்களில் வானப் பிரஸ்த விரதத்தை அனுஷ்டித்துக்கொண்டு அகஸ்மாத்தாய் என் கைகளிலும் வாயிலும் விழும் பதார்த்தங்களைத் தின்று காலம் கழிப் பேன்; அல்லது, சிதையை அடுக்கி நெருப்பில் விழுந்து இறப் பேன்; ஸமுத்திரத்தில் குதித்து உயிரை விடுவேன். உபவாஸம் செய்து தேகத்திலிருந்து ஆத்மாவைப் பிரிக்க யத்தனம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கையில் காக்கைகளும் நாற்கால் ஜந்துக்களும் என் தேகத்தைத் தின்றுவிடும். இவ்வித மரணம் மஹரிஷிகளால் மெச் சப்பட்டதே. இந்த ராத்திரி நன்றாக ஆரம்பித்தது; முதலில் லங்கா தேவதையை ஜயித்தேன்; சந்திரனும் எனக்கு விசேஷ உபகாரம் செய்தான்; ஸீதையைத் தேடும் உத்தம காரியத்தில் சஹாயம்

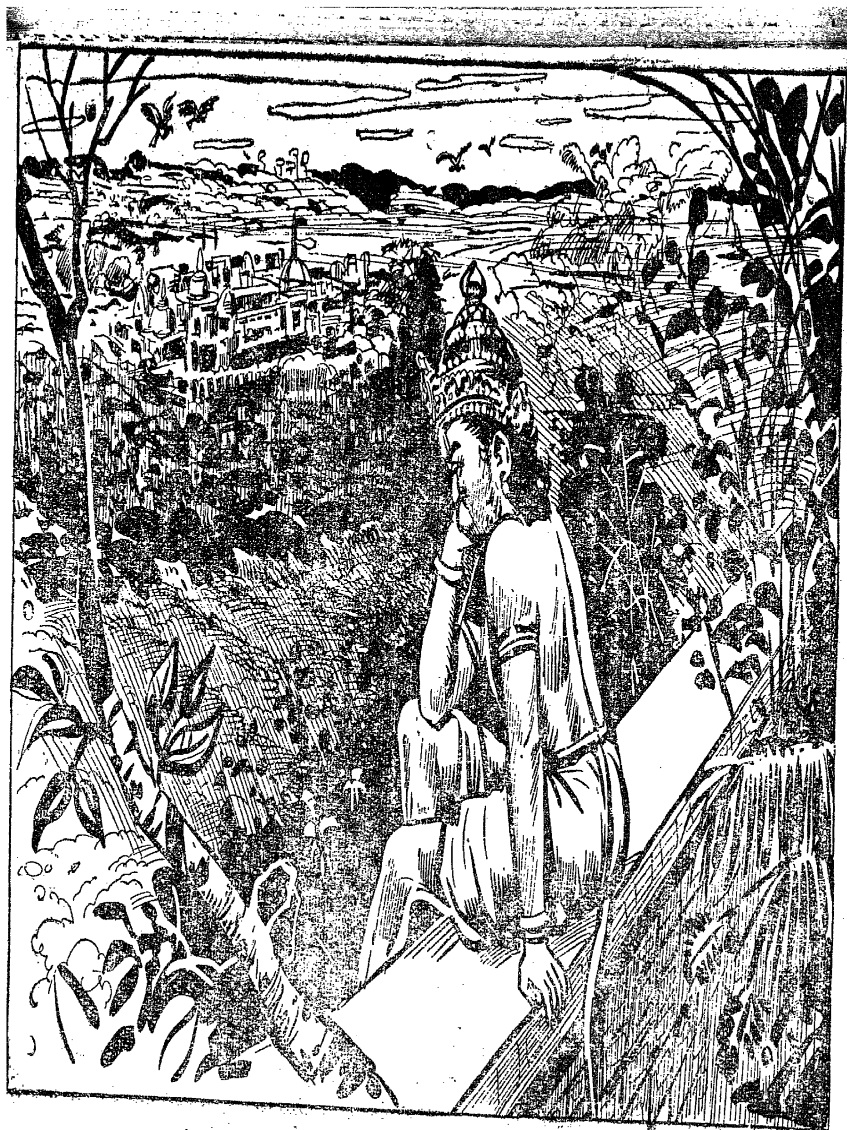
செய்ததென்றும், ஹநுமான் ஸீதையைக் கண்டுபிடித்த ராத்திரி என்றும் அபாரகீர்த்தியால் அலங்கரிக்கப்படும் என்றும் எண்ணி யிருந்தேன்; ஸீதையைக் காணுமல் இதெல்லாம் வீணுயிற்று. தபஸ்வியாக இருந்து மரத்தடிகளில் காலங்கழிப்பேனேயொழிய ஸீதையைக் காணுமல் திரும்பிப் போகமாட்டேன். போனுல் என்னை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் அங்கதனும் மற்ற வானரர்களும் உடனே பிராணனை விடுவார்கள். நான் இறப்பதில் அனேகம் கெடுதிகளுண்டு; உயிரோடிருந்தால் என் றைக்காவது க்ஷேமம் நேரும். ஆகையால் உயிரை வைத்துக் கொள்வதே நலம்.''

இப்படிப் பலவிதமாய் யோசித்தும் ஆஞ்ஜநேயருக்குத் துக்கம் தீரவில்லை. ''அல்லது, மஹாபலவானுன லங்காதிபதியைக் கொல்லட்டுமா? அதனுல் வேறு பிரயோஜனமில்லாவிட்டாலும் அந்தப் பாபி செய்த அக்கிரமத்துக்குப் பழிவாங்கின திருப்தி யாவது உண்டாகும். அல்லது யாகப் பசுவை அக்னிதேவதைக்கு வெகுமானமாய்க் கொண்டுபோவதுபோல், ராவணனைக் கட்டி ஆகாசமார்க்கமாய்க் கொண்டுபோய் ராமனுடைய பாதத்தில் போடட்டுமா?'' என்று ஹநுமான் துக்கத்தாலும் கவலையாலும் பீடிக்கப்பட்டு மறுபடியும் ஆலோசித்தார். ''ஸீதையைக் காணும் வரையில் இங்கே யிருந்து லங்கையில் அடிக்கடி தேடுவேன். அல்லது, ஸம்பாதி சொன்ன வார்த்தையை நம்பி, 'ஸீதை லங் கையில் இருக்கிருள்' என்று சொல்லி ராமனை அழைத்து வந்தா லென்ன? ஐயோ! ஸீதை இங்கு இல்லாவிட்டால் வானர குலத் தைச் சாம்பலாக்குவாரே! ஆகையால் இங்கேயே இந்திரியங்களை அடக்கிக்கொண்டு உபவாஸம் செய்வேன்: 'பாபம், என்னுல் வானரர்களெல்லாம் நாசமடைய வேண்டுமா?'' என்று நாற்புறங் களிலும் கவனித்துப் பார்த்து, ''மோசம் போனேனே! என்ன புத்திஹீனம்! இதோ ஆகாசத்தை யளாவும் அசோகமரங்களடர்ந்த சோலையில் நான் இதுவரையில் தேடவில்லையே; ஜானகியை ஏன் இங்கே வைத்திருக்கக் கூடாது? இந்த க்ஷணமே தேடுகிறேன். வஸுக்கள், ருத்திரர்கள், ஆதித்தியர்கள், அச்விநிகள், மருத்துக் கள் முதலிய தேவகணங்களை நமஸ்கரிக்கிறேன். எனக்கு ஸகாயம் செய்து நான் ராக்ஷஸகுலகாலனுகும்படி ஆசீர்வதிக்கட்டும். வெகு காலம் கடுந்தவம் செய்தவனுக்கு ஸித்தியைக் கொடுக்கும் தேவ தையைப்போல் ரகுகுல கீர்த்தியை விளங்கச் செய்யும் ஸீதை யைக்கொண்டு போய் ராமனிடத்தில் ஒப்புவிப்பேன்'' என்று மஹா தேஜஸ்வியான ஆஞ்ஜநேயர் சற்றுநேரம் யோசித்து, கவலையால் இந்திரியங்கள் கலங்கி, இப்பொழுதாவது காரியம் கைகூடுமோ?''

என்று எண்ணிக்கொண்டே எழுந்தார். 'ராம லக்ஷ்மணர்களுக்கும் ஜானகிக்கும் ருத்திரன், இந்திரன், யமன், வாயு, சந்திரன், ஸூரியன், மருத்துக்கள் முதலிய தேவதைகளுக்கும் நமஸ்காரம்' என்று ஸூரிய புத்திரனும் தன் பிரபுவுமான ஸுக்ரீவனை மனத்தால் வந்தனம் செய்து ஸகல திக்குகளையும் நன்றாய்ப் பரிசோதித்துப் பார்த்து, ஒருவரும் இல்லை என்றறிந்து அசோகவனத்தை உற்றுப் பார்த்தார். அங்கே போய்த் தேட நிச்சயித்து மேலே செய்ய வேண்டிய காரியங்களை ஆலோசித்தார். "அசோகவனத்தில் ஜலம் நிறைந்திருக்கும்; கணக்கில்லாத ராக்ஷஸர்கள் ஸஞ்சரித்துக் கொண்டிருப்பார்கள். சகலவித சாதனங்களாலும் பரிஷ்காரமாக இருக்கும். மரங்களைப் பாதுகாக்க அனேகம் பேர்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பார்கள். ஸர்வ ஜகத்திற்கும் பிராணுதாரமான என் பிதாவும் கடுமையாக வீசக்காணேன். ராவணனைச் சேர்ந்தவர்கள் காணுமலிருப்பதற்கும் ராமகாரியம் ஸித்திக்கும் பொருட்டும் என் தேகத்தைச் சுருக்கியிருக்கிறேன். மஹரிஷிகளும் தேவதைகளும் நான் ஸீதையைப் பார்க்கும்படி ஆசீர்வதிக்கட்டும். ஸ்வயம்புவான பிரஹ்மதேவரும் அக்னி, வாயு, வருணன், மஹேந்திரன், ஸூரிய சந்திரர்கள், அச்வினிகள், மருத்துக்கள், ருத்திரன் முதலியவர்களும் என் காரியம் ஸித்திக்கும்படி அநுக்கிரகிக்கட்டும். ஸகல பூதங்களும் அவைகளுக்கு நாதனுன விஷ்ணுவும் நான் போகும் வழியில் என் கண்ணில் படுகிறவர்களும் படாதவர்களும் என் காரியம் கைகூடும்படி ஆசீர்வதிக்கட்டும். சிறந்த மூக்கையும் வெண்மையான பற்களையும், நிலவு போன்ற சிரிப்பையும், செந்தாமரை இதழ்போன்ற கண்களையும் உடையதாய் பூர்ண சந்திரனைப்போல் ஸகல பிரபஞ்சத்திற்கும் ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கும் ஸீதாதேவியின் திருமுகமண்டலத்தை இந்தத் தேவதைகளுடைய கிருபையால் எப்பொழுது பார்ப்பேன்? மஹாநீசன், பாபத்திற்கு அஞ்சாதவன், சகல லோகங்களும் நடுங்கும்படியான குரூரகிருத்தியங்களைச் செய்கிறவன், கோரரூபியானுலும் எல்லோரும் மோகிக்கும்படியான வேஷத்தைத் தரிக்கிறவன்; தன் ஜனங்களை விட்டுத் தனியாய்த் தவிக்கும் மஹாபதிவிரதையான ஜானகியைப் பலாத்காரம் செய்து கொண்டுவந்திருக்கிறுனே! அவளை இப்பொழுது பார்ப்பது எப்படி?" என்று சிந்தித்தார்.

க்ஷுத்ரேண பாபேந ந்ருஶம்ஸ கர்மணு
ஸுத^3ாருணுலங்க்ருத வேஷத^4ாரிணு |
ப^{3}லாபி^{4}பூ^{4}தா ஹ்யப^{3}லா தபஸ்விநீ
கத^{2}ம் நு மே த்^{3}ருஷ்டி பதே^{2}த்^{3}ய ஸா ப^{4}வேத் || (69)

———

ஸர்க்கம் 13

சீதையைக் காணுமல் மாருதி துக்கித்தது

விமாநாத்து ஸுஸங்க்ரம்ய ப்ராகாரம் ஹரியூத²ப : |
ஹநுமாந் வேக³வாநாஸீத் யதா² வித்³யுத்³ க⁴நாந்தரே || (1)

பிறகு மஹா வேக சாலியான ஹநுமான் இந்திர நீலக்கல்லால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கோட்டைமதில் மேலேறி நிற்கையில் கருத்த மேகங்களுக்கு நடுவிற் பிரகாசிக்கும் மின்னலைப்போல் தோன்றினர். ராவண கிருஹத்தில் எங்கும் தேடியும் ஸீதையைக் காணுமல் பின் வருமாறு யோசித்தார். "ராமனுடைய ஆஜ்ஞையை நிறைவேற்ற முயன்ற நான் இந்த லங்கா நகரத்தை வேண்டியவரையில் தேடினேன். உத்தம லக்ஷணங்கள் பொருந்திய அவயவங்களையுடைய ஸீதையை மாத்திரம் காணவில்லை. குட்டைகள், குளங்கள், ஏரிகள், வாய்க்கால்கள், நதிகள், சதுப்பு நிலங்கள் நிறைந்த வனங்கள், புதர்கள், மலைகள் ஒன்றுவிடாமல் தேடிப் பார்த்தேன்; ஜானகி மாத்திரம் காணப்படவில்லையே! 'ராவண கிருஹத்தில் ஸீதை இருக்கிருள்; அதோ பாருங்கள்' என்று சொன்ன ஸம்பாதியின் வார்த்தைப்படி இங்கே அவளைக் காணேனே!

"எது எப்படியிருந்தாலும் ஜானகி காம பரவசமாய், துஷ்ட நடத்தையுள்ள ராவணனிடத்தில் மோகித்து அவனுக்கு உட்பட்டிருப்பாளோ? அவள் ஸாமான்ய ஸ்த்ரீயா? யாகயக்ஞங்களுக்கும் பிரஹ்மவித்யைக்கும் வாஸ ஸ்தலமான விதேஹ வம்சத்தில் பிறந்தவளல்லவா? சதானந்தர் யாக்ஞவல்க்யர் முதலிய பிரஹ்ம நிஷ்டர்களால் பரிசுத்தமான மிதிலா நகரத்தில் அவதரித்தவளல்லவா? மஹரிஷிகளும் உபதேசத்திற்காக வந்து அடுக்கும்படியான ஜனகரென்ற பிரஹ்மவித்திற்குப் பிறந்தவளல்லவா? மற்ற ஜீவகோடிகளைப்போல் ஸ்த்ரீ புருஷ ஸம்பந்தத்தால் பிறக்காமல், யாக காலத்தில் யாக பூமியை உழும்பொழுது கலப்பை நுனியால் வெளிப்படுத்தப் பட்டவளன்றே?

"ஒருவேளை ராவணன் ஸீதையை எடுத்துக்கொண்டு ஆகாச மார்க்கமாகப் போகையில், இதற்குள் ராமன் பர்ணசாலைக்கு வந்து, ஸீதையைக் காணுமல் தேடி, ஜடாயு முதலியவர்களால் நான் கொண்டு போகிறேனென்றறிந்து, பாணப் பிரயோகம் செய்தால் என்ன செய்வேன்? அது எங்கிருந்தாலும் விடாதே. மாரீசனைப் படுத்தினபாடு தெரியாதா? என்று நினைத்து நடுங்கி ஸீதையை நழுவ விட்டிருக்கலாம். அவள் மலைகளைப்போன்ற அலைகள் கொந்தளிக்கும் ஸமுத்திரத்தை ஒரு நாளும் காணுதவள்; தேவகணங்கள் ஸஞ்சரிக்கும் ஆகாச வீதியில் அதிவேகமாய்ச் செல்லும்போது

முதலை திமிங்கிலம் நீர்ப் பாம்பு முதலிய ஜல ஜந்துக்களைக் கண்டு பயத்தால் பிரக்ஞையற்றுக் கீழே விழுந்து இறந்தாளோ? மிக்க செல்வமாய் வளர்க்கப் பட்டவளாகையால் மஹா பலவானுன ராவணனுடைய புஜங்களால் பீடிக்கப்பட்டு அவன் போகும் அதி வேகத்தை ஸஹிக்காமல் உயிரை விட்டிருப்பாளோ? அல்லது, மஹா பதிவிரதையாகையால் பர புருஷனுல் தொடப்பட்ட தேகத்தைச் சுருக்கிக் கொண்டு ராவணன் ஸமுத்திரத்திற்குமேல் வரவர உயரக் கிளம்பிப் போகையில் ஸமுத்திரத்தில் விழுந்திருப்பாளோ? அல்லது, ராவணன் தன் இஷ்டத்திற்கிணங்கும்படி அவளைப் பலாத்காரம் செய்திருப்பான்; உயிரை விட்டாலும் விடுவாளே அன்றி ஸம்மதிப்பாளா? அதைக் கண்டு ராவணன் கோபபரவசனுய் தனியாயும் அனுதையாயும் இருக்கும் ஜானகியைத் தின்றிருப்பான். அல்லது ராவண பத்னிகள் சக்களத்தி துவேஷத்தால் ஸாதுவான ஜானகியைப் பங்கிட்டுத் தின்றுவிட்டார்களோ? அல்லது ராமமூர்த்தியின் திவ்விய மங்கள விக்ரஹத்தையும், கோடி மன்மத ஸௌந்தரியத்தையும், பூர்ண சந்திரனைப் போன்ற முகத்தையும், மலர்ந்த செந்தாமரையைப் போன்ற நேத்திரங்களையும் நினைத்து நினைத்துருகி, இனி அவரை நான் பார்க்கப் போகிறதில்லை, என்று மனம் தளர்ந்து உயிரை விட்டாளோ? 'ஹா! ராம! லக்ஷ்மண! ஹா! அயோத்யா!' என்று கதறிக்கொண்டே பிராணனை விட்டாளோ?

"சீ! இப்படி எண்ணுவதெல்லாம் புத்திஹீனம். ஸீதையைக் கொஞ்சம்கூட அபாயமில்லாமல் லங்கையில் கொண்டுபோய் வைப்பது ராவணனுக்கு ஒரு பெரிய காரியமா? ஹிமய மலையைப் போல் கலங்காத தைரியத்தையுடைய வீர சிரேஷ்டர்களுடைய வம்சத்தில் பிறந்த ஜானகிக்குப் பயமென்பதும் உண்டோ? பதிவிரதா தர்மமென்ற நெருப்புக் கொழுந்தால் சூழப்பட்ட ஜானகியை ராவணன் ஹிம்ஸை செய்யவும் முடியுமோ? தான் ஆசை கொண்டு, ஸகல அபாயங்களையும் லக்ஷ்யம் செய்யாமல், மஹா பாதகத்தைச் செய்யத் துணிந்த ராவணன் ஸீதையைத் தின்றிருப்பான் என்று எண்ணவும் முடியுமோ? ராக்ஷஸேசுவரனுக்கு மிக்கப் பிரியமான ஸீதையை அவனுடைய பத்னிகள் கண்ணெடுத்துப் பார்க்கவும் துணிவார்களோ? ராமனுடைய நிஜ ஸ்வரூபத்தையும், தேஜஸையும் பராக்கிரமத்தையும் பலத்தையும் வீரியத்தையும் பூர்ணமாக அறிந்த ஸீதை, அவர் தன்னை மறந்துவிடுவாரென்றும், அவருக்கு ராவணனை ஜயிப்பது அஸாத்தியமென்றும் எண்ணி நம்பிக்கையற்று உயிரை விடுவாளோ?

"ஆகையால் உயிரோடிருக்கிருள்; லங்கையிலேயே இருக்கிருள். ஆனுல் பஞ்சவர்ணக் கிளியைக் கூட்டிலடைத்து வைப்

தைப் போல், எங்கேயோ ரஹஸ்யமான இடத்தில் ராவணனுல் ளித்து வைக்கப்பட்டுக் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறுளென்பது ச்சயம். ஸ்த்ரீ புருஷ ஸம்பந்தமில்லாமல் யாக பூமியில் பிறந்து, னக ராஜரிஷியால் வளர்க்கப்பட்டு, ஸகல லோக நாதனுன ராம ர்த்தியைப் பர்த்தாவாக அடைந்து பிரபஞ்சத்தை மயக்க வந்த ாயையைப்போல் அழகால் ஸமஸ்த பிராணிகளேயும் மோகிக்கச் செய்யும் ஜானகி, எவ்விதத்திலும் தனக்குத் தகாத மஹா பாபிக்கு வாதீனப்பட்டிருப்பாளோ? ராவணன் அவளே எங்கேயாவது பூமிக்குள் ஒளித்துவைத்திருப்பானே? வரும் வழியில் மயங்கி ஸமுத்திரத்தில் விழுந்தாளோ? ராகவனைப் பிரிந்திருக்க முடியாமல் உயிரை விட்டாளோ? ஸீதையிடத்தில் அபாரப் பிரியமுள்ள ராம ளிடத்தில் இதைத் தெரிவிப்பது அயுக்தம். சொன்னுல் பெரும் கெடுதி நேரும்; சொல்லாவிட்டால் ஸ்வாமிக்குத் துரோகம் செய்த வனுவேன்; ஒன்றிற்கொன்று விரோதமாக இருக்கிறது. என்ன செய்யலாம்? இந்த ஸங்கட தசையில் கால தேசத்திற்கு ஒத்தபடி நான் செய்ய வேண்டியதென்ன?" என்று ஆஞ்ஜநேயர் சிந்திக்க லானுர். "ஸீதையைக் காணுமல் இங்கிருந்து கிஷ்கிந்தைக்குச் செல்வதால் என்ன பிரயோஜனம்? ஸமுத்திரத்தை தாண்டினதும், லங்கையில் பிரவேசித்ததும், ராவணனைப் பார்த்ததும் வீணுகும். ஸுக்ரீவ மஹாராஜனும், கிஷ்கிந்தையிலுள்ள வானரர்களும், ராம லக்ஷ்மணர்களும் என்னை என்ன சொல்லமாட்டார்கள்?

"'எப்படித் தேடியும் ஸீதையைக் காணவில்லை' என்ற கோர மான வார்த்தையை ராமனிடத்தில் சொன்னுல், அந்த க்ஷணத்தி லேயே உயிரை விடுவாரே. என் கடுமையான வாக்கியங்கள் நாராசங்களைப் போல் அவருடைய ஹிருதயத்தைக் குரூரமாய்த் துளைத்து, இந்திரியங்களை வேரறுக்கும்; அதற்குப் பிறகும் பிராணன் தரிக்குமோ? ஸஹிக்கமுடியாத துக்கத்தால் ராமன் உயிரைவிட நிச்சயிப்பதைக் கண்டு, தனது உடல் உயிர் ஆவியை அவருக்கு அர்ப்பணம் செய்த லக்ஷ்மணன் பிழைத்து இருப்பாரோ? மஹா புத்திமானல்லவா? ராமலக்ஷ்மணர்கள் இறந்ததைக் கேட்டவுடன் பரதன் உயிரை விடுவார். அவருடைய நிழலைப்போன்ற சத்துருக்னன் ஒரு நிமிஷமாவது அவனை விட்டிருப்பாரோ? லோக பாலர்களைப்போன்ற புத்திரர்களைப் பறிகொடுத்துக் கௌஸல்யை, ஸுமித்திரை, கைகேயி என்ற ராஜபத்தினிகள் பிழைத்தும் இருப் பார்களோ? ஸுக்ரீவ மஹாராஜன் சொன்னசொல் தவருதவன்; ராமனுலடைந்த பரமோபகாரத்திற்குத் தன்னுல் பிரத்யுபகாரம் செய்ய முடியாமல் அவர் துக்கத்தால் இறப்பதைப் பார்க்க ஸஹிப் பாரோ? வெகுகாலம் கஷ்டங்களை அநுபவித்துப் பலவிதமாய் அவமானம் செய்யப்பட்டுத் தன் பர்த்தாவிற்கு க்ஷேமம் பிறக்குமோ

செய்ததென்றும், ஹநுமான் ஸீதையைக் கண்டுபிடித்த ராத்திரி என்றும் அபாரகீர்த்தியால் அலங்கரிக்கப்படும் என்றும் எண்ணி யிருந்தேன்; ஸீதையைக் காணுமல் இதெல்லாம் வீணுயிற்று. தபஸ்வியாக இருந்து மரத்தடிகளில் காலங்கழிப்பேனேயொழிய ஸீதையைக் காணுமல் திரும்பிப் போகமாட்டேன். போனுல் என்னை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் அங்கதனும் மற்ற வானரர்களும் உடனே பிராணனை விடுவார்கள். நான் இறப்பதில் அனேகம் கெடுதிகளுண்டு; உயிரோடிருந்தால் என் றைக்காவது க்ஷேமம் நேரும். ஆகையால் உயிரை வைத்துக் கொள்வதே நலம்.''

இப்படிப் பலவிதமாய் யோசித்தும் ஆஞ்ஜநேயருக்குத் துக்கம் தீரவில்லை. "அல்லது, மஹாபலவானுன லங்காதிபதியைக் கொல்லட்டுமா? அதனுல் வேறு பிரயோஜனமில்லாவிட்டாலும் அந்தப் பாபி செய்த அக்கிரமத்துக்குப் பழிவாங்கின திருப்தி யாவது உண்டாகும். அல்லது யாகப் பசுவை அக்னிதேவதைக்கு வெகுமானமாய்க் கொண்டுபோவதுபோல், ராவணனைக் கட்டி ஆகாசமார்க்கமாய்க் கொண்டுபோய் ராமனுடைய பாதத்தில் போடட்டுமா?'' என்று ஹநுமான் துக்கத்தாலும் கவலையாலும் பீடிக்கப்பட்டு மறுபடியும் ஆலோசித்தார். "ஸீதையைக் காணும் வரையில் இங்கே யிருந்து லங்கையில் அடிக்கடி தேடுவேன். அல்லது, ஸம்பாதி சொன்ன வார்த்தையை நம்பி, 'ஸீதை லங் கையில் இருக்கிருள்' என்று சொல்லி ராமனை அழைத்து வந்தா லென்ன? ஐயோ! ஸீதை இங்கு இல்லாவிட்டால் வாநர குலத் தைச் சாம்பலாக்குவாரே! ஆகையால் இங்கேயே இந்திரியங்களை அடக்கிக்கொண்டு உபவாஸம் செய்வேன்: 'பாபம், என்னுல் வாநரர்களெல்லாம் நாசமடைய வேண்டுமா?'' என்று நாற்புறங் களிலும் கவனித்துப் பார்த்து, "மோசம் போனேனே! என்ன புத்திஹீனம்! இதோ ஆகாசத்தை யளாவும் அசோகமரங்களடர்ந்த சோலையில் நான் இதுவரையில் தேடவில்லையே; ஜானகியை ஏன் இங்கே வைத்திருக்கக் கூடாது? இந்த க்ஷணமே தேடுகிறேன். வஸுக்கள், ருத்திரர்கள், ஆதித்தியர்கள், அச்வினிகள், மருத்துக் கள் முதலிய தேவகணங்களை நமஸ்கரிக்கிறேன். எனக்கு ஸகாயம் செய்து நான் ராக்ஷஸகுலகாலனுகும்படி ஆசீர்வதிக்கட்டும். வெகு காலம் கடுந்தவம் செய்தவனுக்கு ஸித்தியைக் கொடுக்கும் தேவ தையைப்போல் ரகுகுல கீர்த்தியை விளங்கச் செய்யும் ஸீதை யைக்கொண்டு போய் ராமனிடத்தில் ஒப்புவிப்பேன்'' என்று மஹா தேஜஸ்வியான ஆஞ்ஜநேயர் சற்றுநேரம் யோசித்து, கவலையால் இந்திரியங்கள் கலங்கி, இப்பொழுதாவது காரியம் கைகூடுமோ?''

என்று எண்ணிக்கொண்டே எழுந்தார். 'ராம லக்ஷ்மணர்களுக்கும் ஜானகிக்கும் ருத்திரன், இந்திரன், யமன், வாயு, சந்திரன், ஸூரியன், மருத்துக்கள் முதலிய தேவதைகளுக்கும் நமஸ்காரம்' என்று ஸூரிய புத்திரனும் தன் பிரபுவுமான ஸுக்ரீவனை மனத்தால் வந்தனம் செய்து ஸகல திக்குகளையும் நன்றாய்ப் பரிசோதித்துப் பார்த்து, ஒருவரும் இல்லை என்றறிந்து அசோகவனத்தை உற்றுப் பார்த்தார். அங்கே போய்த் தேட நிச்சயித்து மேலே செய்ய வேண்டிய காரியங்களை ஆலோசித்தார். "அசோகவனத்தில் ஜலம் நிறைந்திருக்கும்; கணக்கில்லாத ராக்ஷஸர்கள் ஸஞ்சரித்துக் கொண்டிருப்பார்கள். சகலவித சாதனங்களாலும் பரிஷ்காரமாக இருக்கும். மரங்களைப் பாதுகாக்க அனேகம் பேர்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பார்கள். ஸர்வ ஜகத்திற்கும் பிராணாதாரமான என் பிதாவும் கடுமையாக வீசக்காணேன். ராவணனைச் சேர்ந்தவர்கள் காணாமலிருப்பதற்கும் ராமகாரியம் ஸித்திக்கும் பொருட்டும் என் தேகத்தைச் சுருக்கியிருக்கிறேன். மஹரிஷிகளும் தேவதைகளும் நான் ஸீதையைப் பார்க்கும்படி ஆசீர்வதிக்கட்டும். ஸ்வயம்புவான பிரஹ்மதேவரும் அக்னி, வாயு, வருணன், மஹேந்திரன், ஸூரிய சந்திரர்கள், அச்வினிகள், மருத்துக்கள், ருத்திரன் முதலியவர்களும் என் காரியம் ஸித்திக்கும்படி அநுக்கிரகிக்கட்டும். ஸகல பூதங்களும் அவைகளுக்கு நாதனான விஷ்ணுவும் நான் போகும் வழியில் என் கண்ணில் படுகிறவர்களும் படாதவர்களும் என் காரியம் கைகூடும்படி ஆசீர்வதிக்கட்டும். சிறந்த மூக்கையும் வெண்மையான பற்களையும், நிலவு போன்ற சிரிப்பையும், செந்தாமரை இதழ்போன்ற கண்களையும் உடையதாய் பூர்ண சந்திரனைப்போல் ஸகல பிரபஞ்சத்திற்கும் ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கும் ஸீதாதேவியின் திருமுகமண்டலத்தை இந்தத் தேவதைகளுடைய கிருபையால் எப்பொழுது பார்ப்பேன்? மஹாநீசன், பாபத்திற்கு அஞ்சாதவன், சகல லோகங்களும் நடுங்கும்படியான குரூரகிருத்தியங்களைச் செய்கிறவன், கோரரூபியானாலும் எல்லோரும் மோகிக்கும்படியான வேஷத்தைத் தரிக்கிறவன்; தன் ஜனங்களை விட்டுத் தனியாய்த் தவிக்கும் மஹாபதிவிரதையான ஜானகியைப் பலாத்காரம் செய்து கொண்டுவந்திருக்கிறானே! அவளை இப்பொழுது பார்ப்பது எப்படி?" என்று சிந்தித்தார்.

க்ஷுத்ரேண பாபேந ந்ருஶம்ஸ கர்மணா
ஸுத3ாருணாலங்க்ருத வேஷத4ாரிணா |
ப3லாபி4பூ4தா ஹ்யப3லா தபஸ்விநீ
கத2ம் நு மே த்3ருஷ்டி பதே2த்3ய ஸா ப4வேத் || (69)

———

8. தரித்திர நிலை நீங்க

(For Improvement in Financial Condition)

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம்

ஸுந்தர காண்டம் : ஸர்க்கம் 15

உமா ஸம்ஹிதா

த³ாரித்³ர்ய த்⁴வம்ஸ காமஸ்து லங்காயாம் து ஹநூமதா |
மைதி²லீ த³ர்சநம் ப்ராப்தம் படே²த் பாபவிமோசநம் ||

பல கலைகளைக் கற்றிருந்து, பற்பலவிதமாகப் பிரயத்தனம் செய்தபோதிலும், வேலை கிடைக்காமலும், வேலை கிடைத்தும் குடும்பத்தை நடத்தப் போதிய வருமானமில்லாமலும், தரித்திரத்தால் தவிக்கும் மக்கள், தாம் சுகமடைய "சீதா தேவியை ஹநுமான் தரிசித்த" ஸுந்தர காண்டம் 15–வது ஸர்க்கத்தைக் காலையில் பாராயணம் செய்யவேண்டும்.

நிவேதனம் : ஐந்து வாழைப்பழங்கள்.

ஸங்கல்பம்

ஸ்ரீ ஸீதாலக்ஷ்மண பரதசத்ருக்ந ஹநுமத் ஸமேத
ஸ்ரீராமசந்த்ர ப்ரபோ : ப்ரஸாதேந,
வர்தமானதா³ரித்³ர்ய நிவ்ருத்தி பூர்வக
கமலா கடாக்ஷஸித்⁴யர்த்த²ம் "ஹநூமத்
க்ருத ஸீதாத³ர்சநா"த்மக ஸ்ரீமத்³ ராமாயண
க⁴ட்ட பாராயணம்அஹம் கரிஷ்யே |

ஸர்க்கம் 15

ஹநுமான் ஸீதையைக் கண்டது

ஸ வீக்ஷமாணஸ் தத்ரஸ்தோ² மார்க்க³மாணஶ்ச மைதிலீம் |
அவேக்ஷமாணஶ்ச மஹீம் ஸர்வாம் தாமந்வவைக்ஷத || (1)

ஹநுமான் அந்த மரத்தின் மேலிருந்து நான்கு பக்கங்களிலும் ீதையைத் தேடிக்கொண்டு, பூமியையும் மரச் சோலைகளையும் -ற்றுப் பார்த்தார். கல்பகம் முதலிய தேவ விருக்ஷங்களின் ஜாதியால் திக்குகள் பிரகாசித்தன; குயில்கள் மதுரமாய்க் கூவின; அசோக மரங்கள் புஷ்பங்களாலும் பழங்களாலும் பால ஸூரிய னப் போலும், நெருப்பைப்போலும் ஜ்வலித்தன; சகல ருதுக் ளில் உண்டாகும் புஷ்பங்களும் அங்கே காணப்பட்டன; விசித் ர ரூபமுள்ள புஷ்பங்கள் ஆபரணங்களைப்போல் காணப்பட்டன. ழங்களாலும் புஷ்பங்களாலும் இலைகளாலும் அடிமுதல் நுனி ரையில் மறைக்கப்பட்டு, பாரம் தாங்காமல் பூமியில் புரளும் அசோகம் முதலிய அநேகம் விருக்ஷங்களைக் கண்டார். பக்ஷிக் ட்டங்கள் கணக்கில்லாமல் வந்து விழுந்து, கிளைகளில் இலை ளே இல்லாமல் செய்துவிடுவன போலிருந்தன. நடவாவிகளில் ங்க மயமான தாமரை முதலிய புஷ்பங்கள் பிரகாசித்தன. வ்வியமான வாஸனையாலும் ரசத்தாலும் அந்த வனம் மனத்தை புகரித்தது. மனிதர் பார்த்து ஸந்தோஷிக்கும் சகலவிதமான க்ஷிகளும் மிருகங்களும் அங்கே காணப்பட்டன. உப்பரிகை ளாலும், அரசர்களின் அரண்மனைகளாலும், பலவகை ஆசனங் ளாலும் கம்பளங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட அநேகம் சுரங்கங் ளாலும் நெருக்கமாக இருந்தது. எவ்விடமும் அழகாக அலங் ரிக்கப்பட்டு, இந்திரனுடைய நந்தனமென்ற வனத்தை ஒத்திருந் து. அந்த விருக்ஷங்களின் காந்தியால் அந்தப் பிரதேசம் முழுவதும் நெருப்புப் பிடித்து எரிவதுபோல் தோன்றிற்று. ஆழ ய் வேரூன்றிச் செழிக்கும் புன்னை, ஏழிலைப்பாலை, சம்பகம் தலிய மரங்களும், தங்கம் நெருப்பு மை முதலியவைகளைப் பால் வர்ணமுள்ள அசோக மரங்களும் அங்கே காணப்பட்டன. தி மனோஹரமாய் வர்ணிக்க முடியாததாய் விசேஷ சோபை டன் இந்திரனுடைய நந்தனத்தை ஒத்து, குபேரனுடைய சைத்ர த்தைப் பரிகாசம் செய்வது போலிருந்தது. புஷ்பங்களாகிற க்ஷத்திரங்களால் ஆகாசத்தைப் போலவும், புஷ்பங்களாகிற த்தினங்களால் ஐந்தாவது சமுத்திரத்தைப்போலவும், சகல துக்களிலும் புஷ்பிக்கும் மரங்களாலும் தேன் மணம் வீசும் ங்களாலும் பலவகைப் பக்ஷிகளாலும் மிருகங்களாலும் அவை

களின் விசித்திரமான த்வனிகளாலும் வாசனைகளாலும் அந்த அசோக வனம் பரிசுத்தமான கந்தமாதன பர்வதத்தைப் போலும் தோன்றியது.

அந்த வனத்தில் சற்றுத் தூரத்திற்கப்பால் யாக சாலைபோல் கட்டப்பட்ட ஒரு மாளிகையைக் கண்டார். அது வெகு உயரமாய் ஆயிரம் ஸ்தம்பங்களுடன் வெண்மையாகக் கைலாச பர்வதத்தைப் போலிருந்தது. அதன் பவழப் படிகளும் தங்கமேடைகளும் கண்ணைப் பறித்தன. பிறகு அந்தச் சிம்சுபா விருக்ஷத்திற்கு அருகிலுள்ள மாளிகையின் அருகில் ஒரு ஸ்த்ரீ இருப்பதைக் கண்டார். அவளைச் சுற்றிலும் ராக்ஷஸிகள் கண்கொட்டாமல் காத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். நெடுநாளாய் ஆகாரமில்லாமல் துரும்புபோல் இளைத்திருந்தாள்; புழுதிபடிந்த தேகத்தில் அழுக்குப் படிந்து கிழிந்த தங்கமயமான ஒற்றை வஸ்திரம் சுற்றப்பட்டிருந்தது; தாமரை மலர் அற்ற தடாகம்போல் யுவதிகளுக்கு உசிதமான ஆபரணங்களின்றி அவள் காணப்பட்டாள்; கண்ணீர் தாரை தாரையாய்ப் பெருகிக் கொண்டிருந்தது. சரத்காலத்தில் கருத்துவன வரிசைகளால் விளங்கும் பூமியைப்போன்ற சுருண்டு நீண்ட தலைமயிர் கருநாகத்தைப்போல் ஒற்றைப் பின்னலாய் இடுப்பிற்குக் கீழ்வரையில் தொங்கிக் கொண்டிருந்தது. தைரியமற்று அடிக்கடி பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டிருந்தாள்; மிகுந்த லஜ்ஜையுடன் தன் பர்த்தாவை விட்டுப் பிரிந்த துக்கத்தால் வாடித் தவித்துக் கொண்டிருந்தாள். ஆனால் சகலப் பிரபஞ்சத்தையும் பதிவிரதாக்கினியால் கொளுத்தக் கூடியவள்; அவள் படும்பாட்டைப் பார்த்துக் கருங்கல்லும் உருகும்; ராமத் தியானத்தாலும் அவரைப் பிரிந்த சோகத்தாலும் மெய்ம்மறந்தவள்; மனம் குன்றித் துக்கத்தைத் தவிர வேறு கதியில்லாதவள்; தன் பிரிய ஜனங்களைவிட்டு ராக்ஷஸிகளின் நடுவில் அவள் இருப்பது தன் இனத்தை விட்டுப் பிரிந்த பெண்மான் நாய்களால் சூழப்பட்டதுபோல் இருந்தது; கஷ்டத்தையே அறியாதவள்; பரம ஸௌகத்தையே அநுபவிக்கத் தகுந்தவள்; சொல்ல முடியாத துக்கத்தால் வாட்டப்படுகிறவள்; அவளுடைய ரூபத்தையும் அழகையும் சற்று யோசித்துப் பார்த்த பிறகு தான் இவள் ஜானகி என்று அறிய முடியும்; சுக்கில பக்ஷத்தின் ஆரம்பத்தில் நிர்மலமான சந்திர ரேகையைப்போலும், புகையால் மூடப்பட்ட அக்னி ஜ்வாலையைப் போலும், பிரிய நாயகனான சந்திரனை அடைய வேண்டிய ரோஹிணியை அங்காரகனென்ற குரூரக்கிரஹம் பிடித்ததுபோலும் தோன்றினாள்.

அழுக்கடைந்து இளைத்த தேகத்தையும் விசாலமான நேத்திரங்களையுமுடைய அந்தப் பெண்ணை, நன்றாய்க் கவனித்துப்

பார்க்கையில் தகுந்த காரணங்களால் இவளே ஸீதை என்று மாருதி நிச்சயித்தார். "இஷ்டமான ரூபத்தை எடுக்கக்கூடிய ராவணன் எடுத்துக்கொண்டு போகையில் எவளைக் கண்டேனோ அவளுக்கும் இவளுக்கும் ரூபத்தில் பேதமில்லை. பூர்ண சந்திரனைப் போன்ற முக மண்டலத்தையும், மன்மதனுடைய வில்லைப் போன்ற புருவங்களையும், தாமரை இதழ்களைப்போல் மலர்ந்து செவ்வரி படர்ந்து மான் குட்டியைப்போல் மிரண்டிருக்கும் நேத்திரங்களையும், கருத்த தலைமயிரையும், கருத்து வளைந்திருக்கும் இமைகளையும் கோவைக் கனிபோன்ற உதடுகளையும்; சிறுத்த இடையையும் கவனிக்கையில் அவளென்றே தோன்றுகிறது. தேக காந்தியால் சகல திக்குகளும் இருள் நீங்கி பிரகாசிக்கின்றன; அங்கங்கள் பொருத்தமாக அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன; மன்மதனின் பத்தினியான ரதியைப்போல் அழகுள்ளவள், பூர்ணிமா சந்திரனைப்போல் சகலப் பிராணிகளும் பார்க்க விரும்பக்கூடியவள்; அவயவங்கள் உத்தம லக்ஷணங்கள் பொருந்தி இருக்கின்றன; பூமியில் உட்கார்ந்து பெருமூச்சு விடுவதால் தவம் செய்பவளைப்போல் தோன்றுகிறாள்; ஆனால் நாகராஜனுடைய பத்தினியைப்போல் நெருங்க முடியாதவள்; புகைக் கூட்டத்தால் மறைக்கப்பட்ட அக்னி ஜ்வாலையைப்போல் பெரும் துக்கத்தால் மறைந்த பிரகாசத்தை உடையவள்; சந்தேகமான அர்த்தங்களையுடைய மநு முதலிய மஹரிஷிகளின் ஸ்மிருதி வாக்கியங்களைப்போலும், க்ஷீணமான சம்பத்தைப்போலும், அவநம்பிக்கையால் தடையுற்ற சிரத்தையைப் போலும், நிறைவேறாத ஆசையைப்போலவும், விக்கினங்களால் தடைபட்ட காரிய ஸித்தியைப்போலும், கலங்கின புத்தியைப் போலும், அநியாயமான அபவாதத்தால் கெடுக்கப்பட்ட கீர்த்தியைப்போலும், நீருண்ட மேகங்களால் மறைக்கப்பட்ட சந்திர காந்தியைப்போலும், வேத சுருதிகளின் ஆதாரமில்லாமையால் பிரஸித்தியற்ற வேத விரோதமான வித்தையைப்போலும் (அடிக்கடி வேதாத்யயனம் செய்யாததால்) மறைந்துபோன வித்தையைப் போலும் காணப்படுகிறாள்; தன் பிரிய நாயகனான ராமனைப் பிரிந்து அவரை அடைவேனோ என்று ஏக்கம்பிடித்து, ராவணன் தொட்டு எடுத்ததால் தேகம் குன்றி, அனாதையாய் என்ன ஆபத்து நேருமோ என்று நான்கு புறங்களிலும் பயத்துடன் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறாள். கண்ணீரால் முகம் கருத்து, உத்தம பூஷணங்களை அணிந்துகொள்ளத் தகுந்தவளானாலும், ஆபரணங்கள் இல்லாமலிருக்கிறாள்" என்று யோசித்தார். ஹநுமான் அவளை அடிக்கடி பார்த்தும் அவருக்குச் சந்தேகம் தீரவில்லை. வியாகரணமும் சாஸ்திர பரிசயமும் இல்லாதவன் ஒரு வாக்கியத்திற்கு விபரீதமான அர்த்தத்தை தரும் வாக்கியத்தை கஷ்டப்பட்டு

அறிவதுபோல் யாதொரு அலங்காரமும் இல்லாத ஸ்திதியில், இவள்தான் ஜானகி என்று கஷ்டப்பட்டு அறிந்தார்.

பிறகு விசாலமான நேத்திரங்களையும் சுத்தமான நடத்தையையும் உடைய ஸீதையை வேறு சில காரணங்களால் அடையாளம் கண்டுபிடித்தார். அவள் இருக்குமிடத்தைச் சுற்றிலும் கவனித்துப் பார்க்கையில் அவள் எந்த ஆபரணங்களை அணிந்திருந்ததாக ராமன் தனக்குச் சொல்லியிருந்தாரோ அவையெல்லாம் மரக்கிளைகளில் தொங்கவிடப்பட்டிருந்தன; விசித்திரமாய்ச் செய்யப்பட்ட கம்மல், கர்ணப்பூ முதலிய கர்ணாபரணங்களும், பவளத்தாலும் நவமணிகளாலும் பிரகாசிக்கும் கடகம் சங்கிலி மோதிரம் முதலிய பூஷணங்களும் பர்த்தாவைப் பிரிந்த விரஹாக்கினியால் கருத்திருக்கின்றன. வெகுகாலம் அணிந்தபடியால் அவைகளைக் கழற்றின பிறகும் அந்த அடையாளங்கள் இருக்கின்றன. ஆகையால், ராமன் எனக்குச் சொன்ன பூஷணங்கள் இவைகளே என்று நிச்சயித்தார். "ஜானகியினுடைய தேகத்திலிருந்து எந்த ஆபரணங்கள் கழன்று விழுந்தனவோ, அவை இங்கே இல்லை; எவை விழவில்லையோ அவை இங்கே இருக்கின்றன. ஸீதையை அபகரித்துக் கொண்டு போகையில் ரிசியமூக பர்வதத்தில் விழுந்த தங்கமயமான பச்சை உத்தரீயத்தையும் மதுரமாய் சப்திக்கும் ஆபரணங்களையும் விட்டெறிந்தவள் இவளே. இப்பொழுது தரித்திருக்கும் வஸ்திரம் வெகுநாளானதால் அழுக்கடைந்து கிழிந்திருக்கிறது; ஆனாலும் என்னால் ரிசியமூகபர்வதத்தில் பார்க்கப்பட்ட வஸ்திரத்தின் வர்ணத்திலும் காந்தியிலும் பேதமில்லை. ராகவனுடைய பிரியமான மஹிஷியும் பதிவிரதையும், ஸுவர்ண காந்தியுடையவளுமான இவள் மறைந்தாளாயினும் ராமனுடைய மனத்தில் எப்போதும் குடியிருக்கிறாள். அவளே இவள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. எவளைக் குறித்து ராமன் வெகு காரணங்களால் பரிதவிக்கிறாரோ, அவள் இவளே. "ஒவ்வொருவனும் தன்னைச் சேர்ந்த ஸ்திரீகளுக்கு ஆபத்து நேரும்பொழுது அவர்களை ரக்ஷிப்பது ஸஹஜம்; நான் அப்படிச் செய்யமுடியாமல் போயிற்றே" என்று இரக்கத்தாலும், "அண்டினவர்களைக் கைவிடுவதில்லை என்பது நமது பிரதிக்ஞையன்றோ? எல்லோரும் தடுக்

கும்போது என்னையே ரக்ஷகனாய் ஆசிரயித்து வனத்துக்கு வந்து என்னுடன் சகல கஷ்டங்களையும் அநுபவித்தவளைக் கைவிட்டேனே" என்ற உருக்கத்தாலும் "புருஷனில் பாதி பாரியை என்ற சுருதிப்படி அக்னிசாக்ஷியாய் நம்மைப் பர்த்தாவாக அடைந்தவளை இழந்தேனே" என்ற சோகத்தாலும்; 'என் அன்பிற்குரிய நாயகியைப் பிரிந்தும் இன்னும் இந்தப் பாழும் பிராணன் போகவில்லையே' என்ற விரஹாக்கினியாலும் ராமர் தவிக்கிறார். இவ்விருவர்களுடைய சரீரமும், கரசரணாதி அவயவங்களுடைய மேன்மையும் ஒரேவிதமாக இருக்கின்றன.

ஆகையால் இந்தப் பெண்மணி அவருக்குத் தகுந்தவளே. இவளுடைய மனம் அவரிடத்திலேயே வேரூன்றி இருக்கிறது; அவருடைய மனமும் இவளிடத்திலேயே நாடியிருக்கிறது; அதனால் தான் இவ்விருவரும் உயிரை வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். மால்யவானென்ற பர்வதத்தில் ராகவன் ஸீதையின் பிரிவை சஹிக்காமல் புலம்பினபொழுது, "இதென்ன விபரீதம்! வஸிஷ்ட மஹரிஷியின் சிஷ்யராம்; வேதவேதாந்தங்களைக் கரைகடந்தவராம்; சகல கஷ்டங்களையும் சஹிக்க வல்ல க்ஷத்திரிய வீரராம்; யாரோ ஒரு ஸ்த்ரீயை விட்டுப் பிரிந்ததற்காக இவ்வளவு பாடுபடுகிறாரே! என்று நான் நித்தியப் பிரஹ்மசாரியானதாலும் விஷயங்களில் விரக்தனாகையாலும் பரிஹாசம் செய்தேன். இப்போது இவளுடைய ஸௌந்தரியத்தையும் தீன ஸ்திதியையும் கண்டபிறகு எனக்குப் புத்திவந்தது. இந்த சமுத்திரத்தைத் தாண்டினது ஒரு பெரிய காரியம் என்று எண்ணியிருந்தேன். இவளைப் பிரிந்தும் இன்னும் ராமன் தேகத்தை வைத்துக்கொண்டிருப்பதால் ஒரு பெரிய செய்யமுடியாததைச் செய்து வருகிறார் என்று நினைக்க வேண்டும். அவருடைய சோகத்தால் அவர் அழியவில்லை. இந்த உத்தம ஸ்த்ரீயைப் பிரிந்து ஒரு முகூர்த்தமாவது அவர் பிழைத்திருப்பது அசாத்தியமான காரியம். அவருக்கென்ன? மஹாப் பிரபு; ராஜ்யத்தை ஆளவும் யானை குதிரைகளை பழக்கவும் யுத்தம் செய்யவும் மாத்திரம் தெரியுமே ஒழிய உத்தம ஸ்திரீயின் பிரீதியைக் கொஞ்சமாவது அநுபவித்தவரல்ல. என்ன பிரபு! தனக்குக் கீர்த்தியையும் தேஜஸையும் விருத்திசெய்யும் இவளைப் பிரிந்தும் பிரபுத்வமுண்டோ? தன்னை அண்டினவர்களைக் கைவிடும்

பிரபுவும் உண்டோ? ஸீதையோ பர்த்தாவிற்கு உட்பட்டவள்; அவருடைய ஆக்ஞையில்லாமல் தன் தேகத்தைவிடக் கூடாது; ராமனே ஸ்வதந்திரர்; இந்தத்தேகம் தானல்லவே; ஒரு காரியத்திற்காக எடுத்துக்கொண்டது தானே. போகங்களை அநுபவிப்பதற்காகத் தேகத்தை வைத்துக்கொள்கிறதோ, துக்கத்தை அநுபவிப்பதற்காக வைத்துக் கொள்ளுகிறதோ? பலவந்தமாய் பிராணனை விடலாமோ என்றால், பிராணனைப் போக்க சோகம் ஒன்றே போதாதோ?'' என்று எண்ணி, அழுக்கடைந்த வஸ்திரத்துடன் உபவாஸத்தால் இளைத்து நாயகனையே தியானித்துக் கொண்டிருக்கும் ஸீதையைப் பார்த்து ஹநுமான் ஸந்தோஷமடைந்தார். தன் புத்தியில் குடிகொண்டிருக்கும் ராமமூர்த்தியை தியானித்து, "உம்மைத் திரும்பி அடையும்படி தன் பதிவிரதா தர்மத்தைக் காப்பாற்றிக்கொண்டிருக்கும் உத்தமியைப் பத்தினியாக அடைந்த நீரன்றோ பாக்கியசாலி'' என்று ஸ்தோத்திரம் செய்தார்.

ஏவம் ஸீதாம் ததா[3] த்[3]ருஷ்ட்வா ஹ்ருஷ்ட: பவநஸம்[4]பவ: |
ஜகா[3]ம மநஸா ராமம் ப்ரஶஶம்ஸ ச தம் ப்ரபு[4]ம் || (54)

ஸ்ரீ ராமசந்த்ராய நம:

9. அடுத்தடுத்துவரும் துக்கம் நீங்க

(For the Prevention of Sorrowful Events)

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம்

யுத்த காண்டம் : ஸர்க்கம் 116

உமா ஸம்ஹிதா

து³க்க² த்⁴வம்ஸந காமஸ்து ராவணஸ்ய வதே⁴ாத்தரம் |
ஸீதாஞ்ஜநேய ஸம்வாத³ஸர்க்க³ம் து ப்ரயத: படே²த் ||

தான் செய்யும் தொழிலுக்கு மற்றொருவன் குறுக்கே வந்து போட்டியிடுவது, தேகத்தில் அடிக்கடி வியாதி யுண்டாவது, வீட்டில் சிறிய பெரிய சச்சரவுகள் உண்டாவது, பட்டணங்களில் வாழ வசதியான இடம் கிடைக்காமை, படிக்க விரும்பும் மாண வருக்குப் பள்ளியிலோ கல்லூரியிலோ இடம் கிடைக்காமை, உழைப்புக்குத் தக்க ஊதியம் கிடைக்காமை, மற்றவரால் மான பங்க மேற்படுமென்ற பயம் இவை போன்ற கஷ்டங்கள் அடுத் தடுத்து வந்தால் அவை நீங்க ராவணவதமான பின் "ஸீதாஞ்ஜ நேய ஸம்வாத"முள்ள யுத்தகாண்டம் 116–வது ஸர்க்கத்தைக் காலையில் பாராயணம் செய்யவேண்டும்.

நிவேதனம் : *ஐந்து வாழைப்பழங்கள்.*

ஸங்கல்பம்

ஸ்ரீ ஸீதாலக்ஷ்மண பரதஶத்ருக்ந ஹநுமத்ஸமேத
ஸ்ரீராமசந்த்ர ப்ரபோ: ப்ரஸாதேந, உத்தரோத்தரமநு
பூ⁴யமாந ஸர்வவித⁴ ³துக்க² நிவாரணார்த்த²ம் "ஸீதாஞ்ஜ
நேய ஸம்வாத³ா" த்மக ஸ்ரீமத்³ ராமாயண க⁴ட்ட
பாராயணம் அஹம் கரிஷ்யே ||

ஸர்க்கம் 116

ஹநுமானுக்கும் ஸீதைக்கும் ஸம்வாதம்

இதி ப்ரதிஸமாதி³ஷ்டோ ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: |
ப்ரவிவேஶ புரீம் லங்காம் பூஜ்யமாநோ நிஶாசரை: || (1)

ராமன் இப்படி உத்திரவு செய்தவுடன் ஆஞ்ஜநேயர், ஸகல ராக்ஷஸர்களும் வழிகாட்ட லங்கையில் பிரவேசித்தார். ராவணனுடைய அந்தப்புரத்திற்குள் சென்று பார்க்கையில், தேகமெங்கும் புழுதி படிந்து ஸ்நானமில்லாமல் ஸந்தோஷமற்று, அசோக வனத்தில் விருக்ஷத்தினடியில், கோர ராக்ஷஸிகளுக்கு நடுவில் ஏக்கம் பிடித்து, ரோஹிணி புதனுல் பீடிக்கப்பட்டதுபோல், ஸீதை உட்கார்ந்திருக்கக் கண்டார். ஸமீபத்தில் போய், தன் பெயரைச் சொல்லி நமஸ்கரித்து, அவயவங்களை ஒடுக்கிக்கொண்டு, மனோ வாக்குக்காயங்கள் அசைவற்று, ஹநுமான் பக்தியுடன் கைகூப்பி வாய்பொத்தி நின்றார். மஹாபலவானுன அஞ்ஜனு புத்ரன் தனக்கெதிரில் நிற்பதைக் கண்டு, ஸீதை ஆச்சரியமடைந்து, ஒன்றும் தோன்றாமல் அசைவற்றிருந்தாள். பிறகு அவரை உற்றுப் பார்த்து, முகத்தில் விளங்கின காந்தியாலும் ஸந்தோஷத்தாலும் தானும் ஸந்தோஷமடைந்தாள். அவளுடைய முகம் ஆனந்தத்தாலும் தன்னைப் பார்த்ததாலும் மலர்ந்ததைக் கண்டு, அந்த வானர சிரேஷ்டன், ராமன் சொன்ன வார்த்தைகளை விஸ்தாரமாய்ச் சொல்ல ஆரம்பித்தார்.

"தேவி! ரகுவீரனும், லக்ஷ்மணனும் ஸுக்ரீவனும், விபீஷணனும் வானர ஸைன்யங்களும் க்ஷேமமாயிருக்கிறார்கள். பரம சத்ருவான ராவணன் மரணமடைந்தான். வந்த காரியம் நிறைவேறிற்று. அவர்களுடைய க்ஷேமத்தைத் தங்களுக்கு தெரிவிக்கச் சொன்னார்கள். விபீஷணனுடைய ஸஹாயத்தாலும், வானரர்களுடைய பிரயத்னத்தாலும், லக்ஷ்மணனுடைய யுக்தியாலும் ராமன் ராவணனை யுத்தத்தில் ஜயித்துக்கொன்றார். தன் உத்தேசம் கைகூடி ஸந்தோஷமடைந்திருக்கிறார். தங்களுடைய க்ஷேமத்தை விசாரித்துப் பின்வருமாறு சொல்லச் சொன்னார். 'ஜானகி! உனக்குப் பிரியமான ஸமாசாரத்தைச் சொல்லுகிறேன். உன்னை ஹிம்ஸித்த ராவணன் மடிந்தான். உனக்கு விசேஷ பிரியமுள்ள காரியத்தைச் செய்யப்போகிறேன். இவ்வளவு காலமாய் என்னைவிட்டுப் பிரிந்திருந்த உன்னை என்னுடன் சேர்த்துக் கொண்டு, அயோத்யைக்குத் திரும்பப் போகிறேன். பதிவிரதா தர்மத்தின் ரஹஸ்யத்தைப் பூர்ணமாயறிந்தவளே! நான் ராவ

ணனை இவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு ஜயித்தும், நீ இதுவரையில் பிழைத்திராவிட்டால் வீணுகுமல்லவா? ஆகையால் இவ்வளவு மாதங்களாகச் சொல்ல முடியாத கஷ்டத்தையும் பயத்தையும் அநுபவித்துக் கொண்டு, நான் மறுபடியும் உன்னை மீட்க வருவேனென்ற நம்பிக்கையில்லாமல், ராவணன் பலவிதமாய் பிரார்த்தித்தும் வஞ்சித்தும் ஸ்தோத்ரம் செய்தும் என்னை இகழ்வாய்ப் பேசியும் உன்னைப் பயமுறுத்தியும் அவனுடைய இஷ்டத்திற்குட்படாமல், என்னிடத்தில் நம்பிக்கையையும் பிரீதியையும் வைத்து, ஒரே மனதாயிருந்து உயிரைக் காப்பாற்றினது, நான் செய்த பாக்யத்தின் பிரயோஜனந்தான். ஸகல கவலையும், துக்கமும், விசாரமும் ஒழிந்தன. நமக்குப் பூர்ண ஜயம் கிடைத்திருக்கிறது. ராவணன் இறந்தான்; நமக்குச் சத்ருவில்லை; இந்த லங்கை நமது வசத்திலிருக்கிறது. உன்னைச் சத்ருவிடத்திலிருந்து மீட்பேனென்று பிரதிக்ஞை செய்து, அதை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கவலைகொண்டு, ஆகார நித்திரையில்லாமல், இன்று என் வார்த்தையை நிஜமாக்கினேன். மஹாஸமுத்திரத்தில் அணையைக் கட்டினேன். 'ராவணனுடைய கிருஹத்தில் இன்னுமிருக்கிறோமே' என்று கவலைப்படாதே. லங்கையும் அதிலுள்ள ஸகல ஐச்வரியமும் இப்பொழுது விபீஷணனுடையவை. ஆகையால் விசாரப்படவேண்டாம். நீ உன் வீட்டிலிருப்பதாக எண்ணு. விபீஷணன் அதிசீக்கிரத்தில் உன்னைத் தரிசிக்க ஆவல்கொண்டு வருகிறுன்' என்று தங்களிடத்தில் சொல்லச் சொன்னுர்'' என்று மாருதி தெரிவித்தார்.

அதைக் கேட்டு ஸீதை ஆனந்தத்தால் பூர்ண சந்திரனைப் போல் முகமண்டலம் விளங்கப் பரபரப்புடன் எழுந்திருந்து, ஒன்றும் தோன்றுமல் அசைவற்றுச் சும்மாவிருந்தாள். அதைக் கண்டு வாயுபுத்ரன், ''தாயே! ஏன் என்னிடத்தில் பேசவில்லை? என்ன மனக்கவலை கொண்டிருக்கிறீர்கள்?'' என்றுர். பதிவிரதா தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பவர்களுக்குள் உத்தமியான ஸீதை அளவற்ற ஸந்தோஷமடைந்து, ஆனந்தத்தால் குரல் தழதழத்து, ''என் பர்த்தா ஜயமடைந்த ஸந்தோஷ சமாசாரத்தைக் கேட்டு, ஆனந்தம் மேலிட்டு, கொஞ்சநேரம் வார்த்தை சொல்ல முடியாமல் மெய்ம்மறந்தேன். என் புண்பட்ட ஹிருதயத்தில் அமிருததாரை பொழிந்ததுபோல் இந்த ஸந்தோஷ சமாசாரத்தைச் சொன்ன உனக்கு, என்ன பதில் சொல்லுகிறதென்று நான் எவ்வளவு யோசித்துப் பார்த்தும் தெரியவில்லை. குழந்தாய்! உன்னுல் நான் அடைந்த உபகாரத்திற்கும் ஆனந்தத்திற்கும் தகுந்த வெகுமானம் செய்வதற்கு இந்தப் பூமியில் யாதொரு வஸ்துவையும் காணேன்.

தங்கம் வெள்ளி பொன் பலவகை ரத்னங்கள் இந்த மூன்று லோகங்களிலுமுள்ள மற்றவஸ்துக்கள் யாவும் அதற்குப் போதாது" என்றாள்.

அப்பொழுது ஹநுமான் தலைமேல் கைகூப்பி, விநயமாய் அவளுக்கெதிரில் நின்று, "பர்த்தாவின் க்ஷேமத்தையும் ஹிதத்தையும் ஜயத்தையும் பிரார்த்திக்கும் உத்தமியே! விசேஷப் பிரேமையுடன் கூடின இந்த வார்த்தையைத் தாங்கள் சொன்னதே எனக்குத் தகுந்த பதில் சொன்னதாயிற்று. என் யோக்யதைக்கு மிஞ்சின வெகுமானமாயிற்று. தங்களைத் தவிர இப்படி யார் சொல்லக்கூடும்? தாங்கள் சொன்ன வார்த்தை விசேஷ ஸாரமுள்ளது. 'நீ சொன்ன வார்த்தைக்குத் தகுந்த பதிலைக் காணேன்' என்ற வார்த்தை, தங்களுக்கு எல்லையற்ற பிரியமுண்டாயிற்றென்ற மஹாதாத்பரியத்தையுடையது. என்னிடத்தில் தங்களுக்குள்ள பிரீதியைத் தெரிவிக்கிறது. இதைக் கேட்டவுடனே ஸர்வோத்தமமான வஸ்துவை எனக்கு வெகுமானம் செய்ததாலுண்டாகும் ஆனந்தத்தை அடைந்தேன். பலவகை ரத்னங்களைக் குவியல்களாகக் கொடுத்தாலும், மூன்று லோகங்களின் அதிகாரத்தை எனக்குக் கொடுத்தாலும் இதற்கு ஈடாகுமா? தாங்கள் சொன்னதெல்லாம் எனக்கு இதுவரையிலுமே கிடைத்திருக்கின்றன. ரகுவீரன் ராவணனை ஸம்ஹரித்து, ஜயலக்ஷ்மியுடன் விளங்குவதை நான் பார்ப்பதாலுண்டான ஆனந்தத்திற்கு இவை சமமாகுமா?" என்றார்.

அதைக் கேட்டு ஜனகராஜ புத்திரி, மிகவும் சுபமான வார்த்தைகளைச் சொன்னாள். "ஆஞ்ஜநேய! வாக்யங்களுக்கேற்பட்ட தோஷங்கள் ஒன்றுமில்லாமல் சகல குணங்களும் பொருந்தினதாய், கேட்டவுடனே ஆனந்தத்தைக் கொடுப்பதாய், எட்டு அங்கங்களுடன் கூடின புத்தியை வெளிப்படுத்தக்கூடிய வார்த்தையை உன்னைத் தவிர வேறு எவன் பேசமுடியும்? (பிறர் சொன்ன அர்த்தத்தை மனத்தில் வாங்கிக்கொள்வது, அதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்வது, வேண்டிய சமயத்தில் வருவித்துக்கொள்வது, யுக்தமான வார்த்தைகளால் பிறர்க்குச் சொல்வது, பிறருடைய அபிப்பிராயத்தை ஊஹித்தறிவது, அதற்கு உடனே பதில் சொல்வது, வார்த்தைகளின் உட்கருத்தை அறிவது, பதார்த்தங்களின் நிஜ ஸ்வரூபத்தை க்ரஹிப்பது, இந்த எட்டும் உத்தம புத்தியின் லக்ஷணங்கள்.) கேவலம் பேசுந்திறமையால் மாத்திரமல்ல, உத்தம குணங்களாலும் நீ மேன்மை யடைந்திருக்கிறாய். வாயுபகவானுக்குப் பிறந்த புத்திரனாயிருந்தும், பிராணிகளுக்கு உயிரைக்கொடுத்து ஆனந்தப்படுத்துவதில் அவரை மிஞ்சியிருக்கிறாய். எல்லோரிடத்திலும் அபார கருணையை வைப்பதென்று

உத்தம தர்மத்திற்கு நீ இருப்பிடம். பிரயாசங்களைப் பொறுப்பது, யுத்தத்தில் உத்ஸாஹம், சாஸ்த்ரஞானம், தேகவலிமை, பராக்ரமம், ஸாமர்த்யம், பிறரை ஜயிக்கும் சக்தி, அபராதங்களைப் பொறுப்பது, பிரபாவம், ஒன்றாலும் கலங்காத தைரியம், விநயம், இன்னும் அநேக உத்தம குணங்கள் உன்னை அதிசயித்து விசேஷமாய் விளங்குகின்றன. உன்னிடத்தில் இல்லாத குணங்களைக் கல்பித்து, ஸ்தோத்ரம் செய்வதாய் எண்ணக்கூடாது'' என்றாள்.

அதைக் கேட்டு ஹநுமான் சற்றும் கர்வம் கொள்ளாமல் வெகு வணக்கமாய்த் தலைமேல் கைகூப்பி ஸீதைக்கெதிரே நின்று, ''தாயே! இதோ இருக்கும் ராக்ஷஸிகள் கோரரூபிகள்; குரூர ஸ்வபாவத்தையுடையவர்கள்; கடுமையான பார்வையையும் இரக்கமில்லாத நடத்தையையுமுடையவர்கள்; பிறர் கேட்டு நடுங்கும்படி பேசுகிறவர்கள். தாங்கள் பர்த்தாவையே தெய்வமாய்ப் பாவித்து, அவரை விட்டுப் பிரிந்து, அசோகவனத்தில் ராவணனால் காவலில் வைக்கப்பட்டுச் சொல்லமுடியாத கஷ்டங்களை அநுபவித்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது இவர்கள் தங்களை நிந்தித்தார்கள்; அதட்டினார்கள்; பயமுறுத்தினார்கள்; அவமானம் செய்தார்கள்; சொல்லத்தகாத வார்த்தைகளைச் சொன்னார்கள்; கொல்ல ஓடி வந்தார்கள்; நான் எல்லாவற்றையும் ப்ரத்யக்ஷமாய் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். அப்படிப் பார்க்காத ராமலக்ஷ்மணர்களுக்காவது, ஸுக்ரீவன் மற்ற வானரர்களுக்காவது, விபீஷணனுக்காவது, என்னைப்போல் இவர்களிடத்தில் கோபம் கொள்வதற்கு நியாயமில்லை. ஆகையால் உங்களை மிரட்டிய இந்த ராக்ஷஸிகள் எல்லோரையும் கொல்ல வேண்டுமென்ற அளவற்ற ஆசை கொண்டிருக்கிறேன். உத்திரவு கொடுங்கள். நான் கேட்கும் வரமும் தாங்கள் எனக்குச் செய்யக்கூடிய வெகுமானமும் இதுதான். இவர்களைக் கைகொண்ட மட்டும் அறைகிறேன்; முழங்கால்களால் இடிக்கிறேன்; கடிக்கிறேன்; காதுகளையும் மூக்குகளையும் கிழிக்கின்றேன்; தலைமயிர்களைப் பற்றி இழுத்துவிடுகிறேன்; நகங்களால் கிழிக்கிறேன்; கன்னத்தில் அடிக்கிறேன்; உயரக்கிளம்பி, அவர்களின்மேல் குதிக்கிறேன்; கைகளால் இடித்துப் பூமியில் தள்ளி, முஷ்டிகளால் குத்திக்கொல்லுகிறேன். இவர்கள் தங்களுக்குப் பரம அபகாரம் செய்த துஷ்டைகளல்லவா? இவர்களைப் பலவிதமாய் ஹிம்ஸித்துக் கொல்லுகிறேன்; இப்படிச் செய்வது மிகவும் அவசியம்; தங்களுக்கு இவர்கள் ஸஹிக்க முடியாத அபராதிகளல்லவா'' என்றார்.

பொறுமை, கருணை முதலிய உத்தம குணங்களால் நிகரில்லாத கீர்த்தியடைந்த ஜகன்மாதாவான ஸீதை அதைக் கேட்டு

உத்தம தர்மத்திற்கு அநுகுணமான வார்த்தைகளைச் சொன்னாள். "வாநர சிரேஷ்ட! இவர்கள் அரசனுடைய வேலைக்காரிகள்; ஆகையால் ஸ்வாதீனமற்றவர்கள்; அரசனால் ஏவப்பட்ட கார்யங்களையே செய்கிறவர்கள்; அப்படிச் செய்யாவிட்டால் தண்டிக்கப்படக்கூடியவர்கள்; ராவணனுடைய வேலைக்காரிகளிடத்தில் எவனாவது கோபங்கொள்வானா? இவர்களைச் சொல்லி பிரயோஜனமென்ன? நான் பூர்வஜன்மங்களில் செய்த பாபங்களின் பலனாக இந்த ஜன்மத்தில் இவ்விதமான கஷ்டங்களை அநுபவிக்கும்படி நேர்ந்தது. நான் செய்த கர்மங்களை நானே அநுபவிக்க வேண்டுமல்லாமல் பிறர் அநுபவிப்பார்களா? இப்படிக் கஷ்ட தசையை நான் அடையவேண்டுமென்றும், அந்தக் கஷ்டங்களை இவர்களால் நான் அநுபவிக்கவேண்டுமென்றும் என் விதி. இப்படி இதற்கு முன்பே நான் நிச்சயித்து என் மனத்தை ஸமாதானப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறேன். இப்படிப்பட்ட ஆபத்தைத் தடுக்க எனக்கு அப்பொழுது சக்தியில்லை. பிறருடைய துக்கங்களைப் பார்த்து ஸஹிக்காத நான், இவர்கள் கஷ்டப்படுவதைப் பார்க்க முடியுமா? ஆகையால் இவர்களிடத்தில் எனக்குள்ள கிருபையே என்னை அப்பொழுதும் தடுத்தது; இப்பொழுதும் தடுக்கிறது. இவர்களை நாசம் செய்ய எனக்கு எண்ணமிருந்தால் அப்பொழுதே இவர்களை எரித்திருக்கமாட்டேனா? ராவணனால் ஏவப்பட்டு இந்த ராக்ஷஸிகள் என்னை ஹிம்ஸித்தார்கள்; அவன் இறந்த பிறகு அப்படிச் செய்யவில்லையே? ஒருவேளை இவர்கள் ஸ்வதந்திரமுடையவர்களாய் வேண்டுமென்றே இப்படி அபகாரம் செய்திருந்தாலும், நாம் அதைப் பொறுக்கவேண்டியதுதான்.

"முன்னொரு காலத்தில் ஒரு வேடன் புலியால் துரத்தப்பட்டு ஒரு மரத்தில் ஏறிக்கொண்டான். அங்கே ஒரு கரடி உட்கார்ந்திருக்கக் கண்டு, அதைச் சரணமடைய, அது, 'பயப்படாதே! உன்னை ரக்ஷிக்கிறேன்.' என்று பிரதிக்ஞை செய்தது. சற்றுநேரம் கழித்து வேடனுக்குத் தூக்கம் வர, கரடியின் மடியில் தலையை வைத்துக்கொண்டு தன்னை மறந்து நித்திரை செய்தான். அப்பொழுது மரத்தடியிலிருக்கும் புலி, மரத்தின்மேலிருக்கும் கரடியைப் பார்த்து, 'தோழா! நாமிருவரும் மிருகங்கள்; ஒரே ஜாதி; ஒரேவிடத்தில் வஸிப்பவர்கள்; கஷ்ட ஸுகங்களில் ஸம்பந்தப்பட்டவர்கள்; இவனோ மனுஷ்யன்; அதிலும் வேடன்; நமக்கு ஜன்மசத்ரு; நம்மைக் கொல்வதே இவனுக்கு ஜீவனம்; நமது ஜாதியானல்ல; நமது தேசத்தானல்ல; இவனை நீ இப்பொழுது காப்பாற்றினாலும், அதை மறந்து, நாளை உன்னைக் கொல்லயத்தனிப்பான். ஆகையால் அவனை என்னிடத்தில் தள்ளிவிடு. நமக்கு ஒரு பெரிய ஆபத்து நீங்கும்' என்று பிரார்த்தித்தது.

அதற்குக் கரடி, 'இதென்ன அநியாயம்? நானிருக்குமிடத்தைத் தேடி வந்து, என்னைச் சரணமடைந்தவனை நான் கைவிட்டால், எனக்கு இந்த லோகத்தில் 'மித்ரத்ரோஹி' என்று ஜனங்களின் நிந்தையும், பரலோகத்தில் கோரமான நரகமும் கிடைக்கும். ஆகையால் நீ சொல்லும் வார்த்தைகள் என் செவியில் நுழையா' என்றது. பிறகு வேடன் விழித்துக்கொண்டான். கரடிக்குத் தூக்கம் பிடித்து வேடனுடைய மடியில் தலையை வைத்துத் தூங்கிற்று. அப்பொழுது மரத்தடியிலிருந்த புலி, வேடனைப் பார்த்து, 'முட்டாளே! என்னிடத்திலிருந்து தப்புவதற்காகக் கரடியைச் சரணமடைந்தாயோ? அது உன் ஜாதியா? மித்ரனு? உன் சத்ரு, நான் இந்த மரத்தைவிட்டு எப்பொழுது போவேனென்று காத்துக் கொண்டிருக்கிறது; உடனே உன்னைக் கொன்றுவிடும். அது விழித்துக் கொள்ளுவதற்குமுன் அதை என்னிடத்தில் தள்ளிவிடு. நான் உனக்குப் பதிலாக அதைத் தின்றுவிட்டுப் போகிறேன். நம்மிருவருடைய காரியமும் நிறைவேறும்' என்றது. வேடன் புலியின் வார்த்தையால் மயங்கி, கரடியிடத்தில் நம்பிக்கையில்லாமல் அதைக் கீழே தள்ளிவிட்டான். அது விழும்பொழுதே விழித்துக்கொண்டு, தன் ஜாதிஸ்வபாவத்தால் ஒரு கிளையைப் பிடித்துத் திரும்பவும் மரத்திலேறி உட்கார்ந்தது. அப்பொழுதே வேடன் தான் செய்த துரோகத்திற்காகத் தன்னைக் கரடி கொன்றுவிடுமென்று பயந்து நடுங்க, கரடி, 'வேடா! பயப்படாதே. நீ செய்த அபகாரத்தை நான் நினைக்கமாட்டேன். நான் சொன்ன வார்த்தையையும் தவறமாட்டேன்' என்றது.

"அப்பொழுது புலி, 'தோழா! என் பேச்சு நிஜமாயிற்று? இவன், செய்த நன்றி மறந்த மித்ரத்துரோகியென்று இப்பொழுதாவது தெரிந்ததா? கொஞ்சம்கூட இரக்கம் வைக்காமல் இவனை என்னிடத்தில் தள்ளிவிடு' என்றது. அதற்குக் கரடி, 'துஷ்டஸ்வபாவமுள்ளவர்கள் பிறர்க்கு அபகாரம் செய்தால், விவேகி அவர்களிடத்தில் கோபிப்பானு? அவர்களுக்குப் பதில் அபகாரம் செய்ய நினைப்பானு? நான் செய்த பிரதிக்ஞையைக் காப்பாற்றுவது பெரிதேயல்லாமல் என் உயிர் பெரிதல்ல. பிராணிகளுக்கு ஸத்தியமல்லவா பூஷணம்' என்று மறுமொழி சொல்லி, தன்னைப் புலி எவ்வளவு பிரார்த்தித்தும் அதற்குட்படாமல், அன்று ராத்ரி முழுவதும் வேடனைக் காப்பாற்றிற்று.

(ஸுக்ரீவனைப் பார்த்து ராமன் புருவின் விருத்தாந்தத்தைச் சொன்னபடி, ஸீதையும் கரடியின் விருத்தாந்தத்தை உதாஹரணமாய்க் காட்டுகிருள். **ஸீதையின் அபயப்ரதான ச்லோகம்** இதுவே.)

"உன் எண்ணப்படி இந்த ராக்ஷஸிகள் பாபிகளாயிருக்கட்டும்; என் எண்ணப்படி நல்லவர்களாயிருக்கட்டும். அதை நான் விசாரிக்க வேண்டியதென்ன?

"ராக்ஷஸர்கள் நினைத்த ரூபங்களை எடுக்கக்கூடியவர்கள்; ஆயினும் நீ அவர்களிடம் இரக்கம் கொள்ளவேண்டும். குற்றம் செய்யாதவர் உலகில் யார்? க்ரூரமாயிருப்பதே அவர்களுடைய ஜாதி ஸ்வபாவம்; ப்ராணிகளை ஹிம்ஸிப்பதே அவர்களுக்கு ஆனந்தம்; அவர்கள் பாபங்களைச் செய்வது ஆச்சரியமல்ல. ஆனாலும் அவர்களுக்கு யாதொரு கெடுதியையும் செய்யக் கூடாது" என்றாள்.

மஹாபுத்திமானான ஹநுமான் ஸீதையின் வார்த்தைகளால் அவளுடைய அபிப்பிராயத்தை அறிந்துகொண்டு, அபார கருணையால் நிகரற்ற கீர்த்தியைப் பெற்ற ஜகன்மாதாவும், பரம புருஷனுக்கேற்ற பத்தினியுமான ஸீதையைப் பார்த்து, "தாயே! ரகுநாதனுக்குத் தாங்களே தர்ம பத்னி; அவர் அநுஷ்டிக்கும் சரணாகத ரக்ஷண தர்மம் தங்களால் விசேஷமாய்ப் பிரகாசிக்கிறது. அவருக்கு ஏற்பட்ட கீர்த்தியெல்லாம் தங்களாலல்லவா? தாங்கள் அவருடனிருக்கத் தகுந்தவர்களேயல்லது என்னைப்போன்ற மூர்க்கனுக்கு அந்த யோக்யதையில்லை. ஆகையால் எனக்கு உத்தரவு கொடுங்கள். ராகவனுக்குப் பதில் சொல்லி அனுப்புங்கள். நான் ரகுவீரனிருக்குமிடத்திற்குப் போகிறேன்" என்றார். அதற்கு ஜானகி, "வாநரோத்தம! என் பர்த்தாவைத் தரிசிக்க விரும்புகிறேன்" என்றாள். அந்த வார்த்தையைக் கேட்டவுடன் ஆஞ்ஜநேயருக்குத் தேஜஸும் காந்தியும் விருத்தியாய், "தாயே! பூர்ண சந்திரனைப்போல் பார்ப்பவர்களுடைய ஹிருதயத்தை அமிருத தாரைகளால் குளிரச் செய்யும் ராமனுடைய திருமுகமண்டலத்தை லக்ஷ்மண ஸமேதராய்ப் பார்க்கப் போகிறீர்கள். அவர் சத்ருக்களை ஜயித்து ஸுக்ரீவன் விபீஷணனென்ற மித்திர ரத்னங்களுடன் பிரகாசிக்கிறார். இந்திராணி இந்திரனைப் பார்த்ததுபோல், தாங்கள் ராமசந்திரனைத் தர்சிக்கலாம்" என்றார். உடனே ஸீதையினுடைய ரூபம் ஸாக்ஷாத் மஹாலக்ஷ்மியைப்போல் தேஜஸால் ஜ்வலித்தது; ஆஞ்ஜநேயரும் அதிவேகமாய் ராமனிருக்குமிடத்திற்குத் திரும்பி வந்தார்.

தாமேவமுக்த்வா ராஜந்தீம் ஸீதாம் ஸாக்ஷாதி³வ ஶ்ரியம் ।
ஆஜகா³ம மஹாவேகே³ந ஹநுமாந் யத்ர ராக⁴வ: ॥

பார்வத்யுவாச :—

கேநோபாயேந லகு^{4}நா விஷ்ணோர்நாம ஸஹஸ்ரகம் |
பட்^{2}யதே பண்டி^{3}தைர் நித்யம் ஶ்ரோதுமிச்சாம்யஹம் ப்ரபே^{4}ா ||

"ஸ்வாமீ! பகவானுடைய ஆயிரம் நாமாக்களையும் எவ்வாறு எளிதான முறையிலே வித்துவான்கள் சொல்லுகின்றார்களோ அத்தகைய வழியினைக் கேட்க விரும்புகிறேன்" எனப் பார்வதி தேவி பரமேசுவரனைக் கேட்கிறாள்.

பகவானுவாச

ஶ்ரீராம ராம ராமேதி ரமே ராமே மனோரமே |
ஸஹஸ்ரநாம தத்துல்யம் ராமநாம வரானநே ||

பார்வதி கேட்டதற்குப் பரமசிவன், "அழகிய வதநமுடைய பார்வதியே! ராமா, ராமா, ராமா என்று மூன்றுமுறை சொன்னாலே விஷ்ணுவின் ஆயிரம் நாமாக்களைச் சொன்னதாக ஆகும்" என எடுத்துக் கூறினார்.

— **விஷ்ணுஸஹஸ்ரநாமம்.**

ஸ்ரீ ராமசந்த்ராய நம:

10. எதிர்பாராமல் வந்த ஆபத்து ஒழிய

(For Overcoming Unexpected Danger)

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம்

யுத்த காண்டம் : ஸர்க்கங்கள் 18–19

உமா ஸம்ஹிதா

அநர்க்கிதாபது3த்3த4ர காமஶசே த3ப4யார்ப்பணம் |
விபீ4ஷணாய ராமஸ்ய படே2தர்த்தஃம் விசிந்தயந் ||
ஆத3ாவந்தே ச3ஸம்ஸ்ப்பேஃரட்ய நாலிகேரம் நிவேத3யேத் ||

உத்யோகத்தில் கண்ணியமாகவும் கௌரவத்துடனும் பல வருஷங்களாக வேலை பார்த்து வருபவருக்குத் தம் உத்யோகமே போய்விடுவதுடன் ஜெயில் வாசமும் கிடைக்குமோ என்ற பயம் திடீரென்று உண்டாதல்; சகஜமாக மிக நம்பிக்கையுடன் நடக்கும் வியாபாரிகள் இருவருக்குள் திடீரெனத் தகராறுகள் ஏற்படல்; இயந்திரங்களிலோ, ஆராய்ச்சிச் சாலையிலோ வேலை செய்பவருக்குத் திடீரெனக் காயங்கள் ஏற்பட்டு, உயிருக்கே ஆபத்தாக அமைதல்; தன் சொத்து முழுவதும் கடனுக்கே பறிபோய்விடுமோ என்ற பயம் ஏற்படல்; இவைபோன்ற ஆபத்துக்கள் நிவர்த்தியடைவதற்காக "ஸ்ரீராமர் விபீஷணனுக்கு அபயமளித்த" யுத்தகாண்டம் 18, 19–வது ஸர்க்கங்களைக் காலையில் பாராயணம் செய்ய வேண்டும்.

நிவேதனம் : *ஆரம்பத்திலும் முடிவிலும் தேங்காய்.*

ஸங்கல்பம்

ஸ்ரீஸீதாலக்ஷ்மண ப4ரதஶத்ருக்4ந ஹநுமத்ஸமேத
ஸ்ரீராமசந்த்3ரப்ரபே4ா: ப்ரஸாதே3ந அநர்க்கிதாக3த
மஹாவிபது3த்3த4ாரார்த்தஃம் விபீ4ஷண ஸங்க்3ரஹா-
த்மக ஸ்ரீமத்3ராமாயண க4ட்ட பாராயணம்
அஹம் கரிஷ்யே |

ஸர்க்கம் 18

ராமனுடைய அபிப்பிராயம்

அத₂ ராம: ப்ரஸந்நாத்மா ஶ்ருத்வா வாயுஸுதஸ்ய ஹ |
ப்ரத்யபா⁴ஷத து³ர்த்த⁴ர்ஷ: ஶ்ருதவாநாத்மநி ஸ்தி²தம் || (1)

பூரு, கண்டுமஹர்ஷி முதலிய புண்யவான்களின் விருத்தாந்தங்களை வஸிஷ்டர் முதலிய பெரியோர்களிடத்திலிருந்து கேட்டவரானபடியால், ராமன் வாநர சிரேஷ்டர்கள் சொன்ன ஆக்ஷேபங்களால் புத்தி கலங்காமல், ஹநுமானுடைய வார்த்தைகளால் மனம் தெளிந்து, தன் அபிப்பிராயத்தை வெளியிட்டார்.

"விபீஷணனைப்பற்றி நானும் சில வார்த்தைகள் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. என் நன்மையைக் கோருகிற நீங்கள் அவைகளை ஸாவதானமாய்க் கேட்டு உங்களுடைய முடிவைச் சொல்ல வேண்டும்.

"மித்திரனென்று என்னை வந்து அடைந்தவனை நான் ஒரு பொழுதும் கைவிடுகிறதில்லை, அவனிடத்தில் தோஷங்களிருந்தாலும் அவனை அங்கீகரிப்பதை ஸாதுக்கள் நிந்திக்கமாட்டார்கள்."

அதைக் கேட்டு ஸுக்ரீவன் ராமனுடைய ஸ்வபாவத்தைப் பூர்ணமாக அறிந்து, இது மிக்வும் துணிவான காரியமென்று பயந்து நடுங்கி, ரகுவீரனிடத்தில் தான் வைத்த அளவற்ற பிரீதியால் "ஸ்வாமி! இவன் யோக்கியனுக இருந்தாலும் சரி, அயோக்கியனுக இருந்தாலும் சரி, இந்த ராக்ஷஸன் நன்றியற்றவன். தன் தமையன் இப்படிப்பட்ட ஆபத்தில் இருக்கையில் அவனைக் கைவிட்டவன் எவனைக் கைவிடமாட்டான்? லங்கை எரிந்து, புத்திரர்கள் மடிந்து, தன் சத்துரு ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டி, தன் நகரத்தை முற்றுகையிடத் தயாராயிருப்பதைக் காட்டிலும் வேறு கஷ்டம் உண்டோ" என்றான்.

அதற்கு ராமன், "ஸுக்ரீவன் தர்மத்தினுடைய ரஹஸ்யத்தையும் என் அபார சக்தியையும் சரண மடைந்தவர்களைக் காப்பாற்றுவேனென்ற என் பிரதிக்ஞையையும் நன்ருக அறியாமல் இப்படிச் சொல்லுகிருன்" என்று நினைத்து புன்சிரிப்புடன் ராஜ நீதிப்படி அவனுக்குப் பதில் சொன்னர். ஸகல வாநரர்களையும் ஒரு தடவை பார்த்து, புண்யவானை லக்ஷ்மணனை நோக்கி, "சாஸ்திராப்பியாஸமில்லாமல், பெரியோர்களிடத்தில் சுச்ருஷை செய்யாமல், ஒருவனும் இப்படிப் பேச முடியாது. ஆனல் இந்த

விஷயத்தில் ஸூக்ஷ்மமான விஷயத்தைக் கவனிக்கவேண்டியது. அது ஸகல ராஜாக்களிடத்திலும் காணப்படும்; லோகானுபவத்தால் அறியப்படும். அதாவது ஓர் அரசனுடைய தாயாதிகளும் அடுத்த தேசங்களிலுள்ள அரசர்களும் சத்ருக்களென்று சொல்லப்படுகிறார்கள். அவர்கள் கஷ்டம் நேர்ந்த ஸமயங்களை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு கெடுதி செய்கிறார்கள். ஆனால் புண்யவான்களான சில அரசர்கள் தங்களுடைய தாயாதிகள் எப்பொழுதும் ஹிதகாரிகள் என்று எண்ணிக் கௌரவம் செய்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட அரசர்களும் உத்தம குணங்களுடைய இந்த விபீஷணனிடத்தில் ஸந்தேகிப்பார்கள். பாபிகள் நிறைந்த இந்த லோகத்தில் நல்லவனிடத்திலும் ஸந்தேகமுண்டாகிறது. மஹாபாபியான ராவணன் மஹாபுண்யவானான இந்த விபீஷணனிடத்தில் ஸந்தேகப்படுவது ஆச்சரியமல்ல; ஆகையால் அவனுடன் விரோதித்துக்கொண்டே இங்கே வந்திருக்கிறான். இப்படி இவன் ராவணனைவிட்டு வந்ததற்குக் காரணம் சொன்னேன். இவனை நான் கைவிடக் கூடாதென்பதற்குக் காரணம் சொல்லுகிறேன்.

"சத்ருவிடத்திலிருந்து வந்தவனைச் சேர்த்துக்கொள்ளக் கூடாதென்று சொன்னீர்கள். நீதி சாஸ்த்ரப்படி அதை விசாரித்துப் பார்ப்போம். நான் ராவணனுக்குத் தாயாதியல்ல. அவனுடைய ராஜ்யத்தில் எனக்குக் கொஞ்சம்கூட அபேக்ஷையில்லை. ராவணன் இவனைச் சத்ருவாக எண்ணுகிறானேயன்றி, இவனிடத்தில் எனக்கு அப்படிப்பட்ட எண்ணமில்லை. ஆகையால் இவன் என்னைக் கைவிடமாட்டான். இவன் என்னால் ராவணனை நாசம் செய்வித்து அவனுடைய ராஜ்யத்தை அடைய விரும்புகிறான். தன் காரியம் கெடுமென்ற பயத்தாலாவது எனக்குக் கெடுதி செய்யாமலிருப்பான். ராக்ஷஸர்களுக்கு இவ்வளவு ஆலோசனை ஏதென்றால்; அவர்களிலும் விவேகிகளிருக்கமாட்டார்களா? ஆகையால் இவனைச் சேர்த்துக்கொள்ளலாம். ஞாதிகள் ஒருவருக்கொருவர் கல்மஷமில்லாமல் சந்தோஷமாய்ப் பழகுவதில்லை; ஆகையால் அவர்களுக்குள் கலகம் நேருவது ஸுலபம். இவன் பலவானான ராவணனிடத்திலிருந்து விசேஷ ஆபத்து நேரும் என்று அறிந்து, பயந்து, தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள இங்கே வந்திருக்கிறான் என்று இவனுடைய குரலினாலும் வார்த்தைகளாலும் வெளிப்படுகிறது. ஆகையால் இவனை ஒப்புக்கொள்வதில் கெடுதலில்லை; தனக்கு மூத்தவன் துஷ்டனாக இருந்தாலும் அவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்தே நடக்கவேண்டுமென்ற தர்மத்தை எல்லோரும் அனுசரிக்கமாட்டார்கள். உடன்பிறந்தவர்களெல்லோரும் பரதனைப்போலாவார்களா? பிதாவிற்குப் பிறக்கும்

புத்திரர்களெல்லாம் என்னைப்போலாவார்களா? மித்திரர்களெல்லாம் உங்களைப்போலாவார்களா? கைகேயி தசரதரிடத்திலிருந்து பெற்ற வரங்களால் பரதனுக்கு ராஜ்யம் நியாயமாகக்கிடைக்கிறது; அதை வேண்டாமென்று மறுத்து, காட்டிற்குச் சென்ற என்னைக் கண்டுபிடித்து, பரமபக்தியுடன் நமஸ்கரித்து 'அண்ணு, ராஜ்யம் தங்களுடையது. தாங்கள் வந்து அதை ஒப்புக்கொண்டு ஆள வேண்டியது. நான் தங்களுக்கு ஸகல கைங்கரியங்களும் செய்கிறேன்' என்று பரதனைத் தவிர வேருெருவன் சொல்லமுடியுமா? (லக்ஷ்மணனுக்கு அவ்விதமாய் நடந்துகொள்ள அவகாசம் நேராததால் அவனைப்பற்றி பிரஸ்தாபிக்கவில்லை. என்னைப்போல பாக்கியசாலியான புத்திரன் வேருெருவரும் இல்லை. என்னைப் பிரிந்த துக்கத்தை ஸஹிக்காமல் என் பிதா உயிரைவிட்டார். இப்படி பிரியமுள்ள பிதாவையுடைய புத்திரனும் உண்டோ? அப்படியிருந்தாலும் பரதனைப்போன்ற ஸஹோதரனும் உங்களைப்போன்ற மித்திரர்களும் கிடைப்பது அரிது. வர்ஷகாலத்தில் ஸுக்ரீவன் அலக்ஷ்யமாக இருக்கிருனென்று நான் கடுமையாய்க் கோபிக்க, அதைக்கண்டு லக்ஷ்மணன் குரூரமான வார்த்தைகளால் அவனைத் துளைக்க, எங்களிடத்தில் கொஞ்சம்கூட வருத்தப்படாமல் எல்லையற்ற பிரேமையையும் விசுவாசத்தையும் பாராட்டி, எங்களுக்கு சகல உதவியையும் செய்துவரும் உன்னைப்போன்ற மித்திரர்களும் உண்டோ?''

அதைக்கேட்டு ஸுக்ரீவன், நீதிசாஸ்திரப்படி விபீஷணனைத் தள்ளிவிடவேண்டும் என்பதை நிரூபிக்க முடியாமல், இவனைச் சேர்த்துக்கொண்டால் இவனுடைய அந்தரங்கம் நமக்குத் தெரியாததால் ராமனுக்கு எந்தக் காலத்தில் என்னகெடுதி செய்வானே என்று, ரகுவீரனிடத்தில் வைத்த அளவற்ற பிரேமையால் மனம் கலங்கி, தானும் லக்ஷ்மணனும் செய்யும் சரணுகதியையே சிரேஷ்டமாக எண்ணிச் சரணமடைவதற்கு முன்னமே விபீஷணனை விலக்கிவிட வேண்டியதென்று நினைத்து, ''ஸ்வாமி! தாங்கள் இந்த விஷயத்தில் பொறுமைக்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது. இவன் ராவணனுல் அனுப்பப்பட்டு இங்கு வந்தவனே; சந்தேகமில்லை. ஆகையால் இவனைச் சேர்த்துக்கொள்ளக்கூடாது. இப்பொழுதே நீக்கிவிடவேண்டும். கபடபுத்தியுள்ள ராவணன் இவனை அனுப்பி நமது ரஹஸ்யங்களை அறிந்துகொண்டு சமயம் பார்த்து நமக்குக் கெடுதிசெய்ய யோசித்திருக்கிருன். தாங்கள் இவனை நம்பினவுடன் தங்களுக்காவது எனக்காவது கெடுதி செய்யாமல் போகமாட்டான்; அல்லது லக்ஷ்மணனுக்கு என்ன கெடுதி செய்வானே? ஆகையால் இவனையும் இவனுடன் வந்த

நான்கு மந்திரிகளையும் இப்பொழுதே பிடித்துக்கொல்லவேண்டியது. இதில் தோஷமில்லை. இவன் மஹாகுரூரனை ராவணனுடைய தம்பி; இதைத்தவிர வேறு விசாரிக்கவேண்டியதென்ன?'' என்று சொல்லி, தான் இவ்வளவு சொல்லியும் ராமனுக்கு மனத்தில் படவில்லை என்று நினைத்து அவரிடத்திலுள்ள பிரேமையால் கோபம் கொண்டான்.

அதைக்கேட்டு ராமன், ''ஐயோ! இவன் நம்மிடத்தில் வைத்த அதிகப் பிரேமையாலல்லவா இப்படிச் சொல்லுகிறான். நாம் சர்வ சக்தனென்றும், நமக்குக் கெடுதி செய்யக்கூடியவன் ஒருவனுமில்லையென்றும், சரணாகதர்களை ரக்ஷிப்பது நம்முடைய விரதமென்றுசாஸ்திரத்தால் விதிக்கப்பட்டபடியால் அவசியம் அநுஷ்டிக்கப்படவேண்டுமென்றும் இதனை இவனுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும்'' என்றும் நினைத்து, ''இந்த ராக்ஷஸன் மிகத் துஷ்டனாக இருக்கட்டும்; அல்லது ஸாதுவாக இருக்கட்டும்; இவனால் என்ன செய்யமுடியும்? எனக்கும் என்னை ஆசிரயித்தவர்களுக்கும் என்னைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் அணுவளவாவது கெடுதி செய்ய இவனால் முடியுமென்று எண்ணுகிறாயா? வாநராதிபதே! நீயும் உன் ஸைன்யங்களும் ஏதோ என்னை ஆபத்திலிருந்து காப்பாற்றிக்கொண்டிருப்பதாக எண்ணுகிறீர்கள். உங்களைக் கொஞ்சம்கூட சிரமப்படுத்தாமல் பூமியிலுள்ள ராக்ஷஸர்களையும், இதர லோகங்களிலுள்ள தானவர்கள், யக்ஷர்கள், பிசாசர்கள் முதலிய பிராணிகளையும் நினைத்தமாத்திரத்திலேயே விரலின் நுனியால், நாசம் செய்வேனென்று அறி. அஸ்த்ரசஸ்த்ரங்கள் வேண்டாம்; கையிலுள்ள மற்ற விரல்களின் உதவியும் வேண்டாம்; விரலில் மற்ற கணுக்களும் வேண்டாம்; நுனி ஒன்றே போதும். லங்கையில் வசிக்கும் இந்த அல்ப ராக்ஷஸர்களைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டியதென்ன? இவர்களைக் கொல்லவேண்டுமென்ற எண்ணமுண்டாகவில்லையே யன்றி, நினைத்துவிட்டால் அடுத்த நிமிஷத்தில் இவர்களைப் பார்க்கமுடியுமா? ஆகையால் இவனிடத்திலிருந்து எனக்குக் கெடுதி நேருமென்ற ஸ்வப்னம்கூட வேண்டாம். அப்படி இவன் கெடுதி செய்யக்கூடியவனாயிருக்கட்டும்; அதனால் என் உயிர் போகட்டும்; அப்பொழுதும் இவனை விடக்கூடாது; அவசியம் ரக்ஷிக்க வேண்டியதே. இந்த விஷயமாய் ஒரு பிரஸித்தமான கதையைச் சொல்கிறேன் கேள்:

''ஒரு காட்டில் ஒரு புறா இருந்தது. ஒருநாள் ஒருவேடன் அது வஸிக்குமிடத்திற்கு வந்து அதன் பாரியையை வலை போட்டுப் பிடித்துவிட்டான்; பிறகு அஸ்தமித்தது; இருள் சூழ்ந்தது; பெருங்காற்றும் மழையும் பிடித்துக்கொண்டது. அதனால் வேடன் அடி

பட்டு நடந்து, பசியால் வருந்தி கண்டவிடமெல்லாம் திரிந்து, ஆண் புருவிருந்த மரத்தடியில் வந்து சேர்ந்தான். அப்பொழுது அந்தப் புரு வேடன்படும் அவஸ்தையைக் கண்டு, அவனுக்கு உதவி செய்ய நினைத்து, ஆனாலும் தன் ஜாதிக்கு ஸ்வபாவ சத்ருவானதால் தயங்கி நின்றது. அப்பொழுது வலையில் அகப்பட்டுக் கொண்டிருந்த பெண்புரு தன் கணவனைப் பார்த்து 'நாதா! என்னைக் குறித்துத் தாங்கள் வருத்தப்படவேண்டாம். நான் இந்த வேடனுடைய வலையிலிருக்கிறேன். தாங்கள் கவனிக்க வேண்டியது ஒரு விஷயமே. இந்த வேடன் நாம் இருக்கும் இடத்தைத் தேடிவருகிறான்; நமது அதிதி; மழையாலும் குளிராலும், இருட்டாலும் பசியாலும் வருந்துகிறான். இவனுக்கு நம்மால் கூடிய வரையில் அதிதிபூஜை செய்யாவிட்டால் நாம் இதுவரையில் அநுஷ்டித்து வந்த தர்மம் வீணாகும்' என்றது. அந்த ஆண்புரு பிரஹ்ம க்ஷத்திரிய வைசிய ஜாதிகளில் பிறந்ததும் அன்று, ஆசிரம தர்மங்களை அனுஷ்டிக்கக்கூடிய மனுஷ்யனும் அல்ல. கேவலம் ஒரு பக்ஷி. புருவிற்கு வேடன் ஸஹஜசத்ரு. அதன் பார்யையை அபகரித்துக் கட்டிக்கொண்டு வந்திருக்கிறான்; கொஞ்ச நேரத்தில் அதைக் கொன்று தின்பான். தான் அவனுக்கு ஒத்தாசை செய்யப் போனால் தன்னையும் கொன்று தின்பான். மேலும் அவன் புருவைச் சரணமடையவில்லை. அதன் வீட்டைத் தேடி வரவுமில்லை. மரத்தடியில் அகஸ்மாத்தாய் வந்து, 'இந்த மரத்தடியில் வஸிக்கும் தேவதையே! உன்னைச் சரணமடைந்தேன்' என்று தலைமேல் கைகூப்பிச் சொன்னான். அப்படியிருந்தும் அந்தப் புரு வேடனைத் தேவதையாக எண்ணி ஆராதித்தது; காட்டில் அங்கங்கே போய்ச் சருகுகளையும் சுள்ளிகளையும் கொண்டுவந்து நெருப்பு மூட்டி, வேடனைக் குளிர்காயச் செய்து, தனக்கு அப்பொழுது கிடைக்கக் கூடிய பழம் முதலிய ஆகாரங்களைக் கொண்டுவந்து கொடுத்தது. அதனாலும் அவனுடைய பசி தீராததைக் கண்டு, அக்னியில் செய்யும் ஆகுதிகளால் தேவதைகளைத் திருப்தி செய்வது வழக்கமாகையால், அவனுக்கு வேறு மாம்ஸத்தை ஸம்பாதித்துக் கொடுக்க முடியாமல் தன் தேகமிருக்கும் பொழுது இதரப் பிராணிகளை ஹிம்ஸிப்பது ஸரியல்லவென்று, தான் மூட்டிய தீயில் தன் தேகத்தை அர்ப்பணம் செய்து, வேடனைப் பசி தீர்த்துக்கொள்ளும்படி பிரார்த்தித்து, உயிரைவிட்டு உத்தம லோகங்களை அடைந்தது.

"என்னைப்போல் ஸகல தர்மங்களையும் அநுஷ்டிக்க யோக்கியதையுடைய ஜாதியில் அந்தப் புரு பிறக்கவில்லை. சரணமடைந்தவர்களைக் காப்பாற்றுவதையே விரதமாக உடைய இக்ஷ்வாகு

குலத்தில் என்னைப்போல் பிறக்கவுமில்லை. வேடனே ஜாதியாலும் ஸ்வபாவத்தாலும் அல்பன்; வேறு கதியற்றவன்; இரக்கமில்லாத வன்; நல்ல வார்த்தை சொல்லி அறியாதவன்; அவனையும் அந்தப் புரு பிராணனைக் கொடுத்து உபசரித்ததல்லவா? முன்பு சிபிச் சக்கரவர்த்தியைப் பரீக்ஷிக்க வந்த பக்ஷிகளைப்போல் அது மாறு ரூப மெடுத்து வந்த தேவதையல்ல; ஸாதாரணமான புருவே. **கஜேந்திரனைப்போல்** பூர்வபுண்ய விசேஷத்தால் இந்த உத்தம தர்மத்தை அநுஷ்டிக்கப்பெற்றது. இது இருக்கட்டும்.

"ஒருநாள் ஒரு வேடன் புலியால் துரத்தப்பட்டு ஒரு மரத்தடி யில் வந்து, அதிலிருந்த குரங்கைச் சரணமடைய, அதனால் காப் பாற்றப்பட்டு அந்த மரத்தில் ஏறிக்கொண்டான். பிறகு அந்த மரத்தடியில் வந்த புலி, குரங்கு தூங்கிக்கொண்டிருப்பதைக் கண்டு, வேடனைப் பார்த்து, 'அதோ தூங்கிக்கொண்டிருக்கும் குரங்கைக் கீழே தள்ளிவிடு. அதைத் தின்றுவிட்டு உனக்கு யாதொரு கெடுதலும் செய்யாமல் போகிறேன்' என்றது. துரோக புத்தியுள்ள வேடன் அதன் வார்த்தையை நம்பி, தன் உயிரைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள நினைத்துக் குரங்கைக் கீழே தள்ளிவிட்டான். விழுந்த குரங்கைப் பிடித்துக்கொண்டு, புலி 'உனக்குத் துரோகம் செய்த அந்த வேடனைக் கொல்' என்று தூண்டிவிட்டது. தர்மங் களை அறிந்த குரங்கு தன் பிராணனைத் தப்பித்துக்கொள்வதற்காக அதற்கு ஸம்மதிப்பதுபோல் பாவித்து மரத்தில் ஏறிக்கொண்ட பிறகு, தனக்கு அபராதம் செய்த வேடனைத் தைரியப்படுத்தி, பொழுது விடியும் வரையில் வைத்துக் காப்பாற்றி அனுப்பிற்று. ஒரு சாதாரணக் குரங்கு செய்த சரணாகத ரக்ஷண தர்மத்தை, வானராதிபதியாயும் ஸூரிய புத்திரனாயுமிருக்கும் நீ அநுஷ்டிக் காமலிருப்பது என்ன ஆச்சரியம்!

"நான் மனுஷ்யன்: ரகுவம்சத்தில் பிறந்தவன்; அறுபதாயிரம் வருஷங்களாய் பிரஜைகளைத் தர்மமாய்ப் பரிபாலனம் செய்து நரைத்துப்போன தசரத சக்கரவர்த்தியின் புத்திரன்; வஸிஷ்டர் விசுவாமித்திரர் முதலிய மஹரிஷிகளால் உபதேசிக்கப்பட்டுத் தர்ம ரஹஸ்யங்களை அறிந்தவன்; மஹா யோகியான ஜனகருடன் ஸம்பந்தம் பெற்றவன்: தர்மமே அவதரித்து வந்த ராமனென்று பெயருடையவன்; ஜனங்கள் அனுஷ்டிக்க வேண்டிய தர்மங்களை ஏற்படுத்தினவன்; அவைகளை ஸரிவர நடத்தி வைப்பவன்; அவைகளை நடத்திக் காட்டுகிறவன். நானே சரணமடைந்தவனை ஹிம்ஸித்தால் பிறகு லோகம் எதைத்தான் செய்யாது? கொல்லத் தகாதவர்களைக் கொல்லும். இது ராவணன் செய்யவேண்டிய காரியமே யன்றி என்னைப் போன்றவனுக்கு இது அழகல்ல. சரண

மடைந்தவனைக் கைவிடுகிறவன் எந்தப் பிறப்பைச் சேர்ந்தவனோ தெரியவில்லை.

“ஆனால், ‘சாஸ்திராப்யாஸம் செய்வதற்கு அதிகாரமில்லாத ஒரு புரு அநுஷ்டித்த ஒரு காரணத்தால் மாத்திரம் நாமும் அப்படிச் செய்வது நியாயமல்ல’ என்று ஆக்ஷேபித்தால்,

“கண்வமஹர்ஷியின் புத்ரனை கண்டு என்பவர் பின்வரும் தர்மவாக்கியங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார், அவர் மஹாகுலத்தில் பிறந்தவர். விஷயங்களின் யதார்த்தத்தை அறியக்கூடியவர்; அப்படி அறிந்தவைகளை உள்ளபடி சொல்லுகிறவர். ஆகையால் அவருடைய வார்த்தைகள் ஆப்தவாக்கியம்; வேத வசனங்களும் இதற்கு ஆதாரமாக இருக்கின்றன.

“இது அவர் கல்பித்த வாக்கியமல்ல. ரிக்வேதத்திலுள்ள மந்திரங்களையே ஸ்வரபேதத்தால் ஸாமவேதமாய்ச் சொல்வது போல், அனாதியாய் வழங்கிவரும் தர்மத்தையே அவரும் வெளியிட்டிருக்கிறார். வேதத்தில் சொல்லியிருக்கும் தர்மங்களை அநுஷ்டித்தால் எந்தப் பரமப்பிரயோஜனமுண்டாகுமோ அதைக் கொடுக்கக்கூடியது. அநேக அர்த்தங்களடங்கியதாய் ஸுலபமாய் ஞாபகத்தில் வைக்கக் கூடியதாய்ச் சுருக்கமாயிருக்கிறது. இதை நீ இதுவரையிலும் கேட்டிராததால் இப்படி மயங்குகிறாய்.

“நம்மைக் காப்பாற்றுகிறவனிடத்தில் அநுகூல புத்தியும் வார்த்தையும் நடத்தையும் இல்லாவிட்டாலும், பூர்ணப்ரபத்திக்குரிய லக்ஷணங்களில்லாவிட்டாலும் வேறு கதியில்லாததால் தன்னுடைய பாரத்தை ரக்ஷகனிடத்தில் ஒப்புவிக்கிறேனென்ற கருத்தைக் குறிக்கும் அடையாளமாயும் சரணாகதியின் ஒரு அங்கமாயும் இருக்கும் கைகூப்புதல் இருந்தால், போதும்; ஸகல துக்கமும் தீரும்; அநுக்ரஹத்திற்குக் காரணமாகும். பகவானுடைய கிருபையைப் பெறுவதற்குச் சீக்கிரமான உபாயம், கைகூப்புவதென்ற யோக முத்திரையே. ஸ்வதந்திரமாயிருப்பவனையும் ஸுலபமாய் வசப்படுத்தும்; பக்தர்களுக்குப் பரதந்திரனாக இருக்கும் பகவானை வசப்படுத்துவதில் ஸந்தேகமென்ன? கைகூப்பாவிட்டாலும், தான் தீனனென்று பிறருக்குத் தெரிவிப்பதே போதும், அப்படி இல்லாவிட்டாலும், ப்ரார்த்திப்பதுபோல் தோன்றும் வார்த்தைகளைச் சொன்னாலும் போதும். இம்மூன்றும் இல்லாவிட்டாலும், ரக்ஷகன் இருக்குமிடத்தை நோக்கி வந்தாலே போதும். அவன் பரமசத்ருவாக இருந்தாலும் அவனைக் கொல்லக் கூடாது.

"சரணமடைந்தவர்களிடத்தில் நமது பௌருஷத்தைக் காட்டுவதில் பிரயோஜனமென்ன? சத்ருக்களிடத்திலல்லவா காட்ட வேண்டும்?

"மேலும் நம்மைச் சரணமடைந்தவன் சரணாகதி செய்யும் ஸமயத்தில் தான் செய்த அபராதங்களை நினைத்துப் பயங்கொண்டவனாக இருந்தாலும் சரி; அல்லது சீக்கிரம் தாமஸம் என்பதை கவனியாமல் கார்யம் நிறைவேறுவதிலேயே நோக்கமுள்ளவனாக இருந்தாலும் சரி; அல்லது சரணாகதி செய்யும் ஸமயத்தில் விநயமில்லாமலிருந்தாலும், தான் செய்த அபராதங்களை நினைத்துப் பயமில்லாமலிருந்தாலும் சரி; ஸம்ஸாரத்தில் வெறுப்படைந்து அந்த க்ஷணத்திலேயே தேகத்திலிருந்து விடுபட ஆசைப்பட்டவனாயிருந்தாலும் சரி; பிராரப்த கர்மத்தின் முடிவில் முக்தியை விரும்பினாலும் சரி; 'நான் ஒன்றும் முடியாதவன்; வேறு கதியற்றவன்' என்று வந்து சரணமடைந்தவனானாலும் சரி; கபடமாகவாவது பரிஹாஸமாகவாவது 'சரணமடைந்தேன்' என்ற வார்த்தைகளைச் சொன்னாலும் சரி; மனத்தில் விரோதத்துடன் 'சரணமடைந்தேன்' என்ற வார்த்தையைச் சொன்னாலும் சரி; தர்மசாஸ்திரத்தில் நம்பிக்கை வைத்து நிச்சயமான புத்தியையுடைய புருஷன் ஸ்திரமில்லாத பிராணனைக் கொடுத்தாவது ஸ்திரமான சரணாகதரக்ஷணமென்ற தர்மத்தை ஸம்பாதிக்க வேண்டியது. செய்யத் தவறினால் ஸாதாரண மனுஷ்யனைக்காட்டிலும் வித்வானுக்கு விசேஷ பாபம் நேரும். தன்னால் கூடியமட்டும் தன்னுடைய தேகம் திரவியம் பிராணன் முதலியவைகளைக் கொடுத்தாவது தீனனைக் காப்பாற்ற வேண்டும்; தன்னைச் சரணமடைந்தவனாவது அவனைச் சேர்ந்தவர்களாவது தனக்குக் கெடுதி செய்வார்களோ என்ற பயத்தாலாவது, சாஸ்திரங்களை அறியாமையாலாவது சரணமடைந்தவனுடைய சத்ருவிடத்திலிருந்து ஒரு பிரயோஜனத்தை அபேக்ஷித்தாவது அப்படிச் செய்யாவிட்டால் இஹலோகத்தில் எல்லோரும் நிந்திப்பார்கள்; பரகதி கிடைக்காது. இது மாத்திரமல்ல. ஒருவன் தன்னைச் சரணமடைந்தவனை ரக்ஷிக்கச் சக்தியிருந்தும் அப்படிச் செய்யாமல் சத்துருக்களால் நாசமடைவதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தால், அவன் அதுவரையில் செய்த ஸகல புண்யகர்மங்களும் நசிக்கின்றன; அந்த கர்மபலன்கள் சரணாகதி செய்தவனை அடைகின்றன; சரணமடைந்தவர்களை ரக்ஷிக்காவிட்டால் மஹா தோஷமுண்டாகும்; நரகத்திற்கு ஹேதுவாகும்; இஹத்தில் அபகீர்த்தியைத் தரும்; பலம் வீரியம் முதலிய குணங்களை நாசம் செய்யும். கண்டு மஹரிஷியின் அபிப்பிராயப்படி நான் நடப்பேன். தர்மத்தை ஸ்தாபிக்க விரதம் பூண்ட நான் இப்படி

அவசியம் செய்யவேண்டியது. இதை ஸகலப் பிராணிகளும் கொண்டாடும்; இது பாபத்தைப் போக்கும்; ஸ்வர்க்க பலனைக் கொடுக்கும்.

"உத்தம கதியை அடைவதற்குச் சாஸ்திரங்களில் சொல்லி யிருக்கும் இதர உபாயங்களைப் பலதடவை அநுஷ்டித்தால் மாத்திரம் பிரயோஜனப்படும்; சரணாகதியோ அப்படியல்ல. என்னை ஒருவன் ஒரே தடவை வந்து சரணமடைந்தாலும் போதும். அதை யும் வார்த்தைகளால் சொல்வதும் தேகத்தால் செய்வதும் அவசிய மில்லை; மனஸால் சரணமடைவதே போதும். 'நான் உன்னைச் சேர்ந்தவன்; உனக்கு கைங்கரியம் செய்வதே நான் அபேக்ஷிக்கும் பலன்' என்று பிரார்த்தித்தால், அவனுக்கு பயம் நேரக்கூடிய ஸகல பூதங்களிடத்திலிருந்தும் பயமில்லாமல் செய்வேன். சரண மடைந்தவர்களைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் அபயதானம் செய்கிறேன்; இது என் விரதம். எக்காலத்திலும் எந்தச் சமயத்திலும் இதைக் கைவிட மாட்டேன்" என்றார்.

அப்படிச் சொன்னவுடன் ஸுக்ரீவனுடைய சந்தேகம் தீர்ந்து முகம் தெளிந்தது. விபீஷணனிடத்தில் நம்பிக்கையும் விச்வாஸ மும் உண்டாயிற்று.

பிறகு ராமன், "ஸுக்ரீவ! விபீஷணன் உங்களைப் புருஷாகார மாய் வைத்து, என்னிடத்தில் தங்களைப்பற்றி விக்ஞாபனம் செய்ய வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான். இப்பொழுது நீயே போய் அவனை அழைத்துவந்தால் இதுவரையிலும் அபயதானம் செய்யா மல் அவனைக் காக்கவைத்த துக்கம் நீங்கும். என்னிடத்தில் பிரிய முள்ள வாநரர்களுக்குள் நீயே எனக்குப் பிரியமாவாய். இவன் தன் பந்துக்களைவிட்டு, தன் தீனஸ்திதியை வெளியிட்டு என்னை வந்தடைந்திருக்கிறான். மித்திரனென்று பாவனை செய்தாலே போதும் என்ற அபிப்பிராயத்தையுடைய நான், அவன், 'சரண மடைந்தேன்' என்ற க்ஷணத்திலேயே அபயதானம் செய்துவிட் டேன். 'நான் எப்படிப்போய் அழைத்துவருவேன்' என்று தயங்குகிறாயோ? தர்மவானான விபீஷணனை ரக்ஷிப்பதில் பெருமை இல்லை. குரூரஸ்வபாவமுள்ள ராவணனை அபயதானம் செய்து ரக்ஷித்தாலல்லவா பெருமை? விபீஷணனை ரக்ஷித்தால் அவனைச் சேர்ந்த நான்கு ராக்ஷஸர்களை மாத்திரம் ரக்ஷித்ததாகும்; ராவணனை ரக்ஷித்தால் ராக்ஷஸ வம்சம் முழுவதும் ரக்ஷிக்கப்படும். அது பெரிய லாபம். எனக்கு நேரும் கீர்த்தியும் க்ஷேமமும் உங்களுக்கு அல்லவா? விபீஷணனிடத்தில் இவ்வளவு சந்தேகப்படுகிறாயே! ராவணனே ஸீதையைத் திருப்பிக்கொடுக்காமல் நேரே வந்து

என்னை ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தாலும் நான் ஸித்தமாக இருக்கிறேன். இவன் விபீஷணனாக இல்லாமல் ராவணனே இந்த ரூபத்தைத் தரித்துவந்தாலும் அபயம் கொடுப்பேன். 'இவன் விபீஷணனல்ல, ராவணன்' என்று என்னிடத்தில் சொல்லவரக் கூடாது; உடனே அழைத்து வா'' என்றார்.

அதைக் கேட்டு சுக்ரீவன், அவரைச் சரணமடைந்த விபீஷணனிடத்திலும், தன்னிடத்திலும் அவருக்குள்ள அத்யந்த ஸ்நேஹ பாவத்தை ஆலோசித்து ஆச்சரியம் கொண்டு, ஸகல தோஷங்களையும் கவனிக்காமல் தனக்கு விரோதமாய்ப் பேசின பழைய மித்திரர்களைப் பலவிதமாகச் சமாதானம் செய்து, 'ராவணன் வந்தாலும் சரி' என்று கூறிய இவருடைய வாத்ஸல்யத்திற்கு எல்லை உண்டோ என்று பிரமித்து, "ராம! தங்களுடைய ஸஹஜமான அநந்த கல்யாண குணங்களை யோசித்தால், தாங்கள் இப்படிச் செய்வது ஆச்சரியமா? தர்மரஹஸ்யத்தை அறிந்த தாங்கள் சகல தாஸகோடிகளையும் ரக்ஷிக்கிற பிரபு எவ்வித ஆசையுமில்லாமல் பிறருக்கு சகல சுகத்தையும் கொடுப்பதிலேயே நோக்கமுள்ளவர்கள். இப்படிச் சொல்வது தங்களுக்கே தகும்; சொன்ன வார்த்தையை நிறைவேற்றும்படியான அபார சக்தியுள்ளவர்கள். தர்மத்தை ஸ்தாபிப்பதற்காகவே அவதாரம் செய்தவர்கள். சரணமடைந்தவர்களை ரக்ஷிப்பதற்கு மேற்சொன்ன குணங்களில் ஒன்றே போதும்; எல்லாம் பொருந்தியிருக்கும்பொழுது ஆச்சரியமென்ன? 'என்னைப் புகழ்வதால் பிரயோஜனமில்லை. உன் மனத்திற்கு திருப்தியாக இருந்தாலல்லவா விபீஷணனை அங்கீகரிக்கலாம்' என்றால், இவனைக் கடுமையாகச் சிக்ஷிக்க வேண்டுமென்று நான் சொன்னாலும் என் அந்தக்கரணத்தில் இவன் சுத்தனென்று நன்றாகத் தெரியும். இதைத் தவிர வேறு பிரமாணங்களும் உண்டு. தாங்களும் மாருதியும் சொல்லிவந்த காரணங்களாலும் மனத்திலுள்ள அபிப்பிராயத்தை வெளிப்படுத்தக் கூடிய நடை உடை பேச்சு முகக்குறி முதலியவைகளாலும் இவனுடைய ஸாதுத் தன்மையை அறிந்தேன். இதுவரையில் அஞ்ஞானத்தால் இவனை நம்பாமல் பெரும் பாபத்தைக் கட்டிக்கொண்டேன். நிஜத்தை அறிந்த பிறகு இவனை ரக்ஷிப்பதில் தாங்கள் ஒரு க்ஷணம் கூடத் தாமஸிக்கக்கூடாது. 'ராமனிடத்தில் என்னைப்பற்றித் தெரிவியுங்கள்' என்று குருரஸ்வபாவமுள்ள எங்களைப் புருஷகாரமாய் வைத்துப் பிரார்த்தித்தான். அந்த யோக்கியதை எங்களுக்கு ஸித்திக்கவேண்டுமென்றே தாங்கள் இவ்வளவு சிரமப்பட்டீர்கள். அதிசீக்கிரத்தில் இவனும் எங்களைப்போன்றவனாகத் தங்களுடைய பக்தகோடியில் சேரும்படி அநுக்ரஹிக்கவேண்டும்'' என்று விபீ

ஷணனுக்குப் பரம புருஷார்த்தம் கிடைக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து, அந்தப் பரமபக்தனுடைய தோழமை என்ற புருஷார்த்தம் தங்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டுமென்று, "பிரபோ! உத்தமகதியை அடைவதற்கு ஸாதனங்களேயும் நன்றாக அறிந்த இந்தப் பரம பாகவதன், எங்களுக்குத் தோழனுகும்படி அனுக்கிரஹிக்க வேண்டும்" என்று சுக்ரீவன் பிரார்த்தித்தான்.

பிறகு அந்த வானர ராஜன் விபீஷணனிடத்தில் சென்று, "மஹாபாக்கியவானே! இதுவரையில் தாமதப்பட்டதை மன்னிக்க வேண்டும். ரகுவீரன் உனக்கு அபயம் கொடுத்தார். உன்னே அழைத்துவரச் சொன்னுர்" என்ருன். ராமன் அதைக்கேட்டு, வானர வீரர்களுடைய ஆக்ஷேபங்களாகிற ஆச்ரித விரோதிகளே விலக்கி, இவனே அங்கீகரிக்கவேண்டுமென்று பிரதிக்ஞை செய்து, சுக்ரீவன் முதலியவர்களுடைய வார்த்தைகளால் நேர்ந்த தாமதத்தைப் பொறுக்காமல் ஒருவேளே சுக்ரீவனுடைய புத்தி மறுபடியும் விபரீதமாகுமென்று, அதிசீக்கிரமாய்த் தேவேந்திரன் கருட பகவானேச் சேர்வதுபோல், தானே விபீஷணனே எதிர்சென்று அங்கீகரித்தார்.

ததஸ்து ஸு³க்ரீவ வசோ நிஶம்ய தத்
ஹரீஶவரேணாபி⁴ஹிதம் நரேஶ்வர: |
விபீஷணேநாஶு ஜகா³ம ஸங்க³மம்
பதத்ரி ராஜேந யதா² புரந்த³ர : || (39)

ஸர்க்கம் 19

விபீஷண கைங்கர்யம்

ராக⁴வேணாப⁴யே த³த்தே ஸந்நதோ ராவணாநுஜ: |
விபீ⁴ஷணோ மஹாப்ராஜ்ஞோ பூ⁴மிம் ஸமவலோகயத் || (1)

விபீஷணன் அபேக்ஷித்தபடி ஸகலப் பிராணிகளிடத்திலிருந்தும் தமக்குப் பயமில்லே என்று ராமனுடைய அபயதானத்திற்குப் பாத்திரமானுன். அவருடைய கல்யாண குணங்களேக் கேட்டே அவருக்குத் தாஸனுன அந்த ராக்ஷஸன் தான்கேட்டதைக் காட்டிலும் கோடிமடங்கு அதிகமான ராமனுடைய கல்யாண குணங்களேப் பிரத்தியக்ஷமாய்ப் பார்த்துப் பக்தியால் வணங்கினுன்.

அபாயமற்ற உபாயத்தை ஆரம்பித்ததால் பரம புருஷார்த்தத்தை அடைந்தான். வேதசாஸ்திரங்களை விசேஷமாய் அப்யஸித்து ஞானம் முதிர்ந்ததற்கு இப்பொழுது பலன் கிடைத்தது. ராமனுடைய அந்தரங்க மந்திரிகள் கொஞ்சமும் இடைவெளியில்லாமல் அவரைச் சூழ்ந்து நின்றார்கள். ராமனுக்கெதிரே நின்ற முக்கிய மந்திரிகள் தங்களில் ஒருவனை விபீஷணனுக்கு ராமனுக்கருகில் இடம் கொடுத்தார்கள். அதை நன்றாய்க் கவனித்த விபீஷணன் தூரத்திலிருந்தே ரகுவீரனை நமஸ்கரித்து ஸாஷ்டாங்கமாய் வந்தனம் செய்வதற்கு ஆகாச வீதியில் இடமில்லாமல் பூமியில் குதித்தான். தான் அபேக்ஷித்த அபயதானம் கிடைத்த பிறகும் ராமனைப் பிரார்த்திக்கவேண்டியது என்னவென்றால், ராமனுடைய ஸ்வரூபம், ரூபம், குணம் முதலியவைகளை அநுபவித்ததாலுண்டான ஆநந்தம் மேலிட்டு, பிரக்ஞையற்ற சரீரமே வணங்கிற்று. வேறு பிரயோஜனத்தை உத்தேசித்துச் செய்ததன்று. ராமனைச் சரணமடைந்தவன் விபீஷணனே; ஆனால் அவனுடைய பக்தி விசேஷத்தால் அவனைச் சேர்ந்தவர்களும், ராமனுக்குக் கைங்கரியம் செய்த லாபத்தைப் பெற்றார்கள். (விஷ்ணு பக்தனை ஆசிரயித்த பசு, பக்ஷி, மனுஷ்யர்களும் அவனுடன் விஷ்ணுவின் பரமபதத்தை அடைகிறார்கள்:—**பெரியோர்**) இதுவரையில் வாக்கால் ப்ரபத்தி செய்து இனி தேகத்தால் ப்ரபத்தி செய்ய ஆரம்பித்து, ஸம்சயம், விபர்யயம் முதலிய தோஷங்கள் நீங்கி, தனக்கு அநுகூலமான விஷயத்தை நிச்சயமாக அறிந்த விபீஷணன், பூர்வ ஸ்வரூபம் மாறி எந்த அவஸ்தையிலும் சரணாகதி தர்மநிஷ்டையைக் கைவிடாதவனாய் "இவனைக் கொல்லவேண்டும்; நம்பக்கூடாது" என்று வானரர்கள் சொன்னபொழுதும், "இவனைக் கைவிடமாட்டேன்; இவனை அழைத்து வா" என்று ரகுநாதன் சொன்னபொழுதும், "எங்களைப்போல் இவனும் ஆகட்டும்' என்று சுக்ரீவன் சொன்னபொழுதும் கொஞ்சமும் கவலையில்லாமல் ராமனிடத்தில் எல்லையற்ற விசுவாஸம் வைத்து, அவரையே ரக்ஷகனாகக் கோரி, அவருக்குத் தன்னிடத்திலுள்ள பக்ஷபாதத்தைக் காட்டும் திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்தையுடைய ஸ்ரீராமப் பிரஹ்மத்தின் ஸ்ரீபாதங்களே தனக்குக் கடையேற ஸாதனமென்று, கைக்குழந்தை தாயை நோக்கித் தாவுவதுபோல் ராமனுடைய சரண கமலங்களில் சிரஸை வைத்து நமஸ்கரித்தான். அவனுடன் வந்த நான்கு ராக்ஷஸர்களும் அப்படியே அவனுடைய அங்கங்களைப்போல் பரதந்திரர்களாய் நமஸ்கரித்தார்கள்.

இப்படித் தேகத்தால் சரணாகதி செய்து பிறகு வார்த்தையால் சரணமடைந்தான். சுக்ரீவன் முதலியவர்கள் தன்னிடத்தில் ஒரே

மனதாய் அதிகப் பிரேமை வைத்திருந்தார்கள். முன்பு வானர வீரர்களைப் புருஷாகாரமாய் வைத்துப் பிரார்த்தித்த விஷயத்தையே இப்பொழுது ரக்ஷகனிடத்தில் நேரில் பிரார்த்திக்கிருன். அவனுடைய வார்த்தைகளில் சரணுகதியின் சகல அங்கங்களும் அடங்கியிருந்தன. தன்னைக் காப்பாற்றச் சக்தியும் அபார க்ருபையுமுள்ள ரகுவீரனைக் குறித்துச் சொல்லப்பட்டதால் சகல விதத்திலும் சுக்ரீவன் முதலியவர்களுக்கு மிகுந்த வெறுப்பை உண்டு பண்ணின; இப்பொழுதோ எல்லாரையும் ஆனந்தத்தால் மெய் மறக்கும்படிச் செய்தன.

"நான் ராவணனுடைய தம்பி; அவனால் அவமதிக்கப்பட்டேன். (தன் தீனத்தன்மையை விக்ஞாபனம் செய்கிருன்.) ராவணனும் என் வாத்ஸல்யத்திற்குப் பாத்திரனென்றதால், தாங்கள் ஸகல பூதங்களுக்கும் ரக்ஷகன். ஞானம் சக்தி முதலிய அநந்த கல்யாண குண பரிபூரணன்: ஆகையால் தங்களையே சரணமடைந்தேன். என் வாஸஸ்தானமான லங்கையையும் மித்திரர்களையும் அவர்களால் கிடைத்த தனங்களையும் விட்டு, விட்டேன். எனக்கு ராஜ்யம் முதலிய ஸகல விரும்பக்கூடிய வஸ்துக்களும் என் பிராணனும் இஹபரலோகங்களில் அநுபவிக்கும் சுகங்களும் எல்லாம் தங்களுடைய கைங்கரியமே. அதைத்தவிர நான் வேறொன்றையும் அபேக்ஷிக்கவில்லை" என்று தெரிவித்தான்.

இப்படி ஸகலப் பிரயோஜனங்களையும் விட்டு ராமனிடத்தில் ஸகல பாரத்தையும் வைத்து, அவருடைய கைங்கரியத்தையே பரம பிரயோஜனமாய் அபேக்ஷித்த விபீஷணனை ராமன், "மித்ரா! சரணமடைந்தேனென்று சொன்னவுடனே உன்னை அங்கீகரிக்க வேண்டியது; இதுவரையில் தாமதித்ததை மன்னிக்கவேண்டும்" என்று அவனைச் சமாதானம் செய்து, அவனுடைய மனத்தைக் குளிரச் செய்து, அவனைக் கண்கொட்டாமல் பார்த்துப்பார்த்துப் பரமானந்தமடைந்தார். பிறகு விபீஷணன் "ஸ்வாமி! நான் தங்களுக்கு என் தேகத்தால் கைங்கரியம் செய்யும்படி ஆக்ஞாபிக்கவேண்டும்" என்று பிரார்த்திக்க, ராமன், "பிறகு அதைப்பற்றி யோசிப்போம். இப்பொழுது வார்த்தையால் கைங்கரியம் செய். ராக்ஷஸர்களுடைய பலாபலத்தை எனக்கு வாஸ்தவமாய்த் தெரிவி" என்றார். ('ராக்ஷஸர்களுடைய' என்றதாலும் 'உன்னைச் சேர்ந்தவர்களுடைய' என்று சொல்லாததாலும், "இவன் ரா[illegible] ஜாதியல்ல. இக்ஷ்வாகு வம்சத்தில் எனனைப்போல் பிறந்தவ[illegible]ல் என்று எண்ணினதாகத் தெரிகிறது. பகவானை ஆச்ரயித்த[illegible] அவருக்குச் சமமான பதவியை அவர் உடனே கொடுப்பார்.) அதற்கு விபீஷணன், "ஸ்வாமி! ராஜசிரேஷ்டரே! கந்தர்வ உரக

ராக்ஷஸர்கள் முதலிய சகல பூதங்களாலும் தனக்கு மரணமில்லை என்று ராவணன், பிரஹ்மாவால் வரம் கொடுக்கப்பட்டவன். எனக்கு மூத்தவனும் ராவணனுக்குத் தம்பியுமான கும்பகர்ணன் மஹா தேஜஸ்வி; மஹா வீரியவான்; யுத்தத்தில் இந்திரனுக்கு ஸமானன். ராவணனுடைய சேனாதிபதியான பிரஹஸ்தன் யுத்தத்தில் பெயர் பெற்றவன்; கைலாஸத்தில் குபேரனுடன் நடந்த யுத்தத்தில் மாணிபத்ரனென்ற அவனுடைய ஸேனாதிபதியைத் தோற்கடித்தவன். ராவண புத்திரனான இந்திரஜித் இடைவிடாமல் பாணங்களை வர்ஷிப்பான்; அவனுடைய கவசத்தை எவரும் பிளக்க முடியாது. ஹோமங்களால் அக்னிபகவானைத் திருப்தி செய்து, யுத்தகளத்தில் வில்லைக் கையிலெடுத்து நின்று, ஸேனையை அணிவகுத்தவுடன் ஒருவர் கண்ணிலும் படாமல் மறைந்திருந்து சத்துருக்களைக் கொல்வான். மஹோதரன், மஹா பார்சுவன், அகம்பனன் முதலிய ஸேனாதிபதிகள் யுத்தத்தில் லோக பாலர்களுக்கு ஸமானர்கள். நினைத்த ரூபமெடுக்கக் கூடியவர்களாய் மாம்ஸம் ரத்தம் முதலியவைகளையே ஆஹாரமாக உடைய ராக்ஷஸர்கள் லங்கையில் பதினாயிரம் கோடி இருக்கிறார்கள். அவர்களுடன் சென்று ராவணன் லோக பாலர்களை எதிர்த்து யுத்தத்தில் ஜயித்தான். அவர்களுக்கு ஸஹாயமாக இருந்த தேவகணங்களையும் இருந்த இடம் தெரியாமல் துரத்தியடித்தான்'' என்றான்.

கலங்காத பராக்கிரமமுள்ள ராமன், விபீஷணன் சொன்னதைக் கேட்டு, செய்யவேண்டிய காரியங்களை நன்றாய் ஆலோசித்து ‘‘ராக்ஷஸர்களுடைய வீரியத்தையும் பராக்கிரமத்தையும் கிருத்யங்களையும் பற்றி நீ சொன்னதை நன்றாய்க் கவனித்தேன். ராவணனையும் அவனுடைய மந்திரிகளையும் பந்துக்களையும் ஸைன்யங்களையும் யுத்தத்தில் நாசம் செய்து உன்னை லங்காதிபதியாய் அபிஷேகம் செய்கிறேன்; நான் சொல்வது ஸத்தியமென்று நம்பு; ராவணன் ரஸாதலம் பாதாளம் முதலிய கீழ் லோகங்களில் ஒளிந்து கொள்ளட்டும்; தனக்கு வரம்கொடுத்த பிரஹ்மாவைச் சரணமடையட்டும்; எங்கிருந்தாலும் அவனை உயிரோடு விடமாட்டேன். ராவணனையும் அவனுடைய புத்திர, மித்திர, பந்து, ஸைன்யங்களையும் யுத்தத்தில் கொல்லாமல் அயோத்யையில் பிரவேசிக்க மாட்டேன். இப்படி என் ஸ்ஹோதரர்களான லக்ஷ்மண பரத சத்ருக்னர்களின் பேரில் ஆணையிட்டுச் சொல்லுகிறேன்'' என்றார்.

தான் வெறுப்படைந்து பிரயோஜனமற்றதென்று விட்டு வந்த ராஜ்யத்தைத் தனக்குக் கொடுக்கிறேனென்று ராமன் பிரதிக்ஞை செய்ததைக் கேட்டு, தான் அபேக்ஷித்த பரமப் பிரயோஜனமான

ராம கைங்கரியத்தையே வேண்டி, விபீஷணன் அவரை நமஸ் கரித்து, அவர் ஸகல பூதங்களுக்கும் மங்களத்தைச் செய்பவ ரென்றதாலும் தான் சரணுகதி தர்மத்தையும் கைங்கரிய மஹிமை யையும் பூரணமாக அறிந்தவனுகையாலும், "ஸ்வாமி! ராக்ஷஸர் களை நாசம் செய்வதிலும் லங்கையைப் பிடித்து இடிப்பதிலும் என்னால் கூடியவரையில் என் உயிருள்ளமட்டும் ஒத்தாசை செய் கிறேன். தங்களுடைய ஸைன்யத்தில் சேரும்படி எனக்கு உத் திரவு கொடுக்கவேண்டும்" என்றுன். ராம கைங்கரியத்தைத் தவிர வேறு பலனை விரும்பாத விபீஷணனை ராமன் பிரியத்துடன் ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டு, "எதிர்பாராமல் நடுவில் கிடைக்கும் பலனையும் நீ பெறவேண்டும். என் ஆக்ஞையைத் தட்டாதே" என்று சொல்லி, லக்ஷ்மணனைப் பார்த்து, "குழந்தாய்! ஸமுத்திரத்தி லிருந்து ஜலத்தைக் கொண்டு வா! இவன் தன் தாஸபாவத்தை நன்றுக அறிந்த மஹாஞானி. ராஜ்யாபிஷேகத்தைக் கொஞ்ச மாவது அபேக்ஷித்தவனல்ல. என் அன்பைப்பெற்ற இவனிடத் தில் நான் வைத்த பிரீதியால் இவனுக்குக் கொடுக்கும் வரன் பலனைக் கொடுக்கச் செய்யவேண்டியது உன் கடமையல்லவா? ஆகையால் அதிசீக்கிரத்தில் இவனை ராக்ஷஸர்களுக்கு அரசனுக, லங்காதிபதியாக அபிஷேகம் செய்" என்றுர்.

அதைக் கேட்டு லக்ஷ்மணன் ராமனுடைய ஆக்ஞைப்படி ஸமுத்திர ஜலத்தை எடுத்துவந்து, வானர சிரேஷ்டர்கள் சூழ்ந் திருக்க, வானர ஸைன்யங்களுக்கெதிரில் விபீஷணனென்ற பரம பாகவதனை லங்கா ராஜ்யத்திற்கு அதிபதியாய் அபிஷேகம் செய் தார்; வானர ஸைன்யங்கள், ராமனுடைய அபார கிருபையையும் பக்தவாத்ஸல்யத்தையும் பார்த்து, "நல்லது நல்லது" என்று கொண்டாடி ஆரவாரித்தன.

பிறகு வேறொரு ஸமயத்தில் ஹநுமானும் ஸுக்ரீவனும் விபீ ஷணனை ஏகாந்தத்தில் அழைத்து, "மித்ர! வருணனுக்கு இருப்பிட மாயும் ஒருவரும் நெருங்கக்கூடாததாகவும் இருக்கும் இந்த ஸமுத் திரத்தை எப்படித் தாண்டுவோம்? நாம் மாத்திரமிருந்தாலும் பாதக மில்லை. கணக்கில்லாத இந்த வானர ஸைன்யங்களை அக்கரையில் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கவேண்டுமே" என்றுர்கள். அதற்கு விபீஷ ணன், "ரகுவீரன் ஸமுத்திர ராஜனைச் சரணமடையட்டும்; அதை காரணமாய்க் கொண்டு அவன் தகுந்த உபாயத்தைச் சொல் வான். எல்லையற்ற இந்த ஸமுத்திரம் இக்ஷ்வாகு வம்சஸ்தரான ஸகர சக்கரவர்த்தியின் புத்திரர்களால் வெட்டப்பட்டது. ஆகை யால் தன் பந்துவான ராமனுக்கு அவன் அவசியம் ஸஹாயம் செய் வான். செய்த உபகாரத்தை மறப்பவனல்ல" என்றுன். ஸு

யோசித புத்தியுடைய விபீஷணன் இப்படிச் சொல்ல, ஸுக்ரீவனும் ஹநுமானும் ராமனிடத்தில் வந்து அந்த யோசனையைத் தெரிவித்தார்கள். ஸ்வபாவமாய் தர்மசீலனுன ரகுவீரனுக்கு அது பிரியமாக இருந்தது. தான் தனியாக உத்தேசித்த காரியத்தை முடிக்கக் கூடுமானுலும், விபீஷணனுடைய ஸமயோசித யோசனையையும் மதிக்கக் கருதி, வாநர ராஜனுன ஸுக்ரீவனைப் பார்த்துப் புன்சிரிப்புடன், "சுக்ரீவ! லக்ஷ்மணு! விபீஷணனுடைய யோசனை எனக்கு இஷ்டமாய் இருக்கிறது. ஸுக்ரீவன் மஹா புத்திமான்; நீங்கள் யோசனையில் ஸமர்த்தர்கள்; நீங்களிருவரும் கலந்து ஆலோசித்து எது செய்வது யுக்தமென்று உங்களுக்குத் தோன்றுகிறதோ அதைச் சொல்லுங்கள்" என்ருர். அவர்கள் கைகூப்பி, "இப்பொழுது நமக்கு வேறு வழியில்லை. விபீஷணன் சொல்லும் உபாயம் அதிக சுலபமாயும் சுகத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதாயும் இருக்கிறது. ஆகையால் எங்களுக்கு இஷ்டமே. கோரமான இந்த ஸமுத்திரத்தில் அணைகட்டாமல் ஸுராஸுரர்களும் லங்கையை நெருங்க முடியாது. ஆலோசனையில் சூரனுன விபீஷணனுடைய வார்த்தைகள் நிஜமாயும் ஹிதமாயும் இருக்கின்றன. தாமதிக்காமல் அப்படியே செய்து ஸமுத்திர ராஜனை பிரார்த்தியுங்கள். ராவணனுல் ஆளப்பட்ட லங்கைக்கு நமது ஸைன்யங்களுடன் போவதற்கு வேறு உபாயமில்லை." என்ருர்கள்.

பிறகு ஸமுத்திரக்கரையில் தர்ப்பைகளைப் பரப்பி ஹோமகுண்டத்தில் ஜ்வலிக்கும் அக்னியைப்போல், ராமன் அவைகளின் மீது படுத்தார்.

ஏவமுக்த: குஶாஸ்தீர்ணே தீரே நத³நதீ³பதே: |
ஸம்விவேஶ ததா³ ராமோ வேத்³யாமிவ ஹுதாஶந: || (41)

ஸ்ரீ ராமசந்த்ராய நம:

11. விட்டுப் பிரிந்தவர் வந்துசேர

(For Re-union of Separated Relatives)

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம்

ஸுந்தர காண்டம்: ஸர்க்கம் 36

உமா ஸம்ஹிதா

விஶ்லிஷ்ட ப³ந்து⁴ ஸம்யோக³காமநாசேத் ஹநூமத: |
ராமாங்கு³லீயார்ப்பணம் து ஸீதாயை ஸந்த்⁴யயோ: படே²த் ||

குடும்பத்தில் ஏற்பட்ட சிறிய பூசல்களாலோ அல்லது வினைப் பயனாகவோ தூர தேசம் சென்ற உறவினர், மறுபடியும் சுற்றத்தாருடன் சுகமாக வந்து சேருவதற்கு "ஹநுமான் சீதைக்குக் கணையாழி கொடுத்த" ஸுந்தர காண்டம் 36–வது ஸர்க்கத்தைக் காலையிலும் மாலையிலும் பாராயணம் செய்யவேண்டும்.

நிவேதனம்: ஆரம்பத்திலோ முடிவிலோ பலாப்பழமும் மாம்பழமும்.

ஸங்கல்பம்

ஸ்ரீ ஸீதாலக்ஷ்மண ப⁴ரதசத்ருக்⁴ந ஹநுமத்ஸமேத
ஸ்ரீராமசந்த்ரப்ரபோ: ப்ரஸாதே³ந,
மம விஶ்லிஷ்ட ப³ந்து⁴ஜந ஸம்யோக³ஸித்⁴யர்த்தம்
"அங்கு³லீயக ப்ரத³ாநா"த்மக ஸ்ரீமத்³ராமாயண
க⁴ட்ட பாராயணம் அஹம் கரிஷ்யே |

ஸர்க்கம் 36

ஹநுமான் கணையாழியைக் கொடுத்தது

பூ⁴ய ஏவ மஹாதேஜா ஹநூமாந் மாருதாத்மஜ: |
அப்ர³வீத் ப்ரஶ்ரிதம் வாக்யம் ஸீதாப்ரத்யய காரணாத் || (1)

மஹாதேஜஸ்வியான மாருதி ஸீதைக்கு நம்பிக்கையுண்டாகும்படி மிகவும் வணக்கமாய், "அம்மா! அளவற்ற பாக்கிய சாலியே! நான் மஹா புத்திமானான ராமமூர்த்தியால் தங்களிடத்தில் அனுப்பப்பட்ட தூதன். அவருடைய திருநாமத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட இந்தக் கணையாழியைப் பாருங்கள். தங்களுக்கு நம்பிக்கையுண்டாகும் பொருட்டு இதை ராமன் என்னிடத்தில் ஒப்புவித்துத் தங்களுக்குக் கொடுக்கச் சொன்னார். கவலையை விடுங்கள். தங்களுக்கு ஸகல மங்களங்களும் உண்டாகட்டும். அதி சீக்கிரத்தில் தங்களுடைய துக்கங்களெல்லாம் இருந்த இடம் தெரியாமல் போகும்" என்று சொல்லி அந்த மோதிரத்தைக் கொடுத்தார்.

ஸீதை ராமனுடைய கையில் விளங்கும் அந்த ஆபரணத்தை வாங்கிப் பார்த்துப் பர்த்தாவை மறுபடியும் கண்டவளைப்போல் அளவற்ற ஸந்தோஷம் அடைந்தாள். அதைப் பார்த்துப்பார்த்து ஆசைதீராமல் அதிலிருந்து கண்களை எடுக்கமுடியவில்லை. முதலில் ராவணன் மாறுவேஷம் பூண்டு வந்தானோ என்று பயந்தவள், பிறகு அநேக காரணங்களால் அவன் தனது பர்த்தாவிடமிருந்து வந்த பிரிய தூதனென்று நம்பிக்கை பிறந்து ஆஞ்ஜநேயரைப் பார்த்து ஸந்தோஷித்தாள். பிறகு ராமனுடைய மோதிரத்தைக் கண்டு ராமனையே கண்டதுபோல் பரவசமானாள். (தன்னை ரகுநாதன் பாணிக்ரஹணம் செய்த காலத்தில் அவருடைய கையிலணிந்த ஆபரணமாகையால், அந்த மஹோத்ஸவமும் அதற்குப் பிறகு அவரும் தானும் அநுபவித்த ஏகாந்த ஸுகங்களும் ஞாபகத்திற்கு வந்தன. ரதி காலத்தில் இருவரும் வேடிக்கையாகக் கோபித்துக் கொண்டிருக்கையில் ஒருவர்க்கொருவர் பேசாமலும் பார்க்காமலும் இருக்கும்பொழுது, பிரிந்திருக்க ஸஹிக்காமையாலும் வேறு மத்தியஸ்தர்கள் இல்லாமையாலும் ராமன் தன் மோதிரத்தை மெள்ளக் கழற்றி அகஸ்மாத்தாய் நழுவினதுபோல் கீழே போடுவார். அப்பொழுது ஸீதை, 'மோதிரம் கழன்று கீழே விழுந்து விட்டதே' என்று சொல்லி அதை எடுத்துக் கொடுப்பாள். உடனே கலஹம் தீர்ந்து மறுபடியும் ஆனந்தமாய்ப் பேசிக்கொண்டிருப்பார்

கள். அப்படிப்பட்ட மோதிரமல்லவா என்று நினைத்தாள்.) வெகு நாளாகப் பிரிந்திருந்த தங்களைச் சேர்த்து வைத்த மோதிரமல்லவா என்று நினைத்தாள். அந்த மோதிரமணிந்த விரலையும் கிரமமாய்க் கையையும் புஜங்களையும் திருமேனியையும் தன்னெதிரில் நிற்பது போல் பார்த்து ஆலிங்கனம் செய்து கொண்டாள். சிவந்து நீண்டு ஸந்தோஷத்தால் மலர்ந்த கண்களையுடைய ஸீதையின் முகம் ராகுவால் விடப்பட்ட சந்திரன்போல் பிரகாசித்தது.

பிறகு, "ஐயோ! இவனை நமக்குப் பிராணதானம் செய்தவனென்று கொண்டாடாமல் ராவணனென்று ஸந்தேஹித்தோமே" என்று வெட்கப்பட்டு, ராமனுடைய விருத்தாந்தத்தைக் கேட்டதால் பரமானந்தமடைந்து, அந்த ஸமாசாரத்தைக் கொண்டுவந்த ஆஞ்ஜநேயரை வெகுபிரியத்துடன் குளிரக் கடாக்ஷித்து, "வாநர சிரேஷ்ட! நீ தனியாக இத்த ராக்ஷஸராஜதானியில் அலக்ஷ்யமாய் வந்தாயே; உன் பலத்தையும் சக்தியையும் புத்தியையும் என்னவென்று சொல்லுவேன்; பயங்கரமான ஜலஜந்துக்கள் வஸிக்கும் நூறு யோஜனை விஸ்தீர்ணமுள்ள இந்த ஸமுத்திரத்தை ஒப்பற்ற பராக்கிரமசாலியான நீ பசுவின் குளப்படியைப்போல் அலக்ஷ்யமாய்த் தாண்டினாயே! ஸர்வலோக கண்டகனான ராவணனைக் கண்டு உனக்குக் கொஞ்சமாவது பயமும் கலக்கமுமில்லை: ஆகையால், ஸாதாரணமான வாநரனென்று உன்னை நினைக்கவும் முடியுமோ? மஹா புத்திமானான ராமனே உன்னை என்னிடத்தில் நம்பிக்கையாக அனுப்பியிருக்கிறார்; ஆகையால் என்னுடன் நீ தடையில்லாமல்பேசத் தகுந்தவன். பிறரால் நெருங்க முடியாத சக்தியையுடைய ராகவன் ஒருவனுடைய பராக்கிரமத்தைப் பூர்ணமாக அறிந்து அவனை நன்றாகப் பரீக்ஷிக்காமல் என்னிடத்தில் அனுப்பமாட்டாரல்லவா?

"தர்மாத்மாவும் வீணாகாத பிரதிக்ஞையுடையவருமான ராகவன் என் பாக்கிய விசேஷத்தாலும் தெய்வாநுக்கிரஹத்தாலும் க்ஷேமமாக இருக்கிறாரா? மஹா தேஜஸ்வியான லக்ஷ்மணர் க்ஷேமமாயிருக்கிறாரா? ராகவன் க்ஷேமமாயிருந்தால் கடல் சூழ்ந்த பூமியை பிரளய காலாக்னியைப்போல் கோபத்தால் ஏன் கொளுத்தாமல் இருக்கின்றார்?

"தேவாஸுரர்களை ஒரு க்ஷணத்தில் நாசம் செய்ய ராமலக்ஷ்மணர்களுக்குச் சக்தியில்லையா? ஆகையால், என் துக்கம் முடிவதற்குக் காலம் வரவில்லை என்று எண்ணுகிறேன். அந்தப் புருஷோத்தமன் வருத்தத்தால் இளைக்காதிருக்கிறாரா? பரிதவிக்காமலிருக்கிறாரா? தைரியத்தை இழக்காமலிருக்கிறாரா? துக்கத்தால்

மெய்ம்மறந்து காரியங்களில் மயங்காமலிருக்கிறரா? ஸகல புருஷ பிரயத்தனங்களையும் செய்துகொண்டிருக்கிறரா? ஸ்நேஹிதர்களிடத்தில் கிருபையுடன் ஸாம தான உபாயங்களையும் பகைவர்களை ஜயிப்பதற்காக பேதம் தண்டமென்ற உபாயங்களையும் கிரமமாய் அநுஸரித்து வருகிறரா? சுத்தமான மனத்தையுடைய ஸ்நேஹிதர்களை ஸம்பாதிக்கிறரா? அப்படிப்பட்டவர்கள் அவரைத் தேடி அடைகிறர்களா? அவர்களால் கௌரவிக்கப் படுகிறரா? என்னை அடையும் பொருட்டு தேவதைகளுடைய அநுக்கிரஹத்தைப் பிரார்த்தித்து வருகிறரா? அவருடைய வீரியசௌரிய பராக்கிரமங்களுக்குத் தகுந்தபடி ஸகலப் புருஷப் பிரயத்தனங்களையும் குறைவில்லாமல் செய்துவருகிறரா? குலதெய்வமான நாராயணனுடைய கிருபைக்குத் தன்னைப் பாத்திரனுகச் செய்துகொண்டு வருகிறரா? அவரை விட்டுப் பிரிந்து வெகு காலமாய்க் கண்ணுக்கெட்டாத தேசத்தில் நான் இருக்கிறேன் என்று என்னை மறக்கவில்லையல்லவா? என்னிடத்திலுள்ள பூர்வ ஸ்நேஹத்திற்குக் கொஞ்சமேனும் குறைவில்லையல்லவா? இந்த ஸங்கடத்திலிருந்து என்னைச் சீக்கிரத்தில் விடுவிப்பாரா? உத்தம ஸுகங்களை அநுபவிக்கத் தகுந்தவர்; கஷ்டத்தை அநுபவிக்கவே தகாதவர். அதிக துக்கத்தால் தேகம் நொந்து வருந்தாமல் க்ஷேமமாக இருக்கிறரா? கௌஸல்யை, ஸுமித்திரை, பரதன் முதலியவர்கள் க்ஷேமமாக இருப்பதாக ஸமாசாரம் கிடைத்துக்கொண்டிருக்கிறதா? என்னைப் பிரிந்த சோகத்தால் தாபத்தையடையாமலிருக்கிறரா? வேறு விஷயங்களில் மனத்தைச் செலுத்தாமல் என்னை இந்தக் கஷ்டத்திலிருந்து கரையேற்றுவாரா? ராமனிடத்தில் பரமபக்தியுள்ள பரதன் தன் மந்திரிகளையும் கணக்கில்லாத வீரர்களடங்கிய சதுரங்க பலத்தையும் என் நிமித்தமாக அனுப்புவாரா? பற்களையும் நகங்களையும் ஆயுதமாக உடைய வானரவீரர்களால் சூழப்பட்டு ஸுக்ரீவ மஹாராஜா இங்கே அதிசீக்கிரத்தில் வருவாரா? சூரரும் அஸ்திர ரஹஸ்யங்களைப் பூரணமாக அறிந்தவருமான லக்ஷ்மணன் பாண வர்ஷத்தால் ராக்ஷஸர்களை நாசம் செய்வாரா? நெருப்பு ஜ்வாலைகளைக் கக்கும் பாணங்களால் ராவணனும் அவனுடைய பந்துக்களும் யுத்தத்தில் அதிசீக்கிரத்தில் அடிபட்டுக் கிடப்பதைக் காண்பேனு? தங்க நிறமுள்ளதும் தாமரைப் புஷ்பத்தின் வாஸனையுடையதுமான ராகவனுடைய முகம் வெயிலால் ஜலம் வற்றின ஓடையில் வாடும் தாமரைப் புஷ்பத்தைப்போல், என்னைப் பிரிந்த துக்கத்தால் உலர்ந்து வாடாமலிருக்கிறதா?

"தர்மாநுஷ்டானத்தைக் காரணமாய் வைத்துக்கொண்டு, தன் ராஜ்யத்தை விட்டு, ஸகல ஸுகங்களையும் அநுபவித்துக் கொண்டிருந்த என்னையும் வனத்தில் கால்நடையாய் அழைத்துக்கொண்டு

வந்த ராமனுக்கு வருத்தமும் பயமும் சோகமும் கொஞ்சம் கூட இல்லை. அப்படிப்பட்டவர் என்னைப் பிரிந்து தைரியத்தை இழக்காதிருக்கிறாரா? தன்னிடத்தில் பரமப் பிரீதிவைத்த கௌஸல்யையும், தன்னைப் பிரிந்து உயிரோடிருக்க ஸஹிக்காமல் மரணமடைந்த தசரதரும், இதர பந்துக்களும் ராமனுடைய மனத்தில் எனக்கு ஸமமாவார்களோ? ரகுநாதன் என்னை அழைத்துப் போவாரென்ற வார்த்தையைக் கேட்கும்வரையில் மாத்திரம் பிராணனை வைத்துக்கொண்டிருப்பேன்.''

இந்தப் பிரகாரம் அநேக அர்த்தங்களடங்கிய மதுரமான வார்த்தைகளைச் சொல்லி, ''இந்த வாநரேந்திரன் என்னுடைய கேள்விகளுக்கு என்ன பதில் சொல்வான்; பார்ப்போம்'' என்று பேசாமலிருந்தாள்.

மஹா பராக்கிரமசாலியான மாருதி, தலைமேல் கைகூப்பி வணக்கமாய்ப் பின்வருமாறு பதில் சொன்னார். ''பூர்வம் அநுஹ்லாதனென்னும் அஸுரன் இந்திரனுடைய பாரியையான சசிதேவியை ஒளித்தான். அவ்விடத்தை வெகுகாலம் அறியாமல் இந்திரன் பிறகு தேடிக் கண்டுபிடித்ததுபோல், ராமனுக்குத் தாங்கள் இருக்குமிடம் இதுவரையில் தெரியவில்லை. செந்தாமரையைப் பழிக்கும் நேத்திரங்களையுடையவரே! தங்களை இதுவரையிலும் அழைத்துப் போகாததற்கு இதுவே காரணம். நான் தங்களுடைய விருத்தாந்தத்தைத் தெரிவித்த அடுத்த க்ஷணத்திலேயே வாநர ஸைன்யங்களைக் கூட்டிக்கொண்டு இங்கு வருவார். அவை நூறுயோஜனை விஸ்தீர்ணமுள்ள இந்த ஸமுத்திரத்தை எப்படித் தாண்ட முடியுமென்று ஸந்தேகிக்க வேண்டாம். ராகவன் இந்தப் பயங்கரமான கடலைத் தன் பாணங்களால் கட்டித் தன் ஸைன்யங்களுடன் இங்கே வந்து ராக்ஷஸ குலத்தை வேரறுப்பார். மிருத்யு தேவதையாவது தேவர்களாவது அஸுரர்களாவது அதைத் தடுக்கப்பார்த்தால் அந்த க்ஷணமே நாசமடைவார்களென்பதில் ஸந்தேகமுண்டோ? ஸிம்ஹத்தால் பீடிக்கப்பட்ட யானையைப்போல் ராகவன் தங்களைக் காணாமல் துக்கத்தால் தவிக்கிறார். இது ஸத்தியம். நான் வஸிக்கும் இடங்களான மலயம், விந்தியம், மேரு, மந்த்ரம், தர்த்துரம் முதலிய பர்வதங்களின்மேலும் நான் புஜிக்கும் பழம், கிழங்கு, ஜலம் முதலிய பதார்த்தங்களின் மேலும் ஆணை வைத்துச் சொல்லுகிறேன். அழகான கண்களாலும் கோவைக்கனி போன்ற உதடுகளாலும் ஜ்வலிக்கும் குண்டலங்களாலும் பூர்ண சந்திரனைப்போல் விளங்கும் ராமமூர்த்தியின் திருமுக மண்டலத்தைக் காண்பீர்கள்.

“ராமன் மதுமாம்ஸங்களை விட்டார். வானப்ரஸ்தருக்குத் தகுந்த பழம், கிழங்கு முதலியவைகளை ஸாயங்காலத்தில் புஜிக்கிறார்; தங்களிடத்திலேயே மனத்தைச் செலுத்தி தேகத்தையும் மறந்து, காட்டு ஈக்கள், கொசுக்கள், புழுக்கள், ஊரும் ஜந்துக்கள் முதலியவைகளால் நேரும் உபத்திரவத்தைக் கவனிக்கிறதுமில்லை; அவைகளை ஓட்டுகிறதுமில்லை, தங்களிடத்தில் வைத்த ஆசையால் எப்பொழுதும் தங்களையே நினைத்துக்கொண்டு சோகம் மேலிட்டு வேறு ஞாபகமில்லாமல் இருக்கிறார். அவருக்குத் தூக்கமே கிடையாது. எப்பொழுதாவது தன்னை அறியாமல் தேகம் அலுத்துத் தூங்கினாலும், ‘ஸீதே !’ என்று மதுரமான வார்த்தையைச் சொல்லிக்கொண்டே விழித்துக்கொள்ளுகிறார். பழங்கள், புஷ்பங்கள் முதலிய மனோஹரமான பதார்த்தங்களைக் கண்டாலும், ‘ஹா ! ஸீதே!’ என்று அடிக்கடி பெருமூச்சுவிட்டுத் தாங்கள் பேசுவது போல் தங்களுக்குப் பதில் சொல்லுகிறார். தாங்கள் எப்பொழுதும் எதிரில் இருப்பதாக அவருடைய பாவனை. தங்களைப் பிரிந்ததால் எப்பொழுதும் பரிதவித்துக் கொண்டிருக்கிறார். தங்களை அடைவதற்கு வேண்டிய ஸகலப் பிரயத்தினங்களையும் குறைவில்லாமல் செய்துகொண்டிருக்கிறார். அவர் கலங்காத தைரியமுடையவரென்றும் செய்த பிரதிக்ஞையைத் தவறாதவரென்றும் க்ஷத்திரிய வீரரென்றும் தங்களுக்குத் தெரியாதா ?” என்றார்.

ராமனுடைய விருத்தாந்தத்தைக் கேட்டதால் ஸீதைக்கு ஒருவாறு கவலை நீங்கிற்று. ஆனால், தன்னைப் பிரிந்து ராமன் படும் கஷ்டத்தைக் கேட்டு, அதைப்போல் தானும் சோகமடைந்து, சரத்ருதுவின் ஆரம்பத்தில் கொஞ்சம் மேகத்தால் மறைந்து மாறிமாறிப் பிரகாசிக்கும் சந்திர மண்டலத்தைப்போல் தோன்றினாள்.

ஸா ராமஸங்கீர்தந வீதஶோகா
ராமஸ்ய ஶோகேந ஸமாநஶோகா |
ஶரந்முகே² ஸாம்பு³த³ ஶேஷசந்த்³ரா
நிஶேவ வைதே³ஹஸுதா ப³பூ⁴வ || (47)

———

ராம நாம ஜபதாம் குதோ ப[4]யம்
ஸர்வதாப ஶமனைக பே[4]ஷஜம் |
பஶ்ய தாத மம கா[3]த்ர ஸந்நிதௌ[4]
பாவகோபி ஸலிலாயதே து[4]னா ||

ராமநாமத்தை ஜபிக்கின்றவர்களுக்குப் பயமே வராது. எல்லாத் தாபங்களையும் நிவர்த்தி செய்யக்கூடிய மருந்தாக ராம நாமா ஆகிறது. பாருங்கள்: அந்த ராமநாம ஜபத்தின் மகிமை யால் என் உடலருகிலிருக்கும் தீயும் நீராகி என்னைக் காக்கிறது.

— பிரஹ்லாதன்.

ஸ்ரீ ராமசந்த்ராய நம:

12. துர்சொப்பன தோஷம் நீங்க

(For Eradicating Evil Effects of Bad Dreams)

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம்

ஸுந்தர காண்டம் : ஸர்க்கம் 27

உமா ஸம்ஹிதா

து³ஸ்வப்ந தே³ாஷஶாந்த்யர்த்த²ம் த்ரிஜடாஸ்வப்ந த³ர்ஶநம் |
படே²த் த்ர்யஹம் ப்ராதரேவ ஶர்க்கராம் விநிவேத³யேத் ||

மலையிலிருந்து கீழே விழுதல், ஆற்றில் அடித்துக்கொண்டு போதல், பேயோ பிசாசோ துரத்துதல், துஷ்ட மிருகங்கள் கடிக்க வருதல், தன்னை யாரோ வெட்டியது போலிருத்தல் இவை போன்ற துர்சொப்பனங்கள் அடிக்கடி வந்தால், அவை நீங்கிச் சுக நித்திரையடைவதற்கு "திரிசடையின் சொப்பனத்தை" விவரிக்கும் ஸுந்தர காண்டம் 27-வது ஸர்க்கத்தைக் காலை வேளையில் மூன்று தினங்கள் பாராயணம் செய்யவேண்டும்.

நிவேதனம் : *சர்க்கரை.*

ஸங்கல்பம்

ஸ்ரீ ஸீதாலக்ஷ்மண ப⁴ரதசத்ருக்⁴ந ஹநுமத்ஸமேத
ஸ்ரீராமசந்த்ரப்ரபோ: ப்ரஸாதே³ந துஸ்வப்ந
தோ³ஷ ஶாந்த்யர்த்த²ம் 'த்ரிஜடா ஸ்வப்நா'
த்மக ஸ்ரீமத்³ராமாயணக⁴ட்ட பாராயணம்
அஹம் கரிஷ்யே |

ஸர்க்கம் 27

திரிஜடை கண்ட ஸ்வப்னம்

இத்யுக்தா: ஸீதயா கோ⁴ரா ராக்ஷஸ்ய: க்ரோத⁴மூர்ச்சி²தா: |
***காஶ்சித் ஜக்³முஸ்³தத³ாக்²யாதும் ராவணஸ்ய தரஸ்வி*ந: ||** (1)

ஸீதை இப்படிச் சொல்லக்கேட்டு சில ராக்ஷஸிகள் கோபம் மேலிட்டு அந்த ஸமாசாரத்தை ராவணனிடத்தில் சொல்ல ஓடினுர் கள். பிறகு மற்றவர்கள் கோரமான வேஷங்களுடன் ஸீதையைச் சூழ்ந்து, அவளுக்குக் கெடுதி நேருமென்ற ஒரே விஷயத்தைப் பல விதமாய்க் கொடும் வார்த்தைகளால் சொல்லிப் பயமுறுத்தினுர்கள். "ஸீதே! நீ தற்கொலை செய்துகொண்டு எங்களிடத்திலிருந்து தப்பப் பார்க்கிருயோ? உன்னை இப்பொழுதே கொன்று உன் மாம்ஸத்தை நாங்கள் பங்கிட்டுத் தின்னப்போகிருேம்" என் ருர்கள்.

இப்படி அந்தத் துஷ்ட ராக்ஷஸிகள் ஸீதையை மிரட்டுவதைத் திரிஜடை என்பவள் பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள். அவள் விபீஷண னுடைய பெண்; வயதிலும் ஞானத்திலும் அநுபவத்திலும் முதிர்ந் தவள். அதுவரையில் தூங்கிக்கொண்டிருந்து, திடீரென்று விழித் துக்கொண்டு, அந்த ராக்ஷஸிகளைப் பார்த்து, "துஷ்டைகளே! ஜனகருக்கு புத்திரியும் தசரதசக்கரவர்த்திக்கு நாட்டுப் பெண்ணு மான இவளைத் தொடவேண்டாம். உங்களுக்குப் பசித்தால் உங்களுடைய தேகங்களையே பிடுங்கித் தின்னுங்கள்; இப்பொழுது தான் ஒரு பயங்கரமான ஸ்வப்னத்தைக் கண்டேன். அதை நினைக்க எனக்கு மயிர்க்கூச்சலெடுக்கிறது. ஸீதையின் பர்த்தா விற்கு ஸகல மங்களங்களும் ராக்ஷஸர்களுக்கு நாசமும் ஸமீபித் திருக்கின்றன" என்ருள். அதைக்கேட்டு முன்பு கோப பரவசர் களான ராக்ஷஸிகளுக்குப் பயம் பிடித்து எல்லோரும் திரிஜடை யைச் சூழ்ந்துகொண்டு, "விடியற்காலத்தில் கண்ட ஸ்வப்னம் வீண்போகாது. ஆகையால் அதை எங்களுக்கு விஸ்தாரமாய்ச் சொல்" என்ருர்கள்.

அந்த ராக்ஷஸிகள் சொல்லிய வார்த்தையைக் கேட்டு, திரி ஜடை, தான் ஸ்வப்னத்தில் கண்டதைச் சொல்லுகிருள். "கேளுங்கள், ராகவன் லக்ஷ்மணனுடன் வெண்மையான வஸ்திரங் களையும் மாலைகளையும் தரித்துக்கொண்டு கணக்கில்லாத ஹம்ஸங் களால் தாங்கப்பட்ட ஒரு தந்தப் பல்லக்கில் ஆகாச மார்க்கமாய் இந்த லங்கைக்கு வந்தார்; பிறகு ஸீதை வெண்மையான வஸ்திரத்

தால் அலங்கரிக்கப்பட்டு க்ஷீரஸமுத்திர மத்தியிலுள்ள ஒரு வெண்மையான பர்வதத்தில் உட்கார்ந்திருந்தாள். பிறகு ஸூரிய காந்தி ஸூர்யனுடன் சேர்வதைப்போல் இந்தப் பாக்கியசாலி ரகுநாதனுடன் சேர்ந்திருக்கக் கண்டேன். பிறகு ராமலக்ஷ்மணர்கள் அந்தப் பல்லக்கை விட்டு நான்கு தந்தங்களை யுடையதும் மஹா பர்வதத்தைப் போன்றதுமான ஒரு பெரிய யானையின் மேலேறி, ஸீதையை நோக்கி வந்தார்கள். (பசு, காளை, யானை, அரண்மனை, பர்வதம், விருக்ஷங்கள் முதலியவைகளில் ஏறுவதாயும், அழுவதாயும், தான் மரணமடைவதாயும், சேரக்கூடாதவர்களுடன் சேருவதாயும் ஸ்வப்னத்தில் காண்பது மங்களகரம்—**ஸ்வப்னாத்தியாயம்**). அந்த ராஜபுத்திரர்கள் தேஜஸால் ஜ்வலித்துக்கொண்டு வெண்மையான வஸ்திராபரணங்களுடன் ஸீதை இருக்கும் பர்வத சிகரத்திற்கு வந்தார்கள். ராமன் ஸீதையை எடுத்து யானையின் கழுத்தில் உட்காரவைப்பதைக் கண்டேன். பிறகு சந்தோஷத்தால் மலர்ந்த கண்களுடன் ஸீதை ராமனுடைய மடியிலிருந்து கிளம்பி சந்திர ஸூரியர்களைக் கையால் தொட்டாள். (ஸூரிய மண்டலத்தையாவது சந்திரமண்டலத்தையாவது ஸ்வப்னத்தில் கைகளால் தொடுகிறவன் ராஜ்யத்தை ஆள்வான்—**ஸ்வப்னாத்தியாயம்**.) பிறகு அந்த யானை ராமலக்ஷ்மணர்களுடனும் ஸீதையுடனும் லங்கைக்குப்போய் நின்றது. பிறகு ராமன் ஸீதையுடன் எட்டு வெள்ளைக்காளைகள் பூட்டின திவ்விய ரதத்தில் இங்கே வந்தார். பிறகு ஸீதையோடும் லக்ஷ்மணனோடும் ஸூரியனைப் போல் ஜ்வலிக்கும் புஷ்பக விமானத்தில் ஏறி வடக்கு நோக்கிச் சென்றார். பராக்கிரமத்தில் விஷ்ணுவிற்கு ஸமமான ராமனையும் லக்ஷ்மணனையும், ஸீதையையும் ஸ்வப்னத்தில் காணும் பாக்கியம் பெற்றேன். முட்டாள்களே! மஹாபாபிகளுக்கு மோக்ஷம் கிடைக்குமோ? அப்படித் தேவர்கள், அஸுரர்கள், ராக்ஷஸர்கள் மற்றும் இந்தப் பிரபஞ்சத்திலுள்ள ஸகலப்பிராணிகளும் சேர்ந்தாலும் மஹாதேஜஸ்வியான ரகுவீரனை ஜயிக்க முடியுமா?

“ராவணன் தைலத்தைத் தேகமெங்கும் பூசிக்கொண்டு, சிவப்பு வஸ்திரத்தை உடுத்து, மதுபானத்தால் கொழுப்படைந்து அலரிப் பூமாலையைத் தரித்துக்கொண்டு பூமியில் சஞ்சரிப்பதைக் கண்டேன். பிறகு, மொட்டைத் தலையுடன் கருப்பு வஸ்திரத்தை உடுத்துக்கொண்டு புஷ்பக விமானத்திலிருந்து கீழே விழுந்தான். ஒரு ஸ்திரீ அவனை இழுத்தாள். பிறகு, சிவந்த மாலையாலும் சந்தனத்தாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டுத் தைலத்தைக் குடித்துக்கொண்டு சித்தப்பிரமை யுடையவனாய் இந்திரிய ஸ்வாதீனமற்றுச் சிரித்துக்கொண்டும் கூத்தாடிக் கொண்டும் கழுதைகள் பூட்டிய தேரிலேறி அதிவேகமாகத் தெற்கே போவதைக் கண்டேன். பிறகு

கழுதையின்மேலிருந்து ராவணன் பயத்தால் நடுங்கிப் பூமியில் தலைகீழாக விழுவதைக் கண்டேன். பிறகு சீக்கிரமாக எழுந்து பயத்தால் கலங்கிப் பைத்தியம் பிடித்ததுபோலும் குடிவெறிக் கொண்டதுபோலும் வஸ்திரமே இல்லாமல் பலவிதமாய்க் கெட்ட வார்த்தைகளைப் பிதற்றிக்கொண்டு, அழுக்குப்படிந்த சேற்றில் திடீரென்று முழுகி மறைந்தான். ஸஹிக்க முடியாததும் கெட்ட நாற்றமுடையதும் இருள் மூடியதுமான நரகத்தைப்போல் பயங்கர மாயும் இருந்தது. பிறகு, கருப்பு நிறமுள்ள ஒரு ஸ்திரீ தேகமெங் கும் அழுக்கடைந்து சிவப்பு வஸ்திரம் தரித்து ராவணனுடைய கழுத்தில் கையைப்போட்டுத் தெற்கே இழுத்துக்கொண்டு போனாள்.

இப்படியே கும்பகர்ணனும் இருக்கக் கண்டேன். ராவண னுடைய புத்திரர்கள் எல்லோரும் தைலத்தைப் பூசிக்கொண்டு நின்றார்கள். ராவணன் பன்றியின்மேலும், இந்திரஜித் முதலை மேலும், கும்பகர்ணன் ஒட்டகத்தின்மேலும், அதிவேகமாய்த் தெற்கே சென்றார்கள்.

பிறகு, விபீஷணன் வெண்மையான மாலைகளையும் வஸ்திரங் களையும் சந்தனப் பூச்சுகளையும் தரித்துக்கொண்டு சங்கம், துந்துபி முதலிய வாத்திய கோஷங்களாலும் பாட்டு, நாட்டியம் முதலியவை களாலும் உபசரிக்கப்பட்டுப் பர்வதத்தைப் போன்ற சரீரத்துடன் மேகங்களைப்போல் கர்ஜிக்கும் நான்கு தந்தங்களுள்ள ஒரு யானை யின் மேலேறி, நான்கு மந்திரிகளுடன் ஆகாச மார்க்கத்தில் நிற்கக் கண்டேன்.

பிறகு, ராக்ஷஸர்கள் சிவப்பு வஸ்திரங்களையும் மாலைகளையும் தரித்து மதுபானம் செய்து கோர வாத்தியங்களைச் சப்தித்துக் கொண்டு கூட்டம்கூட்டமாய் நிற்பதைக் கண்டேன். பிறகு இந்த அழகிய லங்காபுரி, ரதகஜதுரகபதாதிகளுடன் உப்பரிகைகளும் கோபுரங்களும் வாசற்படிகளும் இடிந்து ஸமுத்திரத்தில் விழக்கண் டேன். ராவணன் அதிக ஜாக்கிரதையுடன் காப்பாற்றிவரும் இந்தப் பட்டணத்தை ராமதூதனை ஒரு வானரவீரன் கொளுத்தக் கண்டேன். சாம்பலாய்க் கிடந்த இந்த நகரத்தில் ராக்ஷஸிகள் தைலத்தைக் குடித்துப் பாடிக்கொண்டும் ஆடிக்கொண்டும் பெருங்கூச்சலுடன் பிரவேசிக்கக் கண்டேன். கும்பகர்ணன் முதலான ராக்ஷஸ சிரேஷ்டர்கள் சிவப்பு வஸ்திரங்களை உடுத்திக் கொண்டு சாணத்தால் நிறைந்த மடுவில் முழுகினார்கள்.

ரகுவீரன் அதிசீக்கிரத்தில் இங்கே வந்து ஸீதையை அழைத் துக்கொண்டு போவார். அவருடைய கோபாக்னியால் நீங்களும்

ராவணனும் இதர ராக்ஷஸர்களும் சாம்பலாவீர்கள்; ஓடிப்போங் கள்; எங்கேயாவது ஒளிந்துகொள்ளுங்கள். இவள் ராமனுக்கு மிகவும் பிரியமானவள்; இவளிடத்தில் அவருக்கு விசேஷ மதிப்பும் கௌரவமும் உண்டு. தான் எவ்வளவு தடுத்தும் கேளாமல் தன்னுடன் வனத்திற்கு வந்தவள்; இப்படிப்பட்டவளை நீங்கள் பயமுறுத்தி ஹிம்ஸிப்பதைப் பார்த்து ஸஹிப்பாரோ? ஆகையால் இனி கொடிய வார்த்தைகளைச் சொல்லவேண்டாம். அவளைச் சமா தானம் செய்து கோபத்தைத் தணியுங்கள். 'ராமனுடைய கோபத் திலிருந்து எங்களைக் காப்பாற்றவேண்டும்' என்று இவளைப் பிரார்த் திப்பதே நமக்குப் பரமஹிதமென்று எனக்குத் தோன்றுகிறது; மிகுந்த துக்கத்தை அநுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் இந்த ஸீதை ஸகல கஷ்டங்களும் தீர்ந்து உத்தமமான பர்த்தாவுடன் கூடி சந்தோஷிக்கப் போகிறாளென்று நான் கண்ட ஸ்வப்னத்தால் விளங்கவில்லையா? நீங்கள் இவளை விசேஷமாகப் பயமுறுத்தி ஹிம்ஸித்திருக்கிறீர்கள்; ஆனாலும் 'எங்களைக் காப்பாற்றவேண்டும்' என்று பிரார்த்தியுங்கள்; 'நாம் இவ்வளவு உபத்திரவித்திருக்க நம்மிடத்தில் இவளுக்குத் தயை உண்டாகுமா' என்று ஸந்தேகப் படவேண்டாம். ராக்ஷஸர்களுக்கு ராமனால் உண்டாகப்போகிற நாசத்தை நினைக்கும்பொழுது எந்த உபாயத்தாலாவது நாம் தப்ப வேண்டியது அவசியமென்று தெரிகிறது. இவளுடைய ஸ்வபாவம் உங்களுக்குத் தெரியாது. இவளை ஒருவன் சரணமடைந்தாலே போதும்; அவன் செய்த ஸகல அபராதங்களையும் மறந்து அவனுக் குப் பரம உபகாரத்தைச் செய்வாள்; ஆகையால் நம்மை இந்தக் கோரமான ஆபத்திலிருந்து தப்புவிக்க இவளுக்கே உரிமை யுண்டு.

"மேலும், இவளுடைய அவயவங்களில் விகாரமான அடையா ளங்கள் கொஞ்சமாவது காணப்படவில்லை. காந்தி மாத்திரம் கொஞ்சம் குறைந்திருக்கிறது. ஆகையால், துக்கத்தை அநுப விக்கவே தகாதவளும், தேவபோகங்களை அநுபவிக்கத் தகுந்த வளுமான இந்த ராஜகுமாரிக்கு இந்தச் சோகம் நேர்ந்திருக்கிறது. இவளுடைய காரியம் ஸித்தியாகுமென்றும் ரகுநாதன் ஜயமடைவா ரென்றும் ராவணன் அழிவானென்றும் எனக்கு நன்றாகத் தெரி கிறது. இவளுக்கு அதிசீக்கிரத்தில் பிரியமான ஸமாசாரம் கிடைக் கப்போகிற தென்பதற்கு அநேக அடையாளங்கள் தோன்று கின்றன. தாமரை இதழ் போன்ற இவளுடைய விசாலமான இடது கண் மிகுந்த காந்தி பெற்று விளங்குகிறது. இடது புஜமும், யானைத் துதிக்கை போன்ற இடது தொடையும் கொஞ்சம் மயிர்க் கூச்சமடைந்து துடிக்கின்றன. இந்தச் சகுனங்களால் இவள்

திசீக்கிரத்தில் ராகவனைச் சேர்ந்து ஸுகமடைவாள் என்பது
ச்சயம். இதோ பாருங்கள். அந்த மரக்கிளையில் ஒரு பக்ஷி
ஸ்தாரமான இறக்கைகளை விரித்துக்கொண்டு, பிரதக்ஷிணமாய்
ந்து மேலே கிளம்பிக் கீழே இறங்கி, மலர்ந்த புஷ்பங்களாலும்
ளிர்களாலும் விளங்கும் கிளையின்மேல் நன்றாக உட்கார்ந்திருக்
றது. இது ஒரு சுபசகுனம். அது அங்குள்ள அதிமதுரமான
ழங்களைப் புஜித்துத் தென்றலை அநுபவித்து ஆனந்தத்தால் மெய்ம்
றந்திருக்கிறது. அது அடிக்கடி இனிமையாய்க் கூவுவதைப்
ர்த்தால், 'ஸீதே! நீ ஏன் வருத்தப்படுகிறாய்? உன் பர்த்தா அதி
ீக்கிரத்தில் இங்கே வந்து உன் கஷ்டங்களைத் தீர்த்து அயோத்
யக்கு அழைத்துக்கொண்டு போவார். நீ படும் துக்கம் அதிக
ன்று தோன்றினாலும் அவருடைய வருத்தத்திற்கு ஈடாமோ?
கையால் உன் நாயகனை எதிர்கொண்டழைக்க நீ தகுந்தபடி
நானம் செய்து அலங்கரித்துக் கொள்ளாமல் கண்ணும்கண்
ருமாக இருப்பது அழகல்ல; எழுந்திரு. உன் பிரிய நாயகன்
ப்போகிறானென்ற ஸந்தோஷ ஸமாசாரத்தை நினைக்க எனக்கும்
னந்தத்தால் மயிர்க் கூச்சமிடுகிறது' என்று ஸீதையின் துக்கத்
தைத் தணிப்பது போலிருக்கின்றது.''

(அநாதி காலமாய்ப் பகவானுடைய ஸம்பந்தம் பெற்ற ஜீவ
க் கடைத்தேற்றுவதற்கு ஆசாரியன் செய்யும் பிரயத்தனங்கள்
இந்தக் காண்டத்தில் கதாரூபமாய் வர்ணிக்கப்படுகின்றன. லங்
கையே சரீரம்; ஸீதையைக் காக்கும் ராக்ஷஸிகளே இந்திரியங்கள்;
ராவணனும் கும்பகர்ணனும் நான் என்னுடையது என்ற அஹங்
கார மமகாரங்கள்; இந்திரஜித் முதலியவர்கள் காமக்குரோத லோப
மோஹ மத மாத்ஸர்ய தம்பம் முதலியவை. ஜீவனுக்கு பகவத்
ஸ்வரூபத்தை உபதேசிக்க வந்த ஆசாரியனே ஹநுமான்.
ஆசாரிய லக்ஷணங்களாவன: உத்தம கதிக்கு ஸாதனங்களான
ஞான கர்மங்களைப் பூர்ணமாய் அநுஷ்டித்தவர்; யக்ஞத்தாலும்
தானத்தாலும் அழிவற்ற தவத்தாலும் அடைய விரும்பும் பிரஹ்ம
ஞானிகள், சாஸ்திரங்களின் அர்த்தங்களைத் தாம் பரிசோதித்தறிவ
தாலும் பிறர் அவைகளை அநுஷ்டிக்கும்படி செய்வதாலும் தாமே
அநுஷ்டித்துக் காட்டுவதாலும், ஆசாரிய பதவியை அடைந்தவர்;
வேத சாகைகளை இடைவிடாமல் அத்யயனம் செய்து, அவை
களின் அர்த்தங்களை சிரவண மனன நிதித்யாஸன மென்ற அநுஷ்
டானத்திற்குக் கொண்டுவந்தவர்; வேதங்களைக் கரைகண்டவர்;
பகவானிடத்தில் எல்லையற்ற பக்தியுள்ளவர்; பொறுமையில்லா
தவர்; மந்திரங்களின் ரஹஸ்யத்தை அறிந்து அவைகளில் பக்தி
வைத்து எப்பொழுதும் அவைகளையே கதியென்று ஆசிரயிப்பவர்;

சுத்தமான ஆசாரமுள்ளவர்; புராணங்களின் தத்வார்த்தங்களை அறிந்தவர்; குருபக்தியுள்ளவர்; ஆனந்தத்தால் கண்ணீர் பெருகத் தேகமெங்கும் மயிர்க் கூச்சலுடன் பரமாத்மாவின் கல்யாண குணங்களிலேயே ஈடுபட்டிருப்பவர்; புருஷோத்தமனுடைய குணங்களையும் மஹிமையையும் அடிக்கடி சிஷ்யனுக்கு உபதேசிப்பவர். ஆசாரியன் அலுத்துப்போகாமல் சிஷ்யன் போனவழியே விட்டு அவனைச் சீர்திருத்தத் திருமந்திரத்தை உபதேசித்து அவனைப் பகவானிடத்தில் சேர்ப்பிக்கிறார்.)

பக்ஷீ சபா கா^{2}நிலயம்: ப்ரஹ்ருஷ்ட:
புந: புநஶ்சோத்தம ஸாந்த்வவாதீ^{3} |
ஸுஸ்வாக்^{3}தாம் வாசமுதீ^{3}ரயாண:
புந: புநஶ்சோத^{3}யதீவ ஹ்ருஷ்ட: || (51)

———

ஸ்ரீராமசந்த்ராய நம :

13. பரஸ்த்ரீகமன தோஷம் நீங்க

(For Expiation of sin by illicit intercourse)

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம்
ஸுந்தர காண்டம் : ஸர்க்கங்கள்
7 முதல் 11 முடிய

உமா ஸம்ஹிதா :

பாரத[3]ாரிகதா தே[3]ாஷ ஶாந்தயே ஹநுமத் க்ருதம் |
நிர்விகாரமநா பூ[4]த்வா ஶௌத்[3]த[4]ாந்தே ராவணஸ்ய ச ||
ஜாநக்யந்வேஷணகத[2]ா ஸர்க்க[3]பஞ்சக மாத[3]ராத் |
ஸக்ருத் படே[2]த் ப்ராதரேவ நிவேத்[3]யாபூப விம்ஶதிம் ||

சூழ்நிலையின் கோளாற்றினாலோ சந்தர்ப்பத்தின் சதியினாலோ, நன்னடத்தை யுள்ளவருக்கு இப்பாவச் செயல் புரிய வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டால், அப்பாவம் நீங்குவதற்கு, "ஹநுமான் ராவணனுடைய அந்தப்புரத்தில் ஸீதா தேவியைத் தேடிய வரலாறு" அடங்கிய ஸுந்தர காண்டம் 7 முதல் 11 முடியவுள்ள ஸர்க்கங்களை விடியற்காலையில் ஒரு தடவை பாராயணம் செய்ய வேண்டும்.

நிவேதனம் : *இருபது அப்பங்கள்.*

ஸங்கல்பம்

ஸ்ரீஸீதாலக்ஷ்மண ப[4]ரதசத்ருக்[4]ந ஹநுமத்ஸமேத ஸ்ரீராமசந்த்ர
ப்ரபோ : ப்ரஸாதே[3]ந, பாரத[3]ாரிகதா தோஷஶாந்
த்யர்த்தம் 'ஹநுமத் க்ருத ஸீதாவிசயா' த்மக
ஸ்ரீமத்[3]ராமாயண க[4]ட்ட பாராயணம்
அஹம் கரிஷ்யே |

ஸர்க்கம் 7

ராவணனுடைய அரண்மனை

ஸ வேஶ்ம ஜாலம் ப³லவாந் த³த³ர்ஶ
வ்யாஸக்த வைடூ³ர்ய ஸுவர்ணஜாலம் ।
யதா² மஹத் ப்ராவ்ருஷி மேக⁴ஜாலம்
வித்³யுத் பிநத்³த⁴ம் ஸவிஹங்க³ ஜாலம் ॥ (1)

பிறகு பலவானை ஹநுமான், மின்னற் கொடிகளோடும் பக்ஷிக் கூட்டங்களோடும் கூடின மழைக் காலத்து மேகங்களைப் போல், நவரத்தினங்களிழைத்த தங்க ஜன்னல்களுடன் விளங்கும் கிருஹ வரிசைகளைப் பார்த்தார். உத்தமமான சங்கம், வில் முதலிய ஆயுதங்களால் பிரகாசிக்கும் அநேக கட்டடங்களையும், வீடுகளின் மேல் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் உப்பரிகைகளையும் கண்டார். ராவணனுடைய அரண்மனை சில்ப சாஸ்திர விதிகளின்படி யாதொரு தோஷமும் இல்லாமல் கட்டப்பட்டது; அதிலுள்ள பலவித ஐசுவரியங்களால் ஜ்வலித்துக் கொண்டிருந்தது; தேவர்களும் அஸுரர்களும் ராவணனிடத்திலுள்ள பயத்தால் அதைக்கண்டு தேவாலயத்தைப்போல் நமஸ்கரித்தார்கள். அதைக் குபேரனிடத்திலிருந்து ராவணன் தன் பலத்தால் அபகரித்தான். லங்கையிலுள்ள மற்ற வீடுகளை விசுவகர்மா நிர்மித்தான். இவைகளை மயன் அமைத்தானென்ற பெயரே தவிர ஸகலவித யுக்திகளையும் யோசனைகளையும் சொல்லிக் கட்டுவித்தவன் ராவணனே; அதுவும் ஸுலபமான காரியமல்ல. பூமியிலுள்ள அரண்மனைக்குள் இவைகளுக்கே ஸகல குணங்களும் விசேஷமாய்ப் பொருந்தியிருந்தன.

மாருதி அங்கே ஸீதையைத் தேடிக்கொண்டு போகையில் ராவணனுடைய புஷ்பக விமானத்தைக் கண்டார். அது வேகமாய் ஆகாசத்தில் கிளம்பும் மேகத்தைப்போல் விஸ்தாரமாக, சுத்தமான ஸுவர்ணத்தால் செய்யப்பட்டுப் பார்ப்பவர்களை மயக்கும்படியான அழகுடன், ராவணனுடைய பலத்திற்கும் பிரதாபத்திற்கும் தகுந்த வாகனமாக இருந்தது. ஸ்வர்க்கமே ஸகல வைபவங்களுடன் அகஸ்மாத்தாய் பூலோகத்திற்கு வந்ததோ என்று சொல்லும்படி இருந்தது. உத்தமமான ரத்தினங்கள் இழைக்கப்பட்டு, காந்தியால் ஜ்வலித்தது. மலைச் சிகரத்தைப்போல் நானா விருக்ஷங்களின் புஷ்பங்களாலும், புஷ்பத் தூளிகளாலும் மூடப்பட்டிருந்தது. (புஷ்பகம் என்ற பெயர் கிடைத்ததற்கு இதுவே காரணம்). மேகங்களுக்கு நடுவில் மின்னற்கொடிகள் பாய்வதுபோல் உத்தம ஸ்திரீகள் அங்குமிங்கும் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். ராஜ

ஹம்ஸங்களால் சுமக்கப்பட்டு ஸகல ஐசுவரியங்களும் நிறைந் திருக்கும் புண்ணிய புருஷர்களுடைய தேவ விமானங்களை ஒத் திருந்தது. அநேக தாதுக்களால் விளங்கும் பர்வத சிகரம்போலும் நவக்ரஹங்களாலும் நக்ஷத்திரங்களாலும் சந்திரனாலும் நாஞு வர்ண முள்ள மேகக் கூட்டங்களாலும் பிரகாசிக்கும் ஆகாசத்தைப் போலும் கணக்கில்லாத ரத்தினங்களால் ஜ்வலித்தது. அதில் மலை கள் நிறைந்த தேசங்களும், மரங்கள் நிறைந்த மலைகளும், புஷ்பங் கள் நிறைந்த மரங்களும், சிறு இதழ்கள் நிறைந்த புஷ்பங்களும் விசித்திரமாக எழுதப்பட்டிருந்தன. வெண்மையான கிருஹங் களும் அழகான புஷ்பங்களால் விளங்கும் தடாகங்களும், மெல்லிய தாதுக்களுடன் கூடின தாமரைகளும், சிரேஷ்டமான நாஞு வனங் களும் அங்கே எழுதப்பட்டிருந்தன. ரத்தினங்களுடைய காந்தி யால் ஜ்வலித்துக்கொண்டு, லங்கையிலுள்ள உத்தம கிருஹங்களைக் காட்டிலும் மிகவும் பெரிதாய் விளங்கிற்று.

அங்கே ஹம்ஸம், மயில் முதலிய பக்ஷிகள், பவழங்களால் செய்யப்பட்ட மூக்குகளோடும் கால்களோடும் வெள்ளியால் அமைக்கப்பட்டு வைடூரியம் முதலிய ரத்தினங்களால் இழைக்கப் பட்டிருந்தன. இன்னும் அநேக பக்ஷிகள் புஷ்பம்போல் மெல்லிய சிறகுகளுடனும், விளையாடும்பொழுது தொங்கியும் வளைந்தும் இருக்கிற இறக்கைகளுடனும், பார்க்கையிலேயே காம விகாரத்தை உண்டுபண்ணக்கூடிய அழகுடனும் ஸுவர்ணத்தாலும் பவழத் தாலும் செய்யப்பட்டிருந்தன. பலவகை ஸர்ப்பங்கள் தங்கத் தாலும் வெள்ளியாலும் ரத்தினங்களாலும் செய்யப்பட்டிருந்தன. அழகான துதிக்கைகளையுடைய யானைகள் நீரோடைகளில் இறங்கி, தாமரை மலர்த் துளிகள் படிந்த தேகங்களுடன், கருநெய்தல் இலை களைத் துதிக்கைகளால் தாமே வர்ஷிக்கும்படி செய்யப்பட்ட பிரதி மைகளும், அவைகளால் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டு, மங்களகர மான திருக்கைகளுடன், ஒரு ஹஸ்தத்தில் தாமரை மலரைத் தரித்துக் கொண்டிருக்கும் ஜகன்மாதாவான மஹாலக்ஷ்மியின் விக் கிரகமும் வெகு சாதுர்யமாக அமைக்கப்பட்டிருந்தது. அழகிய புஷ்பங்களாலும் தளிர்களாலும் தழைத்துப் பரிமளம் வீசும் மஹா விருக்ஷத்தைப் போலும், மனோகரமான குகைகளால் விளங்கும் மஹா பர்வதமானது பனியும் குளிரும் நீங்கி வஸந்த காலத்தில் புஷ்பங்களாலும் பழங்களாலும் தளிர்களாலும் பிரகாசிப்பது போலும் இருக்கும் அந்த மங்களகரமான விமானத்தை ஆஞ்ஜநே யர் அடிக்கடிச் சுற்றிப்பார்த்து அடங்காத ஆச்சரியமடைந்தார்.

எல்லோராலும் பூஜிக்கப்பட்டு ராவணேசுவரனால் பரிபாலிக் கப்பட்ட அந்த லங்காபுரியை நன்றாகத் தேடியும், ராமசந்திரனுடைய

அநந்த கல்யாண குணங்களில் ஈடுபட்டு எப்பொழுதும் அவ ரையே தியானித்துக்கொண்டு ஸகல லோகங்களாலும் கொண் டாடப்படும் ஜானகியைக் காணமல் மாருதி மிகுந்த துக்கமடைந் தார். அவர் ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை நன்ருக அறிந்தவர்; ஸன்மார்க் கத்தில் நிலைபெற்றவர்; மஹாநுபாவர்; பிறர் அறியமுடியாத விஷ யங்களையும் பிரத்யக்ஷமாய்ப் பார்க்கக்கூடிய சக்தியையுடையவர்; லங்கை முழுவதையும் வெகு ஜாக்கிரதையாகச் சுற்றிப் பார்த்தும் ஸீதையைக் காணமல் பலபல யோசனை செய்து விசேஷ மனோ வியாகுலத்தை அடைந்தார்.

ததஸ்ததா² ப³ஹுவித⁴ பா⁴விதாத்மந:
க்ருதாத்மநோ ஜநகஸுதாம் ஸுவர்த்மந:
அபஶ்யதோ ப⁴வத³தி து³க்கி²தம் மந:
ஸுசக்ஷுஷ: ப்ரவிசரதோ மஹாத்மந: || **(17)**

ஸர்க்கம் 8

புஷ்பக விமானம்

ஸ தஸ்ய மத்⁴யே ப⁴வநஸ்ய ஸம்ஸ்தி²தம்
மஹத்³விமாநம் மணிவஜ்ர சித்ரிதம் |
ப்ரதப்த ஜாம்பூ³நத³ஜால க்ருத்ரிமம்
த³த³ர்ஶ வீர: பவநாத்மஜ: கபி: || **(1)**

ராவண கிருஹங்களுக்கு நடுவில் நவமணிகள் இழைத்து உருக்கியோடவிட்ட தங்கத்தால் செய்யப்பட்ட பக்ஷிகளுடன் விளங்கும் ஒரு பெரியவிமானத்தை ஹநுமான் கண்டார். அது அள வுக்கு அடங்காது; ஒப்பில்லாதது; விசுவகர்மா அதை நிர்மித்து, 'நான்செய்த வஸ்துக்களுள் இதே மிகவும் சிலாக்கியமானது' என்று மெச்சினன். ஸகல திக்குகளிலும் தடையில்லாமல் செல்லக் கூடி யது; தேவ விமானமானதால் பூமியில் படாமல் ஆகாச மார்க்கத் தில் நின்று கொண்டிருந்தது; காந்தியால் சூரிய மார்க்கத்தைக் குறிக்கும் அடையாளம் போலிருந்தது. அதில் ஒவ்வொரு வேலையும் மிகுந்த பிரயத்தனத்தால் செய்யப்பட்டது; அதில் இழைக்கப்பட்ட ரத்தினங்கள் ஸகல விதத்திலும் ஒப்பில்லாதவை; அதிலுள்ள விசித்திர விசேஷங்கள் தேவர்களுடைய விமானங்களிலும் இல்லை; அதைப்பற்றிய ஒவ்வொரு விஷயமும் அபூர்வமானது. பூர்வ

காலத்தில் ராவணன் கோகர்ண க்ஷேத்திரத்தில் பிரஹ்மாவை குறித்துப் பதினாயிர வருஷகாலம் கோரமான தவம்செய்து தன் பராக்கிரமத்தால் குபேரனை ஜயித்து இந்த விமானத்தை அடைந்தான். அது பிரபுவின் அபிப்பிராயத்தை அறிந்து, போகவேண்டிய இடத்திற்கு வாயுவேகமாய்ச் செல்லும். அதில் பல விசித்திரமான மாளிகைகள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. லோகத்தில் அழகான பதார்த்தங்கள் யாவற்றிற்கும் உபமானமாக இருந்தன. பிறரால் தடுக்க முடியாத வேகத்தை உடையது. மஹாத்மாக்களான பெரியோர்களுடைய ஆசிரமம்போல் பரிசுத்தமாயும், புண்ணிய கர்மங்களால் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட ஸ்வர்க்கத்தைப்போல் ஸகல போகங்களுக்கும் இருப்பிடமாகவும், லக்ஷ்மீகடாக்ஷம் பெற்ற பாக்கியவான்களுடைய கிருஹங்களைப்போல் ஸகல ஸம்பத்துக்களுடனும் கூடினதாகவும்; அபூர்வமான செய்கைகளால் அழிவற்ற கீர்த்தியை ஸம்பாதித்த புண்ணியசாலிகளுடைய இருப்பிடங்களைப்போல் ஸகல லோகங்களும் கொண்டாடும்படியாகவும் மதுரமான கானம், நர்த்தனம், ரூபவதிகளான ஸ்திரீகள், திவ்யபோகங்கள், அழகிய வாஸஸ்தலங்கள் முதலியவைகளால் தேவேந்திரனுடைய அமராவதியைப் போலும் விளங்கிற்று. ஒப்பற்ற வேகத்துடன் ஆகாசத்தில் தங்கியிருந்தது. விசித்திரமான கொடுமுடிகளையுடைய மலைச் சிகரத்தைப் போல், விசித்திரமான பதார்த்தங்களுக்கு இருப்பிடமாகவும் விஸ்தாரமான கட்டுக்களுடையதாயும் மனோஹரமாயும் சரத் காலத்துச் சந்திரனைப்போல் நிர்மலமாயும் இருந்தது. குண்டலங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டமுகங்களுடனும் பருத்த சரீரங்களுடனும் ஆகாசத்தில் அதிவேகமாய் ஸஞ்சரிக்கும் ராக்ஷஸர்களைப்போலும், வட்டமாயும் கோணலாயும் அகலமாயும் இருக்கிற கண்களையுடைய பூத கணங்களைப் போலும் அநேகமாயிரம் பொம்மைகள் மஹா சாதுர்யமாய் அதில் செய்துவைக்கப்பட்டிருந்தது. மஹா விருக்ஷங்களடர்ந்த வனத்தில் நானு வர்ணமுள்ள புஷ்பங்களாலும் பழங்களாலும் துளிர்களாலும் விளங்கும் வஸந்த காலத்திற்குரிய நதிகள், நீரோடைகள், தென்றல், வண்டுகள், மயில்கள், குயில்கள், மான் முதலிய மிருகங்கள், அழகிய ஸ்திரீ புருஷர்கள் முதலியவைகளால் வஸந்தருதுவைக் காட்டிலும் விசேஷ அழகாய்ப் பிரகாசிக்கும் அந்தப் புஷ்பக விமானத்தை வானர சிரேஷ்டரான ஹநுமார் கண்டு ஆச்சரியமடைந்தார்.

வஸந்த புஷ்போத்கரீ சாரு த³ர்ஶநம்
வஸந்த மாஸாத³பி காந்த த³ர்ஶநம் |
ஸ புஷ்பகம் தத்ர விமாந முத்தமம்
த³த³ர்ஶ தத்³ வாநர வீர ஸத்தம : || (8)

ஸர்க்கம் 9

ராவணனுடைய அந்தப்புரம்

தஸ்யாலய வரிஷ்ட²ஸ்ய மத்⁴யே விபுல மாயதம் |
த³த³ர்ஸ ப⁴வநஸ்ரேஷ்ட²ம் ஹநூமாந் மாருதாத்மஜ: || (1)

அந்த உத்தமமான விமானத்தின் நடுவில் மாருதி ஒரு சிறந்த மாளிகையைக் கண்டார். அது ராவணன் வசிக்குமிடம். ஒரு யோஜனை நீளம், அரையோஜனை அகலம் விஸ்தீர்ணமுள்ளதாய் அநேக உப்பரிகைகளுடன் விளங்கிற்று. அங்கெல்லாம் ஒப்பில்லாத அழகையுடைய ஜனக புத்திரியைத் தேடிக்கொண்டு மாருதி திரிந்து, பிறகு ராக்ஷஸர்களுடைய நேர்த்தியான கிருஹங்களைப் பார்த்துக்கொண்டே ராவணனுடைய கிருஹத்திற்கு வந்து சேர்ந்தார். மூன்று நான்கு தந்தங்களையுடைய உத்தமமான யானைகள் அங்கங்கே கட்டப்பட்டிருந்தன. ஆயுதபாணிகளான ஸேவகர்கள், நெருங்கியிராமல், நான்கு புறத்திலும் அதைச் சூழ்ந்து காத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அங்கே ராவணனுடைய பத்தினிகளான ராக்ஷஸ ஸ்த்ரீகளும், திக்விஜயம் செய்தபோது ஜயித்த அரசர்களுடைய கிருஹங்களிலிருந்து பலாத்காரமாய்க் கொண்டுவரப்பட்ட ராஜ கன்யைகளும் தூங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்படித் திமிங்கிலம், முதலை, மீன் முதலிய ஜலஜந்துக்களால் நிறைந்து, மலைகளைப்போன்ற அலைகள் பெருங்காற்றால் அடிக்கப்பட்டுக் கொந்தளிக்க, நீருண்ட மேகங்களைப்போல் கர்ஜித்துப் பொங்கிக் கொதிக்கும் மஹா ஸமுத்திரத்தைப் போலிருக்கும் அந்த ராவண கிருஹம், கோரரூபிகளாய் ஸஹிக்க முடியாத தேஜஸையுடைய ராக்ஷஸர்களால் நிறைந்திருப்பதை ஆஞ்ஜநேயர் கண்டார். ஸகல ஐசுவரியங்களுக்கும் அதிபதியான குபேரனுடைய செல்வமும், தேவராஜனான மஹேந்திரனுடைய வைபவமும், பகவானுக்கு நித்யவாஹனமாக இருக்கப்பெற்ற கருடனுடைய அபார தேஜஸும் எல்லாம் சேர்ந்து எப்பொழுதும் ராவணனுடைய மாளிகையில் குறையாமலிருந்தன. லங்கையில் வசிக்கும் ராக்ஷஸர்களின் கிருஹங்களில், குபேரன், யமன், வருணன் முதலியவர்கள் அநுபவிக்கும் செல்வமும் ஐசுவரியமும் போகங்களும் அவைகளுக்கு மேலானவைகளும் காணப்பட்டன. பூர்வத்தில் விசுவகர்மா பிரஹ்மாவிற்காக அந்த விமானத்தைத் தெய்வ லோகத்தில் ஸிருஷ்டித்தான். பிறகு குபேரன் பிரஹ்மாவைக் கோரமான தவத்தால் ஸந்தோஷப்படுத்தி அதை அடைந்தான். ஸகல ரத்தினங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட அந்த விமானத்தை ராவணன், குபேரனைத்

தன் பராக்கிரமத்தால் ஜயித்து அவனிடத்திலிருந்து அபகரித்தான். தங்கத்தாலும் வெள்ளியாலும் விசித்திரமாய்ச் செய்யப்பட்ட ஸ்தம்பங்களில் செந்நாய்களைப் போன்ற பிரதிமைகள் அமைக்கப் பட்டிருந்தன. அந்த விமானம் காந்தியால் ஜ்வலிப்பதுபோல், மேரு மந்தரம் முதலிய பர்வதங்களுக்கு ஸமானமாய் ஆகாசத்தை அளா விற்று. சிறு கட்டடங்கள் மங்களகரமான ரூபங்களுடன் மறை வாய்க் கட்டப்பட்டிருந்தன. ஸூரியன், அக்னி முதலியவர்களு டைய காந்தியும் இதன் காந்திக்கு ஈடல்ல. விசுவகர்மா செய்த அநேக வஸ்துக்களில் இதே ஸகல விதத்திலும் சிரேஷ்டமானது. தங்கப் படிக்கட்டுகளையுடைய அநேக அழகான மேடைகளாலும், தங்கம், ஸ்படிகம் முதலிய அபூர்வ வஸ்துக்களால் நிர்மிக்கப்பட்ட ஜன்னல்களாலும், இலைக்கதவு ஜன்னல்களாலும், இந்திரநீலம் மஹாநீலம் முதலிய அபூர்வமான மணிகளால் இழைக்கப்பட்ட திண்ணைகளாலும், பவழம் ஒப்பில்லாத முத்துக்கள் விலையற்ற ரத் தினங்கள் முதலியவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட தரைகளாலும், நேர்த்தியான பரிமளத்துடன் பால ஸூரியனைப்போல் சிவந்த சந்தனத்தாலும், உதய பர்வதத்திலிருந்து கிளம்பும் ஆதித்தியனைப் போல் ஜ்வலிக்கும் அந்தப் புஷ்பக விமானத்தில் ஆஞ்ஜநேயர் ஸீதையைத் தேட உத்தேசித்து ஏறினார். (மஹா நீலமென்பது ஸிம்ஹளத்வீபத்தில் உண்டாகும் என்று ரத்தின சாஸ்திரம் கூறு கிறது.)

அங்குள்ள பலவித பானங்களிலிருந்தும் பக்ஷயங்களிலிருந் தும் அன்னங்களிலிருந்தும் கிளம்பும் வாஸனை நான்கு பக்கத்திலும் பரவிற்று. அதை வாயு பகவான் மனுஷ்ய ரூபமெடுத்து வந்தது போல் ஆஞ்ஜநேயர் முகர்ந்தார். தூர தேசத்திலிருந்து வந்தவனை அவனுடைய பிரியமான பந்துக்கள் அன்புடன் அழைப்பதுபோல், ராவணனுடைய போஜன கிருஹத்திலிருந்து வீசும் பரிமளமானது ஆஞ்ஜநேயரை 'ராவணன் இருக்குமிடத்திற்கு வா' என்று அழைப்பது போலிருந்தது. அந்த வழியாகவே சென்று ராக்ஷஸேசு வரனுடைய பாணசாலையைக் கண்டார். அது அதிகப் பிரியமான உத்தம ஸ்த்ரீயைப் போல் ராவணனுக்கு ஸந்தோஷத்தைக் கொடுத்தது. நவரத்தினங்களிழைத்த படிக்கட்டுகள் இருந்தன. சிலவிடங்கள் ஸ்படிகத்தாலும் தந்தத்தாலும் இழைக்கப்பட்டிருந் தன. சிலவிடங்களில் பொன் வெள்ளி முதலிய வஸ்துக்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ரத்தின ஸ்தம்பங்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. மேடுபள்ளமில்லாமல் இழைக்கப்பட்டுச் சித்திர வேலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட மிகவும் உயரமான இன்னும் அநேக ஸ்தம் பங்களால் அந்த விமானம் இறக்கைகளை விரித்துக்கொண்டு

ஆகாசத்தில் பறப்பதுபோலிருந்தது. தரையில் விரிக்கப்பட்ட கம்பளத்தில் மலை, ஸமுத்திரம், நதி, பள்ளத்தாக்கு, மைதானம், விருக்ஷம், வநம், நகரம், கிராமம் முதலியவைகளுடன் பூலோகம் சித்திர ரூபமாய் வேலை செய்யப்பட்டிருந்தது. அதைப் பார்க்கையில் அநேக ராஜாக்களாலும் சக்கரவர்த்திகளாலும் ஆளப்பட்ட ராஜ்யங்களெல்லாம் அந்த விமானத்தில் இருப்பதுபோல் தோன்றிற்று. அநேக உத்தம ஜாதி பக்ஷிகள் கொழுப்படைந்து கூவிக்கொண்டிருந்தன. சந்தனம், அகல், பன்னீர், புனுகு, ஜவ்வாது, குங்குமம், அத்தர் முதலியவைகளின் பரிமளம் வீசிக்கொண்டிருந்தது. விலையற்ற ஆஸனங்களும் விரிப்புகளும் மறைந்திருந்தன. சில விடங்கள் அகிற் கட்டையின் தூபத்தால் கருத்திருத்தன. சில விடங்கள் ராஜ ஹம்ஸங்களைப்போல் வெண்மையாக இருந்தன. பலவித புஷ்பங்கள் எங்கும் வாரி இறைக்கப்பட்டிருந்தன. வஸிஷ்ட மஹரிஷியிடத்திலிருக்கும் தோஷமற்ற காமதேநுவைப் போல் அந்த விமானம் ஸகல மனோரதங்களையும் பூர்த்தி செய்தது. மனத்துக்கு அளவற்ற சந்தோஷத்தைக் கொடுத்து துக்கத்தை நாசம் செய்து ஸகல ஸம்பத்தையும் தேக காந்தியையும் உண்டு பண்ணிற்று. பஞ்சேந்திரியங்களுக்கும் அவைகளுக்கும் பிரியமான விஷய போகங்களைக் கொடுத்துப் பெற்றதாயைப்போல் திருப்தி செய்யும் அந்த விமானத்தைக் கண்டு ஹநுமான் பிரமித்து, "இது யாக யக்ஞங்களை ஸம்பூர்ணமாய் நடத்திய புண்யவான்கள் அடையும் ஸ்வர்க்க லோகமோ! தேவகணங்கள் வசிக்கும் தேவலோகமோ! தேவ ராஜாவான மஹேந்திரனுடைய ராஜதானியான அமராவதியோ! கடின தபஸால் மஹாத்மாக்கள் அடையும் பிரஹ்மலோகமோ!" என்று திகைத்து நின்றார். அங்கே தங்க ஸ்தம்பங்களில் பிரகாசிக்கும் ரத்தின தீபங்கள் சுத்தமான வத்திகளுடனும் தெளிவான தைலங்களுடனும் அசையாமல் கொழுந்துவிட்டெரிந்தன. அதைப் பார்க்கையில், கைதேர்ந்த சூதர்களால் ஜயிக்கப்பட்ட சாமான்ய சூதர்கள், அவர்களை மறுபடியும் ஜயித்துத் தாங்களிழந்த திரவியங்களை அடைவதற்கு ஆழ்ந்த யோசனை செய்துகொண்டிருப்பதைப்போல் தோன்றிற்று. கணக்கில்லாத, தீபங்களுடைய பிரகாசத்தையும், பிறரால் அசாத்தியமான தவத்தைச் செய்து வேதவேதாங்கங்களைக் கரைகடந்து நித்திய நைமித்திக கர்மங்களைக் குறைவில்லாமல் நடத்திவந்து சகல லோகங்களும் பெயரைக் கேட்டவுடனே நடுங்கும் பிரதாபத்தையுடைய ராவணேசுவரனுடைய ஸஹஜமான தேஜஸையும், அவனுடைய பத்தினிகள் அணிந்திருக்கும் ஆபரணங்களுடைய காந்தியையும் கண்டு, ஹநுமான், "இந்த விமானம் நெருப்புப்பற்றி எரிகிறதோ!" என்று சந்தேகித்தார்.

அங்கே விரித்திருக்கும் கம்பளங்களில் அநேக உத்தம ஸ்த்ரீகள் நாநாவர்ணமுள்ள வஸ்திரங்களையும் மாலைகளையும் தரித்துக் கொண்டு பற்பல வேஷங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, கிரீடை செய்ததாலும் மதுபானத்தாலும் அர்த்தராத்திரியில் அயர்ந்து நித்திரை செய்வதைக் கண்டார். பகற்காலங்களில் அந்தப்புரத்தில் சப்திக்கும் ஆபரணங்கள், அர்த்த ராத்திரியில் சகல ஸ்த்ரீகளும் சோர்ந்து தூங்குவதால் கொஞ்சம்கூட சப்தமற்றிருப்பதைக் கண்டு, மாருதி, 'இது ராத்திரி காலத்தில் தூங்கும் ஹம்ஸங்களாலும் அவைகளின் மேலிருக்கும் வண்டுகளாலும் பிரகாசிக்கும் தாமரையோடையோ!'' என்று நினைத்தார். அந்த ஸ்த்ரீகள் தாமரை மலரின் பரிமளத்தைப்போல் ஸுகந்தம் வீசும் முகங்களுடனும், மறைக்கப்பட்ட பற்களுடனும், மூடின கண்களுடனும் நித்திரை செய்துகொண்டிருந்தார்கள். (நான்கு ஜாதி ஸ்த்ரீகளில் இவர்கள் உத்தமமான பத்மினீ ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள். தூங்கும் போது பற்கள் வெளிப்படுவதும், கண்கள் பாதி திறந்திருப்பதும், குறட்டை விடுவதும், வாயிலிருந்து துர்க்கந்தமான காற்று வீசுவதும் தாழ்ந்த ஜாதி ஸ்த்ரீகளின் லக்ஷணம். தூங்கும்பொழுது அங்கங்கள் அசையாமலிருப்பதும், வாய் மூடியிருப்பதும், முகம் பிரஸன்னமாயிருப்பதும், மிருதுவாய் மூச்சுவிடுவதும், சுவாசம் ஸுகந்தமாயிருப்பதும், ஸ்வப்னுவஸ்தையில் பிதற்றுமலிருப்பதும், உத்தம ஸ்த்ரீகளின் லக்ஷணங்கள்.) உதய காலத்தில் தாமரைப் புஷ்பங்கள், ஸூரிய கிரணங்களால் எழுப்பப்பட்டு மலர்ந்து எல்லோருக்கும் ஆநந்தத்தைக் கொடுத்து, ஸூரியன் அஸ்தமித்தவுடன் இதழ்கள் மூடி நித்திரை செய்வதுபோல, அந்த ஸ்த்ரீகள் தங்கள் நாயகனுடைய கடாக்ஷம் தங்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டுமென்று காலையில் அவனுக்கு முன்னே எழுந்திருந்து காத்துக் கொண்டிருந்து, பகலெல்லாம் அவனுடன் ஆநந்தமாய்க் காலத்தைக் கழித்து, ராத்திரியில் அவன் நித்திரை செய்தபிறகு களைப்பால் தாங்களும் அயர்ந்து நித்திரை செய்தார்கள். சிரமத்தால் வஸ்திரங்கள் நழுவ, ஸ்வேச்சையாய் நித்திரை செய்யும் அந்த ருபவதிகளைக்கண்டும்; ஆஞ்ஜநேயருடைய இந்திரியங்கள் கொஞ்சம்கூடக் கலங்காமல் விசேஷ காந்தியுடன் விளங்கினர். 'அழகிலும் நிறத்திலும் பரிமளத்திலும் ஆநந்தத்தைக் கொடுப்பதிலும் இந்த ஸ்திரீகளுடைய முகங்கள் கமலங்களைப் போலிருக்கின்றன. தேனைக் குடித்து மதங்கொண்ட வண்டுகள் இவைகளைப் புஷ்பமென்றெண்ணி அடிக்கடி வந்து மொய்க்கும் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை'' என்று மாருதி எண்ணினர். கருத்துச் சுருண்ட மயிர்களுடனும் மின்னற்கொடிபோல் விளங்கும் அங்கங்களுடனும் நித்திரை செய்யும் ஸ்த்ரீகளால் நிறைந்த ராவண

றுடைய அந்தப்புரம், சரத்காலத்தில் நக்ஷத்திரங்கள் நிறைந்த ர்மலமான ஆகாசம்போல் பிரகாசித்தது. அவர்களுக்கு நடுவில் த்திரை செய்யும் ராவணன் நக்ஷத்திர மண்டலங்களுக்கு நடுவில் பௌர்ணிமையில் பூர்ண கலைகளுடன் விளங்கும் சந்திரனைப் போல் தோன்றினன். ஒப்பில்லாத புண்ணியகர்மங்களால் நக்ஷத் ரங்களாய்ப் பிரகாசித்து, தாங்கள் செய்த புண்ணியம் முடியும் போது மிகுதியுள்ள ஸ்வல்ப புண்ணியத்தால் பூமியில் நழுவி விழுந்த பாக்கியசாலிகளோ என்று ஆஞ்ஜநேயர் அந்த ஸ்த்ரீகளைக் கண்டு பிரமித்தார். மங்களகரமான பிரகாசத்தையுடைய பெரிய க்ஷத்திரங்களைப்போல் அந்த ஸ்த்ரீகளுடைய தேக காந்தியும் ரூப மும் தெளிவும் ஸ்பஷ்டமாய் விளங்கின. மதுபானத்தாலும் விளை யாட்டுகளாலும் ரதிக்ரீடையாலும் பருத்த புஷ்பமாலைகளும் ஹாரங் களும் கலைந்து நழுவி, ஆபரணங்கள் சிதறி, சிரமத்தால் களைத்து முகம் வாடி அயர்ந்து தூங்கினர்கள்.

சில உத்தம ஸ்த்ரீகளுடைய நெற்றிகளில் திலகங்கள் அழிந் திருந்தன. சில ஸ்த்ரீகளின் சிலம்புகள் கழன்றிருந்தன. சில நடைய முத்துஹாரங்கள் பக்கங்களில் நழுவிக்கிடந்தன. முத்து ஹாரங்களும், அரைநூல் மாலைகளும் அறுந்து, வஸ்திரங்கள் நழுவி திசிரமத்தால் பிரக்ஞையற்று நித்திரை செய்யும் அந்தப் பெண்கள், வெகுதூரம் ஓடிக்களைத்து சிரமநிவிருத்திக்காகப் பூமியில் மணலில் விழுந்து புரளும் பெண் குதிரைகளைப்போல் காணப்பட்டார்கள். சிலர் நேர்த்தியான குண்டலங்களைத் தரித்திருந்தார்கள்; சிலரு டைய மாலைகள் வாடி அறுந்திருந்தன. மஹா பலவானுன ராவண றல் அநுபவிக்கப்பட்டு, வனத்திலுள்ள புஷ்பக்கொடிகள் மத பானையால் மிதிக்கப்பட்டதுபோல் அவர்கள் காணப்பட்டார்கள். சிலருடைய ஸ்தனங்களுக்கு நடுவில் ஸூரிய சந்திரர்களைப்போல் ஜ்வலிக்கும் முத்து ஹாரங்கள் தாமரையோடையில் இரண்டு புஷ் பங்களுக்கு நடுவில் நித்திரை செய்யும் ராஜ ஹம்ஸத்தைப்போல் பிரகாசித்தன. சிலருடைய மார்பில் விளங்கும் வைடூரிய மாலை கள் ஹம்ஸங்களைப்போலும் தங்கச்சரடுகள் சக்ரவாக பக்ஷிகள் போலும் தோன்றின. சரத் காலத்தில் தெளிவாக ஓடும் நதிகளைப் போன்ற அந்த ஸ்த்ரீகளுடைய பின்பாகங்களே மணற்குன்றுகள்; ஹாரங்களே ஹம்ஸங்கள்; ஸ்தனங்களே சக்ர வாகங்கள்; நேத்தி ரங்களே கருநெய்தல் புஷ்பங்கள்; உதடுகளே இளந்தளிர்கள்; பாதங்களே தாமரைகள்; கழுத்துகளே சங்குகள்; கண்களே மீன் கள்; நாபிகளே சுழல்கள்; கீர்த்திக்குக் காரணமான தேக காந்தியே இரு கரைகள்; சிருங்கார சேஷ்டைகளே முதலைகள்; ஆபரணங் களே மலர்ந்த தாமரைகள்; சதங்கைகளே மொட்டுகள். சில

ருடைய மிருதுவான அங்கங்களிலும் ஸ்தனங்களுடைய நுனி களிலும் உள்ள சுபமான ஆபரணங்கள், அவர்களிடத்தில் ஆசை கொண்ட காமுகர்களைப்போல் தோன்றின. சிலருடைய முகங் களிலிருந்து வீசும் சுவாஸக் காற்றால் அசைக்கப்பட்ட வஸ்திரங் களின் நுனிகள் அடிக்கடி முகங்களில் தாக்கின. அவை மேலே எழும்பி விழும்பொழுது விசித்திர வர்ணங்களுடைய கொடிகளைப் போல் காணப்பட்டன. அங்கே நித்திரை செய்துகொண்டிருந்த சில காந்திமதிகளின் மூச்சுக் காற்றின் வேகத்தால் அவர்கள் தரித்து குண்டலங்கள் மெள்ளமெள்ள அசைந்தன. ஸ்வபாவமாகவே அவர்களுடைய சுவாசம் ஸுகந்தமாக இருக்கும்; சர்க்கரை கலந்த மதுவின் வாசனையால் அது இன்னும் பரிமளமாகவும் சுகமாகவும் ராவணன்மேல் வீசிற்று. சிலர் பான மயக்கத்தாலும், நித்திரை யாலும் தேக ஸ்வாதீனமற்றுத் தூங்கும்பொழுது, தங்களுக்கருகில் படுத்திருக்கும் சக்களத்திகளுடைய முகங்களைத் தங்கள் பிரிய நாயகனான ராவணனுடைய முகமென்றெண்ணிக் காம பரவசர் களாய் அடிக்கடி முத்தமிட்டார்கள். அந்த ஸ்திரீகளும் ராவண னிடத்திலுள்ள ஆசையால் அவன் முத்தமிடுகிறானென்றெண்ணி மறுபடியும் முத்தம் கொடுத்தார்கள். இப்படி நாயகனிடத்திலுள்ள ஆசையால் சக்களத்திகள் ஒருவர்க்கொருவர் தெரியாமல் தங்க ளிஷ்டத்தையே பூர்த்தி செய்துகொண்டார்கள். சிலர் ஆபரணங் களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கைகளையும், சிலர் பீதாம்பரங்களையும் தலையணையாக வைத்துக்கொண்டு தூங்கினார்கள். பான மயக் கத்தாலும் ஒருவர்க்கொருவர் ஸ்நேஹ விசேஷத்தாலும் ஒரு ஸ்த்ரீ மற்றொரு ஸ்திரீயின் மார்பில் தலை வைத்து நித்திரை செய்வாள். அவளுடைய தோளில் தலை வைத்து மற்றொருத்தி நித்திரை செய் தாள். ஒருத்தி தன் தோழியின் மடியில் தலை வைத்து நித்திரை செய்தாள். அவளுடைய புஜங்களில் தலை வைத்து இரண்டு ஸ்த்ரீகள் நித்திரை செய்தார்கள். தொடைப்பக்கம் இடுப்புப் பின் பாகம் முதலிய அங்கங்கள் ஒன்றோடொன்று பற்றி, இப்படி நித் திரை செய்யும் அந்தப் பெண்கள், புஜங்களாகிற நூலால் தொடுக் கப்பட்டு, மதுவின் பரிமளத்துடன் சுருண்ட தலை மயிரென்ற வண் டுகள் மொய்க்கும் புஷ்ப மாலையைப்போல் விளங்கினார்கள். ராவணனுடைய பத்தினிகளால் நிறைந்த அந்தப்புரம் வசந்த ருதுவில் ஒரு புஷ்ப வனத்தைப்போல் தோன்றிற்று. அவர் களுடைய கைகளே கொடிகள்; தோள்களே தண்டுகள்; விரல் களே தளிர்கள்; இடுப்பில் வஸ்திரத்தின் முடிகளே புஷ்பக் கொத் துகள்: கருத்துச் சுருண்ட தலைமயிரே வண்டுகள்; மூச்சுக்காற்றே தென்றல்; இப்படித் தூக்கக் கலக்கத்தால் ஒருவர்மேலொருவர் கைகால்களைப் போட்டுக்கொண்டு காற்றால் ஒன்று சேர்க்கப்பட்ட

ஷபக் கொடிகள்போல் விளங்கினார்கள். அந்தக் கூட்டத்தில் வ்வொருத்தியின் ஆபரணங்களையும் அவயவங்களையும் தனித் னியாய் அறிவது அசாத்தியம்.

ராவணன் விழித்துக் கொண்டிருக்கையில் அவர்களைப் பிறர் ார்ப்பது அஸாத்தியமாகையால், அங்குள்ள ரத்தின ஸ்தம்பங் ளில் வைக்கப்பட்ட நானு வர்ணமுள்ள ரத்தின தீபங்களும், அவன் தூங்கின பிறகு, மதுபானத்தாலும் சிரமத்தாலும் நித்திரை ாலும் வஸ்திரங்கள் ஆபரணங்கள் நழுவினதை அறியாமல் தூங்கும் ராவண பத்தினிகளை இமைகொட்டாமல் ஆசையுடன் ார்ப்பதுபோல், அசைவற்றுக் கொழுந்துவிட்டெரிந்தன. ராஜ ிஷிகள், பிதிருக்கள், தைத்தியர்கள், கந்தர்வர்கள், ராக்ஷஸர்கள் முதலியவர்களுடைய கன்யைகள் ராவணனிடத்தில் ஆசை வைத்து வந்தவர்களே. யுத்தத்தில் பிரியமுள்ள ராவணனால் சிலர் ங்களுடைய பந்துக்களை ஜயித்துக் கொண்டுவரப்பட்டவர்கள். சிலர் அவனுடைய அழகிலும் தேஜஸிலும் ஐசுவரியத்திலும் பராக் கிரமத்திலும் ஈடுபட்டு வலுவில் ஆசை மீறி அவனை வந்தடைந் வர்கள். அவர்களில் ராவணனுடைய பராக்கிரமத்தால் மாத்திரம் கட்டுப்பட்டிருந்தவர்கள் ஒருவருமில்லை. எல்லோரும் அவனிடத் தில் மோஹித்தவர்களே. ஸ்த்ரீ ரத்தினமான ஜானகியைத் தவிர மற்ற யாவரும் ராவணனை விரும்பி வந்தவர்கள். வேறொருவனால் விவாஹம் செய்யப்பட்டவர்களுமல்லர்; உத்தம குலத்தில் பிறந்து உத்தமமான பத்மினீ ஜாதி ஸ்திரீகளல்லாதவர்கள் அங்கில்லை; ஸகல சுப லக்ஷணங்களாலும் அமைந்திராதவர்கள் அங்கில்லை; ஸர்வாபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்படாதவர்கள் அங்கில்லை; ராவணனுக்கு ஸமஸ்த உபசாரங்களையும் பரம ப்ரீதியுடன் செய் ாதவர்கள் அங்கில்லை; அவனுக்குத் தகுந்த தேகபலம் இல்லாத வர்கள் அங்கில்லை; அவனுடைய அன்பிற்குப் பாத்திரமில்லாதவர் கள் அங்கில்லை.

ஹநுமான் மஹா புத்திமானாக இருந்தாலும் அவர்களைப் பார்த்து ஜாதி ஸ்வபாவத்திற்குத் தகுந்த விபரீத புத்தியை அடைந்து "இந்த ஸ்த்ரீகளையெல்லாம் கன்யைகளாக இருக்கும்பொழுதே ராவணன் கொண்டுவந்து விவாஹம் செய்ததுபோல், ஸீதையை யும் ராகவன் பாணிக்கிரஹணம் செய்வதற்குமுன் கொண்டுவந்து விவாஹம் செய்திருந்தால் அவனுக்கு க்ஷேமமுண்டாகி யிருக்குமே" என்று அகஸ்மாத்தாக எண்ணினார்.

பிறகு அந்த ஹநுமான், "ஸீதையைப்போன்ற பதிவிரதை எந்த லோகத்திலுமுண்டோ! இந்த ராவணன் பிரம்ம தேவருடைய

குலத்தில் பிறந்தும் அவளை அபகரித்து மஹா பாபத்தை சம்பாதித்தான்" என்று மிகவும் துக்கத்தை அடைந்து, "அக்னியையும் கொளுத்தும்படியான ஸீதையின் பதிவிரதா தர்மத்திற்கு என்றைக் காவது பங்கம் வருமோ? வீணான அபவாதத்தைச் சுமத்தினதே தவிர வேறென்ன?" என்று எண்ணினார்.

புநஸ்ச ஸோசிந்தய $த^3$ார்த்த ரூபோ
$த்^4$ருவம் விஸிஷ்டா $கு^3$ணதோ ஹி ஸீதா |
அத^2ாயமஸ்யாம் க்ருதவாந் மஹாத்மா
லங்கேஸ்வர: கஷ்ட மநார்ய கர்ம || (74)

ஸர்க்கம் 10

ராவணனுடைய அந்தப்புரம்

தத்ர $தி^3$வ்யோபமம் $முக்^2$யம் $ஸ்ப^2$ாடிகம் $ரத்நபூ^4$ஷிதம் |
அவேக்ஷமாணோ ஹநுமாந் $த^3$$த^3$ர்ஸ ஸயநாஸநம் || (1)

அவ்விடத்தில் ஸ்படிகத்தால் செய்யப்பட்டு ரத்தினங்கள் இழைத்துத் தேவேந்திரனுடைய சயனம் போன்ற ஒரு மஞ்சத்தைக் கண்டார். அதற்கு நான்கு புறத்திலும் தந்தத்தாலும் தங்கத்தாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட கால்களுடன் வைடூரியங்கள் பதித்து விலையற்ற விரிப்புகளால் மூடப்பட்ட அநேக ஆசனங்கள் போடப் பட்டிருந்தன. அங்கே ஒரு பக்கத்தில் முத்து ஹாரங்களாலும் ரத்தின மாலைகளாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டுப் பூர்ண சந்திரனைப் போல் வெண்மையான ஒரு குடையைக் கண்டார். உருக்கி ஓட விட்ட ஆயிரத்தெட்டு மாற்று அபரஞ்சித் தங்கத்தால் செய்யப்பட்ட அந்த மஞ்சம் ஸூரியனைப்போல் ஜ்வலித்தது. அதில் அசோகம் முதலிய மாலைகள் கட்டித் தொங்கவிடப்பட்டிருந்தன; மெல்லிய ரோமங்களையுடைய ஆடு முதலிய மிருகங்களின் தோல்களும், விலையுயர்ந்த சால்வைகளும், விரிப்புகளும், பஞ்சணை மெத்தைகளும் பரப்பப்பட்டிருந்தன; நானா வர்ணமுள்ள புஷ்பங்கள் வாரி இறைக்கப்பட்டிருந்தன; குங்குமம், கஸ்தூரி, ஜவ்வாது, புனுகு, அத்தர், அகில், சந்தனக்கட்டை முதலிய வாஸனைத் திரவியங்களின் பரிமளம் நிறைந்திருந்தது. வெண்சாமரங்களைக் கையிலேந்தி வீசிக்கொண்டிருக்கும் பெண் பிரதிமைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது.

அதில் மழைக்காலத்தில் நீருண்ட மேகம்போல் கருத்த தேகத்துடனும், யானைத் துதிக்கைகளைப்போல் பருத்த நீண்டு உருண்ட கைகளுடனும், நெருப்புப் பொறிபோல் சிவந்த நேத்திரங்களுடனும், ஸூரியனைப்போல் ஜ்வலிக்கின்ற குண்டலங்களால் விளங்கும் முகத்துடனும், பிரதாப லங்கேசுவரன் நித்திரை செய்து கொண்டிருந்தான். அவன் தரித்த ஒப்பற்ற பீதாம்பரம் கருத்த மேகங்களுக்கு நடுவில் பாயும் மின்னற்கொடிபோல் பிரகாசித்தது. மார்பிலும் கைகளிலும் பூசப்பட்ட உத்தமமான சிவப்புச் சந்தனம் ஸந்தியாகாலத்தில் மின்னற் கொடிகளுடன் விளங்கும் சிவந்த மேகம்போல் காணப்பட்டது. சிரேஷ்டமான ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தான். இஷ்டமான ரூபத்தை எடுக்கக் கூடியவனானதால் தன் பத்தினிகள் கண்டு மோகிக்கும்படி மன்மதனைப்போல் ரூபம் தரித்திருந்தான். ராத்திரியில் நெடுநேரம் க்ரீடித்ததாலும் மதுபானத்தாலும் களைத்து அயர்ந்து தூங்கிக் கொண்டிருந்தான். ராக்ஷஸ ஸ்த்ரீகளுக்குப் பிரியநாயகனையும் ராக்ஷஸர்களுக்கு சகல க்ஷேமங்களையும் கொடுப்பவனையுமிருக்கும் ராவணனைப் பார்த்து, "மரங்கள், புதர்கள், காடுகள் நிறைந்த மந்தர பர்வதம் அசைவற்று நித்திரை செய்கிறதோ!" என்று மாருதி நினைத்தார். இப்படி சூரியனைப்போலும் அக்னியைப்போலும் பிரகாசிக்கும் இந்த மஞ்சத்தில் மஹா ஸர்ப்பத்தைப்போல் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு நித்திரை செய்யும் ராவணனைப் பார்த்து, 'ராமபத்தினியைத் தேடிவந்த நான் அவளைப் பார்ப்பதற்கு முன் அவளை அபகரித்த மஹா பாபியைப் பார்க்கும்படி நேரிட்டதே" என்று துக்கமடைந்தார். பயம் கொண்டவன் பிசாசம் முதலிய துஷ்ட ஜந்துக்களுக்கெதிரில் நிற்க முடியாமல் ஒதுங்குவதுபோல், 'இந்த மஹா பாபியின் சமீபத்திலிருப்பது தகாது" என்று சற்றுப் பின்வாங்கினார். பிறகு படிக்கட்டுகளின் வழியாய் வேறொரு பக்கத்திலுள்ள ஒரு மேடையின்மேலேறி அந்த ராக்ஷஸேசுவரனை உற்றுப் பார்த்தார். யானைத் துதிக்கைகளைப் போன்ற புஜங்களுடனும் பரிமளம் வீசுகிற சந்தனப் பூச்சுகளுடனும் விளங்கும் அந்த தசமுகன் படுத்திருக்கும் மஞ்சமானது மதஜலத்தைப் பெருக விட்டுக்கொண்டிருக்கும் யானையுடன் கூடின மலைபருவிபோல் தோன்றிற்று. அவனுடைய புஜங்கள் முழங்கால்வரையில் நீண்டு தெய்வலோகத்தில் நாட்டிய இந்திரத்வஜங்கள் போல் விளங்கின; உருக்கி அடித்த இருப்புலக்கைகள் போல் கடினமாய் யானைகளின் துதிக்கைகளைப்போல் அடி பெருத்து வரவரச் சிறுத்திருந்தன; ஒன்றிற்கொன்று பேதமில்லாமல் மஹா பலமுள்ளவைகளாய், கெட்டியாய்ப் பொருத்தப்பட்ட இடைவெளிகளுடன், உத்தம லக்ஷணங்களமைந்த நகங்களாலும் கட்டைவிரல்களாலும் அலங்

கரிக்கப்பட்டிருந்தன; விலையற்ற மோதிரங்கள் அணிந்த விரல் களுடன், இரண்டு ஐந்துதலை மஹா நாகங்கள் படுத்திருப்பது போல் காணப்பட்டன. தங்கத் தோள்வளைகள் அணிந்த புஜங் களில் இந்திரனுடன் யுத்தம் செய்யும் காலத்தில் ஐராவதத்தின் தந்தங்களாலும், விஷ்ணுவுடன் யுத்தம் செய்யும் காலத்தில் சக்ரா யுதத்தாலும் உண்டான காயங்களின் வடுக்கள் கருத்த ஆகாசத் தில் சந்திரர்களைப்போல் பிரகாசித்தன; முயலின் ரத்தத்தைப் போல் சிவந்து சிரேஷ்டமான பரிமளமும் மிகுந்து குளிர்ச்சியுமுள்ள சந்தனத்தால் நன்றாய்ப் பூசப்பட்டு, விசித்திரமாக அலங்கரிக்கப்பட் டிருந்தன. அவை நேர்த்தியான கந்தங்களால் வாசனையேறினவை; உத்தமஸ்த்ரீகளால் பிடிக்கப்பட்டவை; யக்ஷர், பன்னகர், கந்தர் வர், தேவர், அசுரர் முதலியவர்களைக் கதற அடித்தவை. மிருகங் களையும் பக்ஷிகளையும் தின்று மயங்கிக் கோபத்தால் சீறிக்கொண்டு மந்தரகிரியின் நடுவில் தூங்கும் மலைப்பாம்புகளைப்போல் அந்தப் புஜங்கள் படுக்கையில் கிடப்பதைக் கண்டார். பர்வதத்தைப் போன்ற சரீரத்தையுடைய ராவணனுக்கு உத்தம லக்ஷணங்கள் பொருந்திய இரண்டு புஜங்களும் மந்தரகிரியின் இரண்டு சிகரங் களைப்போல் விளங்கின. அவனுடைய மூச்சுக்காற்று மாங்கனி, புன்னை, மகிழம்பூ முதலியவைகளிலிருந்து இறக்கின மதுவின் வாஸனையாலும், ஷட்ரஸங்களுடன் புஜித்த அன்னத்தின் வாஸனை யாலும், சிரேஷ்டமான பானங்களின் வாஸனையாலும் அந்த சயன கிருஹம் முழுவதையும் மணக்கும்படி செய்தது. நவரத்னங் களாலும் முத்துக்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட தங்கக்கிரீடம் கொஞ்சம் நழுவி இருந்தது. குண்டலங்களுடைய காந்தி முக மெங்கும் பரவியது. பருத்து நீண்டு அகன்ற மார்பில் சிவந்த சந் தனம் பூசப்பட்டிருந்தது; ஹாரங்கள் ஜ்வலித்தன; சிரேஷ்டமான பட்டு உத்தரீயங்கள் கொஞ்சம் நழுவி இருந்தன. இடுப்பில் பீதாம்பரத்தைத் தரித்திருந்தான். சிவந்த கண்களுடனும் உளுந்து மலையைப்போன்ற தேகத்துடனும் மஹா சர்ப்பத்தைப்போல் மூச்சுவிட்டுக்கொண்டு, கங்காப் பிரவாஹத்தின் மத்தியில் அயர்ந்து தூங்கும் மதயானையைப்போல் தோன்றினன். நான்கு பக்கங்களிலுமுள்ள தங்க ஸ்தம்பங்களில் ஏற்றிய தீபகாந்தியால் சகல திக்குகளும் பிரகாசித்தன.

ஆகையால் சகல பாகங்களையும் நன்றாகத் தெரியச்செய்யும் மின்னற்கொடிகள் பாயும் மேகத்தைப்போல் மஹா சரீரத்தை யுடைய ராவணனையும், அவனிடத்தில் பரமப் பிரீதிவைத்த ஸ்த்ரீ கள் அவனுடைய பாதத்தடியில் தூங்குவதையும் ஹநுமார் கண் டார். பூர்ண சந்திரனுக்கு சமமான காந்திபொருந்திய முகங்

களுடன், அழகிய குண்டலங்களாலும் வாடாத மாலைகளாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட அநேக ஸ்திரீகளைக் கண்டார். சிலர் நாட்டியத்தாலும் வாத்தியங்களாலும் ராவணனைச் சந்தோஷப்படுத்தி அவனால் சிரேஷ்டமான ஆபரணங்களை வெகுமதியாகக் கொடுக்கப்பட்டு, அவனுடைய புஜங்களிலும் மடியிலும் கொஞ்சி விளையாடி, அப்படியே தூங்கிவிட்டார்கள். சிலர் வஜ்ர வைடூரியங்களால் இழைக்கப்பட்ட தோள்வளைகள் அணிந்த புஜங்களையே தலையணையாய் வைத்துத் தூங்கினதால், தோள்வளைகளும் காதில் தரித்த குண்டலங்களும் கலந்து பிரகாசித்தன. சந்திரனையொத்த முகங்களாலும் நக்ஷத்திரங்களைப் போன்ற குண்டலங்களாலும் அந்த விமானம் ஆகாசத்தைப்போல் விளங்கிற்று. யௌவனக்கொழுப்பால் ராவணனுடன் வெகுநேரம் கிரீடித்துக் களைத்து, அவர்கள் இருந்தவிடத்திலேயே தூங்கிவிட்டார்கள். ஒரு சுந்தரி பரத சாஸ்திரத்தில் மிகவும் திறமையுள்ளவள்; நர்த்தனத்தாலும் அபிநயத்தாலும் ராவணனைச் சந்தோஷப்படுத்தி அயர்ந்து தூங்குகையிலும் அவயவங்களை நாட்டிய லக்ஷணங்களுக்கு இசைந்தபடியே வைத்துக் கொண்டு தூங்கிவிட்டாள். ஒரு பெண்மணி அற்புதமாய் வீணை வாசித்து ராவணனை மகிழச்செய்து, அந்த வீணையை அணைத்துக் கொண்டே தூங்குகையில், புஷ்பங்களாலும் இலைகளாலும் விளங்கும் தாமரைக்கொடி நதிப்பிரவாகத்தில் அடித்துக்கொண்டு போகப் படும்பொழுது அகஸ்மாத்தாய் சந்தித்த ஒரு ஓடத்தைப் பற்றிக் கொண்டு நிற்பதுபோல் தோன்றினாள். கைக்குழந்தையை மிக்க பிரேமையுடன் இடுப்பில் வைத்துக்கொண்டிருப்பவளைப்போல், ஒருத்தி மட்டுகமென்ற வாத்தியத்தை அணைத்துக்கொண்டே தூங்கிவிட்டாள். நெடுநாளாகக் காணாத நாயகனைச் சேர்ந்து ஆசையுடன் அணைவதுபோல், ஒருத்தி படஹமென்ற வாத்தியத்தை அணைத்துக்கொண்டே நித்திரை செய்தாள். தன் பிரிய நாயகனை அணைவதற்குச் சமயம் நேராமல், தவித்துக்கொண்டிருந்த காமினி, அகஸ்மாத்தாய் நாதனை ஏகாந்தத்தில் சந்தித்து, ஆசை மீறி இறுகத் தழுவுவதுபோல், ஒருத்தி புல்லாங்குழலை இறுகத் தழுவிக்கொண்டே உறங்கினாள். நாயகனுடன் ஸ்வேச்சையாய்ப் படுத்திருக்கும் கமலாக்ஷியைப்போல், நாட்டியத்தில் தேர்ந்தவளும் மிருதுபாஷிணியுமான ஒரு ஸ்திரீரத்னம் விபஞ்சியை அணைத்துக் கொண்டே தூங்கினாள். ஒருத்தி மதத்தால் கண்கள் சுழல, பருத்த மிருதுவான தங்கக்கொடி போன்ற அவயவங்களால் மிருதங்கத்தை ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டே தூங்கிவிட்டாள். சிறுத்த இடையுள்ள ஒருத்தி மதுபானத்தால் களைத்து பணவத்தைப் புஜங்களுக்கும் விலாவிற்கும் நடுவில் அணைத்துக்கொண்டே தூங்கினாள். ஒருத்தி ஒரு டிண்டிமத்தை மார்பிலும் வேறொரு டிண்டிமத்தைப்

புஜத்திலும் அணைத்துக்கொண்டு தூங்கும்பொழுது, பிரியநாயகனை மார்புடன் ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டு, குழந்தையையும் கட்டியணைப்பவளைப்போல் தோன்றினாள். ஒருத்தி ஆடம்பரத்தை புஜங்களால் இறுகத் தழுவிக்கொண்டே தூங்கிவிட்டாள். ஒருத்தி கலசத்தைக் கவிழ்த்துத் தலையணையாய் வைத்துக்கொண்டு தூங்குகையில் அதில் மிகுந்திருந்த குங்குமம் சந்தனம் கலந்த ஜலம் அவளுடைய தேகத்தில் பெருக, கோடை காலத்தில் வாடாமல் இருப்பதற்காக ஜலம் தெளித்து வைக்கப்பட்ட புஷ்ப மாலையைப் போல் காணப்பட்டாள். ஒருத்தி தூக்கம் தாங்க முடியாமல், தங்கக் கலசங்களைப்போன்ற ஸ்தனங்களைக் கைகளால் மறைத்துக்கொண்டே தூங்கிவிட்டாள். ஒருத்தி மதத்தால் மெய்ம்மறந்து, தன் சமீபத்தில் படுத்திருந்த சகியை நாயகன் என்றெண்ணி இறுகத் தழுவிக்கொண்டே தூங்கினாள். காமினிகள் நாயகர்களை இறுகத் தழுவுதல்போல் உத்தம.ஸ்த்ரீகள் அநேகர் விசித்திரமான வாத்தியங்களைப் புஜங்களாலும் ஸ்தனங்களாலும் அணைத்துக் கொண்டே தூங்கினார்கள். அவர்களைப் பார்த்துக்கொண்டு போகையில், ஹநுமான் ஓரிடத்தில் தனியாய் திவ்யாலங்காரங்களுடன் ஒரு சயனத்தையும் அதில் அழகே உருவெடுத்து வந்தது போலிருக்கும் ஒரு ஸ்த்ரீ நித்திரை செய்வதையும் கண்டார். முத்துக்களாலும் நவமணிகளாலும் இழைக்கப்பட்ட ஆபரணங்களை அணிந்துகொண்டு, உருக்கியோடவிட்ட ஆயிரத்தெட்டு மாற்றுத் தங்கத்தைப்போல் ஜ்வலிக்கும் தேக காந்தியுடன், தன் தேஜஸாலும் கலைகளாலும் அந்த விமானத்திற்கு ஒரு சிரேஷ்டமான ஆபரணம்போல் விளங்கும் அந்தப் பெண்மணி மந்தோதரி என்று கீர்த்திபெற்ற ராவணனுடைய பட்டமஹிஷி; அவனுக்கு உயிருக்குயிரானவள்; அந்தப்புரத்திற்கு அதிபதி. ஆஞ்ஜநேயர் அவளுடைய அபூர்வமான ரூபத்தையும் யௌவனத்தையும் கவனித்து, இவள் ஸீதையாக இருக்கலாமென்று நினைத்து, ஸந்தோஷம் தாங்காமல், தோள்தட்டி வாலை முத்தமிட்டு ஆனந்தமடைந்தார்; குதித்து விளையாடினார்; பாடினார்; ஆடினார்; உலாவினார்; ஸ்தம்பங்களில் ஏறிக் குதித்தார்; இப்படி வானரர்களுக்கு ஸ்வபாவமான சேஷ்டைகளை எல்லாம் செய்தார்.

ஆஸ்போ²டயாமாஸ சுசும்ப³ புச்ச²ம்
நநந்த³ சிக்ரீட³ ஜகௌ³ ஜகா³ம |
ஸ்தம்ப⁴ா நரோஹந் நிபபாத பூ⁴மௌ
நித³ர்ஶயந் ஸ்வாம் ப்ரக்ருதிம் கபீநாம் || (55)

———

ஸர்க்கம் 11

பானசாலை

அவதூ⁴ய ச தாம் பு³த்³தி⁴ம் ப³பூ⁴வா வஸ்தி²தஸ் தத³ா |
ஜக³ாம சாபராம் சிந்தாம் ஸீதாம் ப்ரதி மஹாகபி: || (1)

பிறகு கொஞ்சம் யோசித்து அவள் ஸீதையல்ல என்று தெளிந்து, ஜானகி எங்கே இருக்கக்கூடுமென்று மறுபடியும் கவலை கொண்டார். "ராமனை விட்டுப்பிரிந்து அவர் படும் கஷ்டங்களை அறிந்தும் ஜானகிக்குத் தூக்கம் வருமோ? அன்னம் வேண்டியிருக்குமோ? அலங்காரம் செய்துகொள்ளவும் தோன்றுமோ? பானங்களையும் பக்ஷ்யங்களையும் அனுபவிக்கப் புத்தியுண்டாகுமோ? தேவேந்திரனாயிருந்தாலும் ராமனைத் தவிர வேறு புருஷனை ஸ்வப்னத்திலும் நினைப்பாளோ? சகல லோகங்களிலும் ராமனைப் போன்ற வேறொருவருமுண்டோ? ஆகையால் இவள் ஸீதையல்ல; வேறு யாரோ" என்று முடிவுசெய்து பானசாலையில் மறுபடியும் தேடினார். அங்கே சிலர் சொக்கட்டான், சோழி, அம்மானை, சூது, சதுரங்கம் முதலிய விளையாட்டுகளால் களைத்தும், சிலர் பாட்டினால் சிரமமடைந்தும், சிலர் நாட்டியத்தால் அலுத்தும், சிலர் மதுபானம் செய்து மயங்கியும், சிலர் முரவம், மிருதங்கம் முதலிய வாத்தியங்களைத் தலையணையாய் வைத்துக்கொண்டும், சிலர் பீடங்களின் மேலும், சிலர் நேர்த்தியான விரிப்புகளின் மேலும், பிரக்ஞையற்றுத் தூங்கினார்கள். அவர்களிலும் ஸீதையைக் காணாமல் மறுபடியும் ராவணன் படுத்திருக்கும் இடத்திற்கு வந்தார். அவனுடைய ஸ்திரீகளெல்லாம் மஹா பக்தியுடன் தங்களுடைய பர்த்தாவின் ரூபத்தையும் குணங்களையும் எப்பொழுதும் புகழ்பவர்கள்; யுக்தமாய்ப் பாடவும் அதன் தாத்பரியத்தைத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லவும் சாமர்த்தியமுடையவர்கள்; தேச காலங்களை அறிந்து நடப்பவர்கள்; சமயோசிதமாய்ப் பேசுகிறவர்கள். ராவணன் அவர்களுடன் காம சாஸ்திரப்படி சகல போகங்களையும் அனுபவித்து அயர்ந்து தூங்குவதைக் கண்டார். அவர்களுக்கு நடுவில் அந்த ராக்ஷஸேசுவரன் சிரேஷ்டமான பசுக்களுக்கு நடுவில் விளங்கும் காளையைப் போலும், வனத்தில் பெண் யானைகளால் சூழப்பட்ட மதயானையைப்போலும் விளங்கினார்.

பிறகு விரும்பக்கூடிய சகல பதார்த்தங்களாலும் நிறைந்த பான பூமிக்கு மாருதி வந்தார். அங்கே மான், எருமை, பன்றி முதலிய மிருகங்களின் மாம்ஸங்கள் குப்பல்குப்பல்களாய் வைக்கப்பட்டிருந்தன. விசாலமான தங்கத் தட்டுகளில் தின்று மிகுந்த மயில், கோழி, மான், பன்றி, சல்யம், வார்த்ராணஸம் முதலிய பறவை மிருகங்களின் மாம்ஸங்கள் தயிரிலும் ருசகமென்ற உப்பிலும் பக்குவம் செய்து வைத்திருந்ததைக் கண்டார். வெகு சாதுரியமாய்ப் பக்குவம் செய்யப்பட்ட க்ரிகரம் சகோரமென்ற பக்ஷிகள், எருமைகள், ஆடுகள், ஏகசல்யமென்ற மீன் முதலியவைகளின் மாம்ஸங்களும் நானுவிதமான துவையல்களும் பானங்களும் தின்பண்டங்களும் புஜிக்கப்பட்டு மிகுந்திருப்பதைக் கண்டார். உப்புப் புளிப்பேற்றிய அனேக வ்யஞ்ஜனங்களாலும், வெள்ளைக்கடுகு கலந்த ஆறு வகை ரஸங்கள் பொருந்திய பக்ஷயங்களாலும், ஸ்திரீ புருஷர்கள் குடிமயக்கத்தில் கழற்றியெறிந்த ஹாரம், சிலம்பு முதலிய பூஷணங்களாலும், பான பாத்திரங்களில் ஊறும் பலவகைப் பழங்களாலும், அந்தப் பானசாலை புஷ்பங்களால் பூமிதேவியை அர்ச்சிப்பதுபோல் விளங்கிற்று. அங்கங்கே போட்டிருக்கும் படுக்கைகளாலும் ஆஸனங்களாலும் அந்தக் கிருஹம் நெருப்பில்லாமலேயே கொழுந்துவிட்டெரிவது போலிருந்தது. அதி ஸமர்த்தர்களான சமையற்காரர்களால் விதம்விதமாகப் பக்குவம் செய்து தனித்தனியாய் வைக்கப்பட்ட மாம்ஸங்களைக் கண்டார்; சமுத்திர மதன காலத்தில் உண்டான வாருணி என்ற பானத்தின் வகைகளும் சர்க்கரை, தேன், புஷ்பங்கள், பழங்கள் முதலியவைகளிலிருந்து இறக்கின பானங்களும், சாதுரியமாய்ச் செய்யப்பட்ட பானங்களும், வாஸனைப் பொடிகளும் ஏராளமாய் வைக்கப்பட்டிருந்தன. (திராக்ஷை, இலுப்பை, பேரீச்சை, பனை, கரும்பு, கொம்புத்தேன், அடைத்தேன், வெல்லம், தென்னை முதலியவைகளிலிருந்து பலவித பானங்கள் செய்யப்படும்). தங்கத்தாலும் ஸ்படிகத்தாலும் செய்யப்பட்ட போஜன பாத்திரங்களாலும், தங்கக் கூஜாக்களாலும் அந்தப் பானபூமி நிறைந்திருந்தது. தங்கக் குடங்களிலும் வெள்ளிக் குடங்களிலும் சிரேஷ்டமான பானங்கள் ஊற்றி வைக்கப்பட்டிருந்தன. தங்கத்தாலும் வெள்ளியாலும் செய்யப்பட்டு ரத்தினங்கள் இழைத்த அனேக பான பாத்திரங்கள் சாராயம்

நடிப்பதற்காக ஸித்தமாக இருந்தன. சில இடங்களில் பாத்திரங்களில் வைக்கப்பட்ட பானங்கள் குடிக்கப்படாமலேயே இருந்தன; சிலவிடங்களில் பாதி குடிக்கப்பட்டிருந்தன; சிலவிடங்களில் முழுவதும் குடிக்கப்பட்டிருந்தன; ஓரிடத்தில் பலவித பக்ஷயங்களும் ஓரிடத்தில் பானங்களின் மிகுதியும் ஓரிடத்தில் புஜித்த அன்னத்தின் மிகுதியும் காணப்பட்டது; ஓரிடத்தில் கிண்டிகள் உடைந்து கிடந்தன; ஓரிடத்தில் கடங்கள் உருண்டு கிடந்தன; ஓரிடத்தில் மாலைகளும் பழங்களும் ஜலத்தில் கிடந்தன; ஓரிடத்தில் ஸ்திரீகளுக்காக அனேகம் படுக்கைகள் போடப்பட்டிருந்தன.

சில ஸ்திரீகள் ஒருவரையொருவர் இறுகத் தழுவிக்கொண்டும் சிலர் தூங்குகிறவர்களுடைய வஸ்திரங்களை உடுத்துக் கொண்டும் நித்திரை மேலிட்டுத் தூங்கினார்கள். மிருதுவான தென்றலைப்போல் அவர்களுடைய சுவாஸக் காற்று அவர்கள் அணிந்த வஸ்திரங்களையும் மாலைகளையும் சற்று அசைத்தது. அந்தப் பானசாலையில் வீசும் காற்று, குளிர்ந்த சந்தனம், தேனின் ரஸம், சாராயம், நானாவித புஷ்ப மாலைகள், பலவகைத் தூபங்கள் முதலியவைகளில் தாக்கி அவைகளின் குளிர்ச்சியையும் பரிமளத்தையும் ராவணன் படுத்திருந்த புஷ்பக விமானத்தில் வீசிற்று. அங்கேயிருந்த சில ஸ்திரீகள் கருப்பும் வெளுப்பும் கலந்த வர்ணமுடையவர்கள்; சிலர் கருத்தவர்கள்; சிலர் தங்கக்கொடி போன்ற அவயவங்களையுடையவர்கள். ரதி சிரமத்தாலும் தூக்கத்தாலும் பிரக்ஞையற்றிருக்கும் அந்தப் பெண்கள் ஸூரியாஸ்தமன காலத்தில் மூடியிருக்கும் தாமரைகளைப்போல் விளங்கினார்கள். மஹா தேஜஸ்வியான ஹநுமான் இப்படி ராவணனுடைய அந்தப்புரம் முழுவதையும் வெகு ஜாக்கிரதையாகத் தேடியும் ஜானகியைக் காணவில்லை. அவர் "பரஸ்திரீகள் பர்த்தாவுடன் ஸ்வேச்சையாய்த் தூங்கும்போது பார்த்துவிட்டேனே. என்னுடைய பிரஹ்மசரிய தர்மத்திற்குக் குறைவு நேருமே. இவர்களைக் கண்டதால் என் மனத்தில் யாதொரு விகாரமும் இல்லாவிட்டாலும் பரஸ்த்ரீகளைப் பார்ப்பது பாபமல்லவா" என்று சற்றுநேரம் நினைத்து, பிறகு "இந்தக் கவலை நமது காரியத்தைக் கெடுத்துவிடும்" என்று அதை யொழித்து, தனக்கு ஸ்வபாவமான தைரியத்தையும் புத்தி

கூர்மையையும் கைக்கொண்டு நடக்கவேண்டிய காரியத்தின் குணதோஷங்களை யோசித்தார். "ராவண பத்தினிகள் ஸ்வேச்சையாய்த் தூங்கும்போது என்னால் நன்றாகப் பார்க்கப்பட்டார்கள்; ஆனால் என் மனத்தில் யாதொரு காம விகாரமும் உண்டாகவில்லை; ஸகல புண்ணிய பாப கர்மங்களைச் செய்வதிலும் இந்திரியங்களை ஏவுகிறது மனமல்லவா? என் மனத்திலோ கொஞ்சமாவது களங்கமில்லை. இவர்களைப் பார்க்காமலேயே இருக்கலாமே என்றால்; ஜானகியை ஸ்த்ரீகள் இருக்கும் இடத்தில் தேடாமல் வேறு எங்கே தேடமுடியும்? ஒவ்வொரு வஸ்துவையும் அந்த ஜாதி வஸ்துக்கள் இருக்குமிடத்தில் தேடினால் கண்டுபிடிக்கலாமேதவிர மான்களுக்கு நடுவில் ஸ்த்ரீயைத் தேடுவார்களுண்டோ? சுத்தமான மனத்துடன் ராவணனுடைய அந்தப்புரம் முழுவதிலும் தேடிப் பார்த்தும் ஜானகியைக் காணவில்லையே. தேவ கன்யைகளையும் கந்தர்வ கன்யைகளையும் நாக கன்யைகளையுமல்லவா கண்டேன்; ராகவ பத்னியான ஜானகியைக் காணக் கிடைக்கவில்லையே!" என்று சற்று நேரம் கவலைகொண்டார். மறுபடியும் தைரியமடைந்து அந்தப் பானசாலையைவிட்டு ராவணனுடைய சயன கிருஹத்தில் தேட ஆரம்பித்தார்.

ஸ பூ⁴யஸ்து பரம் ஸ்ரீமாந் மாருதிர் யத்ந மாஸ்தி²த: |
ஆபாநபூ⁴மி முத்ஸ்ருஜ்ய தாம் விசேதும் ப்ரசக்ரமே || (46)

———

ஸ்ரீ ராமசந்த்ராய நம :

14. ஸ்ரீராமனுக்குச் செய்த அபசார தோஷம் நீங்க

(For the expiation of disparagement of Sri Rama)

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம்

ஸுந்தர காண்டம் : ஸர்க்கம் 38

உமா ஸம்ஹிதா

பு³த்³த்⁴யாபு³த்³த்⁴யா ராமவிபே⁴: விஹிதாக³: ப்ரஶாந்தயே |
காகாநுக்³ரஹ வ்ருத்தாந்த ஸர்க்க³ம் நத்வா படேத் ப்ரபு⁴ம் ||

ஸ்ரீராமனுடைய சரித்திரத்தைக் கண்டிப்பது, ஸ்ரீராமமூர்த்தியையோ படத்தையோ அலட்சியம் செய்வது, ஸ்ரீ ராமபக்தர்களைத் தூஷிப்பது போன்ற ராமனுக்குச் செய்த அபராதங்களை, ராமன் க்ஷமிக்க வேண்டுமென்று விரும்பினால், "காகாஸுரனுக்கு இராமன் செய்த அனுக்ரஹத்தை"ச் சொல்லும் ஸுந்தர காண்டம் 38-வது ஸர்க்கத்தைக் காலையில் பாராயணம் செய்யவேண்டும்.

நிவேதனம் : *ஐந்து வாழைப்பழங்கள்.*

ஸங்கல்பம்

ஸ்ரீ ஸீதாலக்ஷ்மண பரதஶத்ருக்ந ஹநுமத் ஸமேத ஸ்ரீராமசந்த்ர ப்ரபோ : ப்ரஸாதேந, பு³த்³தி⁴பூர்வகம் அபு³த்³தி⁴பூர்வகம் வா ஸ்ரீராம ஸந்நிதெ⁴ள தத்³ப⁴க³வத ஸந்நிதெ⁴ள வா க்ருதாநாம் மஹாபசாராணாம் ஶாந்த்யர்த்த²ம் "காகாநுக்³ரஹா" த்மக ஸ்ரீமத்³ராமாயண க⁴ட்ட பாராயணம்அஹம் கரிஷ்யே |

ஸர்க்கம் 38

காகாஸுர விருத்தாந்தம்

தத: ஸ கபிஶார்தூ³ல: தேந வாக்யேந ஹர்ஷித: |
ஸீதா மூவாச தச்ச்²ருத்வா வாக்யம் வாக்யவிஶாரத³: || (1)

மஹா புத்திமானுன அந்த வானர சிரேஷ்டன் ஸீதையின் வார்த்தையைக் கேட்டு மிகுந்த ஸந்தோஷமடைந்து, "அம்மா! தாங்கள் சொன்ன வார்த்தைகள் ஸ்த்ரீகளின் ஸ்வபாவத்திற்கும் பதிவிரதைகளுடைய விநயத்திற்கும் தகுந்தவையே. நூறுயோஜனை விஸ்தீர்ணமுள்ள இந்தப் பெருங்கடலை என் முதுகிலேறித் தாண்டுவது ஸ்த்ரீயான தங்களுக்கு முடியாதல்லவா? ராமனைத்தவிர வேறு புருஷனைத் தொடமாட்டேனென்ற இரண்டாவது காரணம் அந்த மஹாத்மாவின் பத்தினியாகிய தங்களுக்கே தகும்; இப்படிப்பட்ட வார்த்தையை வேறொருவரும் சொல்லமாட்டார்கள். தங்களுடைய ஸகல விருத்தாந்தங்களையும் வார்த்தைகளையும் ஒன்று விடாமல் ராகவனிடத்தில் சொல்வேன். அவருக்குப் பிரியமான காரியத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்ற இச்சையாலும் வேறு அனேக காரணங்களாலும் தங்களிடத்திலுள்ள ஸ்நேகத்தாலும் களங்க மில்லாத மனத்துடன் இப்படிச் சொன்னேனேதவிர வேறல்ல. இந்தப் பெருங்கடலைத் தாண்டுவது கஷ்டம்; கோர ராக்ஷஸர்களால் இரவும் பகலும் காக்கப்பட்ட இந்த லங்கையில் பிரவேசிப்பது அதிலும் கஷ்டம்; நான் சொன்னபடிசெய்ய எனக்குச் சக்தியுண்டு; மற்றவர்களுக்கு ஸுலபமல்ல; ஆகையால் இப்படிச் சொன்னேன். ராகவனிடத்தில் எனக்குள்ள ஸ்நேகத்தாலும் தங்களிடத்தில் வைத்த பக்தியாலும், இப்பொழுதே தங்களை ராமனோடு சேர்த்து வைக்க வேண்டுமென்று அளவற்ற ஆசை கொண்டிருக்கிறேன்; இல்லாவிட்டால் இப்படிச் சொல்வேனா? என்னுடன் ராமனிருக்குமிடத்திற்கு வருவதற்குத் தாங்கள் இஷ்டப்படாவிட்டால் நான் தங்களைப் பார்த்தேனென்று அவர் நம்பும்படி அடையாளங்களைக் கொடுங்கள்" என்று பிரார்த்தித்தார்.

அதைக் கேட்டு ஸீதை தனக்கும் ராகவனுக்கும் ஏகாந்தத்தில் நடந்த விருத்தாந்தங்களைச் சொல்ல ஆரம்பிக்கையில், தான் முன்பு அனுபவித்த ஸுகங்களையும் இப்பொழுது படும் கஷ்டத்தையும் நினைத்துக் கண்ணீர் நெஞ்சடைக்க மெதுவாய், "ஆஞ்ஜநேயா! சித்திரகூட பர்வதத்தினடியில் வடகிழக்கு மூலையில் மந்தா... நதிக்கு ஸமீபத்தில் ஒரு புண்ணிய ஸ்தலமுண்டு. அங்கே ...களும் தபஸ்விகளும் ஆனந்தமாய் வஸிப்பார்கள். பழம்,

ஜலம் குறைவில்லாமல் கிடைக்கும். நாங்கள் அங்கே இருக்கையில் நடந்த ஒரு விருத்தாந்தத்தைச் சொல்லுகிறேன். இந்த அடையாளத்தை என் பர்த்தாவிடத்தில் சொல். 'ஒரு சமயத்தில் பலவித புஷ்பங்களால் வாஸனையுள்ள மரச்சோலைகளில் நான் வெகுநேரம் விளையாடி வியர்த்துக் களைத்துத் தங்களுடைய மடியில் உட்கார்ந்தேன். அப்பொழுது ஒரு காக்கை மாம்ஸத்தில் ஆசைகொண்டு என் மார்பின் மத்தியில் கொத்திற்று. நான் அதன்மேல் ஒரு சிறிய கல்லை எடுத்தெறிந்து துரத்தினேன். மாம்ஸத்தில் ஆசைவைத்த அந்த துஷ்டக் காக்கை நான் எவ்வளவு துரத்தியும் மறுபடியும் என்னை அடிக்கடி ஹிம்ஸித்ததேயல்லாமல் அவ்விடத்தைவிட்டுப் போகவே இல்லை. அந்த ஹிம்ஸையைத் தீர்க்கவேண்டுமென்று பரபரப்புடன் எழுந்தேன்; என் உத்தரியம் நழுவ அதை ஒட்டியாணத்துடன் சேர்த்துப் பிடித்துக்கொண்டு அந்தக் காக்கையின்மேல் மிகுந்த கோபத்துடன் நின்றேன். அப்பொழுது என்னைப் பார்த்தீர்கள். பிறகு நான் அந்தக் காக்கையை எவ்வளவு அடித்துத் துரத்தியும் அது என்னைக் கொத்திக்கொண்டே இருந்தது. அதைக் கண்டு, ஒரு காக்கையை ஓட்ட எனக்குச் சக்தியில்லாததைப் பற்றித் தாங்கள் பரிகாஸம் செய்தீர்கள். அப்பொழுது எனக்குண்டான வெட்கமும் அந்தக் காக்கையிடத்திலுள்ள கோபமும் சொல்லி முடியாது. அதைக்கண்டு தாங்கள் என்னை ஸமாதானம் செய்தீர்கள். நான் மிகவும் களைத்துத் தங்களுடைய மடியில் மறுபடியும் வந்து படுத்தேன். ஒரு காக்கை நம்மை இவ்வளவு பாடு படுத்திற்றல்லவா என்று நினைக்க எனக்குத் துக்கம் தாங்காமல் கண்ணீரால் முகம் நனைந்து பிறகு மெள்ளமெள்ளத் துடைத்துக்கொண்டேன். அப்பொழுது தாங்கள் என்னைப் பார்க்கவில்லையோ?' பிறகு களைப்பால் வெகுநேரம் அவருடைய மடியில் படுத்துத் தூங்கினேன்; அவரும் களைத்து என் மடியில் படுத்துத் தூங்கிவிட்டார். நான் அப்பொழுது அந்தக் காக்கை என் ஸமீபத்தில் வந்து விழித்துக்கொண்டு ராகவனுடைய மடியிலிருந்து எழுந்தவுடன் சீக்கிரமாய் என்மேல் பாய்ந்து மார்பின் நடுவில் கொத்திற்று. அடிக்கடி கிளம்பிக்கிளம்பி என்னைக் கொத்திக் கிழிக்கையில் ரத்தத் துளிகள் ரகுநாதன்மேல் விழ அவர் விழித்துக்கொண்டார். அந்தக் காக்கையின் ஹிம்ஸையைப் பொறுக்கமுடியாமல் நான் அவரை எழுப்பினேன்.

"அந்த மஹாவீரன் நான் படும் அவஸ்தையையும் அந்தக் காக்கை என் மார்பின் நடுவில் செய்த காயத்தையும் பார்த்துக்கொண்டு காலஸர்ப்பத்தைப்போல் பெருமூச்சுவிட்டு, 'ஸுந்தரீ! இப்படி உன்னை மார்பில் கொத்திக் காயப்படுத்தினவன் யார்

வாயைத் திறந்துகொண்டு கோபத்துடனிருக்கும் பாம்புடன் விளை யாடுபவன் யார்?' என்று சொல்லி நான்கு புறத்திலும் பார்க்கை யில் அந்தக் காக்கை குரூரமான நகங்களுடன் என் ரத்தத்தால் பூசப்பட்டு எனக்கெதிரே உட்கார்ந்திருப்பதைக் கண்டார். அது இந்திரனுடைய புத்திரனுன ஜயந்தன்; ராகவன் கோபத்துடன் தன் னைப் பார்த்தபொழுது 'ஓஹோ! மோசம் வந்ததே' என்று வாயு வேகமாய்ப் பூமிக்குள் மறைந்தான். அதைக் கண்டு மஹா புத்தி மானுன ரகுவீரன் அந்தக் காக்கையின் நிஜஸ்வரூபத்தையும் எண் ணத்தையுமறிந்து, கோபத்தால் கண்கள் ஜ்வலிக்க, அதைக் குரூர மாக சிக்ஷிக்கவேண்டுமென்று நினைத்தார். ஆனுல், அங்கே அவ ருடைய கோதண்டமும் பாணங்களும் இல்லை. உடனே தான் உட்கார்ந்திருந்த ஆஸனத்திலிருந்து ராமன் ஒரு தர்ப்பத்தைக் கிள்ளி அதில் பிரஹ்மாஸ்திர மந்திரத்தை ஜபித்து அந்தக் காக்கையை உத்தேசித்துப் பிரயோகித்தார். உடனே அது காலாக்னிபோல் ஜ்வலித்துக்கொண்டு அந்தக் காக்கையை ஆகாச மார்க்கமாய்த் துரத்த ஆரம்பித்தது.

''அதைக் கண்டு அந்தக் காக்கை ஓடிற்று; தாவிற்று; பறந்தது, மறைந்தது; தனக்குத் தெரிந்த ஸகல தந்திரங்களையும் உபாயங்களை யும் செய்தது. ஒன்றும் பலிக்காததைக்கண்டு என்னைக் காப்பாற் றுவாருண்டோ என்று வாய்விட்டலறிக்கொண்டு இந்த லோகமெங் கும் அலைந்து திரிந்தது; என்ன கஷ்டம்! பிறகு தன் பிதாவான தேவேந்திரனிடத்தில் சென்றுல் தன்னைக் காப்பாற்றுவாரென்று அங்கே ஓடிற்று. தேவேந்திரன் அஸுர ரூபத்தையும் துக்கத்தை யும் கண்டு, நடந்த விருத்தாந்தத்தை விசாரித்துத் தெரிந்து கொண்டு அவனைத் துரத்திவரும் பிரஹ்மாஸ்திரத்தையும் பார்த் தான். 'ராமன், ஒருவனைக் கொல்லவேண்டுமென்று நிச்சயித்த பிறகு நாம் அதில் தலையிட்டுக்கொண்டால் பிழைப்பதேது? மேலும், இவன் செய்த துஷ்டகாரியத்திற்கு இந்தத் தண்டனை தகுந்ததே; மேலும் நான் ராஜ்யத்தையும் தேஜஸையும் பாரியையும் கீர்த்தியை யும் இழந்து, ஓடி ஒளிந்துத் தவிக்கும்பொழுது எனக்கு ஸகலத் தையும் கொடுத்து ரக்ஷித்த லோகமாதாவிற்கு அபராதம் செய்த வனை நான் திரும்பிப் பார்க்கலாமோ? ஸகல லோகங்களுக்கும் பிதாவான ஹரியே அவனைக் கைவிட்டபின் எனக்கென்ன? அவர் என் உடன் பிறந்தவரன்றோ? அவருக்கு அபராதம் செய்தா லென்ன? எனக்கு அபராதம் செய்தாலென்ன? என்னையும் தேவர்களையும் கதறவடிக்கும் ராவணனை வதம் செய்யப் பகவான் அவதரித்திருக்க, இவன் அந்தக் காரியத்திற்கு விரோதம் செய்து எங்களுடைய க்ஷேமத்தையும் கெடுக்க வந்த துஷ்டன்; ஆகையால்

ஒரு குலத்திற்கு நாசம் வராதபடி அதில் ஒருவனைத் தள்ளிவிடுவது நியாயம் என்று புத்தி பூர்வமாக ஜயந்தனை அங்கிருந்து துரத்தி விட்டான். பிறகு தன்னைப் பெற்றெடுத்த தாய் தன்னிடத்தில் இரங்காமலிருப்பாளோ என்று ஜயந்தன் இந்திராக்ஷியிடத்தில் சென்று அடைக்கலம் வேண்டினன். அவளும், 'ஸகலப் பிராணி களுக்கும் மங்களத்தைச் செய்யவேண்டி, சொல்லமுடியாத கஷ் டங்களை ஸஹித்துக்கொண்டிருக்கும் ஜானகிக்குத் தீராத அபராதம் செய்த இவன் நமக்குப் புத்திரனல்ல' என்று துரத்திவிட்டாள். பிறகு தன்னைப்போன்ற தேவதைகளிடத்தில் சென்று அடைக்கலம் புகுந்தான்; அவர்களும் 'எவருடைய கிருபையால் நாம் ஸமுத் திர மதன காலத்தில் அமிருதத்தைப் பெற்றுச் சிரஞ்சீவிகளாய் வாழ்கிறேமோ; எவருடைய பராக்கிரமத்தால் அஸுரர்களை ஜயித்து ஸ்வர்க்கலோக ராஜ்யத்தை ஆளுகிறேமோ அந்த நமது குல தெய்வமான ராமனுடைய கண் சிவந்தால் நாமெங்கே' என்று துரத்திவிட்டார்கள். பிறகு ஜயந்தன் தன்னைப் போன்ற பக்ஷிகளி டத்தில் போய்ச் சரணமடைந்தான். அவைகள், 'நமக்குப் பிரபு வான கருடன் யாருக்கு வாஹனமோ அந்த மஹாப்பிரபுவுக்குக் கோபமூட்டினவன் நம்மிடத்திற்கு ஏன் வந்தான்?' என்று அடித் துத் துரத்திவிட்டன. பிறகு மஹரிஷிகளிடத்தில் சென்று தன்னைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான். அவர்களும் மூன்று காலங்களையும் அறிந்தவர்களாகையால், 'நாம் இவனுக்கு இடம் கொடுத்தால் நமக்கும் ஆபத்து நேரும். ராமனே இவனைக் காப் பாற்றுவார். பக்ஷிகளுக்குள் காக்கை சண்டாளன்; நாம் இவனைப் பார்ப்பதும் பிசகு; ஸகல ஜீவகோடிகளுக்கும் புருஷாகாரமாய் நின்று உத்தம கதியை அடைவிக்கும் லோகரக்ஷிக்கு அபராதம் செய்த இவனுக்குக் கதியுண்டோ?' என்று கைவிட்டார்கள். இப்படிப் பூமி புவர் லோகம் ஸ்வர்க்கமென்ற மூன்று லோகங்களி லும் சுற்றி அலைந்தான். பூமியுள் மஹரிஷிகளும் புவர்லோகத்தில் பக்ஷிகளும் ஸ்வர்க்கத்தில் தேவர்களும் மாதாபிதாக்களும் கை விட்டார்கள். இன்னும் ஆசைவிடாமல் கண்டபேர்களைக் கேட் டுக் கண்டவிடங்களில் வெட்கமில்லாமல் நுழைந்தும் அடித்துத் துரத்தப்பட்டான்.

"ஆகையால், முடிவில் ஸர்வலோக சரண்யனை ரகுவீரனையே சரணடைந்தான். மஹாலக்ஷ்மியே ஒருவன்மேல் குற்றம் சொன் னலும், 'என்னடியார் குற்றம் செய்யார்; அப்படிச் செய்தாலும் அது குற்றமாயிராது' என்று பக்தர்களைக் காப்பாற்றும் கருணை மூர்த்தியைச் சரணமடைந்தான். பூர்வத்தில் இந்திரனுக்கு ஸஹா யமாய் அஸுரர்களை ஜயித்த ககுத்ஸ்தருடைய வம்சத்தில் பிறந்த

ராமன் இந்திரனுடைய புத்திரனிடத்தில் இரக்கம் வைத்தார். அவன் செய்த அபராதத்திற்கு அவனைக் கொல்லவேண்டியது: ஆனாலும், அதுவரையில் வெகு கஷ்டங்களை அனுபவித்திருக்கிறான். இப்பொழுது வேறு கதியற்று நம்மைச் சரணமடைந்திருக்கிறான். ரக்ஷிப்பது நமது விரதமல்லவா என்று அவனிடத்தில் கிருபை செய்தார்; ஸகல ஜீவகோடிகளுக்கும் அவரைத் தவிர வேறு சரணமுண்டோ? லோகங்களிலும் அலைந்து திரிந்து யாதொரு பிரயோஜனமும் இல்லாமல், தன்னையே சரணமடைந்த அந்தக் கார்க்கையின் துக்கத்தையும் பரிதாபத்தையும் அவன் தன்னையே கதி என்று வந்தடைந்ததையும் கண்டு, ' இந்த பிரஹ்மாஸ்திரம் வீண் போகாதே; ஆகையால், தங்களுடைய அஸ்திரத்திற்கு என் வலது கண்ணைப் பலியாகக் கொடுக்கிறேன் என்று சொல் ' என்றார். ஜயந்தனும் அப்படியே செய்ய, அவனது வலது கண்ணைப் பிடுங்கினார். இப்படித் தனது வலது கண்ணைக் கொடுத்து ராமனுடைய கடாக்ஷத்தால் உயிர் பிழைத்தான். பிறகு அவன் ரக்ஷகனான ரகுநாதனையும் அந்த மஹானுபாவரைப் பெற்ற தசரத சக்கரவர்த்தியையும் நமஸ்கரித்து ராமசந்திரனிடத்தில் உத்திரவு பெற்றுக்கொண்டு ஸ்வர்க்கலோகம் சென்றான்.

"லோகநாத! எனக்காக ஒரு காக்கையின்மேல் பிரஹ்மாஸ்திரத்தைப் பிரயோகிக்கவில்லையா? இப்பொழுது என்னைத் தங்களிடத்திலிருந்து அபகரித்துத் தங்களை அவமானம் செய்து என்னை இப்படி உபத்திரவிக்கும் ஒரு அல்ப ராக்ஷஸனைப் பொறுத்திருப்பதற்குக் காரணமேதோ? அளவற்ற உற்சாகத்தையுடைய தாங்கள் என்னிடத்தில் தயவு செய்யக்கூடாதா? பிறர் துக்கப்படுவதைக் கண்டு ஸஹிக்கமாட்டேனென்ற தாங்கள் அந்த வார்த்தையை நடத்தையில் காட்டித் தங்களைச் சேர்ந்த நான் படும் துக்கத்தைத் தீர்க்கக் கூடாதா? இப்படிச் செய்யாவிட்டால் புருஷோத்தமனென்ற பெயர் தங்களுக்கு எப்படித் தகும்? அதைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளுங்கள். நான் தங்களை நாதனாக அடைந்தும் அனாதையைப் போல் இருக்கிறேனே. ஓடத்திலேறிய பிறகு கூலி கேட்பதுபோல், தங்களுடன் ஏகாந்தமாக இருக்கையில், 'தங்களுக்கு மிகவும் பிரியமான தர்மம் எது?' என்று நான் கேட்டிருக்கிறேன். 'பிறர் துக்கப்படுவதைப் பார்த்தால் ஸஹிக்காமலிருப்பதே உத்தமமான தர்மம்: அதே எனக்கும் பிரியம்; அதுவே என் ஸ்வபாவம்' என்று தாங்களே சொல்லக் கேட்டேன். வேறு தூதன் முதலியவர்கள் மூலம் சொன்னதில்லை. 'இது வார்த்தையே தவிர, அனுஷ்டானத்திற்கு வரவில்லையே' என்று ஆஞ்ஜனேய! உன் பிரபுவைக் கேள்.

"தாங்கள் அளவற்ற வீரியம் உத்ஸாஹம் பலம் முதலிய அனந்த கல்யாண குணபரிபூர்ணரென்றும், கம்பீரத் தன்மையில் ஸமுத்திரத்தைப் போன்றவரென்றும், பிறரால் அசைக்கமுடியாதவரென்றும், இந்திரன் எப்படி ஸ்வர்க்கத்திற்கு அதிபதியோ அப்படி இந்தக் கடல்சூழ்ந்த பூமிக்கு நாதனென்றும் நான் அறிவேன்" என்று அவரிடத்தில் சொல்லவேண்டும். ஆஞ்ஜனேய! "ரகுவீரன் சொன்ன வார்த்தையைத் தவறுகிறதுண்டோ? அஸ்திரவித்தையில் அவருக்கு நிகருண்டோ? அவருடைய பலத்திற்கு எல்லையுண்டோ? இப்படியிருந்தும் வீண்போகாத அஸ்திரங்களை ராக்ஷஸர்களிடத்தில் ஏன் பிரயோகிக்கக்கூடாது? யுத்தகளத்தில் நாகர்களாவது கந்தர்வர்களாவது அஸுரர்களாவது தேவர்களாவது ராமனுடைய பாணவேகத்தைத் தடுக்கமுடியுமா? அந்த வீரருக்கு என்னிடத்தில் நிஜமான பிரேமையும் என்னைச் சீக்கிரத்தில் மீட்கவேண்டுமென்ற இச்சையும் இருந்தால் கூர்மையான பாணங்களால் ராக்ஷஸர்களை ஏன் நாசம் செய்யவில்லை? அவ்வளவென்ன? லக்ஷ்மணன் பலவானல்லவா? வீரனல்லவா? சத்துருக்களுக்குக் காலனல்லவா? ராமனிடத்தில் உத்திரவு பெற்றுக்கொண்டு என்னை ரக்ஷிக்கக்கூடாதா? வாயுவிற்கும் அக்னிக்கும் ஸமமான வேகத்தையும் தேஜஸையும் உடைய அவ்விருவர்களும் தேவர்களாலும் எதிர்க்கப்படுவார்களா? அவர்கள் சேர்ந்திருந்தால் என்னை ஏன் கவனிக்கவில்லை? சத்துரு வர்க்கங்களை வேரறுத்து என்னை ரக்ஷிக்க அவர்களுக்குச் சக்தியில்லையோ? இதுவரையில் அப்படிச் செய்யவில்லையோ? இப்பொழுது நான் படும் அவஸ்தைகளைப் பார்த்தால் தங்களுடைய பிராணனைக் கொடுத்தாவது என்னை ரக்ஷிப்பதற்கு நான் தகாதவளோ?

"ஆகையால் அவர்களிடத்திலாவது என்னிடத்திலாவது ஏதோ குற்றமிருக்கவேண்டும். அவர்கள் இப்படிச் செய்ய ஸமர்த்தர்களென்று எவரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். ஆகையால், என்னிடத்தில் பெரிய குற்றம் ஏதோ இருக்கிறது; ஸந்தேகமில்லை. நான் ஸர்வமும் தெரிந்தவளா? எனக்குத் தெரியாமல் நான் பாபத்தைச் செய்திருக்கலாம். அதை அனுபவித்தாலொழியத் தீருமோ? காரணமிருக்கையில் காரியம் உண்டென்பதில் ஸந்தேகமோ? ஒருவேளை அவர் என்னை வனத்திற்கு அழைத்துப் போகமாட்டேனென்று சொன்னபொழுது, 'தாங்கள் புருஷ வேஷம் தரித்த ஸ்திரீ என்பதை அறியாமல் அநியாயமாய் என் தகப்பனார் மோசம் போய் என்னைத் தங்களுக்கு விவாஹம் செய்துவிட்டாரே' என்று சொல்லி மஹாபராதத்தைச் செய்திருக்கிறேனல்லவா? அந்தப் பாவம் போதாதா?" என்றாள்.

ஸீதை இப்படித் தீனமாய்க் கண்ணீர் பெருக பிரலாபிப்பதைக் கேட்டு ஆஞ்ஜநேயர் மனம் கலங்கி, "தாயே! தங்களைப் பிரிந்த துக்கத்தால் ராமன் இதர விஷயங்களில் ஆசையற்றுச் சோக ஸமுத்திரத்தில் முழுகி இருக்கிறார். லக்ஷ்மணன் பரிதபிக்கிறார். ஸத்தியத்தின் மேல் ஆணையிட்டுச் சொல்கிறேன். இவ்வளவு கஷ்டப்பட்டுத் தங்களைக் கண்டுபிடித்தேன். இனிமேலும் தாங்கள் கிலேசப்பட வேண்டிய நியாயமென்ன? இந்த முகூர்த்தத்தில் தங்களுடைய துக்கங்களெல்லாம் நாசமடைந்தன. மஹா பலவான்களான அந்தப் புருஷ சிரேஷ்டர்கள் தங்களைப் பார்க்க ஆவல்கொண்டு லங்கையைச் சாம்பலாக அழிக்கப்போகிறார்கள். துஷ்டனான ராவணனையும் அவனுடைய பந்துக்களையும் யுத்தத்தில் மடித்துத் தங்களை அயோத்யைக்கு அழைத்துக்கொண்டு போவார்கள். ஆகையால் ராகவனுக்கும் லக்ஷ்மணனுக்கும் தேஜஸ்வியான ஸுக்ரீவனுக்கும் வானரர்களுக்கும் நான் சொல்லவேண்டிய சமாசார மென்ன?" என்றார்.

அதற்கு ஸீதை, சோகத்தால் குரல் தழுதழுக்க, "மாருதே! லோகத்தில் ஸ்த்ரீகள் இஹபர ஸாதகத்திற்காகவும் தங்களை ரக்ஷிப்பதற்காகவும் புத்திரர்களைப் பெறுகிறார்கள். என் மாமியாரான கௌஸல்யையோ அப்படிச் செய்யவில்லை. பெருந்தன்மையான ஸ்வபாவமுடையவராகையால், சகல லோகங்களையும் ரக்ஷிக்கும் புத்திரன் பிறக்க வேண்டுமென்று விரதங்களை அனுஷ்டித்து லோகோபகாரத்திற்காக ரகுவீரனைப் பெற்றாள். அவருடைய உத்தேசம் வீணாகுமோ? அவர் ரக்ஷிக்கவேண்டிய லோகத்தில் நானும் சேரவில்லையா? என்னை ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்று நான் பிரார்த்திப்பதும் பிசகு; அந்தக் கவலை அவருக்கல்லவா? காலதாமதத்தை ஸஹிக்கமுடியாமல் நான் சீக்கிரப்படுவதே தவிர வேறல்ல. அவருக்கு என்னை ரக்ஷிக்கச் சக்தியிருந்தால் போதும். அப்பொழுது எனக்குக் குறை என்ன? அவருக்கு எப்பொழுதும் பக்தர்களை ரக்ஷிக்கும் சக்தியும் கருணையும் குறையாமலிருக்க வேண்டுமென்று நாம் பிரார்த்திக்க வேண்டியது மாத்திரமே. ஆகையால் ரகுவீரன் க்ஷேமமாக இருக்கிறாரா என்று நான் விசாரித்ததாகச் சொல். அவரை நான் சாஷ்டாங்கமாய் நமஸ்கரித்தேன் என்று சொல். ஏனென்றால் லோகத்தார்களைப்போல் அவரிடத்தில் நான் பிரார்த்திக்க வேண்டியது ஏதாவது இருந்தால் இந்த நமஸ்காரத்தைத்தவிர நான் செய்யவேண்டியது வேறென்ன?

"மாலைகள், ரத்தினங்கள், பிரியமான பாரியைகள் இவைகளையும் இன்னும் இந்த விசாலமான பூமியில் அடைய முடியாத ஸம்பத்துக்களையும் விட்டு லக்ஷ்மணன் மாதாபிதாக்களிடத்தில் வணக்க

மாய் உத்திரவு பெற்றுக்கொண்டு, தமையனிடத்தில் வைத்த ஸ்நேஹத்தாலும் பக்தியாலும் அவரைப் பின்தொடர்ந்து, அவருக்கு சகல கைங்கரியங்களையும் செய்து அரண்யத்தில் ரக்ஷித்து வருகிறானல்லவா ? ஸிம்ஹத்தைப்போல், பலமுள்ள புஜங்களையும் நீண்ட கைகளையுமுடையவன்; பெருந்தன்மையான ஸ்வபாவத்தை யுடையவன்; பார்க்கப் பிரியமானவன்; தன் தாயைப்போல் என்னையும், பிதாவைப்போல் ராமனையும் பாவித்துச் சுச்ருஷை செய்பவன் ; பெரியோர்களைப் பணிகிறவன் ; ராமனுக்குச் சகலவித கைங்கரியத்தையும் செய்யும் பாக்கியம் பெற்றவன்; சகல காரியங்களையும் செய்யச் சமர்த்தன் ; அதிகமாகப் பேசாதவன் ; என் மாமனரான தசரதருக்குச் சமமானவன் ; அவருக்குப் பிரியமான புத்திரன் ; என் பிரீதிக்கு எப்பொழுதும் பாத்திரன்; சிரேஷ்டன்; தைரியவான்; ராமனுக்குத் தம்பி; கட்டளையிட்ட காரியங்களை நிர்வஹித்துச் செய்யக்கூடியவன்; அவனுடைய முகத்தைப் பார்த்து ராமன், தரசதர் காலம் சென்றதையும் நினைக்காதிருக்கிறார். எப்பொழுதும் பரிசுத்தன் ; சமர்த்தன் ; மிருதுவான ஸ்வபாவமுள்ளவன் ; ராகவனுக்குப் பிரியன். என் விஷயத்தைக் கவனிக்கவேண்டுமென்று அவனை நான் க்ஷேமம் விசாரித்ததாகச் சொல். என்னை ராவணன் அபகரித்துக்கொண்டு போனானென்று அவனுக்குத் தெரியாது. இல்லாவிட்டால் இவ்வளவு காலம் நான் கஷ்டப்பட வேண்டுமா ?

"ஆஞ்ஜநேய ! ராகவன் என் துக்கத்தை நாசம் செய்யும்படி நீயே அவருக்குச் சொல்லவேண்டியது. வாநர சிரேஷ்ட ! இந்தக் காரியத்தை நீயே முடித்துவைக்கவேண்டியது. உன் சாமர்த்தியத்தால் ராகவன் என்னை மீட்க சகலப் பிரயத்தனங்களையும் செய்ய வேண்டியது. மஹாசூரனாகவும் என் நாதனாகவும் இருக்கும் ராமனிடத்தில் 'தாசரதே ! நான் ஒரு மாதத்திற்குமேல் பிழைத்திருக்க மாட்டேன். இது சத்தியம். பூர்வத்தில் இந்திரன் விருத்திராஸுரனென்ற பிராஹ்மணனைக் கொன்று அந்த பிரஹ்மஹத்யையால் ஸ்வர்க்கத்தையும் ராஜ்ய லக்ஷ்மியையும் இழந்து தரித்திரனாய்க் கஷ்டப்பட்டான். அப்பொழுது நாராயணன் மற்ற தேவதைகளுடன் அசுவமேதமென்ற வைஷ்ணவ யாகத்தைச் செய்து அவனுடைய பாவத்தைப் போக்கிப் பூர்வ ஸ்திதியில் வைத்தார். அவனை விட்டு விலகின கௌசிகி என்ற ராஜ்யலக்ஷ்மி கவாக்ஷமென்ற புண்ணிய தீர்த்தத்தில் வஸித்துக் கொண்டிருந்தாள். தேவர்கள் அங்கே சென்றவுடன் பாதாளத்தில் மறைந்தாள்; அப்பொழுது அவளை அழைத்து வரக்கூடியவர்கள் யாரென்று தேவர்கள் கவலைகொள்ள, ஆகாசவாணி, "அவளைக் கொண்டுவரக்

கூடியவர் உத்தம புருஷ லக்ஷணங்கள் பொருந்தின நாராயணனே" என்று சொன்னாள். அதைக் கேட்டுத் தேவர்கள் பகவானைப் பிரார்த்திக்க அவரும் லக்ஷ்மியை அழைப்பித்து ஸ்வர்க்கத்தில் வைத்தார். அப்படிப் பாபியான ராவணனால் வஞ்சிக்கப்பட்டு இங்கே சிறையில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் என்னைத் தாங்களே ரக்ஷிக்கத் தகுந்தவர்கள் என்று அடிக்கடி சொல்ல வேண்டியது" என்று சமாசாரத்தைத் தெரிவித்து ஸீதை தன் வஸ்திரத்திலிருந்து மங்களகரமான சூடாமணியை எடுத்து ராகவனுக்கு அடையாளமாகக் காட்டும்படி ஆஞ்ஜநேயரிடத்தில் கொடுத்தாள். அவர் அதை வணக்கமாய்ப் பெற்றுக்கொண்டு விரலில் தரிக்கப் பார்த்தார். ஆனால், தான் விசுவரூபத்தை மாற்றி முன்பெடுத்த ஸூக்ஷ்மமான ரூபத்துடன் இருந்தபடியால் அது அந்த ஆபரணத்திற்குச் சரியாகவில்லை.

பிறகு, ஹநுமான் ஸீதையை நமஸ்கரித்து பிரதக்ஷிணம் செய்து வணக்கமாய்ப் பக்கத்தில் நின்றார். ஜானகியைக் கண்ட ஸந்தோஷத்தால் பூரித்த தேகம் லங்கையில் இருந்தபோதிலும் மனத்தால் ராகவனுடைய திருவடிகளையடைந்து நமஸ்கரித்தார். பெருங்காற்றால் கொஞ்சம் அசைந்து, பிறகு முன்போல் ஸ்திரமாயிருக்கும் மலையைப்போல், ஆஞ்ஜநேயர் ஸீதையைத் தேடியும் காணாமல் கலங்கிப் பிராணனை விட நிச்சயித்து, அவளைக் கண்டபிறகு ஆனந்த பரவசராய், அவளிடத்திலிருந்து சூடாமணியைப் பெற்றுக்கொண்டு ராமனுடைய ஸன்னிதிக்குத் திரும்பிப்போக யத்தனித்தார்.

மணிவர முபக்³ருஹ்ய தம் மஹார்ஹம்
ஜநக ந்ருபாத்மஜயா த்⁴ருதம் ப்ரபா⁴வாத் ।
கி³ரிரிவ பவநாவதூ⁴த முக்த:
ஸுகி²தமநா: ப்ரதிஸங்க்ரமம் ப்ரபேதே³ ॥ (73)

———

கல்யாணாநாம் நித3ாநம் கலிமல மத2நம் பாவநம் பாவநாநாம்
பாதே3யம் யந்முமுக்ஷோ: ஸபதி3பரபத3 ப்ராப்தயே ப்ரஸ்தி2தஸ்ய |
விஶ்ராமஸ்த2ாநமேகம் கவிவரவசஸாம் ஜீவநம் ஸஜ்ஜநாநாம்
பீ3ஜம் த4ர்மத்3ருமஸ்ய ப்ரப4வது ப4வதாம் பூ4தயே ராமநாம ||

எல்லாவகை நன்மைகளுக்கும் இருப்பிடமானதும், கலி தோஷத்தை நீக்குவதும், தூயவற்றுள் தூயதும், பரமபதத்தை நாடிச் செல்லவேண்டிப் புறப்படும் முமுக்ஷுக்களுக்கு வழியுணவும், கவிகளுடைய வாக்கிற்கு இளைப்பாறுமிடமும், வணங்கி வழிபடும் நல்லோர்களுக்கு வாழ்வொளியும், அறநெறியாகும் மரத்திற்கு விதையுமான 'ராம' என்ற சொல் உங்களுக்கு நிறைந்த செல்வத்தைக் கொடுக்கட்டும்.

—முராரிகவி.

ஸ்ரீ ராமசந்த்ராய நம:

15. மறு பிறவியில் ஸகல சுகங்களும் பெற

(For Comforts in the Next Birth)

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம்

யுத்த காண்டம்: ஸர்க்கம் 131

உமா ஸம்ஹிதா

ஸர்வ ஸௌக்2யாஸ்பதம் ப4ாவி ஜந்மகாங்க்ஷத்3பி4ராத3ராத் |
அயோத்4யாயாம் ரகூ4த்தம்ஸ ராஜ்யபட்டாபி4ஷேசநம் |
பட2நீயம் மாஸமாத்ரம் முத்3க3ாந்நம் விநிவேத3யேத் ||

முன்வினைப்பயனாக இப்பிறப்பில் யாதொரு சுகமும் இன்றி அல்லல்பட்டு, மறுபிறப்பிலாவது ஸகல ஸுகமும் உண்டாக வேண்டுமென்று கோருபவரும், இப்பிறப்பில் ஸகல சுகங்களையும் அநுபவித்து மறுபிறப்பும் இத்தகையதாக இருக்கவேண்டுமென்று விரும்புபவரும் "ஸ்ரீராம பட்டாபிஷேகம்" அமைந்த யுத்தகாண்டம் 131–வது ஸர்க்கத்தை ஒருமாதகாலம் பாராயணம் செய்ய வேண்டும்.

நிவேதனம்: *சிறுபயறு கலந்த வெண்பொங்கல்.*

ஸங்கல்பம்

ஸ்ரீ ஸீதாலக்ஷ்மண ப4ரதசத்ருக்4ந ஹநுமத்ஸமேத
ஸ்ரீராமசந்த்ரப்ரபோ: ப்ரஸாதே3ந
ஸகல ஸுகே2ாபேத ஜந்மாந்தர
ஸித்த்யர்த்தம், "ஸ்ரீராம பட்டாபிஷேகா"
த்மக ஸ்ரீமத் ராமாயணகட்ட பாராயணம்
அஹம் கரிஷ்யே |

ஸர்க்கம் 131

ராமமூர்த்தியின் பட்டாபிஷேக மஹோத்ஸவம்

ஶிரஸ்யஞ்ஜலி மாதா⁴ய கைகேய்யாநந்த³ வர்த⁴ந: |
ப³பா⁴ஷே ப⁴ரதோ ஜ்யேஷ்ட²ம் ராமம் ஸத்யபராக்ரமம் || **(1)**

அவதாரிகை

இப்படிப் புஷ்பகவிமானத்தைக் குபேரனுக்கு அனுப்பிவிட்டு, பரதனுடைய அனுமதியில்லாமல் அயோத்யையில் பிரவேசிக்கக் கூடாதென்று நினைத்து, நந்திக்கிராமத்தில் ராமன் தங்கியிருந்தார். அயோத்யா நகரத்து ஜனங்களும் அவரைவிட்டுப் பிரிய மனமில்லாமல் அங்கே இருந்தார்கள். கௌஸல்யை முதலிய ராஜஸ்த்ரீகளும் ராமனைச் சூழ்ந்திருந்தார்கள். பரதன் அவருடைய முக ஜாடைகளாலும் இங்கிதங்களாலும் உட்கருத்தையறிந்து தன் அபிப்பிராயத்தை வெளியிடுகிறார்.

பரதன் தலைமேல் கைகூப்பி, மஹாநுபாவரான தன் தமையனைப் பார்த்துப் பின்வருமாறு சொன்னார். கைகேயி அந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டு முகம் மலர்ந்து பரமானந்தத்தையடைந்தாள். ('கைகூப்பி' என்றதால் வனவாஸ காலத்தில் சித்ரகூடத்தில் செய்த ப்ரபத்தியை ஞாபகப்படுத்துகிறார். தனக்கு வேறு கதியில்லையென்று தெரிவிப்பதற்காகக் கைகூப்பினார்.)

"ஸ்வாமி! தாங்கள் இந்த ராஜ்யத்தை வேண்டாமென்று ஒப்புக்கொள்ளாமல் வனவாஸம் செய்ததால், என் மாதாவின் மனத்தை ஸந்தோஷப்படுத்தினீர்கள். பிறகு சித்ரகூடத்தில் இதை என்னிடத்தில் ஒப்புவித்தீர்கள். ஆகையால் தாங்கள் என்னிடத்தில் அடைக்கலமாய் வைத்த கோஸல ராஜ்யத்தை இப்பொழுது தங்களிடத்தில் மறுபடியும் கொடுத்துவிட்டேன். ஆனால், "நான் கேட்டபொழுது நீ கொடுக்கலாம்; அதுவரையில் வைத்துக் கொண்டிரு. நான் அயோத்யையில் ஸகல போகங்களையும் அனுபவித்துக்கொண்டு ஸுகமாய் வஸிக்கிறேன். நீயே ராஜ்யத்தை ஆண்டு வா" என்று சொல்வீர்கள். பூர்ண பலமுள்ள ஓர் எருது தனியாக ஸஹாயமில்லாமல் சுமந்து வந்த வாகனத்தைச் சிறு கன்றுக்குட்டி சுமக்குமா? அப்படியானால் இதுவரையில் எப்படி ஆண்டு வந்தாயென்று கேட்பீர்கள்; ஆற்றில் ஜலத்தின் வேகத்தைத் தடுப்பதற்கு மரக்கிளைகள், வைக்கோல், மரம் முதலிய

பதார்த்தங்களால் உறுதியாய் அணை கட்டாவிட்டால், அங்கங்கே சிறு த்வாரங்கள் ஏற்பட்டு அவைகளின் வழியாய் ஜலம் பிரவா ஹித்து முடிவில் அணையை அடித்துக்கொண்டு போவதுபோல், இந்த ராஜ்ய பாலனம் ஸுலபமல்ல. ஆளுகிறவனுக்கு உத்தம குணங்களென்ற பலமான அணையில்லாவிட்டால் ராஜ்ய ரஹஸ்யங்கள் சீக்கிரத்தில் வெளிப்படும். ஆனால், 'என்னைப்போல் நீயும் பிரஜைகளை உத்தமகுணங்களால் வசப்படுத்தக்கூடாதா?' என்பீர்கள். உத்தம அச்வத்தின் நடைக்கும் கழுதையின் நடைக்கும் உவமையுண்டோ? காக்கை ராஜஹம்ஸத்தைப் போலாகுமோ? தாங்கள் போகும் வழியில் வேறொருவர் அடிவைக்க முடியுமோ? ஆனால் 'நானும் உனக்கு ஸஹாயமாயிருக்கிறேன். நீயே ராஜ்யத்தை ஆண்டு வா' என்பீர்கள். ஒரு குடும்பி தன் வீட்டில் ஓர் உத்தமஜாதி விருக்ஷத்தை வைத்துப் பயிராக்கினான். அது காலக்கிரமத்தில் விசாலமான கிளைகளுடன் அழகான புஷ்பங்களால் நிறைந்து விளங்கிற்று. ஆனால் ஒரு பழமாவது கிடையாது. அப்படியிருந்தால் அதை வளர்த்தவனுக்கு என்ன பிரயோஜனம்? நமது பிதா அறுபதாயிரம் வர்ஷங்கள் வரையில் புத்திரனில்லாமல் அச்வமேதம் புத்ரகாமேஷ்டி முதலிய யாகங்களைச் செய்து தங்களைப் பெற்றார். தாங்கள் லோகோத்தமமான அனந்த கல்யாண குணங்களுடன் வளர்ந்து வந்தீர்கள். இந்த ராஜ்யத்தைத் தங்களிடத்தில் ஒப்புவித்துத் தான் செய்த பிரயத்தனங்களின் பலனை அனுபவிக்கலாமென்று அவர் நினைத்தார். இப்பொழுது ஸகல பூமண்டலத்தையும் தர்மமாய்ப் பரிபாலனம் செய்யத் தகுந்த உத்தம குணங்கள் தங்களிடத்திலிருந்தும், வம்ச பரம்பரையாய் ஜ்யேஷ்ட புத்திரர்களால் ஆளப்பட்டு வந்த இந்த ராஜ்யத்தைத் தாங்கள் ஆளாவிட்டால் தங்களைப் பெற்று வளர்த்ததன் பிரயோஜனமென்ன? ஸூரியன் மத்யாஹ்ன காலத்தில் ஆகாசவீதியில் பூர்ணகிரணங்களுடன் ஸகல ஜகத்திற்கும் பிரகாசத்தையும் ஆயுளையும் கொடுத்துக்கொண்டு விளங்குவதுபோல், தாங்கள் பட்டாபிஷேக மஹோத்ஸவம் பெற்று ஸிம்ஹாஸனத்திலிருந்து எங்களெல்லோருக்கும் க்ஷேமத்தைக் கொடுப்பதை நாங்கள் பார்த்து மகிழ்கிறோம். விடியற்காலத்தில் மதுரமான கானங்களாலும், வாத்ய சப்தங்களாலும், தங்கச்சலங்கைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட உத்தம ஸ்த்ரீகளின் நாட்யங்களாலும், தாங்கள் எழுப்பப்படுவதை நாங்கள் கண்டு மகிழ்கிறோம். ஸகல போகங்களையும் அநுபவிக்கத் தகுந்தவர்கள் தாங்களே. ஆனால், 'நீங்களும் என்னுடன் பிறந்தவர்களல்லவா? உங்களுக்கும் ராஜ்யபாலனம் செய்ய வேண்டுமென்ற ஆசையில்லையோ?' என்று கேட்பீர்கள். ஸூரிய சந்திர கிரஹங்களும் நக்ஷத்திரங்களும் உள்ள வரையிலும்,

இந்தப் பூமியுள்ள வரையிலும் தாங்கள் எங்களைப் பரிபாலனம் செய்து வரவேண்டுமென்பதே எங்களுடைய பிரார்த்தனை'' என்றார்.

ராமன் பரதனுடைய சரணாகதியை அங்கீகரித்து உத்தமமான ஆஸனத்தில் உட்கார்ந்தார். பிறகு ஸுகமாயும் சீக்கிரமாயும் சாதுர்யமாயும் க்ஷவரம் செய்யக் கூடியவர்களைச் சத்ருக்னர் தருவிக்க, அவர்கள் ராமலக்ஷ்மண பரதசத்ருக்னர்களுடைய ஜடைகளை நீக்கினார்கள். பரதன், லக்ஷ்மணன், ஸுக்ரீவன், விபீஷணன் முதலியவர்கள் ஸ்நானம் செய்த பிறகு விசித்திரமான மாலைகளாலும் பரிமளங்களாலும், வஸ்திரங்களாலும், ஆபரணங்களாலும் ராமலக்ஷ்மணர்களைச் சத்ருக்னன் அலங்காரம் செய்வித்தார். தசரதருடைய பத்தினிகள் ஸீதைக்கு ஸகல அலங்காரங்களையும் தாங்களே செய்தார்கள். தாரை முதலிய வானர ஸ்த்ரீகளுக்கு ஸகல அலங்காரங்களையும் ராமனிடத்தில் எல்லையற்ற வாத்ஸல்யத்தை வைத்த கௌஸல்யை செய்வித்தாள். பிறகு சத்ருக்னருடைய உத்தரவால் இக்ஷ்வாகு குல ஸாரதியான ஸுமந்திரர், உத்தம அச்வங்கள் பூட்டின ராஜ ரதத்தைக் கொண்டு வந்து நிறுத்தினார். ஸூரிய மண்டலத்தைப்போல் பிரகாசிக்கும் அந்த ரதத்தைப் பார்த்து ராமன் ஸந்தோஷமடைந்து, அதில் ஏறினார். ஸுக்ரீவனும் ஹநுமானும் மஹேந்திரனைப்போல் தேஜஸால் ஜ்வலித்துக்கொண்டு, நேர்த்தியான வஸ்திராபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு ராமனுடன் போனார்கள். ஸுக்ரீவனுடைய பார்யைகளும் ஸீதையும் திவ்யாலங்காரங்களுடன் அயோத்யையைப் பார்க்க ஆசை கொண்டு, அவர்களுடன் போனார்கள்.

பிறகு அயோத்யையில் தசரதருடைய மந்திரிகளும் வஸிஷ்டரும் ராமனுடைய பட்டாபிஷேகத்திற்கு வேண்டிய மங்களத் திரவியங்களை ஸம்பாதித்தார்கள். அசோகன், விஜயன், ஸுமந்திரன் முதலியவர்கள், "ராமனுக்கு க்ஷேமமும் ஸுகமும் ஐச்வரியமும் விருத்தியாவதற்கும், இந்த நகரமும் ராஜ்யமும் எப்பொழுதும் மங்களத்தை அடைவதற்கும் வேண்டிய ஸகல சுபக்ரியைகளையும் குறைவில்லாமல் செய்யவேண்டியது" என்று வஸிஷ்டரைப் பிரார்த்தித்து, ராமனைப் பார்ப்பதற்காகத் திரும்பி வந்தார்கள். திவ்ய அச்வங்கள் பூட்டின ரதத்தில் மாதலி ஸாரத்யம் செய்ய, தேவகணங்கள் புடைசூழ இந்திரன் வருவதுபோல், திவ்யமான ரதத்தில் ஸுமந்திரர் ஸாரத்யம் செய்ய, சகோதரர்களும், வானரர்களும், ராக்ஷஸர்களும், பிரஜைகளும் புடைசூழ ராமசந்திரன் விளங்குவதைக் கண்டார்கள். பரதன் கடிவாளங்களைப் பிடித்துக்

கொண்டு சுமந்திரருக்குப் பக்கத்திலிருந்து ஸாரத்யம் செய்துவந்தார். சத்ருக்னன் இக்ஷ்வாகு சக்கரவர்த்திகளுடைய வெண் குடையைப் பிடித்தார். லக்ஷ்மணன் ராமனுக்கு முன்னின்று வெண்சாமரத்தை விசிறினார். ராக்ஷஸாதிபதியான விபீஷணன் மற்றொரு வெண்சாமரத்தை விசிறினான். அப்பொழுது ஆகாச வீதியில் தேவ, கந்தர்வ, யக்ஷ, கின்னர, வித்யாதர, உரக, கருட, பன்னக, ஸித்த, ஸாத்ய, நாக, மருத்கணங்கள், ராவணாதி ராக்ஷஸர்களை நாசம் செய்து தங்களுக்கு எல்லையற்ற சுகத்தையும் க்ஷேமத்தையும் கொடுத்ததைப்பற்றி, ராமனைக் கொண்டாடும் மதுரமான த்வனி கேட்கப்பட்டது. மஹாபர்வதத்தைப்போல், மதஜலத்தைப் பெருகவிட்டுக் கொண்டிருக்கும் சத்ருஞ்ஜயனென்ற பட்டத்து யானையின் மேல் சுக்ரீவன் ஏறி, ஐராவதத்தின்மேல் விளங்கும் இந்திரனைப்போல் பிரகாசித்தான். இதர வானரர்கள் மனுஷ்ய ரூபத்துடன் ஸர்வாபரண பூஷிதர்களாய் ஒன்பதாயிரம் மதயானைகளின்மேல் ஏறி வந்தார்கள். இப்படிச் சங்கம், பேரீ, துந்துபி, வீணை, மிருதங்கம் முதலிய வாத்யகோஷங்களுடன் ரகுவீரன் அயோத்யையை நோக்கிப் போனார். மந்திரிகள் அவரை 'ஜய விஜயீபவ' என்று வாழ்த்தி, அவரால் உபசரிக்கப்பட்டு, அவரைப் பின்தொடர்ந்து வந்தார்கள். பிரஜைகளாலும், பிராம்மணர்களாலும் மந்திரிகளாலும் சூழப்பட்டு ராகவன், ஆகாசவீதியில் நக்ஷத்திரங்களால் சூழப்பட்ட சந்திரனைப்போல் பிரகாசித்தார். அவருக்குமுன் அநேகர் மங்களவாத்யங்களைக் கோஷித்துக் கொண்டு சென்றார்கள். ஸ்வஸ்திகம் முதலிய மதுரமான வாத்யங்களை அநேகர் வாசித்துக்கொண்டு போனார்கள். கன்யைகளும், பிராம்மணர்களும், மஞ்சள் கலந்த அக்ஷதைகளை எடுத்துக் கொண்டு போனார்கள். உத்தம லக்ஷணங்களுள்ள பசுக்கள் சென்றன. ராமனுக்கும் சுக்ரீவனுக்கும் நேர்ந்த ஸ்நேஹத்தையும், வாயு புத்திரனுடைய பிரபாவத்தையும், வானரர்களுடைய பராக்கிரமத்தையும், ராக்ஷஸர்களுடைய பலத்தையும், விபீஷணனுடைய ஸஹாயத்தையும் ராமன் மந்திரிகளுக்கு விஸ்தாரமாய் எடுத்துச் சொன்னார். அதைக் கேட்டு நகரத்து ஜனங்கள் ஆச்சரியமடைந்தார்கள்.

இப்படிப் பேசிக்கொண்டே ஸகல ஸௌக்யங்களும் பொருந்தின ஜனங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட அயோத்யையில் ராமன் பிரவேசித்தார். ஒவ்வொரு வீட்டிலும் மாலைகளாலும் ஹாரங்களாலும், தோரணங்களாலும், கொடிகளாலும், த்வஜங்களாலும் விசித்திரமாய் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. ராமன் பிரஜைகளால் வாழ்த்தப்பட்டு இக்ஷ்வாகு வம்சத்தரசர்கள் வசிக்கும் அரண்மனை

யில் பிரவேசித்தார். கௌஸல்யை, சுமித்திரை, கைகேயி முதலிய ராஜபத்னிகளை நமஸ்கரித்து, பரதனை நோக்கி, 'அழகான அசோகத் தோட்டத்துடன் விளங்கும் என் உத்தமமான அரண்மனையில் சுக்ரீவன் தங்கட்டும்' என்றார். அவருடைய அபிப்பிராயத்தை பரதன் அந்த வார்த்தைகளால் அறிந்துகொண்டு சுக்ரீவனுடைய கையைப் பிடித்து, அந்த அரண்மனைக்கு அழைத்துக்கொண்டு போனார். பிறகு பரிசாரகர்கள் சத்ருக்னனுடைய உத்திரவால் தீபங்களையும், ஆசனங்களையும், விரிப்புகளையும், படுக்கைகளையும் அந்த அரண்மனையில் கொண்டுபோய் வைத்தார்கள். பிறகு சத்ருக்னன் சுக்ரீவனைப் பார்த்து, "ப்ரபோ! ராமனுடைய அபிஷேகத்திற்காக வானரர்களை அனுப்புங்கள்" என்றார். உடனே ஸுக்ரீவன் நான்கு வானர ச்ரேஷ்டர்களை அழைத்து ரத்னங்களிழைத்த நான்கு ஸ்வர்ண குடங்களைக் கொடுத்து, "வானரர்களே! பொழுது விடியுமுன் நான்கு திக்குகளிலுள்ள ஸாகரங்களிலிருந்தும், புண்ய தீர்த்தங்களிலிருந்தும் பரிசுத்தமான ஜலத்தைக் கொண்டுவந்து ஸித்தமாயிருக்கவேண்டும்" என்று ஆக்ஞாபித்தான். உடனே மதயானைகளைப்போன்ற வானர வீரர்கள் ஆகாசத்தில் கிளம்பிக் கருடனைப்போல் அதிவேகமாய்ப் போனார்கள். ஜாம்பவான், ஹநுமான், வேகதர்சி, ரிஷபன் முதலியவர்கள் தங்கக் கலசங்களில் ஐந்நூறு நதிகளிலிருந்து புண்யதீர்த்தங்களைக் கொண்டுவந்தார்கள். சுஷேணன் கிழக்கு ஸமுத்திரத்திலிருந்தும், ரிஷபன் தெற்கு ஸமுத்திரத்திலிருந்தும், கவயன் மேற்கு ஸமுத்திரத்திலிருந்தும், நளன் வடக்கு ஸமுத்திரத்திலிருந்தும் ஜலத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள். வானரர்கள் ராமனுடைய அபிஷேகத்திற்காகப் புண்யஜலங்களைக் கொண்டுவந்தார்களென்றறிந்து, சத்ருக்னனும் மந்திரிகளும் வஸிஷ்டருக்கும் இதர ஸ்நேஹிதர்களுக்கும் தெரிவித்தனர்.

ஸ்ரீ ராம பட்டாபிஷேக மஹோத்ஸவம்

தத : ஸப்ரயதோ வ்ருத்3 : தோ4 வஸிஷ்டே2ா ப்3ராஹ்மணை: ஸஹ |
ராமம் ரத்நமயே பீடே2 ஸஹஸீதம் ந்யவேஶயத் ||
வஸிஷ்டே2ா வாமதே3வஶ்ச ஜாப3ாலிரத2 காஶ்யப: |
காத்யாயந: ஸுயஜ்ஞஶ்ச கௌ3தமோ விஜயஸ்தத2ா ||
அப்4யஷிஞ்சந் நரவ்யாக்4ரம் ப்ரஸந்நேந ஸுக3ந்தி4நா |
ஸலிலேந ஸஹஸ்ராக்ஷம் வஸவோ வாஸவம் யத2ா ||
ரித்விக்3பி4: ப்3ராஹ்மணை: பூர்வம் கந்யாபி4ர் மந்த்ரிபி4ஸ் தத2ா | :
யோதை4ஶ்சைவாப்4யஷிஞ்சம்ஸ்தே
ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டா:ஸநை3கமை :

பிறகு, இக்ஷ்வாகு குல சக்கரவர்த்திகளுக்குக் குருவும், தீர்க்காயுஸுள்ளவருமான வஸிஷ்ட மஹர்ஷி, இந்திரியங்களையும் மனத்தையும் ஸமாதானம் செய்து ஸகல பிராம்மணர்களுடைய அனுமதியைப் பெற்றுக்கொண்டு, ஸ்ரீ ராமனை ஸீதா தேவியுடன் ரத்னமயமான ஸிம்ஹாஸனத்தில் உட்காரச் செய்தார். தேவேந்திரனை அஷ்டவஸுக்கள் அபிஷேகம் செய்வது போல், வஸிஷ்டர், வாமதேவர், ஜாபாலி, காச்யபர், காத்யாயனர், ஸுயக்ஞர், கௌதமர், விஜயரென்ற எட்டு மஹாத்மாக்களும், வேதோக்த மந்திரங்களை ஜபித்து, ராமசந்திரனைப் பரிமளத் திரவியங்கள் கலந்த புண்ய தீர்த்தத்தால் விதிப்படி பட்டாபிஷேகம் செய்தார்கள். பிறகு ஸகல ஔஷதிகளும் ரஸங்களும் கலந்த புண்ய ஜலத்தால் ரித்விக்குகளும், பிராஹ்மணர்களும், கன்யைகளும், மந்திரிகளும், யுத்த வீரர்களும் வர்த்தகத் தலைவர்களும் ரகுவீரனை அபிஷேகம் செய்தார்கள்.

ஆகாசவீதியில் லோகபாலர்களும் தேவகணங்களும் நின்று ஆனந்தமாய்க் கொண்டாடினார்கள். சத்ருக்னன் வெண்குடை பிடித்தார். ஸுக்ரீவன் வெண்சாமரம் போட்டார். இந்திரனால் அனுப்பப்பட்ட வாயுபகவான் எண்ணிறந்த தங்கத் தாமரைப் புஷ்பங்களால் அமைக்கப்பட்ட ஒரு பிரகாசமான மாலையையும் நவரத்தினங்கள் கலந்த ஒரு முத்துஹாரத்தையும் கொண்டு வந்தார். தேவகந்தர்வர்கள் அந்த மஹோத்ஸவ ஸமயத்தில் மதுரமாய்ப் பாடினார்கள். அப்ஸரஸ்கணங்கள் சாதுரியமாய் நாட்டியம் செய்தார்கள். ஸமஸ்த பயிர்களால் பூமி செழித்தது. விருக்ஷங்கள் பழங்களால் நிறைந்தன. புஷ்பங்களிலிருந்து நேர்த்தியான பரிமளம் வீசிற்று. எண்ணிறந்த பசுக்களையும், கன்றுகளையும், காளைகளையும், குதிரைகளையும், முப்பது கோடியும் தங்க நாணயங்களையும் பலவித ஆபரணங்களையும் வஸ்திரங்களை ரகுநாதன் பிராஹ்மணர்களுக்கும் மற்ற ஜாதியார்களுக்கும் கொடுத்தார். நவரத்தினங்களிழைத்து, ஸூரியனைப்போல் பிரகாசிக்கும் ஒரு தங்க ஹாரத்தை ராகவன் ஸூரிய புத்திரனான ஸுக்ரீவனுக்குக் கொடுத்தார். வாலி புத்திரனான அங்கதனுக்கு நவரத்னங்களிழைத்த இரண்டு அங்கதங்களைக், (அதாவது, தோள் வளைகளை) கொடுத்தார். சந்திர கிரணங்களைப்போல் ஒளி வீசும் ரத்தினங்கள் கலந்த ஒரு முத்துஹாரத்தை ஸீதைக்குக் கொடுத்தார். அவள் இரண்டு உத்தமமான வஸ்திரங்களையும் அநேக ஆபரணங்களையும் பர்த்தாவின் அனுமதியைக் கண்ஜாடையால் அறிந்து ஆஞ்ஜநேயருக்குக் கொடுத்தாள். பிறகு தன் கழுத்திலிருந்து அந்த ஹாரத்தைக் கழற்றி, ஸகல வானரர்களையும் தன்

பர்த்தாவையும் ஸீதை அடிக்கடி பார்த்தாள். ராமன் அவளுடைய கருத்தை அறிந்து, "ஸீதே! எவனிடத்தில் உனக்கு விசேஷ திருப்தியிருக்கிறதோ, எவனிடத்தில் ஆண்மையும் பராக்கிரமும் புத்தியும் எல்லையற்று விளங்குகின்றனவோ அவனுக்கு இதை வெகுமானமாகக் கொடு" என்றார். உடனே ஸீதை அந்த ஹாரத்தை ஆஞ்ஜநேயருக்குக் கொடுத்தாள். அதனால் ஹநுமான் சந்திரகிரணங்கள் சூழ்ந்த வெண்மையான மேகங்களால் விளங்கும் பர்வதத்தைப் போல் பிரகாசித்தார். மைந்தன், த்விவிதன், நீலன் முதலிய ஸகல வானரர்களுக்கும் அவரவர்களுடைய உத்தம குணங்களுக்குத் தகுந்தபடி வஸ்திரங்களையும் பூஷணங்களையும் அபரிமிதமாய்க் கொடுத்தார். விபீஷணன், ஸுக்ரீவன், ஹநுமான், ஜாம்பவான் முதலிய வானரவீரர்கள் ரத்னங்களாலும் வஸ்திரங்களாலும், ஆபரணங்களாலும், பூஷணங்களாலும் வெகுமதி செய்யப்பட்டுத் தங்களிருப்பிடம் போனார்கள். வானரர்கள் அந்தப் பட்டாபிஷேக மஹோத்ஸவத்தைக் கண்டு களித்து, ராமனிடத்தில் உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு கிஷ்கிந்தைக்குச் சென்றார்கள். ராக்ஷஸாதிபதியான விபீஷணன் இக்ஷ்வாகு வம்சத்தரசர்களுக்குக் குலதனமான ஸ்ரீரங்கவிமானத்தை ராமனிடத்திலிருந்து பெற்று லங்கைக்குப் போனான். விபீஷணன் ஸகல சத்ருக்களையும் ஜயித்து, மஹாகீர்த்திசாலியாய்த் தர்மராஜ்யம் செய்து வந்தான்.

ராமன் பிரஜைகளைத் தன்குழந்தைகளைப்போல் பாதுகாத்து, துஷ்டநிக்ரஹ சிஷ்டபரிபாலனம் செய்துவந்தார். பிறகு "லக்ஷ்மண! தர்ம ரஹஸ்யங்களை அறிந்த பத்திமானே! நமது முன்னோர்களால் ஆளப்பட்டு வந்த இந்த ராஜ்யத்தை என்னுடன் நீயும் பரிபாலனம் செய். உன்னை யுவராஜாவாக நியமிக்கிறேன்" என்றார். அவர் எவ்வளவு சொல்லியும் லக்ஷ்மணன் கொஞ்சமாவது ஸம்மதிக்கவில்லை. பகவானுக்குப் பரதந்திரனாயிருக்கும் தர்மத்தையே அனுஷ்டித்த பரதனுக்கு ராமன் யௌவராஜ்ய பட்டாபிஷேகம் செய்வித்தார். பௌண்டரீகம், அச்வமேதம், வாஜபேயம் முதலிய யாகங்களைக் கணக்கில்லாமல் செய்தார். பதினோராயிரம் வர்ஷங்கள் வரையில் ராஜ்யத்தை ஆண்டார். அபரிமிதமான தக்ஷிணைகளுடன் எண்ணிறந்த அச்வமேதயாகங்களைச் செய்தார். முழங்கால் வரையில் நீண்ட திருக்கைகளுடனும், மேருமலையைப்போன்ற திருமார்புடனும், மஹாப் பிரதாபசாலியாய், லக்ஷ்மணனால் எப்பொழுதும் உபசரிக்கப்பட்டு லோகத்தை ஆண்டார். பந்துக்களுடனும் மித்திரர்களுடனும் பலவகை யக்ஞங்களைச் செய்து முடித்தார். அவருடைய ராஜ்யத்தில் ஸ்த்ரீகள் புருஷனை இழந்து வருத்தப்பட்டதில்லை ; துஷ்ட மிருகங்

களால் உபத்திரவமுமில்லை; வியாதியால் பீடிக்கப்பட்டவர்களில்லை திருடர்களால் பயமில்லை; ஒருவனுக்கும் கஷ்டமென்பது நேர வில்லை; அகாலத்தில் ஒருவரும் மரண மடையவில்லை; எல்லோரும் ஸந்தோஷமாய்க் காலம் கழித்தார்கள்; எல்லோரும் தர்மத்திலேயே நாடின மனமுடையவர்களாயிருந்தார்கள். தர்மஸ்வரூபியான ராமனுடைய ஆசாரத்தையே பிரஜைகளும் அனுஸரித்து ஒருவரை யொருவர் உபத்திரவிக்கவில்லை. அநேக வர்ஷங்கள் ஜீவித்திருந்து, அநேக ஆயிர புத்திரர்களுடன், வியாதியில்லாமலும் சோகமில்லா மலும் வாழ்ந்தார்கள். ராமன் ராஜ்யத்தை ஆளும்பொழுது எங்கே பார்த்தாலும் 'ராமன் ராமன்' என்றே எல்லோரும் அவருடைய சரித் திரங்களை வர்ணித்து அவரையே கொண்டாடினார்கள். ஜகத் முழுவதும் ராமமயமாயிற்று. எந்த ருதுவிலும் விருக்ஷங்கள் விசால மான கிளைகளுடனும் புஷ்பங்களுடனும் பழங்களுடனும் செழித் தன. மேகங்கள் அந்தந்தக் காலத்தில் மழைபெய்தன. காற்று ஸுகமாய் வீசிற்று. பிராஹ்மணர்களும், க்ஷத்ரியர்களும், வைச்யர் களும் நான்காம் வர்ணத்தவர்களும் பேராசையற்றவர்களாய், தங்களுடைய வர்ணாசிரம தர்மங்களைத் திருப்தியாயும் ஸந்தோஷ மாயும் நடத்தி வந்தார்கள். ஸகலப் பிரஜைகளும் தர்மத்தில் பிரிய முள்ளவர்களாயும், தர்மத்தில் எப்பொழுதும் நோக்கமுள்ளவர் களாயும், ஸத்யவான்களாயும், சுபலக்ஷணங்கள் பொருந்தியவர் களாயு மிருந்தார்கள். ஸ்ரீராமன் ஸஹோதரர்களால் உபசரிக்கப் பட்டு, பதினோராயிரம் வர்ஷங்கள் வரையில் நிகரற்ற காந்தியுடன், ராஜ்யபாலனம் செய்தார்.

வால்மீகி மஹர்ஷியால் ஆதியில் செய்யப்பட்ட இந்தக் காவியம் தனத்தையும், கீர்த்தியையும், ஆயுளையும், ஜயத்தையும் அரசர்களுக்குக் கொடுக்கும். இதைப் படித்தவனும் கேட்டவனும் பாபத்திலிருந்து விடுபடுகிறான். ராமனுடைய பட்டாபிஷேக மஹோத்ஸவக் கதையைக் கேட்பவன் புத்திரர்களை விரும்பினால் புத்திரர்களை அடைகிறான்; தனத்தை விரும்பினால் தனத்தை அடை கிறான். அரசனாயிருந்தால் சத்துருக்களை ஜயித்து லோகத்தை ஆளுகிறான். ஸ்திரீகளாயிருந்தால் கௌஸல்யை ராமனை அடைந் ததுபோலும், ஸுமித்திரை லக்ஷ்மணனை அடைந்ததுபோலும், கைகேயி பரதனை அடைந்ததுபோலும், தீர்க்காயுளுள்ள உத்தம புத்திரர்களை அடைகிறார்கள். இந்த ராமாயணத்தையும் ராம னுடைய விஜயத்தையும் கேட்கிறவன் தீர்க்காயுளைப் பெறுகிறான். வேதார்த்தங்களை விளக்கும் பொருட்டு வால்மீகி மஹர்ஷியால் செய்யப்பட்ட இந்த உத்தம காவியத்தை, காமக்குரோதங்களை அடக்கி சிரத்தையுடன் கேட்கிறவன் ஸகல கஷ்டங்களையும், ஸகலக் கிலேசங்களையும் தாண்டுகிறான். தூரதேசத்திற்குப்

போயிருந்தால் தன் புத்திரமித்திர பந்துக்களுடன் சேருகிருன். ரகுநாதனிடத்திலிருந்து வேண்டிய வரங்களைப் பெறுகிருன். இந்த ராமாயணத்தைக் கேட்பவனிடத்தில் ஸகல தேவதைகளும் பிரீதி வைக்கிருர்கள். அவனுடைய கிருஹத்திலிருக்கும் விநாயகர் களென்ற தேவதைகள் பிரஸன்னமாகின்றன. அரசனுயிருந்தால் இந்தப் பூமியை ஜயிப்பான். தேசாந்திரம் போனவனுயிருந்தால் க்ஷேமமாய் வந்து சேருவான். யௌவன ஸ்த்ரீகள் இதைக் கேட் டால் உத்தமமான புத்திரர்களைப் பெறுவார்கள். இந்தப் புராதன மான இதிஹாஸத்தைப் பிரதி தினமும் பூஜித்துப் படித்தால் ஸகல பாபங்களிலிருந்தும் விடுபட்டுத் தீர்க்காயுளை அடைவார்கள். க்ஷத்ரியர்கள் எப்பொழுதும் இந்தப் புண்ய சரித்திரத்தை நமஸ் கரித்து பிராஹ்மணர்களிடத்திலிருந்து கேட்க வேண்டியது. அவர் களுக்கு அளவற்ற ஐச்வரியமும் புத்திர லாபமும் கிடைக்கும். இந்த ராமாயணம் முழுவதையும் எப்பொழுதும் ஒருவன் கேட்டா லும் படித்தாலும் ஸ்ரீராமமூர்த்தி அவனிடத்தில் அழிவற்ற பிரீதியை வைக்கிருர். அவர் அனுதியான மஹாவிஷ்ணுவல்லவா? ஆதி தேவனும் மஹானுபாவரும் ஸர்வேச்வரனுமான ஆதிசேஷனே லக்ஷ்மணனுயும் அவதரித்தார்கள். இந்த மங்களகரமான காவி யத்தைக் கேட்கிறவர்களுக்குக் குடும்ப விருத்தியும் தனதான்ய விருத்தியும் உத்தமமான ஸுகமும் கிடைக்கும். ஸகல புருஷார்த் தங்களும் கைகூடும். ஸ்கல மனேரதங்களும் நிறைவேறும். உத்தமமான ஸ்த்ரீகளை அடைவார்கள். தீர்க்காயுளும் தேஹா ரோக்யமும் கீர்த்தியும் ஸஹோதரர்களின் ஒற்றுமையும், தீக்ஷ்ண மான புத்தியும், அழிவற்ற ஸுகமும் கிடைக்கும். தேஜஸ், பலம், வீரியம் முதலியவைகளைக் கொடுக்கும். இந்தக் கிரந்தத்தை, ஐச்வரியத்தை விரும்பும் ஒவ்வொருவரும் நியமத்துடன் கேட்க வேண்டியது.

வெகுகாலத்திற்குமுன் நடந்த இந்தச் சரித்திரம் இவ்வித மாய்ச் சொல்லப்பட்டது. உங்களுக்கு ஸகல மங்களங்களும் உண்டாகட்டும். விஷ்ணுவினுடைய மனே வாக்கிற்கெட்டாத சக்தி, லோகங்களில் விருத்தியடையட்டுமென்று ஸந்தேஹமில்லா மல் வெட்கப்படாமல் நிச்சயமாய்ச் சொல்லுங்கள். ராமாயணத் தைப் படிப்பதாலும், கேட்பதாலும் ஸகல தேவர்களும் சந்தோஷ மடைகிருர்கள். ராமாயணத்தைக் கேட்பதால் பித்ருக்களும் ஸந் தோஷமடைகிருர்கள். வேத ஸம்ஹிதைக்கு ஸமமான இந்த வால்மீகி ராமாயணத்தைப் பக்தியுடன் எழுதுகிறவர்கள் எந்நாளும் ஸ்வர்க்கத்தில் வஸிப்பார்கள்.

ப⁴க்த்யா ராமஸ்ய யே சேமாம் ஸம்ஹிதாம் ரிஷிணு க்ருதாம் |
லேக²யந்திஹ ச நரா: தேஷாம் வாஸஸ் த்ரிவிஷ்டபே || (121)

ஸ்ரீ ராமாயண மகிமை

ஸ்ரீராமாயண மாதி^{3}காவ்யம்ருஷிணா வால்மீகிநா நிர்மிதம்
வேத^3ாந்தார்த்த^2 விஶாரதை^{3} ரநுதி^{3}நம் ஸ்துத்யம் ஸுரைரர்சிதம் |
ஶ்ரோத்ரூணா மக^{4}நாஶநம் ஸுரதரோஸ் துல்யம் து முக்திப்ரத^{3}ம்
யே ஶ்ருண்வந்தி பட^{2}ந்தி ராமசரிதம் தே யாந்தி விஷ்ணோ: பத^{3}ம் ||

—ஸ்ரீராம கர்ணாம்ருதம் 1-106.

வேதாந்திகளால் கொண்டாடப்படுவதும், தேவதைகள் வணங்குவதும், கேட்பவர்களின் பாவங்களை அழிப்பதும், கற்பக வீருக்ஷம் போன்றதும், முக்தியளிக்கவல்லதும், வால்மீகி பகவானால் இயற்றப்பட்ட ஆதி காவியமுமான ஸ்ரீராமாயணத்தைக் கேட்பவர் அனைவரும் சகல சுகங்களும் பெற்று, முடிவில் மோக்ஷமடைவார்கள்.

ஶ்ரீராமசந்த்ராய நம:

16. பிள்ளையில்லாதவர்களுக்குப் பிள்ளையுண்டாக

(For the Begetting of Children)

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம்

பால காண்டம்: ஸர்க்கங்கள் 15, 16

உமா ஸம்ஹிதா

புத்ரகாமஸ்து புத்ரீயாமிஷ்டிம் த[3]ஶரத[2]ஸ்ய தாம் |
ஆக[3]ர்ப்ப[4]த[4]ாரணம் ஸ்த்ரீணாம் பாயஸேந படே[2]ச்சு[2]சி: ||
நிவேத[3]யேத் ப்ரதிதி[3]நம் க்[4]ருதமிஶ்ரம்து பாயஸம் |
ஶ்ராவயேச்சாபி பத்நீம்ஸ்வாம் குல்யாம் விம்ஶதி வாஸராந் ||

முன்வினைப் பயனாகப் புத்திரபாக்கியம் இல்லாதவர்கள் 'தசரதரின் புத்ரகாமேஷ்டி, பாயஸதானம், கர்ப்பதாரணம்' வரையிலுள்ள வரலாற்றை அறிவிக்கும் பாலகாண்டம் 15, 16–வது ஸர்க்கங்களை இருபது நாட்கள் பாராயணம் செய்யவேண்டும். இந்தக் கதையைப் பத்தினியும் கேட்கவேண்டும். பாராயணம் செய்யும்பொழுது சுத்தமாக இருக்கவேண்டும்.

நிவேதனம்: *நெய் பாயஸம்.*

ஸங்கல்பம்

ஸ்ரீஸீதா லக்ஷ்மண பரதசத்ருக்ன ஹநுமத்ஸமேத
ஸ்ரீராமசந்த்ர ப்ரபோ: ப்ரஸாதேந
புத்ர ஜந்மப்ரதி ப[3]ந்த[4]காநாம் ஸர்வவித[4]
பாபாநாம் ஸத்[3]யோ விநாஶத்[3]வாரா புத்ரலாபார்த்த[2]ம்
'புத்ரகாமேஷ்டி, பாயஸத[3]ாநாத்மக' ஸ்ரீமத்[3] ராமாயண
க[4]ட்ட பாராயணம் அஹம் கரிஷ்யே |

ஸர்க்கம் 15

தேவர்கள் மஹா விஷ்ணுவைப் பிரார்த்தித்தது

மேதா⁴வீ து ததோ த்⁴யாத்வா ஸ கிஞ்சிதி³த³ முத்தரம் |
லப்³த⁴ ஸம்ஜ்ஞஸ் ததஸ்தம் து வேத³ஜ்ஞோ ந்ருப மப்³ரவீத் || *(1)*

ஸகல வேதசாகைகளையும் தரிக்கக்கூடிய புத்தியுள்ளவரும் வேதாத்யயனம் செய்து உட்கருத்தையும் ரஹஸ்யங்களையும் நன்ரு யறிந்தவருமான ரிஶ்யசிருங்கர், அரசனுடைய கோரிக்கையை நிறைவேற்ற எந்தக் கிரியையைச் செய்யலாமென்று சற்று ஆலோசித்தார். பிறகு அதை நிச்சயித்துக்கொண்டு "பூபதே! புத்திரபாக்யத்தைக் கொடுக்கும் ஓர் இஷ்டி அதர்வ வேதத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உமக்காக அதைச் செய்விக்கிறேன்" என்று புத்திர காமேஷ்டியை ஆரம்பித்து, வேத விதிப்படி அக்னியில் ஓர் ஆஹுதி செய்தார்.

தசரதருடைய அசுவமேதத்தில் யாக பாகங்களைப் பெறவந்த ஸகல தேவர்களும் யாக ஸதஸில் கிரமப்படி வீற்றிருந்து தங்களுக்குத் தலைவரான பிரஹ்மாவை "ஸ்வாமி! ராவணனென்ற ராக்ஷஸன் கடுந்தவத்தால் தங்களைச் சந்தோஷப்படுத்தி அபூர்வமான வரங்களைப் பெற்று, அந்தப் பலத்தால் எங்களை உபத்திரவிக்கிருன். தேவர்களால் மரணமில்லை என்று அவனுக்கு வரம் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். தங்களுடைய வார்த்தைக்குக் கௌரவம் வைத்து, அவனை சிக்ஷிக்காமல் அவனுடைய அக்கிரமங்களைப் பொறுக்கிறோம். துர்ப்புத்தியுள்ள அந்த ராக்ஷஸன் மூன்று லோகத்துப் பிராணிகளையும் நடுங்கச் செய்கிருன். மேலும் லோக பாலர்களை எதிர்த்து, இந்திரனைத் துரத்திவிட்டு, தானே ஸ்வர்க்கத்தை ஆள நினைக்கிருன். வரங்களால் மோகமடைந்து எவரிடத்திலும் பய மற்று ரிஷிகளையும் வேதியர்களையும் யக்ஷர்களையும் கந்தர்வர்களையும் அஸுரர்களையும் மற்றவர்களையும் வாட்டுகிருன். அவனைக் கண்டவுடன் ஸூரியன் கிரணங்களைச் சுருக்கிக் கொள்ளுகிருன். அவன் குன்றுகளில் விளையாடும்பொழுது செடி கொடிகளிலுள்ள மலர்கள் உதிருமென்ற பயத்தால் வாயு இஷ்டப்படி வீசுவதில்லை. மலைபோன்ற அலைகளால் பயங்கரமாய்க் கர்ஜிக்கும் ஸமுத்திரமும் அவனைக்கண்டால் அசைவதில்லை. கோர ரூபமுள்ள ராவணனிடத்தில் நாங்கள் எப்பொழுதும் பயந்து, படும் உபத்திரவங்களைச் சொல்லமுடியாது. ஆகையால் அவனைக்கொல்ல ஏதாவது உபாயம் செய்யவேண்டும்" என்று வணக்கமாய் அந்தப் பெரிய காரியத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டார்கள்.

பிரஹ்மா "தேவர்களே! அவன் தேவ கந்தர்வ ராக்ஷஸர் முத லிய யாவராலும் மரணம் நேரக்கூடாதென்று என்னைக் கேட்டான். அப்படியே வரம் கொடுத்தேன். ஆனால் மனிதர்களை அலக்ஷ்யம் செய்து அவர்களால் மரணம் கூடாதென்று கேட்கவில்லை. ஆகை யால் அவனுக்கு மனிதனாலேயே மரணம் நேரும்; கவலை வேண் டாம்" என்று ஸமாதானம் செய்தார். அமிருத தாரையைப்போல் இனிமையான அந்த வார்த்தையால் தேவர்களும் மஹர்ஷிகளும் அளவற்ற சந்தோஷமடைந்தார்கள்.

அப்பொழுது சகல தேவர்களுக்கும் பிரபுவாய், ஸகலப்பிராணி களிடத்திலும் அந்தர்யாமியாய் விளங்கும் மஹாவிஷ்ணு அவர்களுக் குத் தர்சனம் கொடுத்தார். துஷ்டர்களை அழித்து சாதுக்களை ரக்ஷிக்கத் தகுந்த காலத்தை எதிர்பார்த்திருப்பவராகையால், அந்த ஸமயம் வந்ததென்று அளவற்ற ஸந்தோஷமடைந்து அபார தேஜ ஸுடன் விளங்கினார். அண்டினவர்களை ரக்ஷிக்க, சங்க சக்ர கதை கட்கம் சார்ங்கமென்ற திவ்யாயுதங்களை எப்பொழுதும் தரிக் கிறவரும், பீதாம்பரதாரியும், உலகத்தைக் காப்பாற்றுவதான தன் காரியத்தில் கண்ணாயிருப்பவருமான அவர் பிரஹ்மாவின் அருகில் சென்றார்.

அப்பொழுது தேவர்களும் அவரை வணங்கிக் கைகூப்பி வின யத்துடன் துதித்து "லோகநாத! ராவணனென்ற துஷ்ட ராக்ஷஸன் மூவுலகங்களையும் வருத்துகிறான். தேவர்களால் கொல்ல முடி யாதவன். ஸ்வபாவத்தாலும் பிரஹ்மா கொடுத்த வரங்களாலும் வெகு கர்வம்கொண்டிருக்கிறான். தேவ கந்தர்வ யக்ஷ கின்னர மஹரிஷிகளை ஹிம்ஸிப்பதுமல்லாமல் எங்கள் நந்தவனத்தில் விளை யாடிக் கொண்டிருக்கும் அப்ஸரஸ்களைக் கதற அடிக்கிறான். அவனைக் கொல்லவேண்டும் என்று நாங்களும் ரிஷிகளும் கந்தர் வர்களும் யக்ஷர்களும் மற்றவர்களும் தங்களைச் சரணமடைகிறோம். தேவ சத்துருக்களை அழிக்கத் தாங்களே தயவுசெய்து பூமியில் பிறக்கவேண்டும். தர்மங்களைப் பூரணமாயறிந்து, யாசகர்களுக்கு வேண்டியவரையில் கொடுக்கும் அயோத்யாதிபதியான தசரதர் மஹரிஷிகளைப் போன்றவர்; ஹ்ரீ, ஸ்ரீ, கீர்த்தி தேவிகளைப்போன்ற அவருடைய மூன்று பத்தினிகளிடத்தில் தாங்கள் நான்கு அம்சங் களாய் அவதரித்து மனுஷ்ய ரூபத்துடன் துஷ்ட ராக்ஷஸர்களைக் கொல்லவேண்டும். தங்களைத் தவிர வேறு கதி எங்களுக்கில்லை" என்றார்கள்.

ஸகலப் பிராணிகளாலும் நமஸ்கரிக்கப்பட்ட தேவதேவனான விஷ்ணு, தன்னைச் சரணமடைந்த பிரஹ்மாதி தேவர்களை நோக்கி,

"நீங்கள் பயப்படவேண்டாம். உங்களுக்கு க்ஷேமமுண்டாகட்டும்; நான் பூமியில் தசரத புத்திரனாகப் பிறந்து, தேவ கந்தர்வ ரிஷிகளையும் ஸகல லோகங்களையும் வாட்டும் துஷ்டனான ராவணனை, புத்திரமித்திர பந்துபரிவார ஸைன்யங்களுடன் யுத்தத்தில் கொன்று பதினோராயிர வருஷங்கள் வரையில் பூமியை ஆளுவேன்" என்று அருளிச் செய்தார்.

இப்படித் தேவர்களுக்கு அபயம் கொடுத்து, அவர்கள் வேண்டியபடி நான்கு அம்சங்களாய், தாம் தசரதருக்குப் புத்திரர்களாய்ப் பூமியில் அவதரிக்க உத்தேசித்தார். அவருடைய நல்ல குணங்களை நினைத்துநினைத்து ஸந்தோஷத்தால் மலர்ந்த கண்களுடன் மஹா விஷ்ணு, தேசகால வஸ்துக்களால் எல்லையற்றவரும், பிறப்பிறப் பற்றவரும், யாவரும் விரும்பக்கூடியவருமாக இருந்தாலும் தசரதரைப் பிதாவாக அடைய நிச்சயித்தார்.

பிறகு தேவ கந்தர்வ ருத்ர யக்ஷ அப்ஸர கணங்கள் திவ்யமான ஸ்துதிகளால் அவரைக் கொண்டாடி, "பகவானே! ராவணன் பராக்கிரமசாலி; இயற்கையாய் எல்லையற்ற கர்வமுள்ளவன்; பிரஹ்மாவின் வரத்தால் மிகுந்த கொழுப்புள்ளவன்; லோகங்களைக் கதறச் செய்கிறவன்; ஸாதுக்களையும் ரிஷிகளையும் வருத்தி, சொல்ல முடியாத பயத்தை உண்டாக்குகிறவன்; வெகுப் பிரஸித்தன்; அவனைப் பந்து பரிவார ஸைன்யங்களுடன் அழித்து, தங்களை அண்டின எங்களை ரக்ஷிக்கவேண்டும். எங்களுடைய கவலையை நீக்கின பிறகு, நாங்கள் அடைய முடியாததும் அழிவில்லாததும் காமக்குரோதங்கள் அற்றதுமான தங்களுடைய ஸ்ரீவைகுண்டத்திற்கு மறுபடியும் எழுந்தருளவேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்தார்கள்.

தமேவ ஹத்வா ஸப³லம் ஸப³ாந்த⁴வம்
விராவணம் ராவண முக்³ர பௌருஷம் |
ஸ்வர்லோக மாக³ச்ச² க³தஜ்வரஶ் சிரம்
ஸுரேந்த்³ர கு³ப்தம் க³ததோ³ஷ கல்மஷம் || (34)

———

ஸர்க்கம் 16

புத்திரகாமேஷ்டி

ததோ நாராயணோ விஷ்ணு : நியுக்த : ஸுரஸத்தமை : |
ஜாநந்நபி ஸுராநேவம் சைவம் ஶ்லக்ஷ்ணம் வசந மப்³ரவீத் || (1)

பிறகு விஷ்ணு, மேலே செய்யவேண்டிய காரியத்தை நன்று யறிந்தும் அறியாதவரைப்போல், "தேவர்களே! ராவணனைக் கொல்ல உபாயமென்ன? என் நிஜஸ்வரூபத்தோடு அவதாரம் செய்யவேண்டுமோ? வேறு வழியுண்டா?" என்று கேட்டார். பிறப்பிறப்பற்ற பகவான் அப்படிச்சொல்லத் தேவர்கள் "லோக நாதா! அவன் வெகுகாலமாய்க் கடுந்தவம் செய்து தேவசிரேஷ்ட ரான பிரஹ்மாவை ஸந்தோஷப்படுத்தித் தனக்கு ஒருவராலும் மரணம் நேரக்கூடாதென்று வரம் கேட்டான். ஆனால் மனுஷ்யர்களை அலக்ஷ்யம் செய்து வரத்தில் சேர்த்துக் கேட்கவில்லை. ஆகையால் அவர்களைத் தவிர மற்றவர்களால் மரணமில்லையென்று வரமடைந்து வெகு கொழுப்புடன் ஸகல லோகங்களையும் வருத்தி, பரஸ்த்ரீ களைப் பலவந்தம் செய்கிறான். மனுஷ்யனால் அவனுக்கு மரண மென்று விதித்திருக்கிறபடியால் தாங்கள் நரரூபத்துடன் அவனை யுத்தம் செய்து கொல்லுங்கள்" என்றார்கள்.

அந்த ஸமயத்தில் புத்திரகாமேஷ்டி செய்துகொண்டிருந்த தசரதருக்குக் குமாரனாய்ப் பிறக்க நிச்சயித்து, மஹாவிஷ்ணு பிரஹ்மாவிடத்தில் சொல்லிக்கொண்டு, தேவர்கள் பூஜிக்க, அங்கேயே மறைந்தார்.

அந்த இஷ்டியில் ரிஶ்யசிருங்கர் பிரதான ஆஹுதி செய்த வுடன், ஆஹவனீய அக்கினியிலிருந்து பூதம்போன்ற ஒரு புருஷன் ஒப்பற்ற காந்தியுடன் ஜ்வலிக்கும் பெரிய சரீரத்துடன் கிளம்பினான். கருப்பும் சிவப்பும் கலந்த நிறமுள்ள வஸ்திரத்தால் அலங்கரிக்கப் பட்டு, சிவந்த முகமும், துந்துபியைப் போன்ற கம்பீரமான த்வனி யும், ஸிம்ஹத்தின் மயிரைப்போன்ற மீசை தாடியும், பர்வதத் தைப் போன்ற உருவமும், கொழுத்த புலியின் பராக்ரமமும், ஸூரிய மண்டலத்தையும் அக்னி ஜ்வாலையையும் போன்ற கூசும் படியான பிரகாசத்தையும் உடையனாக, உத்தம லக்ஷணங்கள் பொருந்தி, திவ்யாபரணங்களால் விளங்கி, அந்த மஹா புருஷன், வெள்ளி மூடியுடன் பக்கங்களில் விசித்திர வேலைகளால் அலங் கரிக்கப்பட்டு திவ்விய பாயஸம் நிறைந்த ஒரு தங்கப் பாத்திரத்தை இருகைகளால் பார்யையைப் போல் பிரியமாய் அணைத்துக்

கொண்டு, "மஹாராஜ! நான் பிரஹ்மாவால் உம்மிடம் அனுப்பப் பட்ட நரனென்று அறியும்" என்றார்.

தசரதர் கைகூப்பி வணங்கி, "ஸ்வாமி! நல்வரவு, என்னால் ஆகவேண்டியதென்ன?" என்றார். அந்தப் பிரஹ்ம தூதன், "அசுவமேதத்தாலும் புத்திரகாமேஷ்டியாலும் தேவதைகளை நீர் பூஜித்தபடியால் இந்த திவ்விய பாயஸம் உமக்குக் கிடைத்தது. பெருமையையும் ஆரோக்கியத்தையும், நீர் நெடுநாளாய் வேண்டும் புத்திர பாக்கியத்தையும் இது கொடுக்கும். ஆகையால், இதை வாங்கி உமது பத்தினிகளுக்குப் புஜிக்கக் கொடும். நீர் செய்யும் முயற்சிகளின் பயனை இதனால் அடையலாம்" என்றார்.

அரசர், "உத்தரவுப்படி செய்கிறேன்" என்று தேவர்களால் அனுப்பப்பட்ட திவ்விய பாயஸம் நிறைந்த தங்கப் பாத்திரத்தை வெகு பிரியத்துடன் வாங்கித் தலைமேல் வைத்து, ஆச்சரியமான ரூபமுள்ள அந்தப் பூதத்தை நமஸ்கரித்துப் பிரதக்ஷிணம் செய்தார். மஹா தரித்திரனுக்கு நவநிதி கிடைத்ததுபோல் அவருக்கு அது கிடைத்தவுடன் பரமானந்தமுண்டாயிற்று. தன் காரியத்தை நிறைவேற்றி பிரஹ்மதூதனும் அக்னியில் மறைந்தார்.

தசரதர் புத்திரகாமேஷ்டியை முடித்து, அந்தப்புரத்திற்குப் போய்க் கௌஸல்யை முதலிய பார்யைகளை அழைத்து, "இந்தப் பாயஸம் தேவர்களால் அனுப்பப்பட்டது. புத்திர பாக்கியத்தைக் கொடுக்கும் இதைப் புஜியுங்கள்" என்றார். சரத்கால சந்திர கிரணங்களால் ஆகாசம் விளங்குவதுபோல், சந்தோஷ ஸமாசாரத்தைக் கேட்ட ராஜஸ்த்ரீகளின் காந்தியால் அந்தப்புரம் விளங்கிற்று. மஹாராஜா, தனக்கு நான்கு புத்திரர்கள் பிறக்கவேண்டுமென்று, அந்தப் பாயஸத்தில் பாதியைக் கௌஸல்யைக்கும் நாலிலொரு பாகத்தை ஸுமித்திரைக்கும் எட்டிலொரு பாகத்தைக் கைகேயிக்கும் கொடுத்தார். மிகுந்த எட்டிலொன்றை, யோசித்து ஸுமித்திரைக்கே கொடுத்தார். இப்படி அவர் விபாகம் செய்ததை மஹிஷிகள் மெச்சி, பாயஸத்தை வெகுப் பிரீதியுடன் பெற்றுக் கொண்டு புஜித்து, அக்னியையும் சூரியனையும்போல் காந்தியுள்ள கர்ப்பங்களைத் தரித்தார்கள். அதைக் கண்டு அரசன் கவலை தீர்ந்து தேவலோகத்தில் ஸித்தர்களாலும் ரிஷிகளாலும் பூஜிக்கப்பட்ட மஹேந்திரனைப்போல் எல்லையற்ற ஆனந்தமடைந்தார்.

ததஸ்து ராஜா ப்ரஸமீக்ஷ்ய தா: ஸ்த்ரிய:
ப்ரரூட⁴ கர்³பா⁴: ப்ரதிலப்³த⁴ மாநஸ: |
ப³பூ⁴வ ஹ்ருஷ்டஸ் த்ரிதி³வே யதா² ஹரி:
ஸுரேந்த்³ர ஸித்³த⁴ர்ஷி க³ணாபி⁴பூஜித: || (34)

"ஸ்ரீராம : ஶரணம் மம"

கிம் மந்த்ரை: ப3ஹுபி4ர்ச து3ஷ்கரப2லை: ஆயாஸதை3ஸ் தத்3விதா3ம்
கிஞ்சில் லோபவிதா4ந மாத்ரவிப2லை: ஸம்ஸார து3க்கா2வஹை: |
ஏகஸ்ஸந்நபி ஸர்வமந்த்ர ப2லதோ3 தோ3ஷோஜ்ஜி4தஸ் ஸர்வதா3
'ஸ்ரீராம: ஶரணம் மமே'தி பரமோமந்த்ரோய மஷ்டாக்ஷர: ||

— **ஸ்ரீராம கர்ணாம்ருதம் 4-74.**

'ஸ்ரீராம : ஶரணம் மம' என்ற ஒரு அஷ்டாக்ஷர மந்திரத்தை ஜபித்தாலே ஸகல மந்திர பலனும் கிட்டும்பொழுது, கஷ்டப்பட்டு பலனை அளிப்பனவும், சற்றுப் பிசகினால் பலனற்றுப்போவனவும், ஸம்ஸார துக்கங்களைக் கொடுக்கக் கூடியனவுமான பல மந்திரங்களை ஜபிப்பதால் என்ன பயன்?

ஸ்ரீராமசந்த்ராய நம :

17. சுகப்பிரஸவம் உண்டாக

(For Safe Delivery)

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம்

பால காண்டம் : ஸர்க்கம் 18

உமா ஸம்ஹிதா

ஸுகப்ரஸவகாமஸ்து க³ர்ப்பி⁴ணீநாம் து தச்ச்²ரவே |
அவதார கத²ாஸர்க³ம ராமஸ்ய ப்ரயத: படே²த் ||
யத²ா லப்³த⁴ம் து நைவேத்³யம் கார்யம் த்³ரவ்யேண சால்பஶ: ||

கர்ப்பிணியான ஸ்த்ரீ பிரஸவமாகாமல் சிரமப்படும்போது, தாயையும் தாயின் வயிற்றுக்குள்ளிருக்கும் சேயையும் ரட்சிக்கும் பரந்தாமன்மீது பக்தியுள்ளவர்கள் "ஸ்ரீராமவதார" வரலாற்றுடன் கூடிய பாலகாண்டம் 18-வது ஸர்க்கத்தைக் கர்ப்பிணி காது கேட்கப் பாராயணம் செய்தால், எவ்வித சிரமுமின்றி சுகப் பிரஸவம் உண்டாகும் என்பது திண்ணம்.

நிவேதனம் : *கிடைத்த பொருளைச் செய்யலாம்.*

ஸங்கல்பம்

ஸ்ரீஸீதாலக்ஷ்மண பரதசத்ருக்ந ஹநுமத்ஸமேத
ஸ்ரீராமசந்த்ரப்ரபோ : ப்ரஸாதேந
......நாம்ந்யா: கர்ப்பி⁴ண்யா: ஸுகப்ரஸவ
ஸித்³த்⁴யர்த்த²ம் 'ஸ்ரீராமாவதாரகதா²'த்மக
ஸ்ரீமத்³ராமாயண க⁴ட்ட பாராயணம்
அஹம் கரிஷ்யே |

ஸர்க்கம் 18

ஸ்ரீராம ஜனனம்

நிர்வ்ருத்தே து க்ரதௌ தஸ்மிந் ஹயமேதே[4] மஹாத்மந: |
ப்ரதிக்[3]ருஹ்ய ஸுரா பா[4]கா[3]ந் ப்ரதிஜக்[3]முர் யதா[2]க[3]தம் || (1)

தசரத சக்கரவர்த்தி செய்த அசுவமேதம் புத்திரகாமேஷ்டியுடன் முடிந்தது. தேவர்கள் பாகங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு ஸ்வர்க்கம் சென்றார்கள். அரசன் பாரியைகளுடன் யாகதீக்ஷை நீக்கி, வந்திருந்த அரசர்களுக்குத் தகுந்தபடி மரியாதை செய்து அனுப்பினார். அவர்கள் வஸிஷ்டர் முதலிய மஹரிஷிகளை வணங்கி விடை பெற்றுக்கொண்டு, அரசன் கொடுத்த வஸ்திராபரணங்களால் விளங்கும் ஸைன்யத்துடன் ஸந்தோஷமாய்த் தங்களுடைய தேசங்களுக்குச் சென்றார்கள். பிறகு தசரதர் ஸைன்ய பரிவார வாகனங்களோடும் பத்தினிகளோடும் வஸிஷ்டர் முதலிய பெரியோர்களை முன்னிட்டுக் கொண்டு அயோத்யைக்கு வந்தார். ரிச்ய சிருங்கரும் சாந்தையும் ரோமபாதரும் அங்கதேசத்திற்குப் போனார்கள். இப்படி அனைவர்க்கும் விடை கொடுத்தனுப்பி, தன் எண்ணங்கள் யாவும் நிறைவேறி, தனக்குக் கிடைக்கும் புத்திரபாக்கியத்தைப் பற்றி யோசித்துக்கொண்டு சக்கரவர்த்தி அயோத்யையில் ஸுகமாய் வஸித்துவந்தார்.

இப்படி யக்ஞம் முடிந்து, ஆறு ருதுக்கள் கடந்து, பன்னிரண்டாவதான சித்திரை மாதம் நவமி திதி, அதிதியை தேவதையாக உடைய புனர்வஸு நக்ஷத்திரம் கூடிய சுபதினத்தில், கடக லக்கினத்தில், கௌஸல்யா தேவி, ஸகல லோகங்களுக்கும் நாதனும், ஸகல சுப லக்ஷணங்களும் பொருந்தினவரும், ஸர்வ லோகங்களாலும் நமஸ்கரிக்கப் படுகிறவரும், மஹாவிஷ்ணுவின் பாதி அம்சமுள்ளவரும், இக்ஷ்வாகு குலத்தைப் பெருமைப்படுத்தப் போகிறவருமான ராமனென்ற புத்திர ரத்தினத்தைப் பெற்றாள்.

அப்பொழுது ஸூரியனும் அங்காரகனும் குருவும் சுக்கிரனும் சனியும் முறையே தங்களுடைய உச்சஸ்தானமாகிய மேஷம், மகரம், கடகம், மீனம், துலாமென்ற ராசிகளில் இருந்தார்கள். குருவும் சந்திரனும் கூடிப் பிரகாசித்தார்கள்; வஜ்ரபாணியான தேவேந்திரனைப் பெற்ற அதிதி தேவியைப்போல், கௌஸல்யையும், எல்லையற்ற தேஜஸுள்ள அந்தப் புத்திரனைப் பெற்று மிகவும் அழகுடன் விளங்கினாள்.

புஷ்ய நக்ஷத்திரத்தில் மீன லக்கினத்தில், வீண் போகாத பராக்கிரமமுள்ளவரும் தெளிந்த புத்தியுள்ளவரும் சகல நற்குணங்களும்

பொருந்தினவரும் விஷ்ணுவின் எட்டிலொரு அம்சமுமான பரத
கைகேயியிடத்தில் பிறந்தார்.

பிறகு ஆயில்ய நக்ஷத்திரத்தில் சூரியோதயத்திற்குப் பி
மஹா வீரர்களாய், ஸகல அஸ்திரசஸ்திர வித்யைகளில் நிபுண
களாய் விளங்கும் லக்ஷ்மணனும் சத்ருக்னனும் சுமித்திரையிட
தில் பிறந்தார்கள். விஷ்ணுவின் நாலிலொரு அம்சம் லக்ஷ்மண
னிடத்திலும் எட்டிலொரு அம்சம் சத்ருக்னனிடத்திலும் விளங்கிற்
அவர்கள் இரட்டைப் பிள்ளைகள்.

நற்குணங்கள் பொருந்தி, ஒருவர்க்கொருவர் சமானமாய்
பூரட்டாதி உத்திரட்டாதி நக்ஷத்திரங்களைப்போல் காந்தியையுடை
அந்த நான்கு புத்திரர்கள் அவதாரம் செய்தபொழுது, கந்தர்வர்க
மதுரமாய்ப் பாடினார்கள்; அப்ஸரஸ்கள் ஆடினார்கள்; தேவதுந்து
முழங்கிற்று; ஆகாசத்திலிருந்து புஷ்பமாரி பொழிந்தது. அயோத்ய
வாஸிகள் மஹோத்ஸவம் கொண்டாடினார்கள். ஜனங்களாலு
நாட்டியமாடுகிறவர்களாலும் ஆட்டுவிப்பவர்களாலும் பாட்டாலு
வாத்ய கோஷங்களாலும் ஸூத மாகத வந்திகளாலும் ராஜவீதிகள்
நிறைந்தன.

அப்பொழுது தசரதர் பிராம்மணர்களுக்குக் கணக்கில்லாமல்
பசுக்களையும் திரவியங்களையும் தானம் கொடுத்தார். ஸூத மாகத
வந்திகளுக்கு விசேஷ வெகுமானம் செய்தார்.

திருக்குமாரர்கள் பிறந்த பதின்மூன்றுவது நாளில், வஸிஷ்ட
மஹரிஷி வெகு ஸந்தோஷத்துடன், கௌஸல்யையின் புத்திர
னுக்கு ராமனென்றும், கைகேயியின் புத்திரனுக்குப் பரதனென்றும்,
சுமித்திரையின் புத்திரர்களுக்கு லக்ஷ்மணனென்றும் சத்ருக்ன
னென்றும் பெயர் வைத்தார். அப்பொழுது தசரதர் நகரத்திலும்
நாட்டிலுமுள்ள பிராம்மணர்களுக்குத் திருப்தியாய் அன்னமிட்டு
அளவற்ற ரத்தினங்களைத் தக்ஷிணையாகக் கொடுத்தார்.

அந்த ராஜ குமாரர்களுக்கு அன்னப்பிராசனம், சௌளம், உப
நயனம் முதலிய ஸம்ஸ்காரங்கள் காலம் தவறாமல் விதிப்படி செய்
யப்பட்டன.

அவர்களுக்குள் த்வஜத்தைப்போல் விளங்கும் மூத்தவரான
ஸ்ரீராமன், தன் பிதாவுக்கு அளவற்ற ஸந்தோஷத்தை உண்டு
பண்ணுகிறவராய், பிரஹ்மாவைப்போல் எல்லாப் பிராணிகளுக்
கும் இஷ்டமுள்ளவராயிருந்தார். அந்தக் குமாரர்கள் வேத வேதாங்
கங்களையும் பூர்ணமாகக் கற்றார்கள். சூரர்களாகவும் ஞானவான்
களாகவும், சகல நற்குணங்களும் பொருந்தினவர்களாகவும், ஜனங்

களுக்கு அநுகூலத்தைச் செய்வதிலேயே நோக்கமுள்ளவர்களா கவும் வளர்ந்தார்கள். அவர்களில் ஸ்ரீராமன் அபாரமான காந்தியும் வீணாகாத பராக்கிரமமுமுள்ளவர்; சந்திரனைப்போல் ஸகல லோகங் களுக்கும் பிரியமானவர்; யானை யேற்றம்; குதிரை யேற்றம், ரதம் ஓட்டுதல், வில்வித்யை முதலியவைகளில் நிபுணர். பெற்றோர் களுக்குப் பணிவிடை செய்வதில் மிகவும் முயற்சியுள்ளவர்.

விசேஷ லக்ஷ்மி பொருந்திய லக்ஷ்மணன், குழந்தைப் பருவம் முதல் அனைவர்க்கும் பிரியமானவர்; தன் தமையனான ராமனிடத்தில் மனோவாக்குக் காயங்களால் அளவற்ற பிரியம் வைத்தவர். லக்ஷ்ம ணன் ஸமீபத்திலில்லாவிட்டால் புருஷோத்தமனான ராமனுக்குத் தூக்கம் வராது; ருசியுள்ள அன்னத்தையும் அவரின்றிப் புஜிப்ப தில்லை; தன் வலது கையாகவும் வெளியில் ஸஞ்சரிக்கும் பிராண னாகவும் அவரை நினைத்திருந்தார். ராகவன் குதிரைமேலேறி வேட்டைக்குப் போகும்பொழுது, இளையாழ்வார் வில்லும் கையு மாய் அவரை ரக்ஷித்துக்கொண்டு பின்தொடர்வார்.

அவருக்குத் தம்பியான சத்ருக்னன் அப்படியே பரதனிடத்தில் எல்லையற்ற பிரியம் வைத்தான். தன் பிராணனைக் காட்டிலும் அவனிடத்தில் பரதனுக்கு அதிகப் பிரேமையுண்டு.

மிகுந்த அதிருஷ்டசாலிகளும் பிரீதி வைக்கத் தகுந்தவர்களு மான நான்கு குமாரர்களையுடைய தசரதர், தேவர்களால் சூழப்பட்ட பிரஹ்மாவைப்போல் வெகுப் பிரீதியடைந்தார். அவர்கள் சாஸ்தி ரங்களைக் கற்று ஞானத்தை யடைந்ததால் நற்குணங்கள் பொருந்தி, ஒரு வேளை அஜாக்கிரதையால் கெட்ட காரியங்களில் மனம் சென்றாலும் அதனால் வெட்கமடைந்து, எல்லா விஷயங்களையும் அறிந்தவர்களென்ற கீர்த்தியையும், லௌகிக காரியங்களில் திறமையையும், வருங்காலத்தை அறியும் சக்தியையும், கண்ணைப் பறிக்கும் தேஜஸையும் உடையவர்களாயிருந்ததால், தசரதர் லோகாதிபதியான சதுர்முகனைப்போல் பரம ஸந்தோஷமடைந்தார். அவர்களும் மஹாராஜா தங்களிடத்தில் வைத்திருக்கும் பிரீதியைப் பார்த்து, வேதம் ஓதுவதிலும் வில்வித்தையிலும் பிதிரு சுச்ருஷை யிலும் கவலைவைத்து வெகு திறமையடைந்தார்கள்.

பிறகு தசரதர் ஒரு நாள் உபாத்தியாயரையும் பந்துக்களையும் மந்திரிகளையும் வருவித்துத் தன் புத்திரர்களுக்கு மணம் செய்ய வேண்டியதைப்பற்றி ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கையில், மஹா தேஜஸ்வியான விசுவாமித்திர மஹாமுனி, அவரைப் பார்க்க விரும்பி அங்கே வந்து “காதியின் புத்திரனான விசுவாமித்திரன் தங்களைப் பார்க்க வந்திருக்கிறானென்று அரசனிடத்தில் சீக்கிர

மாய்த் தெரிவியுங்கள்'' என்று காவலாளிகளுக்குச் சொன்னார். அவர்கள் பயபக்தியுடன் பரபரப்படைந்து அரண்மனைக்குள் ஓடி, விசுவாமித்திரர் வந்திருப்பதை ராஜாவுக்குத் தெரிவித்தார்கள். அவர் பரமானந்தமடைந்து வெகு ஜாக்கிரதையுடன் புரோஹிதரை முன்னிட்டுக் கொண்டு, இந்திரன் பிரஹ்மாவை உபசரிப்பதுபோல் மஹரிஷியை எதிர்கொண்டழைத்தார். கடுமையான விரதங்களை அனுஷ்டிக்கும் அந்த முனிவர் தேஜஸால் ஜ்வலிப்பதைக் கண்டு அரசன் முகமலர்ந்து, புரோஹிதர் மூலம் அவருக்கு அர்க்கிய பாத்யங்களைக் கொடுத்தார்.

விதிப்படி செய்யப்பட்ட அந்தப் பூஜையைக் கௌசிகர் அங்கீகரித்து, அரசனை, நகரத்தையும் பொக்கிஷத்தையும் தேசங்களையும் பந்துக்களையும் மித்திரர்களையும் பற்றி க்ஷேமம் விசாரித்தார். "மஹாராஜ! உம்மால் ஜயிக்கப்பட்டவர்கள் கீழ்ப்படிந்து நடக்கிறார்களா ? யாகங்களால் தேவர்களையும், அதிதிபூஜை ராஜநீதி நான்கு வித உபாயம் முதலியவைகளால் மனிதர்களையும் நன்றாய்த் திருப்தி செய்கிறீரா?'' என்று கேட்டு, வஸிஷ்ட வாமதேவ ஜாபாலி முதலியவர்களையும் விதிப்படி உபசரித்து க்ஷேமம் விசாரித்தார். அதனால் அவர்கள் வெகு ஸந்தோஷமடைந்து, ராஜஸபைக்கு வந்து பூஜிக்கப்பட்டு உசிதமான ஆஸனங்களில் அமர்ந்தார்கள்.

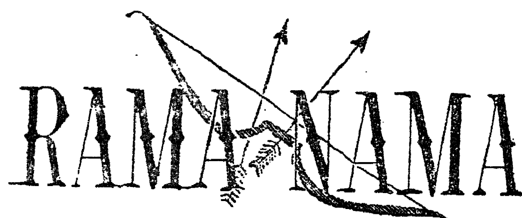
பிறகு எல்லையற்ற உதாரஸ்வபாவமுள்ள தசரதர் ஸந்தோஷத்தால் தேகம் புளகித்து, கௌசிகரைத் துதித்து "ஜனன மரணங்களால் பீடிக்கப்படும் மனிதர்களுக்கு அவைகளைப் போக்கும் அமிருதம் கிடைத்தால் எப்படியோ (அல்லது, மரண மடைந்தவன் பிழைத்து வந்தால் எப்படியோ); பல வருஷங்களாய் மழையில்லாமல் வாடின இடத்தில் மேகங்கள் ஓயாமல் மழை பெய்தால் ஜனங்களுக்கு எப்படி யிருக்குமோ; எவ்விதத்திலும் தனக்குப் பத்தினியிடத்தில் வெகுகாலமாய்ப் புத்திரன் பிறக்காமல், அந்த ஆசையை விட்டவனுக்குத் திடீரென்று அந்தப் பாக்கியம் கிடைத்தால் எப்படியோ; கெட்டுப்போன நிதிகள் தானாய்க் கிடைத்தால் எப்படியோ; பிரியமான புத்திரன் முதலியவர்களுக்கு விவாஹ மஹோத்ஸவம் நேர்ந்தால் நமக்கு எப்படியோ; அவ்விதமான ஸந்தோஷத்தை, ஒருநாளும் எதிர்பாராத தங்களுடைய வரவால் அடைந்திருக்கிறேன்.

"க்ஷேமமாய் வந்தீர்களா? என் ஸந்தோஷத்திற்கோ எல்லையில்லை. தங்களுடைய இஷ்டத்தை எப்படி நிறைவேற்றவேண்டும்? தங்களைவிட உத்தமமான பாத்திரம் எனக்குக் கிடைக்குமோ? என் யத்னமில்லாமல் நான் எதிர்பாராமல் என்னைத் தேடி வந்தீர்களே! என் ஜன்மம் இன்றுதான் கடைத்தேறிற்று; என் வாழ்நாள் இன்று

தான் பயனடைந்தது. தாங்கள் முதலில் அரசராய் ஸகல போகங்களையும் அனுபவித்தீர்கள். பிறகு கடுந்தவத்தால் ராஜரிஷியாகி பிரஹ்மரிஷி பதவியை அடைந்தீர்கள். எவ்விதத்திலும் தங்களை நான் பூஜிக்க வேண்டியவன்; யாதொன்றிலும் தங்களுக்கு ஆசையில்லை. தாங்கள் இங்கே வந்ததை நினைத்துநினைத்து எனக்கு ஆச்சரியம் பொங்குகிறது. தங்களுடைய வரவால் நான் மிகவும் பரிசுத்தனுனேன்; தங்களைத் தரிசித்ததால் புண்ணிய க்ஷேத்திரங்களை அடைந்தவனுனேன்; தாங்கள் எதையும் கொடுக்கக்கூடிய பிரபுவல்லவா? என்னை உத்தேசித்து இங்கே வந்த காரியத்தைச் சொல்லவேண்டும். தங்களுடைய ஆக்ஞையை நிறைவேற்றித் தங்களால் அனுக்கிரஹம் பெற விரும்புகிறேன். தாங்கள் எண்ணி வந்த காரியம் எதுவானுலும் யோசிக்கக்கூடாது; குறைவில்லாமல் முடிக்கிறேன். தாங்கள் எனக்குத் தெய்வமல்லவா? தங்களுடைய வரவால் எனக்கு விசேஷ க்ஷேமமும் நிகரற்ற தர்மமும் கிடைத்திருக்கின்றன" என்ருர்.

பெருந்தன்மையுள்ள தசரதர் வணக்கமாய்ச் சொன்ன வார்த்தைகள், உத்தம குணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு ஒப்பில்லாத கீர்த்தியடைந்த கௌசிகருடைய மனத்திற்கும் காதிற்கும் மிக்க சுகத்தைக் கொடுத்தன.

இதி ஹ்ருத³யஸுக²ம் நிஶம்ய வாக்யம்
ஶ்ருதிஸுக² மாத்மவதா விநீதமுக்தம் |
ப்ரதி²த கு³ணயஶா கு³ணைர் விஶிஷ்ட:
பரமரிஷி: பரமம் ஜகா³ம ஹர்ஷம் || (58)

ராமமந்த்ரம்

'ராமே'தி வர்ணத்³வய மாத³ரேண
ஸதா³ ஸ்மரந் முக்திமுபைதி ஜந்து: |
கலௌ யுகே³ கல்மஷ மாநுஷாணாம்
அந்யத்ர த⁴ர்மே க²லு நாதி⁴கார: ||

— ஸ்ரீராமகர்ணாம்ருதம் 1-96

'ராம' என்ற இரண்டு எழுத்துக்களைச் சிரத்தையுடன் எப்பொழுதும் நினைத்தால் முக்தி கிட்டும். கலியுகத்தில் குற்றங்கள் நிறைந்த மனிதர்களுக்கு ராமநாம ஜபத்தைத் தவிர்த்து வேறொரு கர்மாவிலும் அதிகாரமில்லையன்றோ?

ஸ்ரீ ராமசந்த்ராய நம:

18. சிறைவாஸ பயம் நீங்க

(For Escaping Danger of Imprisonment)

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம்

யுத்த காண்டம் : ஸர்க்கம் 117

உமா ஸம்ஹிதா

காராக்[3]ருஹ ப்ரவேஶ: ஸ்யாதி[3]தி யஸ்யாஸ்தி வை பயம் |
விபீ[4]ஷணேந ஸீதாயா நயநம் ராமஸந்நிதெ[4]ள ||
ஸபடே[2]ந் மது[4]ரைர்த்ரவ்யை: தோஷயித்வா ரக்ஷ[4]தமம் ||

வினைப்பயனால் கௌரவ குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மனிதருக்குச் சிறைவாஸ பயம் ஏற்படும் நிலையில் மனம் கலங்கியிருக்கும்போது "விபீஷணன் ஸீதையை ஸ்ரீராமரிடம் அழைத்துச் சென்ற" யுத்த காண்டம் 117–வது ஸர்க்கத்தைப் பாராயணம் செய்ய வேண்டும்.

நிவேதனம் : *ஏதாவது இனிப்பான பொருள்.*

ஸங்கல்பம்

ஸ்ரீ ஸீதாலக்ஷ்மண பரதசத்ருக்ன ஹநுமத் ஸமேத
ஸ்ரீராமசந்த்ர ப்ரபோ: ப்ரஸாதேந
......நாம்ந: காராக்[3]ருஹ ப்ரவேஶப[4]ய
நிவ்ருத்யர்த்த[2]ம் 'ஸீதாநயநா'த்மக
ஸ்ரீமத்[3] ராமாயண க[4]ட்ட பாராயணம்
அஹம் கரிஷ்யே |

ஸர்க்கம் 117

ஸீதையை அழைத்து வந்தது

ஸ உவாச மஹாப்ராஜ்ஞ மபி⁴க³ம்ய ப்லவங்க³ம: |
ராமம் வசநமர்த²ஜ்ஞோ வரம் ஸர்வ த⁴நுஷ்மதாம் || (1)

மஹா புத்திமானும் யுத்த வீரர்களுக்குள் சிரேஷ்டருமான ஆஞ்ஜநேயர் ராமனிடத்திற்குச் சென்று, "பிரபோ! நாம் எதற்காக இந்தப் பிரயத்னத்தைச் செய்தோமோ, எதற்காக ஸமுத்திரத்தில் அணையைக் கட்டி, லங்கையை முற்றுகையிட்டு, ராக்ஷஸ ஸைன்யத்தை அழித்து, ராவணனைக் கொன்றோமோ, அந்தப் பிரயோஜன ரூபமான ஸீதாதேவிக்குத் தாங்கள் தரிசனம் கொடுக்கவேண்டியது. அவள் சோகத்தால் மனம் வாடி, கண்களிலிருந்து நீர் தாரைதாரையாய்ப் பெருக, அசோகவனத்தில் உட்கார்ந்திருக்கையில், நான் சென்று, தாங்கள் ராவணனை ஸம்ஹரித்ததை விக்ஞாபனம் செய்தேன். அதைக் கேட்டுப் பரமானந்தமடைந்தாள். என்னிடத்தில் முன்பு வைத்த விச்வாசத்தால், 'ஆஞ்ஜநேய! ஒருவராலும் வெல்லக்கூடாத ராக்ஷஸர்களை ஸம்ஹரித்து ஜயலக்ஷ்மியுடன் விளங்கும் என் நாதனையும் லக்ஷ்மணனையும் தரிசனம் செய்ய விரும்புகிறேன்' என்று விக்ஞாபனம் செய்தாள்" என்றார்;

தர்மாத்மாக்களில் சிரேஷ்டரான ரகுநாதன் அதைக் கேட்டு கண்களில் நீர் ததும்ப யோசனையில் ஆழ்ந்தார். "ராவணனுடைய கிருஹத்தில் இவ்வளவு காலம் வஸித்த ஸீதையை நான் சேர்த்துக்கொண்டால், எல்லையற்ற லோகாபவாதத்திற்காளாவேன். தோஷமற்ற ஜானகியைத் தள்ளிவிட்டால் மஹாபாபத்திற்காளாவேன். இந்த சங்கடத்திற்கு என்ன செய்யலாம்? இதுவரையில் சொல்லமுடியாத கஷ்டங்களை அநுபவித்த ஸீதையின் மனத்தை மறுபடியும் புண்படுத்தவேண்டியிருக்கிறதே" என்று உஷ்ணமாய்ப் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு, பூமியைப் பார்த்தவண்ணமேயிருந்தார். பிறகு ஸீதையை அழைத்துவரத் துடிதுடித்துக் கொண்டிருந்த விபீஷணனைப் பார்த்து, "ஸீதைக்கு மங்கள ஸ்நானம் செய்வித்து உத்தமமான பரிமளத் திரவியங்களாலும் ஆபரணங்களாலும் அலங்கரித்துச் சீக்கிரம் அழைத்துவா" என்றார்.

உடனே விபீஷணன் பரபரப்புடன் ஓடி, அந்தப்புரத்தில் பிரவேசித்து, தன் வேலைக்காரிகளின் மூலமாய், "அம்மணி! தாங்

கள் மங்கள ஸ்நானம் செய்து உத்தமமான பரிமளத்திரவியங்
ளாலும் ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு இந்த வாஹன
தில் ஏறுங்கள், தங்களுடைய பர்த்தா தங்களைப் பார்க்கவேண்(
மென்று விரும்புகிறார்'' என்று தெரிவித்தான். ஸீதை, "குழ
தாய்! அப்படியல்ல. இப்பொழுது இருக்கிறபடியே என் பர்
தாவைப் பார்ப்பது நலம்'' என, விபீஷணன், "தங்களுக்கு
பர்த்தாவும் அரசனுமான ரகுநந்தனனுடைய உத்திரவுப்படி நட
பதே உசிதமென்று எனக்குத் தோன்றுகிறது'' என்றான். பர்த்த
வையே தெய்வமாய்ப் பாவித்து, அவரிடத்திலுள்ள பக்தியையே
விரதமாய்க் கொண்டு, மஹா உத்தமியென்று புகழ்பெற்ற ஜானகி
"அப்படியே செய்கிறேன்'' என்றாள்.

பிறகு ஸீதைக்கு மங்களஸ்நானம் செய்வித்து, விலையுயர்ந்
ஆபரணங்களாலும் ஆடைகளாலும் ராக்ஷஸ கன்னியகளால் அலங்
கரித்து, விபீஷணன் ஸூரியனைப்போல் ஜ்வலிக்கும் பல்லக்கில்
ஸீதையை ஏற்றுவித்து, அதற்கு வெளியில் நேர்த்தியாய்த் திரை
போடுவித்து ராக்ஷஸவீரர்கள் ஆயுதபாணிகளாய் நான்கு புறங்
களிலும் காத்துவர, ராமன் இருக்குமிடத்திற்கு அழைத்து வந்தான்
அவன் வந்ததை அறிந்தும், ஆழ்ந்த யோசனையிலிருக்கும் ராமனை
ஸமீபித்து நமஸ்கரித்து, "பிரபோ! உத்திரவுப்படி தங்களுடைய
தேவியை அழைத்து வந்திருக்கிறேன்'' என்று தெரிவித்தான்.
அதைக் கேட்டு ரகுநந்தனனுக்கு, "இவ்வளவு சிரமப்பட்டு ராவ
ணனைக் கொன்று ஸீதையை மறுபடியும் பார்த்தோமல்லவா''
என்று ஆனந்தமுண்டாயிற்று; "ராவணனுடைய கிருஹத்தில்
இவ்வளவு காலம் இருந்ததைப் பற்றி லோகத்தார்கள் என்ன
சொல்லுவார்களோ'' என்று முகம் வாடிற்று. இனி அவளிடத்தில்
கடும் வார்த்தைகளைச் சொல்வதற்கு வேண்டிய ரோஷத்தையும்
வருவித்துக்கொண்டார். பிறகு மேல் நடக்கவேண்டிய காரியத்தை
யோசித்துக்கொண்டு, ஸந்தோஷமற்றவரைப்போல் அபிநயித்து,
ஸமீபத்திலிருந்த விபீஷணனைப் பார்த்து, "ராக்ஷஸபதே! குழந்தாய்!
நீ எப்பொழுதும் என் ஜயத்தையும் க்ஷேமத்தையும் கோருகிறவன்;
வைதேஹி சீக்கிரமாய் என் சமீபத்தில் வரட்டும்'' என்றார்.
உடனே விபீஷணன் அங்கிருந்த ஜனங்களை அப்புறம் விலகச்
செய்தான். அந்தப்புர உத்யோகஸ்தர்கள் பிரம்புகளால் அங்கிருந்த
ராக்ஷஸர்களையும், கரடிகளையும் வானரர்களையும் தூரத்தில் ஒதுக்
கினார்கள். அப்பொழுது சமுத்திரத்தில் பெருங்காற்றுக் கிளம்பு
வதுபோல் பெருங்கூச்சலுண்டாயிற்று.

அதைக் கண்டு ராமன், வானரர்களிடத்திலுள்ள விசேஷ
ஸ்நேஹத்தால் அதைப் பொறுக்காமல், அவர்களைத் தடுத்து, மஹா

புத்திமானுன விபீஷணனே நெருப்புப் பொறி பறக்கும் கண்களால் எரித்துவிடுகிறவரைப்போல் கோபத்துடன் பார்த்து, நான் இருப்பதைக் கொஞ்சம்கூட லக்ஷயம் செய்யாமல் இவர்களை இப்படி உபத்திரவிக்கத் துணிந்தாயல்லவா? போதும், நிறுத்து; இவர்களை யாரென்று நினைத்தாய்? என்னைச் சேர்ந்தவர்கள்; என் உயிருக்கு ஸமானர்கள். வீடுகளும், வஸ்திரங்களும் திரைகளும், பரிவாரங்களும் ஜனங்களை அப்புறம் துரத்துவதும் இன்னும் மற்ற ராஜோபசாரங்களும் ஸ்த்ரீகளுக்குக் காவல் என்று நினைத்தாயோ? அவர்களுடைய நல்ல நடத்தையே அவர்களுக்குக் காவல். மனம் காவலோ? மதில் காவலோ? விசேஷ கஷ்டங்கள் நேர்ந்தபொழுதும், இஷ்ட ஜனங்கள் இறந்தபொழுதும், ராஜ்யத்திற்கு அபாயங்கள் நேர்ந்தபொழுதும், யுத்த பூமியிலும், ஸ்வயம்வர காலத்திலும், யாகசாலையிலும், விவாஹ ஸமயத்திலும் ஸ்த்ரீகளை எல்லோரும் பார்க்கலாம்; அதனுல் தோஷமில்லை. இவள் இப்பொழுது யுத்த பூமியில் வந்திருக்கிருள்; சமீபத்தில் விசேஷ நஷ்டத்தை அநுபவிக்கப்போகிருள்; மேலும் என் சமீபத்திலிருக்கிருள்; இவளை எல்லோரும் பார்ப்பதால் தோஷமில்லை; சீக்கிரமாய் இங்கே அழைத்து வா. எனக்காக உயிரைக் கொடுத்த என் ஸ்நேஹிதர்களுக்கு நடுவில் நானிருக்கும்பொழுதே ஸீதை என்னைப் பார்க்கட்டும். இவர்களெல்லோரும் இவ்வளவு கஷ்டப்பட்டதும், வீடு வாசல்களை விட்டு இங்கே வந்ததும், கோரமான ராக்ஷஸர்களால் அடிபட்டு மடிந்ததும் எதற்காக? இவளுடைய கஷ்டத்தை நிவர்த்தி செய்து இவளுக்குப் பிராணதானம் செய்வதற்கல்லவா? அப்படிப் பட்டவர்கள் இவளுக்குப் பிதாக்களல்லவா? தகப்பன் பெண்ணைப் பார்ப்பதில் தோஷமென்ன?'' என்ருர்.

விபீஷணன் அதைக் கேட்டுப் பயந்து நடுநடுங்கி, மிகவும் வணக்கமாய் ஸீதையை ராமனுடைய சமீபத்தில் அழைத்து வந்தான். லக்ஷ்மணனும் ஆஞ்ஜநேயரும் அவருடைய வார்த்தைகளைக் கேட்டு, ''இதென்ன விபரீதம்! ரகுநாதன் ஸீதையைவிட்டுப் பிரிந்து சோகத்தால் தபித்துப் பிரலாபிப்பதைப் பிரத்யக்ஷமாய்ப் பார்த்தோம். அவளுக்காக ஸகல லோகங்களையும் ஸம்ஹரிக்க முயன்ற ரகுவீரன், இப்பொழுது பேசும் வார்த்தைகளைக் கேட்டால் ஸீதையிடத்தில் வெறுப்படைந்து அவள் தனக்கு வேண்டியதில்லையென்று நிச்சயம் செய்தவர் போலிருக்கிறதே'' என்று மிகவும் வருத்தப்பட்டார்கள்.

அப்பொழுது ஸீதை வெட்கத்தால் எண்சாணுடம்பும் ஒடுங்கி, ''ஐயோ! இவ்வளவு காலம் கழித்து, இவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு, என் நாதனைப் பார்க்கக் கிடைத்ததே என்று ஸந்தோஷப்பட்டு,

பார்த்ததும் பார்க்காததுமாயிருக்க, ஆரம்பத்திலேயே இடி விழு
ந்ததுபோல் இந்தக் கோபவார்த்தைகளைக் கேட்கலாயிற்றே" என்
வருந்தி, புருஷர்களுக்கெதிரில் வர வெட்கப்பட்டு, வஸ்திரத்தா
முகத்தை மறைத்துக்கொண்டு மெள்ளமெள்ள ராமனுடை
பக்கத்தில் வந்து, "ஆர்யபுத்ர !" என்று கூறி, சோகத்தால் நெ
சடைந்து, பேசமுடியாமல் கண்களிலிருந்து நீர் தாரைதாரையாய்
பெருக அழுதாள். இப்படிப்பட்ட கோர யுத்தத்தில் மஹா
பிரஸித்தி பெற்று, ஜயலக்ஷ்மி விளங்க, வீரலக்ஷ்மி ஜ்வலிக்க த
பர்த்தாவை அதுவரையிலும் பார்த்ததில்லை. ஆகையால் அ
வற்ற ஆச்சரியத்துடன், "நமக்கு மானமும் பிராணனும் பர்த்தாவு
பந்துக்களும் கீர்த்தியும் போயினவென்று கைவிட்டிருக்க, ஸக
ஆபத்துகளும் அபாயங்களும், ஸூரியனைக்கண்ட பனிபோ
நீங்கினவல்லவா" என்று பரமானந்தத்துடனும், தன் பதியை
தெய்வமென்று எண்ணினவளாகையால அவரிடத்தில் வைத்
கரையில்லாத ஸ்நேஹத்துடனும், அவருடைய திவ்ய சௌந்தரிய
பொருந்தின முகத்தை நிமிர்ந்து பார்த்தாள். உதித்த பூர்ணச
திரனைப்போல் அவருடைய முகமண்டலம் சிவந்திருந்தது. களங்
மற்ற சந்திரனைப்போல் அடுத்த க்ஷணத்தில் கோபத்தால் விக
ரத்தை அடையும். வெகுகாலமாய் விட்டுப்பிரிந்த தன் பிராண
நாயகனுடைய முகத்தை ஏறிட்டுப் பார்த்து, ஸீதை ஸகல துக்க
களையும் ஸகலக் கிலேசங்களையும் ஸகல சோகத்தையும் ஸக
தாபத்தையும் மறந்தாள்.

அத² ஸமபநுத³ம் மந: க்லமம் ஸா
ஸுசிர மத்³ருஷ்ட முதீ³க்ஷ்ய வை ப்ரியஸ்ய |
வத³ந முதி³த பூர்ண சந்த்³ர காந்தம்
விமல ஶஶாங்க நிப⁴ாநநா தத³ாஸீத் || (37

ஸ்ரீராமசந்த்ராய நம :

19. துர்நடத்தையுள்ள பிள்ளை நல்லவனாக

(For Better Character of Children)

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம்

அயோத்யா காண்டம் : ஸர்க்கங்கள் 1, 2

உமாஸம்ஹிதா

அயோத்[4]யா காண்ட ப்ராரம்பே[4] ஸ்ரீராம கு[3]ண ஸந்ததே : |
பட[2]நாத்[3] கு[3]ணவாந் புத்ரோ நிர்கு[3]ணோபி ப[4]வேத்[3] த்[4]ருவம் ||

சொன்னசொல் கேட்காமல், தக்கபடி கல்வி பயிலாமல், தீய வருடன் சேர்ந்து தீய செயல்களைப் புரிந்து, பெற்றோருக்கும் குலத்திற்கும் இழுக்கு ஏற்படுத்தும் மகன் விஷயமாகக் கலங்கி இருக்கும் தந்தை, 'ஸ்ரீராமரின் குண கணங்களை வருணிக்கும்' அயோத்யா காண்டம் 1, 2-வது ஸர்க்கங்களைப் பாராயணம் செய்தால் தனயன் திருந்தி நல்வழியில் நடப்பான்.

நிவேதனம் : *ஐந்து வாழைப்பழங்கள்.*

ஸங்கல்பம்

ஸ்ரீ ஸீதாலக்ஷ்மண பரதசத்ருக்ன ஹநுமத் ஸமேத
ஸ்ரீ ராமசந்த்ர ப்ரபோ : ப்ரஸாதேந
............நாம்ந : | நாம்ந்யா :, புத்ரஸ்ய | புத்ரிகாயா :
ஸகல ஸ[3]த்கு[3]ணாவாப்த்யர்த்த ம்
" ஸ்ரீராமகு[3]ண வர்ணநா "த்மக
ஸ்ரீமத்[3] ராமாயணக[4]ட்ட பாராயணம்
அஹம் கரிஷ்யே |

ஸர்க்கம் 1

ஸ்ரீ ராம பட்டாபிஷேக நிச்சயம்

க³ச்சதா மாதுலகுலம் ப⁴ரதேந ததா³நக⁴ : |
ஶத்ருக்⁴நோ நித்ய ஶத்ருக்⁴நோ நீத: ப்ரீதி புரஸ்க்ருத : || (1)

குற்றமற்றவரும் நித்திய சத்துருக்களான காமம் குரோதம் முதலியவைகளை ஜயித்தவருமான சத்துருக்னன், மாமன்வீட்டிற்குப் போகும் பரதனால் பிரீதியுடன் அழைத்துப் போகப்பட்டார். பரதன் தன் மாமனை யுதாஜித்தால், உத்தமமான குதிரைகள், ஆபரணங்கள், போர்வைகள், போஜனம் முதலிய உபசாரங்களால் புத்திரனைப்போல் பிரீதியுடன் ஆதரிக்கப்பட்டாலும், சத்துருக்னனிடத்திலுள்ள ஸ்நேஹத்தால் மாத்திரம் அங்கே வஸித்துக்கொண்டிருந்தார்.

இப்படி இஷ்டமான வஸ்துக்களால் விசேஷப் பிரியமடைந்து ஸுகமாக அங்கே வஸிக்கும்பொழுது, சூரர்களான அவ்விருவரும், "நமது பிதா வயது சென்றவராயிற்றே; இனி ராஜ்யபாலனம் செய்ய அவரால் முடியாதே; ராமனுக்கு ஒரு வேளை பட்டாபிஷேகம் செய்வாரோ தெரியவில்லையே; இந்த ஸமயத்தில் ஸமீபத்திலிருந்து பிதாவிற்குப் பணிவிடை செய்யவேண்டியிருக்க, அந்தக் காலம் நமக்குத் தவறிப் போகிறதே" என்று தசரதரை அடிக்கடி நினைத்துக் கொள்வார்கள். உத்தமமான புத்திரர்களை அடைந்ததால் அளவற்ற தேஜஸுள்ள அவ்வரசனும், "இந்திரன், வருணன் முதலியவர்களைப்போல் குறைவில்லாத ஸ்நேஹமுள்ள பரத சத்ருக்னர்களை விட்டுப் பிரிந்திருக்கிறோமே. பலவகையான ஸம்பத்துகள் நிறைந்திருந்தாலும் என் அருமைக் குழந்தைகள் ஸமீபத்தில் இல்லாதது ஒரு பெரிய குறையே" என்று, அவர்களை அடிக்கடி நினைப்பது வழக்கம்.

நான்கு குமாரர்களிடத்திலும் அரசனுக்குத் தன் சரீரத்திலிருந்துண்டான நான்கு கைகளிடத்திலும் போல் பிரீதி ஸமமே. ஆனாலும் பிராணிகளுக்குள் பிரஹ்மதேவர் எப்படியோ, அப்படி அந்த நால்வருக்குள் ராமன் உத்தம குணங்களுடன் கூடியிருந்ததால் தசரதருக்கு அவரிடத்தில் அதிகப் பிரீதி.

நித்தியரான மஹாவிஷ்ணு, கர்வமடைந்த ராவணனைக் கொல்லத் தேவர்களால் வேண்டப்பட்டு, ராமனாகப் பூமியில் வந்தார். இந்திரனைப் புத்திரனாக அடைந்த அதிதியைப் போல் கௌஸல்யையும் வெகு தேஜஸுள்ள ராமனால் விளங்கினாள்.

இம்மாதிரியான புத்திரனை அடைந்தவர்கள் கௌஸல்யையை
தவிர பூமியில் வேறொருவரும் இல்லை. ராமன் மிக்க அழகுள்ள
பராக்கிரமமுள்ளவர்; அஸூயையில்லாதவர்; இங்கிதம், ஸ்வபா
நடை முதலியவைகளில் தசரதரை ஒத்தவர். ஒருவரும் கடு
யான வார்த்தையை அவரிடத்தில் சொல்லமாட்டார்கள் ; அப்ப
சொன்னாலும் அவர் பதில் சொல்வதில்லை. பேசும்போதெல்ல
மிருதுவாகவே பேசுவார். எப்பொழுதும் சாந்த ஸ்வபாவமுள்ள
ஆகையால் ஒருவன் தனக்கு எப்பொழுதாவது எக்காரணத்
லாவது ஸ்வல்ப உபகாரம் செய்திருந்தாலும் அதைப் பெரித
எண்ணி மிகவும் ஸந்தோஷிப்பார். ஆனால் ஸகல ஜகத்திற்
அவரே ஆத்மாவாகையாலும் மனத்தை வசப்படுத்தினதாலு
பிறர் தனக்கு எண்ணமுடியாத அபகாரங்களைச் செய்தாலு
அவைகளை நினைப்பதே இல்லை.

ஒவ்வொரு நாளும் அஸ்திர வித்யையைக் கற்ற ஸமயம் பே
மிகுந்த காலத்தில், அனுஷ்டானம், நல்லறிவு, வயது இம்மூன்றிலு
முதிர்ந்து நல்லோராயிருக்கும் பெரியோர்களுடன் பேசிக்கொ
டிருப்பார். அவர் எப்பொழுதும், எல்லா ஜனங்களும் எப்ப
ஸுகமாக வஸிப்பார்களென்ற யோசனையுள்ளவர் ; இன்பமாக
பேசுகிறவர் ; மிகவும் தாழ்ந்தவர்களிடத்திலும் தானே முந்திப் பே
வார். அண்டினவர்களுடைய சத்துருக்களை நாசம் செய்யும் பரா
கிரமமுள்ளவர் ; அப்படியிருந்தும் கர்வமில்லாதவர். உண்ன
யல்லாத கதைகளை ஒருபொழுதும் சொல்வதில்லை. பெரியோர்களை
எதிர் கொண்டழைத்து நன்றாகப் பூஜிப்பார். ஸகல ஜனங்களிட
திலும் அதிகப் பிரீதியுள்ளவர். அவர்களும் அவரிடத்தில் அப்படியே
பிரீதி வைத்திருந்தார்கள். எல்லோரிடத்திலும் தயையுள்ளவ
பிறருடைய துக்கத்தைப் பொறுக்காதவர். கோபத்தை ஜயித்தவ
வேதத்தின் உட்கருத்தை அறிந்தவர்களைப் பூஜிப்பவர். தீன
களிடத்தில் தயையுள்ளவர். தர்மத்தைப் பொதுவாகவும் விசேஷ
மாகவும் அறிந்தவர். எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் அபயம் கொடு
கிறேன் என்ற விரதமுள்ளவர். பிறருடைய பொருளை விரும்பாதவ
தன் வம்சத்திற்குத் தகுந்த தயை, தாக்ஷிண்யம், அண்டினவர்களை
காப்பாற்றுவது, துஷ்டர்களைச் சிக்ஷிப்பது முதலிய க்ஷத்திரி
தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பதே பெரிதென்றும், அதுவே கீர்த்தியையு
ஸ்வர்க்காதி புண்ய லோகங்களையும் கொடுக்குமென்றும் நினை
பவர். யாவற்றையும் அறிந்தவராகையால், சூது, சொக்கட்டா
முதலிய வீணான விளையாட்டுகளில் காலத்தைக் கழிப்பதில்லை
தர்மவிரோதமான வீண் பேச்சில் ஆசையற்றவர். லௌகிக விய
ஹாரத்திலும் வைதிக வியவஹாரத்திலும் தடையில்லாமல் பி

ஹஸ்பதியைப்போல் மேன்மேலும் கக்ஷி சொல்லக் கூடியவர். மனோ வியாதி தேக வியாதி இல்லாதவர். யௌவன புருஷன்; எல்லோரும் புகழும் பேசும் திறமையுள்ளவர்; அதிக சரீர பல முடையவர்; அத்யயனம் செய்யும் தேச காலங்களை நன்குயறிந் தவர். ஒரு தடவை பார்த்தவுடன் ஒருவனுடைய பலம் இவ்வள வென்று நன்றாக அறியக்கூடியவர். தனக்கு அபகாரம் செய்தவ னிடத்திலும் விரோத புத்தியில்லாதவர். ஆசாரியரிடத்தில் வித்யையைக் கற்று, விரதங்களை அநுஷ்டித்து ஸமாவர்த்தனம் செய்தவர். வேதங்களின் அர்த்தத்தை விதிப்படி நன்றாகக் கற் றுணர்ந்தவர்; அஸ்திர சஸ்திர வித்யையில் தன் பிதாவைக் காட் டிலும் மிகுந்த திறமையுடையவர். இவருடைய வம்சம் மிகவும் பரிசுத்தமானது.

இவர் ஸகல க்ஷேமங்களுக்கும் இருப்பிடம். குற்றமற்றவர். வேதத்தில் சிரத்தையுள்ளவர். எந்நாளும் கலங்காத புத்தியுள்ள வர். மிகவும் கஷ்டமான நிலைமையிலும் உண்மையையே பேசு கிறவர். எண்ணமும் பேச்சும் செய்கையும் ஒத்திருப்பவர். தர்மங்களைப் பூர்ணமாக அறிந்த பெரியோர்களான பிராம்மணோத் தமர்களால் நல்ல மார்க்கத்தில் நன்றாகப் பழக்கப்பட்டவர். பகலின் முன்பாகத்தில் அநுஷ்டிக்கவேண்டிய தர்மார்த்த காமங்களை நன்றாக அறிந்தவர். அறிந்த விஷயத்தை ஒருபொழுதும் மறக்கா தவர். மேன்மேலும் தோற்றமுள்ள புத்தியுள்ளவர். லௌகிக காரியங்களில் மிகவும் சமர்த்தர். வணக்கமுள்ளவர். பிறரால் அறிய முடியாத எண்ணத்தையுடையவர். ஆலோசித்த காரியம் முடியும்வரையில் பிறர் அறிய முடியாதபடி மறைத்து வைத்துக் கொள்பவர். சிறந்த மந்திரிகளுடையவர். அவருடைய கோப மாவது சந்தோஷமாவது வீண்போகாது. நல்ல பாத்திரமறிந்து தானம் செய்வதற்கும் நியாயமாய்ச் சம்பாதிப்பதற்கும் தகுந்த காலத்தை நன்றுயறிந்தவர். தேவதைகளிடத்திலும் ஆசாரிய ரிடத்திலும் மிகுந்த பக்தியுள்ளவர். அண்டினவர்களிடத்தில் மிகுந்த பிரீதியுள்ளவர்; கலக்கமில்லாத நிச்சயமான தத்வஞ்ஞான முள்ளவர்; மூடர்களுடன் சேராதவர்; கடுமையாகப் பேசாதவர்; சோம்பலில்லாமல் எப்பொழுதும் சாஸ்திரவிசாரம் செய்துகொண் டிருப்பவர்; சாஸ்திரங்களின் உண்மையை அறிவதில் ஜாக்கிரதை யுள்ளவர்.

பிறருடைய குற்றங்களையும் தன் ராஜ்யத்திலும் சத்துரு ராஜ் யத்திலுமுள்ள தோஷங்களையும் நன்றுயறிந்தவர். வேதவேதாங் கங்களையும் சகல வித்யைகளையும் அப்யஸித்தவர். எல்லா விஷயங்களின் முடிவான கருத்தை அறிந்தவர். பார்த்தவுடன்

அவரவர்களின் ஸ்வபாவ தாரதம்யத்தை நன்ருயறிந்தவர். சாஸ்திரப்படி மித்திரர்களேயும் ஸாதுக்களேயும் சேர்ப்பதிலும், களேக் காப்பாற்றுவதிலும் வெகு சாமர்த்தியமுள்ளவர். வர்களே சிக்ஷிக்கும் சமயமறிந்தவர். தேனீக்கள் புஷ்பங்களேக் காமல் எப்படி ரசத்தை எடுக்குமோ, அப்படி ஜனங்களுக் கஷ்டமில்லாமல் அவர்களிடத்திலிருந்து தனத்தை ஸம்பாதிக் வகையை அறிந்தவர். தன் வரவில் பாதியையாவது, கால்ப த்தையாவது, முக்கால் பாகத்தையாவது செலவழிக்கலாமே ஒ வரவிற்கு அதிகமாகச் செலவு செய்யக் கூடாதென்ற ராஜநீதி அறிந்தவர். பலவகையான சாஸ்திர ஆராய்ச்சியிலும் ஸம்ஸ்கி பிராகிருத பாஷைகளில் காவ்யம், நாடகம் முதலியவைகளி மிகவும் தேர்ந்தவர். தர்மார்த்தங்களுக்கு விரோதமில்லாத ஸுகத்தை அநுபவிப்பவர். செய்யவேண்டிய காரியங்க உத்ஸாகக் குறைவில்லாதவர். இன்பமாகக் காலம் க பதையே பிரயோஜனமாகவுடைய சித்திரவேலையிலும் ஸங்கீ திலும் பல வாத்தியங்களே வாசிப்பதிலும் திறமையுள்ளவர். செல்வத்தை ஐந்து வகையாகப் பிரிக்கவேண்டுமென்ற நீதி அறிந்தவர். யானே, குதிரை முதலியவைகளே ஏறிப் பழக்குவ திறமையுள்ளவர். வில்வித்யையின் ரஹஸ்யத்தை அறிந்த களுக்குள் சிறந்தவர். லோகத்திலுள்ள அதிரதர்களால் பூஜிக் பட்டவர். சத்துருக்களே நோக்கித் தானே பயமில்லாமல் போ ஸைன்யத்தின் முன்னின்று, தன் பலங்களேக் காப்பாற்றி, சத்து களுடைய வ்யூஹங்களேப் பிளந்து, தன் ஸைன்யத் அதற்குள் செலுத்தி, பகைவர்களே முறியடிப்பதில் மிகு ஸாமர்த்தியமுள்ளவர். ஸைன்யங்களேப் பல வ்யூஹங்களா பிரிப்பதில் நிபுணர். தேவாஸுரர்களும் அவரை ஒருபொழு ஜயிக்க முடியாது.

அஸூயையை விலக்கினவர். கோபத்தை ஜயித்தவர். கர் மில்லாதவர். பிறர்க்குக் கிடைக்கும் லாபத்தைப்பற்றிப் பொருஎ யில்லாதவர். பிராணிகளே அவமதிக்கும் ஸ்வபாவமில்லாதவ இவ்வளவு உத்தம குணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, பூமிதே யைப்போல் பொறுமை வாய்ந்த ராமன், மூவுலகத்தாருக்கும் பிர மானவர். புத்தியில் பிருஹஸ்பதியை ஒத்தவர்; பராக்கிரமத்தி மஹேந்திரனேப் போன்றவர். இம்மாதிரி ராமன் எல்லா ஜன களுக்கும், தன் பிதாவான தசரதருக்கும், ஸந்தோஷத்தை கொடுக்கும் உத்தம குணங்களால் ஸூரியன் ஆயிரம் கிரண களுடன் விளங்குவதுபோல் பிரகாசித்தார். ஆகையால், அ ஷினவர்களேக் காப்பாற்றுகிறதென்ற விரதத்தையும் வீண்போகா

பராக்கிரமத்தையும் உடையவரும், லோக பாலர்களைப் போன்ற வருமான ராகவன், தங்களுக்கு அரசனாக வேண்டுமென்று ஜனங்கள் ஆசைகொண்டார்கள்.

அப்பொழுது தசரத சக்கரவர்த்தி, தன் புத்திரன் உத்தம குணங்களால் நிகரற்றவனென்று நினைத்து, "வயது முதிர்ந்த நமக்கு இனி ஆகவேண்டியதென்ன? நாம் உயிரோடிருக்கையில் ராமன் அரசனாக வேண்டியதே நமக்கு மிகுந்தப் பிரீதியைக் கொடுக்கும். ஆகையால் அவனுக்கு அபிஷேகம் செய்து, அவனை அரசனாக எப்பொழுது பார்ப்பேன்? நமது குழந்தை ராமன், தனவான்களுக்கு மேன்மேலும் ஐசுவரியம் பெருகவேண்டுமென்று விரும்புகிறவன். செல்வம் குறைந்தவர்களிடத்தில் மிகுந்த தயைவைத்து உதவி செய்கிறவன். தாபத்தைப் போக்கி ஜலத்தைப் பொழிவதால் மேகத்தினிடத்தில் ஜனங்கள் எப்படிப் பிரியம் வைக்கிறார்களோ அப்படி, நம்மைவிட ராமனிடத்தில் விசேஷப் பிரியம் வைத்திருக்கிறார்கள். மேலும், பராக்கிரமத்தில் யமனையும் இந்திரனையும் புத்தியில் பிருஹஸ்பதியையும், தைரியத்தில் ஹிமயமலையையும் ஒத்திருப்பதால் என்னைவிட மிகுந்த குணசாலி. நமது குழந்தை ராமனுக்கு அபிஷேகம் செய்து இந்த முதிர்ந்த வயதில் அதனாலுண்டாகும் ஆனந்தத்தை அனுபவித்துப் பிறகு ஸ்வர்க்கமடையவேண்டும்" என்று தன் மனத்தில் தீர்மானித்துக்கொண்டார்.

அரசர்களிடத்திலில்லாத மேற்சொன்ன அளவற்ற லோகோத்தமமான நற்குணங்கள் யாவும் ராமனிடத்தில் இருப்பதைப் பற்றித் தன் மந்திரிகளுடன் யோசித்து, ராமனுக்கு ராஜ்யத்தைக் கொடுக்க நிச்சயித்தார்.

மேலும், அரசருக்கு வரும் கெடுதியைக் காண்பிக்கும் மூன்று வகையான அபசகுனங்களையும் தனக்கு கிழத்தனத்தால் நேர்ந்திருக்கும் சக்தக் குறைவையும் ராமனுக்குச் சீக்கிரமாக அபிஷேகம் செய்யவேண்டும் என்பதற்குக் காரணமாக மந்திரிகளிடத்தில் சொன்னார். பூர்ண சந்திரனைப்போன்ற ராமனுடைய முகத்தைப் பார்த்தவுடனே எல்லா ஜனங்களும், தானும் துக்கம் நீங்கி மிகுந்த ஸந்தோஷத்தை அடைவதால், பிரஜைகள் க்ஷேமமாயிருக்க வேண்டியகாலம் வந்துவிட்டதென்றெண்ணி ராமாபிஷேகத்தைச் சீக்கிரப்படுத்தினார். தூதர்களை அனுப்பி அநேக பட்டணங்களிலும் தேசங்களிலும் வசிக்கும் ஜனங்களையும், முக்கியமான அரசர்களையும் சீக்கிரமாக வருவித்தார். ஆனால் கேகய தேசத்தரசனும் ஜனகரும் வெகு தூரத்திலிருந்ததால் பிறகு கேட்டு சந்தோஷமடையட்டுமென்று அவர்களுக்குச் சமாசாரம் அனுப்பவில்லை. தசரதர், வந்த அரசர்களுக்குத் தகுந்த விடுதிகளை ஏற்படுத்தி உத்தமமான

போஜனம் விலையற்ற ஆபரணங்கள் முதலியவைகளால் உப
தார். தான் சபையில் வந்திருந்து, அவர்களைப் பார்க்கத் தய
யிருக்க, கேகய ராஜனையும் ஜனகரையும் தவிர மற்ற அரசர்
பிரஹ்ம சபைக்கு வரும் தேவர்களைப்போல் அந்த சபாம
பத்தில் புகுந்து, அரசனுக்கெதிரில் வணக்கத்துடன் தகுந்த
ணங்களில் உட்கார்ந்தார்கள். அப்பொழுது அவரால் வெகுப
கப்பட்ட நகரவாசிகள் அவர் என்ன சொல்லப் போகிறுரெ
அவருடைய வார்த்தையைக் கேட்பதில் மிகுந்த ஆவலுடன்
பத்தில் நெருங்கி உட்கார்ந்தார்கள். தேவர்களால் சூழப்ப
மஹா பராக்கிரமமுள்ள தேவேந்திரனைப்போல் அவர்களுக்கு
வில் தசரதர் பிரவேசித்தார்.

ஸ லப்³த⁴ மானைர் விநயாந்விதைர் ந்ருபை:
புராலயைர் ஜாநபதை³ஸ்ச மாநவை: |
உபோபவிஷ்டைர் ந்ருபதிர் வ்ருதோ ப³பௌ⁴
ஸஹஸ்ர சக்ஷுர்ப⁴க³வாநிவா மரை: || (

ஸர்க்கம் 2

மந்திராலோசனை

தத: பரிஷத³ம் ஸர்வாம் ஆமந்த்ர்ய வஸுதா⁴தி⁴ப: |
ஹித முத்³த⁴ர்ஷணம் சைவம் உவாச ப்ரதி²தம் வச : ||

பின்பு ஸபையிலிருக்கும் எல்லோரையும் அழைத்து, தா
பேசுவதைக் கவனித்துக் கேட்கும்படி அவர்களைச் செய்
எல்லோருக்கும் அனுகூலமாயும் அதிக ஸந்தோஷத்தை
கொடுக்கக் கூடியதாயும் தெளிவாயும் பின்வருமாறு சொன்
அவருடைய குரல் பேரி வாத்தியத்தின் சப்தத்தைப்போல் கம்
மாயும், திக்குகளில் எதிரொலி உண்டாக்கக் கூடியதாயும் மே
கர்ஜனையைப் போலும் ராஜ லக்ஷணங்கள் பொருந்தினதாயு
கேட்க மிருதுவாயும், இனிமையாகவும் இருந்தது. "அரசர்களே
ஜனங்களே! என் முன்னோர்களான ரகு முதலிய கீர்த்தி பெற்
அரசர்கள், இந்தக் கோஸல ராஜ்யத்தைத் தங்கள் புத்திரனை
போல் மிகுந்த அன்புடன் காப்பாற்றிவந்த விஷயம் உங்களுக்
நன்ருகத் தெரியுமே. அந்த வம்சத்தில் பிறந்த நான், விசே
ஸுகத்தை அனுபவிக்கத் தகுந்த என் ராஜ்யத்திற்கு க்ஷேமத்தை

செய்ய விரும்புகிறேன். ஏதோ என் புத்திக்கும் சக்திக்கும் தகுந்த படி நீதிநெறி தவறாமல், சோம்பலில்லாமல், முன்னோர்களின் மார்க்கத்தை விடாமல் ஜனங்களை இவ்வளவு காலமாகக் காப்பாற்றி வந்தேன். நீங்களும் வெகு ஸந்தோஷமடைந்திருக்கிறீர்கள்.

"ஆனாலும் வெண்குடையின் கீழிருந்து ஜனங்களுக்கு நன்மையையே செய்துவந்து அரசாண்ட எனக்கு வயது முதிர்ந்துவிட்டது. யயாதி முதலியவர்களைப்போல் எனக்கு விஷயசுகத்தில் ஆசையில்லை. அறுபதாயிரம் வருஷங்கள் ஜீவித்திருந்து தளர்ந்துபோன இந்தத் தேகத்திற்கு ஓய்வு வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். சௌரியம் முதலிய குணங்களால் நிறைந்தவர்கள் நிர்வஹிக்கக் கூடியதும், இந்திரியங்களை ஜயிக்காமல் விஷயத்தையே நாடினவர்களால் வஹிக்க முடியாததும், பலவகையான ஒத்தாசைகளை அபேக்ஷித்ததும், தர்மத்தை நிலைபெறச் செய்வதுமான இந்தப் பெரிய பாரத்தை வெகுகாலமாகத் தாங்கி வந்ததால் மிகவும் களைத்திருக்கிறேன். இப்பொழுது இங்கிருக்கும் பிராம்மண சிரேஷ்டர்கள் முதலிய எல்லோருடைய ஸம்மதமுமிருந்தால், என் புத்திரனை அரசனாகச் செய்து ஸுகமாயிருக்கலாமென்று நினைக்கிறேன். யுவராஜாவாக இருக்கத் தகுந்தவனென்று நான் குறிப்பிடும் என் மூத்த குமாரனான ராமன், சத்துருக்களை ஜயித்தவன்; அவர்களுடைய நகரங்களைப் பிடித்தவன்; பராக்கிரமத்தில் இந்திரனை ஒத்தவன்; எல்லாக் குணங்களிலும் என்னைப் போன்றவன்; தர்ம சிந்தையுள்ளவர்களுக்குள் உத்தமன்; புருஷ சிரேஷ்டன்; புஷ்ய நக்ஷத்திரத்துடன் சேர்ந்த சந்திரனைப்போல் மிகுந்த தேஜஸுள்ளவன். அவனுக்குப் புஷ்ய நக்ஷத்திரம் கூடிய சுபதினத்தில் யௌவராஜ்ய பட்டாபிஷேகம் செய்ய ஆசைகொண்டிருக்கிறேன். லக்ஷ்மணனுக்கு மூத்தவனும் அளவற்ற தேஜஸுள்ளவனுமான ராமன் பூமிக்குத் தகுந்த அரசன். இவனை அரசனாக அடைந்தால் மூன்று லோகங்களும் நன்றாக ரக்ஷிக்கப்படும். ராமனை அரசனாகச் செய்து, இந்தப் பாரத்தை அவனிடத்தில் ஒப்புவித்து, அதனால் பூமிக்கு க்ஷேமத்தை உண்டுபண்ணி, நானும் கவலையற்றிருக்க விரும்புகிறேன். நன்றாக யோசித்து இதை ஆரம்பித்தேனென்றும் இது தகுந்த பிரயோஜனத்தைக் கொடுக்குமென்றும் உங்களுக்குத் தோன்றினால் அனுமதி கொடுக்கலாம். இது உசிதமல்லவென்றால், வேறு என்ன செய்யலாமென்று அதையும் சொல்லுங்கள். இப்படிச் செய்வதே உசிதமென்று எனக்குத் தோன்றினாலும் மத்யஸ்தர்களான உங்களுடன் நன்றாய் யோசித்துச் செய்வது இன்னும் அதிக பலத்தைக் கொடுக்கும்" என்றார்.

இதைக் கேட்டு மற்ற அரசர்கள், மழைபெய்யப் போ மேகத்தைப் பார்த்து மயில்கள் களிப்பதுபோல் அவரைப் புக தார்கள். ஜனங்களுடைய ஸந்தோஷத்தாலுண்டான பெரிய சப் எதிரொலியால் அந்த ஸபையின் விமானத்தை அசைப்பது போ பரவிற்று.

பிறகு வஸிஷ்டர் முதலிய பிராம்மணர்களும் அரசர்களு நகரத்து ஜனங்களுடனும் நாட்டுப்புறத்து ஜனங்களுடனும் நன்ரு ஆலோசித்து, தனக்குக் கிழத்தனம் நேர்ந்தபோது யுவராஜா நியமிப்பதே தர்மமென்று நினைத்திருக்கும் தசரதருடைய எண்ண தைத் தேசகால சேஷ்டைகளால் நன்ருக அறிந்து, தமக்கு ஒவ்வொருவரும் யோசித்து, பிறகு எல்லோரும் ஒரே எண்ண துடன், "மஹாராஜ! தாங்கள் அநேக ஆயிர வருஷங்களாக இந் ராஜ்யத்தைக் காப்பாற்றி வந்து வயது முதிர்ந்திருக்கிறீர்கள் ஆகையால் தங்களுடைய புத்திரனுன ராமனை யுவராஜாவா அபிஷேகம் செய்யுங்கள். ராஜ்யத்தைக் காப்பாற்றுவதில் தாங்க இந்தத் தளர்ந்த வயதிலும் வெகு ஜாக்கிரதையுடையவர்கள் ஆனாலும் மலைபோன்ற பட்டத்து யானைமேல், வெண்குடையா சற்று மறைக்கப்பட்ட முககாந்தியுடன், மஹா பலசாலியாய், முழங் கால் வரையில் நீண்ட திருக்கைகளுடன் ரகுவீரன் பவனிவரு காக்ஷியைப் பார்க்க ஆவல் கொண்டிருக்கிருேம். எங்களுக்கு ஆசை இருந்தாலும் அதைப் பூர்த்திசெய்வது தங்களைச் சேர்ந்தது" என்று தெரிவித்தார்கள்.

அவர்களுடைய எண்ணத்தைத் தசரதர் நன்ருக அறிந்தும் அறியாதவரைப்போல், "அரசர்களே! நான் சக்கரவர்த்தியாக உங்களைக் காப்பாற்றிக் கொண்டிருக்கும்பொழுதும், ராமனை யுவ ராஜாவாக அபிஷேகம் செய்து பார்க்கவேண்டுமென்று ஆசைப் படுவதற்குக் காரணம் தெரியவில்லை. உண்மையாகச் சொல் லுங்கள்" என்ருர்.

அப்பொழுது அவ்வரசர்களும் பட்டணத்து ஜனங்களும், "மஹாராஜ! மற்றவர்களிடத்திலில்லாத பல உத்தம குணங்கள் தங்கள் புத்திரனுன ராமனிடத்தில் இருக்கின்றன. தேவர்களைப் போன்றவரும் புத்திமானும் கேட்பவர்களுக்கும் நினைப்பவர்களுக் தும் சொல்லுகிறவர்களுக்கும் ஆனந்தத்தையும் பிரீதியையும் கொடுக்கக் கூடியவருமான ராகவனுடைய கல்யாண குணங்களைச் சொல்லுகிருேம், கேளுங்கள்:

"ராமன் வீண்போகாத பராக்கிரமமுள்ளவர்; உத்தம குணங் களால் மஹேந்திரனைப் போன்றவர்; இக்ஷ்வாகு வம்சத்தில் பிறந்த

அரசர்களைவிட மேலானவர்; உத்தம புருஷர்; ஸத்தியத்திலும் தர்மத்திலும் நோக்கமுள்ளவர்; தர்மத்தையும் அதன் பயனாக ஸம்பத்தையும் பிறரை எதிர்பார்க்காமல் கொடுப்பவர்; சந்திரனைப்போல் ஜனங்களுக்கு ஸுகத்தைத் தருபவர்; பொறுமையில் பூமிதேவியைப் போன்றவர்; புத்தியில் பிருஹஸ்பதியையும், பராக்கிரமத்தில் இந்திராணியின் பர்த்தாவான மஹேந்திரனையும் ஒத்தவர்; ஸாமான்ய தர்மத்தையும் விசேஷ தர்மத்தையும் அறிந்தவர். இவருடைய பிரதிக்ஞை வீணாவதில்லை. தான் மஹானாயிருந்தும் தனக்குக் குறைந்த புத்தியுள்ளவர்களுடன் இடைவிடாமல் நெருங்கிப் பழகும் ஸ்வபாவமுள்ளவர். பிறரிடத்தில் காரணமில்லாமல் தோஷங்களை ஏற்படுத்தும் அஸூயையை விலக்கினவர்; அண்டினவர்களின் குற்றத்தைப் பொறுப்பவர்; குற்றம் செய்யாதவர்கள் கோபித்தாலும் துக்கமடைந்தாலும் அவர்களை ஸமாதானம் செய்பவர்; பிரியமாகப் பேசும் ஸ்வபாவமுள்ளவர்; பிறர் செய்த உபகாரம் கொஞ்சமானாலும் அதை அதிகமாய் நினைப்பவர்; கெட்ட விஷயங்களில் ஆசையற்றவர்; அண்டினவரை விட்டுப் பிரிய மனமில்லாதவர்; மிகவும் கஷ்டமான நிலைமையிலும் முன் ஒப்புக் கொண்ட காரியத்தை விடாமல் செய்துகொடுப்பவர்; அண்டினவர்களுக்கு வசப்பட்டவர்; பிறர் தன்னிடத்தில் அஸூயை வைத்தாலும் அதை லக்ஷ்யம் செய்யாதவர்; பொய்யைச் சொல்லாமல் எல்லோரிடத்திலும் பிரியமாகப் பேசுகிறவர்; ஞானம், வயது, ஆசாரம் என்றவைகளில் முதிர்ந்த பிராம்மணர்களை எப்பொழுதும் வணங்குகிறவர். ஆகையால் ஔதார்யம், பராக்கிரமம், சத்ருக்களை ஜயிக்கும் திறமை முதலிய குணங்கள் மேன்மேலும் அவரிடத்தில் வளர்கின்றன.

"தேவர்கள், அஸுரர்கள், மனிதர்கள் முதலியவர்களுக்குத் தெரிந்த அஸ்திர சாஸ்திரங்கள் யாவையும் அறிந்தவர். சாஸ்திரப்படி குருவிடத்தில் வேத வேதாங்கங்களைப் படித்து, விரதங்களை அனுஷ்டித்து ஸமாவர்த்தனம் செய்தவர். ஸாமகானத்திற்கு உபயோகமான ஸங்கீதத்தில் மிகுந்த தேர்ச்சி அடைந்தவர். இவருடைய குலம் மிகவும் பரிசுத்தமானது; தானும் மஹா சுத்தர்; எக்காலத்திலும் கலங்காத மனமுள்ளவராகையால் சிறந்த புத்திமான். நல்ல குலத்தில் பிறந்தவர்களும், மிகுந்த படிப்பாளிகளும், வணக்கமுள்ளவர்களும், தர்மத்தின் கருத்தை நன்றாக எடுத்துச் சொல்வதில் திறமையுள்ளவர்களுமான பிராம்மண சிரேஷ்டர்களால் பழக்கப்பட்டவர். கிராமங்கள் நகரங்களைப் பற்றிச் சத்ருக்களுடன் போராட வேண்டியிருந்தால் லக்ஷ்மணனை அழைத்துக் கொண்டு, யுத்தத்திற்குப் போய், பகைவரை ஜயிக்காமல் திரும்புவ

தில்லை. யுத்தம் முடிந்தபிறகு, யானை ரதம் முதலிய வாஹன
லேறிப் பட்டணத்திற்கு வந்து, ஜனங்களை அழைத்து, "உ
குழந்தைகள், பார்யைகள், சிஷ்யர்கள் முதலியவர்கள் ஸெ
மாக இருக்கிறார்களா? அக்னி காரியங்கள் விதிப்படி நட
றனவா? உங்கள் வேலைக்காரர்களும் சிஷ்யர்களும் உங்க
வேண்டிய பணிவிடைகளைக் காலத்தில் சோம்பலில்லாமல்
கிறார்களா?" என்று தகப்பன் குழந்தைகளை விசாரிப்பது
பலவிதமாக க்ஷேமம் விசாரிப்பார். தனிகனோ ஏழையோ
யிருந்தாலும், ஏதாவது துக்கம் நேர்ந்தால், ராமன் நமது ஆளு
குட்பட்ட இவர் கஷ்டப்படுவதற்கு 'நமது தவறே கார
என்றெண்ணி மிகவும் வருத்தமடைந்து, அதை மறக்கமா
அப்படியே யாருக்காவது புத்திரோத்ஸவம் முதலிய சுப
நேர்ந்தால், மகனுக்கு வாய்ந்த க்ஷேமத்தைப் பார்த்துத் தக
எப்படி ஸந்தோஷமடைவானோ அப்படி மகிழ்வார்.

"மிகவும் கஷ்டமான நிலைமையிலும் பொய்சொல்லாத
வில்லாளிகளில் சிரேஷ்டர்; பெரியோர்களை ஸேவிப்பவர்; இ
யங்களை அடக்கினவர்; புன்சிரிப்புடன் பேசுகிறவர்; எந்த
திலும் தர்மத்தை விடாதவர்; ஜனங்களுக்கு க்ஷேமத்தை நன்
செய்கிறவர்; ஸாதுக்கள் வெறுக்கும் வீண்பேச்சில் ஆசை
லாதவர்; மேன்மேலும் யுக்தியாய்ப் பேசுவதில் தேவகுரு
போன்றவர். அழகான புருவங்களும், சிவந்து நீண்ட திருக்
களும் உடையவர்; மஹாவிஷ்ணுவின் அவதாரம் போன்
யுத்தத்தில் மரணம் நேருவதில் பயமற்றிருப்பது சௌரியம்;
கலங்காமல் பிறரைப் பயந்து ஓடச்செய்வது வீரியம்; சத்துருக்
எவ்வளவு பலமுள்ளவர்களாயிருந்தாலும் அவர்களுடைய சை
யங்களில் புகுந்து வ்யூஹங்களைத் துளைத்து தேவாஸுரர்களை
ஜயிக்கக்கூடிய மிகுந்த உத்ஸாஹமுள்ளவராயிருப்பது பராக்கிர
இம்மூன்று குணங்களால் லோகத்தில் பிரகாசிப்பவர்; ஜனங்க
காப்பாற்றும் வழிகளை நன்றாக அறிந்தவர்; விஷய ஸுகங்க
சபலமில்லாதவர்; மூவுலகத்தையும் ரக்ஷிப்பதில் ஸமர்த்
அப்படியிருக்க இந்தப் பூமியை ரக்ஷிப்பது அவருக்குப் பெரித

"அவருடைய கோபமும் ஸந்தோஷமும் வீணாகாது. தண்டி
வேண்டியவர்களைத் தவறாமல் தண்டிப்பார். குற்றமில்லாதவரி
தில் கோபிக்கமாட்டார். எவனிடத்தில் ஸந்தோஷப்படுகிற
அவனுடைய எண்ணங்களை நிறைவேற்றுகிறவர்; பொறுமை
முக்கியமாக உடையவைகளும், எல்லா ஜனங்களாலும் விரும்
கூடியவைகளும், பிரியத்தை உண்டாக்கக் கூடியவைகளுமா
குணங்களால் அநேகமாயிரம் கிரணங்களால் ஸூரியன் விளங்

வதுபோல் பிரகாசிக்கிறார். அரசே! தங்களுக்கு மிகுந்த க்ஷேமத்தை உண்டாக்கும் பொருட்டு, மரீசிக்குக் காசியபர் பிறந்ததுபோல் புத்திரனுக்கு இருக்கவேண்டிய உத்தம குணங்களுடன் இவர் தெய்வானுக்ரஹத்தால் அவதரித்திருக்கிறார். தேவாஸுர கந்தர்வ உரக மஹர்ஷி கணங்களும் நகரவாஸிகளும் வேறு தேசத்து ஜனங்களும் அந்தப்புரத்திலிருப்பவர்களும் யாவரும், பிரஸித்திபெற்ற நன்னடத்தையுள்ள ராமன், மிகவும் பலவானாக வியாதியில்லாமல் வெகுகாலம் ஜீவித்திருக்க வேண்டுமென்று கடவுளை பிரார்த்திக்கிறார்கள். யௌவன மதத்தால் விவேகமற்ற சிறு பெண்களும், யௌவன ஸ்திரீகளும், வயதுசென்றவர்களும், காலை மத்யாஹ்னம் மாலையென்ற மூன்று காலங்களிலும் தவறாமல், ஸாவதானமாக, 'கீர்த்திசாலியான ராமனுக்கு யௌவராஜ்யம் கிடைக்கவேண்டும்' என்று எல்லா தேவதைகளையும் நமஸ்கரிக்கிறார்கள். எந்த அல்ப தேவதையையாவது மறந்துவிட்டால் அது எங்கே கெடுத்துவிடுமோ என்ற பயத்தால், ஒன்றையாவது பூஜிக்காமல் விடுவதில்லை. பிரபுவே! அவர்களுடைய பிரார்த்தனையைத் தாங்கள் தயவுசெய்து முடித்துக்கொடுக்கவேண்டும். கருநெய்தல், நீலோத்பல புஷ்பத்தைப்போல் கருத்த திருமேனியுள்ளவரும் சத்துருக்களை ஜயிக்கும் வல்லமையுள்ளவருமான தங்கள் புத்திர ரத்தினம், யுவராஜாவாக ஸிம்ஹாஸனத்தில் உட்காருவதைப் பார்த்து ஆனந்திக்க விரும்புகிறோம். கேட்டதைக் கொடுப்பவரே! எல்லா ஜனங்களுக்கும் அனுகூலத்தையே செய்பவரும், பெரியோர்களும் ஆசிரயிக்கத் தக்கவரும், மஹா விஷ்ணுவைப் போன்றவருமான தங்கள் புத்திரனை ராகவனுக்கு ராஜ்யாபிஷேகம் செய்து எங்களனைவருக்கும் அனுகூலத்தை அருளவேண்டும்; தாமதிக்க வேண்டாம்'' என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள்.

தம் தே³வ தே³வோபம மாத்மஜம் தே
ஸர்வஸ்ய லோகஸ்ய ஹிதே நிவிஷ்டம் |
ஹிதாய ந: க்ஷிப்ர முதா³ர ஜுஷ்டம்
முதா³பி⁴ஷேக்தும் வரத³ த்வமர்ஹஸி || (54)

———

குசலவர்கள் ராமாயணம் பாடியது

அம்பொனெடு மணிமாட அயோத்தி யெய்தி
அரசெய்தி அகத்தியன் வாய்த்தான் முன்கொன்றான்
தன், பெருந்தொல் கதைகேட்டு மிதிலைச் செல்வி
உலகுய்யத் திருவயிறு வாய்த்தமக்கள்,
செம்பவளத்திரள்வாய்த்தன் சரிதை கேட்டான்
தில்லைநகர்த் திருச்சித்ர கூடந்தன்னுள்,
எம்பெருமான் றன்சரிதை செவியால் கண்ணால்
பருகுவோ மின்னமுதை மதியோமின்றே.

— பெருமாள் திருமொழி – 1

ஸ்ரீ ராமசந்த்ராய நம :

20. நினைத்த காரியம் நிறைவேற

(For Success in Cherished Desires)

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம்

பால காண்டம் : ஸர்க்கங்கள் 75–76

உமா ஸம்ஹிதா

அத்ராபிர்தி3ஷ்ட காமாஸ்து யே ஸ்யுர் நாநாவிதே4ப்ஸிதா : |
தை : பாட2யம் ப4ார்க3வஜயகத2ா ஸர்க3த்3வயம் யதை: ||
பாயஸாபூப நைவேத்3யம் பட2நாந்தே து காரயேத் ||

மேற்கண்ட பலன்களைத் தவிர அவரவர் தொழிலுக்கும், சக்திக்கும், தேவைக்கும் ஏற்ப மற்ற எந்தப் பலனையாவது வேண்டு பவர்கள் 'ஸ்ரீராகவன் பரசுராமனை ஜயித்த' பால காண்டம் 75, 76 வது ஸர்க்கங்களைப் பாராயணம் செய்யவேண்டும்.

நிவேதனம் : *பாயஸமும், அப்பமும்.*

ஸங்கல்பம்

ஸ்ரீ ஸீதாலக்ஷ்மண பரதசத்ருக்ந ஹநுமத் ஸமேத ஸ்ரீராமசந்த்ர ப்ரபோ : ப்ரஸாதேந, அஸ்மச்சிந்தித ஸகலாபீ4ஷ்ட ஸித்3த்4யர்த்த2ம் 'ப4ார்க3வ விஜயாத்மக' ஸ்ரீமத்3ராமாயண க4ட்ட பாராயணம் அஹம் கரிஷ்யே |

ஸர்க்கம் 75

ராமராம ஸம்வாதம்

ராம த^{3}ாஶரதே^{2} ராம வீர்யம் தேஶ்ருயதேத்^{3}பு^{4}தம் |
த^{4}நுஷோ பே^{4}த^{3}நம் சைவ நிகி^{2}லேந மயா ஶ்ருதம் || (1)

“தசரத புத்திரனான ராம! தாடகை, ஸுபாஹு, மாரீசன் முதலிய ராக்ஷஸர்களை நீ ஸம்ஹரித்தாயென்றும், அஹல்யையின் சாபத்தைத் தீர்த்தாயென்றும், சிவதனுஸை எடுத்து வளைத்து முறித்தாயென்றும், உன் வீரியமும், பலமும் அதிகமாகக் கொண்டாடப்படுவதைக் கேட்டேன். சிவதனுஸை முறித்தது வெகு ஆச்சரியமான காரியமே. அப்படி நடக்குமென்று மனத்தாலும் நினைக்க முடியாது. ஆகையால் அதன் உண்மையை அறிய நான் இந்த வில்லுடன் வந்திருக்கிறேன். இந்த சிரேஷ்டமான ஆயுதம் ஜமதக்னி என்ற என் பிதாவால் எனக்குக் கிடைத்தது. நீ சிவதனுஸை முறித்தது உண்மையானால், இதை எடுத்து வளைத்து நாணேற்றி, இந்த சிரேஷ்டமான பாணத்தைப் பூட்டு. அதனால் உன் பலத்தை அறிந்து உன் வீரியத்தை மெச்சி, உன்னுடன் யுத்தம் செய்வேன்” என்றார்.

ராமனுடைய ஆச்சரியமான செய்கைகளையும் பராக்கிரமத்தையும் நன்றாயறிந்தும், அவரிடத்தில் தான் வைத்த பிரீதியால் தசரதர் முகம் வாடித் தீனமாகக் கைகூப்பி, “ஸ்வாமி! தாங்கள் பிராம்மணோத்தமரல்லவா? அபாரமான கருணையென்பது தங்களுக்கு ஸ்வபாவ குணமல்லவா? க்ஷத்ரிய வம்சங்களைப் பல தடவை வேரறுத்து ஒப்பற்ற கீர்த்திபெற்ற தங்களுக்கு இந்தக் குழந்தையை ஜயிப்பதால் அதிக கீர்த்தியுண்டோ? க்ஷத்ரியர்களிடத்திலுள்ள கோபத்தை விட்டீர்களல்லவா? ஒன்றும் தெரியாத இந்தச் சிறுவனுடன் தங்களுக்கு விரோதம் எதற்கு? இவர்கள் தங்களுக்கு ஒரு பொருளா? மேலும், அறுபதாயிரம் வருஷங்கள் வரையில் புத்திரனில்லாமல் எண்ணிறந்த விரதங்களையும் நியமங்களையும் அனுஷ்டானங்களையும் செய்து இவர்களை அடைந்திருக்கிறேன். இவர்களுக்கு அபயதானம் செய்ய வேண்டும். வேதாத்யயனத்திலும் விரதானுஷ்டானத்திலும் நோக்கமுள்ள பார்க்கவ குலத்தில் பிறந்து, ஸ்வபாவ குணங்களால் முன்னோர்களை மிஞ்சிய தங்களுக்கு, யுத்தம் முதலிய க்ஷத்திரிய தர்மங்கள் தகுமா? இருபத்தொரு தடவை அரசர்களை நிர்மூலம் செய்து, இந்தப் பூமியைக் காச்யபருக்கு தானம் செய்தீர்கள். இனி நான் ஆயுதமெடுப்பதில்லை என்று இந்திரனிடத்தில் பிரதிக்ஞை செய்தீர்களல்லவா? ‘இது

வரையில் என் ஜாதிக்கு விரோதமான தர்மத்தைக் கைக்கொண்
கோபத்திற்கு இடம் கொடுத்து, மிகுந்த ஜீவஹிம்ஸை செய்தே
இனி என் ஸ்வதர்மத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டும்' என்று பச்ச
தாப மடைந்தீர்கள். தாங்கள் செய்த ஜீவஹிம்ஸைக்குப் பிரா
சித்தமாக ஒரு பெரிய யாகத்தை நடத்தி, அதில் அத்வர்யுவா
காச்யபருக்குத் தங்களால் ஜயிக்கப்பட்ட இந்தப் பூமி முழுவதை
யும் தக்ஷிணையாகக் கொடுத்து, மஹேந்திர பர்வதத்தில் கடுந்தவ
செய்து கொண்டிருக்கிறீர்களல்லவா? ஐயோ! என் துரதிருஷ்ட
தால் என் வம்சத்தையும் நாசம் செய்ய வந்திருக்கிறீர்களே. 'ஒ
புத்திரன் இறந்தால் எல்லாம் போய் விடுமா' என்ற எண்ண
வேண்டாம். எனக்கும் என் பந்துமித்திர பரிவாரங்களுக்கும் இ
மஹரிஷிகளுக்கும் ராமனே ஜீவாதாரமென்பது ஸத்தியம். அ
னுக்கு ஏதாவது கெடுதி நேர்ந்தால் நாங்களெல்லோரும் மடிவோ
என்பதில் ஸந்தேகமில்லை'' என்றார்.

அவருடைய வார்த்தையைக் கொஞ்சமும் லக்ஷ்யம் செய்ய
மல் பரசுராமர் ராமனைப் பார்த்து, ''பூர்வகாலத்தில் விச்வகர்ம
உத்தமமான இரண்டு விற்களைச் செய்தான். அவை தெய்வ
தன்மையுள்ளவை; ஸகல லோகங்களிலும் பிரஸித்தி பெற்றவை
வெகு உறுதியானவை; அளவற்ற பலமுடையவை; ஒப்பற்றவை
வெகு சிரமத்துடன் செய்யப்பட்டவை. த்ரிபுராஸுரர்களுடன
யுத்தம் செய்யச் சிவபெருமானிடத்தில் தேவதைகள் அவைகளி
ஒன்றைக் கொடுத்தார்கள். ஜனகருடைய ஸதஸில் நீ வளைத்து
முறித்த வில் அஃதே; என் கையிலிருக்கும் வில் இரண்டாவது
இதைத் தேவர்கள் மஹாவிஷ்ணுவிடத்தில் கொடுத்தார்கள்
வெகு தேஜஸுடன் விளங்கும் இந்த வில் ருத்திரனுடைய வி
லிற்கு ஸமமான பலமுடையது. 'இதை என்னிடத்தில் கொடுப்ப
தில் என்ன விசேஷம்' என்றால் சொல்லுகிறேன் கேள்:

''திரிபுர ஸம்ஹாரமான பிறகு தேவர்களுக்கு ஒரு பெரிய ஸ
தேகமுண்டாயிற்று. அதைத் தீர்க்க அவர்கள் பிரஹ்மாவிடத்தி
குப் போய் 'ஸ்வாமி! மஹாவிஷ்ணுவே விசேஷ வீரியமுள்ளவர்
வராஹாவதாரமெடுத்துப் பாதாளத்திலிருந்து பூமியைக் கொண்டு
வந்தது முதலிய பல அத்புதமான காரியங்களே இதற்குப் பிரமாண
மென்று தாங்கள் இதுவரையில் பலதடவை கொண்டாடக் கேட்
டிருக்கிறோம். ஆனால் அப்பொழுது ருத்ரன் அந்த விஷ்ணுவையே
பாணமாய் வைத்துக்கொண்டு ஒருவரும் ஜெயிக்க முடியாத திரி
புராஸுரர்களை ஜயித்திருக்கிறார். விஷ்ணுவின் வீரியம் அதிகமா,
சிவனுடைய வீரியம் அதிகமா?' என்றார்கள். பிரஹ்மா, 'நான்
எவ்வளவு தடவை உபதேசித்தும் இந்த விஷயம் இவர்களுடைய

புத்தியில் படவில்லை. விஷ்ணு ருத்ரர்களின் வீர்யத்தை பிரத்யக்ஷ
மாய் வெளிப்படுத்துவது நல்லது என்றெண்ணி, மஹாவிஷ்ணு
விடத்திற்குப் போய் 'ஸ்வாமி! திரிபுர ஸம்ஹார காலத்தில் நானே
பிரதானமாக இருந்தேன். நானல்லவா வில்லாளி? இந்த விஷ்ணு
கேவலம் எனக்குப் பாணமாயிருந்தாரல்லவா' என்று பரமசிவன்
தங்களைப்பற்றி வெகு குறைவாகப் பேசுகிறார்' என்றார். பிறகு
மஹா தேவரிடத்திற்குப் போய், "ஸ்வாமி! த்ரிபுர ஸம்ஹார காலத்
தில் நான் பாணத்தின் முனையாக இருந்து அவருக்கு ஒத்தாசை
செய்யாவிட்டால் ஜயம் கிடைத்திருக்குமா? அவ்வஸுரர்களைக்
கொன்றது நானல்லவா" என்று மஹாவிஷ்ணு தங்களைப்பற்றி
வெகு இகழ்வாகப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்' என்றார். இப்படி
இருவருக்கும் வெளிப்படையாக விரோதத்தை மூட்டிவிட்டார்.

"அவர்களும் சதுர்முகருடைய அபிப்பிராயத்தை அறிந்து
அதை நிறைவேற்ற, ஒருவரையொருவர் ஜயிக்கவேண்டுமென்று
மஹாகோபத்துடன் ஸகலப் பிராணிகளும் பயத்தால் மயிர்க்கூச்ச
லடையும்படி யுத்தம் செய்தார்கள். அப்பொழுது மஹாவிஷ்ணு
ஆயுதத்தைத் தொடாமலேயே 'ஹூம்' என்று ஒரு சப்தம் செய்
தார்; உடனே பரமசிவனுடைய வில் பலமிழந்தது. மூன்று நேத்திரங்
களையுடைய பரமசிவனும், திரிபுரங்களை யெரித்த நெற்றிக்கண்
பயன்படாமல், அந்தச் சப்தத்தால் பிரமித்து நின்றார். உடனே
தேவர்களும் ரிஷிகளும் தேவகணங்களும் அவ்விரு மஹா புருஷர்
களையும் நமஸ்கரித்து, யுத்தத்தை நிறுத்தும்படி பிரார்த்திக்க
அவர்கள் அப்படியே சாந்தமடைந்தார்கள். பிறகு தேவர்களும்
ரிஷிகளும் 'நமக்கு இனி ஸந்தேகமில்லை. நமது உத்தேசம் நிறை
வேறிற்று. நமக்குப் பூஜ்யரான பிரஹ்மாவின் வார்த்தையைக்
காட்டிலும் நாம் நேரில் பார்த்ததே விசேஷம். திரிபுர ஸம்ஹார
காலத்தில் பரமசிவனுடைய வில்லில் மஹாவிஷ்ணுவின் வீரியம்
நிறைந்திருந்ததால் ஜயம் கிடைத்தது. இப்பொழுது அது விலகிய
தால் அவருடைய சக்தியால் பலமிழந்தது. ஆகையால் ருத்ரனை
காட்டிலும் விஷ்ணுவே மேலானவர்' என்று முடிவு செய்தார்கள்.

"ருத்திரன் கோபமடங்காமல் தன் வில்லையும் பாணத்தைய
விதேஹ வம்சத்தில் பிறந்த தேவராதனென்ற ராஜரிஷிக்கு
கொடுத்தார். மஹாவிஷ்ணு தன் உத்தமமான வில்லைப் பிரு
வம்சத்தில் பிறந்த ரிசீகரிடத்தில் ஒப்புவித்தார். அவர் அதை
தம் புத்திரரான ஜமதக்னிக்குக் கொடுத்தார். மஹாதேஜஸ்விய
தபோநிதியும் ஒப்பற்ற மஹிமையுள்ளவருமான என் பிதாவை
இந்த ஆயுதமில்லாதபொழுது ஒரு நாள், கார்த்தவீர்யார்ஜுனன்
ஸாதாரணமாக நினைத்துக் குரூரமாகக் கொன்றான். அதுவரையி

ஒருவரும் கேட்டிராத அந்த மஹா பாபத்தால் நான் அடங்காக் கோபம் கொண்டு க்ஷத்திரியர்களைப் பிறக்கப் பிறக்க இருபத்தொரு தடவை வேரறுத்து, பூமியை ஜயித்து, ஒரு பெரிய யாகம் செய்து அதில் காசியப மஹரிஷிக்கு அதைத் தக்ஷிணையாகக் கொடுத்துவிட்டு, மஹேந்திர பர்வதத்தில் தவம் செய்துகொண்டிருக்கிறேன். நீ பரமசிவனுடைய வில்லை முறித்ததை அங்கே கேள்வியுற்று உடனே அதி வேகமாய்ப் புறப்பட்டு வந்தேன். இந்த விஷ்ணு தனுசு பரம்பரையாய் என் பாட்டனிடத்திலிருந்து எனக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. இதை எடுத்து வளைத்து நாணேற்றி இந்த சிரேஷ்டமான பாணத்தைப் பூட்டு. என்னால் முடியாதென்று பிராம்மணனைப்போல் சொல்லாதே. மஹா வீரியமுள்ள க்ஷத்திரிய வம்சத்தில் பிறந்தவனென்பதை மறக்காதே. நான் சொன்னபடி செய்தாலும் உன்னை விடுவதில்லை. உன் வீரியத்தைப் பரீக்ஷிக்க உன்னுடன் யுத்தம் செய்வேன்'' என்றார்.

யாஜயஸ்வ த⁴நு : ஶ்ரேஷ்டே² ஶரம் பர புரஞ்ஜயம் |
யதி³ ஶக்நோஷி காகுத்ஸ்த² த்³வந்த்³வம் த³ாஸ்யாமி தே தத : || (18)

ஸர்க்கம் 76

பரசுராம கர்வபங்கம்

ஶ்ருத்வா தஜ்ஜாமத³க்³ந்யஸ்ய வாக்யம் தாஶரதிஸ்தத³ா |
கௌ³ரவாத்³யந்த்ரித கத²: பிதூ ராம மத³ாப்³ரவீத் || (1)

ராமன் தன் பிதாவிற்கெதிரில் உரக்கப் பேசக் கூடாதென்ற மரியாதையை அனுஸரித்துப் பரசுராமரைப் பார்த்து மெதுவாய், பிருகு குலதிலக! தங்களுடைய வீரச் செயல்களைக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். தகப்பனைக் கொன்றவர்களைக் கொன்று பழி தீர்க்கவேண்டியது சூரனான புத்திரனுடைய கடமை; அதை ஒப்புக்கொண்டேன். இதுவரையில் தங்களை எதிர்த்த க்ஷத்திரியர்களைப்போல் பராக்கிரமமற்ற அசக்தனென்று என்னையும் எண்ணி அவமதிக்கிறீர்கள்; பிறர் செய்யும் அவமானத்தைப் பொறுக்கமாட்டேன். பிறரை அடக்கும் சக்தி எனக்குண்டு. அதை இப்பொழுது பார்ப்பீர்கள்'' என்று அதிகக் கோபத்துடன் பரசுராமருடைய கையிலிருந்து வில்லையும் பாணத்தையும் வெகு லாகவமாக வாங்கி, வில்லை வளைத்து நாணேற்றிப் பாணத்தைப் பூட்டி,

"தாங்கள் சொன்னபடி செய்தேன். தாங்கள் பிருகு வம்சத்தில் பிறந்த பிராம்மண சிரேஷ்டர்; என் குருவான விசுவாமித்திரருடைய ஸஹோதரி தங்களுடைய பிதாவைப் பெற்றவள்; ஆகையால் தங்களுடைய உயிரை வாங்கும் இந்தப் பாணத்தை பிரயோகிக்க முடியாமலிருக்கிறேன். இந்தப் பாணமோ விஷ்ணுவைச் சேர்ந்தது; சத்ருவை ஜயிக்காமல் திரும்பாது; பலத்தையும் கர்வத்தையும் அழிக்கும்; வீண் போகாதது; தங்களுடைய தபோபலத்தால் ஸம்பாதித்த உத்தம லோகங்களை அடையாமல் செய்யட்டுமா? அந்தத் தவத்தின் பயனை இதற்குப் பலி கொடுக்கிறீர்களா? அல்லது நினைத்த லோகங்களுக்குப் போகும் தங்களுடைய சக்தியை அழிக்கட்டுமா?" என்றார்.

தன் பூர்வாவதாரமான பரசுராமரிடத்திலிருந்து தன் வில்லையும் பாணத்தையும் வாங்குவதாய் வெளிக்குக்காட்டி, ராமன் அவரிடத்தில் முன்பு வைத்த சக்தியைத் தானே மறுபடியும் தன்னிடத்தில் வருவித்துக் கொண்டார். அந்த ஆச்சரியத்தைப் பார்க்க பிரஹ்மாதி தேவர்களும் மஹரிஷி கந்தர்வ அப்ஸரஸ் ஸித்த சாரண கின்னர யக்ஷ நாக ராக்ஷஸ கணங்களும் கூட்டம் கூட்டமாக வந்தார்கள். ஸகல பிராணிகளும் அசைவற்று நின்றன. பரசுராமரிடத்திலிருந்த விஷ்ணு தேஜஸ் அவரை விட்டு விலகிற்று. ஒன்றும் தோன்றாமல் இதென்ன ஆச்சரியமென்று அவர் ராமனை உற்றுப் பார்த்தார்.

தன் சக்தி குறைவதற்கு அவருடைய தேஜஸே காரணமென்று உணர்ந்த பரசுராமர் மலர்ந்த செந்தாமரை இதழ்களைப் போன்ற நேத்திரங்களை உடைய ராமனை மஹாவிஷ்ணு என்றறிந்து மெதுவாய், "காசியபருக்கு இந்தப் பூமியை நான் தானம் செய்த பொழுது அவர் 'என் ராஜ்யத்தில் வஸிக்கக் கூடாது' என்றார். அவருடைய வார்த்தைக்குக் கட்டுப்பட்டு இந்தப் பூமியில் ஒரு ராத்திரிகூடத் தங்குவதில்லை யென்று பிரதிக்ஞை செய்தேன். ஆகையால், நான், நினைத்த இடங்களுக்குப் போகும் சக்தியை அழிக்க வேண்டாம். மனோ வேகமாய் மஹேந்திர பர்வதத்திற்குப் போய் விடுகிறேன். என் தவத்தால் ஸம்பாதித்த உத்தம லோகங்களை நான் அடையாமல் செய்; தாமதம் வேண்டாம்; தேவாதி தேவனென்றும் அழிவற்றவனென்றும் மதுகைடபர்களை ஸம்ஹரித்த மஹாவிஷ்ணுவென்றும் அறிந்தேன். இந்த வில்லை வேறொருவர் எடுத்து வளைக்கமுடியுமோ? உனக்குப் பரம மங்களமுண்டாகட்டும். இதோ பார். தேவகணங்களும் பராபர வஸ்துவான உன்னை ஆச்சரியத்துடன் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். லோக நாதனான உன்னால் ஜயிக்கப் படுவதில் எனக்குக் கொஞ்

றும் அவமானமில்லை. நீ பாணத்தைப் பிரயோகித்தவுடன் மஹேந்திர பர்வதத்திற்குப் போகிறேன்'' என்றார். ராமன் அப்படிச் செய்ய, உத்தம லோகங்களை அடைய அனுஷ்டித்த பரசுராமனுடைய புண்ணிய பலம் அழிந்தது. அதைக் கண்டபின் அந்த ஜமதக்னியின் குமாரர் அதிவேகமாய் மஹேந்திர பர்வதத்திற்குப் போய்விட்டார்.

உடனே திக்குகள் இருள் நீங்கிப் பிரகாசித்தன. பிரஹ்மாதி தேவகணங்களும் ரிஷிகளும் கோதண்டபாணியான ராமனைக் கொண்டாடினார்கள். இப்படிப் பரசுராமன் தசரத ராமனைப் புகழ்ந்து பிரதக்ஷிணம் செய்து தன்னிடத்திற்குச் சென்றார்.

ராமம் த^3ாஶரதி^{2}ம் ராமோ ஜாமத^{3}க்^{3}ந்ய: ப்ரஶஸ்ய ச |
^{3}தத: ப்ரத^{3}க்ஷிணம் க்ருத்வா ஜக^3ாமாத்ம க^{3}திம் ப்ரபு^{4}: || (25)

ஸ்ரீ ராமசந்த்ராய நம:

21. ராஜாங்க காரியங்களில் வெற்றி பெற

(For Success in Government Affairs)

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம்

அயோத்யா காண்டம் : ஸர்க்கம் 100

முடியரசானாலும் குடியரசானாலும் ராஜாங்கத்தோடு எல்லாருக்கும் ஏதோ ஒருவழியில் சம்பந்தம் இருக்கும். ஆகவே, ராஜாங்கத்தில் தமக்கு ஒரு காரியம் நிறைவேறுவதற்கு ந்யாயரீதியாக, தாம் செய்யவேண்டிய சகல முயற்சிகளையும் செய்தபின்பு, தம் காரியங்கள் விரைவில் அனுகூலமாக நிறைவேறவேண்டுமென்பதற்காக, ஸ்ரீராமன் பரதனுக்கு ராஜ தர்மங்களை உபதேசம் செய்யும் அயோத்யா காண்டம் 100–வது ஸர்க்கத்தைப் பாராயணம் செய்யவேண்டும்.

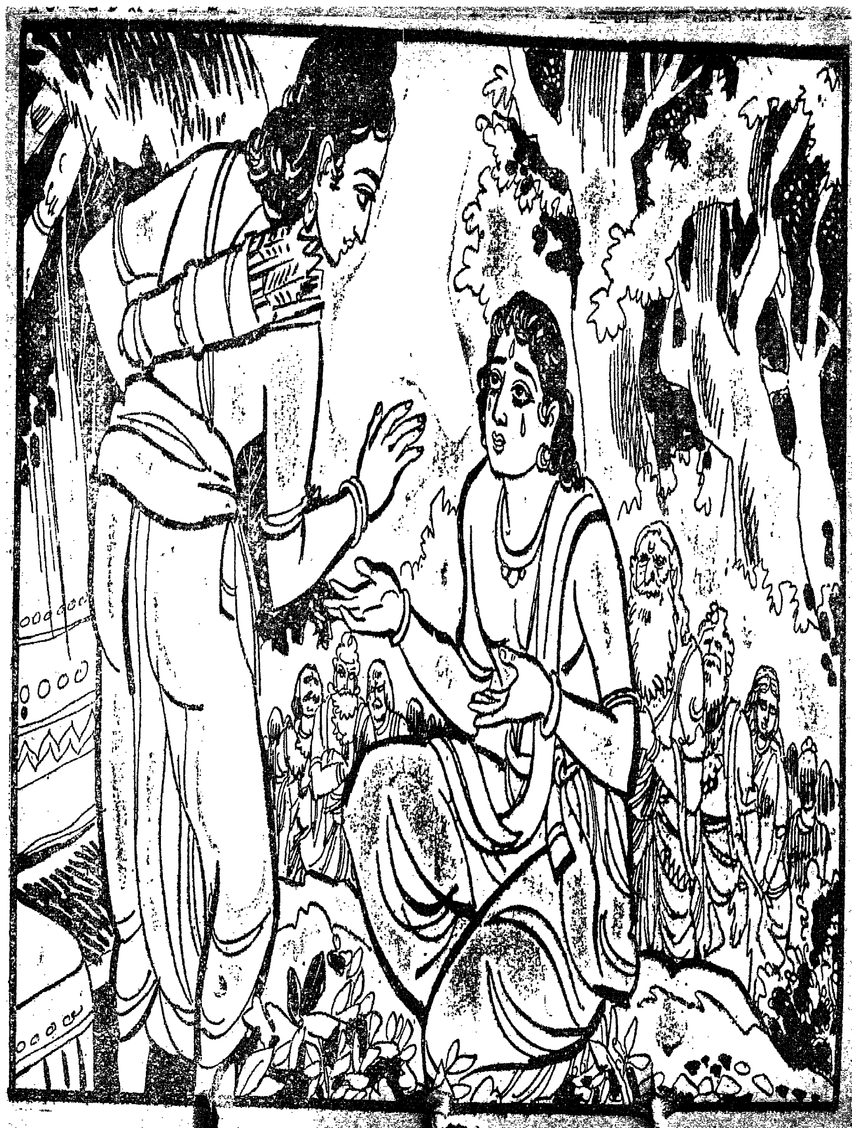
நிவேதனம் : *ஐந்து வாழைப்பழங்கள்.*

ஸங்கல்பம்

ஸ்ரீ ஸீதாலக்ஷ்மண ப[4]ரதசத்ருக்[4]ந ஹநுமத்ஸமேத
ஸ்ரீராமசந்த்ரப்ரபோ: ப்ரஸாதே[3]ந
ராஜத்[3]வாரே ஸர்வாநுகூல்யஸித்[3]த்[4]யர்த்த[2]ம்
'ப[4]ரதம் ப்ரதி ஸ்ரீராமக்ருத குஶல
ப்ரஶ்நா'த்மக ஸ்ரீமத்[3] ராமாயணக[4]ட்ட பாராயணம்
அஹம் கரிஷ்யே |

---

* *இந்த 21–வது முறை உமாஸம்ஹிதையில் இல்லை. ஆயினும் பெரியவர்களின் ஸம்மதத்தைப் பெற்று இந்த முறை சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.*

ஸர்க்கம் 100

ராமன் பரதனுக்கு ராஜநீதியை உபதேசித்தது

ஜடிலம் சீரவஸநம் ப்ராஞ்ஜலிம் பதிதம் பு⁴வி ।
த³த³ர்ஶ ராமோ து³ர்த⁴ர்ஶம் யுகா³ந்தே பா⁴ஸ்கரம் யதா² ॥ (1)

பார்த்தவுடனேயே பரதன் ராஜ்யத்தை ஆளுகிறானென்று எண்ணிக்கொண்டு, கேள்விகளைக் கேட்பதுபோல் ராஜ்யபாலனத்திற்கு வேண்டிய நீதிகளை ராமன் உபதேசித்தார். தசரதர் மரணமடைந்தாரென்றும், பரதன் அது முதல் ராஜ்யத்தை விலக்கித் தபஸ்வி தர்மத்தையும் விரதத்தையும் அனுஷ்டித்து வருகிறானென்றும் கேள்விப்பட்ட பிறகு அந்த உபதேசத்தைச் செய்ய ஸமயம் வாய்க்காதல்லவா?

''தசரதர் எப்பொழுதாவது உத்தமமான புஷ்பங்களைப் பார்த்தால், 'குழந்தை பரதனுடைய தலையில் இதை வைத்தாலல்லவா அழகாயிருக்கும்' என்று சொல்வார். அந்தப் பரதன் சடையும் தலையுமாய் வந்திருக்கிறானே. நேர்த்தியான வஸ்திரங்களைக் கண்டால் 'நமது குழந்தை பரதன் இவைகளைத் தரித்தாலல்லவா அழகாயிருக்கும்' என்று சொல்வார்; அப்படிப்பட்ட பரதன் இப்பொழுது மான்தோல் மரவுரிகளைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறானே! 'ஒரு பதார்த்தத்தை வாங்கிக்கொள்' என்று தசரதர் வேண்டினாலும் பரதன் வாங்கிக்கொள்வது அரிது. இப்பொழுது அவனே தனக்கு வேண்டிய காரியத்தைத் தானே கைகூப்பி நமஸ்கரித்துப் பிறரைப் பிரார்த்திக்கும்படி நேர்ந்ததே! மிருதுவான புஷ்பசயனத்தில் உட்கார்ந்தாலும் பரதனுடைய தேகம் தாங்காதென்று தசரதர் எப்பொழுதும் இவனைத் தன் மடியிலேயே வைத்துக்கொண்டிருப்பார். அப்படிப்பட்டவன் இப்பொழுது வெறும் தரையில் கிடந்து புரளும்படி நேர்ந்ததே! என்று ராமன் ஆச்சரியப்பட்டார். எண்ணிறந்த கிரணங்களால் பிரபஞ்சத்தை விளங்கச் செய்துகொண்டிருக்கும் ஸூரியன் பிரம்மதினத்தின் முடிவில் ஸகல தேஜஸும் குறைந்து பூமியில் விழுந்து கிடப்பதைப் போல், மஹாதேஜஸ்வியான பரதன் அவ்வளவு தேஜஸும் குன்றிப் பூமியில் விழுந்துகிடப்பதைக் கண்டு, ராமனும் அங்கிருந்தவர்கள் எல்லோரும் மிக்க துக்கத்தை அடைந்தார்கள். தேகம் மெலிந்து நிறம் மாறிப் பரதன் இவனே என்று அடையாளம் கண்டுபிடிக்கமுடியவில்லை. தன்னுடன் பிறந்தவனாகையால் ராமன் அவனை வாரி எடுத்து பிரியத்துடன் அணைத்து உச்சிமுகர்ந்து, தன் துக்கத்தை அடக்கிக்கொண்டு பரதனை ஸமாதானம் செய்ய, ''குழந்தாய்! நீ இந்தக்

காட்டிற்கு எப்படி வந்தாய்? நமது பிதாவுக்கு ஸமீபத்திலிருந்து ஸகல பணிவிடையும் நீயே செய்யவேண்டியதல்லவா? அவர் எங்கே போய்விட்டார்? அவர் உன்னை விட்டுப் பிரியப் பொறுக்க மாட்டாரே. அவர் உயிரோடிருந்தால் நீ இந்தக்காட்டிற்கு வர நியாய மில்லையே. கேகய ராஜ்யத்திலிருந்து இவ்வளவு தூரம் நீ வந்ததைப் பார்க்க எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. தேகம் இளைத்து நிறம் மாறி அடையாளம் தெரியாமல் இருப்பதேன்? இந்தக் கோரமான காட்டிற்கு நீ வந்த காரணமென்ன? மஹாராஜா பிழைத்திருக்கிறாரா? அப்படியிருந்தால் நீ அவருடைய அனுமதியைப் பெற்று இங்கே என்னைப் பார்க்க வந்திருக்கவேண்டும். உன்னை விட்டு அவர் ஒரு நிமிஷம் கூடப் பிரிந்திருக்கமாட்டாரே. ஆகையால் துக்கம் மேலிட்டு ஸ்வர்க்கத்தை அடைந்தாரா? அந்தக் கஷ்டம் நேர்ந்து, பாலனான உன்னிடத்திலிருந்து பலசாலிகளான சத்ருக்கள் இதே ஸமயம் பார்த்து ராஜ்யத்தைப் பிடுங்கிக்கொண்டார்களா? அல்லது பிரஜைகளுக்கு உன்னிடத்தில் விசுவாஸம் குறைந்து, கைகேயி என்னைக் காட்டிற்குப் போகச் சொன்னதற்காக உன்னை நகரத்திலிருந்து துரத்திவிட்டார்களா? ஆதிமுதல் இதுவரையில் இந்த ராஜ்யம் நமது வசத்திலேயே இருந்ததல்லவா? அல்லது பிதாவிற்குப் பணிவிடை செய்வதில் உனக்கு அசிரத்தை பிறந்து மஹா பராக்கிரமசாலியான அவரை விட்டு வந்திருக்கிறாயா?

(1) சிரேஷ்டமான குலத்தில் பிறந்தவரும் ஸத்தியம் தவறாதவரும் எண்ணிறந்த அசுவமேதங்களையும் ராஜஸூயங்களையும் செய்தவரும் தர்மத்திலிருந்து விலகாதவருமான தசரத சக்கரவர்த்தி ஸுகமாக இருக்கிறாரா? தன் பிரதிக்ஞையைத் தவறமுடியாததால் நேர்ந்த கஷ்டங்களைப் பார்த்துப் பச்சாத்தாபமடைந்த அவருக்கு ஏதாவது வியாதி உண்டாயிற்றா? அதை எனக்குத் தெரிவிக்க வந்திருக்கிறாயா?

(2) கொடிய துக்கங்களை அனுபவித்த என் தாய் கௌஸல்யை இப்பொழுது ஸுகமாக இருக்கிறாளா? அவளைக் காட்டிலும் என் பக்திக்கும் பிரியத்திற்கும் பாத்திரமான உன் தாய் கைகேயி, தன் எண்ணப்படி காரியம் முடிந்து ஸுகமாக இருக்கிறாளா?

(3) பிரஹ்மஞானியும் ஸகல வித்தைகளிலும் நிபுணரும் ஞானத்திற்கொத்த தர்மானுஷ்டானமுள்ளவரும், அதனால் அபார தேஜஸை அடைந்தவரும் இக்ஷ்வாகுகுல மன்னர்களுக்குக் குல குருவுமான வஸிஷ்ட பகவானை நமது முன்னோர்கள் பூஜித்தபடி நீயும் பூஜித்து வருகிறாயா? அக்னிஹோத்திரம் முதல் அசுவமேதம் வரையிலுள்ள யாகவிதிகள் யாவையும் நன்றாய் அறிந்தவரும்

அக்னி காரியங்களில் வெகு ஜாக்கிரதையுள்ளவரும் மஹாபுத்தி மானும் இஹபரலோக தர்மங்களை ஒரே விதமாக அனுஷ்டிப்பவரு மான உன் புரோஹிதர் அந்தந்தக் காலங்களில் ஹோமம் செய்ததை யும் செய்யவேண்டியதையும் உனக்கு ஞாபகப்படுத்திக்கொண் டிருக்கிறாரா?

(4) தேவதைகளை யாகயக்ஞாதிகளாலும், மாதாபிதாக்களை அவர்களுடைய சொற்படி நடந்து அவர்களுக்குச் சுச்ருஷை செய் வதாலும், குருக்களைப் பூசித்து அவர்களுடைய கட்டளையை நிறை வேற்றுவதாலும், ஞாதிகளை அவர்களுக்கு வேண்டிய செல்வத் தைக் கொடுப்பதாலும், வயதாலும் ஞானத்தாலும் ஆசாரத்தாலும் பெரியோர்களை நமஸ்காரம் செய்வதாலும், வித்வான்களையும் பிராம்மணர்களையும் வெகுமானம் செய்வதாலும் திருப்தி செய் கிறாயா?

(5) தனுர் வேதத்திலும் ராஜநீதியிலும் நிபுணரான ஸுதன்வா என்ற நமது உபாத்தியாயரைப் பூஜித்து வருகிறாயா?

(6) உன் மந்திரிகள் புத்திமான்களாகவும் நீதிசாஸ்திர நிபுணர் களாகவும், உத்தம குலத்தில் பிறந்தவர்களாகவும், பிறருடைய எண்ணங்களை ஸூக்ஷ்மமாகத் தெரிந்துகொள்கிறவர்களாகவும், உன்னைப்போல் நம்பத் தகுந்தவர்களாகவும் இருக்கிறார்களா? நீதி சாஸ்திரத்தில் கரைகண்ட மந்திரிகளால் நன்றாக ஆலோசிக்கப் பட்டு ஜாக்கிரதையாகக் காப்பாற்றப்படும் மந்திராலோசனை அரசர் களுக்கு ஜயத்தைக் கொடுக்கும்.

(7) தகுந்த காலத்தில் படுக்கிறாயா? தகுந்த காலத்தில் விழிக்கிறாயா?

(8) விடியற்காலத்தில் ஐசுவரியத்தை ஸம்பாதிக்கும் வழிகளை ஆலோசிக்கிறாயா?

(9) ஒருவனாகவாவது பலருடனாவது ராஜ்ய காரியங்களை ஆலோசிக்காமல் இருக்கிறாயா? ஒருவனாக யோசித்தால் தனக்கு அந்த விஷயத்திலுள்ள விருப்பத்தாலோ வெறுப்பாலோ அதன் குணதோஷங்களைப் பக்ஷபாதமில்லாமல் அறிய முடியாது. பலருடன் யோசித்தால் ஒருமை ஏற்படாது. அந்த யோசனை சீக்கிரம் வெளியாகிவிடும்.

(10) நீ செய்யும் ஆலோசனை அந்தக் காரியம் முடிவதற்குமுன் ராஜ்யத்தில் தெரியாமலிருக்கிறதா?

(11) ஸுலபமான ஸாதனங்களால் விசேஷப் பயன் கிடைக் கக்கூடிய காரியத்தை நன்றாக ஆலோசித்துத் தாமதமில்லாமல்

செய்து முடிக்கிருயா? சீக்கிரத்தில் செய்து முடிக்காத காரியத்தின் பயனைக் காலம் கொள்ளையிடுகிறது.

(12) நீ செய்யும் ஆலோசனைகள் அந்தக் காரியம் முடிந்து கொண்டிருக்கும்பொழுதாவது ஆரம்பத்திற்கு முந்தியாவது உன் சிற்றரசர்களுக்குத் தெரியாமல் முடிந்த பிறகு மாத்திரம் தெரிகின்றனவா?

(13) நீயும் மந்திரிகளும் ஆலோசனை செய்யாத காரியங்களைப் பிறர் ஊஹத்தாலாவது அனுமானத்தாலாவது இங்கிதங்களாலாவது அறியமுடியாமல் ஜாக்கிரதையாகக் காப்பாற்றி வருகிருயா?

(14) அநேக ஆயிரம் மூர்க்கர்கள் இருந்தாலும் அவர்களை விட்டு, நன்ருகப் பரிசோதித்துக் காரியத்தைச்செய்யும் புத்திமானைச் சேர்க்கிருயா? ராஜ்ய காரியங்களில் ஸங்கடம் நேரும்பொழுது அந்த வித்வான் அரசர்களுக்கு மிகுந்த கீர்த்தியையும், மேன்மையையும் உண்டாக்கும் உபாயங்களை உபதேசிப்பார். மூர்க்கர்களை ஆயிரக் கணக்காயும் கோடிகோடியாயும் அரசன் சேர்த்துக்கொண்டாலும் காரியங்களை ஆலோசிக்கும்பொழுது அவர்கள் கொஞ்சமாவது உபயோகப்படுவார்களா? பிறர் ஆரம்பித்த காரியத்தை உடனே அறியும் சக்தியுடையவனும் ஸ்திரமான புத்தியுடையவனும் காரியங்களை விசாரித்துச் செய்கிறவனும் நீதி சாஸ்திரங்களில் நிபுணனுமான ஒரு மந்திரி யிருந்தாலும் அவன் அந்த அரசனுக்கும் சிற்றரசர்களுக்கும் மிகுந்த கீர்த்தியை ஸம்பாதிப்பான்.

(15) முக்கியமான ஸேவகர்கள், சமையல் பரிமாறுதல் முதலிய காரியங்களில் மாத்திரமும், ஜாதி முதலியவைகளால் நடுத்திறத்தார்கள் படுக்கை ஆஸனம் வாஹனம் முதலியவைகளைக் கொண்டுவருவது முதலிய காரியங்களில் மாத்திரமும், கீழ்த்தரமான ஸேவகர்கள் கால்கழுவுவது மரவடிகளைக்கொண்டு வருவது கால் பிடிப்பது முதலிய வேலைகளில் மாத்திரமும் உபயோகிக்கப் படுகிருர்களா? இல்லாவிட்டால் அதிகப் பொருமையும் மனஸ்தாபமும் உண்டாகும்.

(16) உத்தமமான வஸ்திரங்கள் ஆபரணங்கள் வாகனங்கள் முதலியவைகளை மந்திரிகளிடத்தில் வேறு மனுஷ்யர்களால் ரஹஸ்யமாக அனுப்பி, அரசனுடைய அந்தப்புரத்திலிருந்து உங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டதென்றும் சொல்லி, அவர்கள் ஆசையுடன் அவைகளைப் பெற்றுக் கொள்ளுகிருர்களா என்று பரீக்ஷிப்பது அரசர்களுக்கு வழக்கம். அந்தப் பரீக்ஷையில் தேறினவர்களும் பல தலைமுறைகளாக வேலை பார்க்கிறவர்களும் மனோவாக்குக் காயங்களில் சுத்தர்களுமான உத்தம மந்திரிகளைப் பெரிய காரியங்களிலேயே உபயோகிக்கிருயா?

(17) கைகேயி புத்திர! வெகு கடுமையாக பிரஜைகளைத் தண்டித்து அதனால் அவர்கள் கஷ்டப்பட்டு மந்திரிகளிடத்தில் முறையிட்டு அவர்கள் உன்னைத் தடுக்கும்படி வைத்துக்கொள்ளாமல் இருக்கிறாயா? கெட்ட தானங்களை வாங்கி அளவற்ற திரவியத்தைச் சேர்த்து அதனால் யாகம் செய்ய விரும்புகிறவனை ரித்விக்குகள் எப்படி அவமதிப்பார்களோ, தங்களை பலாத்காரம் செய்து ஸ்வாதீனப்படுத்திக்கொள்ள விரும்பும் புருஷனை ஸ்த்ரீகள் எப்படி அவமதிப்பார்களோ, அப்படித் தண்டிக்கத் தகாதவர்களைக் கடுமையாகத் தண்டித்து அவர்களிடத்திலிருந்து தனத்தைப் பறித்து ஹிம்ஸை செய்வதால் பிரஜைகள் உன்னை அவமதிக்காமல் இருக்கிறார்களா?

(18) ஸாம தான பேத தண்டமென்ற உபாயங்களை பிரயோகிப்பதில் நிபுணனும், மஹரிஷிகளால் உபதேசிக்கப்பட்ட பிறரை வஞ்சிக்கும் நீதிகளை நன்றாகக் கற்றவனும், அரசனுக்கு அந்தரங்கமான ஸேவகர்களின்மேல் தோஷங்களை ஏற்படுத்தி அவர்களைக் கலைக்கிறவனும், அரசனை ஹிம்ஸை செய்வதில் பயமற்றவனும், காலக்கிரமத்தில் அரசனுடைய ஐசுவரியத்தைக் கைப்பற்றிக் கொள்ளுகிறவனுமான புருஷனை எந்த அரசன் கொல்லாமல் விடுகிறானோ, அவனால் ராஜ்யத்தை விட்டு அவ்வரசன் துரத்தப்படுவான்; அல்லது கொல்லப்படுவான். இவ்விதமானவனை வைத்துக் கொள்ளாமல் இருக்கிறாயா?

(19) அரசன் செய்யும் மரியாதையால் ஸந்தோஷிக்கிறவனும், பிறரை ஜயிக்கும் சக்தியுடையவனும், அந்தந்த ஸமயத்திற்குத் தகுந்தபடி தன் ஸைன்யங்களை அணிவகுப்பதிலும் சத்ருவின் அணி வகுப்பைப் பிளப்பதிலும் ஸைன்யத்தை நடத்துவதிலும் நுட்பமான புத்தியுள்ளவனும், ஆபத்காலத்தில் கலங்காத தைரியமுடையவனும், யஜமானனிடத்தில் விசுவாஸமுள்ளவனும், உள்ளும் புறமும் சுத்தமாக இருப்பவனும், உத்தம குலத்தில் பிறந்தவனும் காரியங்களை நடத்துவதில் திறமையுள்ளவனுமான மனிதனை ஸேனாபதியாக நியமித்திருக்கிறாயா?

(20) மஹா பலசாலிகளும், உத்தம குணங்கள் பொருந்தினவர்களும், யுத்தத்தில் ஸமர்த்தர்களும், சூரர்களுமான யுத்தவீரர்களை அவர்களுடைய பூர்வ வரலாற்றையும் தைரியத்தையும் நன்றாகப் பரீக்ஷித்து விசேஷமான வெகுமதிகளைச் செய்து மேன்மைப்படுத்தி யிருக்கிறாயா?

(21) ஸைன்யங்களுக்கு அந்தந்தக் காலத்தில் கொடுக்க வேண்டிய சம்பளத்தையும் ஆகாரத்தையும் அவர்கள் செய்யும்

வேலைக்குத் தகுந்தபடி தாமதமில்லாமல் கொடுத்து வருகிறாயா? இல்லாவிட்டால் சம்பளக்காரர்கள் யஜமானனிடத்தில் கோபித்து விசுவாஸமற்றுப் போவார்கள். அது பெரிய அனர்த்தத்தை விளைவிக்கும்.

(22) க்ஷத்திரிய குலத்தில் பிறந்த முக்கியமானவர்களெல்லோரும் உன்னிடத்தில் மிகுந்த பிரீதி வைத்து எந்தச் சமயத்திலும் உனக்காக உயிரைவிடத் தயாராக இருக்கிறார்களா?

(23) உன் தூதர்கள் உன் தேசத்தில் பிறந்தவர்களாகவும், பிறருடைய எண்ணங்களை அறியக்கூடியவர்களாகவும், காரியங்களை நடத்துவதில் ஸமர்த்தர்களாகவும், ஸமயோசிதமாகவும் தயங்காமலும் பதில் சொல்லுகிறவர்களாகவும், நீ சொல்லி அனுப்பிய ஸமாசாரத்தையும் பதிலையும் பிசகாமல் சொல்லுகிறவர்களாகவும், காரியத்தை முடிப்பதில் பல முக்கியமான விஷயங்களைப் பேசிக்கொண்டிருந்தாலும் யஜமானனுடைய கட்டளையை மறக்காமலே வியவஹாரத்தை நடத்துகிறவர்களாகவும், விஷயங்களைப் பகுத்தறியும் சக்தியுள்ளவர்களாகவும் இருக்கிறார்களா?

(24) மந்திரி, புரோஹிதன், யுவராஜா, ஸேனாபதி, வாசல்காப்பவர்களுக்குத் தலைவன், அந்தப்புரத்தின் காரியங்களுக்குத் தலைவன், சிறைச்சாலைத் தலைவன், தனத்தை வசூல் செய்கிறவர்களுக்குத் தலைவன், அரசனது உத்தரவைப் பலர் அறியும்படி வெளியிடுபவர்கள், நியாய வாதிகள், நியாயாதிபதிகள், ஸைன்யங்களுக்குச் சம்பளத்தையும் உணவையும் கொடுப்பவன், ராத்திரியில் நகர சோதனை செய்து கோட்டை வாசல்கள் பிராகாரம் முதலியவைகளை ரக்ஷிப்பவர்களுக்குத் தலைவன், அரசனிடத்திலிருந்து ஒரே தடவையாகத் திரவியத்தை வாங்கிக்கொண்டு கூலிக்காக வேலைசெய்யும் மற்றவர்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுப்பவன், ஒவ்வொரு நாளும் ராஜ ஸபையை அலங்கரிப்பது, அரசன் மந்திரி முதலியவர்களுக்குத் தகுந்த ஆஸனங்களை அவர்களுக்காக ஏற்பட்ட இடங்களில் போடுவது, ஸபைக்கு வரவேண்டியவர்களை அழைத்துவந்து அவர்களுடைய அந்தஸ்திற்குத் தகுந்தபடி ஏற்பட்ட ஆஸனங்களில் உட்காரச்செய்வது, ஸபையில் வரத்தகாதவர்களை விலக்குவது, ஸபையில் சப்தமில்லாமல் பார்த்துக்கொள்வது, ஸபையைப் பாதுகாப்பது முதலிய வேலைகளைச் செய்பவர்களுக்குத் தலைவன், பிறருடைய திரவியங்களைத் திருடுவது முதலிய குற்றங்களைச் செய்தவர்களை அரசனுடைய உத்தரவுப்படி தண்டிக்கிறவர்களுக்குத் தலைவன், கோட்டைகளை ரக்ஷிப்பவர்களுக்குத் தலைவன், ராஜ்யத்தின் எல்லைகளில் நான்கு திக்குகளிலும் அன்னிய அரசர்கள் வராமல் பாதுகாப்பவர்களுக்குத் தலைவன், இந்தப் பதினெட்டு

மனிதர்களில் தன் ராஜ்யத்தில் மந்திரியையும் புரோஹிதரையும் யுவராஜாவையும் அரசன் பரீக்ஷிக்கவேண்டியதில்லை. அவர்கள் எப்பொழுதும் தன் ஸமீபத்திலிருப்பதால் அவர்களுடைய ஸ்வபாவத்தைத் தானே நேரில் தெரிந்துகொள்ளலாம். தன் ராஜ்யத்தில் மற்றப் பதினைந்து பேர்களையும் சத்ருபக்ஷத்தில் முன் சொன்ன பதினெட்டுப் பேர்களையும் மாறுவேஷம் பூண்ட தூதர்களை ஒவ்வொருவருக்கு மும்மூவர் விதம் ஏற்படுத்தி, ஒருவர்க்கொருவர் தெரியாமல், மேற்சொன்னவர்கள் தங்களுடைய வேலைகளை ஒழுங்காகச் செய்கிறார்களா இல்லையா என்று பரிசோதித்து வருகிறாயா?

(25) உன் ராஜ்யத்திலிருந்து துரத்தப்பட்டுத் திரும்பிவந்திருக்கும் சத்ருக்களைப் பலமற்றவர்களென்று அலக்ஷ்யம் செய்யாமலிருக்கிறாயா? ஏதாவது ஆதாரமில்லாமல் அவர்கள் திரும்பி வர மாட்டார்களல்லவா? அவர்களை ஜாக்கிரதையுடன் கவனித்துக் கொண்டிருக்கவேண்டும்.

(26) பௌத்தன் சார்வாகன் முதலிய நாஸ்திக பிராம்மணர்களுடன் பழகாமலிருக்கிறாயா? சாஸ்திரங்களுக்கு விபரீதமான அர்த்தங்களை உபதேசிப்பதில் இவர்களுக்கு அதிகத்திறமையுண்டு. உண்மையான ஞானத்திற்கு விரோதமான ஞானத்தை உடையவர்கள்; பாலர்களைப்போல் ஒன்றும் தெரியாதவர்கள்; ஆனால் தங்களைப் பெரிய பண்டிதர்களென்று எண்ணுகிறவர்கள்; வேதமார்க்கத்திற்கு விபரீதமான புத்தியையுடையவர்கள்; தாமஸ ஸ்மிருதிகளையும் தாமஸ புராணங்களையும் நீக்கி மஹரிஷிகளால் செய்யப்பட்டு ஸாதுக்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட புராணங்களையும் தர்மசாஸ்திரங்களையும் பெரியோர்களுடைய ஸம்பிரதாய பரம்பரைப்படி அர்த்தம் செய்யாமல், கேவல தர்க்கத்தைப் பிரயோகித்து, அவை இஹத்திலும் பரத்திலும் பயனற்றவை என்று வாதிப்பவர்கள்.

(27) நமது ராஜதானியான அயோத்யை மஹாவீரர்கள் இருக்குமிடம்; நமது முன்னோர்களால் ஆதிகாலம் முதல் ஆளப்பட்டு வருகிறது. அதிலுள்ள நான்கு வர்ணத்தாரும் வர்ணாசிரம தர்மங்களைக் குறைவின்றி நடத்திவருகிறார்கள்: இந்திரியங்களை அடக்கினவர்கள்; அதிக உத்ஸாஹமுள்ளவர்கள்; உத்தம குணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவர்கள்; மேலும் அந்த நகரம் எல்லா வித்யைகளிலும் தேர்ந்தவர்கள் பிரியத்துடன் வஸிக்கும் ஸ்தலம்; அதிலுள்ள ஜனங்கள் யாதொரு குறையுமில்லாமல் ஆனந்தமாக இருக்கிறார்கள்; ஸகல ஸௌக்கியங்களும் பொருந்தி, சத்துருக்கள் நெருங்க முடியாத அரண்களுடன், விசித்திரமான ஆலயங்களாலும் அரண்மனைகளாலும் உப்பரிகைகளாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு,

உத்தமமான யானைகள் குதிரைகள் ஒட்டகங்கள் இவைகளா நிறைந்து, பிறரால் ஜயிக்க முடியாததென்ற பெயருக்குத் தகுர் யோக்கியதை வாய்த்திருக்கிறது. இவ்விதமான நமது ராஜதானியை ஜாக்கிரதையாக ரக்ஷித்துவருகிறாயா ?

(28) நமது ராஜ்யத்திலுள்ள நாடுகளில் அசுவமேதம், சயன முதலிய மஹா யாகங்கள் செய்யப்படும் சாலைகள் பல உண்(அங்கே வஸிக்கும் ஜனங்கள், தங்களுக்குத் தகுந்த அரசன் கிடை திருப்பதால், காலத்தில் மழைபெய்து நீர்வளம் நிலவளம் முத யவை பொருந்திய தேசத்திலேயே வஸிக்க விரும்புகிறார்கள். இ தேசங்களுக்குப் போக மனம் வராது. நமது தேசத்தில் நேர்த்தியா தேவாலயங்களும், அழகான சாலைகளும், அவைகளின் பக்கத்தி அமைக்கப்பட்டிருக்கும் ஓடைகளும், தண்ணீர்ப் பந்தல்களு பயிரிடுவதற்காக வெட்டப்பட்ட பெரிய ஏரிகளும் விளங்குகின்ற உழுது பயிரிடப்படாத பாகம் நமது தேசத்தில் அதிகமாகக் கிை யாது; ஆடுமாடுகளுக்கோ கணக்கில்லை; அதிகமழை பெய்வத மழை பெய்யாமலிருப்பது, எலிகள், வெட்டுப் பூச்சிகள், பக்ஷிகள் அரசர்கள் ஸமீபத்தில் வஸிப்பதென்ற ஆறு உபத்திரவங்கள மில்லை. மானம் பார்த்த நிலமுடையதல்ல. எங்கும் ஆற்றுப்பாய்ச் லுள்ளது; சோலைகளும் தோப்புகளும் எங்கும் நிறைந்து பார்க் அழகாக விருக்கும். புலி முதலிய துஷ்ட மிருகங்களின் ஸஞ்சா மில்லை; திருட்டுப் பயமில்லை; ரத்தினம் பொன் வெள்ளி முதலியவை கிடைக்கும் சுரங்கங்கள் பல உண்டு. பாபிகள் நமது ராஜ்யத்தி வஸிக்கமாட்டார்கள். அங்குள்ள ஸ்த்ரீ புருஷர்கள் எப்பொழுது ஆனந்தத்துடன் காலம் கழிக்கிறார்கள். ஆறு குளம் முதலியவை களில் கரையிலுள்ள வனங்களில் ஸகல பண்டங்களையும் விற் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு, எல்லோருக்கும் தெரியும்படி குறிப்பிட்ட நாட்களில் வர்த்தகர்கள் கூடும் சந்தைகள் பல உண்டு. இவ்வித மான நமது ராஜ்யத்திலுள்ள தேசங்கள் ஸுகத்தை அடைந்திருக் கின்றனவா ?

(29) பயிரிடுகிறவர்களும், பசுக்களை மேய்க்கிறவர்களும் உன் ஆளுகையில் எல்லையற்ற ஐசுவரியத்தை அடைந்து, உன்னிடத்தில் பிரீதி வைத்திருக்கிறார்களா ? கொடுக்கல் வாங்கல் ஏற்றுமதி இறக்குமதி முதலிய வியாபாரங்களைச் செய்து வர்த்தகர்கள் உன்னை அண்டி ஸுகமாகப் பிழைக்கிறார்களா ? அரசன் தன் ராஜ்யத்தில் வஸிக்கும் ஜனங்களெல்லோரையும் தர்மமாக ஆளவேண்டும் ஆகையால் மேற்சொன்னவர்களுக்கு வேண்டிய ஸௌகரியங் களைச் செய்து அஸௌகரியங்களை விலக்கிக் காப்பாற்றிவருகிறாயா?

(30) உன்னைச் சேர்ந்த ஸ்த்ரீகளிடத்தில் அனுகூலமாக நடந்து வருகிறாயா ?

(31) அவர்கள் பிற புருஷர்களுடன் கலந்துபேசாமல் இருக்கும்படி ஜாக்கிரதையாகப் பாதுகாக்கிறாயா ?

(32) அவர்கள் சொல்வதை நிஜமென்று நம்பாமலிருக்கிறாயா?

(33) மிகவும் சஞ்சலமான தன்மையுள்ளவர்களாகையால் அவர்கள் ரஹஸ்யங்களைக் காப்பாற்ற முடியாதவர்கள். ஆகையால் அவர்களிடத்தில் ரஹஸ்யங்களைச் சொல்லாமலிருக்கிறாயா ?

(34) உன் ராஜ்யத்தில் யானைகள் உண்டாக்குமிடத்தைப் பிறர் அறியாமல் மறைத்து வைத்திருக்கிறாயா ? இல்லாவிட்டால் பிறர் அவைகளைப் பிடித்துக்கொண்டு போவார்கள்.

(35) ஆண் யானைகளைப் பிடிப்பதில் உபயோகப்படும் பெண் யானைகள் விருத்தியாகின்றனவா ?

(36) குதிரைகளையும் ஆண் யானைகளையும் பெண் யானைகளையும் மேன்மேலும் ஸம்பாதிக்கிறாயா ?

(37) ஒவ்வொரு நாளும் காலையில் நன்றாக அலங்கரித்துக் கொண்டு ராஜஸபையில் வந்து பிரஜைகளுக்குத் தரிசனம் கொடுக்கிறாயா ? இல்லாவிட்டால் அரசனுக்குத் தேகஸௌக்கியமில்லை என்றும் ஏதோ அபாயம் நேர்ந்ததென்றும் ஸந்தேகப்படுவார்கள்.

(38) உன் வேலைக்காரர்கள் எந்தச் சமயத்திலும் உன்னை ஸுலபமாகப் பார்க்கும்படி இடம் கொடுக்கக்கூடாது; கர்வமடைந்து உன்னிடத்தில் மரியாதை வைக்கமாட்டார்கள், எப்பொழுதும் உன்னைப் பார்க்காமலும் வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது; அவர்களுக்கு வேண்டியவைகளைத் தெரிந்துகொள்ள முடியாமற் போய்விடும்; இவனால் நமக்கென்ன பிரயோஜனமென்று கோபமுண்டாகும்; அதனால் ராஜ்யத்திற்கும் கெடுதி நேரும். ஆகையால் எல்லோருக்கும் எப்பொழுதும் தரிசனம் கொடுக்கவும் கூடாது; கொடுக்காமலிருக்கவும் கூடாது; நடுவுநிலைமையாக நடந்து கொள்ள வேண்டும்.

(39) உன் கோட்டைகளில் தனங்களும், தான்யங்களும், ஆயுதங்களும், யந்திரங்களும் வேண்டியவரையில் இருக்கின்றனவா ? சில்பிகளும் வில்லாளிகளும் நிறைந்திருக்கிறார்களா ? ஜலத்தட்டு இல்லையல்லவா ?

(40) உன் வரவு அதிகமாகவும் செலவு குறைவாகவும் இ
கிறதா ? நட்டுவன், விடன், பாடகன், கூத்தாடி முதலிய தகா
களுக்கு உன் திரவியத்தை ஏராளமாகக் கொடுக்காமலிருக்கிற

(41) பிராம்மணர்கள், தேவதைகள், யாசகர்கள், வீரா
மித்திரர்கள் இவர்களுக்கு உன் ஐசுவரியத்தை அதிகமாகச் செ
செய்கிருயா ?

(42) உன் ராஜ்யத்தில் சுத்தமான ஸ்வபாவமுள்ளவ
மனோவாக்குகாயம் ஒத்தவனுமான ஸாது, எவனாவது பிற
திடீரென்று திருட்டுக் குற்றம் சாட்டப்பட்டு, சாஸ்திரங்களில் நிபு
களால் விசாரிக்கப்படாமல் அவனுடைய தனத்திற்காக ஆசை
பட்டுக் கொல்லப்படாமலிருக்கிருனா?

(43) எந்தத் திருடனாவது, திருடும்பொழுது தடையத்துட
கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, நன்ருக விசாரித்தபின், அவன் திருடி
சொத்தைக் கொடுத்துவிட ஒப்புக்கொண்டால், அதை அநிய
மாக வாங்கிக்கொண்டு தண்டனை இல்லாமல் விடப்ப
டிருக்கிருனா ?

(44) தனவான்களுக்கும் ஏழைகளுக்கும் வியாஜ்யம் நே
தால் உன் நியாயாதிகாரிகள் தனவானிடத்திலிருந்து லாபத்தை
அடைய உத்தேசிக்காமல் தீர்ப்புச் செய்கிருர்களா? அரசன் த
ராஜ்யத்தில் நடக்கும் நியாயாநியாயங்களை விசாரிக்காமல் கேவல
தன் ஸௌக்கியத்தையே நாடி ஆண்டுவந்தால், சரியாக விசாரி
காமல் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் கண்ணீர் விட்டால் அ
அவனுடைய மனைவி மக்களையும் பசுக்களையும் நாசம் செய்யும்.

(45) வயது சென்றவர்களையும், பாலர்களையும், உத்தமமா
வைத்தியர்களையும் வெகுமானங்களாலும் ஸ்நேஹத்தாலு
இனிமையான வார்த்தைகளாலும் வசப்படுத்துகிருயா ?

(46) தேவதைகள் வஸிக்கும் பெரிய மரங்களையும், யோ
மஹிமையால் இவ்வுலகத்து ஸுகங்களில் ஆசையில்லாதவர்களை
யும், குருமார்களையும், பெரியோர்களையும், தபஸ்விகளையும்
தேவதைகளையும், அதிதிகளையும், பிராம்மணர்களையும் வணங்கு
கிருயா?

(47) முற்பகலில் தர்மத்தை ஸம்பாதிக்க வேண்டும்; அப்படிச்
செய்யாமல் அந்த வேளையில் அர்த்தத்தை ஸம்பாதித்து, பிற்பகலில்
அர்த்தத்தை ஸம்பாதிக்க வேண்டியிருக்க, அப்படிச் செய்யாமல்
தர்மத்தை ஸம்பாதித்தும், ஸாயங்காலத்தில் காமத்தை அனுஷ்டிக்க
வேண்டியிருக்க அப்படிச் செய்யாமல் தர்மத்தையும் அர்த்தத்தை

யும் அனுஷ்டித்தும், இம்மூன்று புருஷார்த்தங்களையும் கெடுக்காமலிருக்கிறாயா? (தர்மத்தைவிட்டுத் தனத்தை மாத்திரம் ஸம்பாதிக்காமலிருக்கிறாயா? குடும்ப போஷணத்திற்கு வேண்டிய தனத்தை ஸம்பாதிப்பதை விட்டுத் தர்மத்தைமாத்திரம் ஸம்பாதிக்காமலிருக்கிறாயா? தர்மத்தையும் அர்த்தத்தையும் விட்டு வேசிகளிடத்தில் அகப்பட்டு இம்மூன்றையும் கெடுத்துக் கொள்ளாமலிருக்கிறாயா? காலையில் தானம் முதலிய தர்மங்களையும் பிறகு ராஜ்யங்களையும், ராத்திரியில் காமத்தையும் ஒன்றிற்கொன்று விரோதமில்லாமல் பிரித்து அனுஷ்டிக்கிறாயா? அவைகளை அளவுக்கு மிஞ்சாமல் தடுக்கும் சக்தி உனக்கு இருக்கிறதல்லவா?)

(48) உன் ராஜ்யத்திலுள்ள ஸர்வ சாஸ்திர நிபுணர்களான பிராம்மணர்களும் பட்டணத்து ஜனங்களும் நாட்டுப்புறத்தாரும், நீ ஸௌக்கியமாக இருக்கவேண்டுமென்று எப்பொழுதும் பிரார்த்திக்கிறார்களா?

(49) பரலோகமில்லை என்று வாதிப்பது, பொய் சொல்வது, பெற்றோர்கள் ஆசிரியர்கள் பிராம்மணர்கள் பலஹீனர்கள் குற்றம் செய்தாலும் அவர்களிடத்தில் கோபிப்பது, அஜாக்கிரதை, காரியங்களை நிதானமாகச் செய்வது, எல்லா மேன்மைக்கும் காரணமான ஸாதுக்களைத் தரிசிக்காமலிருப்பது, சோம்பல், இந்திரியங்களை அடக்காமலிருப்பது, மந்திரிகளின் உதவியில்லாமல் ராஜ்ய காரியங்களைத் தானே ஆலோசிப்பது, விபரீதமான அர்த்தங்களைச் சொல்லுகிறவர்களுடன் ஆலோசிப்பது, நிச்சயித்த காரியங்களை ஆரம்பிக்காமலிப்பது, தன் ஆலோசனைகளை முன்னடியாகவே வெளியிடுவது, காலையில் எழுந்தவுடன் கண்ணாடி முதலியவைகளைப் பார்ப்பதென்ற மங்களகாரியங்களை அனுஷ்டிக்காமலிருப்பது, யாரைப் பார்த்தாலும் எழுந்து மரியாதை செய்வது என்ற இந்தப் பதினான்கும் அரசன் விலக்கவேண்டிய தோஷங்களில் முக்கியமானவை. நீ அவைகளை விலக்குகிறாயா?

(50) வேட்டை, சூதாட்டம், பகலில் தூங்குவது, பிறரைத் தூஷிப்பது, பெண்களுடனே காலம் கழிப்பது, மதுபானம், பாட்டு, கூத்து, வாத்திய மென்றவைகளில் காலத்தைக் கழிப்பது, காரியமில்லாமல் அலைவதென்ற இந்தப் பத்தையும் விலக்கி வருகிறாயா?

(51) நீர் அரண் மலையரண் மரவரண் பாலையரண் படையரண் என்ற இவ்வைந்தையும், ஸாமம் தானம் பேதம் தண்டமென்ற இந்த நான்கையும், அரசன் மந்திரி ராஜ்யம் கோட்டை பொக்கிஷம் ஸைன்யம் மித்திரர்களென்ற இவ்வேழு ராஜ்யத்தின் அங்கங்களையும், பயிர்த்தொழில் வியாபாரம் கோட்டை அணைகள் யானை பிடிப்பது சுரங்கம் வெட்டுவது கப்பம் வாங்குவது தரிக

நிலத்தைப் பயிரிடுவது, ஆகிய இந்த எட்டையும், தர்மம் அர்த்
காமமென்ற இந்த மூன்றையும், த்ரயீ வார்த்தா தண்டநீதி என்ற
மூன்று வித்யைகளையும், இந்திரியங்களை ஜயிக்கும் உபாயத்தை
ஸந்தி விக்ரஹம் யானம் ஆஸனம் த்வைதீபாவம் ஸமாச்ரயமென்
இந்த ஆறு உபாயங்களையும், நெருப்பு ஜலம் வியாதி பஞ்
மரணம் என தெய்வ கோபத்தால் வரும் ஐந்து கஷ்டங்களை
அதிகாரி, திருடன், சத்ரு, அரசனுக்கு பிரியமானவன் அரசனுடை
பேராசை என மனிதனால் நேரும் ஐந்து கஷ்டங்களையும், சத்
வினால் கோபிக்கப்பட்டாவது, பயமுறுத்தப்பட்டாவது, அவமதிக்
பட்டாவது ஸரியாகச் சம்பளம் கொடுக்கப்படாமலாவது இருக்கு
மனிதனை அவன் விரும்புவதைக் கொடுத்து அவனுடைய
மானனை விட்டுப் பிரிப்பது, பாலன், வயது சென்றவன், தீ
நோயுள்ளவன், பந்துக்களால் ஒதுக்கப்பட்டவன், பயந்தவ
பயந்த ஜனங்களையுடையவன், பேராசையுடையவன், பேரா
யுள்ள ஜனங்களை ஆளுகிறவன், குடிகளின் பிரீதியை இழந்தவ
இந்திரிய ஸுகங்களில் மிகுந்த ஆசையை வைத்தவன், பலருட
ஆலோசிக்கிறவன், தேவர்களையும் பிராம்மணர்களையும் நிந்தி
கிறவன், மஹரிஷிகளின் சாபம் கோபம் முதலியவைகளா
பீடிக்கப்பட்டவன், தெய்வமே யாவற்றையும் செய்யுமென்று சும்ம
இருக்கிறவன், ஸைன்யம் நஷ்டமாவதால் துக்கப்படுகிறவன்
ராஜ்யத்திலேயே வஸிக்காதவன், க்ரூரமான கிரஹங்கள் க்ரூரமா
தசைகள் இவைகளால் பீடிக்கப்பட்டவன், பஞ்சம் முதலி
கஷ்டங்களை அனுபவிக்கிறவன், பல சத்துருக்களை உடையவன்
ஸத்தியமும் தர்மமும் அற்றவன், என வகுக்கப்பட்டு, ஒ
பொழுதும் ஸ்நேஹம் செய்யத்தகாத இந்த இருபது விதமான
அரசர்களையும், மந்திரி ராஜ்யம் கோட்டை பொக்கிஷம் தண்டனை
என்ற ஐந்து பிரகிருதிகளையும் (அங்கங்கள்): நடுவில் விஜிகீஷு
என்ற அரசன், அவனுக்கு முன்புறத்திலுள்ள அவனுடைய சத்ரு
அவனுடைய மித்திரன், அந்தச் சத்துருவின் மித்திரன், அந்த
மித்திரனுடைய மித்திரன், சத்துருவின் மித்திரனுக்கு மித்திரன்,
விஜிகீஷுவுக்குப் பின் பக்கத்திலுள்ள பார்ஷ்ணிக்ராஹன்,
ஆக்ரந்தன், பார்ஷ்ணிக்ராஹஸாரன், ஆக்ரந்தஸாரன், பக்கத்தில்
மத்யமன், இவர்களுக்கு வெளியில் உதாஸீனனென்ற பன்னி
ரண்டு அரசர்கள் அடங்கிய ராஜமண்டலத்தையும், படைஎடுப்பது
ஸைன்யங்களை அணிவகுப்பது படை எடுத்துச் செல்வது ஸைன்
யங்களுடன் தங்குவதென்ற யுத்தமுறையையும், கலைப்பது பிறரை
அண்டுவதென்ற ஸமாதானத்தையும் பரீக்ஷித்தறிந்து, இவை
களில் விலக்கவேண்டியவைகளை விலக்கி, கொள்ளவேண்டிய
வைகளை ஏற்றுக்கொண்டு வருகிறாயா?

(52) சாஸ்திரங்களில் சொல்லப்படும் லக்ஷணங்கள் பொருந்திய நான்கு அல்லது மூன்று மந்திரிகளுடன் முதலில் கலந்து யோசித்துப் பிறகு அவர்களுடன் தனித்தனியாக ஆலோசிக்கிறாயா?

(53) நீ அத்யயனம் செய்யும் வேதங்களும் அக்னிஹோத்திரம் முதலியவைகளும் அனுஷ்டிப்பதால் பயனைக் கொடுக்கின்றனவா ?

(54) நீ ஸம்பாதித்த தனம், அதைப் பிறருக்குக் கொடுப்பதாலும் நீ அனுபவிப்பதாலும் பயன் பெறுகின்றதா?

(55) உன் பாரியை உனக்கு அனுகூலமாக இருக்கிறாளா?

(56) நீ சாஸ்திரங்களைக் கேட்டதற்கு அடையாளமாக நல்ல ஆசாரமுள்ளவனாகவும் நல்ல நடத்தையுள்ளவனாகவும் இருக்கிறாயா?

(57) நான் இதுவரையில் சொல்லிவந்த நீதி, தீர்க்காயுளையும் கீர்த்தியையும் தர்மம் காமம் அர்த்தமென்ற புருஷார்த்தங்களையும் கொடுக்கக்கூடியது. உன் புத்தி அந்த வழியில் செல்கின்றதா?

(58) ஸன்மார்க்கத்தை அனுஸரித்துப் பெரியோர்களால் நிந்திக்கப்படாத இந்த ஆசாரம் நமது பிதாவால் அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது. நமது பிரபிதாமஹர் முதலிய முன்னோர்கள் இதையே அனுஷ்டித்து வந்தார்கள். நீயும் இதையே அனுஷ்டித்து வருகிறாயா?

(59) மதுரமாகப் பக்குவம் செய்யப்பட்ட ஆகாரத்தைப் பிறருக்குக் கொடுக்காமல் நீ மாத்திரம் புஜிக்காமலிருக்கிறாயா ?

(60) உன்னிடத்திலிருந்து உதவியை எதிர்பார்க்கும் நண்பர்களுக்கு உதவி செய்கிறாயா?

மேற் சொன்ன நீதிகளை அறிந்து உசிதமாகத் தண்டித்து நமது முன்னோர்களைப் போலக் குடிகளைத் தர்மமாக ஆண்டு வந்தால் நீ இவ்வுலகத்தில் பூமண்டலாதிபதியாக இருப்பாய். உன் பிராரப்த கர்மம் முடியும்பொழுது இந்த தேகத்தை விட்டு ஞானியாக உத்தம லோகங்களை அடைவாய் என்று ஸகல ராஜதர்மங்களின் ரஹஸ்யத்தை ராமன் உபதேசித்தார்.

ராஜா து த⁴ர்மேண ஹி பாலயித்வா
மஹாமதிர் த³ண்ட³த⁴ர: ப்ரஜாநாம் |
அவாப்ய க்ருத்ஸ்நாம் வஸுத⁴ாம் யதா²வத்
இதஶ்ச்யுத: ஸ்வர்க³ முபைதி வித்³வாந் || (76)

LIFCO'S

THE RAMAYANA
IN
HUNDRED LETTERS

"The rapturous story of the valiant son of Emperor Dasaratha has been presented in this book in a novel method—handy and attractive. Written in the form of simple—but inspiring—letters, this book effectively brings out the main events enshrined in this great work of our ancient seer and saint, *viz.*, Valmiki.

7½" × 5", pp. 408, hard covers with a four-colour art paper jacket. Profusely illustrated. Price Rs. 7·75 (10s. 6d.); By Post Rs. 9·25.

LIFCO'S

CHITRA-RAMAYANAM

THE STORY OF SRI RAMA IN WORDS & PICTURES

7½" × 10", pp. 124, three-colour cover. 58 illustrations. Price Rs. 3·80 (5s. 3d.); By Post Rs. 5·15.

தசா புக்திகளும்

ஸ்ரீமத் ராமாயண பாராயணமு

[ஸ்தோத்ரமாலையுடன்]

9 தசைகளுக்கான 9 புத்தகங்

ஒவ்வொன்றும் ரூ. 2·00

(ஸ்தோத்ரமாலை மட்டும் : ரூ. 1·

ராமோதந்தம் - மூலமு தமிழ் உரையும் ரூ. 1

ரகுவம்சம் - மூலமும் தமி உரையும்—1, 2, 3, 4, 5, 7, 11, 14, ஸர்க்கங்கள் ஒவ்வொன்றும் 62 ந.பை

ரகுவம்ச மஹா காவ்யம் மூலமும் தமிழ் உரையு —1-19 ஸர்க்கங்கள் 1200 பக்கங்கள் ரூ. 12·

ஸ்ரீ ரகுவீர கத்யம் —

(சுதர்ஸநாஷ்டகத்துடன்)

தமிழில் 40 ந.பை

வீடுதோறும் ஒளிரவேண்டிய பக்திச் சுவை பரிமளிக்கும் பதிப்பு

கீர்த்தனுசார்ய

ஸ்ரீ C. R. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார், B.A. *அவர்களின்*

ஸுந்தர காண்டம்

பல திவ்ய மங்கள ஸ்தோத்ரங்களுடன் புது மணமும் பொலிவும் பெற்று

லிப்கோ வெளியீடாக வெளிவந்துள்ளது

1. *ஸுந்தர காண்டத்தைப் பாராயணம் செய்பவர்கள் கோரிக்கைகள் நிறைவேறுவதற்காகவும், தசா புக்திகளுக்காகவும் எந்த முறையில் எவ்வளவு நாட்கள், என்னென்ன நிவேதனங்கள் செய்யவேண்டும் என்னும் விவரங்கள் யாவும் வாயு புராணத்தைச் சேர்ந்த உமா ஸம்ஹிதை, ஸ்காந்தோப புராணம் ஆகியவைகளின் பிரமாண சுலோகங்களுடனும் அட்டவணைகளுடனும் தெளிவாகத் தரப்பட்டுள்ளன.*

2. *பல திவ்ய க்ஷேத்ரங்களில் எழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீராமபிரானின் படங்கள் 'ஆர்ட்' காகிதத்தில் அச்சிடப்பட்டு இப்பதிப்பை அலங்கரிக்கின்றன.*

3. *ஸுந்தர காண்டத் தமிழ்ப் பெயர்ப்பு மயிர்க் கூச்சமெடுக்கும் வகையில் (பல அழகிய படங்களுடன்) தரப்பட்டுள்ளது.*

4. மேலும், பல்வேறு இன்றியமையாத ஆன்மிக விஷயங்களும் சுலோகங்களும் இப்பதிப்பில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

இலவசம்

இப்பதிப்பின் ஒவ்வொரு பிரதியுடனும் கோரக்பூர் கீதா பிரஸ் ஸம்ஸ்க்ருத ஸுந்தர காண்டம்—மூலம் ஒரு பிரதி இலவசமாகத் தரப்படுகிறது.

'கல்கி' ஸைஸில் 520 பக்கங்கள் — முழு காலிகோ பைண்டிங்

நான்கு வண்ண அழகிய மேலட்டை — கவர்ச்சிகரமான வெளியீடு

விலை **ரூ. 12·50 ;** *தபால் மூலம்* **ரூ. 15·30** *(முன் பணம் தேவை)*

பதிப்பகத்தார் : **தி லிட்டில் ப்ளவர் கம்பெனி (லிப்கோ), சென்னை-17.**

லிப்கோ

மலிவுப் பதிப்பு மலர்கள்

1. ஸ்ரீ மஹா பக்த விஜயம்

— குகப்ரியை —

496 பக்கங்கள்

விலை ரூ. 2·25 தபால் மூலம் ரூ. 3·65

2. விநோத ரச மஞ்சரீ

2-ம் பதிப்பு

480 பக்கங்கள்

விலை ரூ. 2·25; தபால் மூலம் ரூ. 3·60

3. பத்மாவதி சரித்திரம்

—அ. மாதவையரின் நாவல்—

320 பக்கங்கள்

விலை ரூ. 1·80; தபால் மூலம் ரூ. 2·94

LIFCO CONVERSATION SAMSKRIT 25

குமாரஸம்பவம் - மூலமும் த
உரையும்—5-ஆம் ஸர்க்கம்
62 ந.

ஆதித்யஹ்ருதயமும் ஸ்ரீராமாஷ்
தரசதநாம ஸ்தோத்ரமும்—ஸ
க்ருதத்திலும் தமிழிலும்
25 ந.

திருப்பாவை, திருவெம்பாவை
13 ந.

ஸ்ரீ விஷ்ணுஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்
(நாமாவளியுட
—ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் 25 ந.

த்ரிவேதி ஸந்த்யாவந்தனம்
ப்ரஹ்மயக்ஞம்,
உபாகர்மம் உட்பட 90 ந.பை

" ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹாதேசிகனு
ஸ்ரீ லக்ஷ்மீஹயக்ரீவப் பெருமாளு
50 ந.பை.

திருநீர்மலை ஸ்தல புராணம்
25 ந.பை.

"புரட்டாசித் திருவோண திருநா
சில ஸத்விஷயங்களும் "
70 ந.பை.

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ நித்யாநுஷ்டான க்ரம

வடகலை, தென்கலை
இரு ஸம்ப்ரதாயத்துக்கும்
ரூ. 1·50

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீஹயக்ரீவப் பெருமாள் ப்ரபாவமும் சில ஸ்ரீராமர் ஸந்நிதிகளும்

மைசூரில் "ஸ்ரீ தேசிகா ரோட்" என்னும் சாலையில் உள்ள ஸ்ரீ பரகால மடத்தில் கோயில் கொண்டருளியிருக்கும் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ஹயக்ரீவப் பெருமாள்,

ஓம்

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீ லக்ஷ்மீஹயவதந பரப்ரஹ்மணே நம:

(1) ஸ்ரீ லக்ஷ்மீஹயக்ரீவப் பெருமாள் ப்ரபாவம்

ச்ரிய: பதியான பகவான் ஸ்ரீமந் நாராயணன் தசாவதாரங்களை எடுத்தருளியது தவிர,

(1) யதா யதா ஹி தர்மஸ்ய க்லாநிர்பவதி பாரத |
அப்யுத்தாநமதர்மஸ்ய ததாத்மாநம் ஸ்ருஜாம்யஹம் ||

(2) பரித்ராணாய ஸாதூநாம் விநாசாய ச துஷ்க்ருதாம் |
தர்ம ஸம்ஸ்த்தாபநார்த்தாய ஸம்பவாமி யுகே யுகே ||

என்ற கீதை வாக்குப்படி, உலகில் தர்மம் க்ஷீணித்து அதர்மம் தலைதூக்கும் ஸமயங்களில் எல்லாம், துஷ்டர்களைத் தண்டித்து சிஷ்டர்களை ரக்ஷித்து தர்மத்தை நிலைபெறச் செய்வதற்காகப் பல வேறு முக்கிய அவதாரங்களை அவ்வப்போது செய்தருளுகிறார் என்ற பேருண்மைக்குப் புராணங்களும் சாஸ்திரங்களும் சான்று கூறும்.

உலகங்களுக்குப் பரம உபகாரமான அத்தகைய அவதாரங்களுள், ஸ்ரீ ஹயக்ரீவ அவதாரம் மிகச் சிறப்பும் பெருமையும் வாய்ந்தது என்பது பெரியோர்கள் திருவுள்ளம் ஆகும்.

பகவான் ஸ்ரீ ஹயக்ரீவ அவதாரம் எடுத்ததால் உலகுக்கு ஏற்பட்ட நன்மை யாது என்பதைச் சிறிது ஆராய்ந்தால், ஸ்ரீ ஹயக்ரீவப் பெருமாளின் பெருமையும் மஹிமையும் நன்கு விளங்கும்.

முன்பொருகால், மது, கைடபன் என்ற இரண்டு கொடிய அசுரர்கள் மிகமிகப் பலம் வாய்ந்தவர்களாய் கொடுமையின் வடிவமாக இருந்து வந்தனர். மனிதர்களையும் தேவர்களையும் புழுவென எண்ணி அலக்ஷ்யம் செய்துவந்தனர். எனவே, அவர்கள் சாதாரணமானவர்களிடம் சண்டையிட விரும்பாமல் ஸர்வலோக பிதாமஹனை ப்ரஹ்மாவை எதிர்த்து அநாதியான வேதங்களைத் தங்கட்கு உரிய தாக்கிக்கொள்ள விரும்பினார்கள். அதனால் தாங்களே படைப்புக் கடவுளாகி ப்ரஹ்மாவை அழித்துவிடலாம் என்றும் எண்ணினார்கள்.

இந்தத் திட்டப்படி வேதங்களை அபகரித்துத் தம் அசுர மாயை யினால் அவைகளை ஒரு பெண் குதிரை வடிவமாக்கிப் பாதாளத்தில் ஓர் இடத்தில் ஒளித்து வைத்தனர். வேதங்களை இழந்த ப்ரஹ்மா அவைகளை மீட்கும் வகையறியாமல் கருணைக் கடலான, ஸர்வலோக சரண்யன் ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருவடிகளில் சரணடைந்தார். எம் பெருமானும் தமக்கே உரித்தான பரம கிருபையினால் மது கைடபர் களைத் தேடிப் பிடித்து ஸம்ஹாரித்தார். பிறகு அசுர மாயையால் பெண் குதிரையாக்கப்பட்ட வேதங்களை மீட்க எம்பெருமான் ஸ்ரீ ஹயக்ரீவனாக (அதாவது, கழுத்துக்குமேல் குதிரையைப் போலி ருக்கும் திருமேனியுடையவராக) திருவடிவங்கொண்டு சென்று வேதங்களை மீட்டுக்கொண்டு வந்தார். அசுரர் கைப்பட்டு அசுர மாயைக்கு இலக்காகிய காரணத்தால் தம் பெருமை குன்றிவிட்ட தாகக் கருதிய வேதங்கள் தம்மைப் புனிதமாக்குமாறு பரம காருணி கனான பரந்தாமனை வேண்டிநின்றன.

குதிரையின் முகமும் வாயும் மிகப் புனிதமானவை என்றும் அங்கே ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மியே வாஸம் செய்கிறாள் என்றும் சாஸ்திரங் கள் கூறுவதால் பரம்பொருளாகிய பாற்கடற் பள்ளியானும் பால் வண்ணச் சங்கமும், பைம்பொற்சுடராழியும் ஏந்தி, பன்னும் மறை மற்றோர் கையிலேந்தி, ஞானமுத்திரை வலத்திருக்கரம் ஏந்தி, பங்கயச் செல்வி அணைந்த கோலத்துடன், ப்ரஹ்மாவுக்கு வேதங் களை மறுபடியும் உபதேசித்தருளினார்.

இத்தகைய பெருமையும் மஹிமையும் வாய்ந்த ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ஹயக் ரீவப் பெருமாள் அநேக திவ்ய க்ஷேத்திரங்களில் கோயில் கொண் டுள்ளார் எனினும் அவைகளுள் மிக விசேஷமான ஸந்நிதிகள் சில வற்றைக் கீழே குறிப்பிட்டுள்ளோம் :

1. ஸ்ரீ பரகாலமடம், ஸ்ரீ தேசிகா ரோட், மைசூர் : இங்கு ஸ்ரீ லோகமாதா ஸமேதராய் ஸ்ரீஹயக்ரீவன் கோயில் கொண்டுள் ளார். இந்த அர்ச்சாமூர்த்தி ஸ்வாமி தேசிகனுக்கு ஆசாரியனும் மாதுலருமான கிடாம்பி அப்புள்ளாரால் ஆராதிக்கப்பெற்று, பிற் காலத்தில் ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிகனுக்குக் கிடைத்த ஸ்ரீ ஹயக்ரீவ மூர்த்தியே என்பர் பெரியோர். இந்த திவ்ய மூர்த்திக்குப் பிரதி தினமும் திருவாராதனம் செய்யும் பரம பாக்யத்தைப் பெற்றவரும், தற்சமயம் ஸ்ரீ பரகால மடம் ஜீயர் பட்டத்தை அலங்கரிப்பவருமான ஸ்வாமி இந்தக் கலியுகத்தில் ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹாதேசிகன் எடுத்துள்ள திரு அவதார ஸ்வரூபம் என்பது பாகவதகோடிகளின் திடமான நம்பிக்கை.

2. ஸ்ரீ பரகால மடம், டாங்க் பண்ட் ரோடு (Tank Bund Road), பங்களூர் ஸிடி ரயில்வே ஸ்டேஷன் ஸமீபம் : இங்கு

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ஹயக்ரீவப் பெருமாள் ஸந்நிதியுடன், ஓர் அழகான ஸ்ரீ... ஸந்நிதியும் உண்டு.

3. ஸ்ரீ பரகால மடம், திருமலை - திருப்பதி (ஆந்திரப் தேசம்) : திருப்பதி திருமலையில் திருவேங்கடமுடையானை ஸே... கும் பாக்கியம் பெற்ற பக்தர்கள், ஸ்ரீ ஸ்வாமி புஷ்கரணிக்குக் இ... கில் க்ஷேத்ராதிபதியான ஸ்ரீ ஆதிவராஹப் பெருமாளையும், க்ஷேத்... பெருமாளான ஸ்ரீ திருவேங்கடமுடையானையும் பார்த்தவண்ண... அமைந்துள்ள ஸ்ரீ பரகால மடத்தில் எழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீ லக்ஷ்... ஹயக்ரீவனையும் ஸேவிக்கலாம். ஸ்ரீநிவாஸப் பெருமாளைப் போல... ஸ்ரீ ஹயக்ரீவனும் அவதரித்தது சிரவண நக்ஷத்திரம் என்பது பக்... கள் கவனிக்கத்தக்கது.

4. ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிகர் கோயில், மைலாப்பூர் : இங்... ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹா தேசிகன் ஸந்நிதியில் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ஹயவத... பெருமாளும் எழுந்தருளியிருக்கிறார்.

5. ஸ்ரீ பரகால மடம், தூப்புல், காஞ்சீபுரம்: செங்கல்பட்... ஜில்லாவைச் சேர்ந்ததும், செங்கல்பட்டு — அரக்கோணம் இ... லைனில் உள்ளதுமான காஞ்சீபுரத்தில், தூப்புல் என்னுமிடத்தி... உள்ள ஸ்ரீ பரகால மடத்தில் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ஹயக்ரீவன் பக்தர்களுக்... ஸேவை தருகிறார்.

*6. திருவஹீந்திரபுரம் : சென்னை—திருச்சி மெயின் லைனில் உள்ளதும், தென் ஆர்க்காடு ஜில்லாவைச் சேர்ந்ததுமான திருப்பாதிரிப்புலியூர் ரெயில்வே ஸ்டேஷனிலிருந்து மேற்கில் சுமார் 3 மைல் தூரத்தில் உள்ள திருவஹீந்திரபுரத்தில் உள்ள ஔஷதகிரி என்னும் திருமலையில் ஓர் அழகான ஸ்ரீ லக்ஷ்மீஹயக்ரீவன் கோயில் உண்டு. இங்கு ஸ்ரீ லக்ஷ்மீஹயக்ரீவனுடன், ஸ்ரீ யோக ந்ருஸிம்மப் பெருமாளையும் ஸ்ரீ வேணுகோபாலனையும் ஸ்ரீ கருட பகவானையும் ஸேவிக்கலாம்.

7. ஒப்பிலியப்பன் கோயில் : கும்பகோணத்திலிருந்து சுமா... 3 மைல் தூரத்தில் உள்ளது. தென் திருப்பதி எனப் பிரஸித்... பெற்ற இந்த க்ஷேத்ரத்தில் உள்ள ஸ்ரீ உப்பிலியப்பன் (ஸ்ரீ நிரஸ்... லவண ஸ்ரீநிவாஸப் பெருமாள்) கோயலில் உள்ள ஸ்ரீமந் நிகமாந்...

---

* திருவஹீந்திரபுரம் திருமலையில் உள்ள ஸ்ரீ ஹயக்ரீவன் கோயில் மிக பிரமா... மானது: இத் திருமலையில்தான் ஸ்வாமி தேசிகனுக்கு ஹயக்ரீவன் ப்ரத்யக்ஷ... ஆனது.

மஹா தேசிகன் ஸந்நிதியில் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ஹயக்ரீவப் பெருமாளும் பக்தர்களுக்கு ஸேவை தருகிறார்.

8. (i) ஸ்ரீரங்கம்: இங்கு கீழ் உத்தர வீதி 176-ம் நம்பரில் இருக்கும் ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹா தேசிகன் ஸந்நிதியில் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ஹயக்ரீவப் பெருமாளையும் ஸேவிக்கலாம்.

(ii) பெரிய கோயிலில், லோகமாதாவான ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் ஸந்நிதிக்கு எதிரில் உள்ள ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹா தேசிகன் ஸந்நிதியில் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ஹயக்ரீவப் பெருமாளுக்கும் சிறிய ஸந்நிதிகள் இருக்கின்றன.

ஸௌகர்யம் உள்ளவர்கள் மேற்கூறிய ஸந்நிதிகளுக்குச் சென்று ஸேவித்து வருவது சாலச் சிறந்ததாகும். மேலே குறிப்பிட்டவைகளைத் தவிர, பக்தர்களுக்குத் தெரிந்த ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ஹயக்ரீவன் ஸந்நிதிகள் வேறு ஏதேனும் இருக்குமாயின், அவைகளின் விவரங்களை எமக்குத் தெரிவித்தால் அவைகளைப்பற்றிய குறிப்புக்களையும் இனி வரப்போகும் எமது வெளியீடுகளில் சேர்க்க முயலுவோம்.

இந்த ஸந்தர்ப்பத்தில் பக்தர்களுக்கு ஒரு விண்ணப்பம் செய்து கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. மேற்கூறிய ஸந்நிதிகளில் கோயில் சிப்பந்திகள் நாம் எதிர்பார்க்கும் அளவு உற்சாகத்துடனும், சிரத்தையுடனும் ஸ்வாமி தரிசனம் செய்து வைக்கத் தவறலாம். அதை நாம் பொருட்படுத்த வேண்டாம்.

ச்ரிய: பதியான பகவானின் திருவடிகளைத் தரிசனம் செய்வது ஒன்றே நமது குறிக்கோளாதலால், நாம் அத்தகைய அசிரத்தை, அலக்ஷ்ய மனோபாவம் முதலியவற்றினால் தளர்ச்சியடையாமல், நம் மூதாதையர் மிகுந்த பக்தி சிரத்தையுடன் ப்ரதிஷ்டை செய்த அர்ச்சா மூர்த்திகளைச் சில நிமிஷங்களாவது கண்குளிரத் தரிசித்து, மனமாரப் பிரார்த்தித்து வந்தால், அது ஒன்றே இக்கலியுகத்தில் மிகுந்த பலனைத் தரும்.

சென்னை - 17,
31—7—1963.

திலிட்டில் ப்ளவர் கம்பெனி,
பதிப்பகத்தார்.

(2) சில ஸ்ரீராமர் ஸந்நிதிகள்

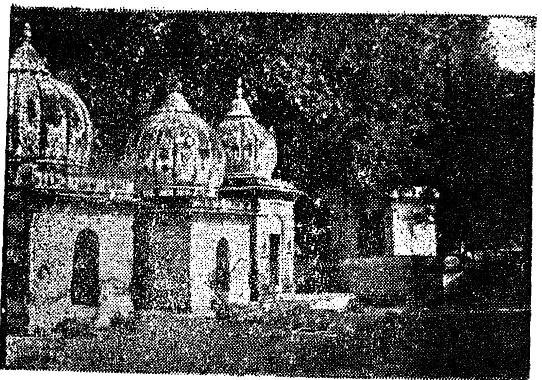
மதுராந்தகம் (ஸ்ரீ வகுளாரண்ய க்ஷேத்ரம்)

சென்னை—விழுப்புரம் ரயில் பாதையில் உள்ள மதுராந்தக ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு மேற்கே சுமார் ஒரு மைல் தூரத்தில் உள்ளது இந்த க்ஷேத்திரம். சென்னையிலிருந்து பஸ் மூலமாகவும் இந் ஸ்தலத்திற்குச் செல்லலாம். இதற்கு "வகுளாரண்ய க்ஷேத்ரம் என்ற பிரஸித்தியான மற்றொரு பெயரும் உண்டு. இங்குக் கோயில் கொண்டிருக்கும் ஸ்ரீராமபிரான், இளைய பெருமாள், பிராட்டிஸஹி மாக, அபூர்வமான அழகுடனும் காம்பீர்யத்துடனும் பக்தர்களுக்கு ஸேவை தருகிறார். ஆங்கிலேய கலெக்டருக்கு ப்ரத்யக்ஷமாகி அவ ப்ரார்த்தனைக்கு இணங்கி வெள்ளத்தால் உடைபட இருந்த ஏரியை காத்து அருளியவர். இங்கு ஸ்ரீவைஷ்ணவ பரமாசாரியாரான ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருக்குப் பெரிய நம்பியால், ஸ்ரீ சக்ரவர்த்தித் திருமகன் ஸந்நிதிக்குப் பின்புறமாக உள்ள வகுள (மகிழ) மரத்தடியில் பஞ்ச ஸம்ஸ்காரம் ஸமாச்ரயணுதி செய்யப்பெற்றன என்பது இந்த ஸ்தலத் தின் மற்றொரு விசேஷமாகும்.

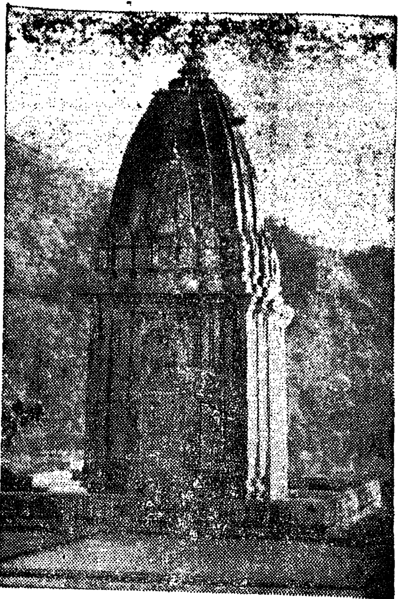
அயோத்தி

இந்த ஸ்தலம் உத்தரப் பிரதேசத்தில் உள்ளது. இங்கு ஸ்ரீ ராம பிரானே கனவில் தோன்றிப் பணித்த வண்ணம், ஒரு தென்னாட்டுப் பெண்மணியால் நிர்மாணிக்கப்பட்ட "அம்மாஜி மந்திர்" என்னும் திருக்கோயிலில் ஸ்ரீ ராமசந்த்ர மூர்த்தி எழுந்தருளியுள்ளார்.

அயோத்தி

ஸரயூ நதிக் கரையில் உள்ள ஸ்ரீராமர், லக்ஷ்மணர், ஆஞ்ஜநேயர் ஸந்நிதிகள்.

லக்ஷ்மண் ஜூலா

இளைய பெருமாளுக்கு நம் முன்னோர் அமைத்த ஒரே ஒரு தனிக் கோயில். இது இமயமலைமீது அழகாக விளங்குகிறது.

பஞ்சவடி

இந்த ஸ்தலம் ஸ்ரீராமர் வனவாஸத்தில் லோக மாதாவுடன் மனமுவந்து வசித்த இடம். இது நாஸிக் ஸ்டேஷனுக்கு 5 மைல் தூரத்தில் கோதாவரி நதிக்கரையில் அமைந்துள்ளது.

வேல்துர்த்தி

ஆந்திர ராஜ்யத்தில் கர்நூலிலிருந்து சுமார் 20 மைல் தூரத்தில் உள்ள வேல்துர்த்தியில் காட்சி தரும் ஸ்ரீஸீதா லக்ஷ்மண ஸமேத ஸ்ரீராமர்.

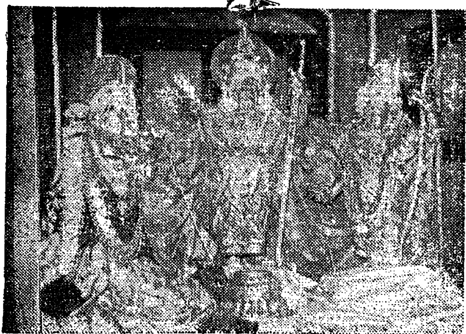
பத்ராசலம்

ராஜமஹேந்திரத்திற்கு வடமேற்கில் 60 மைல் தூரத்தில் பத்ராசல மலைக்காட்டில் எழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீராமபிரான். கோபன்னு என்ற பக்தரைக் காக்க, ஹைதராபாத் நவாப்புக்குப் பணம் செலுத்தித் தரிசன

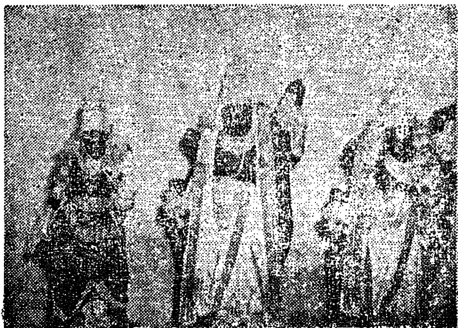
திருமலை (திருப்பதி)

திருமலையில் ஸ்ரீநிவாஸப் பெருமாள் மூலஸ்தானத்தில் எழுந்தருளியுள்ள மூர்த்தி. திருவேங்கடமுடையானுடன்

கீழ்த் திருப்பதி

கீழ்த் திருப்பதியில் ஸ்ரீ ஜாம்பவனுல் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட பெருமாள்.

திருவல்லிக்கேணி

ஸ்ரீபார்த்தஸாரதி ஸ்வாமி கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீராமன், திருமங்கை ஆழ்வாரால் மங்களாசாஸனம் செய்யப் பெற்றவர்.

ஸ்ரீரங்கம்

பெரிய கோயில் ப்ராகாரத்தில் உள்ள ஸ்ரீ கோதண்டராமர்.

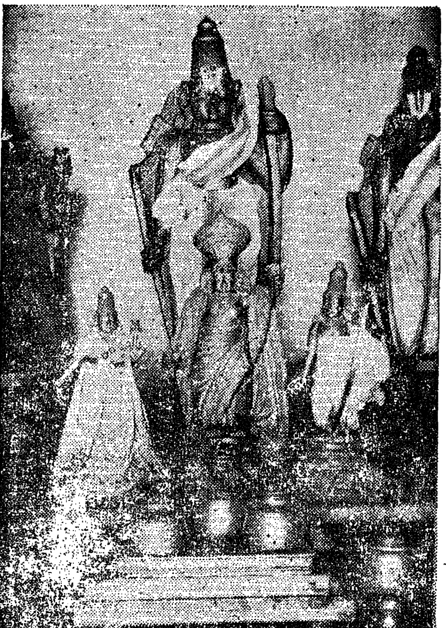
திருநின்றவூர் (தின்னனூர்)

திருநின்றவூர் ரயில் நிலையத்திற்கு $\frac{3}{4}$ மைலில் உள்ள ஸ்தலம். வெள்ளத்தால் உடையும் நிலையிலிருந்த ஏரியைக் காத்ததால் ''ஏரிகாத்த ராமன்'' என்று திருநாமம்.

திருவஹீந்திரபுரம்

தென் ஆர்க்காடு ஜில்லாவைச் சேர்ந்த திருப்பாதிரிப்புலியூர் ரயில் நிலையத்திலிருந்து சுமார் 3 மைல் தூரத்தில் திருவஹீந்திரபுரத்தில் உள்ள இந்த மூர்த்தி ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹாதேசிகன் அருளிய ''ஸ்ரீ ரகுவீரகத்யம்'' என்னும் திவ்ய ஸ்தோத்ரத்திற்கு காரணமானவர்.

திருநீர்மலை (தோதாத்ரி)

சென்னை பல்லாவரம் ஸ்டேஷனுக்கு சுமார் $3\frac{1}{2}$ மைல் தூரத்தில் பஸ் செல்லும் பாதையில் உள்ள க்ஷேத்ரம். ஸ்ரீ வால்மீகி பகவானே ப்ரதிஷ்டை செய்த மூர்த்திகள்.

திருச்சேறை

கும்பகோணத்திலிருந்து திருவாரூர் பஸ் மார்க்கத்தில் 9-வது மைலில் உள்ள திருச்சேறை ஸ்ரீஸார நாதப் பெருமாள் ஸந்நிதியில் வனவாஸத் தோற்றத்துடன் எழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீ ராமர்.

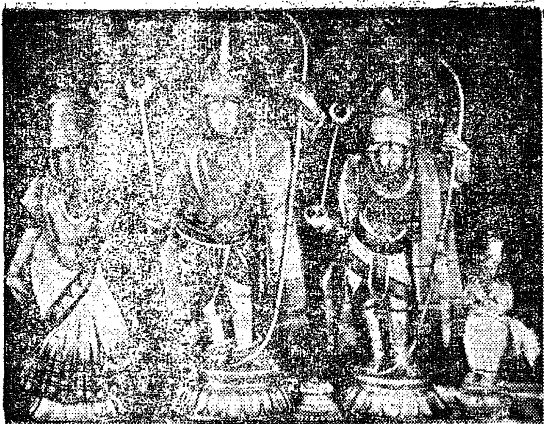
கும்பகோணம்

கும்பகோணதில் ஸ்ரீராமஸ்வாமி கோயில் என்ற தனிக் கோயிலில் எழுந்தருளியுள்ள பட்டாபிஷேக ராமர்.

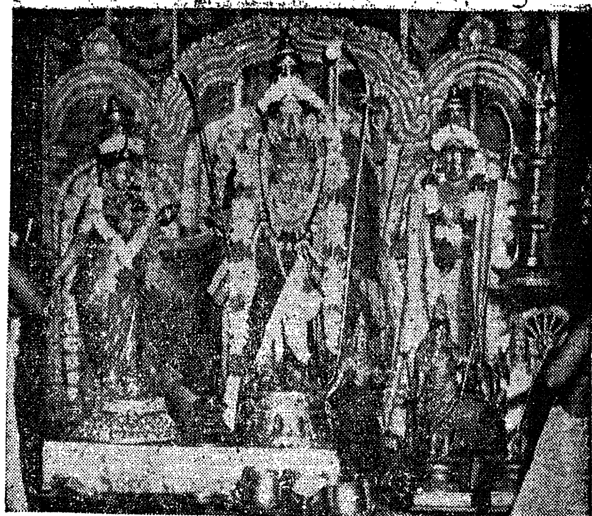
தனுஷ்கோடி

தனுஷ்கோடி ரயில் நிலையத்திற்கருகில் ஸமுத்திரக் கரையில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ ராமர்.

வடுவூர்

மன்னார்குடிக்கு 10 மைலில் உள்ள வடுவூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் இந்த ஸ்ரீ ராம விக்ரஹம், அழகுக்கோர் அணி போன்றதாகும். பார்க்கப்பார்க்கப் பரவசமூட்டும் திருமேனி.

தில்லை விளாகம்

தஞ்சை ஜில்லா தில்லை விளாகம் ரயில் நிலையத்திற்கு அருகில் உள்ள ஸ்தலம். பூகர்பத்திலிருந்து அவதரித்த இம்மூர்த்திகள் சிற்பக் கலைக்கொரு சிறந்த உதாரணம். கண்களுக்கொரு தெவிட்டாத இன்பம்.

திருப்புல்லாணி

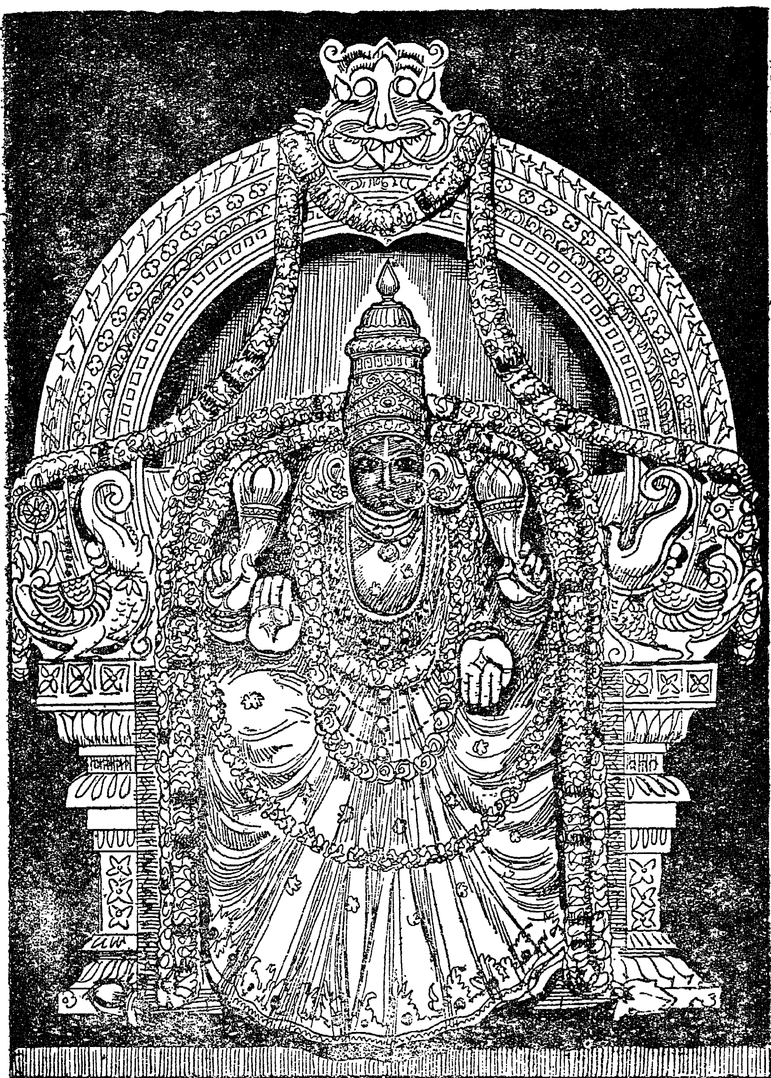
ஸமுத்திரராஜனின் உதவியைப் பெற ஸ்ரீ ராமர் கொண்ட தர்ப்பசயனத் திருக்கோலம், ராமநாதபுரம் ரயில் நிலையத்திலிருந்து 6 மைலில் கீழ்க்கரை என்ற ஊர், திருப்புல்லாணி,

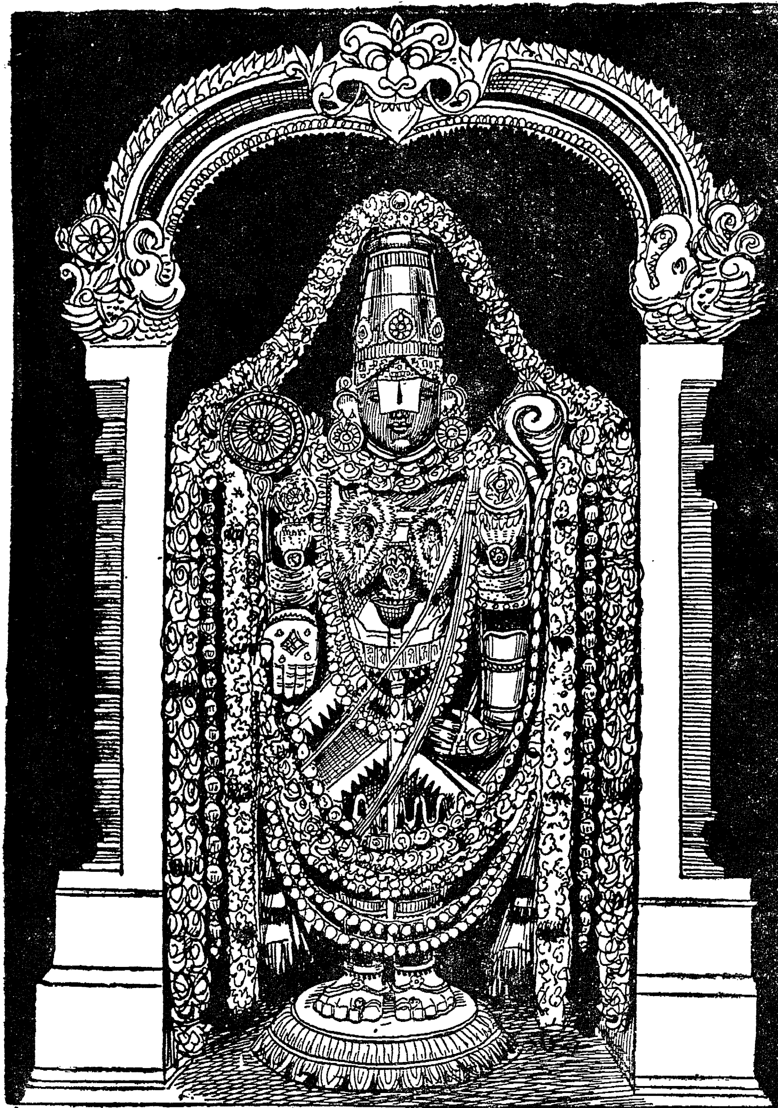
ராமேசுவரம்

ஸ்ரீராமபிரானே பிரதிஷ்டை செய்ததாகச் சொல்லப்படும் ஸ்ரீ ராமேசுவரம் கோயிலில் எழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீ ராமசந்திர மூர்த்தி.

ஸகலகாரிய ஸித்தி ஸ்வரூபிணியான ஸர்வலோக மாதா

திருச்சானூர் ஸ்ரீ அலர்மேல் மங்கைத் தாயார்

திருப்பதி க்ஷேத்திரத்தில் திவ்ய ஸேவை தந்தருளும்
தீராத வினைகள் தீர்க்கும் ஸ்ரீ திருவேங்கடமுடையான்

ஸ்ரீ:

ஸகலகாரிய ஸித்தியும் திராவிட வேதங்களும்

இக்கலி காலத்தில் பரம்பொருளின் கருணையைப் **பெறுதல் வெகு சுலபம். அவன் கருணை** கஷ்டங்களைப் போக்கும்; கவலைகளைத் துரத்தும்; நன்மைகளை உண்டாக்கும்; எடுத்த காரியம் யாவினும் வெற்றி தரும்; அக்கருணையே நமக்குத் துணை. இத்தகைய கருணையை எளிதில் பெறுவதற்கு வழி ஆண்டவனை அடிபணிந்து, சொல் மலர்கொண்டு அன்பால் கட்டிப் பாமாலை சார்த்தி நெஞ்சம் நெகிழ்ந்து, உடல் புளகித்துப் பிரார்த்தனை செய்வதே ஆகும். எல்லாம் வல்ல இறைவனை ஏத்திப் **பெருங்கருணையைப்** பெறப் பல வழிகள் உள. அவைகளில் முக்கியமானவை :

1. **ஸந்த்யா வந்தனம் முதலிய அவரவர்கட்கு ஏற்பட்டுள்ள நித்ய கர்மாக்களை ஒழுங்காகச் செய்து வருதல் ;**
2. **முறைதவறாமல் ஆன்றோர்களும் மூதாதையரும் செய்தபடி தினமும் தேவ பூஜை செய்தல் ;**
3. **தினமும் தவறாமல் ஸ்ரீமத் ராமாயண பாராயணம் செய்தல் ;**
4. **புராண ப்ரவசனங்களை ச்ரவணம் செய்தல் ;**
5. **பாகவதர்களைத் தரிசனம் செய்தல் ;**
6. **கோயில்களுக்குச் சென்று அவன் அடி பணிதல் ;**
7. **பகவான் திருவடிகளை நம் மனக்கண்ணில் அமர்த்தி மஹான்கள் பலர் அருளியுள்ள ஸ்தோத்திரங்களை அனுஸந்தித்தல்.**

இவ்வேழு வழிகளிலும் **எளிதான ஏழாம் வழியைப்** பார்ப்போம் :

அரவணையில் அறிதுயில்கொண்ட அமலனாகிய திருமாலினிடத்தே அகத்தை ஆழ்த்தி அன்பு கனிந்து நெஞ்சம் நெக்குருகிப் பாடியவர்கள் **ஆழ்வார்கள்** எனப்படுவர்.

கண்ணுதற் கடவுளிடத்தே கருத்தை இருத்திக் காதல்கொண்டு கசிந்து கண்ணீர்மல்கி, உவந்து உவந்து பாடியவர்கள் **நாயன்மார்** எனப்படுவர்.

தமிழ் மக்களுக்கு உறுதிப் பொருள்களை உரைத்த பெரியார்களுள் முன்னணியில் நிற்பவர் **பட்டினத்து அடிகள்.**

கடவுள், உயிர், உள்ளம், தத்வம் முதலியவைகளைப் பற்றி அரிய கருத்துக்களை அழகாகப் பாடியவர் **தாயுமானவர்.**

அஞ்சு வயது ஊமைப் பாலகனுய்ச் செந்திற் பதியடைந்து செவ்வேளின் கருணைத் திறத்தால் கவிமழை பொழிந்து சகலாகம தெய்வச் சைவம் தழைக்க வந்து அவதரித்தவர் **குமரகுருபரர்.**

ஆண்டவனிடத்தே ஈடுபட்டு அன்பு வழியைக் காட்டி அருட்பண்பைப் பரப்பி வாழ்ந்த பெரியார்களுள் பெரியார் திருவருட் பிரகாச வள்ளலாராகிய **இராமலிங்க அடிகள்.**

கலியுக வரதனுகிய முருகக் கடவுளிடத்தே காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர்மல்கி நமக்குத் திருப்புகழ் தந்தருளியவர் **அருணகிரிநாதர்.**

இப்பெரியார்கள் வேதம், ஆகமம், ஸ்மிருதி, புராணம், சாஸ்திரம் ஆகியவைகளின் கருத்துக்கள் யாவருக்கும் எளிதில் விளங்கும் வண்ணம் பகவானைப் பாமாலைகளால் போற்றிப் புனைந்தனர். சொல்வளமும் பொருள் வளமும் செழித்துத் **தோன்ருத் துணையின்** திருவருளைப் பெரிதும் கூட்டுவிப்பன அப்பாடல்கள்.

மேலும், இப்பெரியார்கள் இக்கலிகாலத்தில் நம் மக்கள் கடைத்தேறவும், கஷ்டங்கள் குறைந்து சுலபமாகக் கார்ய ஸித்திகள் பெறவும் பகவானைக் குறித்துத் துதிபாடல்கள் பல திருவாய் மலர்ந்தருளியுள்ளனர். அப்பெரியார்களைத் துதித்துப் போற்றி அவர்கள் அருளிய அப்பாடல்களை மனம் ஒருமித்துப் பாடிப் போற்றும் பக்தர்கள் இறைவன் அருளை எளிதில் அடைவர் ; இது சத்தியமே.

எனவே, **கீழ்க்கண்ட தலைப்புக்களில்,** ஆழ்வார்கள் தந்தருளிய ப்ரபந்தங்களிலிருந்தும் நாயன்மார்கள் நம்மனோர்க்கீந்த தேவார திருவாசகங்களிலிருந்தும்

மற்றும் அநேக மகான்களின் வாக்கினின்றும் வரப்ரஸாத மாக வந்த பொன்போன்ற பாக்களில் சிலவற்றைப் பக்தர்முன் ஸமர்ப்பித்துள்ளோம்.

1. **எடுத்த காரியம் எதுவும் வெற்றி பெற;**
2. **மாணவர் கல்வி நலம் பெற;**
3. **க்ஷேமமா?;**
4. **ஆபத்தா? அஞ்சவேண்டா;**
5. **மானம் காக்க;**
6. **வளமெலாம் நிறைந்து வாழ விருப்பமா?**
7. **மணமாக வேண்டுமா? மணமாகி மணமாக வாழ விருப்பமா?;**
8. **ஆண்டவனே அருமருந்து;**
9. **நம் அங்கங்களால் காரியஸித்தி;**
10. **வீட்டைவிட்டுக் கிளம்பும்போது;**
11. **கடிதங்கள் மூலம் காரியஸித்தி.**

இப்பாடல்கள்யாவும் நம் நாட்டு ஞானிகள், துரிய நிலையையும் கடந்துசென்று துவாதசாந்தத் தலம் கண்ட ஜீவன்முக்தர்கள் அன்புப் பெருக்கினுல் அருளியவை. அவற்றைப் படிப்போர் உள்ளம் உருகும்; கேட்போர் மனம் கரையும்; அவர்களுக்கு எம்பெருமான் கருணை தானே பெருகும்; இடர்கள் நீங்கும்; ஸகல காரியங்களிலும் ஸித்தி கிடைக்கும்.

ஆழ்வார்கள் திருவடிகளே சரணம்

வேலும் மயிலும் துணை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆழ்வார்கள் திருவடிகளே சரணம்

நாலாயிர திவ்ய ப்ரபந்தத் தனியன்கள்

நாலாயிர திவ்ய ப்ரபந்தத்தையேனும் அதன் ஒரு பகுதியையேனும் பாராயணம் செய்பவர்கள் பாராயணம் தொடங்குமுன் பொதுத் தனியன்களை அனுஸந்தித்துப் பிறகு அவ்வப்பகுதிக்குரிய தனியன்களை அனுசந்திக்கவேண்டும். அதன் பிறகே பாராயணத்தைத் தொடங்கவேண்டும். இது ஸம்ப்ரதாயம். ஆகவே, பொதுத் தனியன்களையும் இப்புத்தகத்தில் வந்துள்ள பகுதிகளின் தனியன்களையும் தனியாக இங்குத் தந்துள்ளோம், அவைகளை முறையாக அனுஸந்தித்து, பக்தர்கள், ஸகல காரியங்களிலும் ஸித்தி பெறுமாறு ஆண்டவனை அனவரதமும் வேண்டுகிறோம்.

பொதுத் தனியன்கள்
(வடகலையார்)

ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிகர் தனியன்

ராமாநுஜதயாபாத்ரம் ஜ்ஞாநவைராக்யபூஷணம் |
ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதார்யம் வந்தே வேதாந்ததேசிகம் ||

(தென்கலையார்)

ஸ்ரீ மணவாள மாமுனிகள் தனியன்

ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதிகுணார்ணவம் |
யதீந்த்ரப்ரவணம் வந்தே ரம்யஜாமாதரம் முநிம் ||

குருபரம்பரையின் தனியன்
(இருகலையாருக்கும் பொது)

லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம் நாதயாமுநமத்யமாம் |
அஸ்மதாசார்யபர்யந்தாம் வந்தே குருபரம்பராம் ||

ஸ்ரீ உடையவர் தனியன்

யோ நித்யமச்யுதபதாம்புஜயுக்மருக்ம
வ்யாமோஹதஸ்ததிதராணி த்ருணாய மேநே |
அஸ்மத்குரோர்பகவதோஸ்ய தயைகஸிந்தோ:
ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே ||

ஸ்ரீ நம்மாழ்வார் தனியன்

மாதா பிதா யுவதயஸ் தநயா விபூதிஸ்
ஸர்வம் யதேவ நியமேந மதந்வயாநாம் |
ஆத்யஸ்ய ந: குலபதேர் வகுளாபிராமம்
ஸ்ரீமத் ததங்க்ரியுகளம் ப்ரணமாமி மூர்த்நா ||

ஆழ்வார்கள், உடையவர் தனியன்

பூதம் ஸரஸ்ச மஹதாஹ்வயபட்டநாத
ஸ்ரீபக்திஸாரகுலசேகரயோகிவாஹாந் |
பக்தாங்க்ரிரேணுபரகாலயதீந்த்ரமிச்ராந்
ஸ்ரீமத்பராங்குசமுநிம் ப்ரணதோஸ்மி நித்யம் |

ஆழ்வார்கள் திருவடிகளே சரணம்

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

பெரியாழ்வார் திருமொழித் தனியன்கள்

குருமுகமநதீத்ய ப்ராஹ வேதாநசேஷாந்
நரபதிபரிக்லுப்தம் சுல்கமாதாது காம: |
ச்வசுரமமரவந்த்யம் ரங்கநாதஸ்ய ஸாக்ஷாத்
த்விஜகுலதிலகம் தம் விஷ்ணுசித்தம் நமாமி |

மின்னார் தடமதிள்சூழ் வில்லிபுத்தூரென்று ஒருகால்
சொன்னார்கழற்கமலம்சூடினோம்—முன்னாள்
கிழியறுத்தானென்றுரைத்தோம் கீழ்மையினிற்சேரும்
வழியறுத்தோம் நெஞ்சமே! வந்து.

பாண்டியன்கொண்டாடப் பட்டர்பிரான்வந்தானென்று
ஈண்டியசங்கம்எடுத்தூத—வேண்டிய
வேதங்களோதி விரைந்து கிழியறுத்தான்
பாதங்கள் யாமுடைய பற்று.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்

நாச்சியார் திருமொழித் தனியன்கள்

அல்லிநாட் டாமரைமே லாரணங்கி னின்துணைவி
மல்லிநா டாண்ட மடமயில்—மெல்லியலாள்
ஆயர் குலவேந்த னாகத்தாள் தென்புதுவை
வேயர் பயந்த விளக்கு

கோலச் சுரிசங்கை மாயன்செவ் வாயின்குணம்வினவும்
சீலத் தனள், தென்திருமல் லிநாடி, செழுங்குழல்மேல்
மாலைத் தொடைதென் னரங்கருக் கீயும் மதிப்புடைய
சோலைக் கிளி, அவள் தூயநற் பாதம் துணைநமக்கே.

ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்

குலசேகராழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

பெருமாள் திருமொழித் தனியன்கள்

இன்னமுதம் ஊட்டுகேன் இங்கேவா பைங்கிளியே!
தென்னரங்கம் பாடவல்ல சீர்ப்பெருமாள்,—பொன்னஞ்
சிலைசேர் நுதலியர்வேள் சேரலர்கோன் எங்கள்
குலசே கரனென்றே கூறு.

ஆரம் கெடப்பரன் அன்பர்கொள் ளாரென்று அவர்களுக்கே
வாரங் கொடுகுடப் பாம்பில் கையிட்டவன் மாற்றலரை
வீரங்கெடுத்த செங்கோல்கொல்லிகாவலன் வில்லவர்கோன்
சேரன் குலசே கரன்முடி வேந்தர் சிகாமணியே.

குலசேகராழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

திருமழிசைப்பிரான் திருவடிகளே சரணம்

திருச்சந்த விருத்தத் தனியன்கள்

தருச்சந்தப் பொழில்தழுவு தாரணியின் துயர்தீர
திருச்சந்த விருத்தம்செய் திருமழிசைப் பரன்வருமூர்
கருச்சந்தும் காரகிலும் கமழ்கோங்கும் மணநாறும்
திருச்சந்தத் துடன்மருவு திருமழிசை வளம்பதியே.

உலகு மழிசையு முள்ளுணர்ந்து, தம்மில்
புலவர் புகழ்க் கோலால் தூக்க—உலகுதன்னை
வைத்தெடுத்த பக்கத்தும், மாநீர் மழிசையே
வைத்தெடுத்த பக்கம் வலிது.

திருமழிசைப்பிரான் திருவடிகளே சரணம்

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

பெரிய திருமொழித் தனியன்கள்

கலயாமி கலித்வம்ஸம் கவிம் லோகதிவாகரம் |
யஸ்ய கோபி: ப்ரகாசாபி: ஆவித்யம் நிஹதம்தம: ||

வாழி பரகாலன் வாழி கலிகன்றி
வாழி குறையலூர் வாழ்வேந்தன்—வாழியரோ
மாயோனை வாள்வலியால் மந்திரங்கொள் மங்கையர்கோன்
தூயோன் சுடர்மான வேல்.

நெஞ்சுக் கிருள்கடி தீபம் அடங்கா நெடும்பிறவி
நஞ்சுக்கு நல்ல வமுதம் தமிழ்நன்னூல் துறைகள்
அஞ்சுக் கிலக்கியம் ஆரண சாரம் பரசமயப்
பஞ்சுக் கனலின் பொறிபர காலன்பனுவல்களே.

எங்கள் கதியே! இராமா நுசமுனியே!
சங்கை கெடுத்தாண்ட தவராசா!—பொங்குபுகழ்
மங்கையர் கோனீந்த மறையா யிரமனைத்தும்
தங்குமனம் நீயெனக்குத் தா.

மாலைத் தனியே வழிபறிக்க வேணுமென்று
கோலிப் பதிவிருந்த கொற்றவனே—வேலை
அணைத்தருளும் கையா லடியேன் வினையை
துணித்தருள வேணும் துணிந்து.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

பொய்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

முதல் திருவந்தாதித் தனியன்

கைதைசேர் பூம்பொழில்சூழ் கச்சிநகர் வந்துதித்த
பொய்கைப் பிரான்கவிஞர் போரேறு—வையத்
தடியவர்கள் வாழ அருந்தமிழ்நூற் றந்தாதி
படிவிளங்கச் செய்தான் பரிந்து.

பொய்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

திருவாய்மொழித் தனியன்கள்

மாதா பிதா யுவதயஸ் தநயா விபூதி:
ஸர்வம் யதேவ நியமேந மதந்வயாநாம் |
ஆத்யஸ்ய ந: குலபதேர் வகுளாபிராமம்
ஸ்ரீமத் ததங்க்ரி யுகளம் ப்ரணமாமி மூர்த்நா ||

பக்தாம்ருதம் விஸ்வஜநாநுமோதநம்
ஸர்வார்த்ததம் ஸ்ரீஸடகோப வாங்மயம் |
ஸஹஸ்ர ஸாகோபநிஷத் ஸமாகமம்
நமாம்யஹம் த்ராவிடவேத ஸாகரம் ||

திருவழுதி நாடென்றும் தென்குருகூ ரென்றும்
மருவினியவண்பொருந லென்றும்—அருமறைகள்
அந்தாதி செய்தான் அடியிணையே யெப்பொழுதும்
சிந்தியாய் நெஞ்சே தெளிந்து.

மனத்தாலும் வாயாலும் வண்குருகூர்ப் பேணும்
இனத்தாரை யல்லா திறைஞ்சேன்—தனத்தாலும்
ஏதுங் குறைவிலேன் எந்தை சடகோபன்
பாதங்கள் யாமுடைய பற்று.

ஏய்ந்த பெருங்கீர்த்தி யிராமா நுசமுனிதன்
வாய்ந்தமலர்ப் பாதம் வணங்குகின்றேன்—ஆய்ந்தபெரும்
சீரார் சடகோபன் செந்தமிழ்வே தந்தரிக்கும்
பேராத உள்ளம் பெற.

வான்திகழும் சோலை மதிளரங்கர் வண்புகழ்மேல்
ஆன்ற தமிழ்மறைக ளாயிரமும்—ஈன்ற
முதல்தாய் சடகோபன் மொய்ம்பால் வளர்த்த
இதத்தா யிராமா நுசன்.

மிக்க விறைநிலையும் மெய்யா முயிர்நிலையும்
தக்க நெறியும் தடையாகித்—தொக்கியலும்
ஊழ்வினையும் வாழ்வினையும் ஓதும் குருகையர்கோன்
யாழினிசை வேதத் தியல்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

தேசிக ப்ரபந்தத் தனியன்

ராமானுஜ தயாபாத்ரம் ஞானவைராக்ய பூஷணம் |
ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதார்யம் வந்தே வேதாந்த தேஶிகம் ||

சீரொன்று தூப்புல் திருவேங் கடமுடையான்
பாரொன்றச் சொன்ன பழமொழியுள்—ஓரொன்று
தானே அமையாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு
வானேறப் போமளவும் வாழ்வு.

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

---

1. எடுத்த காரியம் எதுவும் வெற்றி பெற

**" எண்ணிய முடிதல் வேண்டும்
நல்லவே எண்ணல் வேண்டும்."**

நல்ல காரியத்தை ஸங்கல்பித்துக்கொண்டு நேர் வழியில் ஆண்டவனைத் துதித்து அவனருள் கோரிச் செய்யத் தொடங்கினால் அது முட்டின்றி நிறைவேறும் என்பது ஆன்றோர்கள் அநுபவத்தில் உணர்ந்தது. நல்ல காரியங்களுக்கென்று தடைகள் எத்தனையோ காத்துக்கொண்டிருக்கலாம்; செய்ய விடாது. அவைகளையெல்

லாம் பொருட்டாகக் கருதாமல் ஈசுவரன்மேல் பாரம்போட்டு மனத்தோடு செய்தால் யாராலும் அதைத் தடுக்கமுடியாது. ஈசுவரன் கைகொடுப்பான்; எடுத்த காரியம் இனிது நிறைவேறும்; கஷ்டங்கள், கவலைகள் அனைத்தும் சட்டென ஓடி மறையும்; சிந்தித்த செயல்கள் எல்லாம் சிறப்புடன் சித்திக்கும். ஆகவே, பரம புருஷனது வீரப்பிரதாபங்களையெல்லாம் தொடுத்துக்கூறும் கீழ் வரும் பாசுரங்களைப் பாராயணம் செய்பவர்களுக்கு எம்பெருமான் அருள் எளிதில் கிடைத்துப் பெரியதோர் லாபம் கிடைக்கும்.

ஆழ்வார்கள் திருவடிகளே சரணம்

நாலாயிர திவ்ய ப்ரபந்தம்

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

திருவாய்மொழி [7—4]

ஆழியெழ

ஆழியெழச் சங்கும் வில்லு மெழத் திசை
வாழியெழத் தண்டும் வாளுமெழ அண்டம்
மோழை யெழமுடி பாதமெழ அப்பன்
ஊழியெழ வுலகங் கொண்ட வாறே. (1)

ஆறுமலைக் கெதிர்ந்தோடுமொலி அர
வூறுசுலாய் மலைதேய்க்குமொலி கடல்
மாறுசுழன் றழைக்கின் றவொலி அப்பன்
சாறுபடவமுதங்கொண்டநான்றே. (2)

நான்றில வேழ்மண்ணும் தானத்தவே பின்னும்
நான்றில வேழ்மலை தானத்தவே பின்னும்
நான்றில வேழ்கடல் தானத்தவே அப்பன்
ஊன்றி யிடந்தெயிற்றில் கொண்ட நாளே. (3)

நாளுமெழ நிலநீருமெழ விண்ணும்
கோளுமெழ எரிகாலுமெழ மலை
தாளுமெழச் சுடர்தானுமெழ அப்பன்
ஊளியெழ வுலக முண்ட வூணே. (4)

ஊணுடை மல்லர் ததர்ந்தவொலி மன்னர்
ஆணுடைச் சேனை நடுங்குமொலி விண்ணுள்
ஏணுடைத் தேவர் வெளிப்பட்ட வொலிஅப்பன்
காணுடைப் பாரதம் கையறை போழ்தே. (5)

போழ்து மெலிந்த புன்செக்கரில் வான்திசை
சூழுமெழுந் துதிரப்புனலாமலை
கீழ்து பிளந்த சிங்கமொத்ததால் அப்பன்
ஆழ்துயர்செய் தசுரரைக் கொல்லுமாறே. (6)

மாறுநிரைத்திரைக்கும் சரங்கள் இன
நூறுபிணம் மலைபோல் புரளக் கடல்
ஆறு மடுத்துதிரப் புனலா அப்பன்
நீறுபட இலங்கை செற்ற நேரே. (7)

நேர்சரிந்தான் கொடிக்கோழி கொண்டான் பின்னும்
நேர்சரிந்தா னெரியு மனலோன் பின்னும்
நேர்சரிந்தான் முக்கண்மூர்த்தி கண்டீர் அப்பன்
நேர்சரிவாணன் திண்டோள் கொண்ட வன்றே. (8)

அன்றுமண் நீரெரி கால்விண் மலைமுதல்
அன்று சுடரிரண்டும் பிறவும் பின்னும்
அன்று மழையுயிர் தேவும்மற்றும் அப்பன்
அன்று முதலுலகம் செய்ததுமே. (9)

மேய்நிரைகீழ்புக மாபுரளச் சுனை
வாய்நிறை நீர்பிளிறிச் சொரிய இன
ஆநிரை பாடியங்கே யொடுங்க அப்பன்
தீமழை காத்துக் குன்ற மெடுத்தானே. (10)

குன்ற மெடுத்த பிரானடி யாரொடும்
ஒன்றி நின்ற சடகோப னுரைசெயல்
நன்றி புனைந்த ஓராயிரத் துள்ளிவை
வென்றி தரும்பத்தும் மேவிக் கற்பார்க்கே. (11)

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

---

2. மாணவர் கல்வி நலன் பெற

மக்களுக்குக் கல்வி நலனே நலன். இதனைப் பெறுவதால் ஏழேழு ஜன்மங்களிலும் உய்யும்வழி கிடைக்கும். தற்காலத்தில் மாணவர்கள் கல்வியைக் கற்கவேண்டும் என்று பெரிதும் ஆவலுடன் கஷ்டப்பட்டுப் படித்தபோதிலும் இவர்களிற் பலர் நிறைவு பெறுமல் வருந்துகின்றனர். இதற்குக் காரணம் என்ன? திருவருள் குறைவுதான்! ஆகையால் அத்திருவருளைப்பெற்று மனத்தை வேறு எதிலும் செலுத்தாமல் படிப்பார்களேயாயின் கல்வி நன்கு வாய்க்கும். பிறவியில் ஊமையாய் இருந்த குமரகுருபரர் செந்தூர் ஆண்டவன் அருளால் அருங்கவியாய் விளங்கவில்லையா? ஏதுமறியாத மூன்று வயதுப் பாலகன் "தோடுடைய செவியன்" என்றெடுத்து அருமையாய்ப் பாடி 'ஞானசம்பந்தன்' என்று பெயர்பெறவில்லையா? ஆகையால் தெய்வத்திருவருள் கூட்டுவிக்காததொன்றில்லை. இத்தகைய பெருநம்பிக்கையுடன், மாணவர்களே! கீழ்வரும் பாசுரங்களை நாள்தோறும் நியமத்துடன் பாராயணம் செய்யுங்கள். தெய்வம் இரங்கும்; அருள் கொடுக்கும்; கற்ற கல்வி பெருகித் தக்க சமயத்தில் கைகொடுத்து உதவும். **பரீட்சைகளிலும் நல்ல மார்க்குகள் கிடைக்கும்.**

ஆழ்வார்கள் திருவடிகளே சரணம்

நாலாயிர திவ்ய ப்ரபந்தம்

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

திருவாய்மொழி [1—10]

பொருமா நீள்படை யாழிசங் கத்தொடு
திருமா நீள்கழ லேழுல குந்தொழ
ஒருமா ணிக்குற ளாகிநி மிர்ந்தஅக்
கருமா ணிக்கமென் கண்ணுள தாகுமே. (1

கண்ணுள்ளே நிற்கும் காதன்மை யால்தொழில்
எண்ணி லும்வரும் என்னினி வேண்டுவம்
மண்ணும் நீரும் எரியும்நல் வாயுவும்
விண்ணுமாய் விரியும் எம்பி ரானையே. (2

எம்பிரானை எந்தை தந்தை தந்தைக்கும்
தம்பிரானை, தண்டாமரைக் கண்ணனை
கொம்ப ராவுநுண் ணேரிடை மார்வனை
எம்பி ரானைத் தொழாய்மட நெஞ்சமே. (3)

நெஞ்சமே நல்லை நல்லை உன்னைப் பெற்றால்
என்செய்யோம், இனியென்ன குறைவினம்
மைந்தனை மலராள் மணவாளனை
துஞ்சும் போதும் விடாது தொடர்கண்டாய். 4

கண்டாயே நெஞ்சே கருமங்கள் வாய்க்கின்றுஓர்
எண்டானும் இன்றியே வந்தியலு மாறு
உண்டானை உலகேழும் ஓர்மூவடி
கொண்டானை, கண்டு கொண்டனை நீயுமே. (5

நீயும் நானுமிந் நேர்நிற்கில் மேல்மற்றோர்
நோயும் சார்கொடான் நெஞ்சமே சொன்னேன்
தாயும் தந்தையு மாயிவ் வுலகினில்
வாயும் ஈசன் மணிவண்ணன் எந்தையே. 6

எந்தையே என்றும் எம்பெருமான் என்றும்
சிந்தையுள் வைப்பன் சொல்லுவன் பாவியேன்
எந்தையெம் பெருமா னென்று வானவர்
சிந்தையுள் வைத்துச் சொல்லும் செல்வனையே. (7)

செல்வ நாரணன் என்றசொல் கேட்டலும்
மல்கும் கண்பனி நாடுவன் மாயமே
அல்லும் நன்பகலும் இடைவீ டின்றி
நல்கி யென்னை விடான்நம்பி நம்பியே. (8)

நம்பி யைத்தென் குறுங்குடி நின்றஅச்
செம்பொ னேதிக முந்திரு மூர்த்தியை
உம்பர் வானவர் ஆதியஞ் சோதியை
எம்பி ரானை என்சொல்லி மறப்பனே. (9

மறப்பும் ஞானமும் நானொன் றுணர்ந்திலன்
மறக்கு மென்றுசெந் தாமரைக் கண்ணொடு
மறப்பற வென்னுளே மன்னி னுன்தனை
மறப்ப னோவினி யானென் மணியையே. (10)

மணியை வானவர் கண்ணனைத் தன்னதோர்
அணியை, தென்குரு கூர்ச்சட கோபன்சொல்
பணிசெய் ஆயிரத் துள்ளிவை **பத்துடன்**
தணிவிலர் கற்பரேல் கல்வி வாயுமே. (11)

திருவாய்மொழி [5—6—2]

கற்கும் **கல்விக் கெல்லை** யிலனே யென்னும்
கற்கும் **கல்வி யாவேனும் யானே** யென்னும்
கற்கும் கல்வி செய்வேனும் யானே யென்னும்
கற்கும் **கல்வி தீர்ப்பேனும் யானே** யென்னும்
கற்கும் **கல்விச் சாரமும் யானே** யென்னும்
கற்கும் **கல்வி நாதன்** வந்தே றக்கொலோ
கற்கும் கல்வி யீர்க்கிவை யென் சொல்லுகேன்
கற்கும் **கல்வி என்மகள் காண்கின்றவே.**

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாவுக்கரசர் தேவாரம்

நமச்சி வாயவே **ஞானமும் கல்வியும்**
நமச்சி வாயவே நானறி **விச்சையும்**
நமச்சி வாயவே நாநவின் றேத்துமே
நமச்சி வாயவே நன்னெறி காட்டுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

வேலுமயிலும் துணை

அருணகிரிநாதர் கந்தரனுபூதி

உருவாய் அருவாய் உளதாய் இலதாய்
மருவாய் மலராய் மணியாய் ஒளியாய்க்
கருவாய் உயிராய்க் கதியாய் விதியாய்க்
குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகனே.

வேலுமயிலுந் துணை

செந்திலாண்டவன் துணை

குமரகுருபரர் சகலகலாவல்லி மாலை

வெண்டாமரைக்கன்றி நின்பதம்தாங்க என்வெள்ளை உள்ளத்
தண்டாமரைக்குத் தகாதுகொலோ சகம்ஏழும்அளித்து
உண்டான் உறங்க ஒழித்தான் பித்தாக உண்டாக்கும்வண்ணம்
கண்டான் சுவைகொள் கரும்பே சகலகலாவல்லியே. (1)

நாடும் பொருட்சுவை சொற்சுவை தோய்தர நாற்கவியும்
பாடும் பணியிற் பணித்தருள்வாய் பங்கயாசனத்தில்
கூடும் பசும்பொற் கொடியே கனதனக் குன்றும்ஐம்பால்
காடும் சுமக்கும் கரும்பே சகல கலாவல்லியே. (2)

அளிக்கும் செழுந்தமிழ்த் தெள்ளமுதார்ந்துன் அருட்கடலில்
குளிக்கும் படிக்கென்று கூடுங்கொலோ உளம்கொண்டுதெள்ளி
தெளிக்கும் பனுவல் புலவோர் கவிமழை சிந்தக்கண்டு
களிக்கும் கலாப மயிலே சகல கலாவல்லியே. (3)

தூக்கும் பனுவற் றுறைதோய்ந்த கல்வியும் சொற்சுவைதோய்
வாக்கும் பெருகப் பணித்தருள்வாய் வடநூற்கடலும்
தேக்கும் செழுந்தமிழ்ச்செல்வமும் தொண்டர் செந்நாவினின்று
காக்கும் கருணைக் கடலே சகல கலாவல்லியே. (4)

பஞ்சப்பிதந்தரு செய்யபொற்பாத பங்கேருகம்என்
நெஞ்சத் தடத்து அலராததென்னே நெடுந்தாட்கமலத்து
அஞ்சத் துவசம் உயர்த்தோன் செந்நாவும் அகமும்வெள்ளைக்
கஞ்சத் தவிசு ஒத்து இருந்தாய் சகலகலாவல்லியே. (5)

பண்ணும் பரதமும் கல்வியும் தீஞ்சொற் பனுவலும்யான்
எண்ணும் பொழுது எளிதெய்த நல்காய் எழுதாமறையும்
விண்ணும் புவியும் புனலும் கனலும் வெங்காலும் அன்பர்
கண்ணும் கருத்தும் நிறைந்தாய் சகல கலாவல்லியே. (6)

பாட்டும் பொருளும் பொருளாற் பொருந்தும் பயனும் என்பால்
கூட்டும்படி நின்கடைக்கண் நல்காய் உளங்கொண்டுதொண்டர்
தீட்டுங் கலைத்தமிழ்த் தீம்பால் அமுதம் தெளிக்கும்வண்ணம்
காட்டும் வெள்ளோதிமப் பேடே சகல கலாவல்லியே. (7)

சொல்விற்பனமும் அவதானமும் கவிசொல்லவல்ல
நல்வித்தையும் தந்துஅடிமைகொள்வாய் நளினாசனஞ்சேர்
செல்விக்கு அரிதென்று ஒருகாலமும் சிதையாமைநல்கும்
கல்விப் பெருஞ்செல்வப் பேறே சகல கலாவல்லியே. (8)

சொற்கும் பொருட்கும் உயிராம் மெய்ஞ்ஞானத்தின் தோற்றமென்ன
நிற்கின்ற நின்னை நினைப்பவர்யார் நிலந்தோய் புழைக்கை
நற்குஞ்சரத்தின் பிடியோடு அரசன்னம் நாண நடை
கற்கும் பதாம்புயத்தாயே சகல கலாவல்லியே. (9)

மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக மேற்பட்ட மன்னரும்என்
பண்கண்டளவில் பணியச் செய்வாய் படைப்போன்முதலாம்
விண்கண்ட தெய்வம் பல்கோடி உண்டேனும் விளம்பில்உன்போல்
கண்கண்ட தெய்வம் உளதோ சகல கலாவல்லியே. (10)

செந்திலாண்டவன் துணை

3. க்ஷேமமா ?

பக்த கோடிகளே! நாம் யாவரும் நல்ல உடலும் மனத்திடமும் பெற்று நீண்டநாள் க்ஷேமமாக வாழ வேண்டும். நாம் அப்படித்தானே விரும்புவோம்! நோயற்ற, வேறு வகைகளிலும் தொல்லையற்ற, வாழ்வுதானே குறைவற்ற செல்வம்! ஆகையால் கவலை இன்றி க்ஷேமமாக வாழ ஆண்டவன் அருள் அவசியம் வேண்டும். **அவனன்றி** யார் நமக்குப் பெரிய லாபத்தைக் கொடுக்க முடியும்? ஆகையால் க்ஷேமத்தைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று பகவானை முழுமனத்துடன் தினமும் பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டும். அதன் பலன் மகத்தானது. அதையும் **இப்போதே** செய்யவேண்டும். ஏனெனில், நாம் பசி வந்த பிறகு ஆகாரம் சமைக்கத் தொடங்கமாட்டோம். முன்னமேயே 'பசி வந்து விடுமே' என்ற கவலையுடன் தயார்செய்து வைத்துக்கொண்டு பசி வேளைக்கு உண்போம். அதுபோலவே க்ஷேமமாயும் சுகமாயும் இருக்கும்போதே பரமகாருண்யமூர்த்தியான பரமன் அடிதாழ்ந்து தாழ்ந்து மனங்கசிந்து துதிக்கவேண்டும். முடையில்லாத காலங்களில் சிறுகச்சிறுகப் பணத்தைப் பாங்கியில் சேர்த்துவைப்பது போல் பரந்தாமன் திருநாமங்களை அடிக்கடிச் சொல்லிச்சொல்லி அதனால் உண்டாகும் புண்ணியத்தைச் சேர்த்துவைக்கவேண்டும். அதுதான் சோர்விடத்தில் துணையாகும்; எய்ப்பிடத்தில் வைப்பாகும். ஆண்டவனை எவ்வாறு போற்றித் துதிப்பது? அவனருள் பெற்ற அடியார்களுக்குத்தான் அது சுலபம். ஆனால் அறியாத பாமரரும் அத்தகைய பலனை அடைவதற்காகவே ஆழ்வார்களும் சிவனடியார்களும் சிறந்த துதிபாடல்களை அருளியிருக்கின்றனர். சிந்திக்கத் தித்திக்கும் திகட்டாத அமிர்தமாகிய அத்தகைய துதிகளில் சிலவற்றைக் கீழே காண்க. இவற்றைத் தினமும் அனுஸந்திப்பவர்கள் க்ஷேமத்தை அடைவார்கள் என்பது நிச்சயம்.

ஆழ்வார்கள் திருவடிகளே சரணம்

நாலாயிர திவ்ய ப்ரபந்தம்

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

பெரியாழ்வார் திருமொழி [4–10–1]

துப்புடையாரை அடைவதெல்லாம்
சோர்விடத் துத்துணை யாவரென்றே
ஒப்பிலே னாகிலும் நின்னடைந்தேன்
ஆனைக்கு நீயருள் செய்தமையால்

எய்ப்பென்னை வந்து நலியும்போ(து)
அங்கேதும் நானுன்னை நினைக்கமாட்டேன்
அப்போதைக் கிப்போதே சொல்லி வைத்தேன்
அரங்கத் தரவணைப் பள்ளியானே.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

பெரிய திருமொழி [1—3]

முற்றமூத்துக் கோல்துணையாமுன் னடிநோக் கிவளைந்து
இற்றகால்போல் தள்ளிமெள்ள விருந்தங் கிளையாமுன்
பெற்றதாய்போல் வந்தபேய்ச்சி பெருமுலை யூடுயிரை
வற்றவாங்கி யுண்டவாயான் வதரி வணங்குதுமே.

முதுகுபற்றிக் கைத்தலத்தால் முன்னொரு கோலூன்றி
விதிர்விதிர்த்துக் கண்சுழன்று மேற்கிளை கொண்டிருமி
இதுவென்னப்பர் மூத்தவாறென் றிளையவ ரேசாமுன்
மதுவுண்வண்டு பண்கள்பாடும் வதரி வணங்குதுமே.

உறிகள்போல்மெய்ந் நரம்பெழுந்தூன் தளர்ந்து உள்ளமெஸ்
நெறியைநோக்கிக் கண்சுழன்று நின்று நடுங்காமுன்
அறிதியாகில் நெஞ்சமன்பாய் ஆயிரநாமஞ்சொல்லி
வெறிகொள்வண்டு பண்கள்பாடும் வதரி வணங்குதுமே.

பீளைசோரக் கண்ணிடுங்கிப் பித்தெழ மூத்திருமி
தாள்கள்நோவத் தம்மில்முட்டித் தள்ளி நடவாமுன்
காளையாகிக் கன்றுமேய்த்துக் குன்றெடுத் தன்றுநின்றான்
வாளைபாயும் தண்டடஞ்சூழ் வதரி வணங்குதுமே.

பண்டுகாம ரானவாறும் பாவையர் வாயமுதம்
உண்டவாறும் வாழ்ந்தவாறும் ஒக்க வுரைத்திருமி
தண்டுகாலா வூன்றியூன்றித் தள்ளி நடவாமுன்
வண்டுபாடும் தண்டுழாயான் வதரி வணங்குதுமே.

எய்த்தசொல்லோ டீளையேங்கி யிருமி யிளைத்துடலம்
பித்தர்போலச் சித்தம்வேறாய்ப் பேசி யயராமுன்
அத்தனெந்தை யாதிமூர்த்தி யாழ்கட லைக்கடைந்த
மைத்தசோதி யெம்பெருமான் வதரி வணங்குதுமே.

பப்பஅப்பர் மூத்தவாறு பாழ்ப்பது சீத்திரளை
ஒப்பஐக்கள் போதவுந்த வுன்தமர் காண்மினென்று
செப்புநேர்மென் கொங்கைநல்லார் தாம்சிரி யாதமுன்னம்
வைப்புநங்கள் வாழ்வுமானான் வதரி வணங்குதுமே.

ஈசிபோமின் ஈங்கிரேன்மின் இருமி இளைத்தீர்உள்ளம்
கூசியிட்டீ ரென்றுபேசும் குவளையங் கண்ணியர்பால்
நாசமான பாசம்விட்டு நன்னெறி நோக்கலுறின்
பாசம்மல்கு தண்டுழாயான் வதரி வணங்குதுமே.

புலன்கள்நைய மெய்யில்மூத்துப் போந்திருந் துள்ளமெள்கி
கலங்கஜக்கள் போதவுந்திக் கண்ட பிதற்றுமுன்
அலங்கலாய தண்டுழாய்கொண் டாயிர நாமஞ் சொல்லி
வலங்கொள்தொண்டர் பாடியாடும் வதரி வணங்குதுமே. (9)

வண்டுதண்டே னுண்டுவாழும் வதரி நெடுமாலை
கண்டல்வேலி மங்கைவேந்தன் கலிய னொலிமாலை
கொண்டுதொண்டர் பாடியாடக் கூடிடில் நீள்விசும்பில்
அண்டமல்லால் மற்றவர்க்கோர் ஆட்சி அறியோமே. (10)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

திருமழிசைப்பிரான் திருவடிகளே சரணம்

திருச்சந்த விருத்தம் [101]

இரந்துரைப்ப துண்டுவாழி ஏமநீர் நிறத்தமா
வரந்தருந் திருக்குறிப்பில் வைத்ததாகில் மன்னுசீர்
பரந்தசிந்தை ஒன்றிநின்று **நின்னபாத பங்கயம்**
நிரந்தரம் நினைப்பதாக நீநினைக்க வேண்டுமே.

திருமழிசைப்பிரான் திருவடிகளே சரணம்

சீரார்தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

தேசிக ப்ரபந்தம்

நவமணிமாலை

மையுமா கடலும் மயிலுமா மழையும்
மணிகளுங் குவளையுங் கொண்ட
மெய்யனே அடியார் மெய்யனே விண்ணோர்
ஈசனே நீசனே னடைந்தேன்
கையும்ஆ ழியுமாய்க் களிறுகாத் தவனே
காலனார் தமரெனைக் கவரா(து)
ஐயனே வந்தன் றஞ்சலென் றருள்தென்
அயிந்தைமா நகரமர்ந் தானே.

மஞ்சுலாவு சோலைசூழ யிந்தைமன்னு மன்னுசீர்
வரையெடுத்து நிரையளித்த மாசில்வாசு தேவனே
செஞ்சொலன்பர் சிந்தைகொண்டு தீதிலாத தூதனாய்த்
தேருமூர்ந்து தேசுயர்ந்த செல்வதெய்வ நாயக
வெஞ்சொலாளர் காலதூதர் வீசுபாசம் வந்தென்மேல்
விழுந்தழுந்தி யானயர்ந்து வீழ்வதற்கு முன்னம் நீ
அஞ்சல்அஞ்சல் அஞ்சல்என்ற ளிக்கவேண்டும் அச்சுதா
அடியவர்க்கு மருளியக்கும் அடியவர்க்கு மெய்யனே.

சீரார்தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மாணிக்கவாசகர் திருவாசகம்

உணர்ந்தமா முனிவ ரும்பரோ டொழிந்தார்
உணர்வுக்கும் தெரிவரும் பொருளே
இணங்கிலி யெல்லா உயிர்கட்கும் உயிரே
எனைப்பிறப் பறுக்குமெம் மருந்தே
திணிந்ததோர் இருளில் தெளிந்ததூ வெளியே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
குணங்கள்தாம் இல்லா இன்பமே உன்னைக்
குறுகினேற் கினியென்ன குறையே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பட்டினத்தார் பாடல்

கிழவருமாய் நோய்மூப்புக் கீழ்ப்பட்டுக் காமத்து
உழவரும்போய் ஓயுமா கண்டோம்—மொழிதெரிய
வாயினல் இப்போதே மன்றில் நடமாடும்
நாயனார் என்றுரைப்போம் நாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

செந்திலாண்டவன் துணை

குமரகுருபரர் அருளிய முத்துக்குமாரசுவாமி பிள்ளைத்தமிழ்

வருகைப் பருவம்

உலகு குளிர எமது மதியில் ஒழுகும் அமுத கிரணமே
உருகும் அடியர் இதயம் நெகிழ உணர்வில் எழுநல் உதயமே
கலையும் நிறையும் அறிவும் முதிர முதிரும் மதுர நறவமே
கமுவு துகளர் முழுக கெடிய கருணை பெருகு சலதியே
அலகில் புவன முடியும் வெளியில் அளியும் ஒளியின் நிலயமே
அறிவுள் அறிவை அறியும் அவரும் அறிய அரிய பிரமமே
மலையின் மகள்கண் மணியை யனைய மதலை வருக வருகவே.
வளமை தழுவு பருதி புரியின் மருவு குமரன் வருகவே.

இழுமென் அருவி சொரியும் இமய முதல்வி புதல்வன் வருகவே
இயலும் நடையும் வடிவும் அழகும் எழுத அரியன் வருகவே
ஒழுகு கருணை முழுகு கமல வதனன் வருக வருகவே
ஒருவன் இருவ ரொடுகை தொழுநல் உபய சரணன் வருகவே

விழுது விடுவெ ணிலவு பொழியும் நகையன் வருக வருகவே
விளரி பயிலும் அளியும் ஞிமிறும் விரவு குரவன் வருகவே

மழலை முதிர முதிரும் மதுர வசனன் வருக வருகவே
வளமை தழுவு பருதி புரியின் மருவு குமரன் வருகவே.

செந்திலாண்டவன் துணை

---

4. ஆபத்தா ? அஞ்சவேண்டா !

இயந்திர மயமாகிக் கொண்டிருக்கும் நவீன உலகில் ஆபத்துக் களும் விபத்துக்களும் ஸர்வ ஸாதாரணமாகிவிட்டன. வெகு வேக மாக முன்னேறிக் கொண்டிருக்கும் விஞ்ஞானம்தந்த மிக நுண்ணிய, அதிசயமான கருவிகளாலும் வேறு எவற்றாலும் விபத்துக்களையோ ஆபத்தையோ தடுக்க முடியவில்லை. ஜன நெருக்கடி மிக்க பெரு நகரங்களிலோ கேட்க வேண்டாம். எதிர்பாராத விபத்துக்களும் ஆபத்துக்களும் ஏற்பட்டுக் கொண்டுதான் இருக்கின்றன. இப்படிப் பட்ட விபத்துக்களினின்றும் தப்ப ஒரே வழிதான் உண்டு. அது அங்கிங்கெனாதபடி எங்கும் பிரகாசமாய், எங்கும் நிறைந்து நிற்கும் பரம்பொருளின் பாதகமலம் பணிந்து பாதகமலம் போற்றி **அவனே கதி** என்று சரணமடைதலேயாகும். 'ஆதிமூலமே' என் றலறிய யானைக்கு அருள்புரிய விரைந்தோடி வந்தான் பரமமூர்த்தி; வாகனத்தை எதிர்பார்க்கவும் இல்லை; தான் வரும் வேகமும் போதா வென்று சுதரிசனத்தை முன்னே செலுத்திக் களிற்றைக் காத்தான். ஆகவே தெய்வம் நமக்குத் துணையென்பதில் முழு நம்பிக்கை வைத்து ஆபத்துக் காலத்தில் **அவனடியே** சரணென்று சார்ந்தால் மலையத்தனை துன்பமும் தினையத்தனையாய் ஒழியும்.

> **" சிவாய நமவென்று சிந்தித் திருப்போர்க்கு**
> **அபாயம் ஒருநாளும் இல்லை "**

என்ற ஔவையின் வாக்கு ஆண்டவன் வாக்கன்றோ? ஆகவே பக்தர்களே! எத்தகைய இடுக்கண் வந்தாலும் மனங்கலங்க வேண்டா. எதற்கும் அஞ்சவேண்டா. ஆண்டவன் அருளில் ஆழ்ந்த நம்பிக்கை வைத்து **அவனடியை** மனத்தில் இருத்தி நெஞ் சங்கனிய " ஆண்டவனே! அபயம், பரம புருஷா! சரணம் " என் றெல்லாம் கதறி அடைக்கலம் புகுந்தால் அருவினையால் வந்த ஆபத்தெல்லாம் அழியும். ஆழ்வார்களும் சிவனடியார்களும் இவ்வாறு சரணாகதியடைவதே சுலபமான வழியென்று பலபடியாக எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்கள். அவர்கள், கல்லும் புல்லும் கேட்டு உருகப் பண்ணுடன் பாடிய பாசுரங்களை நாமும் பாடியும் நினைத்தும் தொழுதும் வந்தால் ஆபத்தெல்லாம் அகலும். அத் தகைய சில பாசுரங்கள் இதோ :

ஆழ்வார்கள் திருவடிகளே சரணம்

நாலாயிர திவ்ய ப்ரபந்தம்

குலசேகராழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

[**திருவித்துவக்கோடு** என்ற திவ்ய தேசம் மலைநாட்டில் சே
னூர்-எர்ணாகுளம் இனி ரயில் பாதையில் **பட்டாம்பி** என்ற ஸ்(
ஷனிலிருந்து சுமார் ஒரு மைலில் உள்ளது. **எம்பெருமான் தி
நாமம்: உய்யவந்த பெருமாள். தாயார்: வித்துவக்கோட்
வல்லி.** விமானம் : தத்வகாஞ்சன விமானம். தீர்த்தம : சக்ர தீ
தம். எம்பெருமான் இங்கு அம்பரீஷனுக்கு ப்ரத்யக்ஷம். இ
பெருமானின் திருவடிகளை நினைந்து குலசேகர ஆழ்வார் அத்ய
புதமாக மங்களாசாஸநம் செய்துள்ளார்.]

பெருமாள் திருமொழி [5]

தருதுயரம் தடாயேல்உன் சரணல்லாற் சரணில்லை
விரைகுழுவு மலர்ப்பொழில்சூழ் வித்துவக்கோட் டம்மானே
**அரிசினத்தால் ஈன்றதாய் அகற்றிடினும் மற்றவள்தன்
அருள்நினைந்தே அழும்குழவி அதுவேபோன்
[றிருந்தேனே.** (

கண்டார் இகழ்வனவே காதலன்றான் செய்திடினும்
கொண்டானை யல்லால் அறியாக் குலமகள்போல்
விண்டோய் மதிள்புடைசூழ் வித்துவக்கோட் டம்மாநீ
கொண்டாளாய் ஆகிலுமுன் குரைகழலே கூறுவனே. (

மீன்நோக்கும் நீள்வயல்சூழ் வித்துவக்கோட் டம்மாவென்
பால்நோக்கா யாகிலுமுன் பற்றல்லால் பற்றிலேன்
தான்நோக்கா தெத்துயரம் செய்திடினும் தார்வேந்தன்
கோல்நோக்கி வாழும் குடிபோன் றிருந்தேனே. (3

வாளால் அறுத்துச் சுடினும் மருத்துவன்பால்
மாளாத காதல்நோ யாளன்போல் மாயத்தால்
மீளாத் துயர்தரினும் வித்துவக்கோட் டம்மாநீ
ஆளா வுனதருளே பார்த்திருப்ப னடியேனே. (4

வெங்கண்திண் களிறடர்த்தாய் வித்துவக்கோட் டம்மானே
எங்குப்போய் உய்கேன்உன் இணையடியே யடையலல்லால்
**எங்கும்போய்க் கரைகாணா தெறிகடல்வாய் மீண்டேயும்
வங்கத்தின் கூம்பேறும் மாப்பறவை போன்றேனே.** (5

செந்தழலே வந்தழலைச் செய்திடினும் செங்கமலம்
அந்தரஞ்சேர் வெங்கதிரோற் கல்லால் அலராவால்
வெந்துயர்வீட் டாவிடினும் வித்துக்கோட் டம்மாவுன்
அந்தமில் சீர்க்கல்லால் அகங்குழைய மாட்டேனே. (6

எத்தனையும் வான்மறந்த காலத்தும் பைங்கூழ்கள்
மைத்தெழுந்த மாமுகிலே பார்த்திருக்கும் மற்றவைபோல்
மெய்த்துயர்வீட் டாவிடினும் வித்துவக்கோட் டம்மாவென்
சித்தமிக வுன்பாலே வைப்பன் அடியேனே. (7)

தொக்கிலங்கி யாறெல்லாம் பரந்தோடித் தொடுகடலே
புக்கன்றிப் புறம்நிற்க மாட்டாத மற்றவைபோல்
மிக்கிலங்கு முகில்நிறத்தாய் வித்துவக்கோட் டம்மாவுன்
புக்கிலங்கு சீரல்லால் புக்கிலன்காண் புண்ணியனே. (8)

நின்னையே தான்வேண்டி நீள்செல்வம் வேண்டாதான்
தன்னையே தான்வேண்டும் செல்வம்போல் மாயத்தால்
மின்னையே சேர்திகிரி வித்துவக்கோட் டம்மா
நின்னையே தான்வேண்டி நிற்பன் அடியேனே. (9)

வித்துவக்கோட் டம்மாநீ வேண்டாயே ஆயிடினும்
மற்றாரும் பற்றிலேன் என்றவனைத் தாள்நயந்த
கொற்றவேல் தானைக் குலசே கரன்சொன்ன
நற்றமிழ் பத்தும்வல்லார் நண்ணார் நரகமே. (10)

குலசேகராழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

திருவேங்கடம்

[வேங்கடம் என்றால் பாபம் நீங்கிப் பரமனருள் கிடைக்கும் ஸ்தலம் என்று பொருள். இத்தலம் மேல் திருப்பதி ஸ்ரீதிருமலை என்ற பெயர்களாலும் வழங்கும். பெருமாள் திருவேங்கடமுடையான். ஸ்ரீநிவாஸப் பெருமான் கிழக்கு நின்ற திருக்கோலத்துடன் காட்சி தருகின்றார். இங்குக் கோனேரி முதலிய பலபுண்ய தீர்த்தங்கள் உண்டு. இது மிகப் பிரபலமான பிரார்த்தனை ஸ்தலம் என்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ?]

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

பெரிய திருமொழி [1-10]

கண்ணார் கடல்சூ ழிலங்கைக் கிறைவன்தன்
திண்ணாகம் பிளக்கச் சரஞ்செல வுய்த்தாய்
விண்ணோர் தொழும்வேங் கடமா மலைமேய
அண்ணா அடியே னிடரைக் களையாயே. (1)

இலங்கைப் பதிக்கன் றிறையாய அரக்கர்
குலங்கெட் டவர்மாளக் கொடிப்புள் திரித்தாய்
விலங்கல் குடுமித் திருவேங் கடம்மேய
அலங்கல் துளப முடியாய் அருளாயே. (2)

நீரார் கடலும் நிலனும் முழுதுண்டு
ஏரால மிளந்தளிர் மேல்துயி லெந்தாய்
சீரார் திருவேங் கடமா மலைமேய
ஆரா அமுதே அடியேற் கருளாயே. (3)

உண்டா யுறிமேல் நறுநெய் யமுதாகக்
கொண்டாய் குறளாய் நிலமீ ரடியாலே
விண்டோய் சிகரத் திருவேங் கடம்மேய
அண்டா அடியே னுக்கருள் புரியாயே. (4)

தூணா யதனூ டரியாய் வந்துதோன்றி
பேணா அவுண னுடலம் பிளந்திட்டாய்
சேணார் திருவேங் கடமா மலைமேய
கோணா கணையாய் குறிக்கொள் ளெனைநீயே. (5)

மன்னா இம் மனிசப் பிறவியை நீக்கித்
தன்னாக்கித் தன்னின்னருள் செய்யும் தலைவன்
மின்னார் முகில்சேர் திருவேங் கடம்மேய
என்னானை யென்னப்ப னென்நெஞ்சி லுள்ளானே. (6)

மானேய் மடநோக்கி திறத்தெதிர் வந்த
ஆனேழ் விடைசெற்ற அணிவரைத் தோளா
தேனே திருவேங் கடமா மலைமேய
கோனே என்மனம் குடிகொண் டிருந்தாயே. (7)

சேய னணியனென் சிந்தையுள் நின்ற
மாயன் மணிவா ளொளிவெண் தரளங்கள்
வேய்விண் டுதிர்வேங் கடமா மலைமேய
ஆய னடியல் லதுமற் றறியேனே. (8)

வந்தா யென்மனம் புகுந்தாய் மன்னிநின்றாய்
நந்தாத கொழுஞ்சுடரே எங்கள் நம்பீ
சிந்தா மணியே திருவேங் கடம்மேய
எந்தாய் இனி யானுன்னை யென்றும் விடேனே. (9)

வில்லார் மலிவேங் கடமா மலைமேய
மல்லார் திரடோள் மணிவண்ண னம்மானை
கல்லார் திரடோள் கலியன் சொன்னமாலை
வல்லாரவர் வானவ ராகுவர் தாமே. (10)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

திருவெள்ளக்குளம்

[தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ள சீகாழிக்கு அருகில் 4 மைல் தூரத்தில் திரு வெள்ளக் குளம் என்ற திவ்ய தேசம் உள்ளது; **அண்ணன் கோயில் என்று ப்ரஸித்தி பெற்றது;** மிகவும் புனிதமான திவ்ய தேசம். ஸ்ரீமந் நாராயணன் கிழக்கு நின்ற திருக்கோலத்துடன் காட்சியளிக்கின்றனர். தாயார் பெயர் பூவார் திருமாமகள் நாச்சியார். இந்த திவ்ய தேசத்தில் செலுத்தப்படும் பிரார்த்தனைகள் திருப்பதியில் செலுத்துவதற்கு ஸமம் என்பது ப்ரஸித்தம். எனவே திருப்பதி ப்ரார்த்தனைகளை இங்குச் செய்விக்கலாம்.

பக்தர்கள் இந்த எம்பெருமானை "ஸ்ரீநிவாஸன்" என்றும், தாயாரை "அலர் மேல் மங்கை" என்றும், இவரை திருப்பதிப் பெருமாளுக்கு "அண்ணா" என்றும் போற்றுகிறார்கள்.]

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

பெரியதிருமொழி [4-7]

கண்ணார் கடல்போல் திருமேனி கரியாய்
நண்ணார்முனை வென்றிகொள்வார் மன்னு நாங்கூர்
திண்ணார் மதிள்சூழ்திரு வெள்ளக் குளத்துள்
அண்ணா அடியே னிடரைக் களையாயே. (1)

கொந்தார் துளவமலர் கொண்டணி வானே
நந்தாத பெரும்புகழ் வேதியர் நாங்கூர்
செந்தாமரை நீர்த்திரு வெள்ளக் குளத்துள்
எந்தாய் அடியே னிடரைக் களையாயே. (2)

குன்றால் குளிர்மாரி தடுத்துகந் தானே
நன்றாய பெரும்புகழ் வேதியர் நாங்கூர்
சென்றார் வணங்கும் திருவெள்ளக் குளத்துள்
நின்றாய் நெடியா யடியே னிடர்நீக்கே. (3)

கானார் கரிக்கொம்ப தொசித்த களிறே
நானாவகை நல்லவர் மன்னிய நாங்கூர்
தேனார் பொழில்சூழ் திருவெள்ளக் குளத்து
ளானாய்அடி யேனுக் கருள்புரி யாயே. (4)

வேடார்திரு வேங்கடம் மேய விளக்கே
நாடார் புகழ்வேதியர் மன்னிய நாங்கூர்
சேடார் பொழில்சூழ் திருவெள்ளக் குளத்தாய்
பாடா வருவேன் வினையாயின பாற்றே. (5)

கல்லால் கடலை யணைகட்டி யுகந்தாய்
நல்லார்பலர் வேதியர் மன்னிய நாங்கூர்ச்
செல்வா திருவெள்ளக் குளத்துறை வானே
எல்லா விடரும் கெடுமா றருளாயே. (6)

கோலால் நிரைமேய்த்த எங்கோ வலர்கோவே
நாலாகிய வேதியர் மன்னிய நாங்கூர்
சேலார் வயல்சூழ் திருவெள்ளக் குளத்துள்
மாலேஎன வல்வினை தீர்த்தரு ளாயே. (7)

வாராகம தாகியிம் மண்ணை யிடந்தாய்
நாராயண னேநல்ல வேதியர் நாங்கூர்
சீரார் பொழில்சூழ் திருவெள்ளக் குளத்துள்
ஆரா வமுதே அடியேற் கருளாயே. (8)

பூவார்திரு மாமகள் புல்கிய மார்பா
நாவார்புகழ் வேதியர் மன்னிய நாங்கூர்த்
தேவா திருவெள்ளக் குளத்துறை வானே
ஆவா அடியானிவ னென்றருளாயே. (9)

நல்லன்புடை வேதியர் மன்னிய நாங்கூர்ச்
செல்வன் திருவெள்ளக் குளத்துறை வானை
கல்லின்மலி தோள்கலியன் சொன்ன மாலை
வல்லரென வல்லவர் வானவர் தாமே. (10)

திருமங்கை ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

தேசிக ப்ரபந்தம்

அடைக்கலப்பத்து

பத்திமுதலாமவற்றில் பதியெனக்குக்கூடாமல்
எத்திசையும்உழன்றோடி இளைத்துவிழுங்காகம்போல்
முத்திதருநகரேழில் முக்கியமாங்கச்சிதனில்
அத்திகிரிஅருளாளர்க்கு அடைக்கலநான்புகுந்தேனே. (1)

உமதடிகள்அடைகின்றேன் **என்றொருகால்உரைத்தவரை**
அமையுமினிஎன்பவர்போல் அஞ்சலெனக்கரம்வைத்துத்
தமதனைத்தும்அவர்தமக்கு வழங்கியும்தாம்மிகவிளங்கும்
அமைவுடையஅருளாளர் அடியிணையைஅடைந்தேனே. (2)

அமிருதாஞ்சனி

திருமாலடியிணைசேர்ந்து திகழ்ந்தஅடிமைபெறத்
திருநாரணன்சரண் திண்சரணைத்துணிந்தடைவோர்
ஒருநாளுரைக்க உயிர்தருமந்திரமோதியநாம்
வருநாள்பழுதற்று வாழும்வகையதில்மன்னுவமே. (3)

அமிருதாசுவாதினி

நின்னருளாங்கதியன்றிமற்றொன்றில்லேன்
நெடுங்காலம்பிழைசெய்தநிலைகழிந்தேன்
உன்னருளுக்கினிதானநிலையுகந்தேன்
உன்சரணேசரணென்னும்துணிவுபூண்டேன்
மன்னிருளாய்நின்றநிலைஎனக்குத்தீர்த்து
வானவர்தம்வாழ்ச்சிதரவரித்தேனுன்னை
இன்னருளால் இனியெனக்கோர்பரமேற்றாமல்
என்திருமால்அடைக்கலங்கொள்என்னைநீயே.

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளேசரணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாவுக்கரசர் தேவாரம்

ஆடல் புரிந்த நிலையும் அரையில் அசைத்த அரவும்
பாடல் பயின்றபல் பூதம் பல்லா யிரங்கொள் கருவி
நாடற் கரியதொர் கூத்தும் நன்குயர் வீரட்டஞ் சூழ்ந்து
ஓடும் கெடிலப் புனலும் உடையார் ஒருவர் தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன் றுமில்லை அஞ்ச வருவதுமில்லை.

சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணைத் திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழக்
கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுணையாவது நமச்சி வாயவே.

இடுக்கண்பட் டிருக்கினும் இரந்தி யாரையும்
விடுக்கிற்பிரானென்று வினவுவோ மல்லோம்
அடுக்கற்கீழ் கிடக்கினும் அருளின் நாமுற்ற
நடுக்கத்தைக் கெடுப்பது நமச்சி வாயவே.

உடல்தனைக் கழிக்க லுற்ற உலகத்துள் உயிர்கட்கெல்லாம்
இடர்தனைக் கழிக்க வேண்டில் இறைவனை யேத்து மின்னோ
கடல்தனில் நஞ்ச முண்டு காண்பரி தாகி நின்ற
சுடர்தனைத்துருத்தி யானைத் தொண்டனேன் கண்டவாறே.

நிறைபுன லணிந்த சென்னி நீணிலா அரவஞ் சூடி
மறையொலி பாடல் மயானத்து மகிழ்ந்த மைந்தன்
கறைமக டல்சூழ் நாகைக் கரோணம் கோயில் கொண்ட
இறைவனை நாளும் ஏத்த இடும்பைபோய் இன்ப மாமே.

மண்பா தலம்புக்கு மால்கடல் மூடிமற்றேழுலகும்
விண்பால் திசைகெட் டிருசுடர் வீழினும் அஞ்சல்நெஞ்சே
திண்பால் நமக்கொன் றுகண்டோம் திருப்பா திரிப்புலியூர்க்
கண்பர்வு நெற்றிக் கடவுட் சுடரான் கழலிணையே.

வானந் துளங்கிலென் மண்கம்ப மாகிலென் மால்வரையும்
தானந் துளங்கித் தலைதடு மாறிலென் தண்கடலும்
மீனம் படிலென் விரிசுடர் வீழிலென் வேலைநஞ்சுண்
டூனமொன் றில்லா ஒருவனுக் காட்பட்ட உத்தமர்க்கே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம்

கோளறுபதிகம்

ஸ்ரீ ஜகத்குரு ஆசார்யாள் வாக்கு

[1962 ஆம் பிப்ருவரி மீ 5ஆம் எட்டுக் கிரஹங்கள் ஒரே ராசியில் கூடின. அப்போது பிரளயமே ஏற்பட்டு உலகம் அழிந்துவிடும் என்று யாவரும் நடுங்கினர். அவ்வமயம் நடமாடும் தெய்வமாக விளங்குகின்ற ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய ஸ்ரீமத் சங்கர பகவத்பாத ப்ரதிஷ்டித ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி ஜகத்குரு ஸ்ரீமத் சந்த்ரசேகரேந்திர சரஸ்வதி ஸ்ரீ பாதர்கள் "அஞ்சேல் அஞ்சேல்" என்று அபயம் தந்தார்கள். "மங்கை பாகனை மனத்துள் வைத்துச் சைவ நாயன்மாரில் முதல்வரான திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார் திருவாய் மலர்ந்தருளிய **கோளறு பதிகத்தைப்** பாராயணம் செய்யுங்கள். எந்தக் கிரஹமும் ஒரு துன்பமும் செய்யாது; எட்டுக் கிரஹங்கள் அல்ல; இதுபோன்ற எண்ணாயிரம் கிரஹங்கள் ஒன்று சேர்ந்தாலும் அவை நல்லவாய் நல்லனவே செய்யும். ஒருவருக்கும் ஒரு துன்பமும் உண்டாகாது." என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார்கள். ஆகவே இப்பதிகத்தைப் பாராயணம் செய்வதால் உண்டாகும் பெரும் பயனை எடுத்துக் கூறவும் வேண்டுமோ?]

வேயுறு தோளிபங்கன் விடமுண்ட கண்டன்
மிகநல்ல வீணை தடவி
மாசறு திங்கள்கங்கை முடிமேல் அணிந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஞாயிறு திங்கள்செவ்வாய் புதன்வியாழம் வெள்ளி
சனிபாம் பிரண்டு முடனே
ஆசறு நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே. (1)

என்பொடு கொம்பொடாமை இவைமார் பிலங்க
எருதேறி யேழை யுடனே
பொன்பொதி மத்தமாலை புனல்சூடி வந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஒன்பதொ டொன்றொடேழு பதினெட்டொ டாறும்
உடனாய நாள்க ளவைதாம்
அன்பொடு நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே. (2)

உருவளர் பவளமேனி ஒளிநீ றணிந்து
உமையோடும் வெள்ளை விடைமேல்
முருகலர் கொன்றைதிங்கள் முடிமே லணிந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
திருமகள் கலையதூர்தி செயமாது பூமி
திசைதெய்வ மான பலவும்
அருநெதி நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே. (3)

மதிநுதல் மங்கையோடு வடவா லிருந்து
மறையோது மெங்கள் பரமன்
நதியொடு கொன்றைமாலை முடிமேல் அணிந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
கொதியுறு காலன்அங்கி நமனோடு தூதர்
கொடுநோய்க ளான பலவும்
அதிகுணம் நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே. (4)

நஞ்சணி கண்டனெந்தை மடவாள் தனோடும்
விடையேறு நங்கள் பரமன்
துஞ்சிருள் வன்னிகொன்றை முடிமேல் அணிந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
வெஞ்சின அவுணரோடும் உருமிடியும் மின்னும்
மிகையான பூதமவையும்
அஞ்சிடும் நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே. (5)

வாள்வரி அதளதாடை வரிகோ வணத்தர்
மடவாள் தனோடும் உடனாய்
நாள்மலர் வன்னிகொன்றை நதிசூடி வந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
கோளரி உழுவையோடு கொலையானை கேழல்
கொடுநாக மோடு கரடி
ஆளரி நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே. (6)

செப்பிள முலைநன்மங்கை ஒருபாக மாக
விடையேறு செல்வ னடைவார்
ஒப்பிள மதியும்அப்பும் முடிமேல் அணிந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
வெப்பொடு குளிரும்வாத மிகையான பித்தும்
வினையான வந்து நலியா
அப்படி நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே. (7)

வேள்பட விழிசெய்தன்று விடைமேல் இருந்து
மடவாள் தனோடும் உடனாய்
வாள்மதி வன்னிகொன்றை மலர்சூடி வந்தென்
உளமே புகுந்த வதனால்
ஏழ்கடல் சூழிலங்கை அரையன் றனோடும்
இடரான வந்து நலியா
ஆழ்கடல் நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

பலபல வேடமாகும் பரனாரி பாகன்
பசுவேறும் எங்கள் பரமன்
சலமக ளோடெருக்கு முடிமேல் அணிந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
மலர்மிசை யோனுமாலும் மறையோடு தேவர்
வருகால மான பலவும்
அலைகடன் மேருநல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

கொத்தலர் குழலியோடு விசையற்கு நல்கு
குணமாய வேட விகிர்தன்
மத்தமும் மதியும்நாக முடிமேல் அணிந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
புத்தரொ டமணைவாதில் அழிவிக்கும் அண்ணல்
திருநீறு செம்மை திடமே
அத்தகு நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

தேனமர் பொழில்கொள் ஆலை விளைசெந்நெல் துன்னி
வளர்செம்பொன் எங்கும் திகழ
நான்முகன் ஆதியாய பிரமா புரத்து
மறைஞான ஞான முனிவன்
தானுறு கோளும்நாளும் அடியாரை வந்து
நலியாத வண்ணம் உரைசெய்
ஆனசொல் மாலையோதும் அடியார்கள் வானில்
அரசாள்வார் ஆணை நமதே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மாணிக்கவாசகர் திருவாசகம்

அன்றே என்றன் ஆவியும் உடலும் உடைமை எல்லாமும்
குன்றே யனையாய் என்னையாட் கொண்ட போதே கொண்டிலையோ
இன்றோ ரிடையூ றெனக்குண்டோ எண்டோள் முக்கண் எம்மா
நன்றே செய்வாய் பிழைசெய்வாய் நானோ இதற்கு நாயகமே. [**னே**

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பட்டினத்தார் பாடல்கள்

கல்லாப் பிழையும் கருதாப் பிழையும் கசிந்துருகி
நில்லாப் பிழையும் நினையாப் பிழையும்நின் அஞ்செழுத்தைச்
சொல்லாப் பிழையும் துதியாப் பிழையும் தொழாப்பிழையும்
எல்லாப் பிழையும் பொறுத்தருள் வாய்கச்சி ஏகம்பனே.

என்செய லாவதி யாதொன்றும் இல்லை இனித்தெய்வமே
உன்செய லேஎன்று உணரப்பெற் றேன் இந்த ஊன்எடுத்த
பின்செய்த தீவினை யாதொன்றும் இல்லை பிறப்பதற்கு
முன்செய்த தீவினை யோஇங்ங னேவந்து மூண்டதுவே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தாயுமானவர் பாடல்கள்

அரும்பொனே மணியேஎன் அன்பேஎன் அன்பான
அறிவேஎன் அறிவிலூறும்
ஆனந்த வெள்ளமே என்றென்று பாடினேன்
ஆடினேன் ஆடிநாடி
விரும்பியே கூவினேன் உலறினேன் அலறினேன்
மெய்சிலிர்த் திருகைகூப்பி
விண்மாரி எனஎனிரு கண்மாரி பெய்யவே
வேசற் றயர்ந்தேனியான்
இரும்புநேர் நெஞ்சகக் கள்வனா னுலுமுனை
இடைவிட்டு நின்றதுண்டோ ?
என்றுநீ அன்றுநான் உன்னடிமை அல்லவோ ?
யாதேனும் அறியாவெறும்
துரும்பனேன் என்னினும் கைவிடுதல் நீதியோ ?
தொண்டரொடு கூட்டுகண்டாய்
சுத்தநிர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
சோதியே சுகவாரியே.

தந்தை தாயும்நீ என்னுயிர்த் துணையும்நீ சஞ்சல மதுதீர்க்க
வந்த தேசிக வடிவுநீ உனையலால் மற்றொரு துணைகாணேன்
அந்த மாதியும் அளப்பெருஞ் சோதியே ஆதியே அடியார்தம்
சிந்தை மேவிய தாயுமா னவனெனும் சிரகிரிப் பெருமானே.

தாயினும் இனிய நின்னைச் சரணென அடைந்த நாயேன்
பேயினும் கடைய னாகிப் பிதற்றுதல் செய்தல் நன்றோ ?
தீயிடை மெழுகாய் நொந்தேன் தெளிவிலேன் வீணே காலம்
போயின தாற்று கில்லேன் பூரணா னந்த வாழ்வே.

ஓயாதோ என்கவலை உள்ளேயா னந்தவெள்ளம்
பாயாதோ ஐயா பகராய் பராபரமே.

எண்ணாத எண்ணமெல்லாம் எண்ணியெண்ணி ஏழைநெஞ்சம்
புண்ணாகச் செய்ததினிப் போதும் பராபரமே.

எத்தால் பிழைப்பேனோ எந்தையே நின்னருட்கே
பித்தானேன் மெத்தவும்நான் பேதை பராபரமே.

நின்னைச் சரண்புகுந்தால் நீகாத்தல் வேண்டுமல்லால்
என்னைப் புறம்விடுதல் என்னே பராபரமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சிற்றம்பலம்

இராமலிங்க சுவாமிகள் திருவருட்பா

முன்னவனே யானை முகத்தவனே முத்திநலம்
சொன்னவனே தூமெய்ச் சுகத்தவனே—மன்னவனே
சிற்பரனே ஐங்கரனே செஞ்சடைய சேகரனேர்
தற்பரனே நின்றாள் சரண்.

பொன்னின் றொளிரும் புரிசடையோய் நின்னையன்றிப்
பின்னொன் றறியேன் பிழைநோக்கி—என்னை
அடித்தாலும் நீயே அணைத்தாலும் நீயே
பிடித்தேன்உன் பொற்பாதப் பேறு.

பற்றும் செழுந்தமிழால் பாடுகின்றோர் செய்தபெருங்
குற்றம் குணமாகக் கொள்ளும் குணக்கடலே
மற்றங்கும் எண்தோள் மலையே மரகதமே
பெற்றிங் கடியேன் பிணிகெடுத்தால் ஆகாதோ ?

போற்றேன் எனினும் பொறுத்திடல் வேண்டும் புவிநடையாம்
சேற்றே விழுந்து தியங்குகின் றேனைச் சிறிதும்இனி
ஆற்றே னெனதர சேயமு தேயென் அருட்செல்வமே
மேற்றேன் பெருகு பொழில்தணி காசல வேலவனே.

பார்க்கின் றிலையே பன்னிருகண் படைத்தும் எளியேன் பாடலைத்தும்
தீர்க்கின் றிலையே என்னையான் செய்வேன் சிறியேன் சீமானே
போர்க்குன் றொடுசூர்ப் புயக்குன்றும் பொடிசெய் வேல்கைப்
புண்ணியனே
சீர்க்குன் றெனும்நல் வளத்தணிகைத் தேவே மயிலூர் சேவகனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

வேலும் மயிலும் துணை

அருணகிரிநாதர் கந்தரலங்காரம்

நாளென் செயும்வினை தானென் செயுமெனை நலியவந்த
கோளென் செயுங்கொடுங் கூற்றென் செயும்கும ரேசரிரு
தாளும் சிலம்பும் சதங்கையும் தண்டையும் சண்முகமும்
தோளும் கடம்பும் எனக்குமுன் னேவந்து தோன்றிடினே.

வேலும் மயிலும் துணை

வேலும் மயிலும் துணை

அருணகிரிநாதர் அருளிச்செய்த திருப்புகழ்

குன்றுதோறாடல்

அதிருங் கழல்ப ணிந்துன் அடியேனுன்
அபயம் புகுவ தென்று நிலைகாண
இதயம் தனிலிருந்து க்ருபையாகி
இடர்சங் கைகள் கலங்க அருள்வாயே
எதிரிங் கொருவ ரின்றி நடமாடும்
இறைவன் தனது பங்கில் உமைபாலா
பதியெங் கிலுமி ருந்து விளையாடிப்
பலகுன் றிலுமமர்ந்த பெருமாளே.

வேலும் மயிலும் துணை

---

5. மானம் காக்க

பெரும் புகழும் எல்லையிலாச் செல்வமும் வருமாயினும் அவற்றை அடைய மேற்கொள்ளும் வழி நேர்மையும் நீதியும் கொண்டதாய் இருக்கவேண்டும். நேர்மையைக் கடைப்பிடிக்காமல் இருப்பவன் பெருமையை இழக்கிறான். அந்நிலையிலிருந்து இழிந்தவன் மானம் இழந்தவன் ஆவான். மானம் பெரிதோ? உயிர் பெரிதோ? **யாவரும் மானமே பெரிது என்பர்.** கவரிமான் என்றொரு மான் உண்டு. அது தன் உடம்பிலிருந்து ஒருமயிர் நீக்கப்படு

மாயினும் உயிர் விட்டுவிடுமாம். **அதுபோலச் சிறந்தோர்கள் த மானம் அழியும் நிலைவரின் உயிரைவிட்டு மானத்தைக் காத்து கொள்வார்கள்.** பலர் முன்னிலையில் திரௌபதியின் ஆடையை களையத் தொடங்கிய துச்சாதனன் தலைகவிழுமாறு திரௌபதி த உணர்ச்சிகள் யாவற்றையும் ஒருமுகமாக்கிக் கண்ணனைக் கருத்தி இருத்தி, "**கோவிந்தா ! கோவிந்தா !!**" என்று கதறினாள். வண்ண வண்ணத் துணிகள் களையக்களைய மேலும்மேலும் வளர்ந்து வந் கொண்டே இருந்தன. அவள் செய்த உபாயம்தான் என்ன வேறென்னவாக இருக்கும்? **திருமாலடியே சரண் என கதறினள்.** இதனை வில்லிபுத்தூராழ்வார் வாக்கால் காண்போம்.

"ஆருகி இருதடங்கண் அஞ்சனவெம்
புனல்சோர அளகம் சோர
வேருன துகில்தகைந்த கைசோர
மெய்சோர வேருேர் சொல்லும்
கூருமல் **கோவிந்தா கோவிந்தா**
என்றரற்றிக் குளிர்ந்து நாவில்
ஊருத அமிழ்தூற **உடல்புளகித்து
உள்ளமெலாம் உருகினளே.**"

ஆகவே, பக்தசிகாமணிகளே !

தன் நிலை குறைந்து பெருமை அழியும் என்ற அச்சமா
அல்லது சொன்ன சொல்லைக் காப்பாற்ற முடியாம
மானம் போகும் நிலையா? **எதற்கும் அஞ்சவேண்டா**
"**கோவிந்தா ! கோவிந்தா !**" என்று கதறுங்கள் ;
"**அச்சுதா ! அச்சுதா !**" என்று அலறுங்கள் ;

அச்சம் அழியும்; மானம் நிலைக்கும்; ஆனந்தம் பெருகும்; கண்ண கைவிடான்; கருணை பொழிவான்; திண்ணம் திண்ணம்.

கண்ணன் கழலிணையே கதி

6. வளமெலாம் நிறைந்து வாழ விருப்பமா ?

வளமான வாழ்க்கை வாழ வழிவேண்டுமா? ஆண்டவ அருளில் அசையாத நம்பிக்கையுடன் அனவரதமும் துதிப்பதே அதற்கு வழி. அவனருள் இருந்தால் எத்தகைய கடினமான காரி மும் எளிதில் முடியும்; ஊமை வாசாலம் உடையவன் ஆவான் நொண்டியோ மலையையும் தாண்டுவான்.

"**மூகம் கரோதி வாசாலம் பங்கும் லங்கயதே கிரிம் |
யத் க்ருபா தமஹம் வந்தே பரமானந்த மாதவம்**" ||

ஆகையால், கேவலம் தரித்திரத்தைக் களைந்து வளமான வாழ்க்கை வழியை அருளுவது அவனுக்குக கஷ்டமா? ஒருநாளும் இல்லை ஆனல் வளமிக்கு வாழ்பவர்கள் சிலரே, தரித்திரத்தால் பிணி

புண்டு தடுமாறி 'ஏன் பிறந்தோம்' என்று மனம் நொந்து நடைப் பிணமாய் வாழ்பவரே பலர். இதற்குக் காரணம் வேறொன்றுமில்லை. தவம் செய்பவர் சிலரே; செய்யாதவர் பலர். **இக்கலிகாலத்திலோ ஆண்டவன் அருநாமத்தை அகநெகிழ்ந்து ஒருமுறை சொல்லுதலே பெருந்தவம் செய்த பலனைத் தரும்.**

அது செய்தால் போதுமே! பழவினையால் வந்த கொடுமையெலாம் தீர்ந்து பாரில் வாக்குச் சாதுரியமும் மனமகிழ்ச்சியும் செல்வப்பெருக்கும் அரோக திடகாத்திரமும் மற்றும் வேண்டுவன யாவும் பெற்று வல்லாங்கு வாழலாமே.

**" வாக்குண்டாம் நல்ல மனமுண்டாம் மாமலராள்
நோக்குண்டாம் மேனி நுடங்காது — பூக்கொண்டு
துப்பார் திருமேனித் தும்பிக்கை யான்பாதம்
தப்பாமல் சார்வார் தமக்கு ".**

என்று ஔவையார் அருளியிருப்பது சிந்திக்கத்தக்கது. ஆகையால், சுத்த நிர்க்குணமான பரதெய்வத்தை, பேராயிரம் படைத்த பெருமானை, பரம்பொருளை எவ்வாறு பெயரிட்டுப் பாடி ஆடித் துதிக்க வேண்டும் என்பதை அறவாழி அந்தணன் தாள் சேர்ந்த ஆழ்வார்களும் தனக்குவமை இல்லாத தனித்தலைவன் தாள்சேர்ந்த சிவனடியார்களும் செய்துகாட்டியிருக்கிறார்கள். அவைகளைத் தினமும் பாராயணம் செய்து வந்தால் அவையே நன்மையும் செல்வமும் நாளும் நல்கித் தீமையும் பாவமும் போக்கித் துன்பம் துடைத்து இன்பம் பெருக்கிப் பெருவாழ்வளிக்கும். அவைகளில் சில பொறுக்கு மணிகள்:

ஆழ்வார்கள் திருவடிகளே சரணம்

நாலாயிர திவ்ய ப்ரபந்தம்

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

பெரிய திருமொழி [1-1-9]

குலந்தரும் செல்வம் தந்திடும் அடியார்
படுதுய ராயின எல்லாம்
நிலந்தரஞ் செய்யும் நீள்விசும்பு அருளும்
அருளொடு பெருநிலம் அளிக்கும்
வலந்தரும் மற்றும் தந்திடும் பெற்ற
தாயினும் ஆயின செய்யும்
நலந்தரும் சொல்லை நான்கண்டு கொண்டேன்
நாராய ணாவென்னும் நாமம். (1)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

திருவாய்மொழி [3-10]

சன்மம் பலபல செய்து வெளிபட்டுச்
சங்கொடு சக்கரம்வில்
ஒண்மை யுடைய உலக்கை ஒள்வாள்
தண்டுகொண்டு புள்ளூர்ந்து உலகில்
வன்மை யுடைய அரக்க ரசுரரை
மாளப் படைபொருத
நன்மை யுடையவன் சீர்பர வப்பெற்ற
நானோர் குறைவிலனே. (1

குறைவில் தடங்கடல் கோளர வேறித்தன்
கோலச் செந்தா மரைக்கண்
உறைவன் போலவோர் யோகு புணர்ந்த
ஒளிமணி வண்ணன் கண்ணன்
கறையணி மூக்குடைப் புள்ளைக் கடாவி
அசுரரைக் காய்ந்த அம்மான்
நிறைபுக ழேத்தியும் பாடியும் ஆடியும்
யானொரு முட்டிலனே. (2

முட்டில் பல்போகத் தொருதனி நாயகன்
மூவுல குக்குரிய
கட்டியைத் தேனை யமுதை நன்பாலைக்
கனியைக் கரும்புதன்னை
மட்டவிழ் தண்ணந் துழாய்முடி யானை
வணங்கி அவன்திறத்துப்
பட்ட பின்னை இறையாகிலும் யானென்
மனத்துப் பரிவிலனே. (3

பரிவின்றி வாணனைக் காத்துமென் றன்று
படையொடும் வந்தெதிர்ந்த
திரிபுரம் செற்றவ னும்மகனும் பின்னும்
அங்கியும் போர்தொலையப்
பொருசிறைப் புள்ளைக் கடாவிய மாயனை
ஆயனைப் பொற்சக்கரத்
தரியினை அச்சுதனைப் பற்றி யானிறை
யேனும் இடரிலனே. (4

இடரின்றி யேயொரு நாளொரு போழ்தில்
எல்லாவுல குங்கழிய
படர்புகழ்ப் பார்த்தனும் வைதிகனு முடனேறத்
திண்டேர் கடவி

சுடரொளி யாய்நின்ற தன்னுடைச் சோதியில்
    வைதிகன் பிள்ளைகளை
உடலொடுங் கொண்டு கொடுத்தவ னைப்பற்றி
    ஒன்றுந் துயரிலனே. (5).

துயரில் சுடரொளி தன்னுடைச் சோதி
    நின்ற வண்ணம் நிற்கவே
துயரில் மலியும் மனிசர் பிறவியில்
    தோன்றிக்கண் காணவந்து
துயரங்கள் செய்து தன்தெய்வ நிலையுலகில்
    புகவுய்க்கும் அம்மான்
துயரமில் சீர்க்கண்ணன் மாயன் புகழ்துற்ற
    யானோர் துன்பமிலனே. (6)

துன்பமும் இன்பமும் ஆகிய செய்வினை
    யாயுல கங்களுமாய்
இன்பமில் வெந்நர காகி இனிய
    நல்வான் சுவர்க்கங் களுமாய்
மன்பல் லுயிர்களு மாகிப் பலபல
    மாய மயக்குகளால்
இன்புறு மிவ்விளை யாட்டுடை யானைப்
    பெற்றேதும் அல்லலிலனே. (7)

அல்லலில் இன்பம் அளவிறந் தெங்கும்
    அழகமர் சூழொளியன்
அல்லி மலர்மகள் போக மயக்குக்க
    ளாகியும் நிற்குமம்மான்
எல்லையில் ஞானத்தன் ஞானமஃ தேகொண்டு
    எல்லாக் கருமங் களும்செய்
எல்லையில் மாயனைக் கண்ணனைத் தாள்பற்றி
    யானோர் துக்கமிலனே. (8)

துக்கமில் ஞானச் சுடரொளி மூர்த்தி
    துழாயலங் கற்பெருமான்
மிக்கபன் மாயங்களால் விகிர்தம் செய்து
    வேண்டு முருவுகொண்டு
நக்க பிரானோ டயன் முத லாக
    எல்லாரு மெவையும் தன்னுள்
ஒக்க வொடுங்க விழுங்கவல் லானைப்பெற்
    றொன்றும் தளர்விலனே. (9)

தளர்வின்றி யேயென்றும் எங்கும் பரந்த
    தனிமுதல் ஞானமொன்றாய்
அளவுடை யைம்புலன்கள் அறியா வகையால்
    அருவாகி நிற்கும்

வளரொளி யீசனை மூர்த்தியைப் பூதங்கள்
ஐந்தை இருசுடரை
கிளரொளி மாயனைக் கண்ணனைத் தாள்பற்றி
யானென்றும் கேடிலனே. (10

கேடில் விழுப்புகழ்க் கேசவனைக் குருகூர்ச்
சடகோபன் சொன்ன
பாடலோர் ஆயிரத்துள் இவையும் ஒருபத்தும்
பயிற்றவல் லார்கட்கு, **அவன்**
நாடும் நகரமும் நன்குடன் காண
நலனிடை ஊர்திபண்ணி
வீடும் பெறுத்தித்தன் மூவுல குக்கும்
தருமொரு நாயகமே. (11)

திருவாய்மொழி [4—5]

வீற்றிருந் தேழுல கும்தனிக் கோல்செல்ல வீவில்சீர்
ஆற்றல்மிக் காளு மம்மானை வெம்மா பிளந்தான் றன்னை
போற்றியென் றேகைக ளாரத் தொழுது சொல்மாலைகள்
ஏற்றநோற் றேற்கினி என்ன குறை எழுமையுமே.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாவுக்கரசர் தேவாரம்

மலையினார் மகளோர் பாக மைந்தனார் மழுவொன் றேந்திச்
சிலையினால் மதில்கள் மூன்றும் தீயெழச் செற்ற செல்வர்
இலையினார் சூல மேந்தி ஏகம்பம் மேவி னாரைத்
தலையினால் வணங்க வல்லார் தலைவர்க்கும் தலைவர் தாமே.

மையினார் மலர்நெ டுங்கண் மங்கையோர் பங்கராகிக்
கையிலோர் கபால மேந்திக் கடைதொறும் பலிகொள் வார்[தாம்
எய்வதோர் ஏனம் ஓட்டி ஏகம்பம் மேவி னாரைக்
கையினால் தொழவல் லார்க்குக் கடுவினை களைய லாமே.

மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்
வீசு தென்றலும் வீங்கிள வேனிலும்
மூசு வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே
ஈசன் எந்தை இணையடி நீழலே.

சங்குலாம் முன்கைத் தையலோர் பாகத்தன்
வெங்குலாமத வேழம் வெகுண்டவன்
கொங்குலாம் பொழில் கோடிகா வாவென
எங்கி லாததோர் இன்பம்வந் தெய்துமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சுந்தரர் தேவாரம்

பொன்னு மெய்ப்பொரு ளுந்தரு வானைப்
போக முந்திரு வும்புணர்ப் பானைப்
பின்னை யென்பிழை யைப்பொறுப் பானைப்
பிழையெ லாந்தவி ரப்பணிப் பானை
இன்ன தன்மைய னென்றறி யொண்ணு
எம்மா னையெளி வந்தபி ரானை
அன்னம் வைகும் வயற்பழ னத்தணி
யாரூ ரானை மறக்கலும் ஆமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பட்டினத்தார் பாடல்கள்

மானைக் கலந்த மணவாளன் காழி வரதன்செங்க
ணனைப் புரந்தவன் பத்தர்க்கு முத்தி அளித்தருளும்
ஏனைப் பெரும்பொருள் கல்விமெய்ச் செல்வம் இருந்தளிப்
தேனைத் தருஞ்செழுந் தாமரை நாமகள் செந்திருவே. [பார்

பொருளும் குலனும் புகழும் திறனும்
அருளும் அறிவும் அனைத்தும் — ஒருவர்
கருதாளன் பார்க்கும் கரைமிடற்றுய் தொல்லை
மருதாளன் பார்க்கு வரும்.

ஓடாமல் பாழுக்கு உழையாமல் ஓரம் உரைப்பவர்பால்
கூடாமல் நல்லவர் கூட்டம் விடாமல்வெங் கோபம்நெஞ்சில்
நாடாமல் நன்மை வழுவாமல் இன்றைக்கு நாளைக்கென்று
தேடாமல் செல்வம் தருவாய் சிதம்பர தேசிகனே.

பாராமல் ஏற்பவர்க்கு இல்லையென் னுமல் பழுதுசொல்லி
வாராமல் பாவங்கள் வந்துஅணு காமல் மனமயர்ந்து
பேராமல் சேவை பிரியாமல் அன்பு பெருதவரைச்
சேராமல் செல்வம் தருவாய் சிதம்பர தேசிகனே.

கொல்லாமல் கொன்றதைத் தின்னுமல் குத்திரம் கோள்களவு
கல்லாமல் கைதவ ரோடிணங் காமல் கனவினும்பொய்
சொல்லாமல் சொற்களைக் கேளாமல் தோகையர் மாயையிலே
செல்லாமல் செல்வம் தருவாய் சிதம்பர தேசிகனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தாயுமானவர் பாடல்கள்

இல்லை உண்டென் றெவர்பக்க மாயினும்
சொல்ல வோஅறி யாத தொழும்பன்யான்
செல்ல வேறொரு திக்கறி யேன்எலாம்
வல்ல நீயெனை வாழ்விக்க வேண்டுமே.

எல்லாரும் இன்புற் றிருக்க நினைப்பதுவே
யல்லாமல் வேறொன் றறியேன் பராபரமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

செந்திலாண்டவன் துணை

குமரகுருபரர் அருளிய மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்

வருகைப் பருவம்

தொடுக்கும் கடவுள் பழம்பாடல் தொடையின் பயனே நறைபழுத்த
துறைத்தீந் தமிழின் ஒழுகுநறுஞ் சுவையே அகந்தைக் கிழங்கை
[யகழ்ந்து
எடுக்கும் தொழும்பர் உளக்கோயிற்கு ஏற்றும் விளக்கே வளர்சிமய
இமயப் பொருப்பில் விளையாடும் இளமென் பிடியே எறிதரங்கம்
உடுக்கும் புவனம் கடந்துநின்ற ஒருவன் திருவுள் ளத்தில்அழகு
ஒழுக எழுதிப் பார்த்திருக்கும் உயிரோ வியமே மதுகரம்வாய்
மடுக்கும் குழற்காடு ஏந்தும்இள வஞ்சிக் கொடியே வருகவே
மலயத் துவசன் பெற்றபெரு வாழ்வே வருக வருகவே.

பெருந்தேன் இறைக்கும் நறைக்கூந்தல் பிடியே வருக முழுஞானப்
பெருக்கே வருக பிறைமௌலிப் பெம்மான் முக்கட் சுடர்க்கிடுநல்
விருந்தே வருக மும்முதற்கும் வித்தே வருக வித்தின்றி
விளைந்த பரமா னந்தத்தின் விளைவே வருக பழமறையின்
குருந்தே வருக அருள்பழுத்த கொம்பே வருக திருக்கடைக்கண்
கொழித்த கருணைப் பெருவெள்ளம் குடைவார் பிறவிப் பெரும்
மருந்தே வருக பசுங்குதலை மழலைக் கிளியே வருகவே [பிணிக்கோர்
மலயத் துவசன் பெற்றபெரு வாழ்வே வருக வருகவே.

குமரகுருபரர் அருளிய சிதம்பரச் செய்யுட் கோவை

வாழி திருமன்றங் கண்ட மலர்கண்கள்
வாழி பெருமான் புகழ்கேட்ட வார்செவிகள்
வாழி அவனை வணங்கு முடிச்சென்னி
வாழி அவன்சீர் பாடும் வாய்.

செந்திலாண்டவன் துணை

---

7. மணமாக வேண்டுமா ? மணமாகி மணமாக வாழ விருப்பமா ?

ஸ்ரீ ஆண்டாள் அருளிச் செய்த

வாரணமாயிரம்

"வாரணமாயிரம்" என்று தொடங்கும் இப்பகுதி ஆண்டாளுடைய அருளிச்செயலாகிய நாச்சியார் திருமொழியில் ஆறுவதாக அமைந்துள்ளது. திருமணக் காலத்தில் 'பச்சை பூசுதல்' என்னும் நிகழ்ச்சி நடைபெறுங்கால் இப்பகுதிப் பாடல்களைப் பாடுதல் இயல்பு. அவ்வாறு பாடுதலால் மணமக்களின் வாழ்க்கை இனிக்கும் என்பர் ஆன்றோர். மாயவனை மணந்து மகிழ்ந்தமை போல் தாம் கண்ட கனு நிகழ்ச்சியை ஆண்டாள் இப்பகுதியில் அழகுறப் பாடியுள்ளார். இப்பகுதியை நாத்தழும்பேறப் பயின்றவர், "வாயும் நன்மக்களைப் பெற்று மகிழ்வர்" என்று அம்மையாரே அருளியுள்ளார். தமக்கு மணப்பருவம் எய்தியும், மணம் நடைபெறத் தடைவரின், மகளிர் இப்பகுதியை ஒருமனத்துடன் படித்து, ஆண்டாளின் திருவடிகளைத் துதித்தல் நலம். அவர்கட்கு விரைவில் திருமணம் நிகழும் என்பர் பெரியோர்.

வாரணம் ஆயிரம் சூழ வலம்செய்து
நாரண நம்பி நடக்கின்றான் என்றெதிர்,
பூரண பொற்குடம் வைத்துப் புறமெங்கும்
தோரணம் நாட்டக் கனாக்கண்டேன் தோழீ! நான். (1)

நாளை வதுவை மணமென்று நாளிட்டுப்
பாளை கமுகு பரிசுடைப் பந்தற்கீழ்,
கோளரி மாதவன் கோவிந்தன் என்பானோர்
காளை புகுதக் கனாக்கண்டேன் தோழீ! நான். (2)

இந்திரன் உள்ளிட்ட தேவர் குழாமெல்லாம்
வந்திருந் தென்னை மகள்பேசி மந்திரித்து
மந்திரக் கோடி உடுத்தி மணமாலை
அந்தரி சூட்டக் கனாக்கண்டேன் தோழீ! நான். (3)

நால்திசைத் தீர்த்தங் கொணர்ந்து நனிநல்கி,
பார்ப்பனச் சிட்டர்கள் பல்லார் எடுத்தேத்தி,
பூப்புனை கண்ணிப் புனிதனோ டென்றன்னைக்
காப்புநாண் கட்டக் கனாக்கண்டேன் தோழீ! நான். (4)

கதிரொளி தீபம் கலசமுடன் ஏந்திச்
சதிரிள மங்கையர் தாம்வந் தெதிர்கொள்ள
மதுரையார் மன்னன் அடிநிலை தொட்டெங்கும்
அதிரப் புகுதக் கனாக்கண்டேன் தோழீ! நான். (5)

மத்தளம் கொட்ட வரிசங்கம் நின்றூத
முத்துடைத் தாமம் நிரைதாழ்ந்த பந்தற்கீழ்
மைத்துனன் நம்பி மதுசூதன் வந்தென்னைக்
கைத்தலம் பற்றக் கனாக்கண்டேன் தோழீ! நான். (6)

வாய் நல்லார் நல்ல மறையோதி மந்திரத்தால்
பாசிலை நாணல் படுத்துப் பரிதிவைத்துக்
காய்சின மாகளி றன்னான் என் கைபற்றித்
தீவலம் செய்யக் கனாக்கண்டேன் தோழீ! நான். (7)

இம்மைக்கும் ஏழேழ் பிறவிக்கும் பற்றாவான்
நம்மை உடையவன் நாரா யணன்நம்பி
செம்மை உடைய திருக்கையால் தாள்பற்றி
அம்மி மிதிக்கக் கனாக்கண்டேன் தோழீ! நான். (8)

வரிசிலை வாள்முகத்து என்னைமார் தாம்வந்திட்டு
எரிமுகம் பாரித்து என்னைமுன் னேநிறுத்தி
அரிமுகன் அச்சுதன் கைம்மேலென் கைவைத்துப்
பொரிமுகம் தட்டக் கனாக்கண்டேன் தோழீ! நான். (9)

குங்குமம் அப்பிக் குளிர்சாந்தம் மட்டித்து
மங்கல வீதி வலம்செய்து மணநீர்
அங்கவ னோடும் உடன்சென்றங் கானைமேல்
மஞ்சன மாட்டக் கனாக்கண்டேன் தோழீ! நான். (10)

ஆயனுக்காகத் தான்கண்ட கனாவினை
வேயர் புகழ்வில்லி புத்தூர்க்கோன் கோதைசொல்
தூய தமிழ்மாலை ஈரைந்தும் வல்லவர்
வாயும்நன் மக்களைப் பெற்று மகிழ்வரே. (11)

ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்

---

8. ஆண்டவனே அருமருந்து

பால் நினைந்து ஊட்டும் தாயினும் சாலப் பரிந்து பேரருள் செய்யும் பெருமான் ஆண்டவன். **அவனே** உளநோய்களையும் களைந்து உள்ளக் களிப்பும் உடற் சுகமும் தருவான். நோய்கள் உண்டாக மூல காரணம் பழவினையே ; மற்றைக் காரணங்கள் யாவும் மேலுக்குத் தோன்றுபவையே. கொடிய வினையாகவும், அதைத் தீர்ப்பவனாகவும், நோயாகவும், நோய் கொண்டவனாகவும், மருந்தாகவும், மருத்துவனாகவும், யாவுமாகவும் இருப்பவன் **அவனே.** ஆகையால் தீராத வினைகள் எல்லாம் தீர்க்கும் தெய்வத்தைப் பணிந்து பக்தி **அவனிடத்தும்** மருத்துவரிடத்தும் மாறாத நம்பிக்கையுடன் மருந்துண்பவர்கள் வெகு சீக்கிரத்தில் நோய் நீங்கித் திடகாத்திரம் பெற்று நீடு வாழ்வார்கள். சாமான்ய ஜனங்களும் அறிந்து பெரும்பயன் பெறவேண்டும் என்னும் கருணை விலாசத்தால் ஈசன்

அடியார்கள் ஆண்டவனை அருமருந்தாய்க் கண்டு பாடிப் பரவியுள்ளார்கள். அவைகளை நாமும் நாவார நெஞ்சுருக, கண்ணீர் மல்க, மெய்சிலிர்க்க அகங்குழைந்து அருமையாய்ப் பக்தியுடன் பாடி வந்தால் நம்மைப் பதைக்கச் செய்யும் பாதக நோய்கள், நம்மை அண்டா; வந்தாலும் உடனே பறந்து விடும் என்பதில் அணுவளவும் ஐயமில்லை. ஆகையால் அத்தகைய பொக்கிஷங்களில் சில நன் முத்துக்களைத் தருகின்றோம்; அனுதினமும் பாராயணம் செய்து பயன் பெற்று வாழ்க :

ஆழ்வார்கள் திருவடிகளே சரணம்

நாலாயிர திவ்ய ப்ரபந்தம்

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

பெரியாழ்வார் திருமொழி [5-2]

நெய்க்குடத்தை பற்றியேறும் எறும்புகள்போல் நிரந்தெங்கும்
கைக்கொண்டு நிற்கின்றநோய்காள் காலம்பெற உய்யப்போமின்
மெய்க்கொண்டு வந்துபுகுந்து வேதப் பிரானார்கிடந்தார்
பைக்கொண்ட பாம்பணையோடும் பண்டன்று பட்டினங்காப்பே (1)

சித்திரகுத்தன் எழுத்தால் தென்புலக்கோன் பொறியொற்றி
வைத்தவிலச் சினைமாற்றித் தூதுவரோடி யொளித்தார்
முத்துத்திரைக் கடற்சேர்ப்பன் மூதறிவாளர் முதல்வன்
பத்தர்க்கமுதன் அடியேன் பண்டன்று பட்டினம்காப்பே. (2)

வயிற்றில்தொழு வைப்பிரித்து வன்புலச் சேவையதக்கி
கயிற்றும்அக் காணிகழித்துக் காலிடைப் பாசங்கழற்றி
எயிற்றிடைமண் கொண்டவெந்தை இராப்பகல் ஓதுவித்தென்னைப்
பயிற்றிப்பணி செய்யக்கொண்டான் பண்டன்று பட்டினங்காப்பே(3)

மங்கியவல் வினைநோய்காள் உமக்குமோர் வல்வினைகண்டீர்
இங்குப்புகேன்மின் புகேன்மின் எளிதன்று கண்டீர்கேன்மின்
சிங்கப்பிரா னவனெம்மான் சேரும்திருக் கோயில்கண்டீர்
பங்கப்படா துய்யப்போமின் பண்டன்று பட்டினங்காப்பே (4)

மாணிக்குற ளுருவாய மாயனையென் மனத்துள்ளே
பேணிக்கொணர்ந்து புகுதவைத்துக் கொண்டேன் பிறிதின்றி
மாணிக்கப்பண் டாரங்கண்டீர் வலிவன்குறும் பர்களுள்ளீர்
பாணிக்கவேண்டா நடமின் பண்டன்று பட்டினங்காப்பே. (5)

உற்றவுறு பிணிநோய்கள் உமக்கொன்று சொல்லுகேன்கேண்மின்
பெற்றங்கள்மேய்க்கும்பிரானார் பேணும்திருக் கோயில்கண்டீர்
அற்றமுரைக் கின்றேன் இன்னம் ஆழ்வினைகாள் உமக்கிங்கோர்
பற்றில்லை கண்டீர்நடமின் பண்டன்று பட்டினங்காப்பே. (6)

கொங்கைச் சிறுவரையென்னும் பொதும்பினில் வீழ்ந்துவழுக்கி
அங்கோர் முழையினில் புக்கிட்டழுந்திக் கிடந்துழல்வேனை
வங்கக்கடல் வண்ணம்மான் வல்வினையா யினமாற்றி
பங்கப்படா வண்ணஞ்செய்தான் பண்டன்று பட்டினங்காப்பே. (7

ஏதங்களா யினவெல்லாம் இறங்கலிடு வித்தென்னுள்ளே
பீதகவாடைப் பிரானுர் பிரமகுரு வாகிவந்து
போதில்கமல வன்னெஞ்சம் புகுந்துமென் சென்னித்திடரில்
பாதவிலச் சினைவைத்தார் பண்டன்று பட்டினங்காப்பே. (8

உறகல் உறகல்உறகல் ஒண்சுடர் ஆழியேசங்கே
அறவெறிநாந் தகவாளே யழகிய சார்ங்கமேதண்டே
இறவுபடாமல் இருந்த எண்மருலோக பாலீர்காள்
பறவையரை யாவுறகல் பள்ளியறை குறிக்கொண்மின். (9

அரவத் தமளியினெடும் அழகிய பாற்கடலோடும்
அரவிந்தப் பாவையுந்தானும் அகம்படி வந்துபுகுந்து
பரவைத்திரை பலமோதப் பள்ளிகொள் கின்றபிரானை
பரவுகின்ருன் விட்டுசித்தன் பட்டினங்கா வற்பொருட்டே. (10

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாவுக்கரசர் தேவாரம்

கூற்ருயின வாறு விலக்ககிலீர்
கொடுமைபல செய்தன நானறியேன்
ஏற்ருயடிக் கேயிர வும்பகலும்
பிரியாது வணங்குவன் எப்பொழுதும்
தோற்ருதென் வயிற்றி னகம்படியே
குடரோடு துடக்கி முடக்கியிட
ஆற்றேனடி யேனதி கைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை யம்மானே. (1)

நெஞ்சம்உமக் கேயிட மாகவைத்தேன்
நினையா தொருபோதும் இருந்தறியேன்
வஞ்சம்இது ஒப்பது கண்டறியேன்
வயிற்ருேடு துடக்கி முடக்கியிட
நஞ்சாகி வந்தென்னை நலிவதனை
நணுகாமற் றுரந்து கரந்துமிடீர்
அஞ்சேலு மென்னீர் அதிகைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை அம்மானே. (2)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சுந்தரர் தேவாரம்

கட்ட றும்பிணி யுங்களை வானைக்
காலற் சீறிய காலுடை யானை
விட்ட வேட்கைவெந் நோய்களை வானை
விரவி னுல்விடு தற்கரி யானைப்
பட்ட வார்த்தை படநின்ற வார்த்தை
வாரா மேதவி ரப்பணிப் பானை
அட்டமூர்த்தியை மட்டவிழ் சோலை
ஆரு ரானை மறக்கலும் ஆமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மாணிக்கவாசகர் திருவாசகம்

முன்னை வினையிரண்டும் வேரறுத்து முன்னின்ருன்
பின்னைப் பிறப்பறுக்கும் பேராளன் — தென்னன்
பெருந்துறையின் மேய பெருங்கருணை யாளன்
வருந்துயரம் தீர்க்கும் மருந்து.
இருந்தென்னை ஆண்டான் இணையடியே சிந்தித்
திருந்திரந்து கொள்நெஞ்சே எல்லாம் — தரும்காண்
பெருந்துறையின் மேய பெருங்கருணை யாளன்
மருந்துருவாய் என்மனத்தே வந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பட்டினத்தார் பாடல்

பிறவா திருக்க வரம்பெறல் வேண்டும் பிறந்துவிட்டால்
இறவா திருக்க மருந்துண்டு காண்இது எப்படியோ
அறமார் புகழ்த்தில்லை அம்பல வாணர் அடிக்கமலம்
மறவா திருமன மேஅது காண்நல் மருந்தெனக்கே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஸ்ரீகோபாலகிருஷ்ண பாரதியார் கீர்த்தனை

பல்லவி

பித்தந் தெளிய மருந்தொன் றிருக்குது
பேரின்ப மன்றுள்ளே

அநுபல்லவி

மற்ற மருந்துகள் தின்றாலும் உள்ளுக்கு
வல்லே வல்லே — ஐயே அடிமை (பித்தந் தெளிய

சரணங்கள்

பாம்பும் புலியும்மெய்ப் பாடுபட்டுத் தேடி
பார்த்துப் பயிரிட்டது
பாரளந்ததிரு மாயனும் வேதனும்
பார்த்துக் களித்ததுண்டு
பார்வதி யென்றொரு சீமாட்டி — அதில்
பாதியைத் தின்றதுண்டு — இன்னம்
பாதி யிருக்குது பறையா நீயும் போய்ப்
பாரென் றுத்தரம் தாரும் தீரும் (பித்தந் தெளிய)

பத்துத் திசையும் பரவிப் படர்ந்தாலும்
பார்த்துப் பிடியாரே
தத்திக் குதிக்கும் தாளங்கள் போடும்
தண்டைச் சிலம்புகொஞ்சும்
தித்திக்கும் தேனோடு செங்கரும் போநல்ல
சத்தமுடை யார்க்கே — என்
சித்தத்தைக் கட்டி இழுக்குது அங்கே
சென்றால் போதும் கண்டால் தீரும் (பித்தந் தெளிய)

ஊரைச் சொன்னாலும் இப்பாவம் தொலையும்
ஊழ்வினை ஊடறுக்கும்
பேரைக் கொண்டாடி புலம்புகி றார்வெகு
பேர்களுக் குப்பிழைப்பு
சாரும் நரைதிரை தீரும் மருந்து
சாதியைப் பாராது — இன்னம்
தீராத நோய்கள் படைத்த எனக்குத்
தீரும் தீரும் ஐயே அடிமை (பித்தந் தெளிய)

திருச்சிற்றம்பலம்

9. நம் அங்கங்களால் காரியசித்தி

"மனம்போன போக்கெல்லாம் போகவேண்டா" என்பது பெரியோர் வாக்கு. மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்ற ஐம் பொறிகளும், மனத்தையும் இழுத்துக்கொண்டுபோய்த் தகாதவற் றில் செலுத்துவது சுலபம். இதனாலேயே "ஐம்பொறி ஆட்சி கொள், மனத்தை அடக்கு, மனத்தை அடக்கினால் ஜகத்தை அடக் கலாம்" என்ற வாக்குகள் தோன்றின. நாம் ஆண்டவன் பணிக்கே உடலை ஆளாக்கவேண்டும். சிவனடியார்களில் சிறந்த நாவுக்கரசர் உழவாரப் படைகொண்டு கோயிற் சுற்றுப்புறங்களில் புல் முத லியவற்றைக் களைந்து சுத்தம் செய்து கைங்கரியம் செய்தது யாவருக்கும் தெரிந்ததே. இதனை அப்பர் பெருமானே பின்வரும் தேவாரப் பாசுரத்தால் விளங்கக் கூறியுள்ளார்.

"நிலைபெறுமா றெண்ணுதியேல் நெஞ்சே நீவா
நித்தலும்எம் பிரானுடைய கோயில் புக்குப்
புலர்வதன்முன் அலகிட்டு மெழுக்கு மிட்டுப்
பூமாலை புனைந்தேத்திப் புகழ்ந்து பாடித்
தலையாரக் கும்பிட்டுக் கூத்தும் ஆடிச்
சங்கரா சயபோற்றி போற்றி யென்றும்
அலைபுனல்சேர் செஞ்சடையெம் ஆதீ யென்றும்
ஆரூரா என்றென்றே அலறு நில்லே."

மற்ற விலங்குகட்கெல்லாம் இல்லாத சிறப்புக்கள் பலவற் றைப் பரமன் மக்களுக்கு அருளியுள்ளான். அவற்றை **அவனுக்கே** பயன்படுத்தவேண்டும். சிந்திக்கும் ஆற்றலும், பேசும் திறமும் அருளிய தெய்வத்தைச் சிந்திக்கவே மனம்; **அவன்** புகழ் பாடவே நாக்கு; எங்கனும் நிறைந்துளானைக் காணவே கண்கள்; மூலமாக நின்றானை முகரவே மூக்கு; கருதுவார்க்குக் கதியாய் விளங்கும் பகவந் நாமாவைக் கேட்கவே காது.

ஸ்ரீ ராமசந்த்ர மூர்த்தியையும், காயாம்பூ வண்ணனாகிய கண் ணனையும் அந்தரங்கமாக அனுபவித்த குலசேகராழ்வாரும் தாம் இயற்றிய முகுந்த மாலையில் இக்கருத்தைக் கல்மனமும் கரையும் படிக் கூறியிருக்கிறார். (ஸ்தோத்திரமாலை பக்கம் 76-ல் காண்க.)

"என்பொறி ஐந்தும், உன்னிடத் தன்றி உண்ணும் இரை மாற்றவேண்டும்; இதுவே என் விண்ணப்பம்; என்னப்பனே."

என்று ஒரு பக்தர் கதறுகின்றார். இவ்வாறு ஐம்பொறிகளையும் ஆண்டவனுக்கு அர்ப்பணம் செய்வதால் உடலாலும், வாயாலும், கண்ணாலும், மூக்காலும், செவியாலும் நாம் செய்யும் பாவங்களும் அபசாரங்களும் அடியோடு தீர்ந்து தெய்வத் திருவருள் பெருகும். குணமென்னும் குன்றேறி நின்று பரமபுருஷனின் கடாட்சத்திற்குப் பாத்திரமான ஆழ்வார்களும் நாயன்மார்களும் இதனையே

வற்புறுத்திக் கூறியிருக்கிறுர்கன். அவைகளைத் தினமும் பக்
சிரத்தையுடன் பாராயணம் செய்வதால் ஐம்புலனையும் அடக்
ஆதிபகவன் அருள்பெற்று இப்பிறப்பில் எல்லா இன்பமும் எய்துவ
ஸகல கார்யங்களும் ஸித்திக்கும். மறுபிறப்பிலோ சிறந்த பேரின்
மடைவர்; இத்தகைய நெஞ்சையும் உயிரையும் உருக்கித் தொல்
வஞ்சத்தை முருக்கி யொழிக்கும் பாசுரங்களைக் கீழே காண்
அவற்றை அனுதினமும் அன்புடனும். சிரத்தையுடனும் போற்
மனனம் செய்துவந்தால் தீராதவினையாவும் தீர்ந்து தூய்மையராய்
கண்ணும், காதும், மூக்கும், வாயும், உடலும் பெற்ற பேற்ற
அடைவார்கள். **ஸகல கார்யங்களிலும் வெற்றி பெற்று** செள
க்யமாக வாழ்வார்கள்.

ஆழ்வார்கள் திருவடிகளே சரணம்

நாலாயிர திவ்ய ப்ரபந்தம்

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

பெரிய திருமொழி [11-7]

நீணகம் சுற்றி நெடுவரை நட் டாழ்கடலைப்
பேணுன் கடைந்தமுதம் கொண்டுகந்த பெம்மானைப்
பூணுர மார்வனைப் புள்ளுரும் பொன்மலையைக்
காணுதார் கண்ணென்றும் கண்ணல்ல கண்டாமே. (

நீள்வான் குறளுருவாய் நின்றிரந்து மாவலிமண்
தாளா லளவிட்ட தக்கணைக்கு மிக்கானைத்
தோளாத மாமணியைத் தொண்டர்க் கினியானைக்
கேளாச் செவிகள் செவியல்ல கேட்டாமே. (2

தூயானைத் தூய மறையானைத் தென்னுலி
மேயானை மேவா ளுயிருண் டமுதுண்ட
வாயானை மாலை வணங்கி யவன்பெருமை
பேசாதார் பேச்சென்றும் பேச்சல்ல கேட்டாமே. (3

கூடா விரணியனைக் கூருகிரால் மார்விடந்த
ஓடா வடலரியை உம்பரார் கோமானைத்
தோடார் நறுந்துழாய் மார்வனை ஆர்வத்தால்
பாடாதார் பாட்டென்றும் பாட்டல்ல கேட்டாமே.

மையார் கடலும் மணிவரையும் மாமுகிலும்
கொய்யார் குவளையும் காயாவும் போன்றிருண்ட
மெய்யானை மெய்ய மலையானைச் சங்கேந்தும்
கையானைக் கைதொழாக் கையல்ல கண்டாமே. (5

கள்ளார் துழாயும் கணவலரும் கூவிளையும்
முள்ளார் முளரியும் ஆம்பலுமுன் கண்டக்கால்
புள்ளாயோர் ஏனமாய்ப் புக்கிடந்தான் பொன்னடிக்கென்று
உள்ளதா ருள்ளத்தை உள்ளமாக் கொள்ளோமே. (6)

கனையார் கடலும் கருவிளையும் காயும்
அனையானை அன்பினால் ஆர்வத்தால் என்றும்
சுனையார் மலரிட்டுத் தொண்டராய் நின்று
நினையாதார் நெஞ்சென்றும் நெஞ்சல்ல கண்டாமே. (7)

வெறியார் கருங்கூந்த லாய்ச்சியர் வைத்த
உறியார் நறுவெண்ணெய் தானுகந் துண்ட
சிறியானைச் செங்க ணெடியானைச் **சிந்தித்**
தறியாதார் என்றும் அறியாதார் கண்டாமே. (8)

தேனொடு வண்டாலும் திருமா லிருஞ்சோலை
தானிடமாக் கொண்டான் தடமலர்க் கண்ணிக்காய்
ஆன்விடையே மூன்றடர்த்தாற் காளானா ரல்லாதார்
மானிடவ ரல்லரென் றென்மனத்தே வைத்தேனே. (9)

மெய்ந்நின்ற பாவ மகலத் திருமாலைக்
கைந்நின்ற வாழியான் சூழும் கழல் சூடிக்
கைந்நின்ற வேல்கைக் கலிய னொலிமாலை
ஐயொன்று மைந்தும் இவைபாடி ஆடுமினே. (10)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

பொய்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

இயற்பா—முதற்றிருவந்தாதி

தோள் அவனை யல்லால் தொழாஎன் செவியிரண்டும்
கேள்வன தின்மொழியே கேட்டிருக்கும்—நாநாளும்
கோனை கணையான் குரைகழலே கூறுவதே
நாணாமை நண்ணேன் நயம். (63)

அன்பாழி யானை அணுகென்னும் நாஅவன்றன்
பண்பாழித் தோள்பரவி யேத்தென்னும்—முன்பூழி
காணானைக் காணென்னும் கண்செவி கேளென்னும்
பூணாரம் பூண்டான் புகழ். (72)

நாவாயி லுண்டே நமோநாரணவென்று
ஓவா துரைக்கு முரையுண்டே—மூவாத
மாக்கதிக்கண் செல்லும் வகையுண்டே என்னொருவர்
தீக்கதிக்கட் செல்லும் திறம்.

பொய்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

திருவாய் மொழி [3-9]

வாசகமே ஏத்த அருள்செய்யும் வானவர்தம்
நாயகனே நாளிளந் திங்களைக் கோள்விடுத்து
வேயகம் பால்வெண்ணெய் தொடுவுண்ட ஆனாயர்
தாயவனே என்று தடவுமென் கைகளே. (3)

கைகளால் ஆரத் தொழுது தொழுதுன்னை
வைகலும் மாத்திரைப் போதுமோர் வீடின்றி
பைகொள் பாம்பேறி உறைபர னேஉன்னை
மெய்கொள்ளக் காண விரும்புமென் கைகளே. (4)

கண்களால் காண வருங்கொலன் றாசையால்
மண்கொண்ட வாமனன் ஏற மகிழ்ந்துசெல்
பண்கொண்ட புள்ளின் சிறகொலி பாவித்து
திண்கொள்ள ஓர்க்கும் கிடந்தென் செவிகளே. (5)

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாவுக்கரசர் தேவாரம்

திருஅங்கமாலை

தலையே நீ வணங்காய் — தலைமாலை தலைக்கணிந்து
தலையாலே பலிதேரும் தலைவனைத் தலையே நீ வணங்காய்.

கண்காள் காண்மின்களோ — கடல்நஞ்சுண்ட கண்டன் தன்னை
எண்டோள் வீசிநின் றாடும் பிரான்தன்னைக் கண்காள்
காண்மின்களோ

செவிகாள் கேண்மின்களோ — சிவன் எம்மிறை செம்பவள
எரிபோல் மேனிப்பிரான்றிறம் எப்போதும் செவிகாள்
கேண்மின்களோ

மூக்கே நீமுரலாய் — முது காடுறை முக்கணனை
வாக்கே நோக்கிய மங்கை மணாளனை மூக்கே நீமுரலாய்.

வாயே வாழ்த்து கண்டாய் — மதயானை உரிபோர்த்துப்
பேய்வாழ் காட்டகத் தாடும்பி ரான்றன்னை வாயே வாழ்த்து
கண்டாய்

நெஞ்சே நீ நினையாய் — நிமிர் புன்சடை நின்மலனை
மஞ்சா டும்மலை மங்கை மணாளனை நெஞ்சே நீ நினையாய்.

கைகாள் கூப்பித்தொழீர் — கடிமாமலர் தூவிநின்று
பைவாய்ப் பாம்பரை யார்த்த பரமனைக் கைகாள் கூப்பித்
தொழீர்

ஆக்கை யாற்பயனென் — அரன்கோயில் வலம்வந்து
பூக்கை யாலட்டிப் போற்றி யென்னுதவிவ் வாக்கை
யாற்பயனென்.

கால்க ளாற்பயனென் — கறைக்கண்ட னுறைகோயில்
கோலக் கோபுரக் கோகர ணஞ்சூழாக் கால்க ளாற்பயனென்.

உற்று ராருளரோ — உயிர்கொண்டு போம்பொழுது
குற்று லத்துறை கூத்தனல் லால்நமக் குற்று ராருளரோ.

பூவினுக் கருங்கலம் பொங்கு தாமரை
ஆவினுக் கருங்கலம் அரனஞ் சாடுதல்
கோவினுக் கருங்கலம் கோட்ட மில்லது
நாவினுக் கருங்கலம் நமச்சி வாயவே.

வாழ்த்த வாயும் நினைக்க மடநெஞ்சும்
தாழ்த்தச் சென்னியும் தந்த தலைவனைச்
சூழ்த்த மாமலர் தூவித் துதியாதே
வீழ்த்த வாவினை யேன்நெடுங் காலமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மாணிக்கவாசகர் திருவாசகம்

வணங்கத் தலைவைத்து வார்கழல்வாய் வாழ்த்தவைத்து
இணங்கத்தன் சீரடியார் கூட்டமும்வைத் தெம்பெருமான்
அணங்கொ டணிதில்லை அம்பலத்தே ஆடுகின்ற
குணங்கூரப் பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ.

திருச்சிற்றம்பலம்

---

10. வீட்டை விட்டுக் கிளம்பும் போது

பஸ்ஸுகள், லாரிகள், கார்கள், சைகிள்கள் முதலியவற்றின் எண்ணிக்கை தினேதினே அதிகரித்து வருகின்றது. ஆகையால் அவைகளால் ஏற்படும் விபத்துக்களும் அதிகரிக்கின்றன. இதனால் வீட்டை விட்டுக் கிளம்பி வெளியே போகும் ஜனங்கள் க்ஷேமமாக வீடு திரும்பும்வரை பயமாகவே இருக்கிறது.

எனவே, வீட்டை விட்டு (1) உள்ளூரில் ஒரு கார்யமாகவோ, அல்லது (2) வெளியூர் ப்ரயாணமாகவோ கிளம்பும் நாம், வழியில் எவ்வித ஆபத்திலும் அகப்பட்டுக் கொள்ளாமல் **கார்ய ஸித்தியுடன்** க்ஷேமமாக வீடு திரும்பும் வகை என்ன?

பக்கத்து வீட்டுக்கோ, கடைக்கோ, ஆஸ்பத்திரிக்கோ பள்ளிக்கோ, ஆபீஸுக்கோ, வெளியூருக்கோ எங்குப்போவதானாலும்,

வீட்டுப் படியை விட்டுக் கீழே இறங்குவதற்கு முன்னால், ஒரு நிமிடமாவது, அவரவர் பூஜை அறைக்குள் போய், **பகவான் துணைக்காகப் பிரார்த்தித்துப்** பிறகு வீட்டை விட்டுக் கிளம்புவது அவசியம். இப்படிச் செய்வதால், நம்மை அறியாமலே, எம் பெருமான் "அக்ரத: ப்ருதஷ்டதஸ்சைவ பார்ஸ்வதஸ்ச" என்படி முன்னும் பின்னும் பக்கங்களிலும் நம்முடன் கூடத்தொடர்ந்து வருகிறார்; வழி நெடுகக் காப்பாற்றுகிறார் என்பது நம் பெரியோர் நம்பிக்கை.

மாதிரி ப்ரார்த்தனை

"நாலு கவிப் பெருமாள் வந்தார்! நம் கலியன் வந்தார்! ஆலி நாட வந்தார்! அருள்மாரி வந்தார்! கொங்குமலர்க் குழலியர் வேள் வந்தார்! மங்கை வேந்தர் வந்தார்! பரகாலர் வந்தார்" என்று சிஷ்ய கோடிகள் விருது கூற பல திவ்ய தேசங்களில் வரவேற்கப்பட்ட, **திருமங்கையாழ்வார்** நம்மனோர்க்கு அருளியுள்ள பெரிய திருமொழி 3—6—5-இல் ஒரு பகுதியைப் பாடுவோமே!

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

"..

.... **ஓ மண்ணளந்த தாளாளா! தண்குடந்தை நகராளா வரையெடுத்த தோளாளா, என்றனக்கோர் துணையாளனாகாயே!"**

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

வழியில் ஆபத்து வந்தால்

நம் இஷ்ட தெய்வத்தைப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டு வெளியே புறப்பட்டுச் செல்லும் வழியில் ஓர் ஆபத்து —**சோதனையாக**— வரலாம். அந்த இடரைத் தவிர்ப்பது அல்லது அந்த ஆபத்தின் கடுமையைக் குறைப்பது எப்படி? **இதற்கும் "ஸ்ரீ ராம நாம" போன்ற அபயக்குரல் நம் ஹ்ருதயத்திலிருந்து** உடனே கிளம்ப வேண்டும். திரௌபதியும் கஜேந்திரனும் கதறியது நமக்கு ஞாபகம் வரட்டும். "ஆபத் பாந்தவா! அனாத ரக்ஷகா!! 'ஆதி மூலமே'! என்று கதறிய யானைக்கு அபயம் அளித்த ப்ரபோ!!! அபயம்! அபயம்!! அபயம்!!!" **என்று கதறுவோம்.** நம் ஹ்ருதய கமலத்தில் அவன் திருவடித் தாமரையைப் பதித்துக் **கதறுவோம் அவன் கண்டிப்பாகக் காப்பான்.**

மாதிரி ப்ரார்த்தனை

திருவழுதி வளநாட்டிலே, திருக்குருகூரில் திருவவதாரம் செய்து, **பராங்குசன், மாறன், சடகோபன், வகுளாபரணன் காரிமாறன், மாறன், குருகைப்பிரான், திருக்குருகூர்நம்பி, அருள்மாறன், தென்னரங்கன், பொன்னடி, திருநாவீறுடையபிரான் என்ற** பல திருநாமங்களால் தோத்திரம் செய்யப்படும் **நம்மாழ்வார்** நம்மனோர் **கடைத்தேறுவதற்காக** மங்களாசாஸனம் செய்துள்ள திருவாய்மொழி 9-2-6-ஆம் **பாசுரத்தில்** என்ன அற்புதமாக எம்பெருமானை அழைக்கிறார் பாருங்கள்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

" காய்சினப் பறவை யூர்ந்துபொன் மலையின்
மீமிசைக் கார்முகில் போல,
மாசின மாலி மாலிமான் என்றங்
கவர்படக் கனன்றுமுன் நின்ற,
காய்சின வேந்தே ! கதிர்முடி யானே !
கலிவயல் திருப்புளிங் குடியாய்,
காய்சின ஆழி சங்குவாள் வில்தண்
டேந்தியெம் இடர்கடி வானே !"

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

11. கடிதம் மூலம் காரியஸித்தி

"என் செயலால் ஆவதொன்றில்லை, இறைவா, எல்லாம் உன தருளே" என்பதை அனுபவ பூர்வமாக நன்குணர்ந்த ஆன்றோர்கள் எச்செயல் தொடங்கினும் தெய்வக் காப்புச் செய்தே தொடங்கினர். கவிச்சக்ரவர்த்தி கம்பரும் தாம் இராமாயணம் இயற்றத் தொடங்கும்போது,

" உலகம் யாவையும் தாம்உள ஆக்கலும்
நிலைபெறுத்தலும் நீக்கலும் நீங்கலா
அலகிலா விளையாட்டு உடையார்அவர்
தலைவர் அன்னவர்க்கே சரண் நாங்களே."

என்று சரணாகதி செய்கிறார். ஆகவே நாமும் அத்தகைய ஆன்றோர்களின் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றிப் பெருநன்மைகள் எய்த வேண்டும்.

நாம் எப்போதும் நாமே நேரில் சென்று உத்தேசித்த காரியங்களைச் சாதித்துக் கொள்வதில்லை. பல சமயங்களில் நம் உறவினர்களுக்கும் நண்பர்களுக்கும் கடிதம் எழுதி அதன்மூலம் நற்காரியங்களை முடித்துக்கொள்கிறோம். அவ்வாறு எழுதும்போதும் ஆண்டவனை மனத்தில் தியானித்து **அவன் தாள் வணங்கி** ஆரம்பத்திலும் முடிவிலும் "ஸ்ரீராம ஜயம், சிவமயம், ஷண்முகநாதன் துணை" போன்ற துதிகளை எழுதுதல் நன்மை பயக்கும். நாம் உத்தேசித்த காரியம் நிறைவேறவும் ஆண்டவன் திருவருள் பாலிப்பான். ஆகவே **கடிதம் மூலம் காரிய ஸித்தி** பெறத் தெய்வத்தை வாழ்த்தியும் சரணாகதி செய்தும் வேண்டியும் கடிதம் எழுதுக. அத்தகைய துதிச்சொற்றொடர்கள் சிலவற்றைக் கீழே மாதிரிக்காகக் கொடுத்துள்ளோம். அன்பர்கள் இவை போன்ற பலவற்றைத் தாமே தேர்ந்து கொள்ளலாம்.

ஸ்ரீவிநாயகர் :

1. உ (பிள்ளையார் சுழி)
2. சித்தி விநாயகன் சேவடி போற்றி
3. யானை முகத்தவனே போற்றி
4. ஆகுவாகனனே போற்றி

5. ஐங்கரனே போற்றி
6. இடையூறு அகற்றும் இறைவா சரணம்
7. தும்பிக் கையா தொழுதேன் காப்பாய்

சிவபெருமான் :

1. திருச்சிற்றம்பலம்
2. சிவாயநம
3. சிவமயம்
4. தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி
5. அண்ணாமலைக்கு அரசே போற்றி
6. ஓம் நமசிவாய
7. சிவனவன் தாள்என் சிந்தைவைத் தேனே

திருமுருகன் :

1. வேலும் மயிலும் துணை
2. முருகன் துணை
3. செந்தூரான் சேவடி போற்றி
4. குகனே குருவே துணை
5. நமோ குமாராய
6. ஓம் சரவணபவ
7. செந்திலாண்டவன் துணை

ஸ்ரீராமன் :

1. ஸ்ரீராமஜயம்
2. ஸ்ரீராமாபிராமா சரணம்
3. ரவிகுலத் தோன்றல் தோள்வலி துணையே
4. கடற்கணை கட்டிய கருணாகரன் காப்பு
5. வீடணற் கருளிய விமலா சரணம்
6. சீதை மணாளா போற்றி
7. கோசலை பெற்ற குமரா போற்றி
8. தசரதன் பெற்ற தநயா சரணம்
9. எந்தையே ராகவா சரணம்
10. கோதண்டம் கைக்கொண்ட கோமான் சரணம்
11. தாயினும் இனியான் சரணமலர் போற்றி
12. கோசிகன் வேள்வி காத்தாய் போற்றி
13. பாதுகை யளித்த பரமா சரணம்
14. நீதி கைக்கொண்ட நின்மலா சரணம்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் :

1. கண்ணன் கழலடி சரணம்
2. வெண்ணெய் உண்ட வாயா போற்றி
3. மண்ணை உண்ட மாயா வாழ்க
4. தாயைக் குடல்விளக்கம் செய்தவா சரணம்
5. கருமுகில் வண்ணனைக் கருதென் மனனே
6. தாமரைக் கண்ணா திருவடி போற்றி
7. தூது நடந்த சேவடி வாழ்க

முடிவுரை

"ஸகலமும் நீயே! ஸகலகாரியங்களும் ஸித்திக்க நீயே அருள்புரிதல்வேண்டும்"

நம் மூதாதையர் "அவனன்றி ஓரணுவும் அசையாது!" என்பதில் பரிபூரண நம்பிக்கை வைத்து, ஸகலமும் பரம்பொருளே என்று எம்பெருமானைப் போற்றி வாழ்ந்து வந்தனர். **நாமும் அப்படியே அவன் சரணே கதி, என்று ஆடிப் பாடி துதித்து வாழ்வோமானால், ஸகல காரியங்களும் சித்திக்கும்.**

மாதிரி ப்ரார்த்தனை

தென் ஆற்காடு ஜில்லா, கடலூர் டவுனுக்கு 3 மைலில் உள்ள **திருவஹீந்திரபுரம்** என்ற திவ்ய தேசத்தில் "பக்தர்களை ஸத்திய மாக ரக்ஷிக்கும்" தேவநாதன் அதி அழகாக ஸேவை ஸாதிக்கிறார். அவர் "வடிவழகை மறவாதார் பிறவாதாரே!" இந்த எம்பெருமானைப்பற்றி, **ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரரான ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹா தேசிகன்** தமது **மும்மணிக் கோவை,** ஏழாம் பாசுரத்தில், உள்ளம் உருகும் வகையில் பிரார்த்திக்கிறார் :—

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

"பயின்மதி நீயே பயின்மதி தருதலின்
வெளியு நீயே வெளியுற நிற்றலின்
தாயு நீயே சாயைதந் துகத்தலின்
தந்தையு நீயே முந்திநின் றளித்தலின்
உறவு நீயே துறவா தொழிதலின்
உற்றது நீயே சிற்றின்ப மின்மையின்
ஆறு நீயே யாற்றுக் கருள்தலின்
அறமு நீயே மறநிலை மாய்த்தலின்
துணைவனு நீயே யிணையிலை யாதலின்
துய்யனு நீயே செய்யா ளுறைதலின்
காரண நீயே நாரண னாதலின்
கற்பக நீயே நற்பதந் தருதலின்
இறைவனு நீயே குறையொன் றிலாமையின்
இன்பமு நீயே துன்பந் துடைத்தலின்
யானு நீயே யென்னு ளுறைதலின்
எனது நீயே யுனதன்றி யின்மையின்
நல்லாய் நீயே பொல்லாங் கிலாமையின்
வல்லாய் நீயே வையமுண் டுமிழ்தலின்
எங்ஙன மாகு மெய்யநின் வியப்பே
அங்ஙனே யொக்க அறிவ தாரணமே!"

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீமத் ராமாயண நாட்குறிப்பு (டயரி)

(Srimad Ramayana Diary)

காலையில் எழுந்ததும் **தன் கையையோ, கண்ணா டியையோ, பகவான் பாத கமலங்களையோ** முதலில் பார்ப்பதை வழக்கமாக ஒவ்வொருவரும் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று பெரியோர் கூறுவர். "**தன் கையே தனக்கு உதவி**" என்பதை ஞாபகப்படுத்துவதற்காகக் **கையையும், "தன் முயற்சியால் முன் னேறி உயர்நிலையை அடையவேண்டும்**" என்பதை வற்புறுத் துவதற்காகக் **கண்ணாடியில் தன் உருவத்தையும், "பற்றற்று நல்ல காரியங்கள் யாவற்றையும் ஊக்கத்துடன் செய்து பகவான் பாத கமலங்களுக்கே அர்ப்பணம் செய்யவேண்டும்"** என்பதை நினைவுகூர **ஆண்டவன் அடிகளையும் முதலில் பார்க்க வேண்டும்** என்ற நோக்கத்துடன் இப்புத்திமதியைப் பெரியோர் கூறுகின்றனர் போலும்.

ஸ்ரீராமபிரானும் சித்திரகூடத்தில் தன்னை வந்து பணிந்த பரதனை நோக்கி, '**காலையில் எழுந்ததும் கண்ணாடி முதலிய மங் களப் பொருள்களை முதலில் பார்ப்பதை வழக்கமாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறாயா?**' என்று கேட்கிறார். ஆகவே, **மங்களக மான பொருட்களை நாட்காலையில் முதலில் காண்பது எவ்வளவு முக்கியம்** என்பது தெரிகிறது. அதுபோலவே, காலையில் எழுந் ததும் காலைக்கடன்களை முடித்துக்கொண்டு பகவந்நாமாவை வாயாரச் சொல்லுவதும் மனமொருமித்து எழுதுவதும் மிகச் சிறந் தவை. **அதனால் ஆயுள், ஆரோக்கியம், ஐசுவரியம், கல்வி முத லிய யாவும் பெருகும். நாம் தொடங்கும் ஸகல காரியங்களும் ஸித்திக்கும்.**

நாள்தோறும் அதிகாலையில் எழுந்து காலைக்கடன்கள் யாவற்றையும் முடித்துக்கொண்டு முன் நாளில் தான் செய்த நல்ல காரியங்கள் யாவை; தீய காரியங்கள் யாவை; எனச் சிந்திக்க வேண்டும். அவைகளை நாட்குறிப்பில் எழுதிவரவும் வேண்டும். அவ்வாறு எழுதுவதால் நல்ல பலனுண்டு. பிறகு அன்றைய தினத்தில் செய்யவேண்டுவனவற்றைச் சிந்திக்கவேண்டும். இவ்வாறெல்லாம் **சிந்திப்பதற்குமுன்** பரமன் பாதங்களைக் கருத்தில் இருத்தி **அவன்** புகழை ஓரிரு வரிகளில் **இன்றைய நாட்குறிப்பில் முதலில் எழுதி, பிறகு,** முன்தினச்செய்திகளை எழுதியபின் இன்றைய காரியங்களைத் திட்டமிட்டால் **அக்காரியங் கள் இடையூறின்றி இனிது முடியும்** என்பதில் எத்துணையும் ஐயமில்லை.

நம் நாட்டு இதிகாச புராணங்கள் யாவும் நம் முன்னோர்கள் நமக்காகப் பரம கருணையுடன் தேடித்தந்த அழியாச் செல்வங்கள் அத்தகைய இதிகாச புராணங்களிலிருந்து அருமையான கருத்துக் களைப் பொறுக்கி நாடோறும் நம் நாட்குறிப்பில் எழுதிவருவதால்

புராணங்களைப் படித்த பலனும், தெய்வத் திருவருளும் பெருகும். **மேலும் சிந்தித்த செயல் ஸித்திபெறும்.** மனம் தெளிவடைந்து சாந்தி உண்டாகும்.

ஆகவே, மாதிரிக்காக ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணத்திலிருந்து சில பொறுக்கு மணிகள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு இங்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

அதுபோலக் கம்பராமாயணத்திலிருந்தும், துளசி ராமாய ணத்திலிருந்தும் அன்பர்கள் தேர்ந்தெடுத்து எழுதி வரலாம். அதன் பலன் மிகமிக அற்புதமானது.

தவிர, இம்மாதிரி புனிதமான, பொன்னுன, தமிழ் மணமும், தெய்வமணமும் கமழும் வாக்கியங்களை, நாலாயிர திவ்ய ப்ரபந்தம், தேவாரம், திருவாசகம், அருட்பா முதலிய மாபெரும் நூல்களி லிருந்து, ஒவ்வொரு நாளும், தம்தம் **டயரிகளில்** முதலாவதாக எழுதும் வழக்கத்தைப் பழக்கஞ் செய்யும் பக்தர்கள் பகவான் துணையைப் பெரிதும் பெற்று, தாம் தொடங்கும் ஸகல காரியங்களி லும் பரம பாக்யங்கள் பெறுவர்.

|| ஸ்ரீராம ஃ ஶரணம் மம ||

மாதமும் தேதியும்	**ராமாயண நாட்குறிப்பு**
Jan. 1.	புனிதமானதும் பாவத்தை அழிக்கக் கூடியதும் புண்யம் நிறைந்ததும் வேதங்கட்கு ஒப்பானதும் ஆகிய ஸ்ரீராம சரிதத்தைப் படிப்பவன் ஸகல பாவங் களினின்றும்விடுபடுகிறுன். — பால. 1 - 98.
Jan. 2.	ராமர் ஸகல உயிர்களையும் ரக்ஷிக்கிறுர்; தர்மத்தை சிரத்தையுடன் ரக்ஷிக்கிறுர். — பால. 1 - 13
Jan. 3.	தகப்பனே நமக்கு பிரபு: அவரே நமக்கு உயர்ந்த தெய்வம். — பால. 32 - 21.
Jan. 4.	ப்ரஹ்ம தேஜஸின் பலமே மிகச் சிறந்தது. — பால. 56 - 23

Jan. 5. பொறுமையே தானம்; பொறுமையே ஸத்யம்; பொறுமையே யக்ஞம். — பால. 33 - 8.

Jan. 6. பொறுமையே கீர்த்தி; பொறுமையே தர்மம்; பொறுமையிலேயே உலகம் நிலைநிற்கிறது. — பால. 33 - 9.

Jan. 7. காமத்தாலாவது கோபத்தாலாவது எதிலும் அலட்சியத் தன்மையைக் காட்டக்கூடாது. — பால. 13 - 15.

Jan. 8. ஸகல லோகங்களிலும் ஸ்ரீராமன் ஸத்புருஷன்; ஸத்யத்தையும் தர்மத்தையும் மேற்கொண்டவன். — அயோ. 2 - 29.

Jan. 9. தர்மமும் செல்வமும் ஸ்ரீராமனிடமிருந்தே வெளியாகின்றன. — அயோ. 2 - 29.

Jan. 10. தர்மத்தில் நிலையாக நிற்கும் பெரியோர்களுக்கு மனம் ஒரு நிலையாக விளங்கும். — அயோ. 4 - 27.

Jan. 11. நெருங்கிப் பழகுவதால் தாவரங்களிடமும் நட்பு உண்டாகிறது. — அயோ. 8 - 28.

Jan. 12. ஸத்யம் என்ற ஒரு சொல்லே ப்ரஹ்மம்; ஸத்தியத்தில் தர்மம் நிலைநாட்டப்படுகின்றது. — அயோ. 14 - 7.

Jan. 13. ஸ்ரீராமர் முன்னுக்குப்பின் முரணைப் பேசமாட்டார். — அயோ. 18 - 30.

Jan. 14. தகப்பன் ஆணைப்படி செய்பவன் எவனும் கெட்டுவிட மாட்டான். — அயோ. 21 - 37.

Jan. 15. தர்மமே உலகில் சிறந்தது; தர்மத்தில் ஸத்யம் நிற்கிறது. — அயோ. 21 - 41.

Jan. 16. பெண்ணுக்குப் பதியே தெய்வம்; பிரபு. — அயோ. 24 - 21.

Jan. 17. பதிக்குப் பக்தியுடன் பணிவிடைகள் செய்யும் பெண் உத்தமமான சொர்க்கத்தை அடைகிருள். — அயோ. 24 - 26.

Jan. 18. பர்த்தாவின் பாக்கியம் முழுவதையும் பத்தினி ஒருத்தி தான் அடைகிருள். — அயோ. 27 - 5.

Jan. 19. எந்நிலையிலும் பெண்களுக்குக் கணவன் காலடி நிழலே சிறந்தது. — அயோ. 27 - 9.

Jan. 20. இல்லறத்தை மேற்கொண்டவனுக்கு ஆத்மா மனைவியே. — அயோ. 37 - 24.

Jan. 21. ஸ்ரீராமர் உள்ள இடத்தில் பயம் இல்லை; அங்கு அவமானமும் இல்லை. — அயோ. 48 - 15

Jan. 22. தக்க காலத்தில் தாமதமில்லாமல் தானம் செய்ய வேண்டும். — அயோ. 100 - 32.

Jan. 23. லோக தர்மத்தைப் பின்பற்றியவன் சுகமடைவான். — அயோ. 100 - 47.

Jan. 24. வரவு அதிகமாகவும் செலவு குறைவாகவும் இருக்க வேண்டும். — அயோ. 100 - 54.

Jan. 25. இனிய பண்டங்களைத் தனியே உண்ணுதே. — அயோ. 100 - 75.

Jan. 26. வியாதியை உண்டாக்காமல் ஜீரணமாகக்கூடிய உணவையே உண்ணவேண்டும். — ஆரண். 50 - 17.

Jan. 27. ஸாதுக்களும் தர்மசீலர்களும் எல்லாவிடத்திலும் எல்லாப் பிராணிகளிலும் இருக்கிருர்கள். — ஆரண். 68 - 25.

Jan. 28. தர்மத்தாலேயே பொருளும் சுகமும் உண்டாகின்றன. — ஆரண். 9 - 30.

Jan. 29. தர்மத்தால் யாவும் கிடைக்கும்; இவ்வுலகில் தர்மமே ஸாரம். — ஆரண். 9 - 30.

Jan. 30. எப்பொழுதும் களங்கமற்ற உள்ளத்துடன் தர்மத்தைச் செய். — ஆரண். 9 - 32.

Jan. 31. தன் மனைவியிடம் மாத்திரமே பற்றுள்ளவனுக இரு. — ஆரண். 38 - 31.

Feb. 1. துன்புற்றவர்களைக் காப்பதே வில்லுக்குக் காரியம். — ஆரண். 9 - 26.

Feb.28/29. உற்சாகம் பலமுள்ளது; உற்சாகத்தைக் காட்டிலும் பலமானது மற்ருென்றில்லை. — கிஷ். 1 - 140

Mar. 1. தர்மம் மிகவும் நுண்ணியது — கிஷ். 18 - 15.

Mar. 31. உற்சாகமும் மனவலிமையும் கொண்டவனுக்கு முடியாததென்பதொன்றில்லை. — கிஷ். 1 - 141.

Apr. 1. சுயபுத்தியால் யோசித்துத் தைரியத்துடன் செயல் புரிபவன் கெடுவதில்லை. — கிஷ். 7 - 9.

Apr. 30. இன்பத்திலும் துன்பத்திலும் நண்பனே கதி. ... கிஷ். 8 - 40.

May. 1. நண்பனைச் சம்பாதிப்பது எளிது; நட்பைக் காப்பது மிக அரிது. — கிஷ். 32 - 7.

May. 31. துக்கத்தில் மனத்தைப் பறிகொடுக்காதே; தைர்யமாக இரு; சுகம் வரும். — கிஷ். 64 - 11,

June. 1. எழுத்து வாஸனையே அற்ற பாமரனாயினும் வீட்டிற் வந்த விருந்தாளியை மிகவும் மரியாதையுடனும் அ புடனும் போற்ற வேண்டும். — சுந்தர. 1 - 12

June. 30. விருப்பு வெறுப்பின்றித் தம்மைக் கட்டுப்படுத்திய களே மஹான்கள். — சுந்தர. 26 - 5

July. 1. அன்பு செலுத்துவதே உயர்ந்த தருமம்.— சுந். 38 - 4

July. 31. கோபங் கொண்டவன், 'சொல்லத் தகுந்தது எது சொல்லத் தகாதது எது?' என்பதை அறியான். — சுந்தர. 55 -

Aug. 1. ஸர்ப்பம், நைந்துபோன தன் மேல் தோலைப் பொ மையுடன் நீக்குவதுபோல் கோபத்தைப் பொறுமையா நீக்குபவனே புருஷன். — சுந்தர. 55 -

Aug. 31. காலத்தில் சோகம் கரைந்துவிடும். — யுத்த- 5 -

Sep. 1. நன்கு ஆராய்ந்து முறையாகச் செய்யும் செயல்க நன்கு நிறைவேறுவன. — யுத்த. 9 -

Sep. 30. தன்பலம் முழுவதையும் மற்ற உயிர்களைக் காக்கபே பயன்படுத்த வேண்டும். — யுத்த. 9 - 1

Oct. 1. ராமனே தர்மம்; தர்மமே ராமன். — யுத்த. 28 - 2

Oct. 31. நன்மை தின்மைகளை ஆராய்ந்த பிறகே செயல்புரி வேண்டும். — யுத்த. 17 - 4

Nov. 1. குணத்தைக்கொண்டு குற்றத்தைத் தள்ளுக. — யுத்த. 17 - 4

Nov. 30. வாய்ப்பளிக்காமல் திறமையை அறிய முடியாது. — யுத்த. 17 - 5

Dec. 1. ஸ்ரீ வால்மீகி பகவான் அருளிய புனிதமான இச்ச தத்தை முழுமனத்துடன் பக்தி செலுத்தி எழுதுபவ நிலமிசை நீடு வாழ்வார். — யுத்த. 131 - 1

Dec. 31. இந்நிலவுலகில் மலைகள் உள்ளளவும், நதிகள் உ ளளவும் ஸ்ரீமத் ராமாயணம் பரவி நின்று பக்தரை காக்கும் ரக்ஷையாக விளங்கும். — பால. 2 - 3

ஸ்ரீ ஸூக்தம்

முன்னுரை

மாந்தர் பொன், பொருள், புகழ், கல்வி முதலிய யாவற்றையும் விரும்புகின்றனர். அவை மனிதவாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாதன. இவைகளை அடைவதற்கு மனிதன் பல வழிகளில் முயற்சி செய்கிறுன். ஆனுல் மனிதன் முயற்சிகள் யாவும் முழுமையுடையன (Perfect) அல்ல. ஆகையால் பல தோல்விகளைக் காண்கிறுன். எனவே, தெய்வத் திருவருளால்தான் இவைகளை அடைய முடியும் என்பது தெளிவு. அத்திருவருளை அடைய ஸ்ரீமத் ராமாயண பாராயணமும் ஆழ்வார்கள் நாயன்மார் முதலியவர்களுடைய பாசுரப் பாராயணமும் பெரிதும் உதவுகின்றன. அவையும் தவிர லோகமாதாவான ஸ்ரீ மஹா லக்ஷ்மியையே நேரில் உபாசித்தும் அத்திருவருளைப் பெறலாம். அத்தகைய ஒரு சிறந்த உபாசனை முறையே ஸ்ரீஸூக்தம் ஆகும். இது **ருக் வேதத்தில் 'கிலம்'** என்ற பகுதியில் உள்ளது. வேதங்களே ஹிந்து மதத்திற்கு அடிப்படை ; ஸ்ரீ**விவேகானந்தர்** வேதங்களை அறிவுக் களஞ்சியம் என்று கூறுகிறுர். இதனுல் அந்த வேதத்தின் ஒரு பாகமான ஸ்ரீஸூக்தத்தின் பெருமை சொல்லாமலே விளங்கும். ஆகையால் இந்த ருக்குகளை உச்சரித்து ஹோமம் செய்பவர் இம்மையில் பெருஞ் செல்வமும் புகழும் கல்வியும் பெற்றுப் பிறகு பிறவித்தளை நீங்கி இன்பமயமான வைகுண்ட விண்ணகரத்தில் வீற்றிருப்பர். தினந்தோறும் பாராயணம் செய்து வருவதால் சகல சௌபாக்யங்களும் பெற்று வாழ்வர்.

மேற்கூறிய ஸ்ரீஸூக்தத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு ருக்கும் ஒவ்வொரு பலனைக் கொடுக்கும்.
அவை :—

1. தேஜஸ், கீர்த்தி முதலியன
2. பசு, சேவகர் முதலியவை
3. பகையழிவு
4. கல்வி
5. ஐசுவரிய விருத்தி
6. நிலையான செல்வம்
7. குபேரன் ஆசியும் சிந்தாமணியின் ஆசியும்
8. தரித்திரம் நீங்க
9. தான்யவிருத்தி
10. வாக்குச்சாதுர்ய விருத்தி
11. வம்சவிருத்தி
12. உயர்பதவி
13. வாகனுதிகள்
14. ராஜ்யபோகம்
15. கல்வி முதலிய செல்வங்கள்

[வெகு முக்கியம் : *இந்த ஸ்தோத்ரத்தைப் பாராயணம் செய்ய ஆரம்பிக்குமுன் ஒரு ஆசார்யனை ஆச்ரயித்து அவரிடம் உபதேசம் பெற்றுக் கற்றுக்கொண்டு பிறகு பாராயணம் செய்தல் நலம். மேலும்,*

ஸ்ரீ ஸூக்த பாராயணத்தைக் காலை வேளைகளில்தான் செய்ய வேண்டும் (விடியற்காலையில் செய்தால் இன்னும் சிறந்தது) என்றும் சூர்யாஸ்தமனத்துக்குப் பிறகு செய்யக்கூடாது என்றும் சில பெரியோர்கள் கருதுகின்றனர்.]

1. *ஹிரண்ய வர்ணாம் ஹரிணீம் ஸுவர்ண ரஜத ஸ்ரஜாம்|*
சந்த்ராம் ஹிரண்மயீம் லக்ஷ்மீம் ஜாதவேதோ ம ஆவஹ||

ஹே ஸ்ரீயஃபதியே ! தங்கநிறமுள்ளவளும், பாபங்களை போக்குபவளும், பொன்னாலும் வெள்ளியாலும் இயன்ற மாலைகளை அணிந்திருப்பவளும் நிலவைப் போன்ற குளிர்ந்த ஒளியுடையவளும், பொன்மயமானவளும் ஆகிய ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ தேவியை எனக்கு பிரஸன்னமாகும்படி அருள்புரிய வேண்டும்.

2. *தாம் ம ஆவஹ ஜாத வேதோ லக்ஷ்மீம் அநபகாமினீம் |*
யஸ்யாம் ஹிரண்யம் விந்தேயம் காமஸ்வம் புருஷாந் அஹம் ||

ஹே லோகநாதா! ஸ்ரீதேவியின் வரவால் பொன் முதலிய செல்வங்களும், யானை, குதிரை, பசு முதலிய கால்நடைச் செல்வங்களும், வேலைக்காரர் முதலிய சுகச் செல்வங்களும் உண்டாகின்றன அத்தகைய ஸ்ரீதேவி என்னைவிட்டு நீங்காமல் என்றும் நிலைத்திருக்கும்படி நீ அருளவேண்டும்.

3. *அஸ்வ பூர்வாம் ரதமத்யாம் ஹஸ்திநாத ப்ரபோதினீம் |*
ஸ்ரியம் தேவீம் உபஹ்வயே ஸ்ரீர்மாதேவீ ஜுஷதாம்||

ஸ்ரீ தேவியினுடைய கோயில் முதல் பிராகாரத்தில் குதிரைகள் இருக்கின்றன ; இரண்டாம் பிராகாரத்தில் தேர்கள் இருக்கின்றன ; மூன்றும் பிராகாரத்தில் யானைகள் இருக்கின்றன ; யானைகளின் இனிய கம்பீரமான த்வனி அம்பாளைத் தினமும் விடியற்காலையில் எழுப்புகிறது. அந்த ஸ்ரீதேவியை, விஷ்ணு பத்நியை, என்னை ஆசீர்வதிக்குமாறு வேண்டுகிறேன்.

4. *காம் ஸோஸ்மிதாம் ஹிரண்ய ப்ராகாராம்*
ஆர்த்ராம் ஜ்வலந்தீம் த்ருப்தாம் தர்ப்பயந்தீம் |
பத்மே ஸ்திதாம் பத்ம வர்ணாம்
த்வாம் இஹோபஹ்வயே ஸ்ரியம்||

ஸ்ரீதேவி ஒப்பற்ற தேஜஸ் உடையவள்; அவளது ஒளிவீசும் புன்னகையும் ஒப்பற்றது. அவள் திருக்கோயிலின் மதிள்கள் பொன்மயமானவை. அவள் திருப்பாற் கடலினின்றும் வெளிப்பட்டவள் ; அவ்வாறு வெளிப்படும்போது தெய்வக் களிறுகள் அவளை அமிர்த கலசங்களால் அபிஷேகம் செய்தன ; அதனால் ஏற்பட்ட அமிர்த தாரையினால் அவளுடல் இன்னும் ஈரமாகவே இருக்கின்றது. அவள் திருப்தி யடைந்தவள் ; பிறரைத் திருப்தி செய்பவள் ; செந்தாமரையில் வீற்றிருப்பவள் ; செந்தாமரை நிறத்தை யுடையவள் ;

இத்தகு பெருமை மிக்க லோகமாதாவே! நீ எப்போதும் என் அருகில் இருந்து என்னை அனுக்ரஹிக்குமாறு வேண்டுகிறேன்.

5. *சந்த்ராம் ப்ரபாஸாம் யஶஸா ஜ்வலந்தீம்*
ஶ்ரியம் லோகே தேவஜுஷ்டாம் உதாராம்|
தாம் பத்மநேமீம் சரணமஹம் ப்ரபத்யே
அலக்ஷ்மீர்மே நஶ்யதாம் த்வாம்வ்ருணே||

அடியார்களின் ஆசைகள் யாவற்றையும் பூர்ணமாக அளித்து அநுக்ரஹிப்பவள் ஸ்ரீதேவி; ஸ்ரீமந் நாராயணன் பூலோகத்தில் அவதரித்தால் தானும் அவ்வாறே அவதரித்து அடியார்களை ரக்ஷிக்கிருள். ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மி * என்ற மூல சப்தத்தால் குறிக்கப்படுகிருள்; அத்தகைய தாய் தாமரையின்மேல் அமர்ந்திருக்கிருள்; அவளே எனக்குக் கதி; அவளையே அடைக்கலமாக அடைகிறேன்; ஹே தேவி, என்னுடைய தரித்திரத்தை அழி; அறியாமையைப் போக்கு; குற்றங்களை நீக்கு.

[ஸ்ரீ ஸூக்தத்தின் ஸாரத்திலும் ஸாரமாக விளங்குவது இந்த ஶ்லோகமே. ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மியிடம் சரணமடைவதை இதுவே விளக்குகிறது. எல்லாப் பயன்களையும் அளிக்கவல்லது.]

6. *ஆதித்ய வர்ணே தபஸோதி ஜாதோ*
வனஸ்பதிஃ தவ வ்ருக்ஷோத பில்வஃ|
தஸ்ய பலாநி தபஸாநுதந்து
மாயாந்தராயாஶ்ச பாஹ்யா அலக்ஷ்மீஃ||

சூரியகாந்திக்கு நிகரான தேஜோமயமானவளே! நினதனுக்ரஹத்தாலேயே விருக்ஷராஜன் எனத்தக்க வில்வமரம் உண்டாயிற்று; அம்மரத்தின் பழங்கள் எனது அஞ்ஞான இருளை அகற்றட்டும்; ஐம்புலன்களாலும் உண்டான பாவங்களை நீக்கட்டும்.

7. *உபைது மாம் தேவஸகஃ கீர்த்திஶ்ச மணிநா ஸஹ|*
ப்ராதுர்பூதோஸ்மி ராஷ்ட்ரேஸ்மிந் கீர்த்திம்ருத்திம் ததாது மே||

ஹே தேவி! தேவ ஸகாயனை மாதவன் எனக்கு அருள்புரியட்டும். கல்வியாலும் செல்வத்தாலும் எனக்குப் புகழ் உண்டாகட்டும். இவ்வுலகில் பிறந்துவிட்டேன்; உன்னையே வேண்டுகிறேன். உன் அனுக்ரஹத்தால் செல்வக் கோமான், குபேரன், என் நண்பனுகட்டும்; புகழ்க்கன்னி என்னைச் சேரட்டும்; சிந்தித்ததெல்லாம்தரும் சிந்தாமணி என்னதாகட்டும்.

8. *க்ஷுத் பிபாஸா மலாம் ஜ்யேஷ்டாம் அலக்ஷ்மீம்*
நாஶயாம்யஹம்|
அபூதிம் அஸம்ருத்திம்ச
ஸர்வாம் நிர்ணுத மே க்ருஹாத்||.

ஹே தேவியே! பசி, தாகம் முதலிய பலவற்றாலும் மக்களை வருத்தும் உன் அக்காளை உன் அனுக்ரஹத்தால் வெளியே விரட்டுகிறேன். இனி, உழைப்பின் பயன், முன்னேற்றம் ஆகியவற்றை தடுக்கும் ஏழ்மை, பற்றாக்குறை முதலிய தடைகளை என் இருப்பிடத்தினின்றும் நீயே விரட்டவேண்டும்.

9. *கந்த த்வாராம் துராதர்ஷாம் நித்யபுஷ்டாம் கரீஷிணீம் |*
ஈஸ்வரீம் ஸர்வபூதாநாம் த்வாமிஹோபஹ்வயே ஸ்ரியம் ||

ஸுகந்த ஸ்வரூபமே ஸ்ரீதேவி; அவள் ஒருவராலும் அவமதிக்க முடியாதவள்; அஞ்ஞானிகளால் அறியப்படாதவள்; அவள் அருளாலேயே எல்லா உயிர்களும் பெரும் பாக்கியங்களைப் பெறுகின்றன. அந்த ஸ்ரீதேவியை எப்போதும் என் கிருஹத்தில் வாசம் செய்யும்படி நமஸ்கரித்து வேண்டுகிறேன்.

10. *மநஸ: காமமாகூதிம் வாச: ஸத்யம் அஸீமஹி |*
பஸூநாம் ரூபமந்நஸ்ய மயி ஸ்ரீ: ஸ்ரயதாம் யஸ:||

ஆகவே, நாம் திண்ணமுடன் பண்ணின துதியால் எண்ணியாவும் — பசுவும், தானியமும், புகழும் — பெற்றுவராவோம். ஸ்ரீதேவி என்னிடம் எப்போதும் பிரியாது அருள்புரியட்டும்.

11. *கர்தமேந ப்ரஜாபூதா மயி ஸம்பவ கர்தம |*
ஸ்ரியம் வாஸய மே குலே மாதரம் பத்ம மாலிநீம் ||

ஹே கர்தம பிரஜாபதியே! ஸ்ரீதேவி தங்களால் வளர்க்கப்பட்டவள்; தங்களுக்கு அவளுடைய கடாக்ஷம் எப்போதும் உண்டு; ஆகவே, தாங்கள் எனக்கு அனுக்ரஹம் செய்யவேண்டும். எங்கள் குலத்தில் தலைமுறை தலைமுறையாக என்றும் ஸ்ரீதேவியின் பரிபூர்ண அநுக்ரஹம் நிலைத்திருக்கும்படி ஸ்ரீதேவியிடம் தாங்கள் சிபாரிசு செய்யவேண்டும்.

12. *ஆப: ஸ்ருஜந்து ஸ்நிக்தாநி சிக்லீத வஸ மே க்ருஹே |*
நிச தேவீம் மாதரம் ஸ்ரியம் வாஸய மே குலே ||

ஹே சிக்லீதரே! ஜலதேவதைகள் என் கிருஹத்தை நெய், தயிர், தேன் போன்ற இன்சுவைப் பொருள்களால் நிரப்பட்டும். தாங்கள் என் கிருஹத்தில் எப்போதும் வசிக்குமாறு, என் வம்சத்தில் எப்போதும் நிலைத்து ஸ்ரீமகாலக்ஷ்மி வாசம் செய்யச் சிபாரிசு செய்யவேண்டும்.

13. *ஆர்த்ராம் புஷ்கரிணீம் புஷ்டிம் பிங்களாம் பத்மமாலிநீம்*
சந்த்ராம் ஹிரண்மயீம் லக்ஷ்மீம் ஜாதவேதோ மமாவஹ ||

ஸ்ரீமத் நாராயண மூர்த்தியே! ஸ்ரீதேவி நெஞ்சகத்தே ஈரமுள்ளவள்; அன்பர் மனத்தாமரையில் வீற்றிருப்பவள்; புஷ்டிக்

(நிறைவுக்கு) அதிதேவதை; யஜ்ஞஸ்வரூபிணி; தாமரை மாலை அணிந்தவள்; எல்லாரையும் மகிழ்விப்பவள். அவள் என் கிருஹத்தையே நிலையான வாஸஸ்தலமாகக் கொள்ளும்படி தாங்கள் அநுக்ரஹம் செய்யவேண்டும்.

14. *ஆர்த்ராம் யஃ கரிணீம் யஷ்டிம் ஸுவர்ணாம் ஹேமமாலினீம் |*
ஸூர்யாம் ஹிரண்மயீம் லக்ஷ்மீம் ஜாதவேதோ மமாவஹ ||

ஸ்ரீமந் நாராயணமூர்த்தியே! ஸ்ரீதேவி அமுதூறும் திருமேனி உடையாள்; செங்கோலேந்தும் கரமுடையாள்; ஸுவர்ண நிறமுடையாள்; பொன்மாலை அணிந்தவள்; புனிதத் தெய்வ வடிவுடையாள்; கோடி சூரிய ப்ரகாச முடையாள்; அவள் என்றும் என்னகத்தில் இடையீடின்றி இனிது வாழ்க.

15. *தாம் ம ஆவஹ ஜாதவேதோ*
லக்ஷ்மீம் அநபகாமினீம் |
யஸ்யாம் ஹிரண்யம் ப்ரபூதம் காவோ
தாஸ்யோஶ்வான் விந்தேயம் புருஷானஹம் ||

ஸ்ரீநாராயண மூர்த்தியே! பொன், பொருள், கால்நடைச் செல்வம், சேவகர், புத்ரபௌத்ராதிகள் முதலிய யாவற்றையும் நல்கும் மோக்ஷலக்ஷ்மி என்றென்றும் என்னுடன் இருக்குமாறு அருள்புரியவேண்டும்.

ஸ்ரீ தேவிக்குத் தனித் துதி

1. *பத்மப்ரியே பத்மினி பத்மஹஸ்தே பத்மாலயே பத்மதளாயதாக்ஷி |*
விஶ்வப்ரியே விஷ்ணுமனோநுகூலே த்வத் பாதபத்மம் மயி ஸந்நிதத்ஸ்வ ||

தாமரையை விரும்புபவளே! பத்மநிதியை உடையவளே!
தாமரைக்கையளே! தாமரையில் வாழ்பவளே!
தாமரைக் கண்ணியே! உலகத்தால் விரும்பப்படுபவளே!
விஷ்ணுசித்தத்திற்குப் பாங்கானவளே!
நின் பாததாமரைகளைஎன் தலைமேல் வைப்பாயாக!

2. *ப்ரியை ஜாதஃ ப்ரிய ஆநிர்யாய*
ப்ரியம் வயோ ஜநித்ருப்யோ ததாது |
ப்ரியம் வஸாநாம் அம்ருதத்வம் ஆயந்
பஜந்தி ஸத்யஃ ஸமிதா மிதத்யூந் ||

அம்பிகையின் லீலா விநோதத்துக்காகப் படைக்கப்பட்டதே இவ்வுலகம். அது எல்லாருக்கும் நீண்ட ஆயுளையும், செல்வங்களையும், சுகங்களையும் அருளட்டும்; தேவியை உபாசனை செய்பவர்கள் மீண்டும்மீண்டும் பிறவார்; ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபம் பெற்று ஒளிர்வர்.

பல ஸ்ருதி

3. ஸ்ரிய ஏவைநம் தத் ஸ்ரியாமாததாதி |
ஸந்ததம் ருசாவஷட் க்ருத்யம் ஸந்தத்தம்
ஸந்தியதே-ப்ரஜயா பஸுபி: |
ய ஏவம் வேத ||

இந்த ஸ்ரீ ஸூக்தத்தை அன்புடன் மனம் லயித்துத் தின அத்யயனம் செய்பவன் அழிவற்றதும் எல்லையற்றதுமான செ வத்தை அடைவான். ஆகையால் அடியார்கள் இத்த 'ருக்கை கொண்டு ஹோமங்களைச் செய்க. அவர்களை எல்லாச் செல் களும் தாமாகவே வந்தடையும்.

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ காயத்ரீ

1. ஓம் மஹாதேவ்யை ச வித்மஹே
விஷ்ணு பத்ந்யை ச தீமஹி |
தந்நோ லக்ஷ்மீ: ப்ரசோதயாத் ||

ஹே மஹா விஷ்ணுவே ! ஸ்ரீதேவியை — மஹா லக்ஷ்மியை பக்தியுடன் மனமொருமித்துத் தியானிக்கிறோம் ; அவளை உபாசிட தற்கு வேண்டிய அறிவுச் செல்வத்தை அடைய அவளே எா எறிவைத் தூண்டவேண்டும் ; அவளே உபாஸனையை நிறைவேற் வைக்கவேண்டும்.

Printed at Jaya & Co. (Paramount Press), Madras-5.

ஸ்ரீராமஜயம்

ஸ்தோத்திரமாலை

பொருளடக்கம்

உலகம் உய்ய ஒரு பெருவழி பக்தியே !

உலகத்தை உய்விக்கவே சூரியன் நாளும் வானவீதியில் வலமா உலவிவருகிறன். மரங்களும், நதிகளும், கனிகளையும் நன்னீரையு கைம்மாறு கருதாது பிறருக்கே உதவுகின்றன. இவ்வாறு தன்னல கருதாது பிறர் நலம் ஒன்றே குறிக்கோளாகக் கொண்டு பணிபுரியு சான்றோர் உலகத்தில் உள்ளமையாலேயே உலகம் நிலைத்துள்ளது ஆயினும், இன்று நாம் காண்பதென்ன? எங்கும் பஞ்சமும் நோயு பசியும் வறுமையுமே அல்லவா? இராமனும் கண்ணபிரானும், பு த்ரும், மகாவீரரும், இயேசுநாதரும், முகம்மதுநபியும், வள்ளுவரு வான்மீகியும், ஆழ்வார்களும், நாயன்மார்களும், மற்றும் பல மத சாரியர்களும், அவதரித்த இவ்வுலகிலா இத்தகைய கொடுமைகள் இவற்றிற்குக் காரணம்தான் என்ன ? மக்கள் உலக வாழ்க்கைக் வேண்டிய நூல்களையே கற்று உண்டு, உடுத்து, உயிர் வாழ மட்டு விரும்பியமையே இத்தகைய துன்பத்திற்குக் காரணமாகும். நா இனம், மொழி, நிறம், சாதி, சமயம் பற்றிய மாறுபாடுகளும், தன் னலம் முதலிய தீய நினைவுகளும் கொண்டுள்ளமையாலேயே இ தீமைகள் இன்று தோன்றியுள்ளன. இவற்றைப் போக்கி அனை வரையும் நன்மார்க்கத்தில் செலுத்தவல்லது யாது ? அதுதான் அ கிங்கு எனதபடி எங்கும் தங்கியிருக்கும் இறைவனிடம் இடைவிடா பக்தி கொள்ளுதல்.

இந்த பக்தி மார்க்கத்திற்கு நாம பஜனம் அவசியம். இந்த நாம பஜனத்திற்கு, பரம்பொருளின் வைபவங்களைக் காட்டக் கூடிய ஸ்தோத்திரங்கள் அவசியம்; எனவே, **புராதனமான** ஸ்தோத்திரங்களிருந்து முக்கியமானவைகளைத் தேர்ந்தெடுத்து தமிழ் எழுத்துக்களில் இங்கு அச்சிட்டிருக்கிறோம். இந்த ஸ்தோத்திரங்களை நித்யப்படி பூஜைகளிலும், பண்டிகைத் தினங்கள லும்,* கோயில்களிலும் பாராயணம் செய்வதால், ஆஸ்திகர்கள் பரம ஸௌக்யத்தை அடைவார்கள் என்பது திண்ணம்.

*** முக்கியம் :** கூடியவரை முக்கிய தினங்களில், புரோகிதர்களை அண்டி அவர்கள் மூலம் பூஜை செய்து அவர்கட்கு, ஸம்பாவனை செய்து அவர்களை நமஸ் கரித்துக்கொள்வதே நலம்.

ஆண்டவனுக்கு அர்ப்பணிக்காமல் உண்பது திருடுவது போன்றது

உணவின் தூய்மை குறித்து
ஸ்ரீ சிருங்கேரி ஆசார்யாள் பொன்னுரை

உலகில், சாப்பிடாமலிருப்பது முடியாது. சரீரம் நிலைப்பதற்காக எப்படிச் சாப்பிடுவதென்பதைத் தெரிந்துகொள்வதுடன் எவை அருந்தத் தக்கவை, எந்தவிதமாகச் சாப்பிடவேண்டும் என்பதையும் புரிந்து கொள்ளுதல் நலம். பகவத்பாதாள் 'ஶதஶ்லோகி'யில், இதனைக் குறித்து விவரித்துள்ளார்கள்.

முதலாவதாக, கண்ட பொருள்களைக் கண்ட இடத்தில் சாப்பிடக் கூடாது. உண்ணும் வகைகுறித்து நம் சாஸ்திரங்கள் எம்முறையைக் கைப்பற்றவேண்டும் என்பதைத் தெளிவாக்குகின்றன.

உலகம் தானாக ஏற்படவில்லை என்பது ஆஸ்திகக்கருத்து. அது ஒரு காரிய காரணமாகவே ஏற்பட்டது. லோகநாயகன் இதனைச் சிருஷ்டித்து மக்களுக்குப் பஞ்ச இந்திரியங்களையும் ஆத்மாவையும் கொடுத்தார். சுகவாழ்விற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளையும் செய்தார். **இதனை உணராது பகவான் ஞாபகமே இராது வாழ்தல் தவறு.**

அணைகள் கட்டலாம்; கால்வாய்கள் வெட்டலாம்; **பருவ மழையில்லையெனில் யாது பயன்? லோகநாயகன் சகாயமின்றி ஒன்றும் செய்ய முடியாது.** இதை உணர்ந்து மக்கள் ஒருவருக்கொருவர் ஒத்தாசை செய்து உணவு சம்பாதித்து எல்லாரும் சந்தோஷமாகச் சாப்பிடவேண்டும். ஏகாங்கியாய் வாழ்வதில் சுகம் கிடையாது. சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்த்தால், நீ மற்றொருவருக்காகவே ஆகாரம் தேடுகிறாய் என்பது புலனாகும். வீட்டில் உள்ள குழந்தைகளும் மற்றவர்களும் சுகமாயிருந்தால், தானும் சுகவாழ்வு வாழமுடியும் என்ற எண்ணம் இருக்கிறது. ஏகாங்கியாயிருந்தால் சுகமாய் வாழ முடியாது.

இஷ்ட காம்யங்களை நமக்குக் கொடுக்கச் சித்தமாயிருக்கும் பகவான் அளித்த வஸ்துக்களை, அவருக்கு முதலில் நிவேதனமாக அளிக்காது சாப்பிடுபவர் திருடனுக்குச் சமானமாவர். ஆண்டவனுக்கு அர்ப்பித்துச் சாப்பிடவேண்டும். தேவதை அதிதிகளுக்கு அளித்த பிறகு, மிச்சத்தைச் சாப்பிட்டால் ஸர்வ பாவங்களும் அகலும். அப்படிச் செய்யாதவன் அறிவில்லாதவன். அவன் சாப்பிட்ட அன்னம் வியர்த்தம். அவன் மிருத்துவை உள்ளே காப்பாற்றி வருகிறான். வந்ததெல்லாம் தனக்குப் போதாது என்று எண்ணுகிறான். இவனுக்குப் பாபம் பெருகி துர்ப்புத்தி அதிகமாகும்.

உணவு தயாரிக்க ஆரம்பித்து அடுப்பில் வைக்கும்போதே தேவதா விநியோகத்துக்காகச் செய்கிறோம் என்ற மனோபாவம் வேண்டும்.

அதிதியை விரட்டித் தான் மாத்திரம் சாப்பிடுவது பாவம். ஆ
டவனுக்கும், அதிதிக்கும் அளித்த அன்னம் அமிருதமாகும். (
வானாலும், என் போகத்துக்காகச் சாப்பிடுகிறேன் என்ற எண்ண
வரக்கூடாது. **பரோபகார சிந்தனையுடன் பகவான் கொடுக்கிறு
என்ற புத்தியுடன் தானம் செய்தால் லக்ஷ்மி கூடவே வ
இருப்பாள்.** எச்சிற்கையால்கூடக் காக்காய் ஓட்ட மனமில்ல
துர்ப்புத்தியானவனுக்கு எல்லாரும் சத்ருதான்; தானமளித்து, பி
தான் உண்பவனுக்கு எந்த சத்ருவும் மித்திரனாவான்.

ப்ராண அக்னிஹோத்ரம் செய்து சாப்பிடுவது நல்லது. {
படிச் செய்தால், சாப்பிடுபவன் நான்தான், என்ற **பாவம் வில
அந்நிலையில் சைதன்ய ஸ்வரூபத்தை உணரமுடியும்; உண்பவருக
உயரிய நன்மை கிட்டும்.

**நமக்குச் சேவை செய்பவர்களுக்கும் திருப்தியாக அன்ன
அளிக்கவேண்டும்.**

— "தினமணி", 31—10—196

நெற்றிக் குறி இடுதல்

அந்த நாட்களில் நம் மக்கள் ஸ்நானம் செய்தவுடன் நெற்
யில் விபூதி, திருமண் போன்ற தெய்வச் சின்னங்களைத் தவறும
இட்டு வந்தார்கள். இவற்றின் தத்துவம் என்ன ?

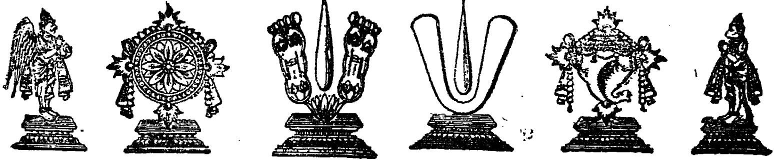
**" ஏ பக்தா ! நீ மண்ணிலிருந்து வந்
வன். உன் உடல் ஒரு மண்பாண்டப்
என்றாவது ஒரு நாள் நீ மண்ணிற்குத் திரு
புவது திண்ணம். எனவே, திருமண், விபூதி
இவற்றைக் குழைக்கும் ஸமயம் உன்
அநித்யத்துவமும் நானும் உனக்கு ஞா
கம் வரட்டும். கூடியவரை பிறர்க்கு உபக
ரம் செய். ஸ்வய நலத்தைக் குறைத்துக்
கொள்."**

என்று இவைகளின் மூலம் பகவான் நமக்குக் கூறுகிறார் போலும் ?

தவிர, எவனொருவனுடைய நெற்றியில் இந்தத் தெய்வீகச் சின்னம் எப்பொழுதும் இருக்கிறதோ, எவன் வீட்டு முன்வாயிலில் இந்தச் சின்னங்கள் பொறிக்கப்பட்டு இருக்கின்றனவோ, அம்மனிதனுக்கும், அந்த வீட்டிற்கும் கடவுள் அருள் பரிபூரணமாக இருக்கும் என்று நம்பி நம் முன்னோர்கள் ஆனந்தமாக வாழ்ந்துவந்தார்கள் அக்காலத்தில்.

இன்று நெற்றிக்கு இடுவதை அவமானமாகக் கருதலானோம். அந்நாட்களில் வைஷ்ணவர் வீட்டு வாசல்களில் திருமண், சங்கு, சக்கரத்துடன் கூடிய சின்னங்கள் பொறித்து வைக்கப்பட்டிருப்பது வழக்கம்.

இப்போது அவர்கள் கட்டும் வீடுகளிலும் இதை மறந்து விட்டனர்.

"நீறில்லா நெற்றி பாழ்; நெய்யில்லா உண்டி பாழ்"

என்பது ஔவைப் பிராட்டியின் அருள் வாக்கன்றோ! ஆதலின் நாமும் நீராடியவுடன் நெற்றியில் விபூதி, திருமண், கோபிசந்தனம் போன்ற சின்னங்களைத் தவறாமல் அணிவதுடன் நாம் வசிக்கும் வீடுகளிலும் இத்தகைய சின்னங்களை முன்வாயிலில் பொறித்து வைக்கவேண்டும்.

பல பிறவிகளில் செய்த புண்ணியப் பயனைப் பெற்ற அரிய இம்மனித உடல் அழியக்கூடியதாதலின் அழியா இன்பத்தையடைய ஒவ்வொருவரும் பாடுபட்டு உய்யவேண்டும் என அறிவிப்பதே இச்சின்னம் என்பது நம் முன்னோர் நம்பிக்கை.

"முடிசார்ந்த மன்னரும் மற்றுமுள் ளோரும் முடிவிலொரு
பிடிசாம்ப ராய்வெந்து மண்ணாவ தும்கண்டு மேலுமிந்தப்
படிசார்ந்த வாழ்வை நினைப்பதல் லால்பொன்னி னம்பலவ
அடிசார்ந்து நாமுய்ய வேண்டுமென் றேயறி வாரிலையே.'
என்ற பட்டினத்தார் பாட்டும் இக்கருத்தை வலியுறுத்தும்.

விபூதி

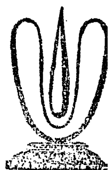
ஆணவம், கன்மம், மாயை எ
னும் முக்குற்றங்களும் அகல வே
டும் என்று கருதி வலக்கை நடுவி
மூன்றினாலும் வடக்கு அல்லது கிழ
முகமாக இருந்து நெற்றியில் மூன்
கோடு வடிவமாக விபூதி என்னு
பஸ்மத்தை அணிதல் வேண்டு
விபூதியை அணியும்போது அது நி
தில் சிந்தாவண்ணம் அண்ணா
"ஓம் சிவ சிவ" என்று கூறி அணித
முறையாகும்.

விபூதியே பஸ்மம். விபூதியே சிவம். சிவமே பஸ்மம். தா
பஸ்மமாய் இருந்து நாஸ்திகத்தையும் பஸ்மம் செய்வது விபூதி.

"மந்திர மாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சுந்தர மாவது நீறு துதிக்கப் படுவது நீறு
தந்திர மாவது நீறு சமயத்தி லுள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமை பங்கன் திருவால வாயான் திருநீறே
என்பது சம்பந்தர் அருள்மொழியாகும்.

திருமண்

இவ்வாறே நெற்றியில் திருமண்காப்பு அணிதலும் நம் மு
ன்னோர்கள் வழக்கமாகும். திருமண்காப்பு என்னும்
சொல்லே, திருமண் இடுதல் நமக்கு ஒரு ரக்ஷையாக
அமைவதைக் குறிக்கும். இவை தெய்வ பக்தியைக்
குறிக்கும் அடையாளங்கள். திருமண் திருமாலின்
பக்தியையும் இடையில் அணியும் ஸ்ரீசூர்ணம் திரு
மகள் பக்தியையும் குறிக்கும். அது திருமாலின்
திருவடி வடிவமாக அமையவேண்டும் என்பதைக்
கீழ்வரும் சுலோகம் நன்கு விளக்குவதாம் :

"பரஸ்ய பும்ஸ: பத ஸந்நிவேசான்
ப்ரயுஞ்ஜதே பாவித பஞ்ச ராத்ரா: |
அகப்ரதீபான் அபதிஸ்ய புண்ட்ரான்
அங்கேஷு ரங்கேசய பாதுகே த்வாம் ||

— பாதுகாஸஹஸ்ர

பாஞ்சராத்ரம் முதலிய ஆகம நூல்களைக் கற்றுணர்ந்த பெரியோர் தம் உடலில் அணியும் புண்ட்ரங்கள் (குறிகள்) திருமாலின் பாதுகை வடிவமானவை என்பதும், அதனுல் பாவங்கள் யாவும் நீங்கும் என்பதும் இந்த சுலோகத்தின் கருத்தாகும்.

" அதோர்த்வ கதிகாரணம் து ஊர்த்வபுண்ட்ரஸ்ய தாரணம் "

என்பதனுல் நெற்றியில் மேல்நோக்கி இடப்படும் சின்னம் உயர்கதி யடைவதைக் குறிப்பதாகும் என்பதும் அறியப்படும். இச் சின்னங்களை அணியாமல் செய்யும் எந்த நற்செயலும் பயன் தராது. திருமாலும் தாம் இராமனுக அவதரித்தபோது இச் சின்னத்தை அணிந்தார் என்ருல் இதன் சிறப்பை வேறு கூறவும் வேண்டுமோ ?

" என்றுநான் முகன்முதல் யாரும் யாவையும்
நின்றபே ரிருளினை நீக்கி நீணெறி
சென்றுமீ ளாக்குறி சேரச் சேர்த்திடும்
தன்திரு நாமத்தைத் தானும் சாத்தியே."

என்பது கம்பர் திருவாக்கு.

ஸ்ரீராமன் சீதாபிராட்டியை மணந்துகொள்வதற்கு மங்கள ஸ்நானம் செய்தபின் தன் மரபிற்கு ஏற்பத் திருநாமத்தையும் அணிந்தார். அத்திருநாமம் பிரமன் முதலான எல்லா ஜீவராசிகளிடமும் நிறைந்துள்ள அஞ்ஞானத்தை நீக்கி அர்ச்சிராதி மோக்ஷ மார்க்கத்தில் ஜீவனை அழைத்துச்சென்று மீண்டும் திரும்பிவராத வீட்டின்பத்தைச் சேர்த்துவைக்கும் என்பது இதன் கருத்தாம்.

"யேவா லலாட பலகே லஸதூர்த்வ புண்ட்ரா: தே வைஷ்ணவா:"

என்று நெற்றியில் திருமண் விளங்குவதே திருமால் அடியவரின் சிறப்பு என்று வியாஸரும் கூறியுள்ளார். இத்தகைய அடியவர்களைக் கண்டால் யமதூதர்களும் அஞ்சுகின்றனர் என்பர் முனிவர்.

" நீறு செவ்வே இடக்காணில் நெடுமா லடியார் என்றோடும் "

என்று நம்மாழ்வாரும், திருமண் காப்பை நேராக நெற்றியில் அணிபவரைக் கண்டால், தலைவி திருமாலாகவே கருதி அவரைப் பின்தொடர்வதாகக் குறிக்கிருர்.

மேலும், நெற்றியில் திருமண் முதலியன தரிப்பது எல்லா நாடிகளும் சேருமிடமான நெற்றி நாடிகளின் கெட்டநீரை வற்றச் செய்து ஆரோக்கியத்தையும் கொடுக்கும் என்பது வைத்திய நூலிலும் குறிக்கப்படுகிறது.*

---

* " A physician once told me that a large proportion of his patients did not need medicine as much as they needed God. And I recall that Tolstoy once said: 'To know God is to live.' "

— NORMAN VINCENT PEALE (in *The Illustrated Weekly of India*, Oct. 9,1960).

இவற்றால் உலகில் பிறந்த யாவரும் தத்தம் முன்னோர்கள் அணிந்தவாறு விபூதியோ, திருமண்ணோ, கோபிசந்தனமோ அணி வேண்டுவது அவசியம் என்பது தெற்றென விளங்கும் அன்றோ நாமும் நம் முன்னோர் ஒழுகிய முறைப்படி நெற்றிக்குறி யணிந்து நலம் பல பெறுவோமாக.

அந்தோ! வைஷ்ணவக் குழந்தைகள் பலர் இந்நாளில் நெ றிக்கு ஏதும் தரிப்பதில்லை. தரித்துக்கொள்ளும் சில இளைஞர்களு ஸ்ரீசூர்ணம் மட்டும் இட்டுக் கொள்கிறார்கள்; ஒன்றுமே இட்டு கொள்ளாதவர்கள், நம் லோகமாதா, லோகபிதாக்களை மறந்தவர் ளாகவும், ஸ்ரீசூர்ணம் மட்டும் தரிப்பவர்கள் தந்தையை விட்டு தாயைப் பிரிப்பவர்களாகவும் ஆகிறார்கள். நம் பாபங்களை போக்கி இகபரசுகம் எய்துதற்குத் துணைபுரியும் எளிய வழிகளையு அலட்சியம் செய்துவரும் நம் சிறுவர்களைக் கண்டு, பரிதாபப்ப வதைத் தவிர வேறு என்ன செய்யமுடியும்?

ஆண்களும் தங்கள் முகங்களுக்குப் பவுடர் பூசி, 'ஸ்னோ தடவி அழகு செய்யும் சிரமம், நேரம் இவற்றில் ஒரு சிறிதளவ 'நெற்றிக்கு இடுவதில்' செலவழித்தால் அழியாச் செல்வம் அவர்களை நாடி ஓடிவரும் என்பதை நம் இளைஞர் அறியவில்லையே என்று வருந்துகிறோம்.

"திருமண்" நமக்குப் பெரியதோர் ரக்ஷை!

பெரியாழ்வார் ஸாதிக்கிறார்:

"ஏதங்க ளாயின வெல்லாம்
இறங்க லிடுவித்து,என் னுள்ளே
பீதக வாடைப் பிரானார்
பிரம குருவாகி வந்து,
போதில் கமலவன் னெஞ்சம்
புகுந்துமென் சென்னித் திடரில்,
பாத விலச்சினை வைத்தார்
பண்டன்று பட்டினங் காப்பே."

— *பெரியாழ்வார் திருமொழி*, 5-2-8.

கோயில் வழிபாடு

உலகில் அருமையும் பெருமையும் வாய்ந்தது மானிடப் பிறப்பு. அதனை நாம் புண்ணியப் பயனுய் அடைந்துள்ளோம். இதனைக் கொண்டு நாம் மிகவும் மேலான ஒரு நிலையை அடைந்து இன்புற வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அவ்வொப்பில்லா இன்பத்தைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு நாம் வாழ்க்கையாகிய யாத்திரையை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்த நம் யாத்திரை இருவகைப்படும். ஒன்று உடலோம்பும் கொள்கையது; மற்றொன்று உயிரோம்புங் கொள்கையது. இவற்றை முறையே **லௌகிகம், வைதிகம்** என்ற பெயரால் நூலோர் கூறுவர். அறிந்தோ அறியாமலோ மேற்குறித்த இருவகைப் பயணத்தையும் நாம் ஒருமிக்க நடத்திச் செல்கிறோம். பொதுவாய்க் கூறுமிடத்து எந்த வழிப்பிரயாணிக்கும் இடையிலே தாகம் உண்டாகாமலிராது. அந்நீர் வேட்கையை, நிறைந்த நீரைக்கொண்ட பெருங்கடல் நீக்காது. கடல் நீரை மேகங்கள் மொண்டு நன்னீராகப் பொழிந்து பல நீர்நிலைகளை ஏற்படுத்துகின்றன. தாகமடைந்தவன் இத்தகைய நீர்நிலைகளை அடைந்து பருகியே சோகம் தவிர்ந்து சுகமடைகிறான்.

அது போலவே, எங்கும் பரந்துள்ள அருட்பெருங்கடலாகிய ஆண்டவனை, நாம் நமது வாழ்க்கைப் பிரயாணத்தில் நேரிடும் துயரம் களைவதற்காக எளிதில் அடைந்து அனுபவித்தல் இயலாது; எனினும், மிகப் பழங்காலத்திலே, தூய ஆன்ம யாத்திரையை நடத்திய ஞானபக்தியும் விரக்தியும் வாய்ந்த மேலோர் பலர் அக்கருணைத் தடங்கடலை உருகிப் போற்றி வேண்டி, வேண்டிய வண்ணமாக வடித்து வரைந்து வெளிப்படுத்திப் பல்வேறிடங்களில் நிலை கொள்ளச்செய்து உபகரித்துள்ளனர். இந்த விதமாக அந்தந்த மேலோர்களும் உகந்து அழைத்த வடிவங்களையும் பெயர்களையும் தாங்கி, எழுந்தருளியுள்ள இடங்களே தேவாலயங்கள் என்று சொல்லப்படுவன. எங்கும் வியாபித்திருக்கும் இறைவன் மேலோர்கள் முயன்று கண்ட ஆலயத்துள்ள உருவங்களிலேயும் வீற்றிருப்பானென்பதில் ஒரு சிறிதும் நமக்குச் சந்தேகம் வேண்டுவதில்லை.

இவ்வாலயங்கள் பல் நிறுவி, அவற்றைக் கண்ணேபோல் காத்து, அவற்றில் தினமும் தொழுதும் வந்த, நம் முன்னோர்கள் தாழ்வு இன்றி வாழ்ந்துவந்தனர்.

இதன் உண்மை என்ன? அரசர்களிடமும் மக்களிட தெய்வநம்பிக்கை பூரணமாக இருந்துவந்தது.*

அவர்கள் தங்கள் இருப்பிடங்களைச் செங்கல்லால் கட கொண்டிருந்தனரேனும் அழியாப் பரம் பொருளாகிய ஆண் னுக்குக் கற்கோயில் அமைத்து வழிபட்டனர். ஜனங்கள் எ ரும் "சத்தியமே வெல்லும்" என்பதை உணர்ந்து உண்ம பாதையை விட்டு வழுவாது வாழ்ந்து வந்தனர். ஆலயங் தோறும் பூஜைகள், திருவிழாக்கள் சரிவர நடைபெற்று வந் கோயில்களில் அர்ச்சகர்கள் பொதுமக்கள் நலத்தை உத்தேசி சிரத்தையுடன் "ஸர்வேஜனாஸ் ஸுகினோபவந்து" என்று முருகிப் பிரார்த்தித்து வந்தனர். ஆனால் நாகரிகம் முற்றமு பூஜையில் சிரத்தையும் ஒழுங்கும் நாளடைவில் குறையலா நல்லொழுக்கத்தின் மதிப்பையும் அவசியத்தையும் மக்கள் ம லாயினர். எனவே, நம் நாடு பலவிதக் கஷ்டங்களால் பீடிக்கப் டிருக்கிறது.

"அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்!"
"ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று!"

என்பவை சான்றோரின் முதுமொழிகள்; பொன்மொழிகள். அன் யும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம் என்பதால் தாயாரையும் தந்தை யும் மட்டும்தான் தெய்வமாகக் கொண்டாடவேண்டுமென்பதில் தாய்தந்தையரை மட்டுமின்றி மற்றைய பெரியோர்களை தெய்வமாகப் போற்றி வணங்கிக் கொண்டாடவேண்டும். அடு படியாக ஆலயங்களுக்குப் போய் தெய்வத்தை பக்தியுட தொழுது வரவேண்டும். இந்த இரண்டு நற்பழக்கங்களையும் மக்களெல்லோரும் என்று அக்கறையுடனும் ஆர்வத்துடனு கடைப்பிடிக்கத் தொடங்குகின்றனரோ அன்றிலிருந்து நம்நாட் சுபிட்சம் பெருகும் என்பது திண்ணம்.

இக்கலிகாலத்தில் கடவுளின் கருணையைப் பெறுவது மி சுலபம். மற்ற யுகங்களில் பகவானை நோக்கித் தவம் முதலிய செய்யும்போது உண்டாகும் சிரமங்கள் வெகு அதிகம்.

---

* **VIBHISHANA'S COUNTRY SHOWS THE RIGHT WA**

Prime Minister Sirimavo Bandaranaike of Ceylon has introduced number of new features in the island's politics. Being a simple religio minded lady, she wants to seek the guidance of God before taking a vital decision. To whatever religion her Ministers might belong, she strongly convinced that everyone of her colleagues should believe in h religion and seek the guidance of his God in every activity. It has no become a regular custom to begin every Cabinet meeting with a fe minutes of silent prayer. As the first meeting of the Cabinet, the premi is reported to have told her colleagues that one's religious life was mo important than anything else and that in all deliberations, discussion ar decisions they should pray for the guidance of Gods.

— "THE HINDU", 9-8-195

கலியுகத்திலோ அவன் நாமத்தைத் திரிகரண சுத்தியுடன் சொன்னாலும் போதும். இதனால் அவன் அருள் என்றென்றும் நமக்குக் கிட்டும் என்று நம் சாஸ்திரங்கள் முறையிடுகின்றன.

அதுவும் சில சுலபமான வழிகளில் கடவுளின் பேரருளை நாம் பெற்றுச் சுலபமாக வாழ்வது இந்த யுகத்தில் சாத்தியம் என்பது சத்தியம்.

அதாவது நாம் எல்லாரும் ஆலய வழிபாட்டை *ஒழுங்காகச் செய்து உருக்கத்துடன் பிரதக்ஷிண நமஸ்காரங்கள் செய்துவருவது தேசத்திற்கே க்ஷேமம் தருவதாகும்.

ஆலயத்திற்குப் போகும்போது கைகால்களைச் சுத்தம்செய்து கொண்டு, சட்டை முதலியன மேலே இல்லாமல், நெற்றிக்கு இட்டுக்கொண்டு, ஆலயம் சென்று விநயத்துடனும் பயபக்தி யுடனும்,

" என் அப்பனே! எங்கள் எல்லோருக்கும் நீதான் துணை; காத்தருள்க! ஸர்வ ஆன்மாக்களையும் ரக்ஷிப்பாயாக."

என்று மனமுருகிக் கோயிலிலுள்ள மூர்த்திகளை நாம் எல்லோரும் அனுதினமும் பிரார்த்தித்துவந்தால் நம் தேசத்திற்குச் சுகமும் சுபிக்ஷமும் வெகு சீக்கிரம் ஏற்படும் என்பது சத்தியம்; முக்காலும் சத்தியம்.

---

* In performing the "*Sila Vinyasa*" (laying of the foundation-stone) of *Sri Ananta Padmanabha Perumal* at Gandhi Nagar, Adyar on 12-10-1960, His Holiness Sri Sankaracharya of Sringeri was pleased to advise the large and distinguished gathering thus :—

" Bhagwan *alone* can fulfil man's desires. He is *sarva-vyapi*. But, you must have some *sadhana* to seek HIS help-this *sadhana* is *Thru-aradhana*. You must perform this sacred *aradhana* through some *roopa* (form) of the Lord and it is always preferable to have a *prathishta roopa* (idol). I, therefore, congratulate you on your efforts to construct a Temple for Lord Sri Ananta Padmanabha."

கோயில் தரிசன விதி

பெருமாள் கோயிலில் சென்றதும் த்வஜஸ்தம்பம் இருக் மானல் அதன் கீழோ, அல்லது பிரதான வாயிலின் கீழே ஸாஷ்டாங்கமாக அதாவது எட்டு அங்கங்களும் பூமியில் படுமா விழுந்து நமஸ்காரங்கள் செய்வது மிக முக்கியம்.

அநேகமாக, கோயிலுக்கு வெளியில் சிறிய திருவடி கோயி இருக்கும். அங்கு அநுமாரை ஸேவித்துவிட்டுக் கோயிலில் பிரவே சிக்கவேண்டும். கோயிலுக்குள் இருக்கும் த்வஜஸ்தம்பத்திற் எதிரில் ஸாஷ்டாங்கமாக விழுந்து ஸேவித்து அடுத்தபடியா ப்ரதான துவாரபாலகர்களை ஸேவித்து அனுமதி பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். பிறகு ஆழ்வார், ஆசார்யர் சந்நிதிகள் இருக்குமான அங்கு ஸேவிக்கவேண்டும். அப்படி ஆழ்வார், ஆசார்யர் ஸந்நிதிகள் இல்லாத சிறிய கோயில்களாக இருக்குமானல், முதலில் ஆசார்ய பூர்வாசார்யர்களை மானஸீகமாகத் தியானித்து அவர்களுடைய அனுக்கிர்ஹத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

பிறகு தாயார் ஸந்நிதிக்குச் சென்று அங்குள்ள துவாரபாலக களை ஸேவித்து அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு தாயாருக்கு அர்ச்சனை முதலானவை செய்யவேண்டும்.

அதன் பிறகு பிரதான பெருமாள் ஸந்நிதிக்கு எதிரிலுள்ள கருடாழ்வாரையும் துவாரபாலகர்களையும் மானஸீகமாகவாவது ஸேவித்துப் பகவானை ஸேவிக்க அனுமதியளிக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்த பிறகே, ஸந்நிதிக்குள்சென்று ச்ரிய: பதியான பகவானை ஸேவிக்கவேண்டும்.

அர்ச்சனைகள்செய்து, ஆரத்திகள் செய்வித்துத் தீர்த்தம், திருத் துழாய்ப் பிரஸாதம் இவைகளைப் பெற்றுக்கொண்டு வெளியில் வரு வது நலம். அர்ச்சனைகள் செய்ய முடியாவிட்டாலும் தீர்த்தம், சடாரி முதலிய பிரஸாதங்கள் கிடைக்க ஹேது இல்லாவிட்டாலும் கவலைவேண்டாம். ஸந்நிதிகளை பிரதக்ஷிணம் செய்து ஸேவித்தா லுமே ஜகத்ரக்ஷகன் அருள் நமக்கு நிச்சயம் உண்டு. பிறகு, சிறிது நேரம் கோயிலில் உட்கார்ந்து பகவானைச் சாந்தமாகப் பிரார்த் தித்துவிட்டு ப்ரதான துவாரபாலகர்களை மறுபடியும் மானஸீக மாக ஸேவித்து உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு மறுபடியும் துவஜஸ்தம் பத்திற்கு எதிரில் ஸாஷ்டாங்கமாக ஸேவித்துவிட்டு வெளியில் வர வேண்டும்.

பொதுவாக, பெரிய சிவன் கோயில்களில் ஸ்ரீ நந்திகேசுவரர் துவஜஸ்தம்பத்திற்கு அருகிலேயே பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருப் பார். அம்மாதிரிக் கோயில்களில் ஸேவார்த்திகள் ஸ்ரீ நந்தி பகவானது வாலை பக்தியுடன் தொட்டுக் கண்களில் ஒற்றிக்கொண்டு வணங்க வேண்டும். பிறகு அங்கிருந்துகொண்டே ஸ்ரீ நந்தி பகவானுடைய கொம்புகளின் மூலம் மூலஸ்தானத்தை நோக்கித் திருமுடியைச் செலுத்தி நமஸ்கரிக்க வேண்டும். அதன் பிறகு கோயிலுக்குள் பிர வேசித்து விநாயகமூர்த்தியை நமஸ்கரிக்கவேண்டும்.

அதன் பிறகு அங்கிருந்து நேராக மூலஸ்தானம் சென்று சிவ பிரானை ஸேவிக்க வேண்டும். பிறகு, அம்பாள் ஸந்நிதி தனியாக இருந்தால் அம்பாளை ஸேவித்துவிட்டுப் பிறகு கோயிலிலுள்ள மற்றைய பரிவார தேவதைகளை வணங்கவேண்டும். கடைசியில் சண்டிகேசுவரரைத் துதிசெய்து விடைபெற்று வெளியில் வரவேண்டும்.

பிரதானக் கோயிலில், ஸ்ரீ நந்தி பகவானோ த்வஜஸ்தம்பமோ இல்லாத கோயில்களில் முதலில் தும்பிமுகத்தோனைத் துதி செய்ய வேண்டும். பிறகு மேற்கூறிய விதம் கோயிலின் உட்சென்று ஸ்ரீ நந்தி பகவான் முதலிய ஸந்நிதிகளில் வழிபாடு செய்யவேண்டும்.

மதுரை மீனாக்ஷியம்மன் கோயில், திருநெல்வேலி காந்திமதியம்பாள் கோயில் போன்ற கோயில்களில், அம்பாள் கோயிலுக்குச் சென்று அங்குள்ள ஸ்ரீ விநாயக மூர்த்தியை வணங்கிவிட்டுப் பிறகு ஸ்ரீ அம்பாளைத் துதிசெய்த பிறகேதான் ஸ்ரீ நந்தி பகவான், சிவ பிரான் முதலியவர்களை நமஸ்கரிக்கவேண்டும.

நவக்ரஹ க்ஷேத்திரங்கள்

ஆதித்யாய ச ஸோமாய மங்களாய புதாய ச |
குரு ஶுக்ர சநிப்யஸ்ச ராஹவே கேதவே நம: ||

இந்த ஜன்மத்தில் நம் மக்கள் கடைத்தேற, இறைவனைப் பிரதிஷ்டை செய்த ஆலயங்களிலெல்லாம் நவக்கிரஹங்களையும் நம் முன்னோர் பிரதிஷ்டை செய்துள்ளனர்.

எனினும், நவக்ரஹங்கள் நம் நாட்டில், **எட்டு முக்கிய க்ஷேத்திரங்களில்** மூலஸ்தான மூர்த்தங்களுடன் சேர்த்தே பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளன. அவை யந்திர ரூபமாகவும், தத்தம் காயத்ரீ மந்திர ரூபமாகவும், அவ்வவ்விடங்களில் நித்யவாஸம் செய்து, அந்தந்த க்ஷேத்திர மூர்த்திகளைத் தரிசிப்போரின் கஷ்டங்களை நீக்கி இன்பத்தை யளிக்கின்றன என்று நம் புராதன கிரந்தங்களில் இருப்பதாக **ஸர்வஜனங்களுடைய க்ஷேமங்களை உத்தேசித்து 'ஆனந்த விகடன்' (1960) தீபாவளி மலரில் மிக அழகாகப் பிரசுரித்துள்ளார்கள்.**

இந்த எட்டு திவ்ய ஸ்தலங்களின் விவரங்களும், அந்தந்த க்ரஹத்திற்கான காயத்ரியும், அடுத்த பக்கத்தில் தந்திருக்கிறோம். பக்தர்கள், ஸாத்யமான ஸமயங்களில், இந்த க்ஷேத்திரங்களுக்குச் சென்று இந்த மூர்த்திகளைத் தரிசனம் செய்து வருவது நலம்.

தவிர, **'ஆனந்த விகடன்' (1960) தீபாவளி மலரில்**, இந்த எட்டு மூர்த்திகளையும், கண்ணையும் கருத்தையும் கவர்ந்து பக்தி நெறி பெருகும் வகையில் மிக அழகாக அச்சிட்டிருக்கிறார்கள். பக்தர்கள் தினமும், இந்த தீபாவளி மலர் மூலம், அம்மூர்த்திகளைப் பூஜித்து, நவக்ரஹ காயத்ரியையும் ஜபித்து வந்தால், அவர்கள் ஸகல க்ஷேமங்களையும் அடைவார்கள்.

சுபம்! சுபமே!!

க்ரஹம்	க்ஷேத்திரம்	மூர்த்தி	காயத்ரீ
சூரியன்	ஸூரியனார் கோவில் (ஆடுதுறை அருகில்-தஞ்சை ஜில்லா)	ஸ்ரீ சிவஸூரிய நாராயண ஸ்வாமி	அஶ்வ த்வஜாய வித்மஹே, பாஶ ஹஸ்தாய தீமஹி । தந்நஸ் ஸூர்ய : ப்ரசோதயாத் ‖
சந்திரன்	திருப்பதி	ஸ்ரீ வேங்கடாசலபதி	பத்ம த்வஜாய வித்மஹே, ஹேம ருபாய தீமஹி । தந்நஸ் ஸோம : ப்ரசோயாத் ‖
செவ்வாய்	பழநி	ஸ்ரீ தண்டாயுதபாணி	வீர த்வஜாய வித்மஹே, விக்ந ஹஸ்தாய தீமஹி । தந்நோ பௌம : ப்ரசோதயாத் ‖
புதன்	மதுரை	ஸ்ரீ சொக்கநாதர்	கஜ த்வஜாய வித்மஹே, ஶுக ஹஸ்தாய தீமஹி । தந்நோ புத : ப்ரசோதயாத் ‖
குரு	திருச்செந்தூர்	ஸ்ரீ பாலஸுப்ரஹ்மண்யம்	வ்ருஷப த்வஜாய வித்மஹே, க்ருணி ஹஸ்தாய தீமஹி । தந்நோ குரு : ப்ரசோதயாத் ‖
சுக்கிரன்	ஸ்ரீரங்கம்	ஸ்ரீரங்கநாதர்	அஶ்வ த்வஜாய வித்மஹே, தநுர் ஹஸ்தாய தீமஹி । தந்ந : ஶுக்ர : ப்ரசோதயாத் ‖
சனி	திருநள்ளாறு (காரைக்கால் அருகில்-தஞ்சை ஜில்லா)	ஸ்ரீ சனி பகவான்	காக த்வஜாய வித்மஹே, கட்க ஹஸ்தாய தீமஹி । தந்நோ மந்த : ப்ரசோதயாத் ‖
ராகு கேது	ஸ்ரீ காளஹஸ்தி	ஸ்ரீ காளஹஸ்தீச்வரர்	நகத்வஜாய வித்மஹே, பத்ம ஹஸ்தாய தீமஹி । தந்நோ ராஹு : ப்ரசோதயாத் ‖ அஶ்வ த்வஜாய வித்மஹே, [illegible] தநந : கேது : ப்ரசோதயாத் ‖

ஸ்ரீ விருஷப தேவர் அருளிச்செய்த

ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தி ஸ்தோத்திரம்

1. அகணித குணகண மப்ரமேயமாத்யம்
ஸகல ஜகத் ஸ்திதி ஸம்யமாதி ஹேதும் |
உபரத மனோயோகி ஹ்ருந் மந்திரம்தம்
ஸததமஹம் தக்ஷிணாமூர்த்தி மீடே ||

2. நிரவதி ஸுகம் இஷ்ட தாதார மீட்யம்
நதஜன மநஸ்தாப பேதைக தக்ஷம் |
பவ விபிந தவாக்னி நாமதேயம்
ஸததமஹம் தக்ஷிணாமூர்த்தி மீடே ||

3. த்ரிபுவன குரும் ஆகமைகப்ரமாணம்
த்ரி ஜகத்காரண ஸூத்ரயோக மாயம் |
ரவி சத பாஸ்வரம் ஈஹித ப்ரதானம்
ஸததமஹம் தக்ஷிணாமூர்த்தி மீடே ||

4. அவிரத பவ பாவனாதி தூரம்
பத பத்மத்வய பாவினா மதூரம் |
பவ ஜலதிஸுதா ரணாங்க்ரி போதம்
ஸததமஹம் தக்ஷிணாமூர்த்தி மீடே ||

[அடுத்த பக்கம்காண்க

5. க்ருத நிலய மநிசம் வடாக மூலே
நிகம சிகா வ்ராத போதிதைக ரூபம் |
த்ருத முத்ராங்குளி கம்ய சாரு போதம்
ஸததமஹம் தக்ஷிணாமூர்த்தி மீடே ||

6. த்ருஹிண ஸுத பூஜிதாங்க்ரி பத்மம்
பத பத்மாநத மோக்ஷ தாந தக்ஷம் |
க்ருத குருகுல வாஸ யோகி மித்ரம்
ஸததமஹம் தக்ஷிணாமூர்த்தி மீடே ||

7. யதி வர ஹ்ருதயே ஸதா விபாந்தம்
ரதிபதி சதகோடி ஸுந்தராங்க மாத்யம் |
பரஹித நிரதாத்மனாம் ஸுஸேவ்யம்
ஸததமஹம் தக்ஷிணாமூர்த்தி மீடே ||

8. ஸ்மித தவள விகாஸிதாநநாப்ஜம்
ச்ருதி ஸுலபம் வ்ருஷபாதிரூட காத்ரம் |
ஸித ஜலஜ ஸுசோப தேஹ காந்திம்
ஸததமஹம் தக்ஷிணாமூர்த்தி மீடே ||

9. வ்ருஷப க்ருதமிதம் இஷ்ட ஸித்திதம்
குருவரதேவ ஸந்நிதௌ படேத்ய: |
ஸகல துரித துக்க வர்க ஹாநிம்
வ்ரஜதிசிரம் க்ஞானவான் சம்புலோகம் ||

Printed at Jaya & Co. (Paramount Press), Triplicane, Madras-5.

ஸ்ரீராமஜயம்

ஸ்தோத்திர மாலை

ஆதித்யஹ்ருதயம்

[சூரிய பகவான் பிரத்யக்ஷ தெய்வமாகத் தரிசனம் தருகிறார். அவர்தம் திருவடிகளைப் போற்றியே ஸ்ரீ ராமசந்திர மூர்த்தி ராம-ராவண யுத்தத்தில் வெற்றி கண்டார். நித்யவாழ்க்கையில் ஸகல பாக்கியங்களும் பெற, பக்தர்கள் இதைத் தினமும் பாராயணம் செய்வது அவசியம். தவிர, பெரிய ஆபத்தோ, வருத்தமோ, சோதனையோ வரும் காலங்களில், இந்த ஸ்தோத்திரத்தைப் பூரண நம்பிக்கையுடன் ஒரே சமயத்தில் தொடர்ந்து 9 தடவை பாராயணம் செய்வோர் நிம்மதி பெறுவர் என்பது நிச்சயம்.]

ஸங்கல்பம்

மம சிந்தித மனோரத-அவாப்த்யர்த்தம் ஆதித்ய-
ஹ்ருதயஸ்தோத்ர மஹாமந்த்ர ஜபம் கரிஷ்யே.

ந்யாஸம்

ஓம், அஸ்ய ஸ்ரீ ஆதித்ய ஹ்ருதயஸ்தோத்ர மஹா மந்த்ரஸ்ய,
அகஸ்த்யோ பகவான் ரிஷி:-அநுஷ்டுப்ச்சந்த:
ஸ்ரீஸூர்யநாராயணோ தேவதா
நிரஸ்தாசேஷ விக்னதயா ஸர்வத்ர
ஜயஸித்த்யர்த்தே விநியோக:

த்யானம்

ஜயதி ஜயதி ஸூர்ய: ஸப்தலோகைகதீப:
கிரண ம்ருதிததாப: ஸர்வதுக்கஸ்ய ஹர்தா |
அருணகிரண கம்யஸ்சாதிராதித்யமூர்த்தி:
பரம பரம திவ்ய: பாஸ்கரஸ்தம் நமாமி ||

ததோ யுத்தபரிஶ்ராந்தம் ஸமரே சிந்தயா ஸ்த்திதம்
ராவணம் சாக்ரதோ த்ருஷ்ட்வா யுத்தாய ஸமுபஸ்த்திதம் (

தைவதைஶ்ச ஸமாகம்ய த்ரஷ்டு மப்யாகதோ ரணம்
உபாகம்யா ப்ரவீத் ராமம் அகஸ்த்யோ பகவாந் ரிஷி: (

ராம ராம மஹாபாஹோ ஶ்ருணு குஹ்யம் ஸநாதனம்
யேந ஸர்வாநரீந் வத்ஸ ஸமரே விஜயிஷ்யஸி

ஆதித்யஹ்ருதயம் புண்யம் ஸர்வ ஶத்ரு விநாஶநம்
ஜயாவஹம் ஜபேந்நித்யம் அக்ஷய்யம் பரமம் ஶிவம் (

ஸர்வமங்கள மாங்கள்யம் ஸர்வபாப ப்ரணாஶநம்
சிந்தாஶோக ப்ரஶமனம் ஆயுர்வர்த்தந முத்தமம் (

ரஶ்மிமந்தம் ஸமுத்யந்தம் தேவாஸுர நமஸ்க்ருதம்
பூஜயஸ்வ விவஸ்வந்தம் பாஸ்கரம் புவநேஶ்வரம் (

ஸர்வதேவாத்மகோ ஹ்யேஷ: தேஜஸ்வீ ரஶ்மிபாவந:
ஏஷ தேவாஸுரகணாந் லோகாந் பாதி கபஸ்திபி: (

ஏஷ ப்ரஹ்மா ச விஷ்ணுஶ்ச ஶிவ: ஸ்கந்த: ப்ரஜாபதி:
மஹேந்த்ரோ தநத: காலோ யமஸ் ஸோமோ ஹ்யபாம்பதி: (

பிதரோ வஸவஸ்ஸாத்யா ஹ்யஶ்விநௌ மருதோ மநு:
வாயுர்வஹ்நி: ப்ரஜா ப்ராண: ருதுகர்த்தா ப்ரபாகர: (

ஆதித்ய: ஸவிதா ஸூர்ய: கக: பூஷா கபஸ்திமாந்
ஸுவர்ணஸத்ருஶோ பாநு: ஹிரண்யரேதா திவாகர: (1

ஹரிதஶ்வ: ஸஹஸ்ரார்ச்சி: ஸப்தஸப்திர் மரீசிமாந்
திமிரோந்மதந: ஶம்பு: த்வஷ்டா மார்த்தாண்ட அம்ஶுமாந் (1

ஹிரண்யகர்ப்ப: ஶிஶிர: தபநோ பாஸ்கரோ ரவி:
அக்நிகர்ப்போ (அ)திதே: புத்ர: ஶங்க: ஶிஶிரநாஶந: (1

வ்யோமநாதஸ்தமோபேதீ ருக்யஜுஸ்ஸாமபாரக:
கநவ்ருஷ்டிரபாம் மித்ர: விந்த்யவீதீ ப்லவங்கம: (1

ஆதபீ மண்டலீ ம்ருத்யு: பிங்கல: ஸர்வதாபந:
கவிர்விஶ்வோ மஹாதேஜா: ரக்த: ஸர்வபவோத்பவ: (14

நக்ஷத்ர க்ரஹதாராணாம் அதிபோ விஶ்வபாவந:
தேஜஸாமபி தேஜஸ்வீ த்வாதஶாத்மந் நமோஸ்து தே (15

நம: பூர்வாய கிரயே பஶ்சிமாயாத்ரயே நம:
ஜ்யோதிர்கணாநாம் பதயே திநாதிபதயே நம: (16

ஜயாய ஜயபத்ராய ஹர்யஶ்வாய நமோ நம:
நமோநம: ஸஹஸ்ராம்ஶோ ஆதித்யாய நமோ நம: (17

நம உக்ராய வீராய ஸாரங்காய நமோ நம:
நம: பத்மப்ரபோதாய மார்த்தாண்டாய நமோ நம: (18

ப்ரஹ்மேசாநாச்யுதேசாய ஸூர்யாயாதித்யவர்ச்சஸே
பாஸ்வதே ஸர்வபக்ஷாய ரௌத்ராய வபுஷே நம: (19)

தமோக்நாய ஹிமக்நாய சத்ருக்நாயாமிதாத்மநே
க்ருதக்நக்நாய தேவாய ஜ்யோதிஷாம் பதயே நம: (20)

தப்தசாமீகராபாய வஹ்நயே விச்வகர்மணே
நமஸ்தமோபிநிக்நாய ருசயே லோகஸாக்ஷிணே (21)

நாசயத்யேஷ வை பூதம் ததேவ ஸ்ருஜதி ப்ரபு:
பாயத்யேஷ தபத்யேஷ வர்ஷத்யேஷ கபஸ்திபி: (22)

ஏஷ ஸுப்தேஷு ஜாகர்தி பூதேஷு பரிநிஷ்ட்டித:
ஏஷ சைவாக்நிஹோத்ரம் ச பலம் சைவாக்நிஹோத்ரிணாம் (23)

வேதாச்ச க்ரதவச்சைவ க்ரதூநாம் பலமேவ ச
யாநி க்ருத்யாநி லோகேஷு ஸர்வ ஏஷ ரவி: ப்ரபு: (24)

ஏநமாபத்ஸு க்ருச்ச்ரேஷு காந்தாரேஷு பயேஷு ச
கீர்தயந் புருஷ: கச்சித் நாவஸீததி ராகவ (25)

பூஜயஸ்வைநமேகாக்ர: தேவதேவம் ஜகத்பதிம்
ஏதத் த்ரிகுணிதம் ஜப்த்வா யுத்தேஷு விஜயிஷ்யஸி (26)

அஸ்மிந் க்ஷணே மஹாபாஹோ ராவணம் த்வம் வதிஷ்யஸி
ஏவமுக்த்வா ததாகஸ்த்யோ ஜகாம ச யதாகதம் (27)

ஏதச் ச்ருத்வா மஹாதேஜா: நஷ்டசோகோபவத் ததா
தாரயாமாஸ ஸுப்ரீத: ராகவ: ப்ரயதாத்மவாந் (28)

ஆதித்யம் ப்ரேக்ஷ்ய ஜப்த்வா து பரம் ஹர்ஷமவாப்தவாந்
த்ரிராசம்ய சுசிர்பூத்வா தநுராதாய வீர்யவாந் (29)

ராவணம் ப்ரேக்ஷ்ய ஹ்ருஷ்டாத்மா யுத்தாய ஸமுபாகமத்
ஸர்வயத்நேந மஹதா வதே தஸ்ய த்ருதோபவத் (30)

அத ரவி ரவதந் நிரீக்ஷ்ய ராமம்
முதிதமநா: பரமம் ப்ரஹ்ருஷ்யமாண: |
நிசிசரபதி ஸம்க்ஷயம் விதித்வா
ஸுரகணமத்யகதோ வசஸ்த்வரேதி || (31)

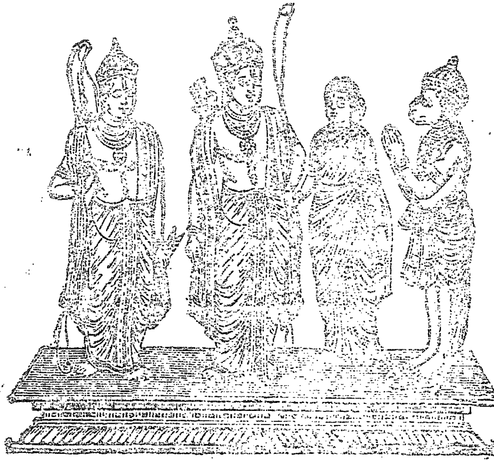
இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்ராமாயணே வால்மீகீயே
ஆதிகாவ்யே யுத்தகாண்டே
ஸப்தோத்தர சததம:
ஸர்க்க:

ஶ்ரீ:

ஶ்ரீ ராமசந்த்ராய நம:

காயத்ரீ ராமாயணம்

[ஶ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணமானது (24,000) இருபத்து நான்காயிரம் சுலோகங்கள் கொண்டதாகும். இருபத்து நான்கெழுத்துக்களை கொண்ட காயத்ரீ மஹா மந்திரத்தின் ஒவ்வோர் எழுத்தையும் ஒவ்வோர் ஆயிரம் முதல் சுலோகத்தின் முதல் எழுத்தாக அமைத்து, ராமாயணத்தை வால்மீகி பகவான் இயற்றியிருக்கிறார். அவ்விதம் அமைந்த 24 சுலோகங்களே காயத்ரீ ராமாயணமெனப்படும். இதைத் தினமும் பாராயணம் செய்வதால், வால்மீகி ராமாயணத்தைப் பூர்த்தியாகப் பாராயணம் செய்த பலனுடன், காயத்ரீ மந்திரத்தை ஜபித்த பலனும் உண்டாகும்.]

தபஸ் ஸ்வாத்யாயநிரதம் தபஸ்வீ வாக்விதாம் வரம் |
நாரதம் பரிபப்ரச்ச வால்மீகிர் முநிபுங்கவம் || (1)

ஸ ஹத்வா ராக்ஷஸாந் ஸர்வாந் யஜ்ஞக்நாந் ரகுநந்தந: |
ரிஷிபி: பூஜித: ஸம்யக் யதேந்த்ரோ விஜயீ புரா || (2)

விஶ்வாமித்ர: ஸ தர்மாத்மா ஶ்ருத்வா ஜனகபாஷிதம் |
வத்ஸ ராம தநு: பஶ்ய இதி ராகவமப்ரவீத் || (3)

துஷ்டாவாஸ்ய ததா வம்ஶம் ப்ரவிஶ்ய ஸ விஶாம்பதே: |
ஶயனீயம் நரேந்த்ரஸ்ய ததாஸாத்ய வ்யதிஷ்டத || (4)

வநவாஸம் ஹி ஸங்க்யாய வாஸாம்ஸ்யாபரணாநி ச |
பர்த்தாரமநுகச்சந்த்யை ஸீதாயை ஶ்வஶுரோ ததௌ || (5)

ராஜா ஸத்யம் ச தர்மம் ச ராஜா குலவதாம் குலம் |
ராஜா மாதா பிதா சைவ ராஜா ஹிதகரோ ந்ருணாம் || (6)

நிரீக்ஷ்ய ஸுமுஹூர்த்தம் து ததர்ஶ பரதோ குரும் |
உடஜே ராமமாஸீநம் ஜடாவல்கலதாரிணம் || (7)

யதி புத்தி: க்ருதா த்ரஷ்டும் அகஸ்த்யம் தம் மஹாமுனிம் |
அத்யைவ கமநே புத்திம் ரோசயஸ்வ மஹாயஶ: || (8)

பரதஸ்யார்யபுத்ரஸ்ய ஶ்வஶ்ரூணாம் மம ச ப்ரபோ |
ம்ருகரூபமிதம் வ்யக்தம் விஸ்மயம் ஜநயிஷ்யதி || (9)

கச்ச ஶீக்ரமிதோ ராம ஸுக்ரீவம் தம் மஹாபலம் |
வயஸ்யம் தம் குரு க்ஷிப்ரம் இதோ கத்வாத்ய ராகவ || (10)

தேஶகாலௌ ப்ரதீக்ஷஸ்வ க்ஷமமாண: ப்ரியாப்ரியே |
ஸுகதுக்கஸஹ: காலே ஸுக்ரீவவஶகோ பவ || (11)

வந்த்யாஸ்தே து தபஸ்ஸித்தா: தாபஸா வீதகல்மஷா: |
ப்ரஷ்டவ்யா சாபி ஸீதாயா: ப்ரவ்ருத்திர்விநயாந்விதை: || (12)

ஸ நிர்ஜித்ய புரீம் ஶ்ரேஷ்ட்டாம் லங்காம் தாம் காமரூபிணீம் |
விக்ரமேண மஹாதேஜா ஹனுமாந் கபிஸத்தம: || (13)

தந்யா தேவாஸ்ஸகந்தர்வா: ஸித்தாஶ்ச பரமர்ஷய: |
மம பஶ்யந்தி யே நாதம் ராமம் ராஜீவலோசனம் || (14)

மங்கலாபிமுகீ தஸ்ய ஸா ததாஸீந் மஹாகபே: |
உபதஸ்த்தே விசாலாக்ஷீ ப்ரயதா ஹவ்யவாஹநம் || (15)

ஹிதம் மஹார்த்தம் ம்ருது ஹேதுஸம்ஹிதம்
வ்யதீதகாலாயதி ஸம்ப்ரதிக்ஷமம் |
நிஶம்ய தத்வாக்ய முபஸ்த்திதஜ்வர:
ப்ரஸங்கவா நுத்தரமேத தப்ரவீத் || (16)

தர்மாத்மா ரக்ஷஸாம் ஶ்ரேஷ்ட: ஸம்ப்ராப்தோயம் விபீஷண:
லங்கைஶ்வர்யம் த்ருவம் ஶ்ரீமாநயம் ப்ராப்நோத்யகண்டகம் (17)

யோ வஜ்ரபாதாஶநிஸந்நிபாதாந்
ந சுக்ஷுபே நாபி சசால ராஜா |
ஸ ராமபாணாபிஹதோ ப்ருஶார்த்த:
சசால சாபம் ச முமோச வீர: || (18)

யஸ்ய விக்ரமமாஸாத்ய ராக்ஷஸா நிதநம் கதா: |
தம் மந்யே ராகவம் வீரம் நாராயண மநாமயம் || (19

நூ தே தத்ருஶிரே ராமம் தஹந்த மரிவாஹிநீம் |
மோஹிதா: பரமாஸ்த்ரேண காந்தர்வேண மஹாத்மநா ||

ப்ரணம்ய தேவதாப்யஶ்ச ப்ராஹ்மணேப்யஶ்ச மைதிலீ |
பத்தாஞ்ஜலிபுடா சேதமுவாசாக்நிஸமீபத: ||

சலநாத் பர்வதேந்த்ரஸ்ய கணோ தேவாஶ்ச கம்பிதா: |
சசால பார்வதீ சாபி ததாஶ்லிஷ்டா மஹேஶ்வரம் ||

தாரா: புத்ரா: புரம் ராஷ்ட்ரம் போகாச்சாதநபோஜனம் |
ஸர்வமேவாவிபக்தம் நோ பவிஷ்யதி ஹரீஶ்வர ||

யாமேவ ராத்ரிம் ஶத்ருக்ன: பர்ணசாலா முபாவிஶத் |
தாமேவ ராத்ரிம் ஸீதாபி ப்ரஸூதா தாரகத்வயம் ||

பலச்ருதி

இதம் ராமாயணம் க்ருத்ஸ்நம் காயத்ரீ பீஜஸம்யுதம் |
த்ரிஸந்த்யம் ய: படேந்நித்யம் ஸர்வபாபை: ப்ரமுச்யதே ||

திருச்சித்திரகூடம் (தில்லை)

அங்கணெடு மதிள்புடைசூ ழயோத்தி யென்னும்
அணிநகரத் துலகனைத்தும் விளக்கும் சோதி,
வெங்கதிரோன் குலத்துக்கோர் விளக்காய்த் தோன்றி
விண்முழுது முய்யக்கொண்ட வீரன் றன்னை,
செங்கணெடுங் கருமுகிலை யிராமன் றன்னைத்
தில்லைநகர்த் திருச்சித்ர கூடந்தன்னுள்,
எங்கள் தனிமுதல்வனை யெம்பெருமான் றன்னை
என்றுகொலோ கண்குளிரக் காணு நாளே.

— பெருமாள் திருமொழி

ஸ்ரீ

பெரியவாச்சான் பிள்ளை தொகுத்தருளிய

திவ்யப் பிரபந்த பாசுர ராமாயணம்

[பகவத்குணானுபவங்களில் ஆழ்ந் தமிழ்ந்தவர்கள் பன்னிரு ஆழ்வார்கள். ஆங்காங்கே கோயில் கொண்டெழுந் தருளியிருக்கும் எம்பெருமானின் அர்ச்சாமூர்த்திகளைக் கண்ணாரக் கண்டு, அவன் திருவிளையாடல்களை யும் அவதார வைபவங்களையும் நினைந்து நினைந்து இவ்வாழ்வார்கள் உள்ளம் நெகிழ வாயாரப் பாடியவை களின் தொகுப்பே நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தம் எனப்படுகின்றது. ராமா யண தத்வார்த்தங்களை உலகுக்கு உவந் தருளிய பெரியவாச்சான் பிள்ளை என்னும் மாமுனிவர், பன்னிரு ஆழ் வார்களின் திவ்யப் பிரபந்த பாசுரங் களிலுள்ள பதங்களையே தொகுத்து, ராமாயணமாக அருளிச்செய்திருக்கி றார். இதை அநுதினமும் பாராயணம் செய்தால், நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தத்தைப் பாராயணம் செய்த பலனும், ராமாயண பாராயண பலனும் ஒருங்கே கிடைக்கும்.]

பால காண்டம்

திருமடந்தை மண்மடந்தை இருபாலும் திகழ
நலமந்தமில்லதோர் நாட்டில்
அந்தமில் பேரின்பத்தடிய ரோடு
ஏழுலகும் தனிக்கோல் செல்ல வீற்றிருக்கும்
அயர்வறும் அமரர்கள் அதிபதி யான
அணியார் பொழில்சூழ் அரங்க நகரப்பன்
அலைநீர்க் கடலுள் அழுந்தும் நாவாய் போல்
ஆவாரார் துணையென்று துளங்கும்
நல்ல அமரர் துயர் தீர
வல்லரக்கர் இலங்கை பாழ்படுக்கஎண்ணி
மண்ணுலகத்தோ ருய்ய
அயோத்தி என்னும் அணி நகரத்து
வெங்கதிரோன் குலத்துக்கோர் விளக்காய்க்
கௌசலைதன் குல மதலையாய்த்

தயரதன் தன் மகனாய்த் தோன்றிக்
குணம் திகழ் கொண்டலாய்
மந்திரங்கொள் மறைமுனிவன் வேள்வி காக்கநடந்து
வந்தெதிர்ந்த தாடகை தன்உரத்தைக் கீறி
வல்லரக்கர் உயிருண்டு கல்லைப் பெண்ணாக்கிக்
காரார் திண்சிலை யிறுத்து,
மைதிலியை மணம் புணர்ந்து
இருபத் தொருகால் அரசு களை கட்ட
மழுவாளி வெவ்வரி நற்சிலை வாங்கி வென்றிகொண்டு
அவன் தவத்தை முற்றும் செற்று
அம்பொனெடு மணிமாட அயோத்தி எய்தி

அயோத்தியா காண்டம்

அரியணை மேல் மன்னன் ஆவான் நிற்கக்
கொங்கைவன் கூனி சொற் கொண்ட
கொடிய கைகேயி வரம் வேண்ட
அக் கடிய சொற் கேட்டு
மலக்கியமா மனத்தனனாய் மன்னவனுமறாதொழியக்
குலக்குமரா! காடுறையப் போ என்று விடை கொடுப்ப
இந்நிலத்தை வேண்டாது
ஈன்றெடுத்த தாயரையும் இராச்சியமும் ஆங்கொழிந்து
மைவாய களிறொழிந்து மாவொழிந்து தேரொழிந்து
கலனணியாதே காமரெழில் விழலுடுத்து
அங்கங்கள் அழகு மாறி
மானமரு மென்னோக்கி வைதேவி யின் துணையா
இளங்கோவும் வாளும் வில்லும் கொண்டு பின்செல்லக்
கலையும் கரியும் பரிமாவும்
திரியும் கானம் கடந்து போய்ப்
பத்தியுடைக் குகன் கடத்தக் கங்கை தன்னைக் கடந்து
வனம் போய்ப் புக்குக் காயொடு நீடு கனியுண்டு
வியன் கானம ரத்தி நீழல்
கல்லணைமேல் கண் துயின்று
சித்திரகூடத் திருப்ப, தயரதன் தான்
"நின் மகன் மேல் பழிவிளைத் திட்டு
என்னையும் நீள்வானில் போக்க
என் பெற்றாய் கைகேசி!
நானும் வானகமே மிக விரும்பிப் போகின்றேன்"
என்று வானேறத்
தேனமரும் பொழில்சாரல் சித்திரகூடத்து
ஆனை புரவி தேரொடு காலாள்
அணி கொண்ட சேனை சுமந்திரன்
வசிட்டருடன் பரத நம்பி பணியத்

தம்பிக்கு மரவடியை வான்பணயம் வைத்துக் குவலயத்
துங்கக் கரியும் பரியும் இராச்சியமும்
எங்கும் பரதற் கருளிவிடை கொடுத்துத்
திருவுடைய திசைக்கருமம் திருத்தப்போய்த்
தண்ட காரணியம் புகுந்து

ஆரண்ய காண்டம்

மறை முனிவர்க்கு
'அஞ்சேல்மின்!' என்று விடை கொடுத்து
வெங்கண் விறல் விராதனுக விற்குனித்து
வண்டமிழ் மாமுனி கொடுத்த வரிவில் வாங்கிப்
புலர்ந்தெழுந்த காமத்தால் சீதைக்கு நேராவன்
என்னப் பொன்னிறங் கொண்ட
சுடு சினத்த சூர்ப்பணகாவைக்
கொடி மூக்கும் காதி ரண்டும்
கூரார்ந்த வாளால் ஈரா விடுத்துக்
கரனோடு தூடணன் தன்னுயிரை வாங்க
அவள் கதறித் தலையில் அங்கை வைத்து
மலையிலங்கை யோடிப்புகக்
கொடுமையில் கடுவிசை அரக்கன்
அலை மலி வேற் கண்ணளை அகல்விப்பான்
ஓருருவாய் மானை யமைத்துச் சிற்றெயிற்று
முற்றல் மூங்கில் மூன்று தண்டத்தனாய் வஞ்சித்து
இலைக் குரம்பில் தனி யிருப்பில்
கனி வாய்த் திருவினைப் பிரித்து
நீள் கடல்சூழ் இலங்கையில்
அரக்கர் குடிக்கு நஞ்சாகக் கொடுபோய்
வம்புலாங்கடிகாவில் சிறையாய்வைக்க
அயோத்தியர்கோன் மாயமான் மாயச் செற்று
அலைமலிவேற் கண்ணளை அகன்று தளர்வெய்திச்
சடாயுவை வைகுந்தத்தேற்றிக்
கங்குலும் பகலும் கண் துயிலின்றிக்
கானகம் படி யுலாவி யுலாவிக்
கணை யொன்றினால் கவந்தனை மடித்துச்
சவரி தந்த கனியுவந்து

கிஷ்கிந்தா காண்டம்

வன மருவு கவியரசன் தன்னோடு காதல்கொண்டு
மரா மரமேழெய்து
உருத்தெழு வாலி மார்பில்
ஒரு கணை உருவ ஓட்டிக்
கருத்துடைத் தம்பிக்கு

இன்பக் கதிர் முடி அரசளித்து
வானரக் கோனுடனிருந்து வைதேகி தனைத்தேட
விடுத்த திசைக் கருமம் திருத்து
திறல் விளங்கு மாருதியும்
மாயோன் தூதுரைத்தல் செப்ப!

சுந்தர காண்டம்

சீராரும் திறல் அநுமன் மாக்கடலைக் கடந்தேறி
மும்மதிள்நீள் இலங்கை புக்குக்கடிகாவில்
வாராருமுலை மடவாள் வைதேவி தனைக்கண்டு
நின்னடியேன் விண்ணப்பம் கேட்டருளாய் !
அயோத்தி தன்னில் ஓர்
இடவகையில் எல்லியம் போதினிதிருத்தல்
மல்லிகை மாமாலை கொண்டங்கார்த்ததும்
கலக்கியமா மனத்தளாய்க் கைகேயி வரம்வேண்ட
மலக்கியமா மனத்தனனாய் மன்னவனும் மறாதொழியக்
'குலக்குமரா! காடுறையப்போ' என்று விடை கொடுப்ப
இலக்குமணன் தன்னோடங்கேகியதும்,
கங்கை தன்னில்,
கூரணிந்த வேல்வலவன் குகனோடு
சீரணிந்த தோழமை கொண்டதுவும்,
சித்திரகூடத் திருப்பப் பரத நம்பி பணிந்ததுவும்
சிறுகாக்கை முலைதீண்ட மூவுலகும் திரிந்தோடி
'வித்தகனே! ராமாஓ! நின்னபயம்' என்ன
அத்திரமே அதன் கண்ணை அறுத்ததுவும்
பொன்னொத்த மானொன்று புகுந்தினிது விளையாட
நின்னன்பின் வழிநின்று சிலைபிடித் தெம்பிரானேகப்
பின்னேயங்கு இலக்குமணன் பிரிந்ததுவும்
அயோத்தியர் கோனுரைத்த அடையாளம்
ஈதவன்கை மோதிரமே' என்று
அடையாளம் தெரிந்துரைக்க
மலர்குழலாள் சீதையும்,
வில்லிறுத்தான் மோதிரம் கண்டு,
'அநுமான் அடையாளம் ஒக்கும்' என்று
உச்சிமேல் வைத்துகக்கத்
திறல் விளங்கு மாருதியும்
இலங்கையர்கோன் மாக்கடிகாவை யிறுத்து,
காதல் மக்களும் சுற்றமும் கொன்று,
கடி இலங்கை மலங்க எரித்து
அரக்கர்கோன் சினமழித்து மீண்டு, அன்பினால்
அயோத்தியர்கோன் தளிர்புரையும் அடியிணை பணிய

யுத்த காண்டம்

கான எண்கும் குரங்கும் முசுவும்
படையாக் கொடியோனிலங்கை புகலுற்று
அலையார் கடற்கரை வீற்றிருந்து
செல்வ விபீடணற்கு நல்லானாய்
விரிநீ ரிலங்கை யருளிச்
சரண்புக்க குரைகடலை அடலம்பால் மறுகஎய்து,
கொல்லை விலங்கு பணிசெய்ய
மலையாலணைகட்டி மறுகரையேறி
இலங்கை பொடி பொடியாகச்
சிலைமலி செஞ்சரங்கள் செல வுய்த்துக்
கும்பனொடு நிகும்பனும்பட
இந்திரசித் தழியக் கும்பகர்ணன் பட
அரக்கராவி மாள, அரக்கர்
கூத்தர் போலக் குழமணி தூரமாட
இலங்கை மன்னன் முடி யொருபதும்
தோளிருபதும் போயுதிரச்
சிலைவளைத்துச் சரமழை பொழிந்து
கரந்துணிந்து வெற்றிகொண்ட செருக்களத்துக்
கடிக்கமல நான்முகனும் கண்மூன்றத்தானும்
எண்மர் பதினொருவர் ஈராறுவர் ஓரிருவர்
மற்றுமுள்ள வானவர் மலர்மழை பொழிந்து
மணிமுடி பணிதர அடியிணை வணங்கக்
கோலத்திருமா மகளோடு
செல்வவீடணன் வானரக் கோனுடன்
இலகுமணி நெடுந்தேரேறி,
சீரணிந்த குகனொடுகூடி
அங்கணெடு மதிள்புடைசூழ் அயோத்தி எய்தி
நன்னீராடிப்
பொங்கிளவாடை யரையில் சாத்தித்
திருச்செய்ய முடியும் ஆரமும் குழையும்
முதலா மேதகு பல்கலனணிந்து
சூட்டு நன் மாலைகளணிந்து
பரதனும் தம்பி சத்துருக்கனனும்
இலக்குமணனும் இரவு நண்பகலும் ஆட்செய்ய
வடிவிணை இல்லாச் சங்குதங்கு முன்கை நங்கை
மலர்க்குழலாள் சீதையும் தானும்
கோப்புடைய சீரிய சிங்காதனத்திருந்து ஏழுலகுந்
தனிக்கோல் செல்ல வாழ்வித்தருளினார்.

ஶ்ரீராம:

ஆஞ்ஜநேயாஷ்டோத்தரம்

ஆஞ்ஜநேயோ மஹாவீரோ ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: |
தத்வஜ்ஞாந ப்ரதஸ் ஸீதாதேவீமுத்ரா ப்ரதாயக: || (1

அஶோகவனிகாச்சேத்தா ஸர்வமாயாவிபஞ்ஜன: |
ஸர்வபந்த்த விமோக்தா ச ரக்ஷோவித்வம்ஸ காரக: || (2

பரவித்யா பரீஹார: பரஶௌர்ய விநாஶந: |
பரமந்த்ர நிராகர்தா பரயந்த்ர ப்ரபேதக: || (3

ஸர்வக்ரஹ விநாஶீ ச பீமஸேந ஸஹாயக்ருத் |
ஸர்வது:கஹரஸ் ஸர்வ லோகசாரீ மநோஜவ: || (4

பாரிஜாதத்ருமூலஸ்த்த: ஸர்வமந்த்ரஸ்வரூபவாந் |
ஸர்வதந்த்ர ஸ்வரூபீ ச ஸர்வயந்த்ராத்மகஸ்ததா || (5

கபீஶ்வரோ மஹாகாய: ஸர்வரோகஹர: ப்ரபு: |
பலஸித்திகரஸ் ஸர்வவித்யாஸம்பத் ப்ரதாயக: || (6

கபிஸேநா நாயகஶ்ச பவிஷ்யச்சதுராநந: |
குமார ப்ரஹ்மசாரீ ச ரத்நகுண்டல தீப்திமாந் || (7

ஸஞ்சலத்வால ஸந்நத்த லம்பமாந சிகோஜ்வல: |
கந்த்தர்வவித்யா தத்வஜ்ஞோ மஹாபல பராக்ரம: || (8

காராக்ருஹ விமோக்தா ச ஶ்ருங்க்கலா பந்த்தமோசக: |
ஸாகரோத்தாரக: ப்ராஜ்ஞோ ராமதூத: ப்ரதாபவாந் || (9

வாநர: கேஸரீஸுத: ஸீதாஶோக நிவாரண: |
அஞ்ஜநா கர்ப்ப ஸம்பூதோ பாலார்க ஸத்ருஶாநந: || (10

விபீஷண ப்ரியகரோ தமகரீவ குலாந்தக: |
லக்ஷ்மண ப்ராணதாதா ச வஜ்ரகாயோ மஹாத்யுதி: || (11)

சிரஞ்ஜீவீ ராமபக்தோ தைத்யகார்ய விகாதக: |
அக்ஷஹந்தா காஞ்சநாப: பஞ்சவக்த்ரோ மஹாதபா: || (12)

லங்கிணீ பஞ்ஜந: ஸ்ரீமாந் ஸிம்ஹிகா ப்ராண பஞ்ஜக: |
கந்த்தமாதந சைலஸ்த்தோ லங்காபுர விதாஹக: || (13)

ஸுக்ரீவஸசிவோ தீர: ஶூரோ தைத்யகுலாந்தக: |
ஸுரார்ச்சிதோ மஹாதேஜா: ராமசூடாமணிப்ரத: || (14)

காமரூபீ பிங்கலாக்ஷோ வார்த்திமைநாக பூஜித: |
கபளீக்ருத மார்தாண்ட மண்டலோ விஜிதேந்த்ரிய: || (15)

ராமஸுக்ரீவ ஸந்த்தாதா மஹாராவண மர்தந: |
ஸ்படிகாபோ வாகதீஶோ நவவ்யாக்ருதி பண்டித: || (16)

சதுர்பாஹுர் திநபந்த்து: மஹாத்மா பக்தவத்ஸல: |
ஸஞ்ஜீவந நகாஹர்தா சுசிர்வாக்மீ த்ருடவ்ரத: || (17)

காலநேமிப்ரமதநோ ஹரிமர்கட மர்கட: |
தாந்த:ஶாந்த: ப்ரஸந்நாத்மா ஶதகண்ட்ட மதாபஹ்ருத் || (18)

யோகீ ராமகதாலோல: ஸீதாந்வேஷண பண்டித: |
வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரோ வஜ்ரநகோ ருத்ரவீர்ய ஸமுத்பவ: || (19)

இந்த்ரஜித் ப்ரஹிதாமோக ப்ரஹ்மாஸ்த்ர விநிவாரக: |
பார்த்த த்வஜாக்ர ஸம்வாஸீ ஶரபஞ்ஜர பேதக: || (20)

தமபாஹுர்லோகபூஜ்யோ ஜாம்பவத் ப்ரீதிவர்த்தந: |
ஸீதாஸமேத ஸ்ரீராம பாதஸேவா துரந்தர: || (21)

இத்யேவம் ஸ்ரீ ஹநுமதோ நாம்நா மஷ்டோத்தரம் ஶதம் |
ய:படேச்ச்ருணுயாந் நித்யம் ஸர்வாந்காமா நவாப்நுயாத் || (22)

ஆஞ்ஜநேயாஷ்டோத்தரம் ஸமாப்தம்.

ஸ்ரீ

ஆஞ்ஜநேயாஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

ஓம் ஆஞ்ஜநேயாய நம:
ஓம் மஹாவீராய நம:
ஓம் ஹநுமதே நம:
ஓம் மாருதாத்மஜாய நம:
ஓம் தத்வஜ்ஞாந ப்ரதாய நம:
ஓம் ஸீதாதேவீ முத்ராப்ரதாய
[காய நம:
ஓம் அஶோகவநிகாச்சேத்ரே
[நம:
ஓம்ஸர்வமாயாவிபஞ்ஜநாய நம:
ஓம் ஸர்வபந்த்த விமோக்த்ரே
[நம:
ஓம் ரக்ஷோ வித்வம்ஸ காரகாய
[நம:
ஓம் பரவித்யா பரீஹாராய நம:
ஓம் பரஶௌர்ய விநாஶநாய
[நம:
ஓம் பரமந்த்ர நிராகர்த்ரே நம:
ஓம் பரயந்த்ர ப்ரபேதகாய நம:
ஓம் ஸர்வக்ரஹ விநாஶிநே நம:
ஓம் பீமஸேன ஸஹாயக்ருதே
[நம:
ஓம் ஸர்வதுக்கஹராய நம:
ஓம் ஸர்வலோகசாரிணே நம:
ஓம் மநோஜவாய நம:
ஓம் பாரிஜாத த்ருமூலஸ்த்தாய
[நம:
ஓம் ஸர்வமந்த்ர ஸ்வரூபவதே
[நம:
ஓம் ஸர்வயந்த்ர ஸ்வரூபிணே
[நம:
ஓம் ஸர்வதந்த்ராத்மகாய நம:
ஓம் கபீஶ்வராய நம:
ஓம் மஹாகாயாய நம:
ஓம் ஸர்வரோகஹராய நம:
ஓம் ப்ரபவே நம:
ஓம் பலஸித்திகராய நம:

ஓம் ஸர்வவித்யா ஸம்பத் ப்ரதா
[யகாய நம:
ஓம் கபிஸேநா நாயகாய நம:
ஓம் பவிஷ்யச் சதுராநநாய நம:
ஓம் குமார ப்ரஹ்மசாரிணே
[நம:
ஓம் ரத்நகுண்டல தீப்திமதே
[நம:
ஓம் ஸஞ்சலத்வால ஸந்நத்த
லம்பமாந ஶிகோஜ்வலாய நம:
ஓம் கந்தர்வவித்யா தத்வஜ்
[ஞாய நம:
ஓம் மஹாபல பராக்ரமாய நம:
ஓம் காராக்ருஹ விமோக்த்ரே
[நம:
ஓம் ஶ்ருங்கலாபந்த மோச
[காய நம:
ஓம் ஸாகரோத்தாரகாய நம:
ஓம் ப்ராஜ்ஞாய நம:
ஓம் ராமதூதாய நம:
ஓம் ப்ரதாபவதே நம:
ஓம் வாநராய நம:
ஓம் கேஸரிஸுதாய நம:
ஓம் ஸீதாஶோக நிவாரணாய
[நம:
ஓம் அஞ்ஜநாகர்ப்ப ஸம்பூதாய
[நம:
ஓம் பாலார்க ஸத்ருஶாநநாய
[நம:
ஓம் விபீஷண ப்ரியகராய நம:
ஓம் தஶக்ரீவ குலாந்தகாய நம:
ஓம் லக்ஷ்மண ப்ராண தாத்ரே
[நம:
ஓம் வஜ்ரகாயாய நம:
ஓம் மஹாத்யுதயே நம:
ஓம் சிரஞ்ஜீவிநே நம:
ஓம் ராமபக்தாய நம:

ஓம் தைத்யகார்ய விகாதகாய நம:
ஓம் அக்ஷஹந்த்ரே நம:
ஓம் காஞ்சநாபாய நம:
ஓம் பஞ்சவக்த்ராய நம:
ஓம் மஹாதபஸே நம:
ஓம் லங்கிணீ பஞ்ஜநாய நம:
ஓம் ஸ்ரீமதே நம:
ஓம் ஸிம்ஹிகா ப்ராண பஞ்ஜநாய நம:
ஓம் கந்தமாதந சைலஸ்தாய நம:
ஓம் லங்காபுர விதாஹகாய நம:
ஓம் ஸுக்ரீவ ஸசிவாய நம:
ஓம் தீராய நம:
ஓம் ஶூராய நம:
ஓம் தைத்யகுலாந்தகாய நம:
ஓம் ஸுரார்சிதாய நம:
ஓம் மஹாதேஜஸே நம:
ஓம் ராமசூடாமணி ப்ரதாய நம:
ஓம் காமரூபிணே நம:
ஓம் பிங்களாக்ஷாய நம:
ஓம் வார்த்திமைநாக பூஜிதாய நம:
ஓம் கபளீக்ருத மார்த்தாண்ட மண்டலாய நம:
ஓம் விஜிதேந்த்ரியாய நம:
ஓம் ராமஸுக்ரீவ ஸந்தாத்ரே நம:
ஓம் மஹாராவண மர்தநாய நம:
ஓம் ஸ்படிகாபாய நம:
ஓம் வாகதீபாய நம:
ஓம் நவ வ்யாக்ருதி பண்டிதாய நம:
ஓம் சதுர்பாஹவே நம:
ஓம் தீனபந்தவே நம:
ஓம் மஹாத்மநே நம:
ஓம் பக்தவத்ஸலாய நம:
ஓம் ஸஞ்ஜீவந நகாஹர்த்ரே நம:
ஓம் ஶுசயே நம:
ஓம் வாக்மிநே நம:
ஓம் த்ருடவ்ரதாய நம:
ஓம் காலநேமிப்ரமதனாய நம:
ஓம் ஹரிமர்கட மர்கடாய நம:
ஓம் தாந்தாய நம:
ஓம் ஶாந்தாய நம:
ஓம் ப்ரஸந்நாத்மநே நம:
ஓம் ஶதகண்ட்ட மதாபஹ்ருதே நம:
ஓம் யோகிநே நம:
ஓம் ராமகதா லோலாய நம:
ஓம் ஸீதாந்வேஷண பண்டிதாய நம:
ஓம் வஜ்ரதம்ஷ்ட்ராய நம:
ஓம் வஜ்ரநகாய நம:
ஓம் ருத்ரவீர்ய ஸமுத்பவாய நம:
ஓம் இந்த்ரஜித் ப்ரஹிதாமோக ப்ரஹ்மாஸ்த்ர விநிவாரகாய நம:
ஓம் பார்த்த த்வஜாக்ர ஸம்வாஸிநே நம:
ஓம் ஶரபஞ்ஜரபேதகாய நம:
ஓம் தஶபாஹவே நம:
ஓம் லோகபூஜ்யாய நம:
ஓம் ஜாம்பவத் ப்ரீதிவர்த்தனாய நம:
ஓம் ஸீதாஸமேத ஸ்ரீராமபாத ஸேவா துரந்தராய நம:

ஆஞ்ஜநேயாஷ்டோத்தரஶத நாமாவளி ஸமாப்தம்.

ஶ்ரீ:

ஸீதாஷ்டோத்தரம்

[‘ராமாயணம் என்பது ஸீதாதேவியின் மாபெரும் சரித்திரமே’ என்று வால்மீகி பகவானே சொல்லுகிறார். ஸகலஜகன்மாதாவான திருவின் திருவவதாரமான மைதிலியின் திருமேனியழகையும், கல்யாணகுணங்களையும் பற்றி ராமாயண பாத்திரங்களின் வாயிலாக வந்த, வால்மீகியின் வசனங்களைத் தொகுத்து இந்த ஸீதாஷ்டோத்தர ஶதநாமஸ்தோத்திரம் அமைக்கப் பெற்றிருக்கிறது. ஆகையால் இதைப் பாராயணம் செய்து, இந்நாமங்களால் அர்ச்சனை செய்யும் மக்களுக்குத் தேவியின் அருளால், எண்ணிய காரியங்கள் யாவும் கைகூடும்.]

ஸீதா பதிவ்ரதா தேவீ மைதிலீ ஜநகாத்மஜா |
அயோநிஜா வீர்யஶுல்கா ஶுபா ஸுரஸுதோபமா ‖ (1)

வித்யுத்ப்ரபா விஶாலாக்ஷீ நீலகுஞ்சிதமூர்தஜா |
அபிராமா மஹாபாகா ஸர்வாபரணபூஷிதா ‖ (2)

பூர்ணசந்த்ராநநா ராமா தர்மக்ஞா தர்மசாரிணீ |
பதிஸம்மாநிதா ஸுப்ரூ: ப்ரியார்ஹா ப்ரியவாதிநீ ‖ (3)

ஶுபாநநா ஶுபாபாங்கா ஶுபாசாரா யஶஸ்விநீ |
மனஸ்விநீ மத்தகாஶிநீ யநகா ச தபஸ்விநீ ‖ (4)

தர்மபத்நீ ச வைதேஹீ ஜாநகீ மதிரேக்ஷணா |
தாபஸீ தர்மநிரதா நியதா ப்ரஹ்மசாரிணீ ‖ (5)

ம்ருதுஶீலா சாருததீ சாருநேத்ர விலாஸிநீ |
உத்புல்லலோசநா காந்தா பர்த்ருவாத்ஸல்ய பூஷணா ‖ (6)

ஸ்வபாவதநுகா ஸாத்வீ பத்மாக்ஷீ பங்கஜப்ரியா |
விசக்ஷணநவத்யாங்கீ ம்ருதுபூர்வாபிபாஷிணீ ‖ (7)

அக்லிஷ்டமால்யாபரணா வராரோஹா வராங்கநா |
ஸதீ கமலபத்ராக்ஷீ ம்ருகஶாவ நிபேக்ஷணா ‖ (8)

மஹாகுலீநா பிம்போஷ்டீ பீதகௌஶேய வாஸிநீ |
வீரபார்த்திவபத்நீ ச விஶ்ருத்தா விநயாந்விதா ‖ (9)

ஸுகுமாரீ ஸுமத்யா ச ஸுபகா ஸுப்ரதிஷ்டிதா |
ஸர்வாங்க குணஸம்பந்நா ஸர்வலோகமநோஹரா ‖ (10)

தருணாதித்யஸங்காஶா தப்த காஞ்சந பூஷணா |
ஸத்யவ்ரதபரா சைவ வரா ஹரிணலோசநா ‖ (11)

ஶ்யாமா ஶுப்ரோத்தபாவா ச ராமபாதானுவர்த்தினீ |
யஶோதோதாரஶீலா விமலா க்லேஶநாஶினீ || (12)

அநிந்திதா ஸுவ்ருத்தா ச ராமஸ்ய ஹ்ருதயப்ரியா |
ஆர்யா ச ஸுவிபக்தாங்கீ விஜயபரணசோபினீ || (13)

மாந்யா காந்தஸ்மிதா சைவ கல்யாணீ ருசிரப்ரபா |
ஸ்நிக்தபல்லவஸங்காஶா ஜாம்பூநதஸமப்ரபா || (14)

அமலா ஶீலஸம்பந்நா சேக்ஷ்வாகுகுலநந்தினீ |
பத்ரா ஶுத்தஸமாசாரா வரார்ஹா தனுமத்யமா || (15)

ப்ரியகானனஸஞ்சாரா ஸுகேஶீ சாருஹாஸினீ |
ஹேமாபா ராஜமஹிஷீ ஶோபனா ராகவப்ரியா || (16)

அஷ்டோத்தரஶதம் தேவ்யா: ஸீதாயா: ஸ்தோத்ரமுத்தமம் |
ய: படேச்ச்ருணுயாத்வாபி ஸர்வான் காமானவாப்னுயாத் || (17)

ஸ்ரீ ஸீதாஷ்டோத்தரம் ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீ ஸீதாஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

ஓம் ஸ்ரீஸீதாயை நம:
ஓம் பதிவ்ரதாயை நம:
ஓம் தேவ்யை நம:
ஓம் மைதில்யை நம:
ஓம் ஜனகாத்மஜாயை நம:
ஓம் அயோனிஜாயை நம:
ஓம் வீர்யஶுல்காயை நம:
ஓம் ஶுபாயை நம:
ஓம் ஸுரஸுதோபமாயை நம:
ஓம் வித்யுத்ப்ரபாயை நம:
ஓம் விஶாலாக்ஷ்யை நம:
ஓம் நீலகுஞ்சித மூர்த்தஜாயை நம:
ஓம் அபிராமாயை நம:
ஓம் மஹாபாகாயை நம:
ஓம் ஸர்வாபரணபூஷிதாயை நம:
ஓம் பூர்ண சந்த்ரானனாயை நம:
ஓம் ராமாயை நம:
ஓம் தர்மஜ்ஞாயை நம:
ஓம் தர்மசாரிண்யை நம:
ஓம் பதிஸம்மானிதாயை நம:
ஓம் ஸாத்வ்யை நம:
ஓம் ப்ரியார்ஹாயை நம:
ஓம் ப்ரியவாதின்யை நம:
ஓம் ஶுபானனாயை நம:
ஓம் ஶுபாபாங்காயை நம:
ஓம் ஶுபாசாராயை நம:
ஓம் யஶஸ்வின்யை நம:
ஓம் மனஸ்வின்யை நம:
ஓம் மத்தகாஶின்யை நம:
ஓம் அனகாயை நம:
ஓம் தபஸ்வின்யை நம:
ஓம் தர்மபத்ன்யை நம:
ஓம் வைதேஹ்யை நம:
ஓம் ஜானக்யை நம:
ஓம் மதிரேக்ஷணாயை நம:
ஓம் தாபஸ்யை நம:
ஓம் தர்மநிரதாயை நம:
ஓம் நியதாயை நம:
ஓம் ப்ரஹ்மசாரிண்யை நம:
ஓம் ம்ருதுஶீலாயை நம:
ஓம் சாருதத்யை நம:
ஓம் சாருநேத்ரவிலாஸின்யை நம:
ஓம் உத்புல்லலோசனாயை நம:

ஓம் காந்தாயை நம:
ஓம் பர்த்ருவாத்ஸல்ய
[பூஷணாயை நம:
ஓம் ஸ்பாவதுர்காயை நம:
ஓம் ஶாந்த்யை நம:
ஓம் பத்மாக்ஷ்யை நம:
ஓம் பங்கஜப்ரியாயை நம:
ஓம் விசக்ஷணாயை நம:
ஓம் அநவத்யாங்க்யை நம:
ஓம் ம்ருதுபூர்வாபிபாஷிண்யை
[நம:
ஓம் அக்லிஷ்டமால்யாபரணாயை
[நம:
ஓம் வராரோஹாயை நம:
ஓம் வராங்கநாயை நம:
ஓம் ஸத்யை நம:
ஓம் கமலபத்ராக்ஷ்யை நம:
ஓம் ம்ருகஶாவநிபேக்ஷணாயை
[நம:
ஓம் மஹாகுலீநாயை நம:
ஓம் பிம்போஷ்ட்யை நம:
ஓம் பீதகௌஶேயவாஸிந்யை
[நம:
ஓம் வீரபார்த்திவபத்ந்யை நம:
ஓம் விஶுத்தாயை நம:
ஓம் விநயாந்விதாயை நம:
ஓம் ஸுகுமார்யை நம:
ஓம் ஸுமத்யாயை நம:
ஓம் ஸுபகாயை நம:
ஓம் ஸுப்ரதிஷ்டிதாயை நம:
ஓம் ஸர்வாங்ககுண
[ஸம்பந்நாயை நம:
ஓம் ஸர்வலோகமநோஹராயை
[நம:
ஓம் தருணாதித்யஸங்காஶாயை
[நம:
ஓம் தப்தகாஞ்சநபூஷணாயை
[நம:
ஓம் ஸத்யவ்ரதபராயை நம:
ஓம் வராயை நம:
ஓம் ஹரிணலோசநாயை நம:
ஓம் ஶ்யாமாயை நம:
ஓம் விஶுத்தபாவாயை நம:
ஓம் ராமபாதாநுவர்திந்யை
[நம:
ஓம் ஶோபநாயை நம:
ஓம் உதாரஶீலாயை நம:
ஓம் விமலாயை நம:
ஓம் க்லேஶநாஶிந்யை நம:
ஓம் அநிந்திதாயை நம:
ஓம் ஸுவ்ருத்தாயை நம:
ஓம் ராமஹ்ருதயப்ரியாயை
[நம:
ஓம் ஆர்யாயை நம:
ஓம் ஸுவிபக்தாங்க்யை நம:
ஓம் விநாபரணஶோபிந்யை நம:
ஓம் மாந்யாயை நம:
ஓம் காந்தஸ்மிதாயை நம:
ஓம் கல்யாண்யை நம:
ஓம் ருசிரப்ரபாயை நம:
ஓம் ஸ்நிக்தபல்லவஸங்கா
[ஶாயை நம:
ஓம் ஜாம்பூநதஸமப்ரபாயை
[நம:
ஓம் அமலாயை நம:
ஓம் ஶீலஸம்பந்நாயை நம:
ஓம் இக்ஷ்வாகுகுலநந்திந்யை
[நம:
ஓம் பத்ராயை நம:
ஓம் ஶுத்தஸமாசாராயை நம:
ஓம் வரார்ஹாயை நம:
ஓம் தநுமத்யமாயை நம:
ஓம் ப்ரியகாநநஸஞ்சாராயை
[நம:
ஓம் ஸுகேஶ்யை நம:
ஓம் சாருஹாஸிந்யை நம:
ஓம் ஹேமாபாயை நம:
ஓம் ராஜமஹிஷ்யை நம:
ஓம் ஶோபநாயை நம:
ஓம் ராகவப்ரியாயை நம:

ஸ்ரீ ஸீதாஷ்டோத்தர ஶத நாமாவளி ஸமாப்தம்.

ஸ்ரீராமாஷ்டோத்தரம்

ஸ்ரீராகவம் தஶரதாத்மஜ மப்ரமேயம்
ஸீதாபதிம் ரகுகுலாந்வய ரத்நதீபம் |
ஆஜாநுபாஹூம் அரவிந்த தளாயதாக்ஷம்
ராமம் நிஶாசர விநாஶகரம் நமாமி ||

வைதேஹீ ஸஹிதம் ஸுரத்ருமதலே ஹைமே மஹாமண்டபே
மத்யே புஷ்பக மாஸநே மணிமயே வீராஸநே ஸுஸ்திதம் |
அக்ரே வாசயதி ப்ரபஞ்ஜந ஸுதே தத்வம் முநிப்ய: பரம்
வ்யாக்யாந்தம் பரதாதிபி: பரிவ்ருதம் ராமம் பஜே ஶ்யாமளம் ||

ஸ்ரீராமோ ராமபத்ரஶ்ச ராமசந்த்ரஶ்ச ஶாஶ்வத:
ராஜீவலோசந: ஸ்ரீமாந் ராஜேந்த்ரோ ரகுபுங்கவ: (௧)

ஜாநகீவல்லபோ ஜைத்ரோ ஜிதாமித்ரோ ஜநார்தந:
விஶ்வாமித்ரப்ரியோ தாந்த: ஶரணத்ராண தத்பர: (௨)

வாலிப்ரமதநோ வாக்மீ ஸத்யவாக் ஸத்யவிக்ரம:
ஸத்யவ்ரதோ வ்ரததர: ஸதா ஹநுமதாஶ்ரித: (௩)

கௌஸலேய: கரத்வம்ஸீ விராதவதபண்டித:
விபீஷணபரித்ராதா ஹரகோதண்ட கண்டந: (௪)

ஸப்ததால ப்ரபேத்தா ச தஶக்ரீவஶிரோஹர:
ஜாமதக்ந்ய மஹாதர்ப தளநஸ் தாடகாந்தக: (௫)

வேதாந்தஸாரோ வேதாத்மா பவரோகஸ்ய பேஷஜம்
தூஷணத்ரிஶிரோஹந்தா த்ரிமூர்திஸ் த்ரிகுணாத்மக: (௬)

த்ரிவிக்ரமஸ் த்ரிலோகாத்மா புண்யசாரித்ர கீர்தந:
த்ரிலோகரக்ஷகோ தந்வீ தண்டகாரண்ய கர்தந: (௭)

அஹல்யாஶாபஶமந: பித்ருபக்தோ வரப்ரத:
ஜிதேந்த்ரியோ ஜிதக்ரோதோ ஜிதாமித்ரோ ஜகத்குரு: (௮)

ருக்ஷவாநர ஸங்காதீ சித்ரகூட ஸமாஶ்ரய:
ஜயந்தத்ராணவரத: ஸுமித்ராபுத்ரஸேவித: (௯)

ஸர்வதேவாதிதேவஶ்ச ம்ருதவாநர ஜீவந:
மாயாமாரீசஹந்தா ச மஹாதேவோ மஹாபுஜ: (10)
ஸர்வதேவஸ்துத: ஸௌம்யோ ப்ரஹ்மண்யோ முநிஸம்ஸ்துத:
மஹாயோகீ மஹோதார: ஸுக்ரீவேப்ஸித ராஜ்யத: (11)
ஸர்வபுண்யாதிகபல: ஸ்ம்ருதஸர்வாகநாஶந:
ஆதிபுருஷ: பரமபுருஷோ மஹாபுருஷ ஏவ ச (12)
புண்யோதயோ தயாஸார: புராண புருஷோத்தம:
ஸ்மிதவக்த்ரோ மிதபாஷீ பூர்வபாஷீ ச ராகவ: (13)
அநந்தகுணகம்பீரோ தீரோதாத்தகுணோத்தம:
மாயா மாநுஷ சாரித்ரோ மஹாதேவாதி பூஜித: (14)
ஸேதுக்ருத் ஜிதவாராஶி: ஸர்வதீர்த்தமயோ ஹரி:
ஶ்யாமாங்க: ஸுந்தர: ஶூர: பீதவாஸா தநுர்த்தர: (15)
ஸர்வயக்ஞாதிபோ யஜ்வா ஜராமரணவர்ஜித:
விபீஷணப்ரதிஷ்டாதா ஸர்வாபகுணவர்ஜித: (16)
பரமாத்மா பரம் ப்ரஹ்ம ஸச்சிதாநந்த விக்ரஹ:
பரம் ஜ்யோதி: பரம்தாம பராகாஶ: பராத்பர: (17)
பரேஶ: பாரக: பார: ஸர்வதேவாத்மக: பர: (18)

ஸ்ரீராமாஷ்டோத்தரம் ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீராமாஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

ஓம் ஸ்ரீராமாய நம:
ஓம் ராமபத்ராய நம:
ஓம் ராமசந்த்ராய நம:
ஓம் ஶாஶ்வதாய நம:
ஓம் ராஜீவலோசநாய நம:
ஓம் ஸ்ரீமதே நம:
ஓம் ராஜேந்த்ராய நம:
ஓம் ரகுபுங்கவாய நம:
ஓம் ஜாநகீவல்லபாய நம:
ஓம் ஜைத்ராய நம:
ஓம் ஜிதாமித்ராய நம:
ஓம் ஜநார்தநாய நம:
ஓம் விஶ்வாமித்ர ப்ரியாய நம:
ஓம் தாந்தாய நம:
ஓம் ஶரணத்ராணதத்பராய நம:
ஓம் வாலிப்ரமதநாய நம:
ஓம் வாக்மிநே நம:
ஓம் ஸத்யவாசே நம:
ஓம் ஸத்யவிக்ரமாய நம:
ஓம் ஸத்யவ்ரதாய நம:
ஓம் வ்ரததராய நம:
ஓம் ஸதாஹநுமதாஶ்ரிதாய நம:
ஓம் கௌஸலேயாய நம:
ஓம் கரத்வம்ஸிநே நம:
ஓம் விராதவதபண்டிதாய நம:
ஓம் விபீஷணபரித்ராத்ரே நம:
ஓம் ஹரகோதண்டகண்டநாய நம:
ஓம் ஸப்ததாளப்ரபேத்ரே நம:
ஓம் தஶக்ரீவஶிரோஹராய நம:
ஓம் ஜாமதக்ந்யமஹாதர்ப தளநாய நம:
ஓம் தாடகாந்தகாய நம:
ஓம் வேதாந்தஸாராய நம:
ஓம் வேதாத்மநே நம:

ஓம் பவரோகஸ்ய பேஷஜாய நம:
ஓம் தூஷணத்ரிசிரோஹந்த்ரே நம:
ஓம் த்ரிமூர்த்தயே நம:
ஓம் த்ரிகுணாத்மகாய நம:
ஓம் த்ரிவிக்ரமாய நம:
ஓம் த்ரிலோகாத்மனே நம:
ஓம் புண்யசாரித்ரகீர்த்தநாய நம:
ஓம் த்ரிலோகரக்ஷகாய நம:
ஓம் தந்விநே நம:
ஓம் தண்டகாரண்யகர்த்தநாய நம:
ஓம் அஹல்யாசாபசமநாய நம:
ஓம் பித்ருபக்தாய நம:
ஓம் வரப்ரதாய நம:
ஓம் ஜிதேந்த்ரியாய நம:
ஓம் ஜிதக்ரோதாய நம:
ஓம் ஜிதாமித்ராய நம:
ஓம் ஜகத்குரவே நம:
ஓம் ரிக்ஷவாநரஸங்காதிநே நம:
ஓம் சித்ரகூடஸமாஸ்ரயாய நம:
ஓம் ஜயந்தத்ராண வரதாய நம:
ஓம் ஸௌமித்ராபுத்ர ஸேவிதாய நம:
ஓம் ஸர்வதேவாதிதேவாய நம:
ஓம் ம்ருதவாநரஜீவநாய நம:
ஓம் மாயாமாரீசஹந்த்ரே நம:
ஓம் மஹாதேவாய நம:
ஓம் மஹாபுஜாய நம:
ஓம் ஸர்வதேவஸ்துதாய நம:
ஓம் ஸௌம்யாய நம:
ஓம் ப்ரஹ்மண்யாய நம:
ஓம் முநிஸம்ஸ்துதாய நம:
ஓம் மஹாயோகிநே நம:
ஓம் மஹோதாராய நம:
ஓம் ஸுக்ரீவேப்ஸிதராஜ்யதாய நம:

ஓம் ஸர்வபுண்யாதிக பலாய நம:
ஓம் ஸ்ம்ருதஸர்வாகநாசநாய நம:
ஓம் ஆதிபுருஷாய நம:
ஓம் பரமபுருஷாய நம:
ஓம் மஹாபுருஷாய நம:
ஓம் புண்யோதயாய நம:
ஓம் தயாஸாராய நம:
ஓம் புராணபுருஷோத்தமாய நம:
ஓம் ஸ்மிதவக்த்ராய நம:
ஓம் மிதபாஷிணே நம:
ஓம் பூர்வபாஷிணே நம:
ஓம் ராகவாய நம:
ஓம் அநந்தகுணகம்பீராய நம:
ஓம் தீரோதாத்தகுணோத்தமாய நம:
ஓம் மாயாமாநுஷசாரித்ராய நம:
ஓம் மஹாதேவாதிபூஜிதாய நம:
ஓம் ஸேதுக்ருதே நம:
ஓம் ஜிதவாராசயே நம:
ஓம் ஸர்வதீர்த்தமயாய நம:
ஓம் ஹரயே நம:
ஓம் ஸ்யாமாங்காய நம:
ஓம் ஸுந்தராய நம:
ஓம் ஸூராய நம:
ஓம் பீதவாஸஸே நம:
ஓம் தநுர்த்தராய நம:
ஓம் ஸர்வயஜ்ஞாதிபாய நம:
ஓம் யஜ்வநே நம:
ஓம் ஜராமரணவர்ஜிதாய நம:
ஓம் விபீஷணப்ரதிஷ்டாத்ரே நம:
ஓம் ஸர்வாபகுணவர்ஜிதாய நம:
ஓம் பரமாத்மநே நம:
ஓம் பரப்ரஹ்மணே நம:
ஓம் ஸச்சிதாநந்தவிக்ரஹாய நம:

ஓம் பரஸ்மை ஜ்யோதிஷே நம:
ஓம் பரஸ்மைதாம்நே நம:
ஓம் பராகாஶாய நம:
ஓம் பராத்பராய நம:
ஓம் பரேஶாய நம:
ஓம் பாரகாய நம:
ஓம் பராய நம:
ஓம் ஸர்வதேவாத்மகாய நம:
ஓம் பரஸ்மை நம:

ஸ்ரீ ராமாஷ்டோத்தர ஶத நாமாவளி ஸமாப்தம்.

ஸ்ரீ ஆஞ்ஜனேய க்ருத
ஸ்ரீ ஸீதாராம ஸ்தோத்ரம்

அயோத்யாபுரநேதாரம் மிதிலாபுரநாயிகாம்
ராகவாணாம்அலங்காரம் வைதேஹாநாம்அலங்க்ரியாம் (1)

ரகூணாம் குலதீபம் ச நிமீநாம் குலதீபிகாம்
ஸூர்யவம்ஶஸமுத்பூதம் ஸோமவம்ஶஸமுத்பவாம் (2)

புத்ரம் தஶரதஸ்யாத்யம் புத்ரீம் ஜனகபூபதே:
வஸிஷ்டாநுமதாசாரம் ஶதாநந்தமதாநுகாம் (3)

கௌஸல்யாகர்ப்பஸம்பூதம் வேதிகர்ப்போதிதாம் ஸ்வயம்
புண்டரீகவிஶாலாக்ஷம் ஸ்புரதிந்தீவரேக்ஷணாம் (4)

சந்த்ரகாந்தாநநாம்போஜம் சந்த்ரபிம்போமாநநாம்
மத்தமாதங்ககமநம் மத்தஹம்ஸவதூகதாம் (5)

சந்தநார்த்ரபுஜாமத்யம் குங்குமார்த்ரபுஜஸ்தலீம்
சாபாலங்க்ருதஹஸ்தாப்ஜம் பத்மாலங்க்ருதபாணிகாம் (6)

ஶரணாகதகோப்தாரம் ப்ரணிபாதப்ரஸாதிகாம்
காலமேகநிபம் ராமம் கார்த்தஸ்வரஸமப்ரபாம் (7)

திவ்யஸிம்ஹாஸநாஸீநம் திவ்யஸ்ரக் வஸ்த்ரபூஷணாம்
அநுக்ஷணம் கடாக்ஷாப்யாம் அந்யோந்யேக்ஷணகாங்க்ஷிணௌ (8)

அந்யோந்யஸத்ருஶாகாரௌ த்ரைலோக்ய க்ருஹதம்பதீ
இமௌ யுவாம் ப்ரணம்யாஹம் பஜாம்யத்ய க்ருதார்த்ததாம் (9)

அநேநஸ்தௌதி ய: ஸ்துத்யம் ராமம் ஸீதாம் ச பக்தித:
தஸ்ய தௌ தநுதாம் புண்யா: ஸம்பதஸ்ஸகலார்த்ததா: (10)

ஏவம் ஸ்ரீராமசந்த்ரஸ்ய ஜாநக்யாஶ்ச விஶேஷத:
க்ருதம் ஹநுமதா புண்யம் ஸ்தோத்ரம் ஸத்யோ விமுக்திதம் (11)

ய: படேத் ப்ராதருத்தாய ஸர்வாந் காமாந்அவாப்நுயாத் (12)

ஸ்ரீ ஸீதாராம ஸ்தோத்ரம் ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீ ராமசந்த்ர பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீ நாம ராமாயணம்

[ஸ்ரீ ராமபிரானுடைய புகழைப்பாட உபயோகமாக இருப்பது ஸ்ரீ நாம ராமாயணம். இதில் ஒவ்வொரு நாமத்தின் முடிவிலும் "ராம" நாமமும் வரிசையாக ராமாயணக் கதையும் வருவதால் ராமாயண பாராயணமும் நாம ஜபமும் ஒருங்கே செய்த திருப்தி யுண்டாகிறது. இதை இயற்றிய மஹான் பெயர் தெரியாது. பல காலமாக நம் நாட்டில் மக்கள் இதைப் பாராயணம் செய்துவருகின்றனர். இதனால் சரீர வியாதியையும் மனோ வியாதியையும் தீர்த்துக்கொள்ளலாம்.]

பால காண்டம்

ஶுத்த ப்ரஹ்ம பராத்பர ராம-காலாத்மக பரமேஶ்வர ராம
ஶேஷதல்ப ஸுக நித்ரித ராம-ப்ரஹ்மாத்யமர ப்ரார்த்தித ராம
சண்டகிரணகுல மண்டந ராம-ஸ்ரீமத் தஶரத நந்தந ராம
கௌஸல்யா ஸுக வர்த்தந ராம-விஶ்வாமித்ர ப்ரியதந ராம
கோர தாடகாகாதக ராம-மாரீசாதி நிபாதக ராம
கௌஶிக மகஸம்ரக்ஷக ராம-ஸ்ரீமதஹல்யோத்தாரக ராம
கௌதமமுநி ஸம்பூஜித ராம-ஸுரமுநிவரகண ஸம்ஸ்துத ராம
நாவிக தாவித ம்ருதுபத ராம-மிதிலாபுரஜந மோஹக ராம
விதேஹ மாநஸ ரஞ்ஜக ராம-த்ரியம்பக கார்முக பஞ்ஜக ராம
ஸீதார்ப்பித வர மாலிக ராம-க்ருதவைவாஹிக கௌதுக ராம
பார்க்கவ தர்ப்ப விநாஶக ராம-ஸ்ரீமதயோத்யா பாலக ராம.

அயோத்யா காண்டம்

அகணிதகுணகண பூஷித ராம-அவநீ தநயா காமித ராம
ராகாசந்த்ர ஸமாநந ராம-பித்ரு வாக்யாஶ்ரித காநந ராம
ப்ரியகுஹ விநிவேதிதபத ராம-தத்க்ஷாலிதநிஜ ம்ருதுபத ராம
பரத்வாஜ முகாநந்தக ராம-சித்ரகூடாத்ரி நிகேதந ராம
தஶரத ஸந்தத சிந்தித ராம-கைகேயீ தநயார்த்தித ராம
விரசித நிஜபித்ருகர்மக ராம-பரதார்ப்பித நிஜ பாதுக ராம

ஆரண்ய காண்டம்

தண்டகாவநஜந பாவந ராம-துஷ்ட விராத விநாஶந ராம
ஶரபங்க ஸுதீக்ஷ்ண அர்ச்சித ராம-அகஸ்த்யாநுக்ரஹ வர்த்தித
[ராம
க்ருத்ராதிப ஸம்ஸேவித ராம-பஞ்சவடீ தட ஸுஸ்தித ராம
ஶூர்ப்பணகார்த்தி விதாயக ராம-கரதூஷணமுக ஸூதக ராம
ஸீதாப்ரிய ஹரிணாநுக ராம-மாரீசார்த்தி க்ருதாஶுக ராம
விநஷ்ட ஸீதாந்வேஷக ராம-க்ருத்ராதிப கதி தாயக ராம
ஶபரீ தத்த பலாஶந ராம-கபந்த பாஹுச் சேதந ராம

கிஷ்கிந்தா காண்டம்

ஹநுமத் ஸேவித நிஜபத ராம-நதஸுக்ரீவாபீஷ்டத ராம
கர்வித வாலி ஸம்ஹாரக ராம-வாநர தூத ப்ரேஷக ராம
ஹிதகர லக்ஷ்மண ஸம்யுத ராம.

ஸுந்தர காண்டம்

கபிவர ஸந்தத ஸம்ஸ்ம்ருத ராம-தத்கதி விக்ந த்வம்ஸக ராம
ஸீதா ப்ராணாதாரக ராம-துஷ்ட தஶாநந தூஷித ராம
ஶிஷ்ட ஹநுமத் பூஷித ராம-ஸீதோதித காகாவந ராம
க்ருத சூடாமணி தர்ஶந ராம-கபிவர வசநாஶ்வாஸித ராம

யுத்த காண்டம்

ராவண நிதந ப்ரஸ்தித ராம-வாநர ஸைந்ய ஸமாவ்ருத ராம
ஶோஷித ஸரிதீஶார்த்தித ராம-விபீஷணாபய தாயக ராம
பர்வத ஸேது நிபந்தக ராம-கும்பகர்ண ஶிரஶ்சேதக ராம
ராக்ஷஸ ஸங்க விமர்தக ராம-அஹிமஹி ராவண சாரண ராம
ஸம்ஹ்ருத தஶமுக ராவண ராம-விதிபவமுகஸுர ஸம்ஸ்துத ராம
கஸ்தித தஶரத வீக்ஷித ராம-ஸீதா தர்ஶந மோதித ராம
அபிஷிக்த விபீஷண நத ராம-புஷ்பக யாநாரோஹண ராம
பரத்வாஜாபிநிஷேவண ராம-பரத ப்ராண ப்ரியகர ராம
ஸாகேதபுரீ பூஷண ராம-ஸகல ஸ்வீய ஸமாநத ராம
ரத்ந லஸத் பீடாஸ்தித ராம-பட்டாபிஷேகாலங்க்ருத ராம
பார்த்திவ குல ஸம்மாநித ராம-விபீஷணார்ப்பித ரங்கக ராம
கீஶகுலாநுக்ரஹகர ராம-ஸகலஜீவ ஸம்ரக்ஷக ராம
ஸமஸ்த லோகாதாரக ராம.

உத்தர காண்டம்

ஆகத முநிகண ஸம்ஸ்துத ராம-விஶ்ருத தஶகண்டோத்பவ ராம
ஸீதாலிங்கந நிர்வ்ருத ராம-நீதி ஸுரக்ஷித ஜநபத ராம
விபிந த்யாஜித ஜநகஜ ராம-காரித லவணாஸுரவத ராம
ஸ்வர்க்கத ஶம்புக ஸம்ஸ்துத ராம-ஸ்வதநய குஶலவ நந்தித ராம
அஶ்வமேத க்ரது தீக்ஷித ராம-காலாவேதித ஸுரபத ராம
ஆயோத்யகஜந முக்தித ராம-விதிமுக விபுதாநந்தக ராம
தேஜோமய நிஜரூபக ராம-ஸம்ஸ்ருதி பந்த விமோசக ராம
தர்ம ஸ்தாபந தத்பர ராம-பக்திபராயண முக்தித ராம
ஸர்வ சராசர பாலக ராம-ஸர்வ பவாமய வாரக ராம
வைகுண்டாலய ஸம்ஸ்தித ராம-நித்யாநந்த பதஸ்தித ராம
ராம ராம ஜய ராஜா ராம-ராம ராம ஜய ஸீதா ராம.

மங்களம்

பயஹர மங்கள தஶரத ராம-ஜய ஜய மங்கள ஸீதா ராம
மங்களகர ஜய மங்கள ராம-ஸங்கத ஶுபவிபவோதய ராம
ஆநந்தாம்ருத வர்ஷக ராம-ஆஶ்ரித வத்ஸல ஜய ஜய ராம
ரகுபதி ராகவ ராஜா ராம-பதித பாவந ஸீதா ராம.

ஸ்ரீ நாம ராமாயணம் ஸம்பூர்ணம்.

கம்ப ராமாயணத்திலிருந்து...

[''ஒருகாலே சரண்' என்னை அடைகின்றார்க்கும், 'உன் அடிமை' என்று ஒருகால் சொன்னவர்க்கும்'' உயர்கதி அளித்துக் காக்கும் உத்தமன் ஸ்ரீராமச்சந்திரமூர்த்தி. எனவே, அப்பிரானது சரித்திரம் கூறும் ஸ்ரீமத் ராமாயணம் முழுவதும் சரணாகதி தத்துவமேயாகும். இதனை உணர்ந்தே கவிச்சக்கரவர்த்தியாகிய கம்பர் தம் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடலிலேயே ''அன்னவர்க்கே சரணாங்களே'' என்று இறைவனை அடையச் சரணன்றி மற்றோர் உபாயமில்லை என்பதை வற்புறுத்திக் கூறியுள்ளார். எனவே, நாமும் அவ்விராமபிரானைச் சரணடைந்து நற்பயன் பெறுவோமாக.]

கடவுள் துதி

உலகம் யாவையும் தாமுள வாக்கலும்
நிலைபெ றுத்தலும் நீக்கலும் நீங்கலா
அலகி லாவிளை யாட்டுடை யாரவர்
தலைவர் அன்னவர்க் கேசர ணாங்களே.

ஆஞ்சநேயர் துதி

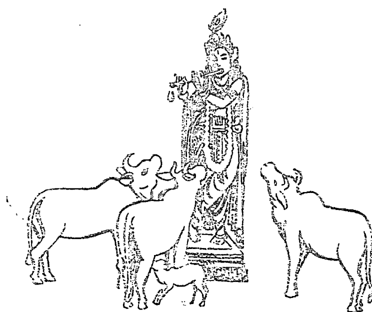
அஞ்சிலே ஒன்று பெற்றான் அஞ்சிலே ஒன்றைத் தாவி
அஞ்சிலே ஒன்றா றாக ஆரியர்க் காக ஏகி
அஞ்சிலே ஒன்று பெற்ற அணங்கைக்கண் டயலார் ஊரில்
அஞ்சிலே ஒன்றை வைத்தான் அவனெம்மை அளித்துக்
[காப்பான்.

ஸ்ரீராமர் துதி

நன்மையும் செல்வமும் நாளும் நல்குமே
தின்மையும் பாவமும் சிதைந்து தேயுமே
சென்மமும் மரணமும் இன்றித் தீருமே
இம்மையே இராமஎன் றிரண்டெ ழுத்தினால்.

நாடிய பொருள்கை கூடும் ஞானமும் புகழும் உண்டாம்
வீடியல் வழிய தாக்கும் வேரியம் கமலை நோக்கும்
நீடிய அரக்கர் சேனை நீறுபட் டழிய வாகை
சூடிய சிலையி ராமன் தோள்வலி கூறு வோர்க்கே.

மும்மைசால் உலகுக் கெல்லாம் மூலமந் திரத்தை முற்றும்
தம்மையே தமர்க்கு நல்கும் தனிப்பெரும் பதத்தைத் தானே
இம்மையே எழுமை நோய்க்கும் மருந்துமாம் இராமன்
[என்னும்
செம்மைசேர் நாமம் தன்னைக் கண்களில் தெரியக் கண்டான்.

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாய நம:

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாஷ்டோத்தரம்

ஸ்ரீக்ருஷ்ண: கமலாநாதோ வாஸுதேவஸ் ஸநாதந:
வஸுதேவாத்மஜ: புண்யோ லீலாமாநுஷவிக்ரஹ: (1)

ஸ்ரீவத்ஸகௌஸ்துபதரோ யஶோதாவத்ஸலோ ஹரி:
சதுர்புஜாத்த சக்ராஸி கதாஶங்காத்யுதாயுத: (2)

தேவகீநந்தந: ஸ்ரீஶோ நந்தகோப ப்ரியாத்மஜ:
யமுநாவேகஸம்ஹாரீ பலபத்ரப்ரியாநுஜ: (3)

பூதநாஜீவிதஹர: ஶகடாஸுரபஞ்ஜந:
நந்தவ்ரஜ ஜநாநந்தீ ஸச்சிதாநந்த விக்ரஹ: (4)

நவநீத விலிப்தாங்கோ நவநீத நடோநக:
நவநீத நவாஹாரோ முசுகுந்த ப்ரஸாதக: (5)

ஷோடஶஸ்த்ரீ ஸஹஸ்ரேஶ: த்ரிபங்கி லலிதாக்ருதி:
ஶுகவாகம்ருதாப்தீந்து: கோவிந்தோ யோகிநாம்பதி: (6)

வத்ஸவாடசரோநந்தோ தேநுகாஸுர பஞ்ஜந:
த்ருணீக்ருத த்ருணாவர்தோ யமலார்ஜுந பஞ்ஜந: (7)

உத்தால தால பேத்தா ச தமால ஶ்யாமலாக்ருதி:
கோப கோபீஶ்வரோ யோகி கோடிஸூர்ய ஸமப்ரப: (8)

இளாபதி: பரஞ்ஜ்யோதிர் யாதவேந்த்ரோ யதூத்வஹ:
வநமாலீ பீதவாஸா: பாரிஜாதாபஹாரக: (9)

கோவர்தநாசலோத்தர்த்தா கோபால: ஸர்வபாலக:
அஜோ நிரஞ்ஜந: காம: ஜநக: கஞ்ஜலோசந: (10)

மதுஹா மதுராநாதோ த்வாரகா நாயகோ பலீ
ப்ருந்தாவநாந்தஸ்ஸஞ்சாரீ துலஸீதாமபூஷண: (11)

ஸ்யமந்தகமணேர் ஹர்தா நரநாராயணாத்மக:
குப்ஜாக்ருஷ்ணாம்பரதரோ மாயீ பரமபூருஷ: (12)

முஷ்டிகாஸுர சாணூர மல்லயுத்த விஶாரத:
ஸம்ஸாரவைரீ கம்ஸாரி: முராரிர் நரகாந்தக: (13)

அநாதி ப்ரஹ்மசாரீ ச க்ருஷ்ணாவ்யஸந கர்ஶக:
ஶிஶுபாலஶிரஶ்சேத்தா துர்யோதந குலாந்தக: (14)

விதுராக்ரூர வரதோ விஶ்வரூப ப்ரதர்ஶக:
ஸத்யவாக் ஸத்யஸங்கல்ப: ஸத்யபாமாரதோ ஜயீ (15)

ஸுபத்ரா பூர்வஜோ விஷ்ணு: பீஷ்ம முக்தி ப்ரதாயக:
ஜகத்குருர் ஜகந்நாதோ வேணுநாத விஶாரத: (16)

வ்ருஷபாஸுர வித்வம்ஸீ பாணாஸுர பலாந்தக:
யுதிஷ்டிர ப்ரதிஷ்டாதா பர்ஹி பர்ஹாவதம்ஸக: (17)

பார்த்தஸாரதி ரவ்யக்தோ கீதாம்ருத மஹோததி:
காளீயபண மாணிக்ய ரஞ்ஜித ஶ்ரீபதாம்புஜ: (18)

தாமோதரோ யஜ்ஞபோக்தா தாநவேந்த்ர விநாஶக:
நாராயண: பரப்ரஹ்ம பந்நகாஶந வாஹந: (19)

ஜலக்ரீடா ஸமாஸக்த கோபீ வஸ்த்ராபஹாரக:
புண்யஶ்லோக: தீர்த்தபாதோ வேதவேத்யோ தயாநிதி: (20)

ஸர்வ பூதாத்மகஸ் ஸர்வ க்ரஹரூபீ பராத்பர:
ஏவம் க்ருஷ்ணஸ்ய தேவஸ்ய நாம்நாமஷ்டோத்தரம் ஶதம் (21)

க்ருஷ்ண நாமாம்ருதம் நாம பரமாநந்த காரகம்
அத்யுபத்ரவ தோஷக்நம் பரமாயுஷ்ய வர்த்தநம் (22)

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாஷ்டோத்தரம் ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

["ஓம் ஸ்ரீக்ருஷ்ணாய நம:" என்பதுபோல் கீழ்க்கண்ட ஒவ்வொரு நாமாவின் முன்னால் 'ஓம்' என்றும் பின்னால் 'நம:' என்றும் சேர்த்துச் சொல்லவேண்டும்.]

1. ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாய 2. கமலாநாதாய 3. வாஸுதேவாய 4. ஸநாதநாய 5. வஸுதேவாத்மஜாய 6. புண்யாய 7. லீலாமாநுஷவிக்ரஹாய 8. ஸ்ரீவத்ஸகௌஸ்துபதராய 9. யஶோதாவத்ஸலாய 10. ஹரயே 11. சதுர்புஜாத்தசக்ராஸிகதாஶங்காத்யுதாயுதாய 12. தேவகீநந்தநாய 13. ஸ்ரீஶாய 14. நந்தகோபப்ரியாத்மஜாய 15. யமுநாவேக ஸம்ஹாரிணே 16. பலபத்ர ப்ரியாநுஜாய 17. பூதநாஜீவிதஹராய 18. ஶகடாஸுரபஞ்ஜநாய 19. நந்தவ்ரஜ ஜநாநந்திநே 20. ஸச்சிதாநந்த விக்ரஹாய 21. நவநீத விலிப்தாங்

காய 22. நவநீதநடாய 23. அநகாய 24. நவநீத நவாஹாராய 25. முசுகுந்த ப்ரஸாதகாய 26. ஷோடசஸ்த்ரீஸஹஸ்ரேசாய 27. த்ரிபங்கிநே 28. லலிதாக்ருதயே 29. சுகவாகம்ருதாப்தீந்தவே 30. கோவிந்தாய 31. யோகிநாம்பதயே 32. வத்ஸவாடசராய 33. அநந்தாய 34. தேநுகாஸுரபஞ்ஜநாய 35. த்ருணீக்ருத த்ருணாவர்த்தாய 36. யமளார்ஜுந பஞ்ஜநாய 37. உத்தாலதாலபேத்ரே 38. தமாலச்யாமலாக்ருதயே 39. கோபகோபீச்வராய 40. யோகிநே 41. கோடிஸூர்ய ஸமப்ரபாய 42. இளாபதயே 43. பரஸ்மைஜ்யோதிஷே 44. யாதவேந்த்ராய 45. யதூத்வஹாய 46. வநமாலிநே 47. பீதவாஸஸே 48. பாரிஜாதாபஹாரகாய 49. கோவர்த்தநாசலோத்தர்த்ரே 50. கோபாலாய 51. ஸர்வபாலகாய 52. அஜாய நிரஞ்ஜநாய 53. காமஜநகாய 54. கஞ்ஜலோசநாய 55. மதுக்நே 56. மதுராநாதாய 57. த்வாரகாநாயகாய 58. பலிநே 59. ப்ருந்தாவநாந்தஸ் ஸஞ்சாரிணே 60. துலஸீதாமபூஷணாய 61. ஸ்யமந்தகமணேர்ஹர்த்ரே 62. நரநாராயணாத்மகாய 63. குப்ஜாக்ருஷ்ணாம்பரதராய 64. மாயிநே 65. பரமபுருஷாய 66. முஷ்டிகாஸுரசாணூரமல்ல யுத்தவிசாரதாய 67. ஸம்ஸாரவைரிணே 68. கம்ஸாரயே 69. முராரயே 70. நரகாந்தகாய 71. அநாதிப்ரஹ்மசாரிணே 72. க்ருஷ்ணாவ்யஸநகர்சகாய 73. சிசுபாலசிரச்சேத்ரே 74. துர்யோதநகுலாந்தகாய 75. விதுராக்ரூரவரதாய 76. விச்வரூப ப்ரதர்சகாய 77. ஸத்யவாசே 78. ஸத்யஸங்கல்பாய 79. ஸத்யபாமாரதாய 80. ஜயிநே 81. ஸுபத்ராபூர்வஜாய 82. விஷ்ணவே 83. பீஷ்மமுக்திப்ரதாயகாய 84. ஜகத்குரவே 85. ஜகந்நாதாய 86. வேணுநாதவிசாரதாய 87. வ்ருஷபாஸுரவித்வம்ஸிநே 88. பாணாஸுரபலாந்தகாய 89 யுதிஷ்டிர ப்ரதிஷ்டாத்ரே 90. பர்ஹிபர்ஹாவதம்ஸகாய 91. பார்த்தஸாரதயே 92. அவ்யக்தாய 93. கீதாம்ருத மஹோததயே 94. காளீயபணமாணிக்யரஞ்ஜித ஸ்ரீபதாம்புஜாய 95. தாமோதராய 96. யஜ்ஞபோக்த்ரே 97. தாநவேந்த்ரவிநாசகாய 98. நாராயணாய 99. பரப்ரஹ்மணே 100. பந்நகாசந வாஹநாய 101. ஜலக்ரீடாஸமாஸக்த கோபீ வஸ்த்ராபஹாரகாய 102. புண்யச்லோகாய 103. தீர்த்தபாதாய 104. வேதவேத்யாய 105. தயாநிதயே 106. ஸர்வபூதாத்மகாய 107. ஸர்வக்ரஹரூபிணே 108. பராத்பராய.

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாஷ்டோத்தர சத நாமாவளி ஸமாப்தம்.

ஸ்ரீலக்ஷ்மீஹயவதநாய நம:

ஸ்ரீ ஹயக்ரீவாஷ்டோத்ரம்

ஹயக்ரீவோ மஹாவிஷ்ணு: கேஶவோ மதுஸூதந:
கோவிந்த: புண்டரீகாக்ஷோ விஷ்ணுர் விஶ்வம்பரோ ஹரி: (1)

ஆதித்யஸ் ஸர்வவாகீஶ: ஸர்வாதாரஸ் ஸநாதந:
நிராதாரோ நிராகாரோ நிரீஶோ நிருபத்ரவ: (2)

நிரஞ்ஜநோ நிஷ்களங்கோ நித்யத்ருப்தோ நிராமய:
சிதாநந்தமயஸ் ஸாக்ஷீ ஶரண்ய: ஸர்வதாயக: (3)

ஸ்ரீமான் லோகத்ரயாதீஶ: ஶிவஸ் ஸாரஸ்வதப்ரத:
வேதோத்தர்த்தா வேதநிதி: வேதவேத்ய: ப்ரபூதந: (4)

பூர்ண: பூரயிதா புண்ய: புண்யகீர்த்தி: பராத்பர:
பரமாத்மா பரம் ஜ்யோதி: பரேஶ: பாரக: பர: (5)

ஸர்வவேதாத்மகோ வித்வாந் வேதவேதாந்த பாரக:
ஸகலோபநிஷத் வேத்யோ நிஷ்கலஸ்ஸர்வ ஶாஸ்த்ரக்ருத் (6)

அக்ஷமாலா ஜ்ஞாநமுத்ரா யுக்தஹஸ்தோ வரப்ரத:
புராணபுருஷ: ஶ்ரேஷ்ட: ஶரண்ய: பரமேஶ்வர: (7)

ஶாந்தோ தாந்தோ ஜிதக்ரோதோ ஜிதாமித்ரோ ஜகந்மய:
ஜந்ம ம்ருத்யுஹரோ ஜீவோ ஜயதோ ஜாட்யநாஶந: (8)

ஜபப்ரியோ ஜபஸ்துத்யோ ஜாபகப்ரியக்ருத் ப்ரபு:
விமலோ விஶ்வரூபஶ்ச விஶ்வகோப்தா விதிஸ்துத: (9)

விதிர் விஷ்ணுஶ் ஶிவஸ் துத்யோ ஶாந்தித: க்ஷாந்திபாரக:
ஶ்ரேய:ப்ரத: ஶ்ருதிமய: ஶ்ரேயஸாம் பதிரீஶ்வர: (10)

அச்யுதோ நந்த ரூபஶ்ச ப்ராணத: ப்ருதிவீபதி:
அவ்யக்தோ வ்யக்தரூபஶ்ச ஸர்வஸாக்ஷீ தமோஹர: (11)

அஜ்ஞாநநாஶகோ ஜ்ஞாநீ பூர்ணசந்த்ர ஸமப்ரப:
ஜ்ஞாநதோ வாக்பதிர் யோகீ யோகீஶஸ் ஸர்வகாமத: (12)

மஹாயோகீ மஹாமௌநீ மௌநீஶ: ஶ்ரேயஸாம்பதி:
ஹம்ஸ: பரமஹம்ஸஶ்ச விஶ்வகோப்தா விராட் ஸ்வராட் (13)

ஶுத்தஸ்படிக ஸங்காஶோ ஜடாமண்டல ஸம்யுத:
ஆதிமத்யாந்த ரஹித: ஸர்வவாகீஶ்வரேஶ்வர: (14)

ஶ்ரீ ஹயக்ரீவாஷ்டோத்தரம் ஸம்பூர்ணம்.

ஶ்ரீஹயக்ரீவாஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

(இந்த நாமாக்களுக்கு முன்னால் 'ஓம்' என்றும் பின்னால் 'நம:' என்றும் சேர்த்துக்கொள்ளவும்)

1. ஹயக்ரீவாய 2. மஹாவிஷ்ணவே 3. கேஶவாய 4. மதுஸூதநாய 5. கோவிந்தாய 6. புண்டரீகாக்ஷாய 7. விஷ்ணவே 8. விஶ்வம்பராய 9. ஹரயே 10. ஆதித்யாய 11. ஸர்வவாகீஶாய 12. ஸர்வாதாராய 13. ஸநாதநாய 14. நிராதாராய 15. நிராகாராய 16. நிரீஶாய 17. நிருபத்ரவாய 18. நிரஞ்ஜநாய 19. நிஷ்களங்காய 20. நித்ய த்ருப்தாய 21. நிராமயாய 22. சிதாநந்தாய 23. ஸாக்ஷிணே 24. ஶரண்யாய 25. ஸர்வதாயகாய 26. ஶ்ரீமதே 27. லோகத்ரயா தீஶாய 28. ஶிவாய 29. ஸாரஸ்வதப்ரதாய 30. வேதோத்தர்த்ரே 31. வேதநிதயே 32. வேதவேத்யாய 33. புராதநாய 34. பூர்ணாய 35. பூரயித்ரே 36. புண்யாய 37. புண்யகீர்த்தயே 38. பராத் பரஸ்மை 39. பரமாத்மநே 40. பரஸ்மை ஜ்யோதிஷே 41. பரேஶாய 42. பாரகாய 43. பரஸ்மை 44. ஸகலோபநிஷத் வேத்யாய 45. நிஷ்களாய 46. ஸர்வஶாஸ்த்ரக்ருதே 47. அக்ஷமாலா ஜ்ஞாநமுத்ரா யுக்தஹஸ்தாய 48. வரப்ரதாய 49. புராண புருஷாய 50. ஶ்ரேஷ்டாய 51. ஶரண்யாய 52. பரமேஶ்வராய 53. ஶாந்தாய 54. தாந்தாய 55. ஜிதக்ரோதாய 56. ஜிதாமித்ராய 57. ஜகந்மயாய 58. ஜராம்ருத்யுஹராய 59. ஜீவாய 60. ஜயதாய 61. ஜாட்யநாஶநாய 62. ஜபப்ரியாய 63. ஜபஸ்துத்யாய 64. ஜபக்ருதே 65. ப்ரியக்ருதே 66. ப்ரபவே 67. விமலாய 68. விஶ்வரூபாய 69. விஶ்வகோப்த்ரே 70. விதிஸ்துதாய 71. விதயே 72. விஷ்ணவே 73. ஶிவஸ்துத்யாய 74. ஶாந்திதாய 75. க்ஷாந்தி பாரகாய 76. ஶ்ரேய: ப்ரதாய 77. ஶ்ருதிமயாய 78. ஶ்ரேயஸாம் பதயே 79. ஈஶ்வராய 80. அச்யுதாய 81. அனந்த ரூபாய 82. ப்ராணதாய 83. ப்ருதிவீபதயே 84. அவ்யக்தாய 85.

வ்யக்த ரூபாய 86. ஸர்வஸாக்ஷிணே 87. தமோஹராய 88. அஜ்ஞாநநாஸகாய 89. ஜ்ஞாநிநே 90. பூர்ணசந்த்ரஸமப்ரபாய 91. ஜ்ஞாநதாய 92. வாக்பதயே 93. யோகிநே 94. யோகீஸாய 95. ஸர்வகாமதாய 96. மஹாமௌநிநே 97. மஹாயோகிநே 98. மௌநீஸாய 99. ஶ்ரேயஸாம்நிதயே 100. ஹம்ஸாய 101. பரமஹம்ஸாய 102. விஶ்வகோப்த்ரே 103. விராஜே 104. ஸ்வராஜே 105. ஶுத்தஸ்படிகஸங்காஶாய 106. ஜடாமண்டல ஸம்யுதாய 107. ஆதிமத்யாந்தரஹிதாய 108. ஸர்வவாகிஶ்வரேஶ்வராய.

ஸ்ரீ ஹயக்ரீவாஷ்டோத்தர சத நாமாவளி ஸமாப்தம்.

ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹாய நம:

ஸ்ரீ நரஸிம்ஹாஷ்டோத்தரம்

நாரஸிம்ஹோ மஹாஸிம்ஹோ திவ்யஸிம்ஹோ மஹாபல:
உக்ரஸிம்ஹோ மஹாதேவ: உபேந்த்ரஶ்சாக்நிலோசந: (1)

ரௌத்ர: ஶௌரிர் மஹாவீர: ஸுவிக்ரம பராக்ரம:
ஹரி: கோலாஹலஶ்சக்ரீ விஜயஶ்ச ஜயோ (அ)வ்யய: (2)

தைத்யாந்தக: பரப்ரஹ்மா ஹ்யகோரோ கோரவிக்ரம:
ஜ்வாலாமுகோ ஜ்வாலமாலீ மஹாஜ்வாலோ மஹாப்ரபு: (3)

நிடிலாக்ஷஸ் ஸஹஸ்ராக்ஷோ துர்நிரீக்ஷ்ய: ப்ரதாபந:
மஹாதம்ஷ்ட்ராயுத: ப்ராஜ்ஞோ ஹிரண்யக நிஷூதந: (4)

சண்டகோபீ ஸுராரிக்ந: ஸதார்த்திக்நஸ் ஸதாஶிவ:
குணபத்ரோ மஹாபத்ரோ பலபத்ரஸ் ஸுபத்ரக: (5)

கராளோ விகராலஶ்ச விகர்த்தா ஸர்வ கர்த்ருக:
பைரவாடம்பரோ திவ்யஶ் சாகம்யஸ் ஸர்வஶத்ருஜித் (6

அமோகாஸ்த்ர: ஶஸ்த்ரதர: ஹவ்யகூடஸ் ஸுரேஶ்வர:
ஸஹஸ்ரபாஹுர் வஜ்ரநக: ஸர்வஸித்திர் ஜனார்த்தந: (7

அநந்தோ பகவாம் ஸ்தூலஶ் சாகம்யஶ்ச பராவர:
ஸர்வ மந்த்ரைக ரூபஶ்ச ஸர்வ யந்த்ர விதாரண: (8

அவ்யய: பரமாநந்த: காலஜித் ககவாஹந:
பக்தாதிவத்ஸலோ வ்யக்த: ஸுவ்யக்த: ஸுலப: ஶுசி: (9

லோகைக நாயகஸ்ஸர்வ: ஶரணாகத வத்ஸல:
தீரோ தரஶ்ச ஸர்வஜ்ஞோ பீமோ பீமபராக்ரம: (10)

தேவப்ரியோ நுத: பூஜ்யோ பவஹ்ருத் பரமேஶ்வர:
ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா: ஸ்ரீவாஸோ விபுஸ்ஸங்கர்ஷண: ப்ரபு: (11)

த்ரிவிக்ரமஸ்த்ரிலோகாத்மா காலஸ்ஸர்வேஶ்வரேஶ்வர:
விஶ்வம்பர: ஸ்திராபாயஶ் சாச்யுத: புருஷோத்தம: (12)

அதோக்ஷஜோ க்ஷயஸ் ஸேவ்யோ வநமாலீ ப்ரகம்பந:
குருர் லோககுரு: ஸ்ரஷ்டா பரஞ்ஜ்யோதி: பராயண: (13)

ஜ்வாலாஹோபில மாலோல க்ரோடாகாரஶ்ச பார்கவ:
யோகாநந்தஶ் சித்ரவடு: பவநோ நவமூர்த்தய: (14)

ஸ்ரீ நரஸிம்ஹாஷ்டோத்தரம் ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீரஸ்து

ஸ்ரீ நரஸிம்ஹாஷ்டோத்தர

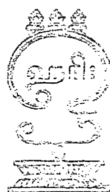
சத நாமாவளி

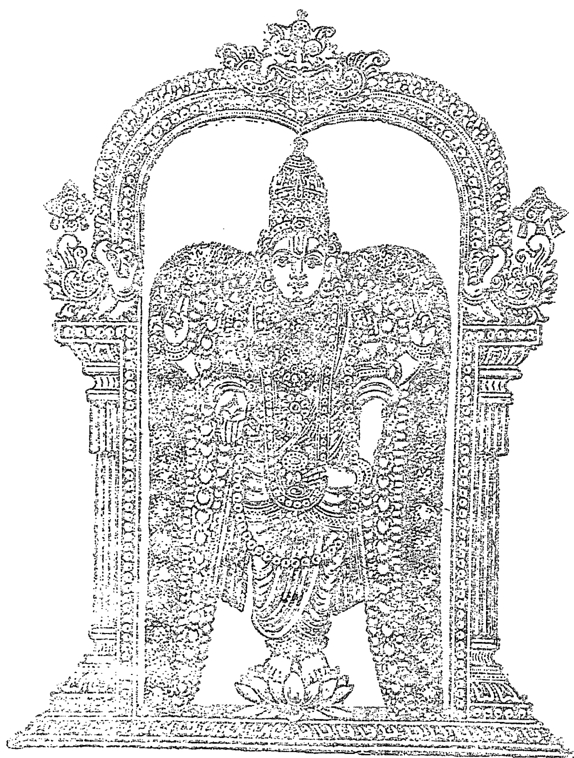
(இந்த நாமாக்களுக்கு முன்னால் 'ஓம்' என்றும் பின்னால் 'நம:' என்றும் சேர்த்துக்கொள்ளவும்)

1. நாரஸிம்ஹாய 2. மஹாஸிம்ஹாய 3. திவ்யஸிம்ஹாய 4. மஹாபலாய 5. உக்ரஸிம்ஹாய 6. மஹாதேவாய 7. உபேந்த்ராய 8. அக்னிலோசனாய 9. ரௌத்ராய 10. ஶௌரயே 11. மஹாவீராய 12. ஸுவிக்ரம பராக்ரமாய 13. ஹரிகோலாஹலாய 14. சக்ரிணே 15. விஜயாய 16. ஜயாய 17. அவ்யயாய 18. தைத்யாந்தகாய 19. பரப்ரஹ்மணே 20. அகோராய 21. கோரவிக்ரமாய 22. ஜ்வாலாமுகாய 23. ஜ்வாலாமாலினே 24. மஹாஜ்வாலாய 25. மஹாப்ரபவே 26. நிடிலாக்ஷாய 27. ஸஹஸ்ராக்ஷாய 28. துர்நிரீக்ஷ்யாய 29. ப்ரதாபநாய 30. மஹாதம்ஷ்ட்ராயுதாய

31. ப்ராஜ்ஞாய 32. ஹிரண்யகநிஷூதநாய 33. சண்டகோபிநே 33. ஸுராரிக்நாய 35. ஸதார்திக்நாய 36. ஸதாஶிவாய 47. குணபத்ராய 38. மஹாபத்ராய 39. பலபத்ராய 40. ஸுபத்ராய 41. கராளாய 42. விகராளாய 43. விகர்த்ரே 44. ஸர்வகர்த்ருகாய 45. பைரவாடம்பராய 46. திவ்யாய 47. அகம்யாய 48. ஸர்வஶத்ருஜிதே 49. அமோகாஸ்த்ராய 50. ஶஸ்த்ரதராய 51. ஹவ்யகூடாய 52. ஸுரேஶ்வராய 53. ஸஹஸ்ரபாஹவே 54. வஜ்ரநகாய 55. ஸர்வஸித்தயே 56. ஜநார்தநாய 57. அநந்தாய 58. பகவதே 59. ஸ்தூலாய 60. அகம்யாய 61. பராவராய 62. ஸர்வமந்த்ரைகரூபாய 63. ஸர்வயந்த்ரவிதாரணாய 64. அவ்யயாய 65. பரமாநந்தாய 66. காலஜிதே 67. ககவாஹநாய 68. பக்தாதிவத்ஸலாய 69. அவ்யக்தாய 70. ஸுவ்யக்தாய 71. ஸுலபாய 72. ஶுசயே 73. லோகைகநாயகாய 74. ஸர்வாய 75. ஶரணாகதவத்ஸலாய 76. தீராய 77. தராய 78. ஸர்வஜ்ஞாய 79. பீமாய 80. பீமபராக்ரமாய 81. தேவப்ரியாய 82. நுதாய 83. பூஜ்யாய 84. பவஹ்ருதே 85. பரமேஶ்வராய 86. ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷஸே 87. ஸ்ரீவாஸாய 88. விபவே 89. ஸங்கர்ஷணாய 90. ப்ரபவே 91. த்ரிவிக்ரமாய 92. த்ரிலோகாத்மநே 93. காலாய 94. ஸர்வேஶ்வரேஶ்வராய 95. விஶ்வம்பராய 96. ஸ்திராபாய 97. அச்யுதாய 98. புருஷோத்தமாய 99. அதோக்ஷஜாய 100. அக்ஷயாய 101. ஸேவ்யாய 102. வநமாலிநே 103. ப்ரகம்பநாய 104. குரவே 105. லோககுரவே 106. ஸ்ரஷ்ட்ரே 107. பரஸ்மை ஜ்யோதிஷே 108. பராயணாய.

ஸ்ரீ நரஸிம்ஹாஷ்டோத்தரஶத நாமாவளி ஸமாப்தம்.

ஸ்ரீ வேங்கடேஶாய நம:

ஸ்ரீ வேங்கடேசாஷ்டோத்தரம்

ஸித்தா ஊசு:

பகவந் வேங்கடேஶஸ்ய நாம்நாமஷ்டோத்தரம் ஶதம்
அநுப்ரூஹி தயாஸிந்தோ க்ஷிப்ரஸித்திப்ரதம் ந்ருணாம் (1)

நாரத உவாச

ஸாவதாநேந மநஸா ஶ்ருண்வந்து ததிதம் ஶுபம்
ஜப்தம் வைகாநஸை: பூர்வம் ஸர்வ ஸௌபாக்ய வர்த்தநம் (2)

ஓங்கார பரமார்த்தஶ்ச நரநாராயணாத்மக:
மோக்ஷலக்ஷ்மீ ப்ராணகாந்தோ வேங்கடாசல நாயக: (3)

கருணாபூர்ண ஹ்ருதய: டேங்காரஜப ஸௌக்யத:
ஶாஸ்த்ர ப்ரமாண கம்யஶ்ச யமாத்யஷ்டாங்க கோசர: (4)

பக்த லோகைக வரதோ வரேண்யோ பயநாஶந:
யஜமாந ஸ்வரூபஶ்ச ஹஸ்தந்யஸ்த ஸுதர்ஶந: (5)

ரமாவதார மங்கேஶோ ணகாரஜப ஸுப்ரிய:
யஜ்ஞேஶோ கதிதாதா ச ஜகதீவல்லபோ வர: (6)

ரக்ஷஸ்ஸந்தோஹ ஸம்ஹர்தா வர்சஸ்வீ ரகுபுங்கவ:
தாந தர்மபரோ யாஜீ கநஶ்யாமள விக்ரஹ: (7)

ஹராதிஸர்வதேவேட்யோ ராமோ யதுகுலாக்ரணீ:
ஸ்ரீநிவாஸோ மஹாத்மா ச தேஜஸ்வீ தத்வஸந்நிதி: (8)

த்வமர்த்த லக்ஷ்யரூபஶ்ச ரூபவாந் பாவநோ யஶ:
ஸர்வேஶ: கமலாகாந்தோ லக்ஷ்மீஸல்லாப ஸம்முக: (9)

சதுர்முக ப்ரதிஷ்டாதா ராஜராஜ வரப்ரத:
சதுர்வேத ஶிரோரத்நம் ரமணோ நித்யவைபவ: (10)

தாஸவர்க பரித்ராதா நாரதாதி முநிஸ்துத:
யாதவாசலவாஸீ ச கித்யத் பக்தார்தி பஞ்ஜந: (11)

லக்ஷ்மீப்ரஸாதகோ விஷ்ணு: தேவேஶோ ரம்யவிக்ரஹ:
மாதவோ லோகநாதஶ்ச லாலிதாகில ஸேவக: (12)

யக்ஷகந்தர்வ வரத: குமாரோ மாத்ருகார்சித:
ரடத்பாலக போஷீ ச ஶேஷஶைல க்ருதஸ்தல: (13)

ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணஶ்ச த்வைத தோஷ நிவாரண:
திர்யக்ஜந்த்வர்சிதாங்க்ரிஶ்ச நேத்ராநந்த கரோத்ஸவ: (14)

த்வாதஶோத்தம லீலஶ்ச தரித்ர ஜநரக்ஷக:
ஶத்ருக்ருத்யாதி பீதிக்நோ புஜங்க ஶயநப்ரிய: (15)

ஜாக்ரத் ரஹஸ்யாவாஸஶ்ச ய:ஶிஷ்ட பரிபாலக:
வரேண்ய: பூர்ணபோதஶ்ச ஜந்ம ஸம்ஸார பேஷஜம் (16)

கார்த்திகேய வபுர்தாரீ யதிஶேகர பாவித:
நரகாதிபயத்வம்ஸீ ரதோத்ஸவ கலாதர: (17)

லோகார்சா முக்யமூர்திஶ்ச கேஶவாத்யவதாரவாந்
ஶாஸ்த்ர ஶ்ருதாநந்த லீலோ யமஶிக்ஷா நிபர்ஹண: (18)

மாநஸம்ரக்ஷணபர: இரிணாங்குர தாந்யத:
நேத்ரஹீநாக்ஷிதாயீ ச மதிஹீந மதிப்ரத: (19)

ஹிரண்யதாந க்ராஹீ ச மோஹஜால நிக்ருந்தந:
ததிலாஜாக்ஷதார்ச்யஶ்ச யாதுதாந விநாஶந: (20)

யஜுர்வேத ஶிகா கம்யோ வேங்கடோ தக்ஷிணாஸ்த்தித:
ஸார புஷ்கரிணீ தீரோ ராத்ரௌ தேவகணார்சித: (21)

ஐத்நவத் பல ஸந்தாதா ஸ்ரீம்ஜபாத் தநவ்ருத்திக்ருத்
க்லீங்கார ஜாபீ காம்யார்த்த ப்ரதாந ஸதயாந்தர: (22)

ஸ்வை ஸர்வஸித்தி ஸந்தாதா நமஸ்கர்த்து ரபீஷ்டத:
மோஹிதாகில லோகஸ்ச நாநாரூப வ்யவஸ்த்தித: (23)

ராஜீவ லோசநோ யஜ்ஞ வராஹோ கணவேங்கட:
தேஜோராசீக்ஷணஸ் ஸ்வாமீ ஹார்தாவித்யா நிவாரண: (24)

இதி ஸ்ரீவேங்கடேசஸ்ய நாம்நா மஷ்டோத்தரம் சதம்
ப்ராத:ப்ராதஸ் ஸமுத்தாய ய:படேத் பக்திமாந் நர: (25)

ஸர்வேஷ்டார்த்தா நவாப்நோதி வேங்கடேச ப்ரஸாதத: (26)

ஸ்ரீ வேங்கடேசாஷ்டோத்தரம் ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீ வேங்கடேசாஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

[கீழ்க்கண்ட ஒவ்வொரு நாமாவின் முன்னால் 'ஓம்' என்றும் பின்னால் 'நம:' என்றும் சேர்த்துச் சொல்லவேண்டும்.]

---

1. ஓங்கார பரமார்த்தாய 2. நரநாராயணாத்மகாய 3. மோக்ஷ லக்ஷ்மீ ப்ராணகாந்தாய 4. வேங்கடாசல நாயகாய 5. கருணாபூர்ண ஹ்ருதயாய 6. டேங்காரஜப ஸௌக்யதாய 7. சாஸ்த்ரப்ர மாண கம்யாய 8. யமாத்யஷ்டாங்க கோசராய 9. பக்தலோகைக வரதாய 10. வரேண்யாய 11. பயநாசநாய 12. யஜமாந ஸ்வ ரூபாய 13. ஹஸ்தந்யஸ்த ஸுதர்சநாய 14. ரமாவதார மங்கே சாய 15. ணகாரஜப ஸுப்ரியாய 16. யஜ்ஞேசாய 17. கதிதாத்ரே 18. ஜகதீவல்லபாய 19. வராய 20. ரக்ஷஸ்ஸந்தோஹஸம்ஹர்த்ரே 21. வர்சஸ்விநே 22. ரகுபுங்கவாய 23. தாநதர்மபராய 24. யாஜிநே 25. கநஸ்யாமள விக்ரஹாய 26. ஹராதி ஸர்வதேவேட் யாய 27. ராமாய 28. யதுகுலாக்ரணயே 29. ஸ்ரீநிவாஸாய 30. மஹாத்மநே 31. தேஜஸ்விநே 32. தத்வஸந்நிதயே 33. த்வமர்த்த லக்ஷ்யரூபாய 34. ரூபவதே 35. பாவநாய 36. யசஸே 37. ஸர்வே சாய 38. கமலாகாந்தாய 39. லக்ஷ்மீ ஸல்லாப ஸம்முகாய 40. சதுர்முக ப்ரதிஷ்டாத்ரே 41. ராஜராஜவரப்ரதாய 42. சதுர்வேத சிரோரத்நாய 43. ரமணாய 44. நித்யவைபவாய 45. தாஸவர்க்க பரித்ராத்ரே 46. நாரதாதி முநிஸ்துதாய 47. யாதவாசல வாஸிநே 48. கித்யத்பக்தார்த்தி பஞ்ஜநாய 49. லக்ஷ்மீப்ரஸாதகாய 50. விஷ்ணவே 51. தேவேசாய 52. ரம்ய விக்ரஹாய 53. மாதவாய 54. லோகநாதாய 55. லாலிதாகில ஸேவகாய 56. யக்ஷகந்தர்வ வரதாய 57. குமாராய 58. மாத்ருகார்ச்சிதாய 59. ரடத் பாலக

போஷிணே 60. ஶேஷஶைலக்ருதஸ்தலாய 61. ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணாய 62. த்வைததோஷ நிவாரணாய 63. திர்யக்ஜந்த்வர்ச்சிதாங்க்ரயே 64. நேத்ராநந்த கரோத்ஸவாய 65. த்வாதஶோத்தமலீலாய 66. தரித்ரஜந ரக்ஷகாய 67. ஶத்ரு க்ருத்யாதி பீதிக்நாய 68. புஜங்க ஶயந ப்ரியாய 69. ஜாக்ரதே 70. ரஹஸ்யாவாஸாய 71. ஶிஷ்ட பரிபாலகாய 72. வரேண்யாய 73. பூர்ணபோதாய 74. ஜந்ம ஸம்ஸார பேஷஜாய 75. கார்த்திகேய வபுர்த்தாரிணே 76. யதிஶேகர பாவிதாய 77. நரகாதி பயத்வம்ஸிநே 78. ரதோத்ஸவ கலாதராய 79. லோகார்ச்சா முக்யமூர்த்தயே 80. கேஶவாத்யவதாரவதே 81. ஶாஸ்த்ர ஶ்ருதாநந்த லீலாய 82. யமஶிக்ஷா நிபர்ஹணாய 83. மாந ஸம்ரக்ஷண பராய 84. இரிணாங்குர தாந்யதாய 85. நேத்ரஹீநாக்ஷிதாயிநே 86. மதிஹீந மதிப்ரதாய 87. ஹிரண்யதாந க்ராஹிணே 88. மோஹஜால நிக்ருந்தநாய 89. ததிலாஜாக்ஷதார்ச்யாய 90. யாதுதாந விநாஶநாய 91. யஜுர்வேத ஶிகாகம்யாய 92. வேங்கடாய 93. தக்ஷிணாஸ்திதாய 94. ஸாரபுஷ்கரிணீ தீராய 95. ராத்ரௌதேவகணார்ச்சிதாய 96. யத்நவத் பலஸந்த்தாத்ரே 97. ஶ்ரீம்ஜபாத் தநவ்ருத்திக்ருதே 98. க்லீங்காரஜாபி காம்யார்த்த ப்ரதாந ஸதயாந்தராய 99. ஸ்வஸர்வஸித்திஸந்தாத்ரே 100. நமஸ்கர்த்துரபீஷ்டதாய 101. மோஹிதாகில லோகாய 102. நாநாரூப வ்யவஸ்திதாய 103. ராஜீவலோசநாய 104. யக்ஞவராஹாய 105. கணவேங்கடாய 106. தேஜோராஶீக்ஷணாய 107. ஸ்வாமிநே 108. ஹார்தாவித்யா நிவாரணாய.

ஸ்ரீ வேங்கடேஶாஷ்டோத்தரஶத நாமாவளி ஸமாப்தம்.

ஶ்ரியை நம:

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ அஷ்டோத்தரம்

ஸ்ரீ தேவ்யுவாச

தேவ தேவ மஹாதேவ த்ரிகாலஜ்ஞ மஹேஶ்வர
கருணாகர தேவேஶ பக்தாநுக்ரஹ காரக (1)

அஷ்டோத்தர ஶதம் லக்ஷ்ம்யா: ஶ்ரோது மிச்சாமி தத்வத: ॥

ஈஶ்வர உவாச

தேவி ஸாது மஹாபாகே மஹாபாக்ய ப்ரதாயகம்
ஸர்வைஶ்வர்யகரம் புண்யம் ஸர்வபாப ப்ரணாஶநம் (2)

ஸர்வதாரித்ர்ய ஶமநம் ஶ்ரவணாத் புக்தி முக்திதம்
ராஜவஶ்யகரம் திவ்யம் குஹ்யாத் குஹ்யதமம் பரம் (3)

துர்லபம் ஸர்வதேவாநாம் சதுஷ்ஷஷ்டி கலாஸ்பதம்
பத்மாதீநாம் வராந்தாநாம் நிதீநாம் நித்யதாயகம் (4)

ஸமஸ்ததேவ ஸம்ஸேவ்யம் அணிமாத்யஷ்ட ஸித்திதம்
கிமத்ர பஹுநோக்தேந தேவீப்ரத்யக்ஷ தாயகம் (5)

தவ ப்ரீத்யாத்ய வக்ஷ்யாமி ஸமாஹிதமநா: ஶ்ருணு
அஷ்டோத்தரஶதஸ்யாஸ்ய மஹாலக்ஷ்மீஸ்து தேவதா (6

க்லீம் பீஜ பதமித்யுக்தம் ஶக்திஸ்து புவநேஶ்வரீ
அங்கந்யாஸ: கரந்யாஸ: ஸ இத்யாதி ப்ரகீர்த்தித: (7)

த்யாநம்

வந்தே பத்மகராம் ப்ரஸந்நவதநாம் ஸௌபாக்யதாம் பாக்யதாம்
ஹஸ்தாப்யா மபயப்ரதாம் மணிகணைர் நாநாவிதைர் பூஷிதாம்
பக்தாபீஷ்ட பலப்ரதாம் ஹரிஹர ப்ரஹ்மாதிபிஸ் ஸேவிதாம்
பார்ஶ்வே பங்கஜஶங்க்க பத்மநிதிபிர் யுக்தாம் ஸதா ஶக்திபி: (8)
ஸரஸிஜ நயநே ஸரோஜஹஸ்தே
தவளதராம்ஶுக கந்தமால்ய ஶோபே
பகவதி ஹரிவல்லபே மநோஜ்ஞே
த்ரிபுவந பூதிகரி ப்ரஸீத மஹ்யம் (9)

ஓம், ப்ரக்ருதிம் விக்ருதிம் வித்யாம் ஸர்வபூத ஹிதப்ரதாம்
ஶ்ரத்தாம் விபூதிம் ஸுரபிம் நமாமி பரமாத்மிகாம் (1)

வாசம் பத்மாலயாம் பத்மாம் ஶுசிம் ஸ்வாஹாம் ஸ்வதாம்
[ஸுதாம்
தந்யாம் ஹிரண்மயீம் லக்ஷ்மீம் நித்யபுஷ்டாம் விபாவரீம் (2)

அதிதிம் ச திதிம் தீப்தாம் வஸுதாம் வஸுதாரிணீம்
நமாமி கமலாம் காந்தாம் காமாம் க்ஷீரோதஸம்பவாம் (3)

அநுக்ரஹபதாம் புத்திம் அநகாம் ஹரிவல்லபாம்
அஶோகா மம்ருதாம் தீப்தாம் லோக ஶோக விநாஶிநீம் (4)

நமாமி தர்ம நிலயாம் கருணாம் லோகமாதரம்
பத்மப்ரியாம் பத்மஹஸ்தாம் பத்மாக்ஷீம் பத்மஸுந்தரீம் (5

பத்மோத்பவாம் பத்மமுகீம் பத்மநாப ப்ரியாம் ரமாம்
பத்மமாலாதராம் தேவீம் பத்மிநீம் பத்மகந்திநீம் (6)

புண்யகந்தாம் ஸுப்ரஸந்நாம் ப்ரஸாதாபிமுகீம் ப்ரபாம்
நமாமி சந்த்ரவதநாம் சந்த்ராம் சந்த்ர ஸஹோதரீம் (7

சதுர்புஜாம் சந்த்ரரூபாம் இந்திராமிந்து ஶீதலாம்
ஆஹ்லாதஜநநீம் புஷ்டிம் ஶிவாம் ஶிவகரீம் ஸதீம் (8)

விமலாம் விஸ்வஜநநீம் புஷ்டிம் தாரித்ர்ய நாஸிநீம்
ப்ரீதி புஷ்கரிணீம் ஸாந்தாம் ஸுக்லமால்யாம்பராம் ஸ்ரியம் (9)

பாஸ்கரீம் பில்வநிலயாம் வராரோஹாம் யஸஸ்விநீம்
வஸுந்தரா முதாராங்காம் ஹரிணீம் ஹேமமாலிநீம் (10)

தநதாந்யகரீம் ஸித்திம் ஸ்த்ரைணஸௌம்யாம் ஸுபப்ரதாம்
ந்ருபவேஸ்ம கதாநந்தாம் வரலக்ஷ்மீம் வஸுப்ரதாம் (11)

ஸுபாம் ஹிரண்யப்ராகாராம் ஸமுத்ரதநயாம் ஜயாம்
நமாமி மங்களாம் தேவீம் விஷ்ணுவக்ஷஸ்த்தல ஸ்த்திதாம் (12)

விஷ்ணுபத்நீம் ப்ரஸந்நாக்ஷீம் நாராயண ஸமாஸ்ரிதாம்
தாரித்ர்ய த்வம்ஸிநீம் தேவீம் ஸர்வோபத்ரவ வாரிணீம் (13)

நவதுர்காம் மஹாகாளீம் ப்ரஹ்ம விஷ்ணு ஸிவாத்மிகாம்
த்ரிகாலஜ்ஞாந ஸம்பந்நாம் நமாமி புவநேஸ்வரீம் (14)

லக்ஷ்மீம் க்ஷீரஸமுத்ர ராஜதநயாம் ஸ்ரீரங்க தாமேஸ்வரீம்
தாஸீபூத ஸமஸ்த தேவ வநிதாம் லோகைக தீபாங்குராம்
ஸ்ரீமந் மந்தகடாக்ஷ லப்தவிபவ ப்ரஹ்மேந்த்ர கங்காதராம்
த்வாம் த்ரைலோக்யகுடும்பிநீம் ஸரஸிஜாம் வந்தே முகுந்த
ப்ரியாம் (15)

மாதர்நமாமி கமலே கமலாயதாக்ஷி
ஸ்ரீவிஷ்ணு ஹ்ருத்கமலவாஸிநி விஸ்வமாத:
க்ஷீரோதயே கமலகோமள கர்ப்பகௌரி
லக்ஷ்மி ப்ரஸீத ஸததம் நமதாம் ஸரண்யே (16)

த்ரிகாலம் யோ ஜபேத் வித்வாந் ஷண்மாஸம் விஜிதேந்த்ரிய:
தாரித்ர்ய த்வம்ஸநம் க்ருத்வா ஸர்வமாப்நோதி யத்நத: (17)

தேவீநாம ஸஹஸ்ரேஷு புண்யமஷ்டோத்தரம் ஸதம்
யேந ஸ்ரியமவாப்நோதி கோடிஜந்ம தரித்ரத: (18)

ப்ருகுவாரே ஸதம் தீமாந் படேத் வத்ஸர மாத்ரகம்
அஷ்டைஸ்வர்ய மவாப்நோதி குபேர இவ பூதலே (19)

தாரித்ர்யமோசநம் நாம ஸ்தோத்ர மம்பாபரம் ஸதம்
யேந ஸ்ரியமவாப்நோதி கோடிஜந்ம தரித்ரத: (20)

புக்த்வாது விபுலாந் போகாந் அஸ்யாஸ்ஸாயுஜ்ய மாப்நுயாத்
ப்ராத:காலே படேந் நித்யம் ஸர்வ துக்கோபஸாந்தயே (21)

படம்ஸ்து சிந்தயேத் தேவீம் ஸர்வாபரண பூஷிதாம் (22)

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ அஷ்டோத்தரம் ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீரஸ்து

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ அஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

[கீழ்க்கண்ட ஒவ்வொரு நாமாவின் முன்னால் 'ஓம்' என்றும் பின்னால் 'நம:' என்றும் சேர்த்துச் சொல்லவேண்டும்.]

---

1. ப்ரக்ருத்யை 2. விக்ருத்யை 3. வித்யாயை 4. ஸர்வபூத ஹிதப்ரதாயை 5. ச்ரத்தாயை 6. விபூத்யை 7. ஸுரப்யை 8. பரமாத்மிகாயை 9. வாசே 10. பத்மாலயாயை 11. பத்மாயை 12. சுசயே 13. ஸ்வாஹாயை 14. ஸ்வதாயை 15. ஸுதாயை 16. தந்யாயை 17. ஹிரண்மய்யை 18. லக்ஷ்ம்யை 19. நித்யபுஷ்டாயை 20. விபாவர்யை 21. அதித்யை 22. தித்யை 23. தீப்தாயை 24. வஸுதாயை 25. வஸுதாரிண்யை 26. கமலாயை 27. காந்தாயை 28. காமாயை 29. க்ஷீரோதஸம்பவாயை 30. அநுக்ரஹபதாயை 31. புத்தயே 32. அநகாயை 33. ஹரிவல்லபாயை 34. அசோகாயை 35. அம்ருதாயை 36. தீப்தாயை 37. லோகசோக விநாசிந்யை 38. தர்மநிலயாயை 39. கருணாயை 40. லோகமாத்ரே 41. பத்மப்ரியாயை 42. பத்மஹஸ்தாயை 43. பத்மாக்ஷ்யை 44. பத்மஸுந்தர்யை 45. பத்மோத்பவாயை 46. பத்மமுக்யை 47. பத்மநாபப்ரியாயை 48. ரமாயை 49. பத்மமாலாதராயை 50. தேவ்யை 51. பத்மிந்யை 52. பத்மகந்திந்யை 53. புண்யகந்தாயை 54. ஸுப்ரஸந்நாயை 55. ப்ரஸாதாபிமுக்யை 56. ப்ரபாயை 57. சந்த்ரவதநாயை 58. சந்த்ராயை 59. சந்த்ரஸஹோதர்யை 60. சதுர்புஜாயை 61. சந்த்ரரூபாயை 62. இந்திராயை 63. இந்துசீதலாயை 64. ஆஹ்லாத ஜநந்யை 65. புஷ்ட்யை 66. சிவாயை 67. சிவகர்யை 68. ஸத்யை 69. விமலாயை 70. விச்வஜநந்யை 71. புஷ்ட்யை 72. தாரித்ர்யநாசிந்யை 73. ப்ரீதிபுஷ்கரிண்யை 74. சாந்தாயை 75. சுக்லமால்யாம்பராயை 76. ச்ரியை 77. பாஸ்கர்யை 78. பில்வ நிலயாயை 79. வராரோஹாயை 80. யசஸ்விந்யை 81. வஸுந்தராயை 82. உதாராங்காயை 83. ஹரிண்யை 84. ஹேமமாலிந்யை 85. தநதாந்யகர்யை 86. ஸித்தயே 87. ஸ்த்ரைணஸௌம்யாயை 88. சுபப்ரதாயை 89. ந்ருபவேச்ம கதாநந்தாயை 90. வரலக்ஷ்ம்யை 91. வஸுப்ரதாயை 92. சுபாயை 93. ஹிரண்ய ப்ராகாராயை 94. ஸமுத்ரதநயாயை 95. ஜயாயை 96. மங்களதேவதாயை 97. விஷ்ணுவக்ஷஸ்தலஸ்திதாயை 98. விஷ்ணுபத்ந்யை 99. ப்ரஸந்நாக்ஷ்யை 100. நாராயணஸமாச்ரிதாயை 101. தாரித்ர்யத்வம்ஸிந்யை 102. தேவ்யை 103. ஸர்வோபத்ரவ நிவாரிண்யை 104. நவதுர்காயை 105. மஹாகாள்யை 106. பிரஹ்மவிஷ்ணுசிவாத்மிகாயை 107. த்ரிகாலஜ்ஞாநஸம்பந்நாயை 108. புவநேச்வர்யை.

ஸ்ரீலக்ஷ்மீஅஷ்டோத்தரசத நாமாவளி ஸமாப்தம்.

ஸ்ரீஸரஸ்வத்யை நம:

ஸ்ரீ ஸரஸ்வத்யஷ்டோத்தரம்

ஸரஸ்வதீ மஹாபத்ரா மஹாமாயா வரப்ரதா
ஸ்ரீப்ரதா பத்மநிலயா பத்மாக்ஷீ பத்மவக்த்ரகா (1)

ஶிவாநுஜா புஸ்தகப்ருத் ஜ்ஞாநமுத்ரா ரமாபரா
காமரூபா மஹாவித்யா மஹாபாதக நாஶிநீ (2)

மஹாஶ்ரயா மாலிநீ ச மஹாபோகா மஹாபுஜா
மஹாபாகா மஹோத்ஸாஹா திவ்யாங்கா ஸுரவந்திதா (3)

மஹாகாளீ மஹாபாஶா மஹாகாரா மஹாங்குஶா
பீதாச விமலா விஶ்வா வித்யுந்மாலா ச வைஷ்ணவீ (4)

சந்த்ரிகா சந்த்ரவதநா சந்த்ரலேகாவிபூஷிதா
ஸாவித்ரீ ஸுரஸாதேவீ திவ்யாலங்கார பூஷிதா (5)

வாக்தேவீ வஸுதா தீவ்ரா மஹாபத்ரா மஹாபலா
போகதா பாரதீ பாமா கோவிந்தா கோமதீ ஶிவா (6)

ஜடிலா விந்த்யவாஸா ச விந்த்யாசல விராஜிதா
சண்டிகா வைஷ்ணவீ ப்ராஹ்மீ ப்ரஹ்மஜ்ஞாநைக ஸாதநா (7)

ஸௌதாமிநீ ஸுதாமூர்த்தி: ஸுபத்ரா ஸுரபூஜிதா
ஸுவாஸிநீ ஸுநாஸா ச விநித்ரா பத்மலோசநா (8)

வித்யாரூபா விஶாலாக்ஷீ ப்ரஹ்மஜாயா மஹாபலா
த்ரயீமூர்த்திஸ் த்ரிகாலஜ்ஞா த்ரிகுணா ஶாஸ்த்ரரூபிணீ (9)

ஶும்பாஸுர ப்ரமதிநீ ஶுபதாச ஸ்வராத்மிகா
ரக்தபீஜநிஹந்த்ரீச சாமுண்டா சாம்பிகா ததா (10)

முண்டகாய ப்ரஹரணா தூம்ரலோசந மர்தநா
ஸர்வதேவஸ்துதா ஸௌம்யா ஸுராஸுர நமஸ்க்ருதா (11)

காளராத்ரீ கலாதாரா ரூபஸௌபாக்ய தாயிநீ
வாக்தேவீ ச வராரோஹா வாராஹீ வாரிஜாஸநா (12)

சித்ராம்பரா சித்ரகந்தா சித்ரமால்ய விபூஷிதா
காந்தா காமப்ரதா வந்த்யா வித்யாதர ஸுபூஜிதா (13)

ஶ்வேதாநநா நீலபுஜா சதுர்வர்க பலப்ரதா
சதுராநந ஸாம்ராஜ்யா ரக்தமத்யா நிரஞ்ஜநா (14

ஹம்ஸாஸநா நீலஜங்கா ப்ரஹ்மவிஷ்ணு ஶிவாத்மிகா
ஏவம் ஸரஸ்வதீ தேவ்யா நாம்நாமஷ்டோத்தரம் ஶதம் (15)

ஶ்ரீ ஸரஸ்வத்யஷ்டோத்தரம் ஸம்பூர்ணம்.

ஶ்ரீ ஸரஸ்வத்யஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

[கீழ்க்கண்ட ஒவ்வொரு நாமாவின் முன்னால் 'ஓம்' என்றும் பின்னால் 'நம:' என்றும் சேர்த்துச் சொல்ல வேண்டும்.]

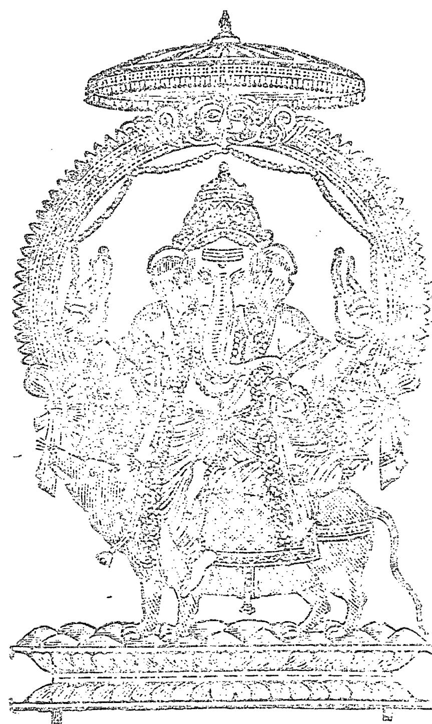
---

1. ஸரஸ்வத்யை 2. மஹாபத்ராயை 3. மஹாமாயாயை 4. வரப்ரதாயை 5. ஶ்ரீப்ரதாயை 6. பத்மநிலயாயை 7. பத்மாக்ஷ்யை 8. பத்மவக்த்ராயை 9. ஶிவாநுஜாயை 10. புஸ்தகப்ருதே 11. ஜ்ஞாநமுத்ராயை 12. ரமாயை 13. பராயை 14. காமரூபாயை 15. மஹாவித்யாயை 16. மஹாபாதகநாஶிந்யை 17. மஹாஶ்ரயாயை 18. மாலிந்யை 19. மஹாபோகாயை 20. மஹாபுஜாயை 21. மஹாபாகாயை 22. மஹோத்ஸாஹாயை 23. திவ்யாங்காயை 24. ஸுரவந்திதாயை 25. மஹாகாள்யை 26. மஹாபாஶாயை 27. மஹாகாராயை 28. மஹாங்குஶாயை 29. பீதாயை 30. விமலாயை 31. விஶ்வாயை 32. வித்யுந்மாலாயை 33. வைஷ்ணவ்யை 34. சந்த்ரிகாயை 35. சந்த்ரவதநாயை 36. சந்த்ரலேகா விபூஷிதாயை 37. ஸாவித்ர்யை 38. ஸுரஸாயை 39. தேவ்யை 40. திவ்யாலங்காரபூஷிதாயை 41. வாக்தேவ்யை 42. வஸுதாயை 43. தீவ்ராயை 44. மஹாபத்ராயை 45. மஹாபலாயை 46. போகதாயை 47. பாரத்யை 48. பாமாயை 49. கோவிந்தாயை 50. கோமத்யை 51. ஶிவாயை 52. ஜடிலாயை 53. விந்த்யவாஸாயை 54. விந்த்

பாசல விராஜிதாயை 55. சண்டிகாயை 56. வைஷ்ணவ்யை 57. ப்ராஹ்ம்யை 58. ப்ரஹ்மஜ்ஞானைகஸாதநாயை 59. ஸௌதாமிந்யை 60. ஸுதாமூர்த்யை 61. ஸுபத்ராயை 62. ஸுரபூஜிதாயை 63. ஸுவாஸிந்யை 64. ஸுநாஸாயை 65. விநித்ராயை 66. பத்மலோசநாயை 67. வித்யாரூபாயை 68. விஶாலாக்ஷ்யை 69. ப்ரஹ்மஜாயாயை 70. மஹாபலாயை 71. த்ரயீமூர்த்யை 72. த்ரிகாலஜ்ஞாயை 73. த்ரிகுணாயை 74. ஶாஸ்த்ரரூபிண்யை 75. ஶும்பாஸுரப்ரமதிந்யை 76. ஶுபதாயை 77. ஸ்வராத்மிகாயை 78. ரக்தபீஜ நிஹந்த்ர்யை 79. சாமுண்டாயை 80. அம்பிகாயை 81. முண்டகாயப்ரஹரணாயை 82. தூம்ரலோசந மர்தநாயை 83. ஸர்வதேவ ஸ்துதாயை 84. ஸௌம்யாயை 85. ஸுராஸுர நமஸ்க்ருதாயை 86. காளராத்ர்யை 87. கலாதாராயை 88. ரூபஸௌபாக்ய தாயிந்யை 89. வாக்தேவ்யை 90. வராரோஹாயை 91. வாராஹ்யை 92. வாரிஜாஸநாயை 93. சித்ராம்பராயை 94. சித்ரகந்தாயை 95. சித்ர மால்ய விபூஷிதாயை 96. காந்தாயை 97. காமப்ரதாயை 98. வந்த்யாயை 99. வித்யாதர ஸுபூஜிதாயை 100. ஶ்வேதாநநாயை 101. நீலபுஜாயை 102. சதுர்வர்கபலப்ரதாயை 103. சதுராநநஸாம்ராஜ்யாயை 104. ரக்தமத்யாயை 105. நிரஞ்ஜநாயை 106. ஹம்ஸாஸநாயை 107. நீலஜங்க்காயை 108. ப்ரஹ்ம விஷ்ணு ஶிவாத்மிகாயை.

ஸ்ரீ ஸரஸ்வத்யஷ்டோத்தரஶத நாமாவளி ஸமாப்தம்.

ஸ்ரீ கணநாதாய நம:

ஸ்ரீவிக்நேஶ்வராஷ்டோத்ரம்

விநாயகோ விக்நராஜோ கௌரீபுத்ரோ கணேஶ்வர:
ஸ்கந்தாக்ரஜோ(அ)வ்யய: பூதோ தக்ஷாத்யக்ஷோ த்விஜப்ரிய: (1)

அக்நிகர்ப்பச் சிதிந்த்ர ஸ்ரீப்ரதோ வாணீப்ரதோவ்யய:
ஸர்வஸித்திப்ரத: ஶர்வ தநய: ஶர்வரீ ப்ரிய: (2)

ஸர்வாத்மக: ஸ்ருஷ்டிகர்தா தேவோ(அ)நேகார்ச்சித: ஶிவ:
ஶுத்தோ புத்தி ப்ரிய: ஶாந்தோ ப்ரஹ்மசாரீ கஜாநந: (3)

த்வைமாத்ரேயோ முநிஸ்துத்யோ பக்தவிக்நவிநாஶந:
ஏகதந்தஶ் சதுர்பாஹுஸ் சதுர: ஶக்திஸம்யுத: (4)

லம்போதர: ஶூர்பகர்ணோ ஹரிர்ப்ரஹ்ம விதுத்தம:
காலோ க்ரஹபதி: காமீ ஸோமஸூர்யாக்நிலோசந: (5)

பாஶாங்குஶதரஶ் சண்டோ குணாதீதோ நிரஞ்ஜந:
அகல்மஷ: ஸ்வயம்ஸித்த: ஸித்தார்சித பதாம்புஜ: (6)

பீஜபூர பலாஸக்தோ வரத: ஶாஶ்வத: க்ருதீ
த்விஜப்ரியோ வீதபயோ கதீ சக்ரீக்ஷுசாப த்ருத் (7)

ஶ்ரீதோஜ உத்பலகர: ஶ்ரீபதி: ஸ்துதி ஹர்ஷித:
குலாத்ரிபேத்தா ஜடில: கலிகல்மஷ நாஶக: (8)

சந்த்ரசூடாமணி: காந்த: பாபஹாரீ ஸமாஹித:
ஆஶ்ரித: ஶ்ரீகரஸ் ஸௌம்ய: பக்தவாஞ்சித தாயக: (9)

ஶாந்த: கைவல்ய ஸுகத: ஸச்சிதாநந்த விக்ரஹ:
ஜ்ஞாநீ தயாயுதோ தாந்தோ ப்ரஹ்மத்வேஷ விவர்ஜித: (10)

ப்ரமத்த தைத்ய பயத: ஶ்ரீகண்டோ விபுதேஶ்வர:
ரமார்சிதோ விதிர்நாக ராஜயஜ்ஞோபவீதக: (11)

ஸ்தூலகண்ட: ஸ்வயம் கர்தா ஸாமகோஷப்ரிய: பர:
ஸ்தூலதுண்டோக்ரணீர்த்தீரோ வாகீஶ: ஸித்தி தாயக: (12)

தூர்வாபில்வ ப்ரியோ வ்யக்த மூர்த்திரத்புத மூர்த்திமாந்
ஶைலேந்த்ர தநுஜோத்ஸங்க கேலநோத்ஸுக மாநஸ: (13)

ஸ்வலாவண்ய ஸுதாஸாரோ ஜிதமந்மத விக்ரஹ:
ஸமஸ்த ஜக தாதாரோ மாயீ மூஷகவாஹந: (14)

ஹ்ருஷ்டஸ்துஷ்ட: ப்ரஸந்நாத்மா ஸர்வஸித்தி ப்ரதாயக:
அஷ்டோத்தர ஶதேநைவம் நாம்நாம் விக்நேஶ்வரம் விபும் (15)

துஷ்டாவ ஶங்கர: புத்ரம் த்ரிபுரம் ஹந்து முத்யத:
ய: பூஜயே ததேநைவ பக்த்யா ஸித்தி விநாயகம் (16)

தூர்வாதளைர் பில்வபத்ரை: புஷ்பைர்வா சந்தநாக்ஷதை:
ஸர்வாந் காமாநவாப்நோதி ஸர்வ விக்நை: ப்ரமுச்யதே (17)

ஸ்ரீ பவிஷ்யோத்தர புராணே விக்நேஶ்வராஷ்டோத்தர
ஶதநாம ஸ்தோத்ரம் ஸம்பூர்ணம்.

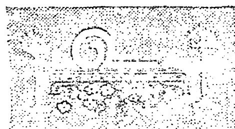
ஓம்

ஸ்ரீ விக்நேச்வராஷ்டோத்தரசதநாமாவளி

1. விநாயகாய 2. விக்ந ராஜாய 3. கௌரீபுத்ராய 4. கணேஶ்வராய 5. ஸ்கந்தாக்ரஜாய 6. அவ்யயாய 7. பூதாய 8. தக்ஷாய 9. அத்யக்ஷாய 10. த்விஜப்ரியாய 11. அக்நிகர்ப்பச்சிதே 12. இந்த்ரஶ்ரீப்ரதாய 13. வாணீப்ரதாய 14. அவ்யயாய 15. ஸர்வஸித்திப்ரதாய 16. ஶர்வதநயாய 17. ஶர்வரீப்ரியாய

18. ஸர்வாத்மகாய 19. ஸ்ருஷ்டிகர்த்ரே 20. தேவாய 21. அநேகார்சிதாய 22. ஶிவாய 23. ஶுத்தாய 24. புத்திப்ரியாய 25. ஶாந்தாய 26. ப்ரஹ்மசாரிணே 27. கஜாநநாய 28. த்வைமாத்ரேயாய 29. முநிஸ்துத்யாய 30. பக்தவிக்ந விநாஶகாய 31. ஏகதந்தாய 32. சதுர்பாஹவே 33. சதுராய 34. ஶக்திஸம்யுதாய 35. லம்போதராய 36. ஶூர்பகர்ணாய 37. ஹரயே 38. ப்ரஹ்மவிதுத்தமாய 39. காலாய 40. க்ரஹபதயே 41. காமிநே 42. ஸோமஸூர்யாக்நிலோசநாய 43. பாஶாங்குஶதராய 44. சண்டாய 45. குணாதீதாய 46. நிரஞ்ஜநாய 47. அகல்மஷாய 48. ஸ்வயம்ஸித்தாய 49. ஸித்தார்ச்சித பதாம்புஜாய 50. பீஜபூரபலாஸக்தாய 51. வரதாய 52. ஶாஶ்வதாய 53. க்ருதிநே 54. த்விஜப்ரியாய 55. வீதபயாய 56. கதிநே 57. சக்ரிணே 58. இக்ஷுசாபத்ருதே 59. ஶ்ரீதாய 60. அஜாய 61. உத்பலகராய 62. ஶ்ரீபதயே 63. ஸ்துதிஹர்ஷிதாய 64. குலாத்ரிபேத்ரே 65. ஜடிலாய 66. கலிகல்மஷநாஶகாய 67. சந்த்ரசூடாமணயே 68. காந்தாய 69. பாபஹாரிணே 70. ஸமாஹிதாய 71. ஆஶ்ரிதஶ்ரீகராய 72. ஸௌம்யாய 73. பக்தவாஞ்சிததாயகாய 74. ஶாந்தாய 75. கைவல்யஸுகதாய 76. ஸச்சிதாநந்த விக்ரஹாய 77. ஜ்ஞாநிநே. 78. தயாயுதாய 79. தாந்தாய 80. ப்ரஹ்மத்வேஷவிவர்ஜிதாய 81. ப்ரமத்த தைத்ய பயதாய 82. ஶ்ரீகண்டாய 83. விபுதேஶ்வராய 84. ரமார்ச்சிதாய 85. விதயே 86. நாகராஜ யஜ்ஞோபவீதகாய 87. ஸ்தூலகண்டாய 88. ஸ்வயம்கர்த்ரே 89. ஸாமகோஷப்ரியாய 90. பரஸ்மை 91. ஸ்தூலதுண்டாய 92. அக்ரண்யை 93. தீராய 94. வாகீஶாய 95. ஸித்திதாயகாய 96. தூர்வாபில்வப்ரியாய 97. அவ்யக்தமூர்த்தயே 98. அத்புதமூர்த்திமதே 99. ஶைலேந்த்ர தநுஜோத்ஸங்க கேலநோத்ஸுக மாநஸாய 100. ஸ்வலாவண்யஸுதாஸாராய 101. ஜிதமந்மத விக்ரஹாய 102. ஸமஸ்தஜகதாதாராய 103. மாயிநே 104. மூஷகவாஹநாய 105. ஹ்ருஷ்டாய 106. துஷ்டாய 107. ப்ரஸந்நாத்மநே 108. ஸர்வஸித்திப்ரதாயகாய.

ஶ்ரீ விக்நேஶ்வராஷ்டோத்தர ஶத நாமாவளி
ஸமாப்தம்.

ஶ்ரீ ஷண்முகாய நம:

ஶ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்யாஷ்டோத்தரம்

த்யாநம்

ஶக்திஹஸ்தம் விருபாக்ஷம் ஶிகிவாஹம் ஷடாநநம்
தாருணம் ரிபுரோகக்நம் பாவயே குக்குடத்வஜம்

ஸ்கந்தோ குஹ: ஷண்முகஶ்ச பாலநேத்ரஸுத: ப்ரபு:
பிங்கள: க்ருத்திகாஸூநு: ஶிகிவாஹோ த்விஷட்புஜ: (1)

த்விஷண்நேத்ர: ஶக்திதர: பிஶிதாஶிப்ரபஞ்ஜந:
தாரகாஸுர ஸம்ஹாரீ ரக்ஷோபல விமர்தந: (2)

மத்த: ப்ரமத்தோந்மத்தஶ்ச ஸுரஸைந்ய ஸுரக்ஷக:
தேவஸேநாபதி: ப்ராக்ஞ: க்ருபாளுர் பக்தவத்ஸல: (3)

உமாஸுத: ஶக்திதர: குமார: க்ரௌஞ்சதாரண:
ஸேநாநீ ரக்நிஜந்மாச விஶாக: ஶங்கராத்மஜ: (4)

ஶிவஸ்வாமீ கணஸ்வாமீ ஸர்வஸ்வாமீ ஸநாதந:
அநந்தஶக்தி ரக்ஷோப்ய: பார்வதீ ப்ரியநந்தந: (5)

கங்காஸுத: ஶரோத்பூத: ஆஹுத: பாவகாத்மஜ:
ஜ்ரும்ப: ப்ரஜ்ரும்ப உஜ்ஜ்ரும்ப: கமலாஸந ஸம்ஸ்துத: (6)

ஏகவர்ணோ த்விவர்ணஶ்ச த்ரிவர்ணஸ் ஸுமநோஹர:
சதுர்வர்ண: பஞ்சவர்ண: ப்ரஜாபதி ரஹர்பதி: (7)

அக்நிகர்ப:ஶமீகர்போ விஶ்வரேதாஸ்ஸுராரிஹா
ஹரித்வர்ண: ஶுபகரோ வடுஶ்ச படுவேஷப்ருத் (8)

பூஷா கபஸ்திர் கஹந: சந்த்ரவர்ண: கலாதர:
மாயாதரோ மஹாமாயீ கைவல்ய: ஶங்கராத்மஜ: (9)

விஶ்வயோநி ரமேயாத்மா தேஜோநிதி ரநாமய:
பரமேஷ்டீ பரப்ரஹ்ம வேதகர்போ விராட்ஸுத: (10)

புலிந்தகந்யா பர்த்தா ச மஹா ஸாரஸ்வதாவ்ருத:
ஆஶ்ரிதாகிலதாதா ச ரோகக்நோ ரோகநாஶந: (11)

அநந்த மூர்த்தி ராநந்த: ஶிகண்டி க்ருதகேதந:
டம்ப: பரமடம்பஶ்ச மஹாடம்போ வ்ருஷாகபி: (12)

காரணோத்பத்தி தேஹஶ்ச காரணாதீத விக்ரஹ:
அநீஶ்வரோம்ருத: ப்ராண: ப்ராணாயாம பராயண: (13)

வ்ருத்ரஹந்தாச வீரக்ந: ரக்தஶ்யாம களோபி ச
ஸுப்ரஹ்மண்யோ குஹ: ப்ரீத: ப்ரஹ்மண்யோ ப்ராஹ்மணப்ரிய:

ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்யாஷ்டோத்தரம் ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்யாஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

[கீழ்க்கண்ட ஒவ்வொரு நாமாவின் முன்னால் 'ஓம்' என்றும் பின்னால் 'நம:' என்றும் சேர்த்துச் சொல்ல வேண்டும்.

---

1. ஸ்கந்தாய 2. குஹாய 3. ஷண்முகாய 4. பாலநேத்ரஸுதாய 5. ப்ரபவே 6. பிங்களாய 7. க்ருத்திகாஸூநவே 8. ஶிகிவாஹநாய 9. த்விஷட்புஜாய 10. த்விஷண்ணேத்ராய 11. ஶக்திதராய 12. பிஶிதாஶ ப்ரபஞ்ஜநாய 13. தாரகாஸுர ஸம்ஹாரிணே 14. ரக்ஷோபலவிமர்தநாய 15. மத்தாய 16. ப்ரமத்தாய 17. உந்மத்தாய 18. ஸுரஸைந்ய ஸுரக்ஷகாய 19. தேவஸேநாபதயே 20. ப்ராஜ்ஞாய 21. க்ருபாலவே 22. பக்தவத்ஸலாய 23. உமா ஸுதாய 24. ஶக்திதராய 25. [illegible] 26. [illegible] 27. ஸேநாந்யே 28. அக்நிஜந்மநே 29. [illegible] 30. [illegible] 31. ஶிவஸ்வாமிநே 32. [illegible] 33. [illegible]

ஸநாதநாய 35. அநந்தஶக்தயே 36. அக்ஷோப்யாய 37. பார்வதீ ப்ரியநந்தநாய 38. கங்காஸுதாய 39. ஶரோத்பூதாய 40. ஆஹுதாய 41. பாவகாத்மஜாய 42. ஜ்ரும்பாய 43. ப்ரஜ்ரும்பாய 44. உஜ்ஜ்ரும்பாய 45. கமலாஸந ஸம்ஸ்துதாய 46. ஏகவர்ணாய 47. த்விவர்ணாய 48. த்ரிவர்ணாய 49. ஸுமநோஹராய 50. சதுர்வர்ணாய 51. பஞ்சவர்ணாய 52. ப்ரஜாபதயே 53. அஹர்ப்பதயே 54. அக்நிகர்பாய 55. ஶமீகர்பாய 56. விஶ்வரேதஸே 57. ஸுராரிக்நே 58. ஹரித்வர்ணாய 59. ஶுபகராய 60. வடவே 61. படுவேஷப்ருதே 62. பூஷ்ணே 63. கபஸ்தயே 64. கஹநாய 65. சந்த்ரவர்ணாய 66. கலாதராய 67. மாயாதராய 68. மஹாமாயிநே 69. கைவல்யாய 70. ஶங்கராத்மஜாய 71. விஶ்வயோநயே 72. அமேயாத்மநே 73. தேஜோநிதயே 74. அநாமயாய 75. பரமேஷ்டிநே 76. பரப்ரஹ்மணே 77. வேதகர்பாய 78. விராட்ஸுதாய 79. புலிந்தகந்யாபர்த்ரே 80. மஹாஸாரஸ்வதாவ்ருதாய 81. ஆஶ்ரிதாகிலதாத்ரே 82. ரோகக்நாய 83. ரோகநாஶநாய 84. அநந்த மூர்த்தயே 85. ஆநந்தாய 86. ஶிகண்டிக்ருதகேதநாய 87. டம்பாய 88. பரம டம்பாய 89. மஹா டம்பாய 90. வ்ருஷாகபயே 91. காரணோபாத்த தேஹாய 92. காரணாதீத விக்ரஹாய 93. அநீஶ்வராய 94. அம்ருதாய 95. ப்ராணாய 96. ப்ராணாயாம பராயணாய 97. விருத்தஹந்த்ரே 98. வீரக்நாய 99. ரக்தஶ்யாமகளாய 100. ஸுப்ரஹ்மண்யாய 101. குஹாய 102. ப்ரீதாய 103. ப்ரஹ்மண்யாய 104. ப்ராஹ்மண ப்ரியாய 105. வம்ஶவ்ருத்திகராய 106. வேதவேத்யாய 107. அக்ஷய பலப்ரதாய 108. ஸ்ரீஸுப்ரஹ்மண்யாய.

ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்யாஷ்டோத்தர ஶத நாமாவளி ஸமாப்தம்.

ஶ்ரீபரமேஶ்வராய நம:

ஶ்ரீஶிவாஷ்டோத்தரம்

ஶிவோ மஹேஶ்வர: ஶம்பு: பிநாகீ ஶஶிஶேகர:
வாமதேவோ விரூபாக்ஷ: கபர்தீ நீலலோஹித: (௧)

ஶங்கர: ஶூலபாணிஶ்ச கட்வாங்கீ விஷ்ணுவல்லப:
ஶிபிவிஷ்டோம்பிகாநாத: ஶ்ரீகண்டோ பக்தவத்ஸல: (௨)

பவ: ஶர்வஸ் த்ரிலோகேஶ: ஶிதிகண்ட: ஶிவாப்ரிய:
உக்ர: கபர்தீ காமாரி ரந்தகாஸுரஸூதந: (௩)

கங்காதரோ லலாடாக்ஷ: கால கால: க்ருபாநிதி:
பீம: பரஶுஹஸ்தஶ்ச ம்ருகபாணிர் ஜடாதர: (௪)

கைலாஸவாஸீ கவசீ கடோரஸ் த்ரிபுராந்தக:
வ்ருஷாங்கோ வ்ருஷபாரூடோ பஸ்மோத்தூளித விக்ரஹ: (௫)

ஸாமப்ரிய: ஸ்வரமயஸ் த்ரயீமூர்த்தி ரநீஶ்வர:
ஸர்வஜ்ஞ: பரமாத்மா ச ஸோமஸூர்யாக்நிலோசந: (௬)

ஹவிர்யஜ்ஞமய: ஸோம: பஞ்சவக்த்ர: ஸதாஶிவ:
விஶ்வேஶ்வரோ வீரபத்ரோ கணநாத: ப்ரஜாபதி: (௭)

ஹிரண்யரேதா துர்த்தர்ஷோ கிரீஶோ கிரிஶோ (அ)நக:
புஜங்கபூஷணோ பர்கோ கிரிதந்வா கிரிப்ரிய: (௮)

க்ருத்திவாஸா: புராராதிர் பகவாந் ப்ரமதாதிப:
ம்ருத்யுஞ்ஜய: ஸூக்ஷ்மதநுர் ஜகத் வ்யாபீ ஜகத் குரு: (௯)

வ்யோமகேஶோ மஹாஸேந ஜநகஶ்சாருவிக்ரம:
ருத்ரோ பூதபதி: ஸ்தாணு ரஹிர்புத்ந்யோ திகம்பர: (௧௦)

அஷ்டமூர்த்தி ரநேகாத்மா ஸாத்விக: ஶுத்தவிக்ரஹ:
ஶாஶ்வத: கண்டபரஶு: அஜ: பாஶவிமோசக: (11)

ம்ருட: பஶுபதிர் தேவோ மஹாதேவோ (அ) வ்யயோ ஹரி:
பகநேத்ர பிதவ்யக்தோ தக்ஷாத்வர ஹரோ ஹர: (12)

பூஷதந்தபி தவ்யக்ர: ஸஹஸ்ராக்ஷ: ஸஹஸ்ரபாத்
அபவர்க ப்ரியோநந்த: தாரக: பரமேஶ்வர: (13)

ஸ்ரீ ஶிவாஷ்டோத்தரம் ஸம்பூர்ணம்

ஸ்ரீரஸ்து

ஸ்ரீ ஶிவாஷ்டோத்தர ஶத நாமாவளி

[கீழ்க்கண்ட ஒவ்வொருநாமாவின் முன்னால் 'ஓம்' என்றும் பின்னால் 'நம:' என்றும் சேர்த்துச் சொல்ல வேண்டும்.]

---

1. ஶிவாய 2. மஹேஶ்வராய 3. ஶம்பவே 4. பிநாகிநே 5. ஶஶிஶேகராய 6. வாமதேவாய 7. விரூபாக்ஷாய 8. கபர்திநே 9. நீலலோஹிதாய 10. ஶங்கராய 11. ஶூலபாணயே 12. கட்வாங்கிநே 13. விஷ்ணுவல்லபாய 14. ஶிபிவிஷ்டாய 15. அம்பிகாநாதாய 16. ஸ்ரீகண்ட்டாய 17. பக்தவத்ஸலாய 18. பவாய 19. ஶர்வாய 20. த்ரிலோகேஶாய 21. ஶிதிகண்ட்டாய 22. ஶிவாப்ரியாய 23. உக்ராய 24. கபர்திநே 25. காமாரயே 26. அந்தகாஸுர ஸூதநாய 27. கங்காதராய 28. லலாடாக்ஷாய 29. காலகாலாய 30. க்ருபாநிதயே 31. பீமாய 32. பரஶுஹஸ்தாய 33. ம்ருகபாணயே 34. ஜடாதராய 35. கைலாஸவாஸிநே 36. கவசிநே 37. கடோராய 38. த்ரிபுராந்தகாய 39. வ்ருஷாங்காய 40. வ்ருஷாரூடாய 41. பஸ்மோத்தூளிதவிக்ரஹாய 42. ஸாமப்ரியாய 43. ஸ்வரமயாய 44. த்ரயீமூர்த்தயே 45. அநீஶ்வராய 46. ஸர்வஜ்ஞாய 47. பரமாத்மநே 48. ஸோமஸூர்யாக்நிலோசநாய 49. ஹவிஷே 50. யஜ்ஞமயாய 51. ஸோமாய 52. பஞ்சவக்த்ராய 53. ஸதாஶிவாய 54. விஶ்வேஶ்வராய 55. வீரபத்ராய 56. கணநாதாய 57. ப்ரஜாபதயே 58. ஹிரண்யரேதஸே 59. துர்தர்ஷாய 60. கிரிஶாய 61. கிரிஶாய 62. அநகாய 63. புஜங்கபூஷணாய 64. பர்காய 65. கிரிதந்வநே 66. கிரிப்ரியாய 67. க்ருத்திவாஸஸே 68. புராராதயே 69. பகவதே 70. ப்ரமதாதிபாய 71. ம்ருத்யுஞ்ஜயாய 72. ஸூக்ஷ்மதநவே 73. ஜகத்வ்யாபிநே 74. ஜகத்குரவே 75. வ்யோமகேஶாய 76. மஹாஸேநஜநகாய 77. சாருவிக்ரமாய 78. ருத்ராய 79. பூதபதயே 80. ஸ்தாணவே 81. அஹிர்புத்ந்யாய

82. திகம்பராய 83. அஷ்டமூர்தயே 84. அநேகாத்மநே 85. ஸாத்விகாய 86. ஶுத்தவிக்ரஹாய 87. ஶாஶ்வதாய 88. கண்டபரஶவே 89. அஜாய 90. பாஶவிமோசகாய 91. ம்ருடாய 92. பஶுபதயே 93. தேவாய 94. மஹாதேவாய 95. அவ்யயாய 96. ஹரயே 97. பூஷதந்தபிதே 98. அவ்யக்ராய 99. தக்ஷாத்வரஹராய 100. ஹராய 101. பகநேத்ரபிதே 102. அவ்யக்தாய 103. ஸஹஸ்ராக்ஷாய 104. ஸஹஸ்ரபாதே 105. அபவர்கப்ரதாய 106. அநந்தாய 107. தாரகாய 108. பரமேஶ்வராய.

ஸ்ரீ ஶிவாஷ்டோத்தர ஶத நாமாவளி ஸமாப்தம்.

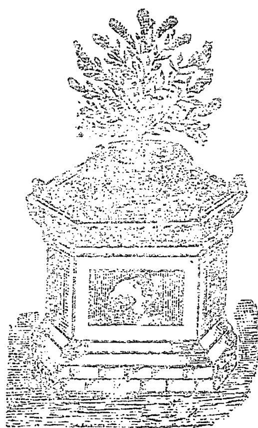
ஸ்ரீபரமேஶ்வர்யை நம:

ஸ்ரீ அந்நபூர்ணஷ்டோத்தர ஶத நாமாவளி

1. அந்நபூர்ணாயை 2. ஶிவாயை 3. தேவ்யை 4. பீமாயை 5. புஷ்ட்யை 6. ஸரஸ்வத்யை 7. ஸர்வஜ்ஞாயை 8. பார்வத்யை 9. துர்காயை 10. ஶர்வாண்யை 11. ஶிவவல்லபாயை 12. வேதவேத்யாயை 13. மஹாவித்யாயை 14. வித்யாதாத்ர்யை 15. விஶாரதாயை 16. குமார்யை 17. த்ரிபுராயை 18. பாலாயை 19. லக்ஷ்ம்யை 20. ஶ்ரியை 21. பயஹாரிண்யை 22. பவாந்யை 23. விஷ்ணுஜநந்யை 24. ப்ரஹ்மாதிஜநந்யை 25. கணேஶஜநந்யை 26. ஶக்த்யை 27. குமாரஜநந்யை 28. ஶுபாயை 29. போகப்ரதாயை 30. பகவத்யை 31. பக்தாபீஷ்டப்ரதாயிந்யை 32. பவரோகஹராயை 33. பவ்யாயை 34. ஶுப்ராயை 35. பரமமங்களாயை 36. பவாந்யை 37. சஞ்சலாயை 38. கௌர்யை 39. சாருசந்த்ரகலாதராயை 40. விஶாலாக்ஷ்யை 41. விஶ்வமாத்ரே 42. விஶ்வவந்த்யாயை 43. விலாஸிந்யை 44. ஆர்யாயை 45. கல்யாணநிலயாயை 46. ருத்ராண்யை 47. கமலாஸநாயை 48. ஶுபப்ரதாயை 49. ஶுபாவர்த்தாயை 50. வ்ருத்தபீநபயோதராயை 51. அம்பாயை 52. ஸம்ஹாரமதிந்யை 53. ம்ருடாந்யை 54. ஸர்வமங்களாயை 55. விஷ்ணுஸம்ஸேவிதாயை 56. ஸித்தாயை 57. ப்ரஹ்மண்யை 58. ஸுரஸேவிதாயை 59. பரமாநந்ததாயை 60. ஶாந்த்யை 61. பரமாநந்தரூபிண்யை 62. பரமாநந்தஜநந்யை 63. பராயை 64. ஆநந்தப்ரதாயிந்யை 65. பரோபகாரநிரதாயை 66. பரமாயை 67. பக்தவத்ஸலாயை 68. பூர்ணசந்த்ராபவதநாயை 69. பூர்ணசந்த்ரநிபாம்ஶுகாயை 70. ஶுபலக்ஷணஸம்பந்நாயை 71. ஶுபாநந்தகுணார்ணவாயை 72. ஶுபஸௌபாக்யநிலயாயை 73. ஶுபதாயை 74. ரதிப்ரியாயை 75. சண்டிகாயை 76. சண்டமதிந்யை 77. சண்டதர்பநிவாரிண்யை 78. மார்த்தாண்டநயநாயை 79. ஸாத்வ்யை 80. சந்த்ராக்நி

நயநாயை 81. ஸத்யை 82. புண்டரீகஹராயை 83. பூர்ணாயை 84. புண்யதாயை 85. புண்யரூபிண்யை 86. மாயாதீதாயை 87. ஶ்ரேஷ்டமாயாயை 88. ஶ்ரேஷ்டதர்மாயை 89. ஆத்மவந்திதாயை 90. அஸ்ருஷ்ட்யை 91. ஶங்கரஹிதாயை 92. ஸ்ருஷ்டிஹேதவே 93. கபர்திந்யை 94. வ்ருஷாரூடாயை 95. ஶூலஹஸ்தாயை 96. ஸ்திதிஸம்ஹாரகாரிண்யை 97. மந்தஸ்மிதாயை 98. ஸ்கந்தமாத்ரே 99. ஶுத்த சித்தாயை 100. முநிஸ்துதாயை 101. மஹாபகவத்யை 102. தக்ஷாயை 103. தக்ஷாத்வரவிநாஶிந்யை 104. ஸர்வார்த்ததாத்ர்யை 105. ஸாவித்ர்யை 106. ஸதாஶிவகுடும்பிந்யை 107. நித்யஸுந்தர ஸர்வாங்க்யை 108. ஸச்சிதாநந்தலக்ஷணாயை.

ஸ்ரீ அந்நபூர்ணாஷ்டோத்தர ஶத நாமாவளி ஸமாப்தம்.

ஸ்ரீ துலஸ்யை நம:

ஸ்ரீ துலஸ்யஷ்டோத்தரம்

த்யாநம்

யந்மூலே ஸர்வதீர்த்தாநி யந்மத்யே ஸர்வதேவதா:
யதக்ரே ஸர்வ வேதாஶ்ச துலஸீம் தாம் நமாம்யஹம்

துலஸீ பாவநீ பூஜ்யா ப்ருந்தாவந நிவாஸிநீ
ஜ்ஞாநதாத்ரீ ஜ்ஞாநமயீ நிர்மலா ஸர்வபூஜிதா (1)

ஸதீ பதிவ்ரதா ப்ருந்தா க்ஷீராப்தி மதநோத்பவா
க்ருஷ்ணவர்ணா ரோகஹந்த்ரீ த்ரிவர்ணா ஸர்வகாமதா (2)

லக்ஷ்மீஸகீ நித்யஶுத்தா ஸுததீ பூமிபாவநீ
ஹரித்யாநைகநிரதா ஹரிபாதக்ருதாலயா (3)

பவித்ரரூபிணீ தந்யா ஸுகந்திந்யம்ருதோத்பவா
ஸுரூபாரோக்யதா துஷ்டா சக்தித்ரிதயரூபிணீ (4)

தேவீ தேவர்ஷிஸம்ஸ்துத்யா காந்தா விஷ்ணுமந: ப்ரியா
பூதவேதாலபீதிக்நீ மஹாபாதகநாஶிநீ (5)

மநோரதப்ரதா மேதா காந்திர் விஜயதாயிநீ
ஶங்கசக்ர கதாபத்மதாரிணீ காமரூபிணீ (6)

அபவர்கப்ரதா ஶ்யாமா க்ருஶமத்யா ஸுகேஶிநீ
வைகுண்டவாஸிநீ நந்தா பிம்போஷ்டீ கோகிலஸ்வரா (7)

கபிலா நிம்நகா ஜந்மபூமி ராயுஷ்யதாயிநீ
வநரூபா துக்கநாஶிந்யவிகாரா சதுர்புஜா (8)

கருத்மத்வாஹநா ஶாந்தா தாந்தா விக்நநிவாரிணீ
ஸ்ரீவிஷ்ணு மூலிகா புஷ்டி: த்ரிவர்க பலதாயிநீ (9)

மஹாஶக்திர் மஹாமாயா லக்ஷ்மீ வாணீ ஸுபூஜிதா
ஸுமங்கல்யர்சநப்ரீதா ஸௌமங்கல்ய விவர்திநீ (10)

சாதுர்மாஸ்யோத்ஸவாராத்யா விஷ்ணுஸாந்நித்யதாயிநீ
உத்தாநத்வாதஶீபூஜ்யா ஸர்வதேவப்ரபூஜிதா (11)

கோபீ ரதிப்ரதா நித்யா நிர்குணா பார்வதீப்ரியா
அபம்ருத்யுஹரா ராதாப்ரியா ம்ருகவிலோசநா (12)

அம்லாநா ஹம்ஸகமநா கமலாஸநவந்திதா
பூலோகவாஸிநீ ஶுத்தா ராமக்ருஷ்ணாதிபூஜிதா (13)

ஸீதாபூஜ்யா ராமமந: ப்ரியா நந்தந ஸம்ஸ்த்திதா
ஸர்வதீர்த்தமயீ முக்தா லோகஸ்ருஷ்டி விதாயிநீ (14)

ப்ராதர்த்ருஶ்யா க்லாநிஹந்த்ரீ வைஷ்ணவீ ஸர்வ ஸித்திதா
நாராயணீ ஸந்ததிதா மூலம்ருத்தாரிபாவநீ 15)

அஶோகவநிகாஸம்ஸ்த்தா ஸீதாத்யாதா நிராஶ்ரயா
கோமதீ ஸரயூதீரரோபிதா குடிலாலகா (16)

அபாத்ரபக்ஷ்யபாபக்நீ தாநதோயவிஶுத்திதா
ஶ்ருதிதாரணஸுப்ரீதா ஶுபா ஸர்வேஷ்டதாயிநீ (17)

யா த்ருஷ்டா நிகிலாகஸங்கஶமநீ ஸ்ப்ருஷ்டா வபு:பாவநீ
ரோகாணாமபி வந்திதா நிரஸநீ ஸிக்தாந்தகத்ராஸிநீ |
ப்ரத்யாஸத்திவிதாயிநீ பகவத: க்ருஷ்ணஸ்ய ஸம்ரோபிதா
யஸ்யார்சாகரணே விமுக்திபலதா தஸ்யை துலஸ்யை நம: ||

ஸ்ரீ துலஸ்யஷ்டோத்தரம் ஸம்பூர்ணம்.

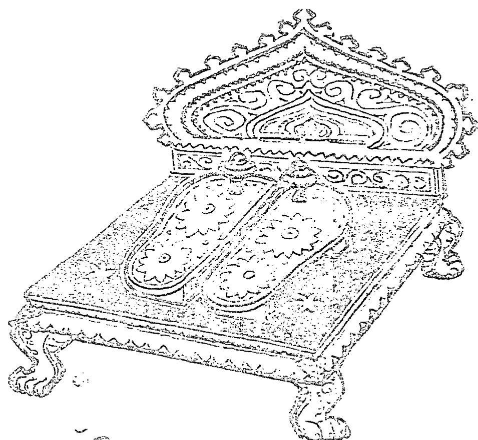
ஸ்ரீதுலஸ்யஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

1. துலஸ்யை 2. பாவந்யை 3. பூஜ்யாயை 4. வ்ருந்தாவந நிவாஸிந்யை 5. ஜ்ஞாநதாத்ர்யை 6. ஜ்ஞாநமய்யை 7. நிர்மலாயை 8. ஸர்வபூஜிதாயை 9. ஸத்யை 10. பதிவ்ரதாயை 11. வ்ருந்தாயை 12. க்ஷீராப்திமதநோத்பவாயை 13. க்ருஷ்ணவர்ணாயை 14. ரோக ஹந்த்ர்யை 15. த்ரிவர்ணாயை 16. ஸர்வகாமதாயை 17. லக்ஷ்மீஸக்யை 18. நித்யஶுத்தாயை 19. ஸுதத்யை 20. பூமிபாவந்யை 21. ஹரித்யாநைக நிரதாயை 22. ஹரிபாதக்ருதாலயாயை 23. பவித்ர ரூபிண்யை 24. தந்யாயை 25. ஸுகந்திந்யை 26. அம்ருதோத்பவாயை 27. ஸுரூபாரோக்யதாயை 28. துஷ்டாயை 29. ஶக்தி த்ரிதய ரூபிண்யை 30. தேவ்யை 31. தேவர்ஷிஸம்ஸ்துத்யாயை 32. காந்தாயை 33. விஷ்ணுமந: ப்ரியாயை 34. பூதவேதால பீதிக்ந்யை 35. மஹாபாதகநாஶிந்யை 36. மநோரத ப்ரதாயை 37. மேதாயை 38. காந்தாயை 39. விஜயதாயிந்யை 40. ஶங்க சக்ர கதாபத்ம தாரிண்யை 41. காம ரூபிண்யை 42. அபவர்க ப்ரதாயை 43. ஶ்யாமாயை 44. க்ருஶ மத்யாயை 45. ஸுகேஶிந்யை 46. வைகுண்ட வாஸிந்யை 47. நந்தாயை 48. பிம்போஷ்ட்யை 49. கோகில ஸ்வராயை 50. கபிலாயை 51. நிம்நகா ஜந்ம பூம்யை 52. ஆயுஷ்ய தாயிந்யை 53. வந ரூபாயை 54. துக்க நாஶிந்யை 55. அவிகாராயை 56. சதுர்புஜாயை 57. கருத்மத்வாஹநாயை 58. ஶாந்தாயை 59. தாந்தாயை 60. விக்ந நிவாரிண்யை 61. ஶ்ரீ விஷ்ணு மூலிகாயை 62. புஷ்ட்யை 63. த்ரிவர்க பலதாயிந்யை 64. மஹாஶக்த்யை 65. மஹா மாயாயை 66. லக்ஷ்மீ வாணீ ஸுபூஜிதாயை 67. ஸுமங்கல்யர்சந ப்ரீதாயை 68. ஸௌமங்கல்ய விவர்திந்யை 69. சாதுர்மாஸ்யோத்ஸவாராத்யாயை 70. விஷ்ணு ஸாந்நித்ய தாயிந்யை 71. உத்தாந த்வாதஶீ பூஜ்யாயை 72. ஸர்வ தேவ ப்ரபூஜிதாயை 73. கோபீ ரதி ப்ரதாயை 74. நித்யாயை 75. நிர்குணாயை 76. பார்வதீ ப்ரியாயை 77. அபம்ருத்யு ஹராயை 78. ராதாப்ரியாயை 79. ம்ருக விலோசநாயை 80. அம்லாநாயை 81. ஹம்ஸ கமநாயை 82. கமலாஸந வந்திதாயை 83. பூலோக வாஸிந்யை 84. ஶுத்தாயை 85. ராமக்ருஷ்ணாதி பூஜிதாயை 86. ஸீதாபூஜ்யாயை 87. ராமமந: ப்ரியாயை 88. நந்தநஸம்ஸ்திதாயை 89. ஸர்வதீர்த்தமய்யை 90. முக்தாயை 91. லோகஸ்ருஷ்டி விதாயிந்யை 92. ப்ராதர் த்ருஶ்யாயை 93. க்லாநி ஹந்த்ர்யை 94. வைஷ்ணவ்யை 95. ஸர்வ ஸித்திதாயை 96. நாராயண்யை 97. ஸந்ததிதாயை 98. மூல ம்ருத்தாரி பாவந்யை 99. அஶோகவநிகாஸம்ஸ்தாயை 100. ஸீதாத்யாதாயை 101. நிராஶ்ரயாயை 102. கோமதீ ஸரயூதீர ரோபிதாயை 103. குடிலாலகாயை 104. அபாத்ர பக்ஷ்ய பாபக்ந்யை 105. தாநதோய விஶுத்திதாயை 106. ஶ்ருதிதாரண ஸுப்ரீதாயை 107. ஶுபாயை 108. ஸர்வேஷ்டதாயிந்யை

ஸ்ரீ துலஸ்யஷ்டோத்தர ஶத நாமாவளீ ஸமாப்தம்.

கன்னிப் பெண்கள் கவனிக்க!

* *
* *

பாதுகையின் மகிமை

ஸ்ரீ ரங்கநாத திவ்யமணி பாதுகாப்யாம் நம:

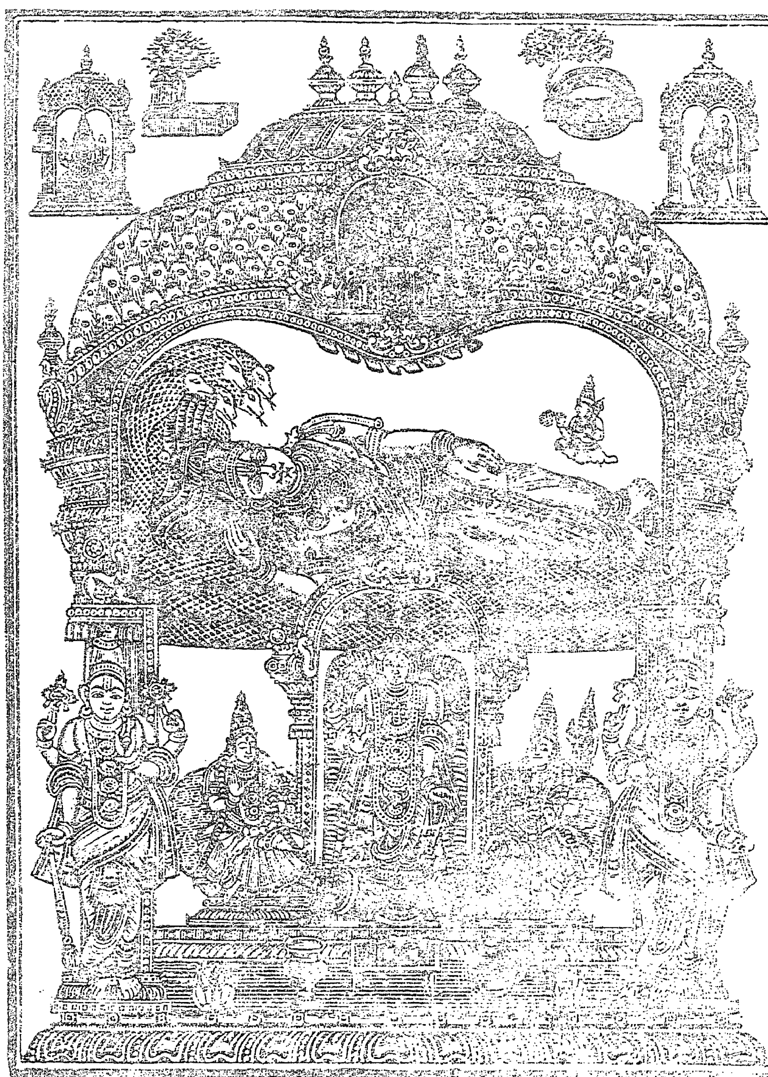
இறைவனை வழிபடுவதற்குப் பல ஸ்தோத்திரங்களை இயற்றியவரும் அனேக காவ்யங்களையும், வேதாந்த கிரந்தங்களையும் இயற்றியவரும் 'கவிதார்க்கிகஸிம்ஹம்' என்று பிரஸித்திபெற்றவருமான ஸ்ரீவேதாந்ததேசிகன் அருளிச்செய்த பாதுகாஸஹஸ்ரம் என்னும் ஸ்தோத்ரகிரந்தத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்ட கீழ்க்கண்ட ச்லோகமாகிற மந்திரத்தை, அதன் பொருளுடன், விடியலில் விழித்து, புதுப் புனலில் நீராடிப் பரமன்திருமுன் திருவிளக்கேற்றி, அகங் குழைந்து பாராயணம் செய்யும் கன்னியர் மனத்துக்கேற்ற மணாளனைப் பெற்றுப் பாங்குடன் வாழ்வரென்பது திண்ணம்.

𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌭𑌵𑌤𑍀 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌣𑍍𑌠𑍇𑌷𑍁 𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌪𑌤𑌿𑌂𑌵𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑍍 ।

𑌬𑌧𑍍𑌨𑌾𑌸𑌿 𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌮𑌣𑌿𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌾𑌙𑍍𑌗𑌲𑍍𑌯𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌣𑌿𑌰𑌶𑍍𑌮𑌿𑌜𑌾𑌲𑍈𑌃 ॥

ரத்நாச்ரயாத் பவதீ ச்ருதீநாம்
கண்டேஷு வைகுண்டபதிம்வராணாம் |
பத்நாஸி நூநம் மணிபாதுகே த்வம்
மாங்கல்யஸூத்ரம் மணிரச்மி ஜாலை: ||

"ரத்தினப் பாதுகையே! சுபமான நாதங்களை உடைய நீ, உன்னிடம் அமைந்துள்ள ரத்தினங்களின் கிரணத் தொகுதியால் பகவானாகிற பதியை மணக்கின்ற சுருதிகளின் கழுத்துக்களில் திருமங்கல்யத்தைக் கட்டுகின்றாய் போலும்!"

ஸ்ரீரங்கநாதாஷ்டகம்

(ஸ்ரீசங்கரபகவத்பாதாள் அருளிச் செய்தது)

*

ஆநந்தரூபே நிஜபோதரூபே
ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபே ஶ்ருதிமூர்த்திரூபே
ஶஶாங்கரூபே ரமணீயரூபே
ஸ்ரீரங்கரூபே ரமதாம் மநோ மே (1)

காவேரிதீரே கருணாவிலோலே
மந்தாரமூலே த்ருதசாருகேலே
தைத்யாந்தகாலே (அ)கிலலோகலீலே
ஸ்ரீரங்கலீலே ரமதாம் மநோ மே (2)

லக்ஷ்மீநிவாஸே ஜகதாம் நிவாஸே
ஹ்ருத்பத்மவாஸே ரவிபிம்ப வாஸே
க்ருபாநிவாஸே குணவ்ருந்தவாஸே
ஸ்ரீரங்கவாஸே ரமதாம் மநோ மே (3)

ப்ரஹ்மாதிவந்த்யே ஜகதேகவந்த்யே
முகுந்தவந்த்யே ஸுரநாத வந்த்யே
வ்யாஸாதி வந்த்யே ஸநகாதி வந்த்யே
ஸ்ரீரங்க வந்த்யே ரமதாம் மநோ மே (4)

ப்ரஹ்மாதிராஜே கருடாதிராஜே
வைகுண்ட்ட ராஜே ஸுரராஜ ராஜே
த்ரைலோக்ய ராஜே (அ)கிலலோக ராஜே
ஸ்ரீரங்கராஜே ரமதாம் மநோ மே (5)

அமோகமுத்ரே பரிபூர்ணநித்ரே
ஸ்ரீயோகநித்ரே ஸஸமுத்ரநித்ரே
ஶ்ரிதைகபத்ரே ஜகதேகநித்ரே
ஸ்ரீரங்கபத்ரே ரமதாம் மநோ மே (6)

ஸசித்ரஶாயீ புஜகேந்த்ரஶாயீ
நந்தாங்கஶாயீ கமலாங்கஶாயீ
க்ஷீராப்திஶாயீ வடபத்ரஶாயீ
ஸ்ரீரங்கஶாயீ ரமதாம் மநோ மே (7)

இதம் ஹி ரங்கம் த்யஜதா மிஹாங்கம்
புநர்நசாங்கம் யதி சாங்கமேதி
பாணௌ ரதாங்கம் சரணேம்பு காங்கம்
யாநே விஹங்கம்ஶயநே புஜங்கம் (8

ரங்கநாதாஷ்டகம் புண்யம் ப்ராதருத்தாய ய: படேத்
ஸர்வாந் காமாநவாப்நோதி ரங்கிஸாயுஜ்யமாப்நுயாத் (9).

ஸ்ரீரங்கநாதாஷ்டகம் ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீ கனகதாராஸ்தோத்ரம்

[ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதாள், தனக்கு பிக்ஷயளிக்க யாதுமில்லாது ஒரு நெல்லிக்கனியை யளித்த, ஒரு பெண்மணியின் தரித்திர நிலை நீங்கும்படி செய்ய வேண்டுமென்று லக்ஷ்மியை ப்ரார்த்திக்க, கனகதாரை (பொன்மழை) பொழிந்ததாகக் கூறுவர். இதை பக்தியுடன் பாராயணம் செய்பவருக்கு ஸ்ரீதேவியின் அனுக்ரஹத்தால் ஸகல ஸம்பத்துக்களுமுண்டாகும்.]

அங்கம் ஹரே: புலகபூஷணமாஶ்ரயந்தீ
ப்ருங்காங்கநேவ முகுலாபரணம் தமாலம்
அங்கீக்ருதாகில விபூதி ரபாங்கலீலா
மாங்கல்யதாஸ்து மம மங்களதேவதாயா: (1)

முக்தா முஹுர்விதததீ வதநே முராரே:
ப்ரேம த்ரபா ப்ரணிஹிதாநி கதாகதாநி
மாலா த்ருஶோர் மதுகரீவ மஹோத்பலே யா
ஸா மே ஶ்ரியம் திஶது ஸாகரஸம்பவாயா: (2)

ஆமீலிதாக்ஷமதிகம்ய முதா முகுந்தம்
ஆநந்தகந்த மநிமேஷ மநங்க தந்த்ரம்
ஆகேகர ஸ்தித கநீநிகபக்ஷ்ம நேத்ரம்
பூத்யை பவேந் மம புஜங்க ஶயாங்கநாயா: (3

பாஹ்வந்தரே மதுஜித: ஶ்ரிதகௌஸ்துபே யா
ஹாராவலீவ ஹரிநீலமயீ விபாதி
காமப்ரதா பகவதோ(அ)பி கடாக்ஷமாலா
கல்யாண மாவஹது மே கமலாலயாயா: (4)

காலாம்புதாலி லஸிதோரஸி கைடபாரே:
தாராதரே ஸ்புரதி யா தடிதங்கநேவ
மாது: ஸமஸ்தஜகதாம் மஹநீயமூர்த்தி:
பத்ராணி மே திஶது பார்க்கவ நந்தநாயா: (5)

ப்ராப்தம் பதம் ப்ரதமத: கலு யத்ப்ரபாவாத்
மாங்கல்யபாஜி மதுமாதிநி மந்மதேந
மய்யாபதேத் ததிஹ மந்தரமீக்ஷணார்த்தம்
மந்தாலஸம் ச மகராலய கந்யகாயா: (6)

விஶ்வாமரேந்த்ர பத விப்ரம தாநதக்ஷம்
ஆநந்தஹேது ரதிகம் முரவித்விஷோ(அ)பி
ஈஷந்நிஷீதது மயி க்ஷணமீக்ஷணார்த்த-
மிந்தீவரோதர ஸஹோதர மிந்திராயா: (7)

இஷ்டாவிஶிஷ்டமதயோபி யயா தயார்த்ர
த்ருஷ்ட்யா த்ரிவிஷ்டபபதம் ஸுலபம் லபந்தே
த்ருஷ்டி: ப்ரஹ்ருஷ்ட கமலோதர தீப்திரிஷ்டாம்
புஷ்டிம் க்ருஷீஷ்ட மம புஷ்கர விஷ்டராயா: (8)

தத்யாத் தயாநுபவநோ த்ரவிணாம்பு தாரா-
    மஸ்மிந்நகிஞ்சந விஹங்கஶிஶௌ விஷண்ணே
துஷ்கர்ம கர்ம மபநீய சிராய தூரம்
    நாராயண ப்ரணயிநீ நயநாம்புவாஹ: (9)

கீர்தேவதேதி கருடத்வஜ ஸுந்தரீதி
    ஶாகம்பரீதி ஶஶிஶேகர வல்லபேதி
ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ப்ரளயகேளிஷு ஸம்ஸ்திதா யா
    தஸ்யை நமஸ் த்ரிபுவநைக குரோஸ்தருண்யை (10)

ஶ்ருத்யை நமோஸ்து ஶுபகர்மபலப்ரஸூத்யை
    ரத்யை நமோஸ்து ரமணீய குணார்ணவாயை
சக்த்யை நமோஸ்து சதபத்ர நிகேதநாயை
    புஷ்ட்யை நமோஸ்து புருஷோத்தம வல்லபாயை (11)

நமோஸ்து நாளீகநிபாநநாயை
    நமோஸ்து துக்தோததி ஜன்ம பூம்யை
நமோஸ்து ஸோமாம்ருத ஸோதராயை
    நமோஸ்து நாராயண வல்லபாயை (12)

நமோஸ்து ஹேமாம்புஜ பீடிகாயை
நமோஸ்து பூமண்டலநாயிகாயை
நமோஸ்து தேவாதிதயாபராயை
நமோஸ்து ஶார்ங்காயுதவல்லபாயை

நமோஸ்து தேவ்யை ப்ருகுநந்தநாயை
நமோஸ்து விஷ்ணோ ருரஸி ஸ்த்திதாயை
நமோஸ்து லக்ஷ்ம்யை கமலாலயாயை
நமோஸ்து தாமோதரவல்லபாயை

நமோஸ்து காந்த்யை கமலேக்ஷணாயை
நமோஸ்து பூத்யை புவநப்ரஸூத்யை
நமோஸ்து தேவாதிபி ரர்ச்சிதாயை
நமோஸ்து நந்தாத்மஜ வல்லபாயை

ஸம்பத்கராணி ஸகலேந்த்ரிய நந்தநாநி
ஸாம்ராஜ்ய தாநவிபவாநி ஸரோருஹாக்ஷி
த்வத்வந்தநாநி துரிதாஹரணோத்யதாநி
மாமேவ மாதரநிஶம் கலயந்து மாந்யே

யத்கடாக்ஷ ஸமுபாஸநாவிதி:
ஸேவகஸ்ய ஸகலார்த்த ஸம்பத:
ஸந்தநோதி வசநாங்க மாநஸை:
த்வாம் முராரிஹ்ருதயேஶ்வரீம் பஜே

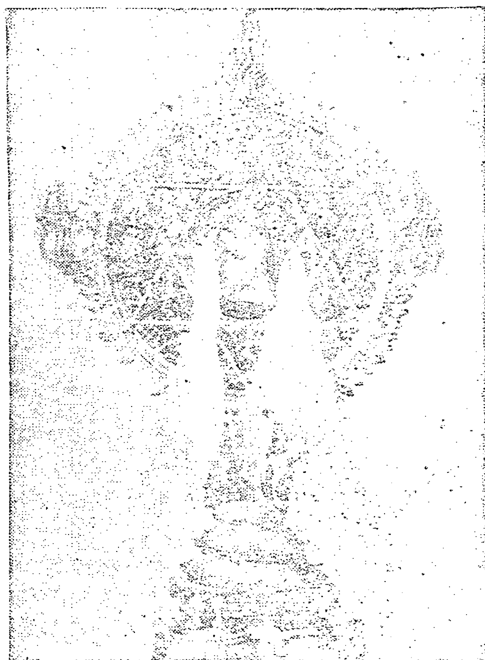
ஸரஸிஜநிலயே ஸரோஜஹஸ்தே
தவல தமாம்ஶுக கந்தமால்யஶோபே
பகவதி ஹரிவல்லபே மநோக்ஞே
த்ரிபுவநபூதிகரி ப்ரஸீத மஹ்யம்

திக்கஸ்திபி: கநககும்பமுகாவஸ்ருஷ்ட
ஸ்வர்வாஹிநீ விமலசாரு ஜலாப்லுதாங்கீம்
ப்ராதர்நமாமி ஜகதாம் ஜநநீ மஶேஷ-
லோகாதிநாத க்ருஹிணீ மம்ருதாப்திபுத்ரீம்

கமலே கமலாக்ஷவல்லபே த்வம்
கருணாபூர தரங்கிதை ரபாங்கை:
அவலோகய மாமகிஞ்சநாநாம்
ப்ரதமம் பாத்ர மக்ருத்ரிமம் தயாயா:

ஸ்துவந்தி யே ஸ்துதிபிரமீபிரந்வஹம்
த்ரயீமயீம் த்ரிபுவநமாதரம் ரமாம்
குணாதிகா குருதரபாக்யபாகிந:
பவந்தி தே புவி புதபாவிதாஶயா:

ஸ்ரீ கனகதாராஸ்தோத்ரம் ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீ ஸுதர்ஸநாய நம:

ஸ்ரீஸுதர்சநாஷ்டகம்

[ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச்செய்த இந்த ஸுதர்ஸநாஷ்டகத்தைப் பாராயணம் செய்தால் ஸ்ரீ விஷ்ணுசக்கரத்தின் அருளால் பேய், பிசாசு, சத்ரு, ஆயுதம் முதலியவைகளால் உண்டாகும் பயம் நிவர்த்தியாகும்]

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாதார்ய: கவிதார்க்கிக கேஸரீ
வேதாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஸதா ஹ்ருதி

ப்ரதிபட ச்ரேணிபீஷண, வரகுணஸ்தோமபூஷண
ஜநிபயஸ்தாந தாரண, ஜகதவஸ்தாநகாரண
நிகில துஷ்கர்ம கர்ஸந, நிகமஸத்தர்மதர்ஸந
ஜயஜய ஸ்ரீஸுதர்ஸந, ஜயஜய ஸ்ரீ ஸுதர்ஸந (௧)

ஶுபஜகத்ருபமண்டந, ஸுரஜநத்ராஸகண்டந
ஶதமகப்ரஹ்ம நந்தித சதபதப்ரஹ்ம நந்தித
ப்ரதித வித்வத்ஸபக்ஷித, பஜதஹிர்புத்ந்ய லக்ஷித
ஜயஜய ஸ்ரீஸுதர்ஶந, ஜயஜய ஸ்ரீஸுதர்ஶந (2

ஸ்புடதடிஜ்ஜால பிஞ்ஜர, ப்ரதுதரஜ்வால பஞ்ஜர
பரிகதப்ரத்நவிக்ரஹ, பரிமிதப்ரஜ்ஞ துர்க்ரஹ
ப்ரஹரணக்ராமமண்டித, பரிஜநத்ராணபண்டித
ஜயஜய ஸ்ரீஸுதர்ஶந, ஜயஜய ஸ்ரீஸுதர்ஶந (3

நிஜபதப்ரீத ஸத்கண, நிருபதிஸ்பீத ஷட்குண
நிகமநிர்வ்யூட வைபவ, நிஜபரவ்யூஹவைபவ
ஹரிஹயத்வேஷி தாரண, ஹரபுரப்லோஷகாரண
ஜயஜய ஸ்ரீஸுதர்ஶந, ஜயஜய ஸ்ரீஸுதர்ஶந (4)

தநுஜவிஸ்தார கர்தந, ஜநிதமிஸ்ராவிகர்தந
தநுஜவித்யாநிகர்தந, பஜதவித்யாநிவர்த்தந
அமரத்ருஷ்ட ஸ்வவிக்ரம, ஸமரஜுஷ்டப்ரமிக்ரம
ஜயஜய ஸ்ரீஸுதர்ஶந ஜயஜய ஸ்ரீஸுதர்ஶந (5)

ப்ரதிமுகாலீட பந்துர, ப்ருதுமஹாஹேதி தந்துர
விகடமாயா பஹிஷ்க்ருத, விவிதமாலாபரிஷ்க்ருத
ப்ருதுமஹாயந்த்ர யந்த்ரித, த்ருடதயாயந்த்ரயந்த்ரித
ஜயஜய ஸ்ரீஸுதர்ஶந, ஜயஜய ஸ்ரீஸுதர்ஶந (6)

மஹிதஸம்பத் ஸதக்ஷர விஹிதஸம்பத் ஷடக்ஷர
ஷடரசக்ர ப்ரதிஷ்டித, ஸகலதத்வப்ரதிஷ்டித
விவிதஸங்கல்ப கல்பக, விபுதஸங்கல்ப கல்பக
ஜயஜய ஸ்ரீஸுதர்ஶந, ஜயஜய ஸ்ரீஸுதர்ஶந (7)

புவநநேதஸ்த்ரயீமய, ஸவநதேஜஸ்த்ரயீமய
நிரவதிஸ்வாது சிந்மய, நிகிலஶக்தே ஜகந்மய
அமிதவிஶ்வக்ரியாமய, ஶமிதவிஷ்வக் பயாமய
ஜயஜய ஸ்ரீஸுதர்ஶந, ஜயஜய ஸ்ரீஸுதர்ஶந (8)

த்விசதுஷ்கமிதம் ப்ரபூதஸாரம்
படதாம் வேங்கடநாயகப்ரணீதம்
விஷமேபி மநோரத: ப்ரதாவந்
ந விஹந்யேத ரதாங்கதுர்யகுப்த: (9)

கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹாய கல்யாண குணஶாலிநே
ஸ்ரீமதே வேங்கடேஶாய வேதாந்தகுரவே நம:

* * *

ஸ்ரீ நவக்ரஹ மங்களாஷ்டகம்

பாஸ்வாநர்க ஸமிச்ச ரக்தகிரண: ஸிம்ஹாதிப: காஶ்யபோ
குர்விந்த்வோஶ்ச குஜஸ்ய மித்ரமரிக த்ரிஸ்த்த: ஶுப: ப்ராங்முக:
ஶத்ருர் பார்க்கவ ஸௌரயோ: ப்ரியகுட: காலிங்க தேஶாதிபோ
மத்யே வர்த்துலமண்டலே ஸ்திதிமித: குர்யாத் ஸதா மங்களம்

சந்த்ர: கர்கடகப்ரபு: ஸிதருசிஶ் சாத்ரேய கோத்ரோத்பவஶ்
சாக்நேயே சதுரஶ்ரகோ(அ) பரமுகோ கௌர்யர்ச்சயா தர்பித:
ஷட்ஸப்தாக்நிதஶா த்யஶோபநபலோ சத்ருர் புதார்க்க ப்ரிய:
ஸௌம்யோ யாமுநதேஶபர்ணஜஸமித் குர்யாத் ஸதா மங்களம்

பௌமோ தக்ஷிணதிக்த்ரிகோணநிலயோ (அ)வந்திபதி: காதிர
ப்ரீதோ வ்ருஶ்சிகமேஷயோ ரதிபதிர் குர்வர்க்க சந்த்ரப்ரிய:
ஜ்ஞாரி: ஷட்த்ரிஶுப ப்ரதஶ்ச வஸுதாதாதா குஹாதீஶ்வரோ
பாரத்வாஜகுலோத்பவோ(அ)ருணருசி: குர்யாத் ஸதா மங்களம்

ஸௌம்ய: பீத உதங்முகஸ்ஸமிதபாமார்கோ (அ)த்ரிகோத்ரோத்
பவோ
பாணேஶாநகத: ஸுஹ்ருத் ரவிஸுதோ வைரீக்ருதாநுஷ்ணருக்
கந்யாயுக்மபதிர் தஶாஷ்டம சதுஷ் ஷண்ணேத்ரக: ஶோபநோ
விஷ்ண்வாராதந தர்ப்பிதோ மகதப: குர்யாத் ஸதா மங்களம்

ஜீவஶ்சோத்தர திங்முகோத்தரககுப் ஜாதோங்கிரோ கோத்ரஜ:
பீதோஶ்வத்த ஸமிச்ச ஸிந்த்வதிபதி: சாபர்க்ஷமீநாதிப:
ஸூர்யேந்து க்ஷிதிஜப்ரிய: ஸிதபுதாராதி: ஸமோ பாநுஜே
ஸப்தாபத்ய தபோர்த்தக: ஶுபகர: குர்யாத் ஸதா மங்களம்

ஶுக்ரோ பார்க்கவ கோத்ரஜஸ் ஸிதருசி: பூர்வாநந: பூர்வதிக்
காம்போஜாதிபதிஸ் துலாவ்ருஷபகஶ் சௌதும்பரைஸ் தர்பித:
ஸௌம்யர்க்யோஸ்ஸுஹ்ருதம்பிகாஸ்துதிவஶாத் ப்ரீதோர்க்க
[சந்த்ராஹிதோ
நரீபோககர: ஶுபோ ப்ருகுஸுத: குர்யாத் ஸதா மங்களம்

ஸௌரி: க்ருஷ்ணருசிஶ்ச பஶ்சிமமுக: ஸௌராஷ்ட்ரப: காஶ்யபோ
நாத: கும்பம்ருகர்க்ஷயோ: ப்ரியஸுஹ்ருத்ஶுக்ரஜ்ஞயோர்க்ருத்ரக:
ஷட்த்ரிஸ்த: ஶுபதோஶுபோ தநுகதிஶ்சாபாக்ருதௌமண்டலே
ஸந்திஷ்டந் சிரஜீவிதாதிபலத: குர்யாத் ஸதா மங்களம்

ராஹுர்பர்பரதேஶபோ நிருருதௌ க்ருஷ்ணாங்க ஶூர்பாஸநோ
யாம்யாஶாபிமுகஶ்ச சந்த்ரரவிருத் பைடநஸி: க்ரௌர்யவாந்
ஷட்த்ரிஸ்த:ஶுபக்ருத் கராலவதந: ப்ரீதஶ்ச தூர்வாஹுதௌ
துர்க்கா பூஜநத: ப்ரஸந்ந ஹ்ருதய: குர்யாத் ஸதா மங்களம்

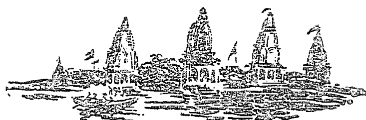
கேதுர் ஜைமிநிகோத்ரஜ: குஶஸமித் வாயவ்யகோணே ஸ்த்தித:
சித்ராங்கத்வஜ லாஞ்ச்சநோ ஹி பகவாந் யாம்யாநந: ஶோபந:
ஸந்துஷ்டோ கணநாத பூஜநவஶாத் கங்காதி தீர்த்தப்ரத:
ஷட்த்ரிஸ்த்த: ஶுபக்ருச்ச சித்ரிததநு: குர்யாத் ஸதா மங்களம்

ஸ்ரீ:

ஸூர்யேந்து பௌம புத வாக்பதி காவ்ய ஸௌரி
ஸ்வர்பாநு கேது திவிஷத்பரிஷத்ப்ரதாநா: ।
த்வத் தாஸ தாஸ சரமாவதி தாஸ தாஸா:
ஸ்ரீ வேங்கடாசலபதே தவ ஸுப்ரபாதம் ॥

—(ஸ்ரீ வேங்கடேஶ ஸுப்ரபாதம் சுலோகம்—19)

நவக்கிரஹங்கள் இந்திராதி தேவர்களையும் ஆட்டிவைக்கும் சக்தி வாய்ந்தவை. ஆனால், திருமலையில் கோயில் கொண்டிருக்கும், எம்பெருமானை ஶரணடைந்தவர்களுக்கு நவக்கிரகங்கள் யாதொரு கெடுதியும் செய்யாமல், ஸகல நன்மைகளையும் செய்கின்றன என்பது உறுதி.

1. ஸூர்யாஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

(இந்த நாமாக்களுக்கு முன்னால் 'ஓம்' என்றும் பின்னால் 'நம:' என்றும் சேர்த்துச்சொல்லவும்.)

1. அருணாய 2. ஶரண்யாய 3. கருணாரஸஸிந்தவே 4. அஸமான பலாய 5. ஆர்த்தரக்ஷகாய 6. ஆதித்யாய 7. ஆதிபூதாய 8. அகிலாகமவேதிநே 9. அச்யுதாய 10. அகிலஜ்ஞாய 11. அநந்தாய 12. இநாய 13. விஶ்வரூபாய 14. இஜ்யாய 15. இந்த்ராய 16. பாநவே 17. இந்திராமந்திராப்தாய 18. வந்தநீயாய 19. ஈஶாய 20. ஸுப்ரஸந்நாய 21. ஸுஶீலாய 22. ஸுவர்ச்சஸே 23. வஸுப்ரதாய 24. வஸவே 25. வாஸுதேவாய 26. உஜ்வலாய 27. உக்ரரூபாய 28. ஊர்த்வகாய 29. விவஸ்வதே 30. உத்யத் கிரணஜாலாய 31. ஹ்ருஷீகேஶாய 32. ஊர்ஜஸ்வலாய 33. வீராய 34. நிர்ஜராய 35. ஜயாய 33. ஊருத்வயாபாவ நிர்முக்த நிஜ ஸாரதயே 37. ரிஷிவந்த்யாய 38. ருக்ஹந்த்ரே 39. ரிக்ஷசக்ர சராய 40. ரிஜுஸ்வபாவசித்தாய 41. நித்யஸ்துத்யாய 42. ருகாரமாத்ருகாவர்ணரூபாய 43. உஜ்வலதேஜஸே 44. ரிக்ஷாதி நாதமித்ராய 45. புஷ்கராக்ஷாய 46. லுப்ததந்தாய 47. ஶாந்தாய 48. காந்திதாய 49. கநாய 50. கநத்கநகபூஷணாய 51. கத்யோதாய 52. லூநிதாகிலதைத்யாய 53. ஸத்யாநந்தஸ்வரூபிணே 54. அபவர்க்கப்ரதாய 55. ஆர்த்தஶரண்யாய 56. ஏகாகிநே 57. பகவதே 58. ஸ்ருஷ்டிஸ்த்தித்யந்தகாரிணே 59. குணாத்மநே 60. க்ருணிப்ருதே 61. ப்ருஹதே 62. ப்ரஹ்மணே 63. ஐஶ்வர்யதாய 64. ஶர்வாய 65. ஹரிதஶ்வாய 66. ஶௌரயே 67. தஶதிக்ஸம்ப்ரகாஶாய 68. பக்தவஶ்யாய 69. ஓஜஸ்கராய 70. ஜயிநே 71. ஜகதாநந்தஹேதவே 72. ஜந்மம்ருத்யுஜரா வ்யாதிவர்ஜிதாய 73. ஔந்நத்யபதஸஞ்சாரரதஸ்த்தாய 74. அஸுராரயே 75. கமநீயகராய 76. அப்ஜவல்லபாய 77. அந்தர்பஹி: ப்ரகாஶாய 78. அசிந்த்யாய 79. ஆத்மரூபிணே 80. அச்யுதாய 81. அமரேஶாய 82. பரஸ்மை ஜ்யோதிஷே 83. அஹஸ்கராய 84. ரவயே 85. ஹரயே 86. பரமாத்மநே 87. தருணாய 88. வரேண்யாய 89. க்ரஹாணாம்பதயே 90. பாஸ்கராய 91. ஆதிமத்யாந்தரஹிதாய 92. ஸௌக்யப்ரதாய 93. ஸகலஜகதாம்பதயே 94. ஸூர்யாய 95. கவயே 96. நாராயணாய 97. பரேஶாய 98. தேஜோரூபாய 99. ஶ்ரீம்ஹிரண்யகர்ப்பாய 100. ஹ்ரீம்ஸம்பத்கராய 101. ஐம்இஷ்டார்த்ததாய 102. அம் ஸுப்ரஸந்நாய 103. ஶ்ரீமதே 104. ஶ்ரேயஸே 105. ஸௌக்யதாயிநே 106. தீப்தமூர்த்தயே 107. நிகிலாகமவேத்யாய 108. நித்யாநந்தாய.

௨. சந்த்ராஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

1. ஶ்ரீமதே 2. ஶஶதராய 3. சந்த்ராய 4. தாராதீஶாய 5. நிஶாகராய 6. ஸுதாநிதயே 7. ஸதாராத்யாய 8. ஸத்பதயே 9. ஸாதுபூஜிதாய 10. ஜிதேந்த்ரியாய 11. ஜயோத்யோகாய 12. ஜ்யோதிஶ்சக்ர ப்ரவர்த்தகாய 13. விகர்த்தநாநுஜாய 14. வீராய 15. விஶ்வேஶாய 16. விதுஷாம்பதயே 17. தோஷாகராய 18. துஷ்டதூராய 19. புஷ்டிமதே 20. ஶிஷ்டபாலகாய 21. அஷ்டமூர்த்தி ப்ரியாய 22. அநந்தாய 23. கஷ்டதாருகுடாரகாய 24. ஸ்வப்ரகாஶாய 25. ப்ரகாஶாத்மநே 26. த்யுசராய 27. தேவபோஜநாய 28. கலாதராய 29. காலஹேதவே 30. காமக்ருதே 31. காமதாயகாய 32. ம்ருத்யுஸம்ஹாரகாய 33. அமர்த்யாய 34. நித்யாநுஷ்டாநதாயகாய 35. க்ஷபாகராய 36. க்ஷீணபாபாய 37. க்ஷயவ்ருத்தி ஸமந்விதாய 38. ஜைவாத்ருகாய 39. ஶுசயே 40. ஶுப்ராய 41. ஜயிநே 42. ஜய பலப்ரதாய 43. ஸுதாமயாய 44. ஸுரஸ்வாமிநே 45 பக்தாநாமிஷ்டதாயகாய 46. புக்திதாய 47. முக்திதாய 48. பத்ராய 49. பக்ததாரித்ர்ய பஞ்ஜநாய 50. ஸாமகாநப்ரியாய 51. ஸர்வரக்ஷகாய 52. ஸாகரோத்பவாய 53. பயாந்தக்ருதே 54. பக்திகம்யாய 55. பவபந்த விமோசகாய 56. ஜகத்ப்ரகாஶகிரணாய 57. ஜகதாநந்த காரணாய 58. நிஸ்ஸபத்நாய 59. நிராஹாராய 60. நிர்விகாராய 61. நிராமயாய 62. பூச்சாயாச்சாதிதாய 63. பவ்யாய 64. புவநப்ரதிபாலகாய 65. ஸகலார்த்திஹராய 66. ஸௌம்ய ஜநகாய 67. ஸாதுவந்திதாய 68. ஸர்வாகமஜ்ஞாய 69. ஸர்வஜ்ஞாய 70. ஸநகாதி முநிஸ்துதாய 71. ஸிதச்சத்ர த்வஜோபேதாய 72. ஸிதாங்காய 73. ஸிதபூஷணாய 74. ஶ்வேத மால்யாம்பரதராய 75. ஶ்வேதகந்தாநுலேபநாய 76. தஶாஶ்வ ரதஸம்ரூடாய 77. தண்டபாணயே 78. தநுர்த்தராய 79. குந்தபுஷ்போஜ்வலாகாராய 80. நயநாப்ஜஸமுத்பவாய 81. ஆத்ரேயகோத்ரஜாய 82. அத்யந்தவிநயாய 83. ப்ரியதாயகாய 84. கருணாரஸ ஸம்பூர்ணாய 85. கர்கடப்ரபவே 86. அவ்யயாய 87. சதுரஶ்ராஸநாரூடாய 88. சதுராய 89. திவ்யவாஹநாய 90. விவஸ்வந்மண்டலாஜ்ஞேய வாஸாய 91. வஸுஸம்ருத்திதாய 92. மஹேஶ்வரப்ரியாய 93. தாந்தாய 94. மேருகோத்ரப்ரதக்ஷிணாய 95. க்ரஹமண்டலமத்யஸ்தாய 96. க்ரஸிதார்க்காய 97. க்ரஹாதிபாய 98. த்விஜராஜாய 99. த்யு திலகாய 100. த்விபுஜாய 101. த்விஜபூஜிதாய 102. ஔதும்பர நகாவாஸாய 103. உதாராய 104. ரோஹிணீபதயே 105. நித்யோதயாய 106. முநிஸ்துத்யாய 107. நித்யாநந்த பலப்ரதாய 108. ஸகலாஹ்லாதந கராய 109. பலாஶேத்மப்ரியாய.

3. அங்காரகாஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

1. மஹீஸுதாய 2. மஹாபாகாய 3. மங்களாய 4. மங்கள ப்ரதாய 5. மஹாவீராய 6. மஹாஶூராய 7. மஹாபலபராக்ர மாய 8. மஹாரௌத்ராய 9. மஹாபத்ராய 10. மாநநீயாய 11. தயாகராய 12. மாநதாய 13. அபர்வணாய 14. க்ரூராய 15. தாபத்ரய விவர்ஜிதாய 16. ஸுப்ரதீபாய 17. ஸுதாம் ராக்ஷாய 18. ஸுப்ரஹ்மண்யாய 19. ஸுகப்ரதாய 20. வக்ர ஸ்தம்பாதிகமநாய 21. வரேண்யாய 22. வரதாய 23. ஸுகிநே 24. வீரபத்ராய 25. விரூபாக்ஷாய 26. விதூ ரஸ்தாய 27. விபாவஸவே 28. நக்ஷத்ரசக்ர ஸஞ்சாரிணே 29. க்ஷத்ரபாய 30. க்ஷாத்ரவர்ஜிதாய 31. க்ஷயவ்ருத்தி விநிர்முக் தாய 32. க்ஷமாயுக்தாய 33. விசக்ஷணாய 34. அக்ஷீணபலதாய 35. சதுர்வர்க பலப்ரதாய 36. வீதராகாய 37. வீதபயாய 38. விஜ்வராய 39. விஶ்வகாரணாய 40. நக்ஷத்ரராஶி ஸஞ்சா ராய 41. நாநாபயநிக்ருந்தநாய 42. வந்தாருஜந மந்தாராய 43. வக்ராகுஞ்சிதமூர்த்தஜாய 44. கமநீயாய 45. தயாஸாராய 46. கநத்கநகபூஷணாய 47. பயக்நாய 48. பவ்ய பலதாய 49. பக்தாபயவரப்ரதாய 50. ஶத்ருஹந்த்ரே 51. ஶமோபேதாய 52. ஶரணாகத போஷணாய 53. ஸாஹஸிநே 54. ஸத்குணாத்யக்ஷாய 55. ஸாதவே 56. ஸமரதுர்ஜயாய 57. துஷ்டதூராய 58. ஶிஷ்ட பூஜ்யாய 59. ஸர்வகஷ்ட நிவாரகாய 60. துஶ்சேஷ்டாவாரகாய 61. துக்கபஞ்ஜநாய 62. துர்த்தராய 63. ஹரயே 64. துஸ்ஸ்வப்ந ஹந்த்ரே 65. துர்தர்ஷாய 66. துஷ்டகர்வ விமோசநாய 67. பரத்வாஜகுலோத்பூதாய 68. பூஸுதாய 69. பவ்யபூஷணாய 70. ரக்தாம்பராய 71. ரக்தவபுஷே 72. பக்தபாலநதத்பராய 73. சதுர்புஜாய 74. கதாதாரிணே 75. மேஷவாஹாய 76. மிதாஶநாய 77. ஶக்திஶூலதராய 78. ஶக்தாய 79. ஶஸ்த்ர வித்யாவிஶாரதாய 80. தார்க்கிகாய 81. தாமஸாதாராய 82. தபஸ்விநே 83. தாம்ரலோசநாய 84. தப்தகாஞ்சநஸங்கா ஶாய 85. ரக்தகிஞ்ஜல்கஸந்நிபாய 86. கோத்ராதிதேவாய 87. கோமத்யசராய 88. குணவிபூஷணாய 89. அஸ்ருஜே 90. அங்கார காய 91. அவந்திதேஶாதீஶாய 92. ஜநார்தநாய 93. ஸூர்ய யாம்ய ப்ரதேஶஸ்த்தாய 94. யூநே 95. யாம்யஹரிந்முகாய 96. த்ரிகோணமண்டலகதாய 97. த்ரிதஶாதிபஸந்நுதாய 98. ஶுசயே 99. ஶுசிகராய 100. ஶூராய 101. ஶுசிவஶ்யாய 102. ஶுபாவஹாய 103. மேஷவ்ருஶ்சிக ராஶீஶாய 104. மேதாவிநே 105. மிதபாஷணாய 106. ஸுகப்ரதாய 107. ஸுரூ பாக்ஷாய 108. ஸர்வாபீஷ்ட பலப்ரதாய.

4. புதாஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

1. புதாய 2. புதார்ச்சிதாய 3. ஸௌம்யாய 4. ஸௌம்ய சித்தாய 5. ஶுபப்ரதாய 6. த்ருடவ்ரதாய 7. த்ருடபலாய 8. ஶ்ருதிஜால ப்ரபோதகாய 9. ஸத்யாவாஸாய 10. ஸத்ய வசஸே 11. ஶ்ரேயஸாம்பதயே 12. அவ்யயாய 13. ஸோமஜாய 14. ஸுகதாய 15. ஶ்ரீமதே 16. ஸோமவம்ஶப்ரதீபகாய 17. வேதவிதே 18. வேத தத்வஜ்ஞாய 19. வேதாந்தஜ்ஞாநபாஸ்க ராய 20. வித்யாவிசக்ஷணாய 21. விதுஷே 22. வித்வத்ப்ரீதி கராய 23. ருஜவே 24. விஶ்வாநுகூல ஸஞ்சாராய 25. விஶேஷ விநயாந்விதாய 26. விவிதாகமஸாரஜ்ஞாய 27. வீர்யவதே 28. விகதஜ்வராய 29. த்ரிவர்க்க பலதாய 30. அநந்தாய 31. த்ரிதஶாதிப பூஜிதாய 32. புத்திமதே 33. பஹுஶாஸ்த்ரஜ்ஞாய 34. பலிநே 35. பந்த விமோசகாய 36. வக்ராதிவக்ர கமநாய 37. வாஸவாய 38. வஸுதாதிபாய 39. ப்ரஸந்நவதநாய 40. வந்த்யாய 41. வரேண்யாய 42. வாக்விலக்ஷணாய 43. ஸத்யவதே 44. ஸத்யஸங்கல்பாய 45. ஸத்யபந்தவே 46. ஸதாதராய 47. ஸர்வ ரோகப்ரஶமநாய 48. ஸர்வம்ருத்யு நிவாரகாய 49. வாணிஜ்ய நிபுணாய 50. வஶ்யாய 51. வாதாங்காய 52. வாதரோக ஹ்ருதே 53. ஸ்தூலாய 54. ஸ்தைர்ய குணாத்யக்ஷாய 55. ஸ்தூலஸூக்ஷ்மாதிகாரணாய 56. அப்ரகாஶாய 57. ப்ரகா ஶாத்மநே 58. கநாய 59. ககநபூஷணாய 60. விதிஸ்துத்யாய 61. விஶாலாக்ஷாய 62. வித்வஜ்ஜந மநோஹராய 63. சாரு ஶீலாய 64. ஸ்வப்ரகாஶாய 65. சபலாய 66. ஜிதேந்த்ரியாய 67. உதங்முகாய 68. மகாஸக்தாய 69. மகதாதிபதயே 70. ஹரயே 71. ஸௌம்யவத்ஸரஸஞ்ஜாதாய 72. ஸோமப்ரியகராய 73. மஹதே 74. ஸிம்ஹாதிருடாய 75. ஸர்வஜ்ஞாய 76. ஶிகிவர்ணாய 77. ஶிவங்கராய 78. பீதாம்பராய 79. பீதவபுஷே 80. பீதச் சத்ர த்வஜாங்கிதாய 81. கட்கசர்மதராய 82. கார்யகர்த்ரே 83. கலுஷ ஹாரகாய 84. ஆத்ரேய கோத்ரஜாய 85. அத்யந்த விநயாய 86. விஶ்வபாவநாய 87. சாம்பேய புஷ்பஸங்காஶாய 88. சாரணாய 89. சாருபூஷணாய 90. வீதராகாய 91. வீதபயாய 92. விஶுத்த கநகப்ரபாய 93. பந்துப்ரியாய 94. பந்துயுக்தாய 95. பாண மண்டலஸம்ஶ்ரிதாய 96. அர்கேஶாந நிவாஸஸ்தாய 97. தர்க்க ஶாஸ்த்ர விஶாரதாய 98. ப்ரஶாந்தாய 99. ப்ரீதிஸம்யுக்தாய 100. ப்ரியக்ருதே 101. ப்ரியபூஷணாய 102. மேதாவிநே 103. மாதவாஸக்தாய 104. மிதுநாதிபதயே 105. ஸுதியே 106. கந்யாராஶிப்ரியாய 107. காமப்ரதாய 108. கநபலாஶ்ரயாய.

---

5. குரு-அஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

1. குரவே 2. குணாகராய 3. கோப்த்ரே 4. கோசராய 5. கோபதிப்ரியாய 6. குணிநே 7. குணவதாம் ஶ்ரேஷ்டாய 8. குரூணாம் குரவே 9. அவ்யயாய 10. ஜேத்ரே 11. ஜயந்தாய 12. ஜயதாய 13. ஜீவாய 14. அநந்தாய 15. ஜயாவஹாய 16. ஆங்கிரஸாய 17. அத்வராஸக்தாய 18. விவிக்தாய 19. அத்வரக்ருத் பராய 20. வாசஸ்பதயே 21. வஶிநே 22. வஶ்யாய 23. வரிஷ்டாய 24. வாக்விசக்ஷணாய 25. சித்தஶுத்தி கராய 26. ஸ்ரீமதே 27. சைத்ராய 28. சித்ர ஶிகண்டிஜாய 29 ப்ருஹத்ரதாய 30. ப்ருஹத்பாநவே 31. ப்ருஹஸ்பதயே 32. அபீஷ்டதாய 33. ஸுராசார்யாய 34. ஸுராராத்யாய 35. ஸுரகார்யக்ருதோத்யமாய 36. கீர்வாண போஷகாய 37. தந்யாய 38. கீஷ்பதயே 39. கிரிஶாய 40. அநகாய 41. தீவராய 42. திஷணாய 43. திவ்ய பூஷணாய 44. தேவபூஜிதாய 45. தநுர்த்தராய 46. தைத்ய ஹந்த்ரே 47. தயாஸாராய 48, தயாகராய 49. தாரித்ர்யநாஶநாய 50. தந்யாய 51. தக்ஷிணாயநஸம்பவாய 52. தநுர்மீநாதிபாய 53. தேவாய 54. தநுர்பாணதராய 55. ஹரயே 56. அங்கிரோவர்ஷஸஞ்ஜாதாய 57. அங்கிர : குலஸம்பவாய 58. ஸிந்து தேஶாதிபாய 59. தீமதே 60. ஸ்வர்ணகாயாய 61. சதுர்புஜாய 62. ஹேமாங்கதாய 63. ஹேமவபுஷே 64. ஹேமபூஷண பூஷிதாய 65. புஷ்யநாதாய 66. புஷ்யராக மணிமண்டநமண்டிதாய 67. காஶபுஷ்பஸமாநாபாய 68. இந்த்ராத்யமர ஸங்கபாய 69. அஸமாநபலாய 70. ஸத்வகுணஸம்பத்விபாவஸவே 71. பூஸுராபீஷ்டதாய 72. பூரியஶஸே 73. புண்ய விவர்த்தநாய 74. தர்மரூபாய 75. தநாத்யக்ஷாய 76. தநதாய 77. தர்மபாலநாய 78. ஸர்வவேதார்த்த தத்வஜ்ஞாய 79. ஸர்வாபத் விநிவாரகாய 80. ஸர்வபாபப்ரஶமநாய 81. ஸ்வமதாநுகதாமராய 82. ரிக்வேதபாரகாய 83. ரிக்ஷராஶிமார்க ப்ரசாரவதே 84. ஸதாநந்தாய 85. ஸத்யஸந்தாய 86. ஸத்ய ஸங்கல்ப மாநஸாய 87. ஸர்வாகமஜ்ஞாய 88. ஸர்வஜ்ஞாய 89. ஸர்வவேதாந்தவிதே 90. ப்ரஹ்மபுத்ராய 91. ப்ராஹ்மணேஶாய 92. ப்ரஹ்மவித்யா விஶாரதாய 93. ஸமாநாதிக நிர்முக்தாய 94. ஸர்வலோக வஶம்வதாய 95. ஸஸுராஸுர கந்தர்வ வந்திதாய 96. ஸத்யபாஷணாய 97. ப்ருஹஸ்பதயே 98. ஸுராசார்யாய 99. தயாவதே 100. ஶுபலக்ஷணாய 101. லோகத்ரய குரவே 102. ஸ்ரீமதே 103. ஸர்வகாய 104. ஸர்வதோவிபவே 105. ஸர்வேஶ்வராய 106. ஸர்வதா துஷ்டாய 107. ஸர்வதாய 108. ஸர்வபூஜிதாய.

6. ஶுக்ராஷ்டோத்தர ஶத நாமாவளி

1. ஶுக்ராய நம: 2. ஶுசயே 3. ஶுபகுணாய 4. ஶுபதாய 5. ஶுபலக்ஷணாய 6. ஶோபநாக்ஷாய 7. ஶுப்ரவர்ஹாய 8. ஶுத்தஸ்ப்படிகபாஸ்வராய 9. தீநார்த்தி ஹாரகாய 10. தைத்ய குரவே 11. தேவாபிவந்திதாய 12. காவ்யாஸக்தாய 13. காமபாலாய 14. கவயே 15. கல்யாணதாயகாய 16. பத்ரமூர்த்தயே 17. பத்ரகுணாய 18. பார்க்கவாய 19. பக்தபாலநாய 20. போகதாய 21. புவநாத்யக்ஷாய 22. புக்திமுக்தி பலப்ரதாய 23. சாருஶீலாய 24. சாருரூபாய 25. சாருசந்த்ர நிபாநநாய 26. நிதயே 27. நிகிலஶாஸ்த்ரஜ்ஞாய 28. நீதிவித்யாதுரந்தராய 29. ஸர்வலக்ஷணஸம்பந்நாய 30. ஸர்வாவகுணவர்ஜிதாய 31. ஸமாநாதிகநிர்முக்தாய 32. ஸகலாகமபாரகாய 33. ப்ருகவே 34. போககராய 35. பூமிஸுரபாலந தத்பராய 36. மநஸ்விநே 37. மாநதாய 38. மாந்யாய 39. மாயாதீதாய 40. மஹாயஶஸே 41. பலிப்ரஸந்நாய 42. அபயதாய 43. பலிநே 44. ஸத்யபராக்ரமாய 45. பவபாஶ பரித்யாகாய 46. பலிபந்தவிமோசகாய 47. கநாஶயாய 48. கநாத்யக்ஷாய 49. கம்புக்ரீவாய 50. கலாதராய 51. காருண்யரஸஸம்பூர்ணாய 52. கல்யாணகுணவர்த்தநாய 53. ஶ்வேதாம்பராய 54. ஶ்வேதவபுஷே 55. சதுர்புஜஸமந்விதாய 56. அக்ஷமாலாதராய 57. அசிந்த்யாய 58. அக்ஷீணகுணபாஸுராய 59. நக்ஷத்ரகணஸஞ்சாராய 60. நயதாய 61. நீதிமார்கதாய 62. வர்ஷப்ரதாய 63. ஹ்ருஷீகேஶாய 64. க்லேஶநாஶகராய 65. கவயே 66. சிந்திதார்த்தப்ரதாய 67. ஶாந்தமதயே 68. சித்தஸமாதிக்ருதே 69. ஆதிவ்யாதிஹராய 70. பூரிவிக்ரமாய 71. புண்யதாயகாய 72. புராணபூருஷாய 73. பூஜ்யாய 74. புருஹூதாதி ஸந்நுதாய 75. அஜேயாய 76. விஜிதாராதயே 77. விவிதாபரணோஜ்வலாய 78. குந்தபுஷ்பப்ரதீகாஶாய 79. மந்தஹாஸாய 80. மஹாமதயே 81. முக்தாபலஸமாநாபாய 82. முக்திதாய 83. முநிஸந்நுதாய 84. ரத்நஸிம்ஹாஸநாரூடாய 85. ரதஸ்த்தாய 86. ரஜதப்ரபாய 87. ஸூர்யப்ராக்தேஶஸஞ்சாராய 88. ஸுரஶத்ருஸுஹ்ருதே 89. கவயே 90. துலாவ்ருஷபராஶீஶாய 91. துர்த்தராய 92. தர்மபாலகாய 93. பாக்யதாய 94. பவ்யசாரித்ராய 95. பவபாஶவிமோசகாய 96. கௌடதேஶேஶ்வராய 97. கோப்த்ரே 98. குணிநே 99. குணவிபூஷணாய 100. ஜ்யேஷ்டாநக்ஷத்ரஸம்பூதாய 101. ஜ்யேஷ்டாய 102. ஶ்ரேஷ்டாய 103. ஶுசிஸ்மிதாய 104. அபவர்கப்ரதாய 105. அநந்தாய 106 ஸந்தாந பலதாயகாய 107. ஸர்வைஶ்வர்யப்ரதாய 108. ஸர்வ கீர்வாணகணஸந்நுதாய.

7. சநி–அஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

1. ஶநைஶ்சராய 2. ஶாந்தாய 3. ஸர்வாபீஷ்டப்ரதாயிநே 4. ஶரண்யாய 5. வரேண்யாய 6. ஸர்வேஶாய 7. ஸௌம்யாய 8. ஸுரவந்த்யாய 9. ஸுரலோகவிஹாரிணே 10. ஸுகாஸநோபவிஷ்டாய 11. ஸுந்தராய 12. கநாய 13. கநரூபாய 14. கநாபரணதாரிணே 15. கநஸாரவிலேபாய 16. கத்யோதாய 17. மந்தாய 18. மந்தசேஷ்டாய 19. மஹநீயகுணாத்மநே 20. மர்த்யபாவநபாதாய 21. மஹேஶாய 22. சாயாபுத்ராய 23. ஶர்வாய 24. ஶததூணீரதாரிணே 25. சரஸ்த்திரஸ்வபாவாய 26. அசஞ்சலாய 27. நீலவர்ணாய 28. நித்யாய 29. நீலாஞ்ஜநநிபாய 30. நீலாம்பர விபூஷாய 31. நிஶ்சலாய 32. வேத்யாய 33. விதிரூபாய 34. விரோதாதாரபூமயே 35. பேதாஸ்பதஸ்வபாவாய 36. வஜ்ரதேஹாய 37. வைராக்யதாய 38. வீராய 39. வீதரோகபயாய 40. விபத்பரம்பரேஶாய 41. விஶ்வவந்த்யாய 42. க்ருத்ரவாஹாய 43. கூடாய 44. கூர்மாங்காய 45. குரூபிணே 46. குத்ஸிதாய 47. குணாட்யாய 48. கோசராய 49. அவித்யாமூலநாஶாய 50. வித்யாவித்யாஸ்வரூபிணே 51. ஆயுஷ்யகாரணாய 52. ஆபதுத்தர்த்ரே 53. விஷ்ணுபக்தாய 54. வஶிநே 55. விவிதாகமவேதிநே 56. விதிஸ்துத்யாய 57. வந்த்யாய 58. விரூபாக்ஷாய 59. வரிஷ்ட்டாய 60. கரிஷ்டாய 61. வஜ்ராங்குஶதராய 62 வரதாபயஹஸ்தாய 63. வாமநாய 64. ஜ்யேஷ்டாபத்நீஸமேதாய 65. ஶ்ரேஷ்டாய 66. மிதபாஷிணே 67. கஷ்டௌகநாஶகர்த்ரே 68. புஷ்டிதாய 69. ஸ்துத்யாய 70. ஸ்தோத்ரகம்யாய 71. பக்திவஶ்யாய 72. பாநவே 73. பாநுபுத்ராய 74. பவ்யாய 75. பாவநாய 76. தநுர்மண்டல ஸம்ஸ்த்தாய 77. தநதாய 78. தநுஷ்மதே 79. தநுப்ரகாஶ தேஹாய 80. தாமஸாய 81. அஶேஷஜநவந்த்யாய 82. விஶேஷபலதாயிநே 83. வஶீக்ருதஜநேஶாய 84. பஶூநாம்பதயே 85, கேசராய 86. ககேஶாய 87. கநநீலாம்பராய 88. காடிந்யமாநஸாய 89. ஆர்யகணஸ்துத்யாய 90. நீலச்சத்ராய 91. நித்யாய 92. நிர்குணாய 93. குணாத்மநே 94. நிராமயாய 95. நந்த்யாய 96. வந்தநீயாய 97. தீராய 98. திவ்யதேஹாய 99. தீநார்த்திஹரணாய 100. தைந்யநாஶகராய 101. ஆர்யஜநகண்யாய 102. க்ரூராய 103. க்ரூரசேஷ்டாய 104. காமக்ரோதகராய 105. களத்ரபுத்ரஶத்ருத்வகாரணாய 106. பரிபோஷிதபக்தாய 107. பரபீதிஹராய 108. பக்தஸங்கமநோபீஷ்ட பலதாய.

8. ராஹு—அஷ்டோத்தரசத நாமாவளி

1. ராஹவே 2. ஸைம்ஹிகேயாய 3. விதுந்துதாய 4. ஸுரஶத்ரவே 5. தமஸே 6. பணிநே. 7. கார்க்யாயநாய 8. ஸுராரயே 9. நீலஜீமூதஸங்காஶாய 10. சதுர்ப்புஜாய 11. கட்க கேடகதாரிணே 12. வரதாயகஹஸ்தாய 13. ஶூலாயுதாய 14. மேகவர்ணாய 15. க்ருஷ்ணத்வஜபதாகவதே 16. தக்ஷிணாஶாமுகரதாய 17. தீக்ஷ்ண தம்ஷ்ட்ராகராளகாய 18. ஶூர்பாகாராஸநஸ்த்தாய 19. கோமே தாபரணப்ரியாய 20. மாஷப்ரியாய 21. காஶ்யபர்ஷிநந்தநாய 22. புஜகேஶ்வராய 23. உல்காபாதயித்ரே 24. ஶூலிநே 25. நிதிபாய 26. க்ருஷ்ணஸர்பராஜே 27. விஷஜ்வாலாவ்ருதாஸ்யாய 28. அர்த்தஶரீராய 29. ஶாத்ரவப்ரதாய 30. ரவீந்துபீகராய 31. சாயா ஸ்வரூபிணே 32. கடிநாங்ககாய 33. த்விஷச்சக்ரச்சேதகாய 34. கராளாஸ்யாய 35. பயங்கராய 36. க்ரூரகர்மணே 37. தமோரூபாய 38. ஶ்யாமாத்மநே 39. நீலலோஹிதாய 40. கிரீடிநே 41. நீலவஸநாய 42. ஶநிஸாமந்தவர்த்மகாய 43. சண்டாலவர்ணாய 44. அஶ்வ்யர்க்ஷபவாய 45. மேஷபவாய 46. ஶநிவத்பலதாய 47. ஶூராய 48. அபஸவ்யகதயே 49. உபராககராய 50. ஸோமஸூர்ய ச்சவிமர்தகாய 51. நீலபுஷ்பவிஹாராய 52. க்ரஹஶ்ரேஷ்டாய 53. அஷ்டமக்ரஹாய 54. கபந்தமாத்ரதேஹாய 55. யாதுதாந குலோத்பவாய 56. கோவிந்தவரபாத்ராய 57. தேவஜாதிப்ரவிஷ்டகாய 58. க்ரூராய 59. கோராய 60. ஶநேர்மித்ராய 61. ஶுக்ர மித்ராய 62. அகோசராய 63. மாநே கங்காஸ்நாநதாத்ரே 64. ஸ்வக்ருஹே ப்ரபலாட்யதாய 65. ஸத்க்ருஹேந்யபலத்ருதே 66. சதுர்த்தே மாத்ருநாஶகாய 67. சந்த்ரயுக்தே சண்டாலஜாதிஸூசகாய 68. ஸிம்ஹஜந்மநே 69. ராஜ்யதாத்ரே 70. மஹாகாயாய 71. ஜந்மகர்த்ரே 72. விதுரிபவே 73. மாதகாஜ்ஞாநதாய 74. ஜந்ம கந்யாராஜ்யதாத்ரே 75. ஜந்மஹாநிதாய 76. நவமே பித்ருஹந்த்ரே 77 பஞ்சமே ஶோகதாயகாய 78. த்யூநே களத்ரஹந்த்ரே 79. ஸப்தமே கலஹப்ரதாய 80. ஷஷ்டே வித்ததாத்ரே 81. சதுர்த்தே வைர தாயகாய 82. நவமே பாபதாத்ரே 83. தஶமே ஶோகதாயகாய 84. ஆதௌ யஶ:ப்ரதாத்ரே 85. அந்தே வைரப்ரதாயகாய 86. காலாத்மநே 87. கோசரசராய 88. தநே ககுத்ப்ரதாய 89. பஞ்சமே திஷணா ஶ்ருங்கதாய 90. ஸ்வர்பாநவே 91. பலிநே 92. மஹாஸௌக்யப்ர தாயிநே 93. சந்த்ரவைரிணே 94. ஶாஶ்வதாய 95. ஸுரஶத்ரவே 96. பாபக்ரஹாய 97. ஶாம்பவாய 98. பூஜ்யகாய 99. பாடீர பூரணாய 100. பைடீநஸகுலோத்பவாய 101. பக்தரக்ஷாய 102. ராஹுமூர்த்தயே 103. ஸர்வாபீஷ்டபலப்ரதாய 104. தீர்க்காய 105. க்ருஷ்ணாய 106. அதநவே 107. விஷ்ணுநேத்ராரயே 108. தேவாய 109. தாநவாய.

9. கேது-அஷ்டோத்த்ர சத நாமாவளி

1. கேதவே 2. ஸ்த்தூலஶிரஸே 3. ஶிரோமாத்ராய 4. த்வஜா
கிருதயே 5. நவக்ரஹயுதாய 6. ஸிம்ஹிகாஸுரீகர்ப்பஸம்பவாய
7. மஹாபீதிகராய 8. சித்ரவர்ணாய 9. பிங்கலாக்ஷகாய 10. ஃபுல்ல
தூமஸங்காஶாய 11. தீக்ஷ்ணதம்ஷ்ட்ராய12, மஹோதராய 13.
ரக்தநேத்ராய 14. சித்ரகாரிணே 15. தீவ்ரகோபாய 16. மஹாஸு
ராய17, க்ரூரகண்டாய 18.க்ரோதநிதயே 19. சாயாக்ரஹவிஶேஷ
காய 20. அந்த்யக்ரஹாய 21. மஹாஶீர்ஷாய 22. ஸூர்யாரயே
23. புஷ்பவத்க்ரஹிணே 24. வரஹஸ்தாய 25. கதாபாணயே
26. சித்ரவஸ்த்ரதராய 27. சித்ரத்வஜபதாகாய 28. கோராய
29. சித்ரரதாய 30. ஶிகிநே 31. குளுத்தபக்ஷகாய 32. வைடூர்யா
பரணாய 33. உத்பாதஜநகாய 34. ஶுக்ரமித்ராய 35. மந்தஸகாய
36. கதாதராய 37. நாகபதயே 38. அந்தர்வேதிஶ்வராய
39. ஜைமிநிகோத்ரஜாய 40. சித்ரகுப்தாத்மநே 41. தக்ஷிணா
முகாய 42. முகுந்தவரபாத்ராய 43. மஹாஸுரகுலோத்பவாய
44, கநவர்ணாய 45. லம்பதேவாய 46. ம்ருத்யுபுத்ராய
47. உத்பாதரூபதாரிணே 48. அத்ருஶ்யாய 49. காலாக்நி
ஸந்நிபாய 50. ந்ருபீடாய 51. க்ருஹகாரிணே 52. ஸர்வோ
பத்ரவகாரகாய 53. சித்ராப்ரஸூதாய 54. அநலாய 55. ஸர்வ
வ்யாதிவிநாஶகாய 56. அபஸவ்யப்ரசாரிணே 57. நவமே
பாபதாயகாய 58. பஞ்சமே ஶோகதாய 59. உபராக
கேசராய 60. அதிபூருஷகர்மணே 61. துரீயேஸுகப்ரதாய 62.
த்ருதீயேவைரதாய 63. பாபக்ரஹாய 64. ஸ்ப்போடககாரகாய
65.ப்ராணநாதாய 66. பஞ்சமே ஶ்ரமகாரகாய 67. த்விதீயே
அஸ்புடவாக்தாத்ரே 68. விஷாகுலிதவக்த்ரகாய 69. காமரூ
பிணே 70. ஸிம்ஹதந்தாய 71. குஶேத்மப்ரியாய 72. சதுர்த்
தே மாத்ருநாஶாய 73. நவமே பித்ருநாஶகாய 74. அந்த்யே
வைரப்ரதாய 75. ஸுதாநந்தநிதாநகாய 76. ஸர்ப்பாக்ஷிஜாதாய
77. அநங்காய 78. கர்மராஶ்யுத்பவாய 79. உபாந்தே கீர்த்திதாய
80. ஸப்தமேகலஹப்ரதாய 81. அஷ்டமேவ்யாதிகர்த்ரே 82.
தநே பஹுஸுகப்ரதாய 83. ஜநநேரோகதாய 84. ஊர்த்வ
மூர்த்தஜாய 85. க்ரஹநாயகாய 86. பாபத்ருஷ்டயே 87.
கேசராய 88. ஶாம்பவாய 89. அஶேஷ பூஜிதாய 90. ஶாஶ்வதாய
91. நடாய 92. ஶுபாஶுபபலப்ரதாய 93. தூம்ராய 94.
ஸுதாபாயிநே 95. அஜிதாய 96. பக்தவத்ஸலாய 97. ஸிம்
ஹாஸநாய 98. கேதுமூர்த்தயே 99. ரவீந்துத்யுதிநாஶகாய
100. அமராய 101. பீடகாய 102. அமர்த்யாய 103. விஷ்ணு
த்ருஷ்டாய 104. அஸுரேஶ்வராய 105. பக்தரக்ஷாய 106.
வைசித்ர்ய கபோதஸ்யந்தநாய 107. விசித்ரபலதாயிநே 108.
பக்தாபீஷ்டபலதாய.

பிறவிப் பெரும் பயன்

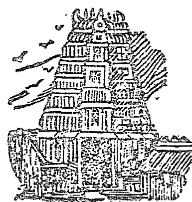
*

பக்திக்காகவே, பெரும் பதவியைத் துறந்தவரும், பன்னிரண்டு ஆழ்வார்களில் ஒருவருமான குலசேகரப் பெருமான், இவ்வுலகத்தோர் உய்வதற்காக, விலைமதிக்கொணு முத்துக்கள் போன்ற 40 சுலோகங்கள் கொண்ட "முகுந்தமாலை" என்ற திவ்ய ஸ்தோத்திரத்தை அருளியிருக்கிறுர். அதன் 16-ஆம் சுலோகம் இங்குக் காண்க:-

ஜிஹ்வே! கீர்த்தய கேஶவம் முராரிபும் சேதோ! பஜ ஸ்ரீதரம்
பாணித்வந்த்வ! ஸமர்சயாச்யுதகதா: ஶ்ரோத்ரத்வய! த்வம்ஶ்ருணு
க்ருஷ்ணம் லோகய லோசநத்வய! ஹரேர் கச்சாங்க்ரியுக்மாலயம்
ஜிக்ர க்ராண! முகுந்த பாததுலஸீம் மூர்த்தந்! நமாதோக்ஷஜம் ||

வாராய் நாக்கே! கேசவனை ஸ்தோத்திரம் செய்!
நெஞ்சே! முராசுரனைக் கொன்ற கண்ணனைத் தியானம் செய்!
கைகளே! திருமாலை ஆராதியுங்கள்!
காதுகளே! தன்னையடைந்தவர்களை ஒருகாலும் நழுவவிடாதவனான கண்ணனுடைய கதைகளைக் கேளுங்கள்!
கண்களே! கண்ணனைக் கண்டு அனுபவியுங்கள்!
கால்களே! எம்பெருமான் திருக்கோயிலுக்குச் செல்லுங்கள்
மூக்கே! முகுந்தனுடைய திருவடிகளில் ஸமர்ப்பித்த துலஸியை நுகரு
தலையே! எம்பெருமானை வணங்கு!

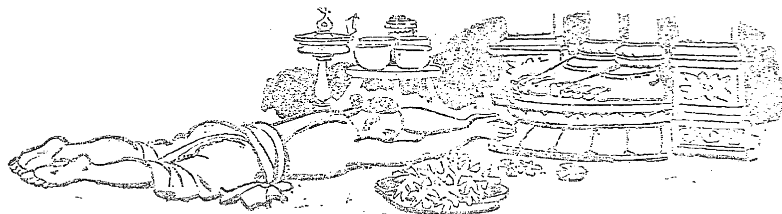
ஸர்வம் ஸ்ரீக்ருஷ்ணார்ப்பணமஸ்து

உன் சரணே சரண்!

நின்னருளாங் கதியின்றி மற்றொன் றில்லேன்
நெடுங்காலம் பிழைசெய்த நிலைகழிந்தேன்
உன்னருளுக் கினிதான நிலையுகந்தேன்
உன்சரணே சரணென்னும் துணிவு பூண்டேன்
மன்னிருளாய் நின்றநிலை யெனக்குத் தீர்த்து
வானவர்தம் வாழ்ச்சிதர வரித்தே னுன்னை
இன்னருளா லினியெனக்கோர் பரமேற்றாமல்
என்திருமால்! அடைக்கலங்கொ ளென்னை நீயே.

—அமிருதாஸ்வாதிநீ—31.
(ஸ்ரீ தேசிகப்ரபந்தம்)

ஓம்

ஸ்ரீ பரமாத்மநே நம:

ஸ்ரீ விஷ்ணுவாலய மூர்த்திகளைத் துதிக்க சுலோகங்கள்

ஸ்ரீ மஹாவிஷ்ணு

ஸஶங்கசக்ரம் ஸகிரீட குண்டலம்
ஸபீத வஸ்த்ரம் ஸரஸீருஹேக்ஷணம்
ஸஹார வக்ஷஸ்த்தல கௌஸ்துப ஶ்ரியம்
நமாமி விஷ்ணும் ஶிரஸா சதுர்ப்புஜம் ( )

மேகஶ்யாமம் பீதகௌஶேய வாஸம்
ஸ்ரீவத்ஸாங்கம் கௌஸ்துபோத் பாஸிதாங்கம்
புண்யோபேதம் புண்டரீகாயதாக்ஷம்
விஷ்ணும் வந்தே ஸர்வலோகைக நாதம் ( )

ஶாந்தாகாரம் புஜகஶயநம் பத்மநாபம் ஸுரேஶம்
விஶ்வாகாரம் ககநஸத்ருஶம் மேகவர்ணம் ஶுபாங்கம்
லக்ஷ்மீகாந்தம் கமலநயநம் யோகிஹ்ருத் த்யாநகம்யம்
வந்தே விஷ்ணும் பவபயஹரம் ஸர்வலோகைக நாதம் ( )

லக்ஷ்மி (தாயார்)

லக்ஷ்மீம் க்ஷீரஸமுத்ர ராஜதநயாம் ஸ்ரீரங்கதாமேஶ்வரீம்
தாஸீபூத ஸமஸ்த தேவவநிதாம் லோகைக தீபாங்குராம்
ஸ்ரீமந் மந்தகடாக்ஷ லப்த விபவ ப்ரஹ்மேந்த்ர கங்காதராம்
த்வாம் த்ரைலோக்ய குடும்பிநீம் ஸரஸிஜாம் வந்தே முகுந்த
[ப்ரியாம் (4

மாநாதீதப்ரதித விபவாம் மங்களம் மங்களாநாம்
வக்ஷ:பீடம் மதுவிஜயிநோ பூஷயந்தீம் ஸ்வகாந்த்யா
ப்ரத்யக்ஷாநுஶ்ரவிக மஹிம ப்ரார்த்திநீநாம் ப்ரஜாநாம்
ஶ்ரேயோ மூர்த்திம் ஶ்ரியமஶரண: த்வாம் ஶரண்யாம்
[ப்ரபத்யே (5

ரக்ஷ த்வம் தேவதேவேஶி தேவதேவஸ்ய வல்லபே
தாரித்ர்யாத் த்ராஹி மாம் லக்ஷ்மி க்ருபாம் குரு மமோபரி (6

ஸ்ரீ ராமர்

ஸ்ரீ ராகவம் தஶரதாத்மஜ மப்ரமேயம்
ஸீதாபதிம் ரகுகுலாந்வய ரத்நதீபம்
ஆஜாநுபாஹு மரவிந்த தளாயதாக்ஷம்
ராமம் நிஶாசர விநாஶகரம் நமாமி (7

வைதேஹீ ஸஹிதம் ஸுரத்ருமதலே ஹைமே மஹாமண்டபே
மத்யே புஷ்பகமாஸநே மணிமயே வீராஸநே ஸுஸ்த்திதம்
அக்ரே வாசயதி ப்ரபஞ்ஜந ஸுதே தத்வம் முநிப்ய: பரம்
வ்யாக்யாந்தம் பரதாதிபி: பரிவ்ருதம் ராமம் பஜே
[ஶ்யாமளம் (8)

ஸ்ரீக்ருஷ்ணர்

பரமேஶ்வரா! பரம பாவநா! பரம கல்யாண குணாபரணா! பாபஹரணா! புண்டரீக வரதா! புராண புருஷோத்தமா! பக்த வத்ஸலா! பவபந்த விமோசநா! புண்டரீக நயநா! புஜகேந்த்ர ஶயநா! கருணாகரா! காமிதார்த்த ப்ரதா!

நந்தகுமாரா! நவநீத சோரா! இந்திரா ரமணா! இபராஜ கமநா! ஸுந்தராகாரா! மந்தரோத்தாரா! அகிலாண்ட கோடி ப்ரஹ்மாண்ட நாயகா! ஆதிமத்யாந்த ரஹிதா! அப்ரமேயா! ஆநந்தரூபா! அநாதரக்ஷகா! ஆபத்பாந்தவா! கவிலோக ரஞ்ஜநா! காளிங்க கர்வ பஞ்ஜநா!

ஸதாநந்தா! ஸச்சிதாநந்தா! முகுந்தா! கோவிந்தா! கஜராஜ வரதா! கருடத்வஜா! தாநவமர்தநா! ஜநார்தநா! தர்மவர்த்தநா! தீனஜந ஶரண்யா! கோவர்த்தநோத்தரணா! கோபிகா வஸ்த்ரா பஹரணா! முநிஜந வந்திதா! முசுகுந்த வந்திதா! முக்திப்ரதாயகா! முரளீகாந விநோதா!

கநகமய வஸநா! கம்ஸ வித்வம்ஸகா! ராதா மநோஹரா! ராகேந்து வதநா! நீலமேகஶ்யாமா! நிர்மலநாமா! ஸர்வேஶ்வரா! ஸர்வதோமுகா! ஸர்வலோகபூஜிதா! ஸத்யஸங்கல்பா! ஸத்யபராயணா! ஸத்யஜநகா! ஸத்யநிலயா! ஸத்யாஶ்ரயா! ஸத்யநேத்ரா! ஸத்யஸந்தா! ஸஜ்ஜநப்ரியா! ஶாந்த ஸ்வபாவா!

அர்ஜுந ஸகா! அபிமாந ரஹிதா! பாண்டவபக்ஷா! த்ரௌபதீ மாநரக்ஷகா! தேவகீநந்தநா! யஶோதாநந்த வர்த்தநா! அநந்தா! அச்யுதா! அவாங்மாநஸ கோசரா! அமோக ஶாஸநா! நரகாந்தகா! நரவரேஶ்வரா! நிர்குணா! நிஷ்களங்கா! நிருபத்ரவா! நிரஞ்ஜநா! நிரிந்த்ரியா! நிர்விகல்பா! நிராகாரா! நிர்விகாரா!

பரம புருஷா! பரம்ஜ்யோதிஸ்வரூபா! பரந்தாமா! புருஷோத்தமா! புண்யஸ்வரூபா! புண்யநிலயா! புண்யபாவநா! தேவ தேவோத்தமா! தேவதா ஸார்வபௌமா! ஸ்வயம் ப்ரகாஶா! பரதத்வதீபா! பரிபூர்ணா! ஜ்ஞாநப்ரதா! யோகேஶ்வரேஶ்வரா! குசேலவரதா! குப்தப்ரவர்தநா! விஶ்வநேத்ரா! விமல சரித்ரா! ஹரேக்ருஷ்ணா! ஹரேக்ருஷ்ணா! பாஹி மாம் பாஹி மாம் பாஹி!

கஸ்தூரீ திலகம் லலாடபலகே வக்ஷஸ்ஸ்த்தலே கௌஸ்துபம்
நாஸாக்ரே நவமௌக்திகம் கரதலே வேணும் கரே கங்கணம்
ஸர்வாங்கே ஹரிசந்தநம் ச கலயந் கண்டே ச முக்தாவளிம்
கோபஸ்த்ரீ பரிவேஷ்டிதோ விஜயதே கோபால சூடாமணி:

ஹே கோபாலக ஹே க்ருபாஜலநிதே ஹே ஸிந்து கந்யாபதே
ஹே கம்ஸாந்தக ஹே கஜேந்த்ர கருணாபாரீண ஹேமாதவ
ஹே ராமாநுஜ ஹே ஜகத்த்ரய குரோ ஹே புண்டரீகாக்ஷ மாம்
ஹே கோபீ ஜநநாத பாலய பரம் ஜாநாமி ந த்வாம் விநா

க்ருஷ்ண க்ருஷ்ண க்ருபாஸிந்தோ பக்திஸிந்து ஸுதாகர
மாமுத்தர ஜகந்நாத மாயாமோஹ மஹார்ணவாத்

ஸ்ரீநிவாஸர்

கல்யாணாத்புத காத்ராய காமிதார்த்த ப்ரதாயிநே
ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதாய ஸ்ரீநிவாஸாய தே நம:
ஶ்ரிய: காந்தாய கல்யாண நிதயே நிதயேர்த்திநாம்
ஸ்ரீ வேங்கட நிவாஸாய ஸ்ரீநிவாஸாய மங்களம்.

ஸ்ரீ ரங்கநாதர்

ஸப்தப்ராகார மத்யே ஸரஸிஜ முகுலோத்பாஸமாநே விமாநே
காவேரீ மத்யதேஶே பணிபதிஶயநே ஶேஷபர்யங்க பாகே
நித்ராமுத்ராபிராமம் கடிநிகடஶிர: பார்ஶ்வ விந்யஸ்த ஹஸ்தம்
பத்மாதாத்ரீ கராப்யாம் பரிசித சரணம் ரங்கநாதம் பஜேஹம்

ஸ்ரீ தேவராஜர் (வரதன்)

த்விரத ஶிகரிஸீம்நா ஸத்மவாந் பத்மயோநே:
துரக ஸவநவேத்யாம் ஶ்யாமலோ ஹவ்யவாஹ:
கலஶ ஜலதி கந்யா வல்லரீ கல்ப ஶாகீ
கலயது குஶலம் ந: கோபி காருண்யராஶி:

நமஸ்தே ஹஸ்திஶைலேஶ ஸ்ரீமந்நம்புஜ லோசந
ஶரணம் த்வாம் ப்ரபந்நோஸ்மி ப்ரணதார்த்தி ஹராச்யுத
நிந்திதாசாரகரணம் நிவ்ருத்தம் க்ருத்யகர்மண:
பாபீயாம்ஸம் அமர்யாதம் பாஹி மாம் வரதப்ரபோ!

ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹர்

ஸ்ரீமத் பயோநிதி நிகேதந சக்ரபாணே
போகீந்த்ர போகமணி ராஜித புண்ய மூர்த்தே
யோகீஶ ஶாஶ்வத ஶரண்ய பவாப்திபோத
லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ மம தேஹி கராவலம்பம்

ஸ்ரீ ஹயக்ரீவர்

ஜ்ஞாநாநந்தமயம் தேவம் நிர்மலஸ்படிகாக்ருதிம்
ஆதாரம் ஸர்வவித்யாநாம் ஹயக்ரீவ முபாஸ்மஹே

வ்யாக்யா முத்ராம் கரஸரஸிஜை: புஸ்தகம் ஶங்கசக்ரே
பிப்ரத் பிந்நஸ்படிக ருசிரே புண்டரீகே நிஷண்ண:

அம்லாந ஸ்ரீரம்ருத விஶதை ரம்ஶுபி: ப்லாவயந் மாட
ஆவிர்ப்பூயா தநகமஹிமா மாநஸே வாகதீஶ: ||

ஸ்ரீ த்ரிவிக்ரமர்

[தேவர்களின் கோரிக்கைக் கிணங்கி மஹாபலியின் கர்வத்தை அடக்க, வாமனனாக அவதரித்து, த்ரிவிக்ரமனாக வளர்ந்து உலகளந்த பெருமானின் மகிமையும், க்ருபையும் சொல்லிற்கடங்காதது.]

விக்ரம்ய யேந விஜிதாநி ஜகந்தி பூம்நா
விஶ்வஸ்ய யம் பரமகாரண மாமநந்தி
விஶ்ராணயந் ப்ரணயிநாம் விவிதாந்புமர்த்தாந்
கோப்தா ஸ மே பவது கோபபுராதிராஜ :

கதா புநஶ்ஶங்க ரதாங்க கல்பக
த்வஜா ரவிந்தாங்குஶ வஜ்ரலாஞ்சநம்
த்ரிவிக்ரம! த்வச்சரணம்புஜ த்வயம்
மதீய மூர்த்தாந மலங்கரிஷ்யதி

ஸ்ரீ ஆஞ்ஜநேயர்

மநோஜவம் மாருத துல்ய வேகம்
ஜிதேந்த்ரியம் புத்திமதாம் வரிஷ்டம்
வாதாத்மஜம் வாநரயூத முக்யம்
ஸ்ரீராம தூதம் ஶிரஸா நமாமி

ஆஞ்ஜநேய மதிபாடலாநநம் காஞ்சநாத்ரி கமநீய விக்ரஹம்
பாரிஜாத தருமூல வாஸிநம் பாவயாமி பவமாந நந்தநம்

ஸ்ரீ கருடன்

குங்குமாங்கித வர்ணாய குந்தேந்து தவளாய ச
விஷ்ணுவாஹ! நமஸ்துப்யம் பக்ஷிராஜாய தே நம:

ஸ்ரீ சக்கரத்தாழ்வார்

ஸஹஸ்ராதித்ய ஸங்காஶம் ஸஹஸ்ர வதநாம்பரம்
ஸஹஸ்ர தோஸ் ஸஹஸ்ராரம் ப்ரபத்யே(அ)ஹம் ஸுதர்ஶநம்
ஹுங்கார பைரவம் பீமம் ப்ரபந்நார்த்திஹரம் ப்ரபும்
ஸர்வபாப ப்ரஶமநம் ப்ரபத்யே(அ)ஹம் ஸுதர்ஶநம்

ஸ்ரீ விஷ்வக்ஸேனர்

யஸ்ய த்விரத வக்த்ராத்யா: பாரிஷத்யா: பரஶ்ஶதம் |
விக்நம் நிக்நந்தி ஸததம் விஷ்வக்ஸேநம் தமாஶ்ரயே ||

ஸ-6

ஸ்ரீ ஆண்டாள்

நீளா துங்கஸ்தந கிரிதட ஸுப்த முத்போத்ய க்ருஷ்ணம்
பாரார்த்யம் ஸ்வம் ஸ்ருதி ஸதஸிரஸ் ஸித்த மத்யாபயந்தி
ஸ்வோச்சிஷ்டாயாம் ஸ்ரஜி நிகளிதம் யா பலாத்க்ருத்ய புங்க்தே
கோதா தஸ்யை நம இதமிதம் பூய ஏவாஸ்து பூய:

ஸ்ரீ ஸரஸ்வதி

யா குந்தேந்து துஷாரஹார தவலா யா ஸுப்ரவஸ்த்ராவ்ருதா
யா வீணா.வரதண்டமண்டிதகரா யா ஸ்வேதபத்மாஸநா
யா ப்ரஹ்மாச்யுத ஸங்கரப்ரப்ருதிபிர் தேவைஸ்ஸதா பூஜிதா
ஸா மாம் பாது ஸரஸ்வதீ பகவதீ நிஸ்ஸேஷ ஜாட்யாபஹா

பாகவதோத்தமர்கள்

ப்ரஹ்லாதநாரத பராஸர புண்டரீக
வ்யாஸாம்பரீஷ ஸுகஸௌநக பீஷ்மதால்ப்யாந்
ருக்மாங்கதார்ஜுந வஸிஷ்ட விபீஷணாதீந்
புண்யாநிமாந் பரமபாகவதாந் ஸ்மராமி

ஸ்ரீ சிவாலய மூர்த்திகளைத் துதிக்க ஸ்லோகங்கள்

1. ஸ்ரீ நந்தி

நந்தீஸ்வர நமஸ்துப்யம் ஸாந்தாநந்த ப்ரதாயக
மஹாதேவேஸ ஸேவார்த்தம் அநுக்ஞாம் தாதுமர்ஹஸி

2. ஸ்ரீ விநாயகர்

கஜாநநம் பூதகணாதிஸேவிதம் கபித்த்ஜம்பூபல ஸாரபக்ஷிதம்
உமாஸுதம் ஸோகவிநாஸகாரணம் நமாமிவிக்நேஸ்வரபாத [பங்கஜ

ஸர்வ விக்நஹரம் தேவம் ஸர்வவிக்ந விவர்ஜிதம்
ஸர்வஸித்தி ப்ரதாதாரம் வந்தே(அ)ஹம் கணநாயகம்
மூஷிகவாஹந மோதகஹஸ்த சாமரகர்ணவிலம்பித ஸூத்ர
வாமநரூப மஹேஸ்வரபுத்ர விக்நவிநாயகபாத நமஸ்தே

3. ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்யர்

காங்கேயம் வஹ்நிகர்ப்பம் ஸரவணஜநிதம் ஜ்ஞாநஸக்திம் குமா
ப்ரஹ்மண்யம் ஸ்கந்ததேவம் குஹ மமலகுணம் ருத்ரதேஜ [ஸ்வரூ
ஸேநாந்யம் தாரகக்நம் குருமசலமதிம் கார்த்திகேயம் ஷடாஸ்
ஸுப்ரஹ்மண்யம் மயூரத்வஜரத ஸஹிதம் தேவதேவம் நம

4. ஸ்ரீ ஶிவபெருமான்

ஶாந்தம் பத்மாஸநஸ்தம் ஶஶிதரமகுடம் பஞ்சவக்த்ரம்
த்ரிநேத்ரம்
ஶூலம் வஜ்ரம் ச கட்கம் பரஶுமபயதம் தக்ஷிணாங்கே வஹந்தம்
நாகம் பாஶம் ச கண்டாம் வர டமருயுதம் சாங்குஶம் வாமபாகே
நாநாலங்காரயுக்தம் ஸ்படிகமணிநிபம் பார்வதீஶம் நமாமி
நமஸ்தே நமஸ்தே மஹாதேவ ஶம்போ
நமஸ்தே நமஸ்தே ப்ரஸந்நைக பந்தோ
நமஸ்தே நமஸ்தே தயாஸாரஸிந்தோ
நமஸ்தே நமஸ்தே நமஸ்தே மஹேஶ
அந்யதா ஶரணம் நாஸ்தி த்வமேவ ஶரணம் மம
தஸ்மாத் காருண்யபாவேந ரக்ஷ ரக்ஷ மஹேஶ்வர

5. ஸ்ரீ பார்வதி (அம்பிகை)

முக்தா குந்தேந்துகௌரீம் மணிமயமகுடாம் ரத்நதாடங்கயுக்தாம்
அக்ஷஸ்ரக் புஷ்பஹஸ்தாம் அபயவரகராம் சந்த்ரசூடாம்
[த்ரிநேத்ராம்
நாநாலங்காரயுக்தாம் ஸுரமகுடமணி த்யோதித ஸ்வர்ணபீடாம்
ஸாநந்தாம் ஸுப்ரஸந்நாம் த்ரிபுவநஜநநீம் சேதஸா சிந்தயாமி

6. ஸ்ரீ துர்காதேவி

துர்காத் ஸந்த்ராயதே யஸ்மாத் தேவீ துர்கேதி கத்யதே
ப்ரபத்யே ஶரணம் தேவீம் தும் துர்கே துரிதம் ஹர

7. ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தி

குரவே ஸர்வலோகாநாம் பிஷஜே பவரோகிணாம் |
நிதயே ஸர்வ வித்யாநாம் தக்ஷிணாமூர்த்தயே நம: ||
அப்ரமேயத்வயாதீத நிர்மல ஜ்ஞானமூர்த்தயே |
மநோகிராம் விதூராய தக்ஷிணாமூர்த்தயே நம: ||

8. ஸ்ரீ சண்டேசுவரர்

நீலகண்ட பதாம்போஜ பரிஸ்புரித மாநஸ |
ஶம்போ: ஸேவாபலம் தேஹி சண்டேஶ்வர நமோஸ்து தே ||

9. ஸ்ரீ பைரவர்

ரக்தஜ்வால ஜடாதரம் ஸுவிமலம் ரக்தாங்க தேஜோமயம்
த்ருத்வா ஶூலகபால பாஶ டமருந் லோகஸ்ய ரக்ஷாகரம் |
நிர்வாணம் ஶுநவாஹநம் த்ரிநயநம் ஸாநந்த கோலாஹலம்
வந்தே பூதபிஶாசநாதவடுகம் க்ஷேத்ரஸ்ய பாலம் ஶிவம் ||

தெய்வத் தன்மை பொருந்தியவைகளைத் துதிக்கும் முறை

அஸ்வத்த (அரச) விருக்ஷம்

த்யாயேந் நாராயணம் தேவம் வ்ருக்ஷராஜ ஸ்வரூபிணம்
கட்கசக்ரகதா ஶார்ங்க பாஞ்சஜந்யதரம் ஹரிம்
மூலதோ ப்ரஹ்மரூபாய மத்யதோ விஷ்ணுரூபிணே
அக்ரத: ஶிவரூபாய வ்ருக்ஷராஜாய தே நம:
யம் த்ருஷ்ட்வா முச்யதே ரோகை: ஸ்ப்ருஷ்ட்வா பாபை: ப்ரமுச்
யதாஶ்ரயாத் சிரம் ஜீவேத் தமஶ்வத்தம் நமாம்யஹம் [யதே

ஸ்ரீ துலஸீ

யந்மூலே ஸர்வதீர்த்தாநி யந்மத்யே ஸர்வதேவதா:
யதக்ரே ஸர்வ வேதாஶ்ச துலஸீம் தாம் நமாம்யஹம்
நமஸ்துலஸி கல்யாணி நமோ விஷ்ணுப்ரியே ஶுபே
நமோ மோக்ஷப்ரதே தேவி நமஸ் ஸம்பத்ப்ரதாயிகே

பில்வ விருக்ஷம்

த்ரிதளம் த்ரிகுணாகாரம் த்ரிநேத்ரம் ச த்ரயாயுதம்
த்ரிஜந்ம பாபஸம்ஹாரம் ஏகபில்வம் ஶிவார்ப்பணம்

கோ (பசு) வந்தனம்

ஸர்வகாமதுகே தேவி ஸர்வ தீர்த்தாபிஷேசிநீ
பாவநீ ஸுரபிஶ்ரேஷ்டே தேவி துப்யம் நமோஸ்து தே

நவக்ரஹாஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

[ஒன்பது க்ரஹங்களுக்கும் பொதுவாக ஏக காலத்தில் அர்ச்சனை செய்ய இந்த நாமாக்களை உபயோகிக்கவும். இந்த நாமாக்களுக்கு முன்னால் 'ஓம்' என்றும் பின்னால் 'நம:' என்றும் சேர்த்துக்கொள்ளவும்.]

1. ஓம்பாநவே நம: 2. ஹம்ஸாய 3. பாஸ்கராய 4. ஸூர்யாய 5. ஸூராய 6. தமோஹராய 7. ரதிநே 8. விஶ்வத்ருதே 9. அவ்யாப்த்ரே 10. ஹரயே 11. வேதமயாய 12. விபவே 13. ஶாத்தாம்ஶவே 14. ஶுப்ராம்ஶவே 15. சந்த்ராய 16. அப்ஜநேத்ரஸமுத்பவாய 17. தாராதிபாய 18. ரோஹிணீ ஶாய 19. ஶம்புமூர்த்திக்ருதாலயாய 20. ஜ்யோதிஷ்பாய 21. ஜ்யோதி பதயே 22. சர்வரதராய 23. ஸுதாநிதயே 24. ஸகலாஹ்லாதந கராய 25. பௌமாய 26. பூமிஸுதாய 27. பூதமாத்யாய 28. ஸமுத்பவாய 29. ஆர்யாய 30. அக்நிக்ருதே 31. ரோஹிதாங்

க்ாய 32. ரக்தவஸ்த்ரதராய 33. ஶாசயே 34. மங்களாய 35. அங்காரகாய 36. ரக்தமாலிநே 37. மாயாவிஶாரதாய 38. புதாய 39. தாராஸூதாய 40. ஸௌம்யாய 41. ரோஹிணீகர்ப்ப ஸம்பூதாய 42. சந்த்ராத்மஜாய 43. ஸோமவம்ஶகராய 44. ஶ்ருதிவிஶாரதாய 45. ஸத்யஸந்தாய 46. ஸத்யஸிந்தவே 47. விதுஸூதாய 48. விபுதாய 49. விபவே 50. வாக்க்ருதே 51. ப்ராஹ்மணாய 52. ப்ரஹ்மணே 53. திஷணாய 54 ஶுபவேஷதராய 55. கீஷ்பதயே 56. குரவே 57. இந்த்ரபுரோஹிதாய 58. ஜீவாய 59. நிர்ஜரபூஜிதாய 60. பீதாம்பராலங்க்ருதாய 61. ப்ருகவே 62. பார்க்கவஸம்பூதாய 63. நிஶாசரகுரவே 64. கவயே 65. ப்ருத்ய கேதஹராய 66. ப்ருகுஸூதாய 67. வர்ஷக்ருதே 68. தீனராஜ்ய தாய 69. ஶுக்ராய 70. ஶுக்ரஸ்வரூபாய 71. ராஜ்யதாய 72. லயக்ருதாய 73. கோணாய 74. ஶனைஶ்சராய 75. மந்தாய 76 சாயாஹ்ருதயநந்தநாய 77. மார்தாண்டஜாய 78. பங்கவே 79. பாநுதநூபவாய 80. யமாநுஜாய 81. அதிபயக்ருதே 82. நீலாய. 83. ஸௌர்யவம்ஶஜாய 84. நிர்மாணதேஹாய 85. ராஹவே 86. ஸ்வர்பாநவே 87. ஆதித்யசந்த்ரத்வேஷிணே 88. புஜங்கமாய 89. ஸிம்ஹிதேஶாய 90. குணவதே 91. ராத்ரிபதிபீடிதாய 92. அஹி ராஜே 93. ஶிரோஹீநாய 94. விஷதராய 95. மஹாகாயாய 96. மஹாபூதாய 97. ப்ராஹ்மணாய 98. ப்ரஹ்மஸம்பூதாய 99. ரவி க்ருதே 100. ராஹூரூபத்ருதே 101. கேதவே 102. கேதுஸ்வரூபாய 103. கேசராய 104. கக்ருதாலயாய 105. ப்ரஹ்மவிதே 106. ப்ரஹ்ம புத்ராய 107. குமாரகாய 108. ப்ராஹ்மணப்ரீதாய.

தசாவதார ஸ்தோத்ரம்

"மீனோடாமை கேழல் கோளரியாய்
வாமனக் குறளாய் மழுப்படை முனியாய்ப்
பின்னுமிராமரிருவராய்ப்பாரில்
துன்னிய பரந்திர் துவரை மன்னனுமாய்க்
கலிதவிர்த்த ருளுங் கற்கியாய் மற்றும்
நலிவதற்கென்னும் வல்வினை மாற்ற
நானு வுருவங்கொண்டு நல்லடியோர்
வானுரின்பமிங்குற வருதி.

* * *

கண்டிலங் கதியுனையன்றி மற்றொன்றும்."

— மும்மணிக்கோவை (ஸ்ரீ தேஶிகப்ரபந்தம்)

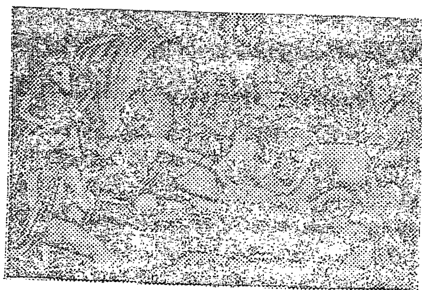
அஸ்மத் குருப்யோ நம:

தசாவதார ஸ்தோத்ரமும் நவக்ரஹ ப்ரீதியும்

"ராமாவதார: ஸூர்யஸ்ய சந்த்ரஸ்ய யதுநாயக:
ந்ருஸிம்ஹோ பூமிபுத்ரஸ்ய ஸௌம்ய: ஸோமஸுதஸ்யச
வாமநோ விபுதேந்த்ரஸ்ய பார்கவோ பார்கவஸ்ய ச
கூர்மோ பாஸ்கரபுத்ரஸ்ய ஸைம்ஹிகேயஸ்ய ஸூகர.
கேதுர் மீநாவதாரஸ்ய யேகேசாந்யேபி கேசரா:"

என்ற பிரமாணத்தையொட்டி நவக்ரஹ தசாபுக்திகள் அனுகூலமே செய்ய, பல ஆயிரமாயிரம் பக்தர்கள் ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிகன் அருளிச்செய்த "தசாவதார ஸ்தோத்ர"த்தைப் பாராயணம் செய்து சுகமடைந்து வந்திருக்கிறார்கள். அந்த தசாவதார ஸ்தோத்ரத்தை இங்கு கொடுத்துள்ளோம். இதைப் பிரதி தினமும் பாராயணம் செய்பவர்களுக்கு கிரஹங்களால் ஏற்படக்கூடிய இன்னல்கள் நீங்கி மேன்மேலும் நன்மையே உண்டாகுமென்பது நிச்சயம். குறிப்பிட்ட தசாபுக்திகளையறிந்து அந்த தசா, புக்திக்குரிய இரண்டு கிரஹங்களின் சுலோகங்களையும் ஒரு மண்டலம் காலையில் 28 தடவை ஜபித்து மன அமைதியைப் பெறலாம்.

எல்லா அவதாரங்களுக்கும் பொது

தேவோ ந: ஶுபமாதநோது தஶதா நிர்வர்த்தயந் பூமிகாம்
ரங்கே தாமநி லப்த நிர்பர ரஸை ரத்யக்ஷிதோ பாவுகை: |
யத்பாவேஷு ப்ருதக்விதேஷ் வநுகுணாந் பாவாந் ஸ்வயம் பிப்ரதி
யத்தர்மை ரிஹ தர்மிணீ விஹரதே நாநாக்ருதிர் நாயிகா ||

1. ஸ்ரீ மத்ஸ்யாவதாரம் (கேது)

நிர்மக்ந ஶ்ருதிஜால மார்கணதஶா
 தத்தக்ஷணைர் வீக்ஷணை :
அந்தஸ்தந்வ திவாரவிந்த கஹநாந்
 யௌதந்வதீநா மபாம் |
நிஷ்ப்ரத்யூஹ தரங்க ரிங்கண மிதः
 ப்ரத்யூட பாதஶ்சடா
டோலாரோஹ ஸதோஹலம் பகவதோ
 மாத்ஸ்யம் வபுः பாது நः ||

2. ஸ்ரீ கூர்மாவதாரம் (சனி)

அவ்யாஸுர் புவநத்ரயீ மநிப்ருதம்
 கண்டூயநை ரத்ரிணா
நித்ராணஸ்ய பரஸ்ய கூர்மவபுஷோ
 நிஶ்வாஸ வாதோர்மய : |
யத்விக்ஷேபண ஸம்ஸ்க்ருதோததி பய :
 ப்ரேங்க்கோல பர்யங்கிகா
நித்யாரோஹண நிர்வ்ருதோ விஹரதே
 தேவः ஸஹைவ ஶ்ரியா ||

3. ஸ்ரீ வராஹாவதாரம் (ராகு)

கோபாயே தநிஶம் ஜகந்தி குஹநா
 போத்ரீ பவித்ரீக்ருத
ப்ரஹ்மாண்ட ப்ரளயோர்மி கோஷ குருபீர்
 கோணரவைர் குர்குரைः |
யத்தம்ஷ்ட்ராங்குர கோடிகாட கடநா
 நிஷ்கம்ப நித்யஸ்த்திதி
ப்ரஹ்மஸ்தம்ப மஸௌ தஸௌ பகவதீ
 முஸ்தேவ விஶ்வம்பரா ||

4. ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹாவதாரம் (செவ்வாய்)

ப்ரத்யாதிஷ்ட புராதந ப்ரஹரண க்ராம:
க்ஷணம் பாணிஜை:
அவ்யாத் த்ரீணி ஜகந்த்யகுண்ட மஹிமா
வைகுண்ட கண்டீரவ: |
யத்ப்ராதுர்பவநா தவந்த்ய ஜடரா
யாத்ருச்சிகாத் வேதஸாம்
யா காசித் ஸஹஸா மஹாஸுர க்ருஹ
ஸ்த்தூணா பிதாமஹ்யபூத் ||

5. ஸ்ரீ வாமனுவதாரம் (குரு)

வ்ரீடாவித்த வதாந்ய தாநவ யஸோ
நாஸீர தாடீபடஸ்
த்ரையக்ஷம் மகுடம் புநந்நவது நஸ்
த்ரைவிக்ரமோ விக்ரம: |
யத்ப்ரஸ்தாவ ஸமுச்ச்ரித த்வஜபடீ
வ்ருத்தாந்த ஸித்தாந்திபி:
ஸ்ரோதோபி:ஸுரஸிந்து ரஷ்டஸு
திஸா ஸௌதேஷு தோதூயதே |

6. ஸ்ரீ பரசுராமாவதாரம் (சுக்ரன்)

க்ரோதாக்நிம் ஜமதக்நி பீடநபவம்
ஸந்தர்ப்பயிஷ்யந் க்ரமாத்
அக்ஷத்ராமபி ஸந்ததக்ஷ ய இமாம்
த்ரிஸ்ஸப்த க்ருத்வ: க்ஷிதிம் |
தத்வா கர்மணி தக்ஷிணாம் க்வசந தா
மாஸ்கந்த்ய ஸிந்தும் வஸந்
அப்ரஹ்மண்ய மபாகரோது பகவா
நாப்ரஹ்ம கீடம் முநி: ||

7. ஸ்ரீராமாவதாரம் (சூரியன்)

ஸ்ரீராமாவதாரம்

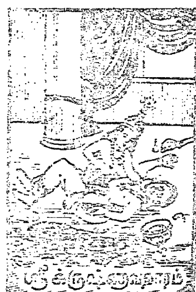
பாராவார பயோவிஶோஷண கலா
பாரீண காலாநல
ஜ்வாலா ஜால விஹார ஹாரி விஶிக
வ்யாபார கோரக்ரம: |
ஸர்வாவஸ்த்த ஸக்ருத்ப்ரபந்ந ஜநதா
ஸம்ரக்ஷணைக வ்ரதீ
தர்மோ விக்ரஹவா நதர்ம விரதிம்
தந்வீ ஸ தந்வீத ந: ||

8. ஸ்ரீபலராமாவதாரம் (குளிகன்)

பலராமாவதாரம்

பக்கத்கௌரவ பட்டணப்ரப்ருதய:
ப்ராஸ்த ப்ரலம்பாதய:
தாலாங்கஸ்ய ததாவிதா விஹ்ருதயஸ்
தந்வந்து பத்ராணி ந: |
க்ஷீரம் ஶர்க்கரயேவ யாபி ரப்ருதக்பூதா:
ப்ரபூதைர் குணை:
ஆகௌமாரக மஸ்வதந்த ஜகதே
க்ருஷ்ணஸ்ய தா: கேலய: ||

9 ஸ்ரீக்ருஷ்ணாவதாரம் (சந்திரன்)

ஸ்ரீக்ருஷ்ணாவதாரம்

நாதாயைவ நம: பதம் பவது நஸ்
சித்ரைஶ் சரித்ர க்ரமை:
பூயோபிர் புவநாந்யமூநி குஹநா
கோபாய கோபாயதே |
காலிந்தி ரஸிகாய காலிய பணி
ஸ்ப்பார ஸ்ப்படா வாடிகா
ரங்கோத்ஸங்க விஶங்க சங்க்ரம துரா
பர்யாய சர்யாய தே ||

10. கல்கி அவதாரம் (புதன்)

பாவிந்யா தஶயா பவந்நிஹ பவ
  த்வம்ஸாய ந: கல்பதாம்
கல்கீ விஷ்ணுயஶ:ஸுத: கலிகதா
  காலுஷ்ய கூலங்கஷ: |
நிஶ்ஶேஷ க்ஷதகண்டகே க்ஷிதிதலே
  தாரா ஜலௌகைர் த்ருவம்
தர்மம் கார்த்தயுகம் ப்ரரோஹயதி யந்
  நிஸ்த்ரிம்ஶ தாராதர: ||

இச்சாமீந! விஹார கச்சப! மஹா போத்ரிந்! யத்ருச்சா ஹரே!
ரக்ஷா வாமந! ரோஷராம! கருணா காகுத்ஸ்த! ஹேலாஹலிந் |
க்ரீடா வல்லவ! கல்கவாஹந தஶாகல்கிந்! நிதிப்ரத்யஹம்
ஜல்பந்த: புருஷா: புநந்தி புவநம் புண்யௌக பண்யாபணா: ||

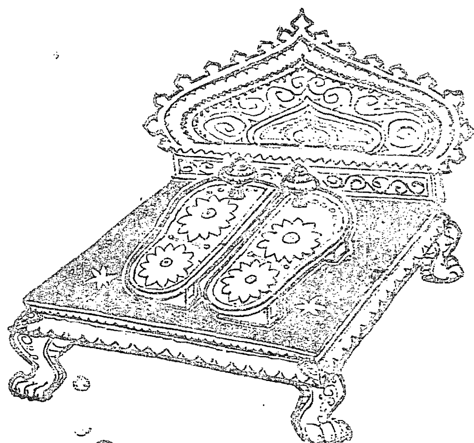
வித்யோதந்வதி வேங்கடேஶ்வர கவௌ ஜாதம் ஜகந்மங்களம்
தேவேஶஸ்ய தஶாவதார விஷயம் ஸ்தோத்ரம் விவக்ஷேத ய: |
வக்த்ரே தஸ்ய ஸரஸ்வதீ பஹுமுகீ பக்தி: பரா மாநஸே
ஶுத்தி: காபி தநௌ திஶாஸு தஶஸு க்யாதி: ஶுபா ஜ்ரும்பதே

தசாவதார ஸ்தோத்ரம்

மகரம் வளருமளவில் பௌவமடைய வுற்றலைத்தனை
  வடிவு கமடமென வமர்ந்து கிரிதனைத் தரித்தனை
மலியுமசுரனுரமிடந்து வசுதை பேர்த்தெடுத்தனை
  வலிகொளவுணனுடல் பிளந்து மதலைமெய்க்குதித்தனை
பகருமுலக மடியளந்து அமரர்களுக்களித்தனை
  பரசுமுனிவன் வடிவுகொண்டு பகைவரைத் துணித்தனை
பணியவிசையில் தசமுகன்றன் முடிகள் பத்துதிர்த்தனை
  படியுமுருவில் வருபிலம்ப வசுரனைத் தகர்த்தனை
நகரிதுவரை யெனவுகந்துவரை கரத்தெடுத்தனை
  நடமொடிய லுபரியில்வந்து நலிவறுக்கவுற்றனை
நலியும் வினைகள் செகுமருந்தின் நலமுறைந்தவெற்பினை
  நறுகு கருடநதி சேர்ந்த புனலுகப்பில் வைத்தனை
அகரமுதலவரை கொள் மங்கை கணவனுக்களித்தனை
  அடையும் வினைதெறுவனுய்யவருள் கொடுத்துயர்த்தினை
அடியு மனையுமெனுமந்தனடி தொழக்களித்தனை
  அவனி மருவுதிருவயிந்தை யடியவர்க்கு மெய்யனே.

— நவமணிமாலை (ஸ்ரீ தேசிகப்ரபந்தம்)

ஸ்ரீ பாதுகையும் நவக்ரஹங்களும்

ஸ்ரீ ரங்கநாத திவ்ய மணி
பாதுகாப்யாம் நம:

கநகருசிரா காவ்யாக்யாதா ஸநைஸ்சரணோசிதா
ச்ரிதகுருபுதா பாஸ்வத்ரூபா த்விஜாதிபஸேவிதா |
விஹிதவிபவா நித்யம் விஷ்ணோ: பதே மணிபாதுகே
த்வமஸி மஹதீ விச்வேஷாம் ந: சுபா க்ரஹமண்டலீ ||

இந்த சுலோகம் ஸ்ரீ வேதாந்த மஹாதேசிகனால் அருளிச் செய்யப்பட்ட பாதுகாஸஹஸ்ரம் என்கிற கிரந்தத்தில், காஞ்சந பத்ததி என்கிற பகுதியிலுள்ளது. இதில் சூரியன் முதலிய ஏழு பிரதான க்ரஹங்களின் பெயர் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. சாயா க்ரஹங்களான ராஹு கேதுக்களுடைய மந்திரங்களின் பீஜாக்ஷரங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதை, அவரவர்களுடைய ஆசார்யர்களிடம், அல்லது பெரியோர்களிடம், உபதேசமாகப் பெற்றுக்கொண்டு தினந்தோறும் 10 அல்லது 28 தடவை ஜபம் செய்தால் நவக்ரஹங்களால் ஏற்படக்கூடிய துன்பங்கள் அருகேயும் அணுகாது. இன்பமே பெருகும்.

ஸ்ரீராமஜயம்

பெண்மணிகளுக்கொரு வரப்பிரசாதம்!

நவக்ரஹக் கோலம்

பெண்கள் தம் வீட்டையும் சுற்றுப்புறங்களையும் பசுஞ்சாணம் தெளித்துத் துடைத்துக் கோலம் போடுவதென்பது தொன்று தொட்டு நம் நாட்டில் நடைபெற்றுவரும் நல்ல பழக்கமாகும்.

நல்ல முறையில் போடப்படும் கோலங்கள் மனிதரையே யல்லாது தேவதைகளையும் ஆகர்ஷிக்கக் கூடியனவாகும். ஏதோ மனத்துக்குத் தோன்றியபடி, போடாமல் முறையாகக் கோலங்களைப் போடுவது லக்ஷ்மீகரமாக இருக்கும். அவ்விதக் கோலங்கள் தேவதைகளுக்கு ப்ரீதியை உண்டாக்கக்கூடிய வகையில் யந்திர வடிவில் அமையவேண்டும்.

ஆகவே, ஸ்ரீ ஆதி சங்கர பகவத்பாதாள் இயற்றியுள்ள "ஸௌந்தர்ய லஹரி" என்ற ஸ்தோத்ரக் கிரந்தத்தில் சொல்லிய படி, நவக்ரஹங்களின் காரகாம்சங்களை அனுசரித்து, யந்திர உருவங்களை உள்ளடக்கிய கோலங்கள் இங்கு அச்சிடப்பெற்றிருக்கின்றன.

பெண்மணிகள் அரிசி மாவினால் பகவானுடைய ஸந்நிதியிலோ மற்றும் காலால் மிதிக்காத இடங்களிலோ அந்த அந்தக் கிழமைகளில் அந்த அந்தக் கோலங்களைப் போட்டு, அவற்றிற்கெதிரில் குத்து விளக்கேற்றி வந்தனை வழிபாடுகள் செய்து அந்த அந்தக் கிழமைக்குரிய க்ரஹத்தின் சுலோகத்தையும், ஸௌந்தர்ய லஹரீ சுலோகத்தையும் பக்தியுடன் படித்தால் ஸ்ரீ தேவியினுடையவும், நவக்ரஹங்களுடையவும் அருளால் ஆயுராரோக்ய ஸௌபாக்யங்களுண்டாகுமென்பது திண்ணம்.

நவராத்திரி காலத்தில் ஒன்பது நாட்களிலும் வரிசையாக இந்தக் கோலங்களை கொலுவிற்குமுன் போடலாம். சுற்றுக் கோடுகளை மாத்திரம் வெள்ளை மாவினால் அமைத்து நடுப் பாகங்களைப் பற்பல வர்ணமுள்ள மாவினாலோ குங்குமத்தாலோ அலங்காரம் செய்தால் மிக்க அழகாக அமையும்.

இப்படிப்பட்ட வீடுகளில் லோகமாதாவின் பரிபூரண கடாக்ஷம் திகழ்வி, இவ்வீடுகளில் வசிப்போர்க்கு நவக்ரஹங்களும் நல்லதே செய்து வருவர்.

ஸ்ரீரஸ்து, சுபமஸ்து, சிராயுராரோக்யமஸ்து.

நவக்ரஹக் கோலம்

1. ஞாயிற்றுக்கிழமை (ஸூரிய பகவான்)

ஸௌர்ய ஸ்துதி

ஜபாகுஸும ஸங்காஶம்
காஶ்யபேயம் மஹாத்யுதிம் |
தமோரிம் ஸர்வ பாபக்நம்
ப்ரணதோஸ்மி திவாகரம் ||

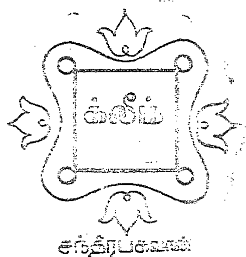
ஸௌந்தர்ய லஹரி

தநீயாம்ஸம் பாம்ஸும் தவ சரண பங்கேருஹ பவம்
விரிஞ்சி: ஸஞ்சிந்வந் விரசயதி லோகா நவிகலம் |
வஹத்யேநம் ஶௌரி: கதமபி ஸஹஸ்ரேண ஶிரஸாம்
ஹரஸ் ஸங்க்ஷுத்யைநம் பஜதி பஸிதோத்தூளந விதிம் ||

(பலன்: ஸகலகாரிய ஸித்தி, லோக ஆகர்ஷணம்)

---

2. திங்கட்கிழமை (சந்திர பகவான்)

சந்த்ர ஸ்துதி

ததிஶங்க துஷாராபம்
க்ஷீரோதார்ணவ ஸம்பவம் |
நமாமி ஶஶிநம் ஸோமம்
ஶம்போர் மகுட பூஷணம் ||

ஸௌந்தர்ய லஹரி

ஶிவ: ஶக்த்யா யுக்தோ யதி பவதி ஶக்த: ப்ரபவிதும்
ந சேதேவம் தேவோ ந கலு குஶல: ஸ்பந்திதுமபி |
அதஸ்த்வா மாராத்யாம் ஹரிஹர விரிஞ்சாதிபிரபி
ப்ரணந்தும் ஸ்தோதும் வா கத மக்ருத புண்ய: ப்ரபவதி ||

(பலன்: முன்னேற்றம், கடன்கள் நீங்கும்)